

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

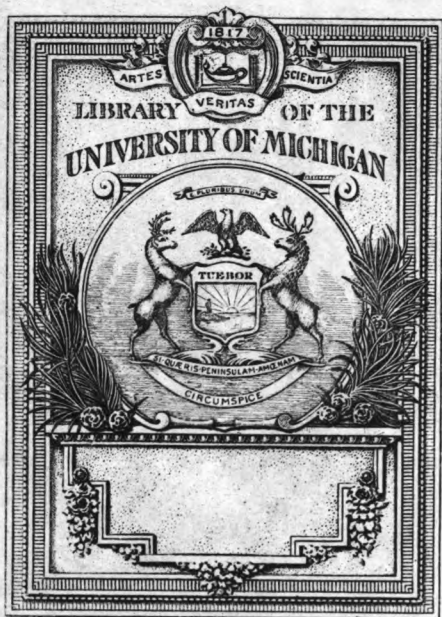
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Novum testamentum Graece

Eberhard Nestle

BS
1965
.1899

NOVUM TESTAMENTUM GRAECE

cum

apparatu critico

ex

editionibus et libris manu scriptis
collecto.

Editio secunda.

Ed. Dr. Eberh. Nestle

STUTTGART

Privilegierte Württembergische Bibelanstalt
1899.

Druck der Stuttgarter Vereins-Buchdruckerei.

Manualis praesens editio Novi Testamenti Graeci pro fundamento habet praecipuas illas recensioni quae nostro saeculo elaboratae sunt, Tischendorfianam et Westcott-Hortianam; quibuscum coniungebatur Nⁱ Tⁱ Grⁱ editio, quam R. Fr. Weymouth evulgavit. E lectionibus variantibus quae duobus placebat, in textum recepta est, altera in margine reposita. Ibidem, inde ab Actis Apostolorum, omnes lectiones sunt collectae, quae recensionis a Bernardo Weiss inceptae propriae sunt.

Conferebatur textus Tischendorfianus, siglo T notatus, — inspecta multis in locis ipsa Tischendorffii editione octava critica maiore (Lipsiae 1869.72, siglum Ti) — secundum exemplar editionis minoris ab Oscar de Gebhardt curatae (tertium emissae), quod postea typothetarum manibus inserviebat ¹⁾; textus Anglorum (H) ad editionem minorem, mensi Octobri 1895 reimpressam, adhibitis ceteris eiusdem recensionis impressionibus (Dec. 1881, Aug. 1890; May 1885) ²⁾. De Wey-

¹⁾ Novum Testamentum Graece ex ultima Tischendorffii recensione edidit Oscar de Gebhardt. Editio stereotypa minor tertium emissa, Lipsiae, Tauchnitz 1895.

²⁾ The New Testament in the original Greek. The Text revised by Brooke Foss Westcott D.D. and Fenton John Anthony Hort D.D., London and Cambridge, Macmillan 1895, 618 pp. Prima impressio: Cambridge and London May 1885. Prima impressio maioris editionis Cambr. and London (May 1881) Dec. 1881, secunda Aug. 1890, tertia Jan. 1898. Alia forma bibliopola textum impressit London 1895 (542 pp.).

mouth (R) ³⁾ et Weiss (W) ⁴⁾ praeter titulum nil subiungendum est.

Omnes harum editionum differentiae, quae alicuius momenti videbantur, receptae sunt; negligebantur minutiora, ut *ν ἐφελκυστικόν, οὔτως et οὔτω* (plerumque), differentiae orthographicae quoad *ι subscriptum* ⁵⁾, litteras initiales ⁶⁾, aspirationem ⁷⁾ et accentuationem ⁸⁾ in nominibus propriis et

³⁾ The Resultant Greek Testament exhibiting the text in which the Majority of Modern Editors are agreed and containing the readings of Stephen (1550), Lachmann, Tregelles, Tischendorf, Lightfoot, Ellicott, Alford, Weiss, the Bâle edition (1880), Westcott-Hort and the Revision Committee by Richard Francis Weymouth ... Cheap edition. London, Elliot Stock 1892. XIX. 642.

⁴⁾ Das Neue Testament. Textkritische Untersuchungen und Textherstellung von D. Bernhard Weiss. Erster Theil: Apostelgeschichte. Katholische Briefe. Apokalypse. Leipzig. Hinrichs 1894. Zweiter Theil: Die paulinischen Briefe einschliesslich des Hebräerbrief 1896. (Prodiit impressio sine disquisitionibus criticis)

⁵⁾ Scripsimus cum H ζῶον, Ἡρώδης etc., εικῆ, κορυφή, λάθρα, πάντη, contra H ἀγαπᾶν, ζῆν etc.

⁶⁾ a) H scribit *χριστός et κύριος* (non X et K) in vocativo et post articulum, exceptis locis L 23,2 *χριστόν βασιλέα*, 2 K 3,18 *ἀπό κυρίου πνεύματος*. R ubique *Χρ.* et *Κύριος*.

b) HR: Ἀγρός (et Χωρίον) Αἵματος (sed Act 1,19 R αἷματος), Ἀγρός τοῦ Κεραμέως, Ἀπίου Φόρον, Ἀρείου Πάγου, Κρανίου Τόπος (etiam T Κρανίου J 19,17, econtra *κρανίου* Mt 27,33 Mc 15,22) Νέαν Πόλιν, Τριῶν Ταβερῶν, Ὠραϊαν Πύλην (sed R cum TW πύλην).

⁷⁾ H: Ἀβελ, Ἄγαρ, Ἀδραμυνητός, Ἀδρίας, Ἀκελδαμάχ, Ἀλφαῖος, Ἀνανίας, Ἄννα, Ἄνας, Ἀρέτας, Ἀριμαθαία, Ἐζεκίας, Ἐμμώρ, Ἐνώχ, Ἐσρώμ, Ἐῦα; econtra Ἐβραῖος, Ἡλείας, Ἡσαίας, Ἱερειζώ, Ἱερεμίας, Ἱεροσόλυμα, Ἱερουσαλήμ (Ἱερ. et W contra consuetudinem Ap 21,16). Nonnulla notata sunt.

⁸⁾ H scribit Ἀββά, Γαββαθά, Γολγοθά, Κανά, Κορβάν, Ραμιά, Σινά; ceteri — ā.

communibus ⁹⁾, vocalismum ¹⁰⁾, divisionem vocum ¹¹⁾, diaeresim ¹²⁾.

Sigla in exscribendis variantibus adhibita sunt haec:

+ : addit, addunt

— : omittit, omittunt

pr : praemittit, praemittunt

H : Textus Westcott-Hortianus

ℵ : lectio textualis, ubicumque lectio marginalis cum textu nostro exacte congruit

h lectio marginalis

h^r lectio reiecta notabilis (ex appendice)

⊥ h^r ⊥ v^l h^r ⊥ ⊥ lectio quam Westcott-Hort occidentalem („western“) appellant et his signis ⊥ ⊥ includunt

h^o lectio in suspicionem vocata; additur †, ubicumque Westcott-Hort errorem primum praesupponunt

[] unci duplicati antiquissima additamenta notant

RTTiW vide supra

HRT uncis [] includunt verbum vel verba, de quibus recipiendis dubitant; in apparatu nostro sigla uncis inclusa sunt; exempli gratia

Mt 1,24 [o] : R—T significat: T omittit vocem *ó*, quam R sine uncis, H uncis inclusam in textu habet

Mt 15,14 *τυφλων* : [h]—ℵ Westcott-Hort omittit in textu vocem *τυφλων* a RT praebitam, sed habet in margine uncis inclusam; similiter de versibus; cf. Mt 12,47 etc.

⁹⁾ H praefert *κῆρυξ, κηρύξαι; συνίων, συνιονοιν; συντετριφ-θαι* (et R); *μύγμα* (R) *σπίλος* (E 5,17 R l W i. 2 P 2,13 R i W l) *στύλος, ψύχος; δέσμαι*; non amplius *ἔνιος* (Mt 23,26); Ti *μύλον* (T *μῦλον*); W *θλίψις*, interdum *κοῖμα*.

¹⁰⁾ HT praeferunt *ει* in *Ἠλείας, Ἱερουζώ, Ἰσραηλείτης, Σαμάρεια, Σαμαρείτης*; differentia in *δουλία, ἐριθία, παιδία, Καισαρία, Λαοδικία* plerumque notatur.

¹¹⁾ Scripsimus cum H *ἀρά γε, εἰ γε, καί γε, εἰ πως, μή πως, μή ποτε* (*μήποτε* H Mt 25,9; *εἰ περ* H 2 K 5,3 in margine), *μή πον, διὰ παντός, διὰ τί, ἵνα τί*; W praefert etiam *τουτέστιν*.

¹²⁾ H scribit *ι* et *υ* (non *ϊ* et *ϋ*) e. gr. in *Ἀχαία, Βηθσαϊδάν, Γαῖος, Ἐσάϊας, Καιάφα, Καίν, Μωσοῆς, Ναῖν; πρωί, πρωινός, δεικνούμενος, διουχυρίζεσθαι*; sed *Ἀχαιικός, Ἐβραϊστί, Πτολεμαῖς, προῖμος*.

2) Praeter has editionum discrepantias in margine inferiore additae sunt aliae lectiones e codicibus manu scriptis petitae, quoad Evangelia et Acta in primis, nec tamen omnes e codice Cantabrigiensi. Non nullas huius codicis singularitates iam Westcott-Hort inter lectiones reiectas notabiles receperant et signis $\{-$ distinxerant; erunt qui hanc vel illam pro genuina habendam esse censebunt. Non ita quoad lectiones ad epistolas (Paulinas) et Apocalypsim congestas. Omnes tamen ad verum textus sensum perquirendum utiles esse possunt. Haustae sunt ex apparatu critico editionis Tischendorfianae octavae; pleraeque codicibus Graecis innituntur, vix una et altera testimonio versionum antiquissimarum, ut Ap 18,17 mare = $\pi\omicron\rho\rho\tau\omicron\rho\rho$ pro $\tau\omicron\pi\omicron\rho\rho$, Lc 16,19 cui nomen Phinees. Additamenta aperta, ut Tt 1,9.11 facile recognoscuntur.

3) In margine exteriori congesti sunt

- a) omnes loci paralleli, qui editionem Germanicam „recognitam“ illustrent
- b) loci similes e Vetere Testamento apud H et T in appendice collecti
- c) haud pauci novi.

Additur LXX si non hebraicus textus, sed graeca versio alluditur, ut L 1,41.

Exterior impressionis forma (litterae pinguiores, strophilae, pericopae) in primis editionem Westcott-Hortianam sequitur. Versus ad Bengelii exemplum signo $\{$ distinguuntur, ubicumque initium ex interpunctione non cognoscitur. Numerantur ut apud HR secundum editionem Stephanicam anni 1551, i. e. primam, in quam introducti sunt; dolendum, posteriores, TW quoque, interdum ab illa recessisse.

Reliqua per se clara erunt.

[Ulmae, Febr. 1898.]

Divenditis exemplaribus primae impressionis prodit haec secunda editio, in qua menda sublata et in apparatu inferiore paucissima addita sunt (cf. Mt 8,5.9; Act 12,17); textus divisio mutata est Act 9,30.31. Maulbronnae, Oct. 1898. Eb. Nestle.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	1
<i>Κατα Ματθαιον</i>	1
<i>Κατα Μαρκον</i>	84
<i>Κατα Λουκαν</i>	138
<i>Κατα Ιωαννην</i>	230
ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ	297
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ	391
<i>Προς Ρωμαιοις</i>	391
<i>Προς Κορινθιοις α'</i>	426
<i>Προς Κορινθιοις β'</i>	457
<i>Προς Γαλατας</i>	479
<i>Προς Εφεσιους</i>	489
<i>Προς Φιλιππησιους</i>	501
<i>Προς Κολασσαεις</i>	508
<i>Προς Θεσσαλονικεις α'</i>	516
<i>Προς Θεσσαλονικεις β'</i>	523
<i>Προς Τιμοθεον α'</i>	527
<i>Προς Τιμοθεον β'</i>	535
<i>Προς Τιτον</i>	542
<i>Προς Φιλημονα</i>	546
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ	548
<i>Πετρον α'</i>	548
<i>Πετρον β'</i>	557
<i>Ιωαννου α'</i>	563
<i>Ιωαννου β'</i>	572
<i>Ιωαννου γ'</i>	574
<i>Προς Εβραιους</i>	575
<i>Ιακωβου επιστολη</i>	600
<i>Ιουδα</i>	609
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ	612

ΚΑΤΑ ΜΑΘΘΑΙΟΝ

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυεὶδ 1
 ἰοῦ Ἀβραάμ.

Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαάκ δὲ ἐγέν- 2
 ησεν τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν
 αὐτοῦ, Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν 3
 ὃν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ, Φαρὲς
 ἐ ἐγέννησεν τὸν Ἑσρώμ, Ἑσρώμ δὲ ἐγέννησεν τὸν
 ράμ, Ἰσραάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμινά- 4
 β δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέν-
 ησεν τὸν Σαλμών, Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βοὲς 5
 τῆς Ραχάβ, Βοὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβῆδ ἐκ τῆς
 οῦθ, Ἰωβῆδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί, Ἰεσσαί δὲ 6
 ἐγέννησεν τὸν Δαυεὶδ τὸν βασιλέα. Δαυεὶδ δὲ ἐγέν-
 ησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, Σολομών 7
 ἐ ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ, Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν
 βιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ, Ἀσάφ δὲ ἐγέν- 8
 ησεν τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν
 ωράμ, Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζειαν, Ὀζειας δὲ 9
 ἐγέννησεν τὸν Ἰωάδαμ, Ἰωάδαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν
 αζ, Ἀαζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκιαν, Ἐζεκιᾶς δὲ 10
 ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν
 ῶς, Ἀμῶς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσειαν, Ἰωσειᾶς 11
 ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ

1-17:
 L 8, 28-38.
 1 Chr 17,11.
 Gn 22,18.
 Gn 21, 8.12;
 25,26; 29,35;
 49,10.
 1 Chr 1,34.
 1 Chr 2,5.9.
 Gn 38, 29.30.
 Rth 4,18-22.
 1 Chr 2,10 s.

Rth 4,18-17.

2 Sm 12,24.

1 Chr 8,10-16.

Βεναγγελιον κ. Μ. 1,3 Η' Εσρωμ 8 εγεννησεν 8^ο: h^r+ τον
 οζιαν, Οχοζιας δε εγεννησεν τον Ιωας, Ιωας δε εγεννησεν
 ν Αμασιαν, Αμασιας δε εγεννησεν 9 Η' Ιωαθαμ, Ιωαθαμ |
 Ααζ 9.10 Η' Εζεκ. 11 εγεννησεν: h^r+ τον Ιωακειμ,
 ιακειμ δε εγεννησεν

1,7 Αβιουδ 7.8 Ασα 10 Αμων

- 1 Chr 3,17. 12 ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετ-
Ezra 3,2. οικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν Σα-
λαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβάβελ,
13 Ἰ Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιουδ, Ἀβιουδ δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακείμ, Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησεν
14 τὸν Ἀζώρ, Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδώκ, Σαδώκ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχείμ, Ἀχείμ δὲ ἐγέννησεν τὸν
15 Ἐλιοῦδ, Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεά-
ζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Μαθθάν, Μαθθάν δὲ ἐγέν-
27,17.22. 16 νησεν τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ
τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμε-
μενος Χριστός.
17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυεὶδ
γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυεὶδ ἕως τῆς
μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ
ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ
γενεαὶ δεκατέσσαρες.
- L 1,85. 18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν.
μνηστευθεῖσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῇ Ἰω-
σῆφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη ἐν γαστρὶ
19 ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν δειγμα-
18. 20 τίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. ταῦτα
δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ'
ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυεὶδ, μὴ
φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου·
τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν
I. 1,31; 2,21. 21 ἁγίου. τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
Act 4,12. αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ
Is 7,14. 22 ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν

18 Η [ΙΗΣΟΥ] ΧΡΙΣΤΟΥ, ἡ χριστοῦ Ἰησοῦ | ἡ^τ
γεννησις 20 κ Μαρίαν

16 Ἰωσήφ, ὁ μνηστευθεῖσα παρθένος Μαριάμ ἐγεννήσεν
τον Ἰησοῦν τον λεγομενον Χριστον

ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·

ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, 23
καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ,
ὃ ἔστιν μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.
ἔγερθεῖς δὲ [ὁ] Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν 24
ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν 25 L 2,7.
αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα ἰλέγοντες· ποῦ ἔστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ, καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς 4 καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·

καὶ σύ, Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, 6
οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα·
ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος,
ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ.

Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους 7 ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ πέμπας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπεν· 8 πορευθέντες ἐξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου·

24 [ο] : R—T 25 H [οῦ] | h^r τον υιον [αυτης]
τον πρωτοτοκον 2,6 T σὺ Βηθλεὲμ,

28 καλεσεις 2,4 — παρ αυτων 6 B. της Ιουδαίας

- ἐπὶ δὲ εὗρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καγὼ
 9 ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ
 βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστέρ, ὃν εἶδον
 ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς ἕως ἐλθῶν ἐστᾶθαι
 10 ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα
 Pa 72,10,15. 11 ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες
 Is 60,6. 11 εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς
 μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ,
 καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν
 12 αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. καὶ χρη-
 ματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη,
 δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.
 13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου
 φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων· ἐγερθεὶς
 παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ
 φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω
 σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ
 14 ἀπολέσαι αὐτό. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον
 καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
 Hos 11,1. 15 Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου·
 ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ προ-
 φήτου λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.
 16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν διτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν
 μάγων ἐδυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλεν
 πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν
 πᾶσι τοῖς ὄροις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω,
 κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων.
 Jr 31,15. 17 τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προ-
 φήτου λέγοντος·
 Gn 35,19. 18 φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη,
 κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς·

11 τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν: h^r τὰς πηρας
 18 R Ραμὰ

13 h κατ' ὄναρ εφανη

11 τον παιδα, ii. 13. 14. 20. 21. 17 ρηθεν: + υπο κυριου
 18 κλαυθμος: pr θρηνος και

Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς,
καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν.

Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος 19
κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ
λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν 20 Ex 4,19.
μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνή-
κασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.
ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μη- 21
τέρα αὐτοῦ καὶ εἰσηλθὼν εἰς γῆν Ἰσραήλ. ἀκού- 22
σας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελ-
θεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς
τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐλθὼν κατέκησεν εἰς 23 L 1,26; 2,39.
τὴν πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν
διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται. Is 11,1; 53,2.
J 1,46.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται 3 1-12:
Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ Mc 1,1-8.
τῆς Ἰουδαίας, ἰλέγων· μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ 2 L 3,1-18.
βασιλεία τῶν οὐρανῶν. οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθὲς 3 L 1,13.
διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος· 4,17.
Is 40,3.
J 1,23.

φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·

ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου,

εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ 4 2 Rg 1,8.
τριζῶν καμήλου καὶ ζώην δερματίνην περὶ τὴν
ὄσφιν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ μέλι
ἄγριον. Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα 5
καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορ-
δάνου, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ποταμῷ ὑπ' 6
αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἴδὼν 7 23,33.
δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχο-
μένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα εἶπεν αὐτοῖς· γεννήματα
ἔχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελ-

23 T Ναζαρεθ

3,7 βαπτισμα: + αυτου

- 8 λούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρπὸν ἀξιον τῆς
 R 2,28.29; 4,12. 9 μετανοίας· ¹καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα
 J 8,33.30. ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται
 ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ
 L 18,7-9. 10 Ἀβραάμ. ἤδη δὲ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ὄριζαν τῶν
 δένδρων κείται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρ-
 J 1,26.27.33. 11 πὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἐγὼ
 Act 1,5. μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ
 ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὗ
 οὐκ εἰμι ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς
 13,30. 12 ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρὶ· οὗ τὸ
 πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα
 αὐτοῦ, καὶ συναῖξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπο-
 θήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω.
 13-17: 13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
 Mc 1,9-11. ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπ-
 L 3,21.22. 14 τισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων·
 J 1,31-34. ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ
 15 ἔρχῃ πρὸς με; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
 πρὸς αὐτόν· ἄφες ἄρτι· οὕτως γὰρ πρέπον ἐστίν
 ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφήσιν
 16 αὐτόν. βαπτισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εὐθύς ἀνέβη ἀπὸ
 τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἠνεφέθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ
 εἶδεν πνεῦμα θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερᾶν.
 17,5. 17 ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐ-
 Is 42,1. ρανῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπη-
 1-11: τός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.
 Mc 1,12.13. 4 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ
 L 4,1-13. τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου.
 H 4,15. 2 καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας
 Ex 34,28. 3 τεσσαράκοντα ὕστερον ἐπεινάσεν. καὶ προσελθὼν
 1 Rg 19,8. Gn 8,1-7.

12 αποθηκην: h+ αυτου 15 προς αυτον: K αυτω |
 fin h^r+ et cum baptizaretur, lumen ingens circum-
 fulsit de aqua, ita ut timerent omnes qui advenerant.
 16 ηνεωχθ.: T ανεωχθ., h+ αυτω 17 h μου, ο αγαπητος
 εν | T ηυδοκησα 4,1 H [o] 2 T και τεσεσερ. νυκτ.

ὁ πειράζων εἶπεν αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπέ
 ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. ὁ δὲ ἀπο- 4 Dt 8,8.
 κριθεὶς εἶπεν· γέγραπται· οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ
 ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκ-
 πορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. Τότε παραλαμ- 5 27,58.
 βάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ
 ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερόγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ 6 Ps 91,11.12.
 λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν
 κάτω· γέγραπται γάρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐν-
 τελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἄροῦσίν σε,
 μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται· οὐκ ἐκ- 7 Dt 6,16.
 πειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. Πάλιν παρα- 8
 λαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν,
 καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ
 κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· 9
 ταῦτά σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς
 μοι. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὑπάγε, σατανᾶ· 10 Dt 6,13.
 γέγραπται γάρ· κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις
 καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφίησιν αὐτὸν 11 J 1,51.
 ὁ διάβολος, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσήλθον καὶ
 διηκόνουν αὐτῷ. H 1,6.14.

Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη ἀνεχώρησεν 12 12-17:
 εἰς τὴν Γαλιλαίαν. καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρά 13 Mc 1,14.15.
 ἑλθὼν κατέφησεν εἰς Καφαρναοὺμ τὴν παραθα-
 λασσίαν ἐν ὄρτοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλεῖμ· ἵνα 14 Is 8,23; 9,1.
 πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου
 λέγοντος·

γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλεῖμ, ὁδὸν θαλάσσης, 15
 πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν,¹ ὁ λαὸς ὁ 16
 καθήμενος ἐν σκοτίᾳ φῶς εἶδεν μέγα, καὶ τοῖς καθημέ-
 νοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

8 εἶπε : H εἶπον 10 υπαγε : h^r+ οπισω [μου] 16 T σκοτει

7 ου πειρασεις

- 3,3. 17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρῦσσειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 18-22: 18 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι-
 Mc 1,16-20. λαιας εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμονα τὸν λεγόμενον
 L 5,1-11. Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλον-
 τας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ
 18,47. 19 ἄλεεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ
 Ez 47,10. 20 ποιήσω ὑμᾶς ἄλεεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως
 19,27. 21 ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προ-
 βὰς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον
 τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
 αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς
 αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκί-
 22 λησεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον
 καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ.
- Mc 1,39. 23 Καὶ περιῆγεν ἐν ὅλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων
 L 4,15,44. ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρῦσσων τὸ εὐαγγέ-
 Act 10,38. λιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπέων πᾶσαν νόσον
 Mc 6,55. 24 καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἀπῆλθεν
 ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσ-
 ἤνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικί-
 λαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, δαιμονι-
 ζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς,
 Mc 3,7,8. 25 καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ
 L 6,17-19. ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως
 καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ
 c 5-7: 5 Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ
 L 6,20-49. ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθαν αὐτῷ οἱ
 2 μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ
 ἐδίδασκεν αὐτούς λέγων·
 Is 57,15. 3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
 ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

17 h— μετανοεῖτε εἰ γὰρ
 5,1 H [αὐτῷ]

24 συνεχομ.: T+ και

- μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακλη- 4 Ps 126,5.
Is 61,2.
Ap 7,17.
θήσονται.
- μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν 5 Ps 87,11.
τὴν γῆν.
- μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιο- 6
σύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
- μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. 7 Je 2,18.
- μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν 8
θεὸν ὄψονται. Ps 24,4; 51,12.
1 J 3,2,3.
- μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι [αὐτοὶ] υἱοὶ θεοῦ 9
κληθήσονται. II 12,14.
- μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι 10 1 P 3,14.
αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν 11 1 P 4,14.
καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι
ἕνεκεν ἐμοῦ. χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς 12 Je 5,10.
II 11,33-38.
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἐδίωξαν
τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.
- Ἵμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας 13 Mc 9,50.
L 14,34,35.
μωρανθῆ, ἐν τίνι ἀλισθησεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει
εἶτι εἰ μὴ βληθὲν ἔξω καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων. Ἵμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. 14 J 8,12.
οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη·
οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ 15 Mc 4,21.
τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει
πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς 16 F 5,8,9.
1 P 2,12.
ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν
τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν
τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον 17 8,15. R 8,31;
10,4.
ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ
πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ 18 L 16,17; 21,33.

4,5 h^r + | T 5,4 9 T- [αυτοι] 11 T διωξουσιν 13 T
αλα δια

11 - ψευδομενοι | εμου : δικαιοσυνης 12 προ υμων:
+ υπαρχοντας

- ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οἱ
 μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.
 Je 2,10. 19 ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων
 τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους
 ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν
 ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κλη-
 20 θήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. λέγω γὰρ
 ὑμῖν ὅτι ἐάν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη
 Ex 20,18; 21,12. 21 εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἦκού-
 Lv 24,17. Dt 17,8. σατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φονεύσεις· ὁ
 1 J 3,15. 22 δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. ἐγὼ δ'
 λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ
 αὐτοῦ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὅς δ' ἂν εἶπῃ τῷ
 ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ
 ὅς δ' ἂν εἶπῃ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέεννα
 Mc 11,25. 23 τοῦ πυρός. ἐάν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου
 ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάκει μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελ-
 24 φός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου
 ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε πρὸς
 τον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν
 6,14.15; 18,35. 25 πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ
 L. 12,58.59. σου ταχὺ ἕως ὅτου εἶ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ
 μὴ ποτέ σε παραδῶ ὁ ἀντιδικὸς τῷ κριτῇ καὶ
 κριτῆς τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ
 26 ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ὅ
 Ex 20,14. 27 ἀποδῶς τὸν ἔσχατον κοδράντην. Ἦκούσατε δ'
 Job 31,1. 28 ἐρρέθη· οὐ μοιχεύσεις. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅ
 2 P 2,14. πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι
 [αὐτήν] ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
 29 εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σ

18 H κεραία | αν : H [αν] 21 R ερρηθη, 27. 31. 33. 38. 4
 22 αυτου 1° : h^r + εινη | T ραχα 28 [αυτην] : R—T

18 του νομου : + και των προφητων 27 ερρεθη :
 τος αρχαιοις

ξελε αὐτόν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι 18,8.9.
 καὶ ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὄλον τὸ 30 Mc 9,43.47.
 ὠμά σου βληθῆ εἰς γέενναν. καὶ εἰ ἡ δεξιὰ 30 Kol 3,5.
 σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοπον αὐτήν καὶ βάλε
 πὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν
 εὐωνύμων σου καὶ μὴ ὄλον τὸ σῶμά σου εἰς γέενναν
 πέλθῃ. Ἐρρέθη δέ· 31 19,8—9.
 ἴτου, ὁτι αὐτῇ ἀποστάσιον. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν 32 Dt 24,1.
 ὅτι πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτός 32 L 16,18.
 ἄλλου πορνείας ποιεῖ αὐτήν μοιχευθῆναι, καὶ 32 1 K 7,10,11.
 ὁ ἀπολελυμένην γαμήσει, μοιχᾶται. Πάλιν 33 Ex 20,7.
 ἔρωσθε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐκ ἐπιπορνή- 33 Lv 19,12.
 ται, ὑποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου. 33 Nu 30,3.
 γὰρ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὄλωσ· μήτε ἐν τῷ 34 23,16—22.
 ἑρανῶ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ· μήτε ἐν τῇ 34 Is 66,1.
 ἰσοπέδῳ, ὅτι ἰσοπέδιον ἐστὶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε 34 Act 7,49.
 ἐπὶ τῷ ἑσθραβῶν, ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου βα- 35 Ps 48,3.
 σίλειου· μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσησ, ὅτι οὐ 36
 ἔστιν ἕνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ποιῆσαι ἢ μέλαιναν.
 πᾶς δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναὶ ναὶ, οὐδὲ οὐδὲ· τὸ δὲ περισ- 37 2 K 1,17.
 σσῶν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν. Ἐκούσατε 37 Jc 5,12.
 τὴν ἐρρέθη· ὀφθαλμὸν ἀντι ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα 38 Lv 24,19,20.
 ἀντι ὀδόντος. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι 39 J 18,22.23.
 ὀφθαλμὸν ἀντι ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντι ὀδόντος. 39 Lv 19,18.
 ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίζει εἰς τὴν δεξιὰν
 ὀφθαλμὸν σου, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· καὶ 40 1 K 6,7.
 ὅτι ἂν θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου
 ἔλθειν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε 41
 ῥαπεύσει μίλιον ἕν, ὑπάγε μετ' αὐτοῦ δύο. τῷ 42
 ἑσθραβῶντι σε δύο, καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανί-
 σθαι μὴ ἀποστραφῆς. Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη· 43 Lv 19,18.
 ἔλθειν τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν

32 H [καὶ ὅς εἰαν ἀπολ. γαμ. μοιχ.] 37 εστω : h εσται
 h' τό Ναὶ ναὶ καὶ τό Οὐ οὐ 39 [σου] : R—T

32 ὅς εἰαν ἀπολυση 39 — δεξιαν

- Ex 23, 4.5.
R 12,14,20. L 23,34.
Act 7,59. E 5,1. 44 σου. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς
45 ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν
οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ
πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους
46 καὶ ἀδίκους. ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶν
τας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶ
47 ναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς
ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχ
Lv 19,2. 48 καὶ οἱ ἐθνικοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς
τέλειοι ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστιν
6 Προσέχετε [δὲ] τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖ
ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι
αὐτοῖς· εἰ δὲ μῆγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῆς
2 πατρὸς ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν
ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἐμπροσθεν σου
ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισ
25,37—40.
R 12,8. 3 θὸν αὐτῶν. σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην μὴ
4 γνώτω ἢ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἢ δεξιὰ σου, ὅπως
ἢ σου ἢ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατὴρ
5 σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. Καὶ
ὅταν προσεύχησθε, οὐκ ἔσεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ
ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γα
νίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως
φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέ
2 Rg 4,33. 6 χουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ ὅταν προσεύχη
εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν

46 το αυτο : h ουτως 6,1 [δε] : T | T — τοις 4 T :
σοῦ ελεημ. ἢ

44 υμων : + ευλογειτε τους καταρωμενους υμας, καλωσ
ποιειτε τοις μισουσιν υμας | των : + επηρεαζοντων και
47 αδελφ. : φιλους | εθνικοι : τελωναι 6,1 δικαιοσ. : ελεη
μοσυνην h προσευχη ουκ εση

η πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ·
 ἢ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει
 α. Προσευχόμενοι δὲ μὴ βατταλογήσητε ὡσεὶ 7 Is 1,15.
 ἔθνη· δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν
 σακουσθήσονται. μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδεν 8 32.
 ὁ πατήρ ὑμῶν ὃν χρεῖαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς
 ἰῆσαι αὐτόν. οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· 9 L 11,2-4.
 ἄτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
 Ἁγασθήτω τὸ ὄνομά σου·
 ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου· 10 7,21. L 22,42.
 γρηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ
 ἐπὶ γῆς·
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· 11
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ 12 14,15.
 ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· 18,21-35.
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ 13 1 Chr 29,11-13.
 ὅσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
 ἂν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρα 14
 πτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν
 οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις 15 Mc 11,25,26.
 τὰ παραπτώματα αὐτῶν], οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν
 ἄφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ 16 Is 58,5-9.
 νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρω-
 πῶν· ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως
 νηστεύουσιν τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ 17
 νηστεύων ἀλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσ-
 τόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώ- 18
 ποῖς νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ
 κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
 κρυπτῷ ἀποδώσει σοι.

8 γαρ : H+ [ο θεος] 13 h^r+ οτι σου εστιν η βασιλεια
 1 η δυναμις και η δοξα εις τους αιωνας. αμην. 15 [τα
 φαπτ. αυτ.] : R-T 18 h νηστευων τοις ανθρ.

7 εθνηκοι : υποκριται 8 αιτ. αυτ. : ανοιξει το στομα
 αμιο(ε)μεν

- 19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπτει
- 19,21. 20 διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν
L 12,38.34. θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις
Kol 3,1.2. ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδέ
- 21 κλέπτουσιν· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρός σου, ἐκ
- L 11,34—36. 22 ἔσται καὶ ἡ καρδία σου. Ὁ λύχνος τοῦ σώματός σου ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς. εἰ οὖν ἡ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται
- 23 εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σο
- L 16,9.13. 24 σκότος ἐστίν, τὸ σκότος πόσον. Οὐδεὶς δύναται δυοῖς κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀντιθέεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε θεῷ δου
- 25 λεύειν καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μ
- 25—33 :
L 12,32—31. μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε [ἢ τί πίητε
Ph 4,6. μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχή
1 P 5,7. 1 T 6,6. πλεῖον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύ
- H 13,5. 26 ματος; ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν
- 27 τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ
- 1 Kg 10. 29 πῶς αὐξάνουσιν· οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθουσιν· λέγουσιν δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
- 30 περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρτον τὸν ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιένυσσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον
- 31 ὑμεῖς, ὀλιγόπιστοι; μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες

21 H [καὶ] 22 T— ουν | H φωτινον 23 H σκοτιν
25 [ἡ τι πητε]: R—T

24 ουδεις : + οικητης

φάγωμεν; ἢ· τί πίνωμεν; ἢ· τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητοῦσιν· οἶδεν γὰρ 32
 πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων
 πάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν καὶ 33
 ἡ δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστε-
 ῖσεται ὑμῖν. μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αἰσθησιν, 34
 γὰρ αἰσθησὶν μεριμνήσει ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ
 κέρα ἢ κακία αὐτῆς.

R 14,17.
 1 Rg 3,13.14.
 Ps 37,4.25.
 11. Ex 16,19.

Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κρινθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι 72
 κρίνετε κρινθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρον μετρεῖτε μετρη-
 θήσεται ὑμῖν. τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν 3.
 ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σφ
 ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ 4
 ἀδελφῷ σου· ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
 σου; ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ 5
 σου τὴν δοκόν, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ
 κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Μὴ 6

R 2,1.
 1 K 4,5.
 Mc 4,24.

ἵνα ὅτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν, μηδὲ βάλῃτε τοὺς μαρ-
 τύρας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μὴ ποτε
 παπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ
 φαρέντες ἐθήξουσιν ὑμᾶς. Αἰτεῖτε, καὶ δοθή- 7
 σεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ
 ανοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, 8
 καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγή-
 ται. ἢ τίς ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν αἰτήσῃ ὁ 9
 πατήρ αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ 10
 ἢ ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ 11
 ἢ ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ
 δίδουσι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ
 ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτου-
 ῦν αὐτόν. Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν θέλητε ἵνα 12

10,11.

Mc 11,24.
 L 11,5-13.
 Jr 29,13.14.

11 Je 1,17.

22,39.40.
 R 18,8-10.

33 βασ.: h^r+ του θεου 34 εαυτ.: Η αὐτῆς 7,4; : T .
 ἀνοιγεται 9 τις : T + εστιν 11 . : R; 12 εαν : E αν

ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς
ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ
προφῆται.

- L 13,24. 13 Εἰσελθάτε διὰ τῆς στενῆς πύλης· διτι πλατεῖα
[ἡ πύλη] καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς
τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι
Act 14,22. 14 δι' αὐτῆς· διτι στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ
ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσιν
24,4,5,24. Act 20,29. 15 οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδο-
προφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύ-
μασιν προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἄρπαγες.
G 5,10—22. Jc 3,12. 16 ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς,
μητι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς ἢ ἀπὸ
12,38. 17 τριβόλων σῦκα; οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρ-
ποὺς καλοὺς ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρ-
18 ποὺς πονηροὺς ποιεῖ. οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν
καρποὺς πονηροὺς ἐνεγκεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν
3,10. J 15,2,6. 19 καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν
καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
20 ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.
21,30. R 2,13. Jc 1,22,25; 2,14. 21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κύριε κύριε, εἰσελεύσεται
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ
θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
I. 13,25—27. I K 13,1,2. 22 πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· κύριε
κύριε, οὐ τῷ σῶ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ
τῷ σῶ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῶ
13,41; 25,41. 23 ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; καὶ τότε
2 T 2,19. ὁμολογήσω αὐτοῖς διτι οὐδέποτε ἔγνω ὑμᾶς·
Ps 6,9. ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
21. 24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τού-
τους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρο-

13 [ἡ πύλη] : h—H 14 T [ἡ πύλη] 17 h ποιει καλοους
18 ποιειν : T ενεγκειν 21 h^F+ +ουτος εισελευσεται εις
την βασιλειαν των ουρανων † 22 κυριε κυριε : h^F+ ον
τω ονοματι σου εφαγομεν και [τω ονοματι σου] επομεν.
24 H [τουτους]

νίμφ, ὅστις ἠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν
 πέτραν. καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ 25
 ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσαν
 τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσεν· τεθεμελίωτο γὰρ
 ἐπὶ τὴν πέτραν. καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λό- 26
 γους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται
 ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ἠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν
 ἐπὶ τὴν ἄμμον. καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον 27 Ex 13,10.11.
 οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσ-
 ἔκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσεν, καὶ ἦν ἡ
 πτώσις αὐτῆς μεγάλη.

Καὶ ἐγένετο δτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους 28 11,1; 13,58;
19,1; 26,1.
Mc 1,22.
L 4,32.
 τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ
 αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, 29 J 7,46.
 καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν.

Καταβάντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολού- 8 1-4 :
Mc 1,40-44.
L 5,12-14.
 θησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. καὶ ἰδοὺ λεπρὸς προσ- 2
 ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε, ἐάν θέλῃς,
 δύνασαι με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα 3
 ἤψατο αὐτοῦ λέγων· θέλω, καθαρισθήτι. καὶ εὐ-
 θέως ἐκαθερίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ 4 9,30. Mc 7,36.
L 17,14.
Lv 13,49;
14,2-32.
 ὁ Ἰησοῦς· ὄρα μηδενὶ εἶπης, ἀλλὰ ὑπαγε σεαυτὸν
 δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκον τὸ δῶρον ὃ προσ-
 ταξεν Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς Καφαρναοὺμ προσ- 5 5-13 :
L 7,1-10.
 ἦλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν¹ καὶ 6
 λέγων· κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ
 παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. λέγει αὐτῷ· 7
 ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἑκα- 8
 τόνταρχος ἔφη· κύριε, οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ
 τὴν στέγην εἰσελθῆς· ἀλλὰ μόνον εἶπέ λόγῳ, καὶ

25.27 Η ἦλθαν 29 αυτων : h^r + † και οι φαρισαιοι †
 8.1 T καταβαντι δε αυτω 3 R εκαθαρισθη 5.8 T εκατονταρχης

8.4 μηδενι : + μηδεν 5 Μετα ταυτα δε προσηλθεν |
 μιαιρχος 7 εγω : pr ακολουθει μοι

- 9 **ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.** καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλοι ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου· ποιήσων
- 15,28. 10 **τοῦτο, καὶ ποιεῖ.** ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὗρον. λέγει δὲ ὑμῖν· ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
- 22,13; 24,51; 25,80. 12 **οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον·** ἐκεῖ ἔσται ὁ κλανθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχη· ὕπαγε, ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοὶ καὶ ἰάθη ὁ παῖς ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκεῖνη.
- 14-17: Mc 1,29-34. L 4,38-41. 1 K 9,5. 14 **Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν**
- 15 **καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφήκεν αὐτὴν ἰσχυρῶς·** καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὀρία δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ ἰσχυρῶς ἐβίασεν αὐτούς.
- Is 58,4. 17 **πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν·** ὅπου πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου· ἰσχυρῶς ἐβίασεν αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰ νόσους ἐβάστασεν.
- Mc 4,35. L 8,22. 18 **Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν**
- 19-22: L 9,57-60. 19 **ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.** Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ἀκούσον μου·
- 2 K 8,9. 20 **λουθήσω σοὶ ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.** καὶ λέγει αὐτῷ·

9 εξουσι· H + [τασσομενος] 10 παρ... Ισρ.: T ουδ εν τω Ισρ. τοσαυτην πιστιν 11 μετα: h^r εν τοις κολποις [των] 12 εκβληθ.: h^r + | T εξελευσονται 18 πολλ. οχλ.: H οχλο h [πολλους] οχλους

9 υπο εξουσιαν εχων 13 fin + και υποστρεψας ἑκατονταρχος εις τον οικον αυτου εν αυτη τη ωρα ευρε τον παιδα νηβαινοντα 15 αυτω: αυτοις

ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ
 πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. ἕτερος 21 1 Rg 19,20.
 δὲ τῶν μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ· κύριε, ἐπίτρεψόν
 μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα
 μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ 22
 ἄψες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.
 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν 23 23-27:
 Mc 4,36-41.
 αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας 24 L. 8,23-25.
 ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπ-
 τεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν.
 καὶ προσελθόντες ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· κύριε, 25
 σώσον, ἀπολλύμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοὶ 26 14,31; 16,8.
 ἔστε, ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγεροθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς
 ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη
 μεγάλη. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· 27
 ποταπὸς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ
 θάλασσα αὐτῷ ὑπακούουσιν; Καὶ ἐλθόντος 28 28-34:
 Mc 5,1-17.
 L 8,26-37.
 αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδα-
 ρηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ
 τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ
 ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.
 καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱὲ 29 L 4,41.
 2 P 2,4.
 τοῦ θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι
 ἡμᾶς; ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων 30
 πολλῶν βοσκόμενη. οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν 31
 αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον
 ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· 32
 ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθαν εἰς τοὺς
 χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὤρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ

22 T- Ἰησοῦς 28 εἰς : T+ το 28 Γαδαρ. : h^r
 Γερασσηνων εἰ Γεργεσηνων 32 T απηλθον

24 κυματων : + ἦν γὰρ ὁ ἀνεμος ἐναντιον αὐτων 29 υἱε :
 π Ἰησου | βασαν. : ἀπολεσαι 31 αποστ. ημας : επιτρεψον
 ἡμιν ἀπελθεῖν 32 τ. χοιρ. : τὴν ἀγέλην τῶν χοιρῶν

τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν
 33 τοῖς ὕδασι. οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελ-
 θόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ
 34 τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις
 ἐξῆλθεν εἰς ὑπάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν
 παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν
 1-8 :
 Mc 2,1-12. **9** Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν, καὶ ἦλθεν εἰς
 L 5,17-26. **2** τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ
 4,18. **2** παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον, καὶ ἰδὼν
 ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ
 Mc 2,7. **3** θάρσει, τέκνον, ἀφιένται σου αἱ ἁμαρτίαι. κα-
 ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν ἐν ἑαυτοῖς· οὗτοι
 12,25. J 2, 25. **4** βλασφημεῖ. καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσε-
 αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς
 5 καρδίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν
 ἀφιένται σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ
 6 περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας —
 τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἔγειρε ἄρῃ σου τὴν
 7 κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγεγυρθεὶς
 8 ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ
 ὄχλοι ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὰ
 9 ὀνόματα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. Καὶ
 9-13 :
 Mc 2,13-17. **Καὶ** παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθι-
 L 5,27-32. **10** μένον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, Ματθαῖον λεγόμενον
 καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς
 11 ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακα-
 μένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ
 ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ
 I. 15,2. **11** τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι
 ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τῶν
 τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν

34 τω : hT του 9,3 T ειπον 4 hT ιδων 6 hT εγει
 θεις 7 R αυτου 9 T ηκολουθει 10 T- και 20

9,8 εφοβηθ. : εθανημασαν 9 Ματθαιον 11 εσθιει :
 και πινει

ὁ δὲ ἀκούσας εἶπεν· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες 12
 ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. πορευθέντες δὲ 13 Hos 6,6.
1 Sm 15,22.
18,11.
 κἀνάθετε τί ἐστίν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ
 γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοῦς.
 Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου λέ- 14 14—17:
Mc 2,18—22.
L 5,33—38.
L 18,12.
 γοντες· διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν,
 οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν 15 J 3,29.
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμ-
 φῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος;
 ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
 νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν. οὐδεὶς δὲ ἐπι- 16 J 1,17.
 βάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ
 παλαιῷ· αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
 ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. οὐδὲ βάλλ- 17
 λουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοῦς παλαιούς· εἰ δὲ
 μίγῃ, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ
 οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον
 εἰς ἀσκοῦς καινοῦς, καὶ ἀμφοτέροι συντηροῦνται.
 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ ἄρχων 18 18—26:
Mc 5,22—43.
L 8,41—56.
 [εἰς] προσελθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ
 θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες
 τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. καὶ ἐγεγ- 19
 οῦσε ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθει αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἔτη 20
 προσελθοῦσα ὀπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ
 ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μόνον 21 14,38.
 ἴσθωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι. ὁ δὲ 22
 Ἰησοῦς στραφείς καὶ ἰδὼν αὐτήν εἶπεν· θάρσει,
 θυγάτηρ· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ ἐσώθη

12 H ἀλλὰ 14 νηστευομεν: h + πολλα 15 νυμφωνος:
 + νυμφιον | 18 [εἰς] προσελθ.: R; h T εισελθ. | T— οτι
 η ηκολουθησεν 22 T— Ἰησους

12 ἰατρων 13 ἦν + εἰς μετανοιαν 15 πενθ.: νηστευειν
 ἦν + ἐν ἐκειναις ταῖς ἡμεραις 17 ρησει ο οινος ο νεος
 α. και ο οινος απολλυται κ. οι ασκοι 20 ετη: +
 ποσα ἐν ασθενεια

- 23 ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Καὶ ἐλθὼν ὁ
 Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς
 J 11,11.14.25. 24 ἀλλήτας καὶ τὸν ὄχλον θορυβοῦμενον ἔλεγεν·
 ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ
 25 καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ἵδιε δὲ ἐξεβλήθη
 ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ
 26 ἠγέρθη τὸ κοράσιον. καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς
 27 ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ
 Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ
 28 λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὸς Δαυεὶδ. ἐλθόντι δὲ εἰς
 τὴν οἰκίαν προσῆλθαν αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποι-
 8,13. 29 ἦσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναί, κύριε. τότε ἤψατο τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν
 8,1. 30 γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἠνεόχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφ-
 θαλμοί. καὶ ἐνεβριμήθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων·
 31 ὁράτε, μηδεὶς γινωσκέτω. οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφή-
 32 μισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ
 ἐξερχομένων, ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ κωφὸν δαι-
 33 μονιζόμενον. καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου
 ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι
 λέγοντες· οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ.
 12,24. 34 οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαι-
 μονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

- 4,23. 35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ
 τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν
 καὶ κηρῦσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ
 θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.
 14,14. 36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν,
 Mc 6,34.

26 h αυτης 27 K— αυτω | K υιε 28 T προσηλθον
 | h τουτο δυναμαι 30 T ανεωχθησαν 32 αυτω : T+ αν-
 θρωπον 34 οι ... δαιμονια : [H]

24 fin + ειδοτες οτι απεθανεν 29 ομματων 34 — vers.
 35 fin + εν τω λαω + και πολλοι ηκολουθησαν αυτω

ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα
 ἔχοντα ποιμένα. τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς 37 Nu 27,17.
Ez 34,5.
L 10,2.
 τοῦ· ὁ μὲν θειρισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι·
 ἤθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θειρισμοῦ ὅπως ἐκβάλη 38
 ἄγρως εἰς τὸν θειρισμὸν αὐτοῦ. Καὶ προσκα- 10 1-15:
Mc 6,7-18.
L 9,1-5.
 σάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν
 αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκ-
 ἄλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ
 ἄσασαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων 2 2-4:
Mc 3,14-19.
L 6,12-16.
J 1,40-49.
 ἁ τῶν ὀνόματά ἐστιν ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος
 Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰάκωβος
 ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ,
 Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Μαθθαῖος 3
 τὴν κληθῆναι, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖος,
 Σίμων ὁ Καναναῖος καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ 4
 πρὸς τοὺς ἀποστόλους αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα 5
 ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγέλλας αὐτοῖς λέγων·
 Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν
 ἀμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον 6 15,24.
Act 13,46.
Jr 50,6.
 εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.
 ὁφεισμένοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ 7 4,17.
L 10,9.
 βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, 8 Act 20,33.
 κρονοὺς ἐγείρετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια
 ψάλλετε· ὄωρεᾶν ἐλάβετε, ὄωρεᾶν δότε. Μὴ 9
 ἀρτῆσθε χρυσὸν μηδὲ ἀργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς
 τὴν ζώναν ὑμῶν, μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μηδὲ ὄμο 10 L 10,4.
1 T 5,18.
Nu 18,31.
 τῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον· ἄξιός γάρ
 ἐστὶν τῆς τροφῆς αὐτοῦ. εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν 11
 κώμην εἰσέλθῃτε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός
 ἐστιν· κάκει μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε. εἰσερχό- 12 L 10,5,6.

10,3 Θαδδ.: h^r + T Λεββαῖος, h^r εἰ Λεββαῖος ο ἐπι-
 ρηεις Θαδδαιος et Judas Zelotes 5 T Σαμαριτων

38 ἐσκυλ. : ἐκλελυμενοι 10,1 ἐξουσιαν : + κατα | μαλακ. :
 ἠνωτω λαω 4 Κανανιτης 6 πορ. : υπαγετε 10 ραβδους |
 κ τροφ. : του μισθου

- 13 *μενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν· καὶ ἂν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἂν δὲ μὴ ἦ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. καὶ ὅς ἂν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι ἐξω τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτότερον ἔσται γῆ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἴδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἑμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ὅταν δὲ παραδώσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. ἀρκετὸν*

13 πρὸς : K εφ 14 των : hT pr εκ 16 h ο οφεις 21 h επαναστησεται 28 ετεραν : h^r + -| καν εκ ταυτης διωκωσιν υμας φευγετε εις την αλλην | | H [του] Ισρ.

12 fin + λεγοντες ειρηνη τω οικω τουτω 14 - της οικιας η 16 ακεραιοι : απλουστατοι 19 - δοθησεται ... λαλησητε

τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ,
 καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκο-
 δεσπότην Βεελζεβούλ ἐπεκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον
 τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· 26 26-33 :
 ἰσθὲν γὰρ ἐστὶν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφ-
 θήσεται, καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνωσθήσεται. ὃ λέγω 27 L 12,2-9.
 ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς
 τὸ οὐς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων. καὶ 28 Jc 4,12.
 μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα,
 τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβεῖσθε
 δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα
 ἀπαλεῖσαι ἐν γέννη. οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσα- 29
 ρίου πωλεῖται; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ
 τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. ὑμῶν δὲ καὶ αἱ 30
 τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσίν.
 καὶ οὐ φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε 31 12,12.
 ὑμεῖς. Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμ- 32
 προσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ
 ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
 ὅστις δὲ ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, 33 L 9,26.
 ἀρνήσομαι καὶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου
 τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον 34 34-36 :
 βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν
 εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄν- 35 Mcb 7,6.
 ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα
 καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νόμφην κατὰ τῆς
 ἀδελφῆς αὐτῆς, καὶ ἕχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ 36
 οἰκιακοὶ αὐτοῦ. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ 37 Dt 33,9.
 ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἀξίος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ
 ἀδελφὴν ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἀξίος· καὶ ὃς 38 L 14,26,27.
 ἐμὲ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ

26 h τω οικοδεσποτη ει τοις οικιακοις | Η Βεζεβουλ
 φοβεισθε 1° : Η φοβηθητε | Η αποκτεινοντων 32.33 T-
 33 δε : hT δ αν

35 καλουσιν 28 αποκτ. : σφαζαι | εις γενναν 31 πολλω
 - αξιος 1-2

- L 17,33. J 12,25. 39 *ὀπίσω μου, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. ὁ εὐρών τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν*
- 18,5. L 10,16. J 13,20. 40 *ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος*
- 41 *δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήμψεται, καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα*
- 25,40. Mc 9,41. 42 *δικαίου μισθὸν δικαίου λήμψεται. καὶ ὃς ἂν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.*
- 7,28; 13,58; 19,1; 26,1. 11 *Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρῦσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.*
- 2-19: L. 7,18-35. 14,3. 2 *Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν*
- Mt 3,1. Dn 9,26. 3 *αὐτοῦ ἔειπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον*
- 4 *προσδοκῶμεν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγέilate Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε*
- Is 35,5,6; 61,1. 5 *καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, καὶ νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.*
- 13,57; 26,31. 3,1,5. 6 *Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων.*
- L 1,76. 9 *ἀλλὰ τί ἐξήλθατε; προφήτην ἰδεῖν; ναὶ λέγω ὑμῖν,*

42 T εαν | απολ. τ. μισθ. : h^r -| αποληται ο μισθος +
 11,4 H Ιωανει | 5 h- και 1° 6 T εαν 8 T εξηλθατε;
 ανθρ. ιδειν εν 9 H ναί,

42 ελαχιστων | ψυχρ. : ψυχρον εν + υδατος 11,2 χρονου : Ιησον | δια : δυο 8 μαλακ. : + ιματιοις | βασιλειων

πρῶτον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ 10 Μι 8,1.
 ἔκτεται·

καὶ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσ-
 ὄπου σου,

κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς 11 13,17.

τῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ

πρῶτος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων

ἐστίν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ 12 L 16,16; 13,24.

βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

οὐκ ἐστὶν ἐπιβασταία, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. πάντες 13

ἐπιζητοῦντες τὴν προφητείαν καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐπρο-

σέθεν· καὶ εἰ θέλετε δεῦξασθαι, αὐτός ἐστιν 14 Μι 3,23.

ὁ ἐρχόμενος ὁ μὲλλον ἐρχεσθαι. ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέ-

τε. Τίτι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεάν ταύτην; ὁμοία 16

καὶ αἰθεροῦ καὶ οὐρανοῦ· ὅτι ὅτι οὐρανοῦ καὶ οὐρανοῦ

οὐρανοῦ καὶ οὐρανοῦ ἐκείνοις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις 17 Prv 29,9.

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις 18 3,4.

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις 19 9,14.15.

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις 20 20-24: L 10,12-15.

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις 21 Jona 3,6.

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις 22

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις 23 4,13; 8,5; 9,1. Is 14,13.15.

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις

ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις

- αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν σοί, ἔμεινεν ἂν μέχρι
 10,15. 24 τῆς σήμερον. πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων
 ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί.
- 25-27: 25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
 L 10,21-22.
 1 K 1,26-29. εἶπεν· ἐξομολογοῦμαι σοι, πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνε-
 26 τῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ,
 28,18. 27 ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. Πάντα
 J 3,35; 17,2.
 Ph 2,9. μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ οὐδεὶς
 ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν
 πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν
 12,20. Jr 31,25. 28 βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με
 πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ
 Jr 6,16. 29 ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς
 καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραθὴς εἰμι καὶ ταπεινὸς
 τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς
 1 J 5,3. 30 ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον
 μου ἕλαφρόν ἐστιν.
- 1-8:
 Mc 2,28-28. 12 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς
 L 6,1-5. σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ
 Dt 5,14; 23,26. ἐπέινασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχνας καὶ ἐσθίειν.
- Ex 20,10. 2 οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπαν αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ
 μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν
 1 Sm 21,7. 3 σαββάτῳ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί
 ἐποίησεν Δαυεὶδ ὅτε ἐπέινασεν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;
- Lv 24,9. 4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς
 ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, ὃ οὐκ ἔξον ἦν αὐτῷ
 φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν;
- Nu 28,9. 5 μόνοις; ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς
 σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦ-
 6 σιν καὶ ἀνάτιοί εἰσιν; λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ
 9,13. Hos 6,6. 7 μεῖζόν ἐστιν ὄδε. εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω
 καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀνάτιους.
 8 κύριος γὰρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

- και μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν 9 ^{9-14 :}
 αὐτῶν. και ἰδοὺ ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων ξηρὰν· και 10 ^{Mc 3,1-6.}
 ἐξηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ^{L 6,6-11.}
 θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν 11
 αὐτοῖς· τίς ἐστὶ ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἔξει πρό-
 βατον ἕν, και ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν
 εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ και ἐγερεῖ; πόσῃ 12 ^{L 14,5.}
 οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. ὥστε ἔξεστιν
 τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν. τότε λέγει τῷ 13
 ἀθρώπῳ· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα. και ἐξέτεινεν,
 και ἀπεκατεστάθη ὑγιής ὡς ἡ ἄλλη. ἐξελθόντες 14 ^{J 5,16.}
 αὐτοὶ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ,
 ἕως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς γινούς 15 ^{Mc 3,7-12.}
 ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. και ἠκολούθησαν αὐτῷ πολλοί,
 και ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας, και ἐπετίμησεν 16 ^{8,4.}
 αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν· ἵνα 17 ^{Is 42,1-4;}
 πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου ^{41,9}
 λέγοντος·
 ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἤρέτισα, 18 ^{3,17.}
 ὁ ἀγαπητός μου ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου·
 θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν,
 και κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.
 οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγᾶσει, 19
 οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
 κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει 20
 και λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει,
 ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν.
 και τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. 21
 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλός 22 ^{22-45 :}
 και κωφός· και ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν κω- ^{Mc 3,22-30.}
 ρὸν λαλεῖν και βλέπειν. και ἐξίσταντο πάντες 23 ^{L 11,14-26.}
 αὐτοὶ ὄχλοι και ἔλεγον· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ^{29-32.}

10 T θεραπευσαι 11 H [εσται] 18 T ηυδοκησεν
 B X τοτε προσηνεγκαν α. δαιμονιζομενον τυφλον κ. κωφον

15 οχλοι πολλοι 22 τον : + τυφλον και

- 9,34. 24 Δαυεὶδ; οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· οὗτοι οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβοῦ
- 25 ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. εἰδὼς δὲ τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσθε καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία
- 26 μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. καὶ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸ ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ
- 27 καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοῦλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ
- 1 J 8,8. 28 κριταὶ ἔσονται ὑμῶν. εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς
- Is 49,24. 29 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἢ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρόν; καὶ
- Mc 9,40. 30 τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ὁ μὴ ᾧν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἔστιν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ
- H 6,4,6; 10,26. 31 σκορπίζει. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, ἢ δὲ
- 1 J 5,16. L 12,10. 32 τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται. καὶ ὁ
- 1 T 1,18. 33 δς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὁ δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν
- 7,17. 34 τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. Ἦ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλὸν ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκειται. γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περιούσιου
- 35 σπύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει

24.27 H Βεελζεβουλ 29 T ἰσχυρον, εἰ διαρπασει
31 ἀφεθησ. 1° : h + υμιν 32 ουκ ἀφεθ. : h ου μ
ἀφεθη

θά, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ
 πυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. λέγω δὲ ὑμῖν διτι 36
 ῥῆμα ἀργὸν ὁ λαλήσουσιν οἱ ἄνθρωποι,
 δώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρα κρίσεως·
 γὰρ τῶν λόγων σου δικαιοσύνη, καὶ ἐκ τῶν 37
 ἔργων σου καταδικασθήσῃ.

Τότε ἀπεκρίθησαν αὐτῷ τινες τῶν γραμματέων 38 16,1.

Φαρισαίων λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ
 τοῦ σημείου ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· 39

ὁ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ
 οὐδὲν οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ
 τοῦ προφήτου. ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ 40 Jona 2,1,2.

τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως
 ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς
 ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ἄνδρες Νινευεῖται 41 Jona 3,5.

στήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης
 ἡ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ
 ἔλεος Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. βασι- 42 1 Rg 10,1—10.

λεως οὗτοῦ ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
 γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν
 Ἰωνᾶς περὰ τῶν τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν
 τοῦ Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὧδε.

Ὁ δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέβη ἀπὸ τοῦ 43
 ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν
 κατακλιθεῖν, καὶ οὐχ εὐρίσκει. τότε λέγει· εἰς τὸν 44

αἶμα μου ἐπιστρέψω ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὼν
 κατακλιθεῖ σκολάζοντα [καὶ] σεσαρωμένον καὶ κεκοσ-
 μένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μετ' 45 2 P 2,20.

αὐτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ,
 εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα
 ἀνθρώπου ἐκείνου χειρόνα τῶν πρώτων. οὕτως
 ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

Ὅτι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ ἡ μήτηρ 46 46—50 :
 αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες
 αὐτόν. Mc 3,31—35.
 L 8,19—21.

13,56.

ἄγαθα : hT pr τα 44 [καὶ] : T—R 46 H ἰστηκεισαν

12,47—13,12. *Κατα Ματθαιον*

47 αὐτῷ λαλήσαι. [εἶπεν δέ τις αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν ζητοῦντές σοι λαλήσαι.] ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ λέγοντι αὐτῷ· τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα [αὐτοῦ] ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὅστις γὰρ ἂν ποιῆσῃ τὴν θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

1-23 :
Mc 4,1-20.
L 8,4-15.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθησαν παρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν ἐκπλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐκτὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει. καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων· Ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρειν τοῦ σπείρειν. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἤλθον τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρῶδη οὗκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς, ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπὸν ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα. 10 ἔχων ὅσα ἀκουέτω. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν αὐτῷ· διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὅτι ὑμῶν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται. ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται

25,29. Mc 4,25.
L 8,18.

[47] hR—H 49 [αυτου]: R—T 13,1 της: hT pr es
2 H ιστηκει 4 T ηλθεν, K ελθοντα (sine και) 7 hT
επνιξαν 11 ειπεν: hR+ αυτοις | H οτι Υμιν

καὶ περισευδήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ
 ἔχει ἀρθῆσεται ἀπ' αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἐν παρα- 13 Dt 29,8.
 ταῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν
 ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνίουσιν. καὶ ἀνα- 14 Is 6,9.10.
 ληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαίου ἡ λέγουσα·
 ἀκοῆ ἀκούσατε καὶ οὐ μὴ συνῆτε,

καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε.
 ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, 15

καὶ τοῖς ὠσιν βαρέως ἤκουσαν,
 καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμυνσαν·
 μή ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς

καὶ τοῖς ὠσιν ἀκούσωσιν
 καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν,
 καὶ ἰάσομαι αὐτούς.

ὧν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν, καὶ 16 L 10,23.24.

ἴδῃ [ὅμων] ὅτι ἀκούουσιν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν 17

πολλοὶ προφητῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν
 ἰλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ
 κῆκουσαν. Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν 18

τῆς σπειραντος. Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς 19

καλίας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ

κτάει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός

ἐστὶν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρῶδη 20

σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ

οὐκ ἔχει μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· οὐκ ἔχει δὲ 21

ἔσθλα ἐν ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν, γενομένης

θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθύς σκαν-

δαλίσκεται. ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός 22 6,19—34.

ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ

βίου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συνπνίγει τὸν

λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν 23

13 T συνιοῦσιν 16 [ὅμων]: T 17 T— γαρ | T ἴδαν

13 οτι etc: ινα βλ. μη βλεπωσιν κ. α. μη ακουσωσιν και
 ακουωσιν μη ποτε επιστρεψωσιν 14 λεγουσα: + πορευθητι
 εαπε τω λαω τωτω

γῆν σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούσας
καὶ συνιείς, ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὃ μὲν
ἐκατόν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

- 86-48. 24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων
ὁμοιωθῆν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπει-
25 ραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ἐν δὲ τῷ
καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἤλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς
καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνά μέσον τοῦ σίτου κα-
26 ἀπῆλθεν. ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸς
27 ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. προσελθόντες
δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ· κύριε
οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἐσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ
28 πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρὸς
ἀνθρώπου τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ δοῦλοι αὐ-
λέγουσιν· θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;
29 ὁ δὲ φησιν· οὐ, μὴ ποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια
3,12. 30 ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σίτον. ἄφετε συνα-
ξάνεσθαι ἀμφοτέρω εἰς τὸν θερισμὸν· καὶ ἐν
καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· συλλέξατε
πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμα
πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά, τὸν δὲ σίτον συνα-
31 γάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. Ἄλλην παρα-
βολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβ-
32 ἄνθρωπος ἐσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὁ μικρο-
τερον μὲν ἐστὶν πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν
αὐξηθῆ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ γίνεται
δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα-
33 νου καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ἄλλή-
παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν

31,32:
Mc 4,30-32. 31
L 13,18,19.

Dn 4,9,18.
Ez 17,23; 31,6. 32
Ps 104,12.

L 13,20,21. 33

28 H— δουλοι | T λεγουσιν αυτω 30 εως : T μεξη
h αχρι vl μεχρι | H [εις] | K συναγετε 33 H [ελαλη
αυτοις]

31 παρεθ. : ελαλησεν

ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐξυμώθη δλον.
 τα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς **34** Mc 4,33.34.
 ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει
 οἷς· ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προ- **35** Ps 78,2.
 ον λέγοντος·

ἀνοιξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,
 ἔρεξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς.

ὅτε ἀφείς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. **36** 24—30.

προσηλθάν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες·

ἀφησον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων

ἀγροῦ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ σπείρων **37**

ἀλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ **38** 1 K 3,9.

ἀγρός ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα,

εἰσὶν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια

εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας **39**

ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια

ὅς ἐστιν, οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοι εἰσιν. ὥσπερ **40**

συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται,

ὥς ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος. ἀποστε- **41** Zph 1,8.
 25,31—46.

υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, **7,28.**

συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα

κάνθαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν,

κατακαύουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· **42** 8,12.

ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν-

των· τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν **43** Dn 12,3.

βασίλειᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὅτα

ἴστω. Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν **44** 19,29. L 14,33.
 Ph 3,7.

ἀγρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὐρῶν ἄν-

θρωπος ἐκρυψεν, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει

καὶ πωλεῖ πάντα ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν

αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν **45**

ὅτια : hT+ Ησαιου 36 T προσηλθον | διασαφ. :

ἄκουσον 44 K— παντα

οὐδεν : ουκ 35 καταβολ. : + κοσμου 44 ανθρ. : τις

- οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μα
 Prv 8,10.11. 46 γαρίας· εὐρῶν δὲ ἓνα πολύτιμον μαργαρί
 ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρα
 22,9.10. 47 αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τ
 οὐρανῶν σαγήνη βληθεῖση εἰς τὴν θάλασσαν
 48 ἐκ παντὸς γένους συναγαγούση· ἦν ὅτε ἐπληρώ
 ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαν
 συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγην, τὰ δὲ σαπρὰ
 25,32. 49 ἔβαλον. οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶ
 ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς π
 50 ροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, καὶ βαλοῦσιν αὐτ
 εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ
 51 καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Συνήκατε τα
 52 πάντα; λέγουσιν αὐτῷ· ναί. ὁ δὲ εἶπεν αὐτ
 διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βα
 λείᾳ τῶν οὐρανῶν ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώπῳ οὐ
 δεσπότη, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐ
 καινὰ καὶ παλαιά.
 53—58: 53 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πα
 Mc. 6,1—6. 54 βολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν. καὶ ἐλθὼν
 L 4,15—30. 54 τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ σα
 7,28; 11,1; τῇ πατριδῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγ
 19,1; 26,1. 55 πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; ἢ
 οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχ ἡ μη
 αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ
 J 7,15.52. 56 Ἰάκωβος καὶ Ἰωσήφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας;
 αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰ
 J 4,44. 57 πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; καὶ ἐσκανδαλίξ
 ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἐ
 προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἐν

45 K— ἀνθρωπω 52 ειπεν : h λεγει 55 Ιωσηφ
 Ιωσης ει Ιωαννης 57 τη 1° : hT+ ιδια

46 πεπρακ. : επωλησεν 48 καλλιστα 49 αιωνος :
 μου 51 ναι : + κυριε 54 η : pr πασα

Κατα Ματθαιον 13,58—14,14.

αυτου. και ουκ εποίησεν εκει δυνάμεις 58
 λας δια την απιστίαν αυτών.

Εν εκείνω τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τε-14
 1-12: Mc 6,14.17-20.
 2 L 9,7-9; 8,19,20.
 3 11,2.
 4 Lv 18,16.
 5 21,26.
 6
 7
 8
 9
 10 17,12.
 11
 12
 13 13-21: Mc 6,31-44. L 9,10-17. J 6,1-18.
 14 9,26.
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

4,3 T [Φιλιππου] 4 T- ο 7 H μετα 13 hT πεσοι

8 τας απιστίας 14,2 ο βαπτ. : + ον εγω απεκεφαλαισα
 8 αυτου Ηρωδίας 8 - επι πινακι 9 ελυπηθη,
 9 13 σωμα

14,15—27. *Κατα Ματθαιον*

- 15 ὄψιας δὲ γενομένης προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρηλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες
- 16 εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ λέγουσι αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύδας. ὁ δὲ εἶπεν· φέρετέ μοι ὧδε αὐτὰ
- 19 καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τῷ χορτοῦ, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύδας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν, κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ
- 2 Rg 4,44. 20 μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλάσμάτων
- 21 μᾶτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν
- 22 καὶ παιδίων. Καὶ [εὐθὺς] ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸ
- Mc 8,45—56. J 6,15—21. L 6,12; 9,18. 23 εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ ἰδίαν προσεῦξασθαι. ὄψιας δὲ γενομένης μόνος
- 24 ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἦν γὰρ ἐνὶ ἄνεμῳ
- 25 τῷ ὄρει. τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆν θαλάσσην
- L 24,37. 26 οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστίν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν [ὁ Ἰησοῦς] αὐτοῖς λέγων· θαρσεῖτε, ἐγώ

15 T προσῆλθον | hT παρηλθεν ηδη· απολ. ουν του
 16 T— Ιησους 19 h και εκελευσεν ... και λαβα
 22 [ευθως]: R—T | K— το 1^ο 24 μεσον ... ην: X σταδιοι
 πολλους απο της γης απειχεν, 26 οι δε μαθ. ιδ.: T ιδοντι
 δε 27 [ο Ιησ.] : R—T

ἡμῶν· μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος 28
 εἶπεν· κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με ἔλθειν πρὸς
 ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν· ἔλθέ. καὶ καταβὰς 29
 ἀπὸ τοῦ πλοίου Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ
 ὕδατα καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. βλέπων δὲ 30
 τὸν ἄνεμον ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζε-
 σθαι ἔκραξεν λέγων· κύριε, σῶσόν με. εὐθέως δὲ 31 ^{8,26.}
 ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ
 εἶπε αὐτῷ· ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; ¹ καὶ ἀνα- 32
 βάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.
 οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· 33
 ἄλλοθὺς θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον 34
 εἰς τὴν γῆν εἰς Γεννησαρέτ. καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν 35
 ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὄλην
 τὴν περιχώρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάν-
 τας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν 36 ^{9,21. L 6,19.}
 ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου
 αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν.

Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων ¹⁵ ^{1-20:}
 Ἰουδαῖοι καὶ γραμματεῖς λέγοντες· διὰ τί οἱ ² ^{Mc 7,1-23.}
 κλητὰί σου παραβαίνουνσιν τὴν παράδοσιν τῶν
 πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας ὅταν
 ἔσθωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ³
 τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ
 θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; ὁ γὰρ θεὸς εἶπεν· ⁴ ^{Ex 20,12;}
 ἴμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καί· ὁ κακολογῶν ^{21,17.}
 τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ· ὑμεῖς δὲ ⁵ ^{Dt 5,16.}
 λέγετε· ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ· δῶρον
 ἴαν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῆς, ¹ οὐ μὴ τιμῆσει τὸν ⁶
 πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἠκυρώσατε τὸν λόγον τοῦ

²⁸ H αυτω post ειπεν ²⁹ και ηλθ. : hR ελθειν
³⁰ H ηλθαν ³⁶ H [αυτον] ^{15,4} ειπεν : T ενετειλατο
 λγων 6 αυτου : T+ η την μητερα αυτου | λογον :
 T νομον

³⁰ ανεμον : + ισχυρον ³⁴ — εις | Γεννησαρ ^{15,1} απο :
 T οι 6 ου : pr ουδεν εστιν υι και | τον νομον : την εντολην

- 7 θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὑποκριταί, καλῶς
 ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαίας λέγων·
 8 ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ,
 ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·
 9 μάτην δὲ σέβονται με,
 διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων·
 10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς
 11 ἀκούετε καὶ συνίετε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα
 κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον·
 12 τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. Τότε
 προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν αὐτῷ· οἶδα
 13 ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκάνδα
 λίσθησαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· πᾶσα φωνὴ
 14 ἦν οὐκ ἐφύτευεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκρίθη
 15 ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκάνδα
 λίσθησαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· πᾶσα φωνὴ
 16 ἦν οὐκ ἐφύτευεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκρίθη
 17 ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκάνδα
 λίσθησαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· πᾶσα φωνὴ
 18 ἦν οὐκ ἐφύτευεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκρίθη
 19 ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκάνδα
 λίσθησαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· πᾶσα φωνὴ
 20 ἦν οὐκ ἐφύτευεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκρίθη
 21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς
 22 τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χανα
 ναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα ἔκραζε

14 h T οδηγοι εἰσιν τυφλοι | τυφλων : [h] — K 22 h' εκραξεν

8 απεχει : εστιν 11 ου : + παν | κοινωνει et
 14 αυτους : τους τυφλους 17 ουπα

ουσα· ἐλέησόν με, κύριε υἱὸς Δαυεὶδ· ἡ θυγάτηρ
κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη 23
ἢ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἔπειθον αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι
ἡμεῖς οὐκ ἐπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· 24 10,8.
ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολω-
θέντα οἴκου Ἰσραὴλ. ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει 25
αὐτὸν λέγουσα· κύριε, βοήθει μοι. ὁ δὲ ἀποκρι- 26
θεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον
τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπεν· 27
κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν
ἄρτων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν
ἀνθρώπων αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν 28 8,10.13.
ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω
καθὼς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ
τῆς ἰσχυρᾶς ἐκείνης.

Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ 29 Mc 7,31.

τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ
ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ. καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι 30
πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς,
κωλοὺς, κυλλοὺς, καὶ ἐτέρους πολλοὺς, καὶ ἔριψαν
αὐτῷ παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτούς· ὥστε τὸν ὄχλον θαυμάσαι βλέποντας 31 Mc 7,37.

αὐτούς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς καὶ χωλοὺς
καταπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδό-
ξαν τὸν θεὸν Ἰσραὴλ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλε- 32 32-39 :
σθενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· σπλαγγνίζομαι Mc 8,1-10.
ἐν τῷ ὄχλῳ, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσιν 14,14.
καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἀπολύσαι αὐτοὺς
ἵνα φάγῃ οὐ θέλω, μὴ ποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ 33
ἀπέπεμψεν αὐτῷ οἱ μαθηταί· πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ

23 h uie 26 εστ. καλ. : T εξεστιν 27 H [γαρ] 30 H χωλ.
κωφ. : h † † | B εριψαν 31 h τους οχλους |
ουτ. : h ακουοντας | K- κυλλους υγιεις | hT εδοξαζον
[ηθη] | T ησσεις

30 παρα : υπο | αυτους 20 : + παντας

15,34—16,8. *Κατα Ματθαιον*

34 ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ 35 δὲ εἶπον· ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθῦδια. καὶ παραγαγεῖλας τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν· ἔλαβεν 36 τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθῦδας καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ 37 μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἦσαν 38 ἑπτὰ σφυρίδας πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ 39 παιδίων. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγαδάν.

^{1-12:} ^{Mc 8,11-21.} ^{12,38.} **16** Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον καὶ 2 τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξάμενοι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· [ὄψιας γενομένης λέγετε· εὐδία, 3 πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός·¹ καὶ πρωτὶ σήμερον χειμῶν, πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ 4 σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε;] γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ. καὶ 5 καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν. Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. 6 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων, 7 οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι ἄρτοι οὐκ 8 οὐκ ἐλάβομεν. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐ

34 H ειπαν 37 H σφυριδας 38 ησαν : h+ ως | h παιδ. κ. γυναικ. 16,1 H [οι] | hT επηρωτων 2.3 [οψιας . . . δυνασθε.] 5 h λαβειν αρτους

35.36 παραγγειλας . . . ελαβεν : εκελευσε . . . και λαβων 39 Μαγαδα(ν) 16,3 ουρανος : αηρ | το : pr υπ κριται | δοκιμαζετε vi σνιετε 4 - και μοιχαλις

ἔχετε; οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε 9 14,17—21.
 ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους
 ἔλάβετε; οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχι- 10 15,34—38.
 λίων καὶ πόσας σφυρίδας ἔλάβετε; πῶς οὐ νοεῖτε 11
 οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν; προσέχετε δὲ ἀπὸ
 τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. τότε 12
 συνῆκαν διτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης
 [τῶν ἄρτων], ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων
 καὶ Σαδδουκαίων.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρίας 13 13—20:
 τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· Mc 8,27—30.
 τίνα λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ L 9,18—21.
 ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπαν· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν 14 14,2. 17,10.
 βαπτιστῆν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν
 ἕνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα 15
 λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν· 16 J 6,69.
 σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. ἀπο- 17 G 1,15.16.
 κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ,
 Σίμων Βαριωνᾶ, διτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκά-
 λυψέν σοι ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 ἀπὸ νῦν καὶ σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ 18 J 1,42. E 2,20.
 τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
 οὐκ ἔσται ἄβυσσος ὑποκαταστῆσαι αὐτῆς. δώσω σοι 19 18,18.
 τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν
 δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένον ἐν
 τοῖς οὐρανοῖς. τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς 20 17,9.
 ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν διτι αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός.

Ἀπὸ τότε ἤρξατο Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθη- 21 21—28:
 ταῖς αὐτοῦ διτι δεῖ αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπελ- Mc 8,31—9,1.
 θῆναι· L 9,22—27.
 12,40. J 2,19.

8 ἔχετε : T ελαβετε 10 H σφυριδας 12 [των αρτων] : R ;
 των Φαρισαιων και Σαδδουκαιων 17 H [τοις] 20 διεστειλ. :
 K επετιμησεν 21 Ιησ. : T pr ο, H+ Χριστος, h^r [ο] Ιησ. ει —

18 τινα : + με 16 σωζοντος 17 βαρ Ιωνα 19 pr
 και | σοι δωσω

θεῖν καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ
 ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ
 22 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγεροθῆναι. καὶ προσλαβόμενος
 αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων·
 23 ἰλεώς σοι, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. ὁ δὲ
 στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ· ὕπαγε ὀπίσω μου,
 σατανᾶ· σκάνδαλον εἶ ἐμοῦ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ
 10,38.39. 24 τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Τότε ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· εἴ τις θέλει
 ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω
 25 τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ
 ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν·
 ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ,
 4,8. 26 εὖρήσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφεληθήσεται ἄνθρωπος
 ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν
 αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλ-
 27 λαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
 μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ὑποδώσει ἐκάστην
 10,28. 28 κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν
 τινες τῶν ὧδε ἐσώτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται
 θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
 1-13: 17 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἐξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς
 Mc 9,2-18. τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
 L 9,28-36. αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ
 2 P 1,16-18. 2 ἰδίαν. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ
 3 ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ
 4 ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ
 ὤφθη αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας συνλαλοῦντες
 4 μετ' αὐτοῦ. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ
 Ἰησοῦ· κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ

22 h Π. λεγει αυτω επιτιμων 24 H [o] 17,1 Ιακωβ. : h pr το

21 μετα τρεις ημερας, η 17,23 26 ωφελειται 27 τα
 εργα 17,1 κατ' ιδιαν : λιαν

θέλεις, ποιήσω ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ
 Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἡλεία μίαν. ἔτι αὐτοῦ λα- 5 8,17.
 λοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς,
 καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός
 ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα·
 ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν 6
 ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
 καὶ προσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀψάμενος αὐτῶν 7
 εἶπεν· ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες δὲ 8
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν
 Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ 9 16,20.
 ὄρους ἐντειλάτο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· μηδενὶ
 εἴπητε τὸ δράμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
 νεκρῶν ἐγερθῆ. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ 10 11,14. MI 8,28.
 λέγοντες· τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἡλείαν
 δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἡλείας 11
 μὲν ἔρχεται καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· λέγω δὲ 12 14,9,10.
 ὑμῖν ὅτι Ἡλείας ἤδη ἦλθεν, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν
 αὐτόν, ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν·
 οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν
 ὑπ' αὐτῶν. τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ 13 L 1,17.
 Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ 14 14-21:
 ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτόν¹ καὶ λέγων· κύριε, 15 Mc 9,14-29.
 ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς
 πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ
 πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ προσήνεγκα αὐτόν 16
 τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτόν
 θεραπεῦσαι. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ 17 Dt 32,5.
 γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε μεθ'

4 h σκηνας τρεις 5 H φωτινη 8 τον : K αυτον 9 εγερθη :
 h ανασθη 12 T αλλ 12.18 ουτως ... αυτων. τοτε ...
 αυτοις : h^r τοτε ... αυτοις. ουτως ... αυτων. 15 πασχει :
 K εχει 17 h [τοτε] αποκριθεις ο

11 ερχεται : + πρωτον 15 πολλακις : ενιοτε 17 απιστος :
 πονηρα

ὑμῶν ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε
 18 μοι αὐτὸν ὧδε. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐθερα-
 10,1. 19 πεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσ-
 ελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον·
 21,21. L 17,8. 20 διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; ὁ δὲ
 λέγει αὐτοῖς· διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν
 γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινά-
 πεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· μετάβα ἔνθεν ἐκεῖ,
 καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν.

22.23 :

Mc 9,80—82.

L 9, 43—45.

16,21.

22 Συστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 23 παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀπο-
 κτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.
 καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

Ex 80,18. 24

Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καφαρναοὺμ προσῆλ-
 θον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ
 εἶπαν· ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα;
 25 ἢ λέγει· ναί. καὶ ἐλθόντα εἰς τὴν οἰκίαν προ-
 ἐφθασεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοι δοκεῖ,
 Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβά-
 νουσιν τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ
 26 ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων; εἰπόντος δέ· ἀπὸ τῶν ἀλλο-
 τρίων, ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄραγε ἐλεύθεροί εἰσιν
 27 οἱ υἱοί. ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πο-
 ρευθεὶς εἰς θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸν
 ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον, καὶ ἀνοίξας τὸ
 στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα· ἐκείνον λαβὼν δὸς
 αὐτοῖς ἀντὶ ἑμοῦ καὶ σοῦ.

19 H εἶπαν 21 h^r R [τοῦτο δε το γενος ουκ εκπο-
 ρευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια.] 23 εγερθ. : h ανα-
 στησεται 24 T— τα 2° 25 hT εισελθοντα | h τινος
 27 hT σκανδαλιζωμεν

20 απιστιαν 22 αυτων δε αναστρεφομενων 23 — και
 ελ. σφ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ 18
 Ἰησοῦ λέγοντες· τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασι- 1-9:
 λείᾳ τῶν οὐρανῶν; καὶ προσκαλεσάμενος παιδίον 2 Mc 9,38-47.
 ἵσθησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν¹ καὶ εἶπεν· ἀμὴν 3 L 9,46-48.
 λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ 18,14.
 παῖδια, οὐ μὴ εἰσελθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
 οὐρανῶν. ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ 4
 παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασι-
 λείᾳ τῶν οὐρανῶν. καὶ ὃς ἐὰν δέξεται ἐν παιδίον 5
 οἰοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· ὃς δ' ἂν 6 10,40. J 13,20.
 κανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόν-
 των εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῆ μύλος
 σικκίος περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῆ
 ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ 7
 ἐπὶ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἔλθεῖν τὰ σκάν-
 δαλα, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον
 ῥηχεται. Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου 8 5,29,30.
 κανδαλίζει σε, ἔκκοπον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
 καλὸν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ
 χωλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι
 εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου 9
 κανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
 καλὸν σοί ἐστιν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν,
 ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν
 τοῦ πυρός. Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν 10 H 1,14.
 μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι
 πάντων ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουνσι τὸ πρό-
 σωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Τί ὑμῖν 12 12-14:
 δοκεῖ; ἐὰν γένηται τινὶ ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα L 15,4-7.
 καὶ πλανηθῆ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφήσει τὰ ἑνενήκοντα
 ἑννέα ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον;

1 ἐκείνη: h+ δε 7 γὰρ: T+ ἐστιν 10 ἐν οὐρανοῖς
 1^ο: h [ἐν τῷ οὐρανῷ] 11 h^τ ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ὄσσαι το ἀπολωλός. 12 ἀφήσει: T ἀφεις εἰ — και

1 ὥρα: ἡμερα 8 αὐτον: αὐτα | βλ. εἰς τὴν γέενναν
 τοῦ πυρός 10 τούτων: + τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ

- 13 και εαν γενηται ευρειν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν δι
 χαιρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα
 14 τοῖς μὴ πεπλανημένοις. οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα
 ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα
 L 17,8. G 6,1. 15 ἀπολήται ἐν τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ
 ἀμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε ἔλεγξον αὐτὸν
 μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. εἰάν σου ἀκούσῃ,
 Dt 19,15. 16 ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· εἰάν δὲ μὴ ἀκούσῃ,
 παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος
 1 κ 5,18. 17 δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα· εἰάν δὲ
 παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὸν τῇ ἐκκλησίᾳ· εἰάν δὲ καὶ
 τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ
 16,19. 18 ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα
 J 20,23. εἰάν δὴσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν οὐρανῷ,
 καὶ ὅσα εἰάν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα
 Mc 11,24. 19 ἐν οὐρανῷ. Πάλιν [ἀμὴν] λέγω ὑμῖν διτι εἰάν δύο
 συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς
 πράγματος οὐ εἰάν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς
 28,20. 20 παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. οὐ γάρ
 εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα,
 ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.
 21 Τότε προσελθὼν ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· κύριε,
 ποσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ
 L 17,4. 22 ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἐπτάκις; ἰ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκον-
 23 τάκις ἐπτά. Διὰ τοῦτο ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
 οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησεν συναῖραι
 24 λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. ἀρξαμένου δὲ
 αὐτοῦ συναίρειν, προσήχθη εἰς αὐτῷ ὀφειλέτης

14 ὑμων : H μου 16 σου : T σεαυτου | h ετι ενα η
 δυο μετα σου 17 R ειπε 19 [αμην] : R—T | T συμ-
 φωνησουσιν 20 h^r ουκ εισιν γαρ δυο η τρεις συνηγμενοι
 εις το εμον ονομα, παρ οισ ουκ ειμι εν μεσω αυτων.
 21 αυτω 1° : [H] 24 T προσηνεχθη | R αυτω εις

υριων ταλάντων. μὴ ἔχοντας δὲ αὐτοῦ ἀπο- 25
 λούναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριοςπραθῆναι καὶ
 ἦν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἔχει,
 καὶ ἀποδοθῆναι. πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει 26
 αὐτῷ λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα
 ἀποδώσω σοι. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ 27
 οὐλοῦ ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον
 ἤρκεν αὐτῷ. ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν 28
 να τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὄφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν
 ἡνδρα, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων·
 πόδος εἴ τι ὀφείλεις. πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος 29
 αὐτοῦ παρεκάλει αὐτόν λέγων· μακροθύμησον ἐπ'
 μοί, καὶ ἀποδώσω σοι. ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ 30
 κελθὼν ἔβαλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν ἕως ἀποδοῦ
 ὁ ὀφειλόμενον. ἰδόντες οὖν οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ 31
 ἃ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες
 κησάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα.
 ὅτε προσκαλεσάμενος αὐτόν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει 32
 αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην
 ἠφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεισάς με· οὐκ ἔδει καὶ 33
 ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς κἀγὼ σὲ ἤλεῆσα;
 καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτόν 34 5,26.
 οἷς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδοῦ πᾶν τὸ ὀφειλό-
 μενον. Οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος 35 6,14.15.
 οὐήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ
 αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους 19 ^{1-9;} Mc 10,1-12.
 αὐτούς, μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν ^{7,28; 11,1;}
 εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. ^{18,58; 20,1.}

25 εχει : T ειχεν 26 δουλ. : T+ εκεινος 27 H [εκεινου] |
 δανιον 31 γενομ. 1^ο : T γινομενα 34 H [ου] | οφειλ. :
 + αυτω

24 μυριων : πολλων 26 λεγ. : + κυριε 28 αποδ. : +
 * 29 αυτου : + εις τους ποδας αυτου | και : + παντα
 ! - παν 35 επουρανιος | υμων : + τα παραπτωματα
 των 19,1 ετελ. : ελαλησεν

- 2 και ηκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, και ἐθερά
 πευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.
- 5,31.32. 3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες
 αὐτὸν και λέγοντες· εἰ ἔξειστιν ἀπολῦσαι τὴν
 Gn 1,27. 4 γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; ὁ δὲ ἀπο
 κριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ
 Gn 2,24. 5 ἀρχῆς ἄρσεν και θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς¹ και εἶπεν
 E 5,31. ἕνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα
 και τὴν μητέρα και κολληθήσεται τῇ γυναίκῃ αὐτοῦ
 1 K 7,10.11. 6 και ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν; ὥστε οὐκέτι
 εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία. ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν
 Dt 24,1. 7 ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. λέγουσιν αὐτῷ· τί οὗ
 Μωϋσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου και
 8 ἀπολῦσαι; λέγει αὐτοῖς· ὅτι Μωϋσῆς πρὸς τὴν
 σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὴν
 γυναῖκα ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως
 L 16,18. 9 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
 αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ και γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται
 10 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία
 τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει
 1 K 7,7.17. 11 γαμήσαι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες χωροῦσιν
 12 τὸν λόγον τούτον, ἀλλ' οἷς δέδοται. εἰσὶν γὰρ
 εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν
 οὕτως, και εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες ἐνουχίσθησαν
 ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, και εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες
 εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν
 ὁ δὲ δυναίμενος χωρεῖν χωρεῖτω.
- 13-15: 13 Τότε προσηχθήσαν αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰ
 Mc 10,13-16. L 18,15-17. χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς και προσεύξηται· οἱ δὲ ματ

3 H προσηλθον | αυτω : T+ οι 4 H κτισας | T αυτου
 5 T μιαν. 7 απολυσαι : h+ αυτην 8 H αυτοις ου
 9 h— οτι | μη επι ... μοιχεται : h παρεκτος λογου πο
 ρνειας, ποιει αυτην μοιχευθησαι, και ο απολελυμενην γαμη
 μοιχεται 11 H— τουτον

3 εξεστιν : + ανθρωπω 6 συνεξ. : + εις εν 8 ου
 εγενετο 10 ανθρ. : ανδρος

αὶ ἐπειμήσαν αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφετε 14 18,2,3.
 ἃ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς με·
 ὧν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
 αὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπορεύθη ἐκεῖθεν. 15
 Καὶ ἰδοὺ εἰς προσελθῶν αὐτῷ εἶπεν· διδάσ- 16 18-30:
 αλε, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα σχῶ ζωὴν αἰώνιον; Mc 10,17-31.
 δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; 17 L 18,18-30.
 ἵς ἐστὶν ὁ ἀγαθός· εἰ δὲ θέλεις εἰς τὴν ζωὴν
 εἰσελθεῖν, τήρησον τὰς ἐντολάς. λέγει αὐτῷ· ποίας; 18 Ex 20,12-16.
 δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· τὸ οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις,
 ἐκλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, ἵτιμα τὸν πατέρα 19 Ex 20,12.
 καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
 σεαυτόν. λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· ταῦτα πάντα 20 Lv 19,18.
 ῥάξα· τί ἔτι ὑστερῶ; ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ 21 Dt 5,16.
 ἔλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρ-
 κηματα καὶ δός [τοῖς] πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν
 οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ἀκούσας δὲ ὁ 22 Ps 62,11.
 νεανίσκος τὸν λόγον ἀπήλθεν λυπούμενος· ἦν γὰρ
 πτωχὸς τῶν κτήματα πολλὰ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς 23
 μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν διτι πλούσιος
 εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
 οὐρανῶν. πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστιν 24
 ἕνα κτηνὸν διὰ τρυπήματος ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ
 πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἀκούσαντες 25
 οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· τίς
 δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς 26 Gn 18,14.
 Job 42,2.
 Zch 8,6.

14 εἶπεν : hT+ αυτοις | T προς εμε 16 διδασκαλε :
 + αγαθε 17 h^r τι με λεγεις αγαθον· ουδεις αγαθος ει μη εις
 αγαθος : + ο θεος vl ο πατηρ [μου εν τοις ουρανοις]
 κτηρει 18 λεγει α. ποι. : hT ποιας; φησιν | ειπεν : K εφη
 h^r- και αγαπ. . . σεαυτον 20 hT παντα ταυτα 21 εφη :
 λεγει | [τοις] : R-T | T ουρανω 22 T- τον λογον :
 + [τουτον] 24 υμιν : hT+ οτι | K τρηματος | h
 ελθειν | πλουσιον : h+ εισελθειν | του θεου : T των
 φωνων

20 εφουλαξαμην ει + εκ νεοτητος (μου) 22 κτημ. :
 ηματα 25 εξεπλησσ. : + και εφοβηθησαν

εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν
 27 ἐστίν, παρὰ δὲ θεῶ πάντα δυνατά. Τότε ἀπο-
 κρινθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφή-
 καμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται
 L 22,30. 28 ἡμῖν; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιῇ
 γενεῇ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ
 θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ
 δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ
 H 10,34. 29 Ἰσραὴλ. καὶ πᾶς ὅστις ἀφήκεν οἰκίας ἢ ἀδελ-
 φούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ τέκνα ἢ
 ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ἔμοῦ ὀνόματος, πολλαπλασίονα
 20,16. L 13,30. 30 λήμψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ
 20 ἔξονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι. Ὅμοι-
 21,33. γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπου
 οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωτὶ μισθώσα-
 2 θαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. συμφωνήσαν-
 δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν
 3 ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ
 ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας
 4 ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργοὺς,¹ καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε
 καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιος
 5 δώσω ὑμῖν.¹ οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν [δὲ] ἐξελθὼν
 περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως
 6 περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους
 ἐστῶτας, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἐστήκατε δὲ
 7 τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς
 ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς
 8 τὸν ἀμπελῶνα. ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος
 τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς

26 T δυνατα παντα 28 H καθησεσθε | υμεις 20 : H
 αυτοι | 29 οικιας η : hT η οικιας post αγρους | T ενεκεν
 20,5 [δε] : T

28 αυτοις : αυτω 29 εκατονταπλασιονα 20,6 εξηλθεν
 και | εστατ. : + αγρους 7 αμπελωνα : + (μου) και
 εαν η δικαιον λημψεσθε

ρας και ἀπόδος τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ
 ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. και ἐλθόντες οἱ 9
 τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.
 ἐλθόντες οἱ πρώτοι ἐνόμισαν ὅτι πλεῖον 10
 ῶνται· και ἔλαβον τὸ ἀνὰ δηνάριον και αὐτοί.
 ντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου 11
 ντες· οὔτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, 12
 σους αὐτοὺς ἡμῖν ἐποίησας τοῖς βασιτάσασι
 ἄρος τῆς ἡμέρας και τὸν καύσωνα. ὁ δὲ 13
 ριθεῖς ἐνὶ αὐτῶν εἶπεν· ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ
 ἄχι δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἄρον τὸ σὸν 14
 παγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς
 οἱ· οὐκ ἔξεστίν μοι ὁ θέλω ποιῆσαι ἐν τοῖς 15 R 9,16,21.
 ἡ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἐστίν ὅτι ἐγὼ
 ἄς εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρώτοι και 16 19,30. 22,14.
 ῶτοι ἔσχατοι.

και ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα παρέ- 17 ^{17-19:}
 τὸς δώδεκα [μαθητὰς] κατ' ἰδίαν, και ἐν ^{Mc 10,32-34.}
 ῶ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερο- ^{L 18,31-33.}
 ῶα, και ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται ^{18 16,21; 17,22,23.}
 ἄρχιερεῦσιν και γραμματεῦσιν, και κατα-
 ῶσιν αὐτὸν θανάτῳ, και παραδώσουσιν αὐτὸν 19
 ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι και μαστιγῶσαι και
 ῶσαι, και τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.
 ὅτε προσήλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβε- 20 ^{20-28:}
 μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνούσα και ^{Mc 10,35-45.}
 ῶσά τι ἀπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις; 21 19,28.

ἀποδος : h+ αυτοις 9 και ελθ. : H ελθοντες δε
 ελθ. : T ελθοντες δε | T πλειονα | H [το] 12 h
 αυτουσ 13 h ειπεν ενι αυτων 14 δε : h [εγω]
 : T pr η 16 εσχατοι 20 : h^r+ - πολλοι γαρ εισιν
 ολιγοι δε εκλεκτοι | 17 K μελλων δε αναβαινειν
 | T- [μαθητας] 18 θανατω : [H]; T εις θανατον
 ρθ. : h ανασησεται 20 απ : hT παρ

συνεφανησα σοι 15 ἡ : εἰ

- λέγει αὐτῷ· εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο νίο
μου εἰς ἓκ δεξιῶν καὶ εἰς ἑξ ἐωνύμων σου ἐν τῇ
26,39. J 18,11. 22 βασιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐ
L 12,50. οἴδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον
ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα
23 λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ
δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐωνύμων οὐ
ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται ὑπὸ τοῦ
L 22,24—26. 24 πατρὸς μου. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν
25 περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλε-
σάμενος αὐτοὺς εἶπεν· οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν
ἔθνων κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι καὶ
28,11. 26 ἐξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν
ἀλλ' ὅς ἐάν τις θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται
Mc 9,35. 27 ὡμῶν διάκονος, καὶ ὅς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι
L 22,27. 28 πρῶτος, ἔσται ὡμῶν δοῦλος· ὡσπερ ὁ υἱὸς τοῦ
Ph 2,7. 1 T 2,8. ἀνθρώπου οὐκ ἤλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι
καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντι-
πολλῶν.
- 29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ ἦκο
Mc 10,46—52. 30 λούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ
L 18,35—48. 30 καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς
15,22. παράγει, ἔκραξαν λέγοντες· κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.
31 υἱὸς Δαυεὶδ. ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς λέγων·

21 λέγει αὐτῷ : ἡ ἡ δε εἶπεν 23 καὶ : ἡ ἡ | ἐμὸν : ἡΤ
τουτο 24 T ακουσαντες δε οι | 26 εσται 1^ο : Η εστιν |
αν | ἡ μεγας ἐν ὑμῖν 27 ἐν ὑμῖν εἶν. : ἡ εἶναι ὑμῶν 28
hT + ὑμεις δε ζητεῖτε ἐκ μικροῦ ἀυξῆσαι καὶ ἐκ μειζοῦς
ελαττον εἶναι. εἰσερχομενοι δε καὶ παρακληθεντες δειπνησατε
μη ανακλινεσθε εἰς τοὺς ἐξεχοντας τοπους, μη ποτε ἐνδο-
ξοτερος σου ἐπελθῃ καὶ προσελθῶν ὁ δειπνοκλητωρ εἰπῃ σοι
Ἐτι κατω χωρεῖ, καὶ καταισχυνηθη. εαν δε ἀναπεσης ἐκ
τον ἡττονα τοπον καὶ ἐπελθῃ σου ἡττων, ερει σοι ὁ δειπνο-
κλητωρ Συναγε ετι ἀνω, καὶ εσται σοι τουτο χρησιμον. 30 T-
κυριε | ἡΤ υιε, ιι 31

22 πίνειν : + ἡ το βαπτισμα ὁ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆ-
ναι, ιι 23 + καὶ το β. ὁ ε. β. βαπτισθησεσθε 24 ηρξαντο ἀγα-
νακτεν 26 εσται 2^ο : εστω, ιι 27

κήσωσιν· οἱ δὲ μείζον ἔκραξαν λέγοντες· κύριε, ἦσον ἡμᾶς, υἱὸς Δαυεὶδ. καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς 32 ἔφησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν· τί θέλετε ποιήσω ἡμῖν; λέγουσιν αὐτῷ· κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο 34 τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψαν καὶ ἰδοὺσαν αὐτῷ.

Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον 21 εἰς Βηθφαγὴν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς ἐπέειπεν δύο μαθητὰς λέγων αὐτοῖς· πορεύεσθε 2 ἕνα κῶμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς ἔσθε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· ἀναγετέ μοι. καὶ εἰάν τις ὑμῖν εἴπη τι, 3 ἔπετε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει· εὐθὺς δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς· Τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα πληρωθῇ 4 ἡ προφητεία διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·

εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών·

5 Zch 9,9.
Is 62,11.

ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοὶ
πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον
καὶ ἐπὶ πῶλον νῖδον ὑποζυγίου.

εὐθέως δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς 6 ἔταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ 7 τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐπέκαθισεν ἐπάνω αὐτῶν. ὁ δὲ πλείστος ὄχλος 8 ἠκολούθησεν αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἠκολούθησαν αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἠκολούθησαν αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἠκολούθησαν αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

32 H [ο] 33 fin h^r + Quibus dixit Jesus Creditis e me hoc facere? qui responderunt ei Ita, Domine B Βηθφαγῆ 2 R εὐθὺς | ἡ ἀγετε 6 T προσεταξεν τρωαννον : T εστρωσαν

34 οφθαλμων | ανεβλ. : + αυτων οι οφθαλμοι ηγγισεν | ηλθεν | εις 3^ο : προς 3 τι : τι ποιειτε | στείλει 4 δε : + ολον 5 - υιον | υποζυγιον αθητο vel ε(πε)καθισαν | αυτων 2^ο : αυτου

Ps 118,25.26. 9 ννον ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν
καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες·

ὦσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυεὶδ·

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου·

ὦσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσεῖσθη
46. 11 πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· τίς ἐστὶν οὗτος; οἱ δὲ
ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης Ἰησοῦς ὁ
ἀπὸ Ναζαρεθ τῆς Γαλιλαίας.

12-22:
Mc 11,11-24. 12
L 19,45-48.
J 2,14-16.

Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τοῦ θεοῦ,
καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγορά-
ζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολ-
λυβιστῶν κατέστρεψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν

Is 56,7. 13 πωλοῦντων τὰς περιστεράς, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Jr 7,11. γέγραπται· ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσε-

14 ται, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον ληστῶν. Καὶ
προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ.

Ps 118,25. 15 καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ
τοὺς παῖδας τοὺς κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέ-

Ps 8,8. 16 γοντας· ὦσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυεὶδ, ἠγανάκτησαν, καὶ
εἶπαν αὐτῷ· ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ
Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι
ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω

17 αἶνον; Καὶ καταλιπὼν αὐτούς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς
πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ.

18 Πρωτὶ δὲ ἐπαναγαγὼν εἰς τὴν πόλιν ἐπεΐνασεν·

L 18,6. 19 καὶ ἰδὼν σκῆην μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ'
αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα
μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· σὺ μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς
γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη παραχορῆμα

9 T ὦσαννα bis, it 15 12 του θεου : † h^r † [R] —H
17 fin : h^r + et docebat eos de regno Dei 18 h επαναγων

9 — αυτον 11 οχλοι : πολλοι 13 εποιησατε
16 ακουεις : pr ουκ 18 παραγων

ἡ συκῆ. καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν 20
λέγοντες· πῶς παραχορήμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω 21 17,20.
ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ
μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κὰν τῷ ὄρει
τούτῳ εἰπῆτε· ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν,
γενήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσ- 22
ευχῇ πιστεύοντες λήμψεσθε.

Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν προσῆλθον 23 23—27:
ἐντῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Mc 11,27—33.
τοῦ λαοῦ λέγοντες· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; L 20,1—8.
καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην; ἀπο- 24 J 2,18.
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω ὑμᾶς
πρῶτον λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν εἰπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν
πρῶτον ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα 25
Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώ-
πων; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες·
ἂν εἰπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἔρει ἡμῖν· διὰ τί οὐδὲν
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἰπωμεν· ἐξ ἀν- 26 14,5.
θρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ὡς
ἰεροφῆτην ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην. καὶ ἀποκριθέντες 27
τῷ Ἰησοῦ εἶπαν· οὐκ οἶδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ
ἐπίσης· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ. Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἀνθρώπος εἶχεν τέκνα 28
ἑαυτοῦ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν· τέκνον, ὑπάγε
ἄρῃσθε ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι. ὁ δὲ ἀπο- 29
κριθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω, ὅστερον μεταμεληθεὶς
πῆλθεν. προσελθὼν δὲ τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. 30 7,21.

23 H προσηλθον 24 H [ὁ]ε] 25 παρ : H εν 27 R
πον 28 h δυο τεκνα | προσελθ. : hR pr και | h αμπ. μου
— 31 ου θελω, . . . απηλθεν . . . εγω, . . . ουκ απηλθεν . . .
πρωτος (sic et h^a 2° loco, h^a 1° ο υστερος vi eschatos) :
εγω, . . . ουκ απηλθεν . . . Ου θελω, . . . απηλθεν . . .
υστερος (h^a mendose πρωτος : [λεγουσιν· ο υστερος for-
sse interpolatio primitiva]) 30 δευτερω : T στερω

- ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ κύριε, καὶ οὐκ ἀπῆλθεν
 L 18,14. 31 τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς
 λέγουσιν· ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προ
 L 7,29. 32 ἀγούσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἦλθεν
 γὰρ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, κα
 οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ
 πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ
 33 μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. Ἄλλη
 33-46 :
 Mc 12,1-12. 33 παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης
 L 20,9-19.
 25,14. Is 5,1.2. ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περι
 ἔθηκεν καὶ ὠρυξέν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν
 πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδή
 34 μησεν. ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν
 ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς
 35 λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ
 γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν
 36 δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. πάλιν ἀπέ
 στείλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων,
 37 καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ὕστερον δὲ ἀπέ
 στείλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντρα
 27,18. 38 πήσονται τὸν υἱὸν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες
 τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρο
 νόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν
 39 κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον
 40 ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. ὅταν οὖν
 ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς
 41 γεωργοῖς ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς
 ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσει αὐ
 42 ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς
 καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς·

32 ουδε : T ου

32 — ουδε 38 κατασχωμεν

ὃν ἄπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
 αὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
 ἀπὸ κυρίου ἐγένετο αὕτη,
 καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
 τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ 43
 λεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθναι ποιοῦντι
 καρποὺς αὐτῆς. [καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον 44 Dn 2,34.35.
 44.45.
 ὃν συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικ-
 τήσεται αὐτόν.] Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ 45
 γραμματεῖς τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι
 αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι 46 11.
 ἔθλησαν τοὺς ὄχλους, ἐπεὶ εἰς προφήτην
 οὐκ εἶχον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν 22
 ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων· ὁμοιώθη ἡ 2 L 14,16—24.
 λεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις J 3,29.
 ἔθηκε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν 3
 δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς
 τὰ γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. πάλιν 4 21,36.
 ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἶπατε τοῖς
 κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἀριστόν μου ἠτοιμάκα, οἱ
 κτήνη μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα
 ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες 5
 ἔβησαν, ὅς μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὅς δὲ ἐπὶ
 τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες 6
 τοὺς δούλους αὐτοῦ ὑβρίσαν καὶ ἀπέκτειναν. ὁ δὲ 7 24,2.
 κύριος ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα
 αὐτοῦ ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν
 κτιρίαν αὐτῶν ἐνέπρησεν. τότε λέγει τοῖς δούλοις 8
 κυρίου· ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλη-
 μένοι οὐκ ἦσαν ἀξιοί· πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς 9 13,47; 21,43.
 θύρας τοῦ γάμου, καὶ ὅσοις ἐὰν εἰσέλθῃτε καλέ-
 σαι εἰς τοὺς γάμους. καὶ ἐξεληθόντες οἱ δούλοι 10

43 h— σι 44 T— vers 45 hT Ακουσαντες δε

46 τον οχλον | εις : ως 22,4 ητοιμασα υι - σται
 47 : εις 7 και ακουσας ο βουσιλευς εκεινος | το στρατευμα

- ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας οὓς εὗρον,
 πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ νυμφῶν
 11 ἀνακειμένων. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι
 τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐν-
 12 δεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε,
 πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ
 8,12. 13 ἐφωμώθη. τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν τοῖς διακόνοις·
 δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἐκβάλετε αὐτὸν
 εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
 14 καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ γάρ εἰσιν
 κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.
- 15-22 :
 Mc 12,18—17. 15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον
 L 20,20—26. 16 ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. καὶ
 Mc 3,6. ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ
 τῶν Ἡρῳδιανῶν λέγοντας· διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι
 ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ
 διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ
 17 βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· εἰπὸν οὖν ἡμῖν,
 τί σοι δοκεῖ; ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ;
 18 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν·
 19 τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ἐπιδείξατέ μοι τὸ
 νόμισμα τοῦ κῆνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ
 20 δηνάριον. καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἢ εἰκὼν αὐτοῦ
 R 18,7. 21 καὶ ἡ ἐπιγραφή; ἰλέγουσιν· Καίσαρος. τότε λέγει
 αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ
 22 τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν,
 καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.
- 23-38 :
 Mc 12,18—27. 23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδου-
 L 20,27—40. καῖοι, λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώ-
 Act 23,6,8. τησαν αὐτὸν ἰλέγοντες· διδάσκαλε, Μωϋσῆς εἶπεν·
 Gn 88,8. 24 ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ
 Dt 25,5,6.

12 h^r— εταρει 17 R ειπε | Η δοκει· 20 αυτοις : hT+
 ο Ιησους

10 νυμφων : γαμος 12 ηλθες 13 αρατε αυτον ποδων
 και χειρων και 23 λεγοντ. : pr οι 24 τεκνα : + ινα

ελφός αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει
 ἕρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν 25
 τὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γήμας ἐτελεύτησεν,
 μὴ ἔχων σπέρμα ἀφήκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
 ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεῦτερος καὶ ὁ 26
 τος, ἕως τῶν ἐπτά. ὕστερον δὲ πάντων ἀπέ- 27
 γεν ἡ γυνή. ἐν τῇ ἀναστάσει οὖν τίνος τῶν 28
 ἄ ἔστιαι γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ἀπο- 29
 θείς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πλανᾶσθε μὴ
 ἴτες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ.
 ὡς τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται, 30
 ὡς ἄγγελοι ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσιν. περὶ δὲ τῆς 31
 ἀστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν
 ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος· ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς 32 Ex 3,6.
 Ἰακώβ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ
 ἐστὶν ὁ θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. καὶ ἀκούσαν- 33
 τες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσαντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
 οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες διτι ἐφίμωσεν τοὺς 34 Mc 12,28—31.
 Ἰουδαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐπηρώ- 35 L 10,25—28.
 ῶσαν εἰς ἐξ αὐτῶν νομικὸς πειράζων αὐτόν· δι- 36
 καλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; ὁ δὲ 37 Dt 6,5.
 ἀπεκρίθη αὐτῷ· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ
 καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν
 ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη καὶ 38
 πρώτη ἐντολή. δευτέρα ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις 39 Lv 19,18.
 τὸ πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ἐν ταύταις ταῖς 40 7,12. R 13,10.
 ἐντολαῖς ὄλος ὁ νόμος κρέματαί καὶ οἱ G 5,14.
 ἀφίηται. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων 41
 ἐρωτήσεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ 42
 τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστιν; λέγουσιν αὐτῷ·

30 ἀγγελοι : T+ θεου 32 [ο] : R—T 34 H αυτο.
 H— τη 1^ο 39 δευτερα : R+ δε | ομοια αυτη : h
 πως | αυτη : K αυτη

24 — την γυν. αυτ. 25 γαμησας 27 η : pg και
 γαμίζονται 34 επ αυτον

43 τοῦ Δαυεὶδ. λέγει αὐτοῖς· πῶς οὖν Δαυεὶδ ἐν πνεύματι καλεῖ αὐτὸν κύριον λέγων·

26,64. Ps 110,1. 44 εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου;

45 εἰ οὖν Δαυεὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ
46 ἐστίν; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Mc 12,38—40.
L 20,45—47.
I. 11,39—52.

23 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς 2 μαθηταῖς αὐτοῦ¹ λέγων· ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας

Mt 2,7.8. 3 ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. πάντα οὖν ὅσα ἔαν εἰπωσιν ὑμῖν ποιήσατε καὶ τηρεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσιν γὰρ

4 καὶ οὐ ποιοῦσιν. δεσμεύουσιν δὲ φορτία βαρῆα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, αὐτοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινήσαι

6,1. Ex 13,9.
Nu 15,38,39.

5 αὐτά. πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσιν γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κρά-

L 14,7. 6 σπεδα, φιλοῦσιν δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν ταῖς συνα-

7 γωγαῖς¹ καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ

8 καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββεῖ. ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββεῖ· εἷς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ

9 διδάσκαλος, πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἐστὶ

10 ὑμῶν ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος. μηδὲ κληθῆτε καθη-

20,28,27.

11 γηταί, διτι καθηγητῆς ὑμῶν ἐστὶν εἷς ὁ Χριστός. ὁ

Prv 29,28.

Iob 22,29.

Ex 21,31.

L 18,14.

1 P 5,5.

43 hT κ. κυριον αυτον 23,1 H [ο] 3 R αν 4 βαρεα : h [R] + και ονοβαστακτα

44 υποποδιον 46 ημερας : ωρας 23,3 υμιν : + τηρειν
5 κρασπεδα : + των ιματιων αυτων 7 ραββει ραββι
8 διδασκ. : καθηγητης + ο χριστος 11 εστω

ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπει-
 νόσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμ- 13
 ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν
 βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων·
 ἡμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους
 ἀφίετε εἰσελθεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ 15
 Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν
 καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν
 γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον
 ἡμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες· ὅς 16 15,14.
 ἡ ὁμότης ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἐστίν· ὅς δ' ἂν ὁμότης
 ἦ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει. μωροὶ καὶ τυφλοὶ, 17
 τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάσας
 τὸν χρυσόν; καὶ ὅς ἂν ὁμότης ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, 18
 οὐδὲν ἐστίν· ὅς δ' ἂν ὁμότης ἐν τῷ δῶρῳ τῷ ἐπάνω
 τοῦ θυσιαστηρίου, ὀφείλει. τυφλοὶ, τί γὰρ μείζων, τὸ δῶρον ἢ τὸ 19 Ex 29,37.
 θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; ὁ οὖν ὁμότης 20
 ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι
 τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὁμότης ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει 21
 ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν· καὶ ὁ 22 5,34.
 ὁμότης ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ
 θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. Οὐαὶ 23 Lv 27,30.
 ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι Me h 6,8.
 ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ
 κάρβυλλον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου,
 τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ
 δεῖ ποιῆσαι κάκεινα μὴ ἀφεῖναι. ὁδηγοὶ τυφλοὶ, 24
 διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον κατα-
 κύνοντες. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι 25 Mc 7,4.
 ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου

13 fin : h^r + (v. 14) Ουαι (vλ Ουαι δε) υμν γραμματεις
 και Φαρισαιοι υποκριται, οτι κατεσθιετε τας οικιας των χωρων
 και προφασει μακρα προσευχομενοι· δια τουτο λημψεσθε
 περισσοτερον κριμα 19 τυφλοι : h pr μωροι και 21 h
 κατοικησαντι 23 T— δε 24 διυλιζ. : T pr οι

15 να ποιησητε

17 αγιαζων

23 τον ελεον

- καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς
 Tt 1,15. 26 καὶ ἀκρασίας. Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον
 τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου [καὶ τῆς παροψίδος], ἵνα
 Act 28,3. 27 γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτοῦ καθαρὸν. Οὐαὶ ὑμῖν,
 γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρ-
 ομοιάζετε τάφοις κεκονιαιμένοις, οἵτινες ἔξωθεν
 μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων
 L 16,15. 28 νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. οὕτως καὶ ὑμεῖς
 ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι,
 ἔσωθεν δὲ ἐστε μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.
 29 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί,
 ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ
 30 κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, ἵ καὶ λέγετε· εἰ
 ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ
 ἂν ἡμεῖς αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τῷ αἵματι τῶν προφ-
 Act 7,52. 31 φητῶν. ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστέ
 32 τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. καὶ ὑμεῖς πληρώ-
 8,7. 33 σατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ὄφεις, γεννή-
 ματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς
 18,52. 34 γεέννης; διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς
 10,28. προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς· ἐξ αὐτῶν
 1 Th 2,15. ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστι-
 γώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ
 Gn 4,8. 35 πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα
 2 Chr 24,20,21. δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος
 Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ
 Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ
 36 θυσιαστηρίου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἧξει ταῦτα πάντα
 L 13,34,35. 37 ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ,
 ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα

26 T— [καὶ τ. παροψ.] 27 h ομοιάζετε | οἵτινες ...
 γεμ. : h^r ἔξωθεν ο ταφος φαινεται ωραιος εσωθεν δε γεμει
 30 T κοινωνοι αυτων 32 h πληρωσατε 34 h Ἰδου 35 h^r -
 νιου Βαραχιου 36 h παντα ταυτα

25 ακρασ. : ακαθαρσιαις νι αδικιας νι πλσυνεξιας 26 αν-
 του : αυτων 32 επληρωσατε

τους ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα
 πρὸς αὐτὴν ἀποσπᾶσαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνιθις ἐπι-
 σκεπάζει τὰ νοσσία [αὐτῆς] ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ
 οὐκ ἠθέλησατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν 38 Jr 22,5; 12,7.
 ἡρημος. λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι 39 1 Rg 9,7,8.
 ὡς ἂν εἶπητε· 39 21,9. Ps 118,26.

ἐβλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο, 24 Mc 13.
 καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδειξάμενοι αὐτῷ L 21,5—36.
 τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν 2 L 19,44.
 αὐτοῖς· οὐ βλέπετε ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 οὐ μὴ ἀφεθῆ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ κατα-
 ρυθίσεται. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους 3
 τῶν ἐλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν
 λέγοντες· εἰπέ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ
 σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ
 αἰῶνος; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· 4
 οὐ βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ ἐλεύ- 5 24.
 θονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· ἐγὼ εἰμι ὁ Act 5,36,37.
 Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. μελλήσετε δὲ 6 1 J 2,18.
 ἀκοῦσαι πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε, μὴ Dn 2,28.
 προσεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἐστὶν τὸ
 τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασι- 7
 λεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ Is 19,2.
 ἐν πάσι τοῖς τόποις· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. τότε 8,9 2 Chr 15,6.
 παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν 10,17,22.
 ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν J 16,2.
 ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ τότε σκανδαλισ- 10 Dn 11,41.
 θήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ
 ἀποκτενοῦσιν ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται 11 7,15. 1 J 4,1.

37 [αυτης] : T | H ηθελησατε; 38 K— ερημος
 24.3 H ειπον | H αιωνος. 7 επι 1° : T επ

39 κυριον : θεου 24,2 — ου 1° 6 γενεσθαι : pr
 παντα 7 λιμοι : + και λιμοι

- ² Th 2,10. ² T 3,1—5. 12 ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλούς· καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὕτως σωθήσεται. καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλη τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε ἔξει τὸ τέλος. Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, ἵ τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεφάτω ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδέ σαββάτω· ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ὑπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτούς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται, καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν. ἐάν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστίν, μὴ ἐξέλθητε· ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· ὥστε γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ὅπου ἐάν ἦ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰετοί. Ἐνθὺν δὲ μετὰ τὴν

16 εἰς : hT ἐπι 21 T οὐκ εἴρετο 24 πλανησοι :
 K πλανασθαι, T πλανηθηται

12 πληθυναι 17 τα : τι 18 τα ἱματια 27 εσται : +
 και, il 37 28 οι : pr και

ἴλιμιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται,
 καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ γέγος αὐτῆς, καὶ οἱ
 ἄστρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις
 τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε φανήσεται 30
 ὁ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν οὐρανῷ,
 αἱ τότε κύφονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ
 φρονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ
 τὰ νεφέλων τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
 πολλῆς· καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ 31
 ἄλλυγος μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκ-
 τούς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ὑπ' ἄκρων
 ἑρῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς 32
 ἀθετε τὴν παραβολὴν· ὅταν ἦδη ὁ κλάδος αὐτῆς
 ἦται ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε
 καὶ ἐγγὺς τὸ θέρος· οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε 33
 ἅπαντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις.
 ἢν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη 34
 ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ 35
 παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν.
 Ἐπεὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, 36
 οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ
 πατὴρ μόνος. Ὅσπερ γὰρ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, 37
 οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
 ὡς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις [ἐκείναις] ταῖς πρὸ 38
 κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γα-
 λῶντες καὶ γαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσηλθεν
 ὡς εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἥλθεν 39
 κατακλυσμὸς καὶ ἤρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται ἡ
 παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. τότε ἔσονται 40
 ὡς ἐν τῷ ἀγρῷ, εἰς παραλαμβάνεται καὶ εἰς

Is 13,10; 34,4.
2 P 3,10.

Ap 1,7.
26,64.
Dn 7,13,14.
Zch 12,10 ss.
Ap 19,11.

1 K 15,52.
1 Th 4,16.
Ap 8,1.2.
Is 27,18.
Zch 2,6.
Dt 30,4.

35 5,18.

36 1 Th 5,1.2.

37 Gn 6,11—13.
L 17,26,27.

38 2 P 3,5.6.
Gu 7,7.

40 L 17,35,36.

29 απο : T εκ 30 T— τότε 2^ο 31 σαλπγγ. : hR+
 ορης | εως : H+ [των] 33 T ταυτα παντα 34 υμιν :
 + ου | H [αν] 36 ουδε ο υιος : [R] —h^r 37 γαρ : T δε
 T— [εκειναις] 39 εσται : T+ και

30 εν ουρ. : του εν ουρανοις 32 εκφυη 36 πατηρ :
 μου 38 εκγαμιζοντες

- 41 ἀφίεται· δύο ἀλήθουςαι ἐν τῷ μύλῳ, μία παρα-
 25,18. 42 λαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. γοηγορεῖτε οὖν, ὅτι
 οὐκ οἴδατε ποία ἡμέρα ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.
 L 12,39—46. 43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης
 ποία φυλακῆ ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐροηγορήσεν ἂν
 καὶ οὐκ ἂν εἶασεν διορυχθῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
 Ap 16,15. 44 διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ οὐ-
 45 δοκεῖτε ὥρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς
 ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος ὃν κατέ-
 στησεν ὁ κύριος ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ τοῦ
 46 δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; μακάριος ὁ
 δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσῃ.
 25,21,23. 47 οὕτως ποιοῦντα· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πάσῃ
 Eccl. 8,11. 48 τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν
 εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
 49 χρονίζει μου ὁ κύριος, καὶ ἄρξῃται τύπτειν τοὺς
 συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶν
 50 μεθύοντων, ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκεῖνου ἐν
 ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει.
 8,12. 51 καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ
 τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλανυμὸς καὶ
 25 ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ
 L 12,35,36. βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες
 Ap 19,7. λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ὑπέρ-
 2 ἀντησιν τοῦ νυμφίου. πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν
 3 μωραὶ καὶ πέντε φρόνιμοι. αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι
 τὰς λαμπάδας οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον·
 4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις·
 5 μετὰ τῶν λαμπάδων ἑαυτῶν. χρονίζοντος δὲ τοῦ
 6 νυμφίου ἐνύσταξαν πάσαι καὶ ἐκάθευδον. μέσης
 δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος, ἐξέρ-

48 T — εκεινος 25,1 T αυτων | νυμφιου: h^f +
 † και της νυμφης † 3 λαμπαδ.: [H]R+ αυτων

41 μυλωνι 42 ημερα : ωρα 45 οικετ.: θεραπειαι
 49 εσθειν δ. κ. πινειν 25,3 fin + εν τοις αγγειοις αυ-
 των 6 νυμφ.: + ερχεται

εσθε εἰς ἀπάντησιν. τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ 7
 παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας
 αὐτῶν. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν· ὁστε 8
 ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν
 σβέννυνται. ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· 9
 μή ποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε
 πᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε
 ἑαυταῖς. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἤλθεν 10
 ὁ κτηνφίλος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσηλθόν μετ' αὐτοῦ
 εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕστερον 11 L. 13,25,27.
 ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι·
 κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· 12 7,23.
 ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, 13 24,42.
 ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν. Ὡσπερ 14 14-30 :
 ὁ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους I. 19,12-27.
 δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, 21,33.
 καὶ ὃ μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα, ὃ δὲ δύο, ὃ δὲ 15 R. 12,6.
 ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπε-
 κέρθησαν. εὐθὺς ἑστῆσαν οἱ πέντε τάλαντα 16
 λαβῶν ἠργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησεν ἄλλα
 πέντε· ὡσαύτως ὁ τὰ δύο ἐκέρδησεν ἄλλα δύο. 17
 Ἐπὶ τὸ ἐν λαβῶν ἀπελθὼν ὥρυσεν γῆν καὶ ἔκρυψεν 18
 τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. μετὰ δὲ πολὺν 19
 χρόνον ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ
 ἀναίρει λόγον μετ' αὐτῶν. καὶ προσελθὼν ὁ τὰ 20
 πέντε τάλαντα λαβῶν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε
 τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέ-
 δωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα. ἔφη 21 23, 24, 45-47.
 ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, I. 16,10.
 ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω·

9 ου μη : hT ουκ 16 εκερδησεν : T εποιησεν | πεντε
 10 : T+ ταλαντα 17 ωσαντως : h+ και

10 εως υπαγουσιν 11 ηλθον αι 13 fin + εν η ο
 14 εως του ανθρωπου ερχεται 15,16 απεδ. ευθως. πορ. δε
 17 εκερδησ. : pr (vl +) και αυτος 18 — απελθων | εν τη γη
 19 επεκερδησα, il 22. 21 επι 1° : επει επ', il 23.

- 22 εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν
καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα εἶπεν· κύριε, δύο τάλαντα
μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα.
21. 23 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ
πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε κατα-
στήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.
- 24 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς
εἶπεν· κύριε, ἔγνωσα σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἀνθρώπος,
θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν
- 25 οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψε
τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῆ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὸς
δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ
- 27 ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα; ἔτι
σε οὐκ βαλεῖν τὰ ἀργύριά μου τοῖς τραπεζεῖταις
καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ;
- 28 ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ
13,12. 29 ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι πάντ'
δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος
- 8,12. 30 καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀχρεῖον
δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλανθμὸς καὶ ὁ βρυγγμὸς τῶν ὀδόντων.
- 18,27. Zech14,5. 31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ
Ap 20,11-13. αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε
- R 14,10. 32 καθίσει ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτοῦ· καὶ συναρθῶ-
σονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ
ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν
- Ex 34,17. 33 ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσεται
τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφους
34 ἐξ ἐκωνόμων. τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου

22 καὶ : R δε κ.

23 h πιστος ης

27 R τραπεζι

32 R αφοριει

22 ταλ. 1^ο : + λαβων 27 το αργυριον 28 δεκα : πενη
29 (ολ 30) fin + ταυτα λεγων εφωνει· ο εχων ωτα ακουει
ακουειτω 30 βαλετε εξω 31 αγγελ. : pr αγιοι 33 — αυτα

κλιρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ἐπεινάσα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ σννηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθατε πρὸς με. τότε ἀποκριθῆσονται αὐτοὶ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐδρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ σννηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενοῦντα ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἐθωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον διὰ τὴν διαβόλην καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπεινάσα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ οὐ σννηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. τότε ἀποκριθῆσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς ἕσπερον αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

35 1a 58,7.

36

37 6,3.

38

39

40 Prv 19,17. II 2,11.

41 7,23.

Ap 20,10.15.

42

43

44

45

46 J 5,29. Dn 12,2.

Καὶ ἐγένετο δτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντα τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· 26 7,28; 11,1; 13,53; 19,1.

37,38 H εἶδαμεν 41 το πυρ το αιων. : h^r το σκοτος
 το εξωτερον | το ητοιμασμ. : h^r | ὁ ητοιμασεν ο πατη
 μου | 42 εδιψ. : H pr [και]

39 ασθενη

- 2-5: 2 οἴδατε διτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται
 Mc 14,1.2. και ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τ
 L 22,1.2. 3 σταυρωθῆναι. Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖ
 20,18. και οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἀγλήν το
 4 ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, και συνεβουλεύ
 5 κτείνωσιν· ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ
 6-13: 6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανία ἐν οἰκίᾳ
 Mc 14,3-9. 7 Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα
 J 12,1-8. ἀλάστρον μύρου βαρυτίμου και κατέχευεν ἐπ
 L 7,36-50. 8 τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου. ἰδόντες δὲ ο
 9 μαθηταὶ ἠγανάκτησαν λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλει
 10 αὐτῆ; ἐδόνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι πολλοῦ και
 Dt 15,11. 11 δοθῆναι πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς
 12 τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν
 13 ἠργάσατο εἰς ἐμέ· πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς
 14 ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε
 15 βαλοῦσα γὰρ αὐτῆ τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός
 16 μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. ἀμὴν λέγω
 17 ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν
 14-16: 14 εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεῖς εἰς τῶν
 Mc 14,10.11. δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς
 L 22,3-6. 15 τοὺς ἀρχιερεῖς ἔειπεν· τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ
 J 11,57. 16 ἔδοξαι μοι παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριῶν
 Zeh 11,12. 17 κόντα ἀργύρια. και ἀπὸ τότε ἐξήτει εὐκαιρίαν ἵνα
 1 T 6,9.10. 18 αὐτόν παραδῷ.
 17-19: 17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μα
 Mc 14,12-16. 18 θηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν
 L 22,7-13. 19 τὸ πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν· ἔτοιμάσωμεν ἐν
 Ex 12,18-20. 20 τῷ ἑσπέρῳ τῷ ἐξελθόντι ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου· ἵνα
 21,3. 21 φάγωμεν τὸ πάσχα· ὁ δὲ εἶπεν· ὑπάγετε εἰς

7 T πολυτιμον 15 T και εγω | αργηρ. : h^r + στατηρα; +
 ii στατηρας αργηριον

3 οι αρχιερ. : + και οι γραμματεις | Καϊφα 9 τουτο : +
 το μυρον | τοις πτωχοις

τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἶπατε αὐτῷ· ὁ
 ἡδίστατος λέγει· ὁ καιρὸς μου ἐγγὺς ἐστίν· πρὸς
 ἃ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. καὶ 19
 ποιήσαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. Ὀψίας δὲ γενομένης 20 **20—30:**
 ἀπέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν. καὶ ἐσθιόν- 21 **Mc 14,17—26.**
 των αὐτῶν εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν **L 22,14—23.**
 παραδώσει με. καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο **J 13,21—20.**
 λέγειν αὐτῷ εἰς ἕκαστος· μήτι ἐγὼ εἰμι, κύριε;
 αὐτὸς δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν 23
 ἄρτον ἐν τῷ τρυβλίῳ, οὗτός με παραδώσει. ὁ μὲν 24
 αὐτῶν τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ
 τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, οὗ αὐτὸς εἶπεν· ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ
 ἵνα ἐγεννήθῃ ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος. ἀποκριθεὶς 25
 Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπεν· μήτι ἐγὼ
 εἰμι, ῥαββεεῖ; λέγει αὐτῷ· σὺ εἶπας. Ἐσθιόντων 26 **14,19.**
 δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογήσας **I K 11,23—25.**
 ἐκλάσεν καὶ δοὺς τοῖς μαθηταῖς εἶπεν· λάβετε
 φάγετε· τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν 27
 ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων·
 πίνετε ἐξ αὐτοῦ πάντες·¹ τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ αἷμά 28 **Ex 24,8.**
 μου τῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον **Jr 31,31.**
 ἐξ ἁφειν ἁμαρτιῶν. λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πῖω **Zch 9,11.**
 ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου
 τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ'
 ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου. **Ps 113—118.**
 καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. 30 **L 22,39.**
 καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πάντες ὑμεῖς σκαν- 31 **J 18,1.**
 δαισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται
 γὰρ· πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται
 τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς· μετὰ δὲ τὸ ἐγερεθῆναί 32 **31—35:**
Mc 14,27—31.
L 22,31—34.
Zch 13,7.
J 16,32.
28,7.

20 H [μαθητων] 27 και 2° : [H]

26 τον αρτον | ευλογ. : ευχαριστησας | εδιδον τ. μ.
 και 27 το ποτηριον 28 της : pr το, + καινης

- 33 με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.
- J 13,38. 34 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τοὺς ἀπαρνήσῃ με. 35 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· κἂν δέη με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.
- 36—46:
Mc 14,32—42. 36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανεὶ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθῶν ἐκεῖ προσεύξωμαι. καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.
- H 5,7. 37 τότε λέγει αὐτοῖς· περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστιν, παρελθάτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σὺ. καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· οὕτως οὐκ ἴσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν ἐάν μὴ αὐτὸ πῶ, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφείρας αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν πάλιν. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς
- H 2,14; 4,15. 41 ἴσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν ἐάν μὴ αὐτὸ πῶ, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφείρας αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν πάλιν. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς
- 2 K 12,8. 44 αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφείρας αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν πάλιν. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς

35 H εἶπαν 36 H [οὐ] 39 hT προσελθὼν | T— μοι
42 H [λέγων] 44.45 h εἰπὼν. πάλιν τότε

36 Γεθσημανεὶ 40 ἰσχύσας 42 τοῦτο : + το ποτήριον | παρελθ. : + ἀπ ἐμοῦ 43 εὐρίσκει

μαθητὰς καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύθετε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε, ἀγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. 46
 καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ Ἰούδας εἰς τῶν 47
 δώδεκα ἦλθεν, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν 48
 αὐτοῖς σημεῖον λέγων· ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτόν. καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ 49
 Ἰησοῦ εἶπεν· χαῖρε, ῥαββεὶ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε, ἐφ' ὃ 50
 πάρει. τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ 51
 εἰς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὄτιον. τότε λέγει 52
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μάχαιρῃ ἀπολοῦνται. ἢ δοκεῖς ὅτι 53
 οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι ἄρτι πλείω δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι 54
 ὅπως δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ 55
 Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ ἐκαθεζόμην διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν 56
 αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτόν ἐφυγον.

Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς 57

47-56 :
 Mc 14,48-50.
 L 22,47-53.
 J 18,8-12.

Gn 9,6.

57-75 :
 Mc 14,58-72.
 L 22,54-71.
 J 18,18-27.

46 λοιπ. : T το λοιπ. | ἰδοὺ : h + γαρ 48 T εαν 50 T παρει; 53 T λεγιωνων 55 T συλλ. με· 56 μαθηται : h + αυτου

45 αναπαυεσθε; 50 ο : ω 51 επαταξεν . . . και αφ.
 53 αποθανοννται 55 καθ ημερ. : + προς ημας

- Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
 58 πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει
 αὐτῷ [ἀπὸ] μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως,
 καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν
 59 ἰδεῖν τὸ τέλος. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ τὸ συνέδριον
 ὄλον ἐζήτησαν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
 60 ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν, καὶ οὐκ εὔρον πολλῶν
 προσελθόντων ψευδομαρτύρων. ὕστερον δὲ προσ-
 J 2,19—21. 61 ελθόντες δύο¹ εἶπον· οὗτος ἔφη· δύναμαι κατα-
 λῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν
 62 οἰκοδομησαι. καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ·
 οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;
 27,12. 63 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ·
 ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῶν
 Ps 110,1. 64 εἴπης εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. λέγει
 16,27; 24,30. Dn 7,13. αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπὸ
 ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον
 ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
 9,3. J 10,33. 65 νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέσρηξεν
 τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων· ἐβλασφήμησεν· τί ἔτι χρειαί-
 ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφη-
 J 19,7. 66 μίαν· τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον·
 Lv 24,16. 67 ἔνοχος θανάτου ἐστίν. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ
 1a 50,8. πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ
 68 ἐράπισαν¹ λέγοντες· προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τί
 69 ἐστίν ὁ παῖσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἐξ-
 ἔν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκα
 λέγουσα· καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου·
 70 ὁ δὲ ἠρηγήσατο ἐμπροσθεν πάντων λέγων· οὐκ οἶδα

58 T— [απο] 59 T θανατωσουσιν 61 H ειπαν |
 ημερ. : T+ αυτον 62 T αποκρινη τι 63 και : T+
 αποκρινεις 64 h ειπας; 65 H διεσρηξεν 66 H ειπαρ

59 αρχιερ. : + και οι πρεσβυτεροι 60 δυο : + ψευδο-
 μαρτυρες 61 ουτ. εφη : τουτον ηκουσαμεν λεγοντα
 63 θεου 2o : + του ζωντος 69 Γαλιλ. : Ναζωραιου 70 παντ. :
 αυτων παντων ηλ αυτων | ηη + ουδε επισταμμι

τί λέγεις. ἐξελθόντα δὲ εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν 71
 αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· οὗτος ἦν μετὰ
 Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ 72
 ὄρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μικρὸν 73
 δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ·
 ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου
 ὁμολογᾷ σε ποιεῖ. τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ 74
 ὁμνῶν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ εὐθέως
 ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ 75 34.
 ἁίματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
 φωνῆσαι τοῖς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω
 ἔκλυσεν πικρῶς.

Πρωτὰς δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες 27 Mc 15,1.
 αἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ L 22,66.
 Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτόν 2 J 18,28.
 ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν Πειλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.
 ὅτε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδούς αὐτόν ὅτι κατεκρίθη, 3 26,15.
 μεταμεληθεὶς ἔστρεψεν τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς
 ἀρχιερεῦσιν καὶ πρεσβυτέροις¹ λέγων· ἡμαρτον πα- 4
 ραδούς αἷμα ἀθῶνον. οἱ δὲ εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς;
 σὺ ὄφη. καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια εἰς τὸν ναὸν ἀνε- 5 Act 1,18.
 κρίθησεν, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγξατο. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς 6 2 Sm 17,23.
 λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπαν· οὐκ ἔξεστιν βαλεῖν
 αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματος ἐστίν.
 συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν 7
 ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ 8 Act 1,19.
 ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς
 ἡμέρας. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου 9 Zch 11,12.13.
 τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα Jr 32,6-9.
 ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο

71 δε : T+ αυτον 73 δηλ. σε ποιει : h^r -|ομοιαζει|
 74 H ενθυσ 27,2 Πειλατω : h^r -|Πορτιω| Πειλ. 3 h^T
 παραδιδους 4 αθων : K δικαιον | H ειπαν 9 h^r-
 Ιερεμιου, ii Ζαχαριου, ii Esaiam

71 τοις : αυτοις 73 - και συ 27,3 απεστρεψεν
 5 τα : + τριακοντα | εν τω ναω

- 10 ἀπὸ νιῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὴν ἀγρὸν
 11 τοῦ κεραμῆως, καθὰ συνέταξέν μοι κύριος. Ὁ δὲ
 Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπη-
 ρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
 τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη· σὺ λέγεις. καὶ
 ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων
 καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει
 αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος· οὐκ ἀκούεις πόσα σου κατα-
 μαρτυροῦσιν; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲν
 ἐν ῥήματι, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ
 δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ
 δέσμιον ὃν ᾔθελον. εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπί-
 σημον λεγόμενον Βαραββᾶν. συνηγμένων οὖν αὐτῶν
 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος· τίνα θέτετε ἀπολύσω ὑμῖν;
 Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἤδὲ
 γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. Καθὼς
 μένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς
 αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ
 δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ'
 ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσ-
 βύτεροι ἐπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν
 Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ἀποκριθεὶς
 δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· τίνα θέτετε ἀπὸ τῶν
 δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπαν· τὸν Βαραββᾶν.
 λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν
 τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν πάντες· σταυρω-
 θήτω. ὁ δὲ ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ
 περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· σταυρωθήτω. ἰδὼν
 δὲ ὁ Πειλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον
 θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίκατο τὰς χεῖρας
 κατέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵ-

10 h εδωκα 11 εφη : hR+ αυτω | h λεγεις; 16 Βα-
 ραββ. : h^r Ιησουν Βαραββ., it 17 17 H [τον] Βαραββαν
 24 hT απεναντι | αιματ. : h [R] + του δικαιου

ματος τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς 25 Act 5,28.
 πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ
 ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν 26
 βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν
 ἵνα σταυρωθῇ.

Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες 27 27-30 :
 τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν Mc 15,16-19.
 ἵνα αὐτὸν ἐπιβληθῆναι τὴν σπεῖραν. καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν χλαμύδα 28 J 19,2,3.
 ποικίλην περιέδηκαν αὐτῷ, καὶ πλέξαντες στέφανον 29
 ἀκανθῶν ἐπέδηκαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ
 κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες
 ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιξαν αὐτῷ λέγοντες· χαῖρε,
 βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν 30 Is 50,6.
 ἔβαλον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν
 αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν 31 31-56 :
 χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ Mc 15,20-41.
 συνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι 32 L 23,26,33-49.
 εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· J 19,16-30.
 οὗτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ 33
 ἔστιν κρανίου τόπος λεγόμενος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν 34 Ps 69,22.
 οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ
 ἠθέλησεν πιεῖν. σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερί- 35 Ps 22,19.
 ῶσαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βαλόντες κλῆρον, καὶ καθή- 36
 ῳσαν ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέδηκαν ἐπάνω 37
 τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην·
 ΘΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ
 ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο 38 Is 53,12.

29 h ενδυσαντες 29 hT ο βασιλευς 31 T εκδυσαντες
 απ. τ. χλ. ενεδ. 32 Κυρηναιον : h^r + |εις απατησιν
 ατου | 34 T πειν bis | οινον : h^r οξος 35 K βαλλοντες
 | hη : h^r + ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του προφητου·
 διμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις, και επι τον ιματισμον
 μου εβαλον κληρον.

28 sic και ενεδυσαν αυτον (ιματιον πορφυρον και) χλα-
 μυδα κοκκινην 29 ενεπαιζον

- Ps 22,8; 109,25. 39 λησται, εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες τὰς
- 26,81. J 2,19. 40 κεφαλὰς αὐτῶν¹ καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτὸν εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
- 41 ὁμοίως οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαιζόντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσον, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστίν, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν.
- Ps 22,9. 43 ἐπ' αὐτόν. πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν, ῥυσάσθω νῦν.
- Sap 2,13. 18—20. 44 εἰ θέλει αὐτόν· εἶπεν γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησται οἱ συνσταυρωθέντες οὖν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.
- Ps 22,2. 46 περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἤλει ἤλει λεμὰ σαβαθαθαι; τοῦτ' ἐστίν· θεέ μου θεέ μου, ἵνα τί με ἀγκατέλιπες; τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλειαν φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς ἕξ αὐτῶν καὶ λαβῶν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεις καλάμφ ἐπότιζεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ εἶπαν· ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλειαν σῶσον αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλῃ ἀφήκεν τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη [ἀπ'] ἄνωθεν ἕως κάτω εἰς δύο, καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν.
- Ps 69,22. 48
- Ex 26,31. 11 10,19,20. 51

38 δεξιῶν : h^r + nomine Zoatham et ευωνυμων : nomine Camma 40 εἰ του θ. : h θ. εἰ : T+ και 41 ὁμοίως : [H] R+ και 42 T πιστευσομεν 43 h ἐπὶ τῷ θεῷ 45 h^r — ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 46 H εβουησεν | H ἐλωι ἐλωι. R ἤλι, ἤλι, h^r — ἤλει ἤλει λαμὰ σαβαθαθαι — 49 εἶπαν : hT ελεγον | σωσον αυτ. : H+ [αλλος δε λαβων λογγην ενυξεν αυτου την πλευραν, και εξηληθεν υδωρ και αιμα.] 51 απ : R — T

41 γραμμ. κ. πρεσβ. : γρ. ὑλ γρ. κ. φαρισαιων εἰ γρ. κ. πρ. κ. φ. 42 σωσαι ; | πιστευομεν | ἐπ αυτον : ἐπ αυτω ὑλ αυτω ὑλ εἰς αυτον 43 νυν : + αυτον 44 — τιν 47 εστωτων 50 — πάλιν

αν, και τα μνημεία ανεψήθησαν και πολλά 52
 κατα των κεκοιμημένων αγίων ηγέρθησαν· και 53 Act 26,23.
 ιδόντες εκ των μνημείων μετα την έγερσιν
 εδ εισήλθον εις την αγίαν πόλιν και ενεφανίσ-
 θην πολλοις. Ο δε εκατόνταρχος και οι μετ' 54
 αυ τηρουντες τον Ιησουν ιδόντες τον σεισμόν
 τα γινόμενα εφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες·
 πως θεου υιός ην ούτος. Ήσαν δε εκεί 55 L 8,2,3.
 οικες πολλαι από μακρόθεν θεωροῦσαι, αιτινες
 εσώθησαν τῷ Ιησοῦ από της Γαλιλαίας διακο-
 αι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνή, και 56 20,20.
 Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου και Ἰωσήφ μητήρ, και ἡ
 μητήρ των υἱῶν Ζεβεδαίου.

Ουρίας δε γενομένης ἤλθεν ἄνθρωπος πλούσιος 57
 Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς και αὐτὸς
 εὐπειθέτης τῷ Ιησοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ Πει- 58
 λᾶτι ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ιησοῦ. τότε ὁ Πει-
 λᾶς ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι. και λαβὼν τὸ σῶμα 59
 Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ [ἐν] σινδόνι καθαρᾷ, και 60 Ia 53,9.
 ἐκένθησεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλάτο-
 ν ἐν τῇ πέτρᾳ, και προσκυλίσας λίθον μέγαν
 ἔκρυψε τὸ μνημεῖον ἀπῆλθεν. Ἦν δε ἐκεῖ 61
 Μαρία ἡ Μαγδαληνή και ἡ ἄλλη Μαρία, καθή-
 κει ἀπέναντι τοῦ τάφου. Τῇ δε ἐπαύριον, 62
 ἡ πρώτη ἡμέρα μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ
 μαθηταί και οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πειλᾶτον λέγοντες· 63 40, 12,40.
 ἡμεῖς, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνοσ εἶπεν ἔτι
 μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρωμαι. κέλευσον οὖν 64
 ἀνορθώσαι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας,
 ὅπως ἂν εἴδωμεν ὅτι οὐκ ἐστὶν κλέψωσις αὐτὸν και

57-61:

Mc 15,42-47.

L 23,50-55.

J 19,38-42.

Ex 34,25.

Τ εκατονταρχης | ἡ υἱος θεου 56 Μαρια 1^ο : ἡ Μαριαμ
 Ἰωση | Ἰωσ. μητ. κ. η. μητηρ : ἡ^τ ἡ Μαρια η Ἰωσηφ και
 Μαρια η εἰ η Ἰωσηφ μητ. κ. η μ. εἰ Ἰωσ. κ η μητηρ 57 ἡ
 ητευσεν 59 T- [ἐν] 64 μαθηται : ἡR+ αυτου

† γενομενι 58 αποδοθ. : + το σωμα 64 κλεψωσιν :

εἴπωσιν τῷ λαῷ· ἠγγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, κα
 65 ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. ἔφα
 αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος· ἔχετε κουστωδιαν· ὑπάγετε
 Du 6,18. 66 ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλί
 σαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς
 κουστωδίας.

1-10 :
 Mc 16,1-10.
 L 24,1-10.
 J 20,1-18.

28 Ὅψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν
 σαββάτων, ἦλθεν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη
 2 Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. καὶ ἰδοὺ σεισμός
 ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβάς ἐξ
 οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισεν τὸν λίθον καὶ
 17,2. Act 1,10. 3 ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς
 ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών·
 4 ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσεισθήσαν οἱ τηροῦντες
 5 καὶ ἐγενήθησαν ὡς νεκροί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος
 εἶπεν ταῖς γυναῖξιν· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ
 12,10; 10,21;
 17,23; 20,19.
 Act 2,36.
 26,32. 6 ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστι
 ὧδε· ἠγγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν· δεῦτε ἴδετε τὸν
 7 τόπον ὅπου ἔκειτο. καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε
 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν,
 καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ
 8 αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. ¹ καὶ ἀπελθοῦσαι
 ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς
 μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
 9 καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων· χαίρετε.
 αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας
 11 2,11. 10 καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. τότε λέγει αὐταῖς
 Ἰησοῦς· μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγεῖλατε τοῖς
 ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
 11 κάκεῖ με ὄψονται. Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ

65 εφη : h+ δε 28,1 Μαρια 1^ο : hT Μαριαμ 6 εκειτο :
 + h^r + [R] + ο κυριος 7 ειπον : h^r fort error primit. pro
 ειπεν 10 T και εκει

28,2 εξ : απ | — και 2^ο | λιθον : + απο της θυμας
 8 εξελθουσαι 9 pr ως δε επορευοντο απαγγελλαι τοις
 μαθηταις αυτου

11 ης τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν
 ἀγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.
 12 ἠσυναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν
 λαβόντες ἀργύρια ἰκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώ-
 13 ταις, λέγοντες· εἶπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 13 27, 64.
 ἐκτός ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων.
 14 ἢ ἂν ἀκουσθῆ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς 14
 ἴσομεν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. οἱ δὲ 15
 ἔδωκον ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ
 16 ἐφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίους μέχρι
 σήμερον [ἡμέρας]. Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ 16 7.
 ἐφύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὐ
 17 ᾔσκατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσ-
 17 ἠγγειλαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν ὁ 18 11, 27.
 Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα E 1, 20—22.
 ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ [τῆς] γῆς. πορευθέντες Dn 7, 14.
 19 [ἡ] μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες
 20 αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
 καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς 20 18, 20.
 ἵνα ἑκτελέσωσιν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
 ἔρχομαι ἐν ἡμέραις καὶ ἐν ἡμέραις ἕως τῆς συντε-
 λείας τοῦ αἰῶνος.

11 T ἀγγειλαν 14 ἐπι : h υπο 15 hR τα ἀργύρια
 T ἐφημίσθη | T— [ἡμέρας] 18 [της] : R—T 19 [ου] :
 T | h βαπτισιαντες

12 ἀργυριον ἰκανον 17 προσεχυν. : + αυτω 18 ουρα-
 19 πορευεσθε νυν μαθητ. | fin + αμην.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

- 2-8: 1 Αρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Mt 3,1-12. 2 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ Ἠσαΐα τῷ προφήτῃ·
 L 3,1-18. ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσ-
 J 1,19-30. ὥπου σου,
 Mt 3,1. ὅς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου·
 Mt 11,10. 3 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
 Is 40,3. 3 ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου,
 εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ,
 4 ἐγένετο Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ [καὶ]
 κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεισιν ἁμαρ-
 5 τιῶν. καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία
 χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμεῖται πάντες, καὶ ἐβαπτί-
 ζοντο ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἔξομο-
 6 λογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ Ἰωάννης
 ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην
 περὶ τὴν ὀσφίν αὐτοῦ, καὶ ἔσθων ἀκριδᾶς καὶ
 7 μέλι ἄγριον. καὶ ἐκήρυσσεν λέγων· ἔρχεται ὁ
 ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
 κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.
 8 ἐγὼ ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς
 [ἐν] πνεύματι ἁγίῳ.
 9-11: 9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν
 Mt 3,18-17. Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρεθ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη
 L 3,21,22. J 1,31-34. I. 2,51.

1,1 χριστου: hR+ υιου θεου 1-8 T χριστον, καθως ...
 αυτου. 2 ιδου: T+ εγω 4 [και]: T-H 7 μου 2°:
 [H] 8 [εν]: T-H 9 h- και 1°

1,2 εν τοις προφηταις | σου 2°: + εμπροσθεν σου 3 αυ-
 του: του θεου ημων 4-ο | - και 5 παντες post
 εβαπτιζοντο 6 τριχας: δερριν 8 αγιω: + και πνευ
 9 Ναζαρεθ

εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου. καὶ εὐθύς ἀνα- 10
 βαίνων ἐκ τοῦ ὕδατος εἶδεν σχιζομένους τοὺς
 οὐρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡς περισσεῖραν κατα-
 βαίνον εἰς αὐτόν· καὶ φωνή [ἐγένετο] ἐκ τῶν οὐρανῶν· 11 9,7.
 ὃ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.
 Καὶ εὐθύς τὸ πνεῦμα αὐτόν ἐκβάλλει εἰς τὴν 12 12.13 :
 ἄρημον. καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαρὰκοντα ἡμέρας 13 Mt 4,1-11.
 πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν
 ἄγγέλων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.
 Καὶ μετὰ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην ἦλθεν 14 14.15 :
 Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρῦσσον τὸ εὐαγγέλιον Mt 4,12-17.
 τοῦ θεοῦ¹ [καὶ] λέγων, ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς L 4,14.15.
 καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ
 βαπτέετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Καὶ παράγων παρὰ 16 16-20 :
 τῆς θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα καὶ Mt 4,18-22.
 Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν Σίμωνος ἀμφιβάλλοντας ἐν L 5,1-11.
 τῇ θαλάσῃ· ἦσαν γὰρ ἀλεεῖς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς 17
 Ἰησοῦς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς
 ἀνέσθαι ἀλεεῖς ἀνθρώπων. καὶ εὐθύς ἀφέντες 18
 τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ὀλίγον 19
 εὗρεν Ἰακώβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ κατ-
 αλιεῖοντες τὰ δίκτυα. καὶ εὐθύς ἐκάλεσεν αὐτούς· 20
 καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ
 πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.
 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καφαρναοὺμ· καὶ εὐθύς 21 21-26 :
 εἰς τὴν σάββασιν [εἰσελθὼν] εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδί- L 4,31-37.
 δασκεν. καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· 22 Mt 7,28.29.
 ὅτι γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ

11 [εγενετο] : B—T 14 T Μετα δε 15 H [και λεγων] :
 21 [εισελθων] : H—hT | hT εδιδασκεν εις τ. συνα-
 γωγην

10 ηνοιγημενους | καταβ. : + και μενον | εις : επ 11 εν
 12 : εν ω 13 ημερ. : + και τεσσαρακοντι νυκτας 14 ευαγγ. :
 15 της βασιλειας 15 πεπληρωνται οι καιροι 16 εν : pr
 17 αμφιβληστορον εν τα δικτυα 18 τα δικτ. : παντα . 21 Κα-
 φαρναουμ

- 23 οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. Καὶ εὐθύς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάριστῳ.
- 5,7. Ps 18,10. 24 καὶ ἀνέκραξεν¹ λέγων· τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἤλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, 25 ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· 9,26. 26 φριμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ φωνήσαν 27 φωνῇ μεγάλη ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. καὶ ἐθαμβήθησαν ἅπαντες, ὥστε συνζητεῖν αὐτοὺς λέγοντας· τί ἐστί τοῦτο; διδασχὴ καινὴ· κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν 28 αὐτῷ. καὶ ἐξῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθύς πανταχοῦ εἰς 29 ὄλην τὴν περιχώρον τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εὐθύς ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ εὐθύς 31 λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς. καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρός· καὶ ἀφήκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὁψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυσεν ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· καὶ ἦν ὄλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρὸς 32 τὴν θύραν. καὶ ἐθεράπευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλεν, καὶ οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι 33 ἤδεισαν αὐτόν. Καὶ πρωτὶ ἔννηχα λίαν ἀναστάς ἐξῆλθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κακεῖ 34 προσηύχετο. καὶ κατεδίωξεν αὐτόν Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ εὗρον αὐτόν καὶ λέγουσιν αὐτῷ 35 ὅτι πάντες ζητοῦσίν σε. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἄγωμεν

24 T ημας· | hT οίδαμεν 25 ο Ιησ. : [H]R+ λεγων
 27 αυτους : hR προς εαντους | T καινη κατ εξουσιαν
 29 h εξελθων ηλθεν | H ηλθαν 32 T εδν 34 αυτον :
 H+ [χριστον ειναι] 35 H [και απηλθεν]

23 οι γραμμ. : + αυτων 34 λεγων : + ευ 31 εκτεινας
 την χειρα κρατ. ηγειρ. αυτην

ἀλλαγῶ εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα κἀκεῖ
κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξῆλθον. καὶ ἦλθεν κηρύσσων
εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλι-
λαιάν καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλον.

Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν 40 **40-45:**
αὐτὸν [καὶ γονυπετῶν] λέγων αὐτῷ ὅτι ἐὰν θέλῃς **Mt 8,2-4.**
δύνασαι με καθαρίσαι. καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐκτείνας **L 5,12-16.** 41
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἤψατο καὶ λέγει αὐτῷ· θέλω,
καθαρίσθητι. καὶ εὐθὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ 42
λέπρα, καὶ ἐκαθερίσθη. καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ 43 **8,12; 7,36.**
εὐθὺς ἐξέβαλεν αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ· ὄρα μηδεὶ 44 **Lv 13,49;**
μῦθεν εἰπῆς, ἀλλὰ ὑπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ **14,2-32.**
καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσ-
έταξεν Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ὁ δὲ 45
ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν
τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερώς
εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ ἔξω ἐπ' ἐρήμοις τόποις
ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πάντοθεν.

Καὶ εἰσελθὼν πάλιν εἰς Καφαρναοὺμ δι' ἡμε- 2 **1-12:**
ρῶν ἠκούσθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστίν. καὶ συνήχθησαν 2 **Mt 9,1-8.**
πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν **L 5,17-20.** 3
θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. καὶ ἔρχονται 3
φίροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ
πίσσάρων. καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι αὐτῷ 4
διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν,
καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ
παραλυτικὸς κατέκειτο. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν 5
πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφίενται
σοι αἱ ἁμαρτίαι. ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων 6
καὶ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις

38 H και εκει 40 [και γονυπετ.] : T : R+ [και]
41 σπλαγχνισθ. : h^r + οργισθεις | T- αυτω 45 h^T εις
πολ. φανερ. εισελθ. | T αλλ | H [ην] 2,1 h εις οικον

38 - αλλαχου 42 και 1^ο : + ειποντος αυτου 2,1 και
1^ο : + ευθως 4 προσεγγισαι | -εξορυξαντες 5 τεκνον :
π θαρσει, + υου

- 1s 43,25. 7 αὐτῶν· τί οὕτως οὕτως λαλεῖ; βλασφημεῖ· τίς
 8 δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἰς ὁ θεός; καὶ
 εὐθύς ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ δι-
 οὔτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, λέγει αὐτοῖς· τι
 9 ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τι
 ἔστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· ἀφιένται
 σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν
 10 κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι
 ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
 11 ἀφιέναι ἁμαρτίας, — λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἴσσοι
 λέγω, ἔγειρε ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὑπαγε
 12 εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἠγέρθη καὶ εὐθύς ἄρας
 τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν πάντων, ὥστε
 ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν λέγοντας
 ὅτι οὕτως οὐδέποτε εἶδαμεν.
- 13-17 : 13 Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ
 Mt 9,9-13. πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν
 L 5,27-32. 14 αὐτούς. Καὶ παράγων εἶδεν Λευεὶν τὸν τοῦ
 Ἀλφαιίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, καὶ λέγει
 αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν
 15 αὐτῷ. Καὶ γίνεται κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ
 οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
 συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
 16 ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθουν αὐτῷ. καὶ οἱ
 γραμματεῖς τῶν Φαρισαίων ἰδόντες ὅτι ἦσθιεν
 μετὰ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ τελωνῶν, ἔλεγον τοῖς
 μαθηταῖς αὐτοῦ· ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
 17 τῶν ἐσθίει [καὶ πίνει]; καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς
 λέγει αὐτοῖς· οὐ χρειαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ

7 τι : h οτι 8 H [ουτως] | H [αυτοις] 9 H χειρον
 [και] | περιπ. : T υπαγε 10 K αφιεναι αμαρτ. επι τ. γης
 12 H [λεγοντας] 13 παρα : T εις 14 Λευειν : h
 | Ιακωβον | 15.16 T ηκολ. αυτω και 16 T— οι | ιδοντες :
 T pr και | ησθιεν : H εσθιει | αμαρτ. κ. τελων. : T τελων.
 κ. αμαρτ. | [και πινει] : hT—H 17 αυτοις : H+ [οι]

ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους
 ἀλλὰ ἁμαρτωλούς. Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου 18 ^{18-22:}
 καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες. καὶ ἔρχονται καὶ ^{Mt 9,14-17.}
 λέγουσιν αὐτῷ· διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ ^{L 5,33-38.}
 οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ
 μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· 19
 μή δύναται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος
 μετ' αὐτῶν ἐστὶν νηστεύειν; ὅσον χρόνον ἔχουσιν
 τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν, οὐ δύναται νηστεύειν.
 ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ 20
 νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
 Οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιράπτει ἐπὶ 21
 ἡμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μή, αἶρει τὸ πλήρωμα
 ἀπ' αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον
 ἡγίωμα γίνεται. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς 22
 ἀσκοῦς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ῥήξει ὁ οἶνος τοὺς
 ἀσκοῦς, καὶ ὁ οἶνος ἀπόλλυται καὶ οἱ ἀσκοί. [ἀλλὰ
 οἶνον νέον εἰς ἀσκοῦς καινούς.]

Καὶ ἐγένετο αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν παρα- 23 ^{23-28:}
 πορεύεσθαι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ οἱ μαθηταὶ ^{Mt 12,1-8.}
 αὐτοῦ ἤρξαντο ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχνας.
 καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε τί ποιοῦσιν 24
 τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν; καὶ λέγει αὐτοῖς· 25
 ἰδοὺ ποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυεὶδ, ὅτε χρεῖαν
 ἔσχεν καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;
 ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάδαρ 26 ^{1 Sm 21,7.}
 ἡμερῶς καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, ^{Lv 24,9.}
 οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοὺς ἱερεῖς, καὶ
 οὐκ ἔφαγεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· 27 ^{Dt 5,14.}
 ὁ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, καὶ οὐχ

18 H οἱ δε σοι [μαθηται] 22 T- [αλλα . . . καινους.]
 K διαπορευεσθαι | η οδοποιειν 26 H [πως]

17 fn + εἰς μετανοιαν 18 φαρισαιοι : των φαρισαιων
 19 - οσον . . . νηστευειν 20 εν εκειναις ταις ημεραις
 21 επισωραπτει 22 εκχειται κ. οἱ ασκ. απολουνται
 27 εν. : εκτισθη

- 28 ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν
 1-6: **3** ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. Κα
 Mt 12,9-14. L 6,6-11. εἰσῆλθεν πάλιν εἰς συναγωγὴν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρω
 2 πος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα· καὶ παρετήρουν
 αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα
 3 κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ
 4 τὴν χεῖρα ἔχοντι ξηράν· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον. καὶ
 λέγει αὐτοῖς· ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι
 ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; σὶ
 J 11,38. 5 δὲ ἐσιώπων. καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ'
 ὀργῆς, συνλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας
 αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρα
 καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ.
 Mt 22,16. 6 καὶ ἐξεληθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθύς μετὰ τῷ
 Ἡρῳδιανῶν συμβούλιον ἐποίησαν κατ' αὐτοῦ, ὅπως
 αὐτὸν ἀπολέσωσιν.
 7-12:
 Mt 12,15,16. L 6,17-19. 7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνε
 χώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος
 ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησεν· καὶ ἀπὸ τῆς
 Mt 4,25. 8 Ἰουδαίας¹ καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς
 Ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ περὶ Τύρου
 καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούοντες ὅσα ἐποίησεν
 9 ἠλθον πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς
 αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ
 10 τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν· πολλοὶ
 γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ
 L 4,41. 11 ἄψωνται ὅσοι εἶχον μᾶστιγας. καὶ τὰ πνεύματα
 τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτόν ἐθεώρουν, προσέπιπτον
 αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντα διτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ
 1,34. 12 θεοῦ. καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτόν

3,2 εἰ: T+ εν | T θεραπευει 3 T τ. ξηραν χ. εχοντι 4 T
 αγαθον ποιησαι 5 χειρα: K+ σου 6 εποιησαν: K εδιδουκ
 R εποιουν 7 προς: T εις | T κ. απο τ. Ιουδ. ηκολουθησαν.
 h κ. α. τ. Ι. η-σεν 8 K ποιει | H ηλθαν 11 hT. λεγοντες

3,1 ξηραν 2 παρετηρουντο 5 νεκρωσει | fin +
 υγιης ως η αλλη 7 πολυς οχλος 8 οι περαν | οι περ

πανερὸν ποιήσωσιν. Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, 13 ^{13-19:}
 καὶ προσκαλεῖται οὗς ἤθελεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον ^{Mt 10,1-4.}
 πρὸς αὐτόν. καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ὡσιν μετ' 14 ^{L 6,12-16.}
 αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρῦσαι· καὶ 15
 εἶναι ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· καὶ ἐποίησεν 16
 οὗς δώδεκα, καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι
 Πέτρον· καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ 17 ^{L 9,54.}
 Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν
 αὐτοῖς ὀνόματα Βοανηργές, ὃ ἐστὶν υἱοὶ βροντῆς·
 καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ 18
 Θαδδαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου
 καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον· καὶ 19
 Ἰωάννην Ἰσκαριώθ, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.

Καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν 20
 ὁ ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον 21
 φαγεῖν. καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον 22
 φαγεῖν αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. καὶ οἱ ^{22-30:}
 γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ^{Mt 12,24-32.}
 οὗτοι οὐ δύναται φαγεῖν· καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν ^{L 11,15-22;}
 βασιλείων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ προσκαλε- ^{12,10.}
 σάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγον αὐτοῖς·
 ὡς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν; καὶ ἐὰν 24
 βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται σταθῆναι
 βασιλεία ἐκείνη· καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, 25
 οὐ δύνησεται ἡ οἰκία ἐκείνη στήναι. καὶ εἰ ὁ 26
 σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐμερίσθη, οὐ
 δύναται στήναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. ἀλλ' οὐ δύναται 27
 οὗτος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ

12 T ποιωσιν 14 δωδεκα : H+ ους και αποστολους
 προσασεν 16 R— και εποι. τ. δωδεκα | H (και επεθ. ...
 24.) 17 H (και επεθ. ... βροντης) | K ονομα 18 Θαδ-
 δαιου : h^r + Λεββαιου | 20 [ο] : R—T | μηδε : T μητε
 H Βεεζεβουλ 25 T σταθηναι 26 T εαυτον, εμερισθη.
 και ου

14 κηρυσσ. : + το ευαγγελιον 15 εξουσιαν : + θηρα-
 σεναι τας νοσους και 18 Μιτθαιου ει + τον τελωνην |
 Καρανιτην 19 Σκαριωθ ει Ισκαριωτην

σευή αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν
 28 δῆσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. Ἄλλῃ
 λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τοῦ
 ἀνθρώπου τὰ ἁμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι
 29 ὅσα ἐὰν βλασφημῆσωσιν· ὃς δ' ἂν βλασφημῆσῃ
 εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸ
 30 αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου ἁμαρτήματος. ὁ
 31 ἔλεγον· πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. Καὶ ἔρχοντο
 ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἔξω
 στήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτὸν
 32 καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγουσιν αὐτῷ
 ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου [καὶ
 33 ἀδελφαί σου] ἔξω ζητοῦσίν σε. καὶ ἀποκριθεὶς
 αὐτοῖς λέγει· τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί
 34 [μου]; καὶ περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν κύκλῳ
 καθημένους λέγει· ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί
 35 μου. ὃς ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτός ἐστιν
 ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

31-35 :
 Mt 12,46-50.
 L 8,19-21.

1-20 :
 Mt 13,1-23.
 L 8,4-15.

4 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ συναγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πλείστου ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθησθαι ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπι τῆς γῆς ἦσαν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἰ ἀκούετε. ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπείρειν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγον αὐτό. καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθύς ἐξανέτειλεν δι

28 H ἀνθρώπων, | T ἀν 29 T ἐστὶν | ἀμαρτη-
 h^r κρίσεως ἢ ἀμαρτίας 31 T ἐρχεται 32 [καὶ αἱ ἀδελ-
 σου] : - h^r | -H 33 [μου] : T-H 35 ὅς : h[R]+^a
 | ἢ τὰ θελήματα 4,5 ὅπου : H pr [καὶ]

28 σπας 31 καλοῦντ. : φωνοῦντες ἢ ζητοῦντες 4,1 ο λαὶ
 πολυς 3 fn + τὸν ὄποιον αὐτοῦ 4 πετεινα : + ἰ
 ουρανοῦ

ἢ μὴ ἔχειν βιάδος γῆς· καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος 6
 καυματισθῆ, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄριζαν ἐξηράνθη.
 ἢ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν 7
 ἢ ἀκανθαὶ καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ
 ἔωκεν. καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, 8
 ἢ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίοντα καὶ αὐξανόμενον,
 ἢ ἔφερον εἰς τριάκοντα καὶ εἰς ἐξήκοντα καὶ εἰς
 ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν· ἕς ἔχει ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. 9
 ἢ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτων αὐτὸν οἱ 10
 ἢ ἐπὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολὰς. καὶ 11 1 K 5, 12.
 ἢ ἔφη αὐτοῖς· ὑμῖν τὸ μυστήριον δέδοται τῆς
 βασιλείας τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παρα-
 βολαῖς τὰ πάντα γίνεται, ἵνα 12 ^{1a} 6,9,10.
 βλέποντες βλέπωσιν καὶ μὴ ἴδωσιν,
 καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν καὶ μὴ συνιῶσιν,
 μή ποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἄφεθῆ αὐτοῖς.
 ἢ λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν 13
 αὐτὴν, καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; ὁ 14
 ἢ κείριον τὸν λόγον σπείρει. οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ 15
 ἢ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ
 ἢ οὐκ ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἔρχεται ὁ σατανᾶς καὶ
 ἢ ἔρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς. καὶ 16
 ἢ οὗτοι εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι,
 ἢ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
 ἢ ἠγαπήσουσιν αὐτόν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ὄριζαν ἐν 17
 ἢ ἑστέοις ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν, εἴτα γενομένης
 ἢ ἄφρατος ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλι-
 ζοῦνται. καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας 18
 ἢ σπειρόμενοι· οὗτοι εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες,
 ἢ καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἵωνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ 19 10, 22, 24.

6 h εκαυματισθησαν 8 H αυξανομενα | εις 2^ο 3^ο :
 ἐν h εις ἐν 9 ακουετω : h^F+ -| και ο συνιων συνιετω |
 T ηρωτουν 11 h εξωθεν | T- τα 12 H συνλωσιν 15 εις
 τους : T εν αυτοις 16 T ομοιως εισιν 18 εις : T επι

10 περι . . . δωδεκα : μαθηται αυτου | τισ η παραβολη
 στη 19 και απαται του κοσμου

- πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπο
 ρευόμεναι συνπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπο
 20 γίνεται. καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴ
 καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον κα
 21 παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριάκοντι
 22 καὶ ἐν ἑξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. Καὶ ἔλεγε
 αὐτοῖς ὅτι μῆτι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸ
 23 μύδιον τεθῆ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην, οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴ
 24 λυχνίαν τεθῆ; οὐ γὰρ ἐστὶν [τι] κρυπτόν, ἐὰν μ
 25 ἵνα φανερωθῆ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα
 26 ἔλθῃ εἰς φανερόν. εἴ τις ἔχει ὄρα ἀκούειν, ἀκού
 27 ἐτω. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· βλέπετε τί ἀκούετε
 ἐν ᾧ μέτρον μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προσ
 28 θήσεται ὑμῖν. ὃς γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ· κα
 29 ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
 30 Καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἡ
 31 ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, κα
 32 καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ
 33 σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτὸ
 34 αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἰ
 35 στάχυν, εἶπεν πλήρης σίτος ἐν τῷ στάχυϊ. ὅτι
 36 δὲ παραδοί ὁ καρπός, εὐθύς ἀποστέλλει τὸ
 37 πανον, ὅτι παρῆσθηκεν ὁ θεισμός. Καὶ ἔλεγε
 38 πῶς ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ
 39 τίνοι αὐτὴν παραβολῇ θῶμεν; ὡς κόκκον σινάπε
 40 ὃς ὅταν σπαρῆ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερον ὂν πάντων
 41 τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὅταν σπα
 42 ρῆται ἀναβαίνει καὶ γίνεται μεῖζον πάντων τῶν λαχάνων
 43 καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑ
 44 τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πτευνὰ τοῦ οὐρανοῦ κατ

20 ἐν 1^ο : h ἐν | ἐν 2^ο 3^ο : K [ἐν] h [ἐν] 21 K + ἐπι +
 MSS υπο | T κλινην; 22 [τι] : T-K (HT ἔστιν) 23
 πληρη σιτον, h^r πληρης [ο] σιτος ul πληρης σιτον 33
 κατεσκηνοιν

σκηροῦν. Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς 33
 ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκοῦειν·
 τοῖς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς, κατ' ἰδίαν 34
 δὲ τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς ἐπέλυεν πάντα.

Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψίας 35
 γενουμένης· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἀφέντες 36
 τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ
 πλοίῳ, καὶ ἄλλα πλοῖα ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεται 37
 καὶ αὐτῶν μεγάλη ἀνέμου, καὶ τὰ κύματα ἐπέβαλλον
 ἐπὶ τὸ πλοῖον, ὥστε ἤδη γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον.

καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον 38
 κοινοῦ· καὶ ἐγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
 ῥαββί, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; καὶ 39
 ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· τί φοβεῖσθε ἄνθρωποι; ὁ θεὸς
 μετ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ἡμῖν βλάβη.

καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· 40
 οὐρανοὶ ἴσως οὐρανοῦ; οὐπω ἔχετε πίστιν, καὶ φοβήθησαν 41
 τὸν κύριον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα
 θεὸς ἐστίν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα
 ὑπακούει αὐτῷ; Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς 5

θάλασσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν. καὶ 2
 ἐλθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς ὑπήντησεν
 αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι
 καθάρτῳ, ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνή- 3
 μείοις, καὶ οὐδὲ ἀλύσει οὐδέτι οὐδέις ἐδύνατο
 αὐτὸν δεῖξαι, διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ 4
 ἰσθμοῖς δεδεσθαι, καὶ διεσπασθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς
 ἰσθμοὺς καὶ τὰς πέδας συντετριῖφθαι, καὶ οὐδέις
 ἔχουεν αὐτὸν δαμάσαι· καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ 5
 ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι ἦν

35-41:
 Mt 8,18,23-27.
 L 8,22-25.

1-21:
 Mt 8,28-34.
 L 8,30-40.

38 αλλα : T+ δε | T ησαν 38 T κ. ην αυτος 40 T
 ησ οντως; πως ουκ εχ. 41 T αυτω υπακουει; 5,2 H
 ησους]

33 - πολλαις 36 πλοιαρια 38 επι προσκεφαλαιον
 5,1 Γαδαρηνων ει Γεργεσηνων

- 6 κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. καὶ ἰδὼν
τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσεκύ-
1,24. 7 νησεν αὐτῷ, ¹ καὶ κράξας φωνῇ μεγάλη λέγει· τ-
ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου·
8 ὀρκίζω σε τὸν θεόν, μὴ με βασανίσῃς. ἔλεγεν γάρ
αὐτῷ· ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ
9 ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· τί ὄνομά σοι
καὶ λέγει αὐτῷ· λεγιῶν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοί
10 ἐσμεν. καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ
11 ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ
12 ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη· καὶ παρε-
κάλεσαν αὐτόν λέγοντες· πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς
13 χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέτρεψεν
αὐτοῖς. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα
εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη
κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς δισχίλιος
14 καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. καὶ οἱ βόσκοντες
αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ
εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἦλθον ἰδεῖν τί ἐστὶν τὸ γεγονός.
15 καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσιν τὸν
δαιμονιζόμενον καθήμενον ἱματισμένον καὶ σωφρο-
νοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν.
16 καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ
17 δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο
παρακαλεῖν αὐτόν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὄριων αὐτῶν.
18 καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει
19 αὐτόν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾗ. καὶ οὐκ
ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ὕπαγε εἰς τὸ
οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς
7,21. 20 ὅσα ὁ κύριός σοι πεποίηκεν καὶ ἠλέησέν σε. καὶ
ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει
ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

6 αυτω : Η αυτον 9 μοι : h+ εστιν

13 και ευθεως κυριος Ιησους επεμψεν αυτους εις τους χοιρους 17 παρεκαλον 18 ηρξατο παρακαλειν

Και διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ 21
 ἔβη εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ'
 αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ ἔρχεται 22 ^{22-43:}
 τῶν ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι Ἰαίριος, καὶ ἰδὼν ^{Mt 9,18-26.}
 αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ παρα- 23 ^{L 8,41-56.}
 κέει αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ^{7,32.}
 ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς τὰς χεῖρας αὐτῆ,
 σωθῆ καὶ ζήσῃ. καὶ ἀπήλθεν μετ' αὐτοῦ. 24
 ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον
 αὐτόν. Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ὡδέκα 25
 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ 26
 ἀνήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν
 κληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρόν ἐλθοῦσα,
 ἔβασα τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ 27
 ἔσθεν ἡψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ὅτι 28
 ἄψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ σωθῆσομαι.
 εὐθύς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, 29
 ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴσται ἀπὸ τῆς μᾶστιγος.
 εὐθύς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ 30 ^{L 8,19.}
 αὐτοῦ δύναμιν ἐξεληθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ
 εἶπεν· τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον 31
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλι-
 νά σε, καὶ λέγεις· τίς μου ἥψατο; καὶ περιε- 32
 κέτετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ 33
 κληθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν αὐτῆ,
 ἔβη καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν
 ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῆ· θυγάτηρ, ἡ πίστις 34
 σέσωκέν σε· ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς
 τῆς μᾶστιγός σου. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος 35
 ἦνται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγῶγου λέγοντες ὅτι ἡ
 ἀνάγκη σου ἀπέθανεν· τί ἔτι σκύλλεις τὸν δι-

21 T εἰς το πέραν παλιῶν 28 h παρεκαλεῖ 26 hT
 22 της 23 τρεμουσα : h^r+ + διὸ πεποιθήκει λάθρα + 24 T
 25 περὶ

- 36 δάσκαλον; ὁ δὲ Ἰησοῦς παρακούσας τὸν λόγον
 λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγῶγῃ· μὴ φοβοῦ,
 37 μόνον πίστευε. καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα μετ' αὐτοῦ
 συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον
 38 καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. καὶ ἔρχονται
 εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγῶγου, καὶ θεωρεῖ
 θόρυβον, καὶ κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά.
 J 11,11. 39 ἰ καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ
 κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει.
 40 ἰ καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας
 παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν
 μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται
 L 7,14. 41 ὅπου ἦν τὸ παιδίον. καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς
 τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ· ταλιθὰ κούμ, ὃ ἔστιν
 μεθερμηνευόμενον· τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε.
 42 καὶ ἐνθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει· ἦν
 γὰρ ἑτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν ἐνθὺς ἐκστάσει
 1,44. 43 μεγάλη. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς
 γνοῖ τοῦτο, καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.
 1-6 :
 Mt 18,58-59. 6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν. καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πα-
 L 4,15-30. τριδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 J 7,15. 2 αὐτοῦ. καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν
 ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ οἱ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλή-
 σοντο λέγοντες· πόθεν τούτῳ ταῦτα, καὶ τίς ἡ
 σοφία ἢ δυνάμεις τοιούτων καὶ αἱ δυνάμεις τοιαύται
 3 διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; οὐχ οὗτός ἐστιν
 ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου
 καὶ Ἰωσήτος καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ
 εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὡςδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ
 4 ἔσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ

41 H ταλειθά 6,2 R— οι | T τουτω; και δυναμεις...
 γινονται; 3 ο τεκτων ο : h^r ο του τεκτονος υιος και ο |
 Ιωσητος : h^r Ιωσηφ υι Ιωση υι —

36 ακουσας 41 ραββι ταβιθα 43 δουναι 6,1 ερχετ.
 και απηλθεν 2 και ημερα σαββατων | εξεπλ. : + επι τη
 διδαχη αυτου

ησοῦς ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν
 τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ
 καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ 5 13.
 ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις
 κινήσας τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν. καὶ ἐθαύμασεν 6
 τὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Καὶ περιῆγεν τὰς κόμας κύκλω διδάσκων. ¹ Καὶ 7
 προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀπο-
 στέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν
 πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς 8
 μηδὲν αἰρῶσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον,
 ἄρτον, μὴ πῆραν, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν,
 ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ μὴ ἐνδύσησθε 9
 ποδιὰς χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἂν εἰσέλ- 10
 θετε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε
 εἶδεν. καὶ ὃς ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ 11
 ἀκούσῃ ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε
 τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρ-
 τήριον αὐτοῖς. Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν ἵνα μετα- 12
 στήσῃ, ¹ καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειπον 13
 αἰψὸν πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερὸν γὰρ 14
 ἦν αὐτῷ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης
 βαπτίζων ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο
 ἐπερροῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι δὲ ἔλεγον 15
 Ἡλείας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης
 εἰς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης 16
 ἠρώτησεν· ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἠγέρθη.
 ἀποκριθεὶς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν 17

7-13 :
 Mt 10,1.9-15.
 L 9,1-6.

L 10,1.

Je 5,14.15.

14-29 :
 Mt 14,1-12.
 L 9,7-9;
 3,19.20.

4 αὐτου 1^ο : T εαυτου
 14 K ελεγον

6 h θαυμαζεν 9 K ενδυ-

7 και απεστειλεν αυτους 11 — τοπος vi οσοι αν μη
 γονται | — υποκατω | fin + αμην λεγω υμιν ανεκτο-
 ρον εσται Σοδομοις η Γομορροις εν ημερα κρισεως η πολει
 ηνη. 18 εθεραπευοντο 15 — προφητης ως 16 ουτος :
 εστιν αυτος

- Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρ-
 διαδά τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
 Lv 18,16. 18 ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν· ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ
 Ἡρόδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ
 19 ἀδελφοῦ σου. ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ
 20 ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ
 Ἡρόδης ἐφοβείτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα
 δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας
 αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουεν.
 21 καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ ὅτε Ἡρόδης τοῖς
 γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν τοῖς μεγιστᾶσιν
 αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς
 22 Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς
 τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης, ἤρρεσεν τῷ Ἡρόδῃ
 καὶ τοῖς συνανακειμένοις. ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπεν
 τῷ κορασίῳ· αἰτήσόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω
 Esth 5,3,6. 23 σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς δώσω
 24 σοι ἕως ἡμίσεως τῆς βασιλείας μου. καὶ ἐξε-
 λθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσωμαι; ἡ δὲ
 εἶπεν· τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος.
 25 καὶ εἰσελθοῦσα εὐθύς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν
 βασιλέα ἠτήσατο λέγουσα· θέλω ἵνα ἐξαυτῆς ὄψ
 μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπ-
 26 τιστοῦ. καὶ περιλύπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ
 τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς ἀνακειμένους οὐκ ἠθέλησεν
 27 ἀθετῆσαι αὐτὴν. καὶ εὐθύς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς
 σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνεγκαι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
 καὶ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ,
 28 καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ
 ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν
 29 αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ

20 ἠπορει : h^r εποιει 22 αυτης της : H αυτου 23 K-ο
 | hT- με

21 γενεθλιοις 24 βαπτιστου 25 - ευθυς μετα σπου-
 δης | - θελω | - εξαυτης | πινακι : + ωδε 27 ενεχθηται

αὐτοῦ ἦλθαν καὶ ἦσαν τὸ πτώμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν
αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, 30 L 9,10; 10,17.
καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησαν καὶ
ὅσα ἐδίδαξαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ 31
κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύσασθε ὀλίγον.
ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ
οὐδὲ φαγεῖν εὐκαιρουν. καὶ ἀπηλθον [ἐν] τῷ πλοίῳ 32 Mt 14,18—21.
εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπά- 33 J 6,1—13.
γντας καὶ ἔγνωσαν πολλοί, καὶ περὶ ἀπὸ πασῶν
τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτούς.
Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη 34 Nu 27,17.
ἐπ' αὐτοὺς ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, 35 Mt 9,36.
καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλὰ. Καὶ ἤδη 35 8,1—9.
ἴσθας πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἔλεγον ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος,
καὶ ἤδη ὥρα πολλή· ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελ- 36
θόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγορά-
σωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν 37
αὐτοῖς· ὅτε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν
αὐτῷ· ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων
ἄρτους, καὶ δώσομεν αὐτοῖς φαγεῖν; ὁ δὲ λέγει 38
αὐτοῖς· πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε ἴδετε. καὶ
πόντες λέγουσιν· πέντε, καὶ δύο ἰχθύδας. καὶ ἐπέ- 39
ταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια
ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. καὶ ἀνέπεσαν πρᾶσιαι πρᾶσιαι 40

29 T εθ. αυτον 30 T— οσα 2^ο 32 [εν]: H—T | T
εις ερημ. τοπον τω πλοιω 33 H ειδαν | hT επεγνωσαν
T+ αυτους | προηλθ. αυτους: h^r | συνηλθον αυτου | vl
ηλθον αυτου vl προηλθ. αυτου αυτου vl προηλθ. αυτους και
συνηλθον προς αυτον 35 hT γινομενης | T— αυτω
36 κυκλω: h^r | εγγιστα | 37 T δωσωμεν 38 H ποσ. εχ.
αρ. 39 K ανακλιθηναι

31 δευτε υπαγωμεν εις | ευκαιρωσ ειχον 32 και ανα-
βαιντες εις το πλοιοιον απηλθ. 39 κατα την συνποσιαν

- 7,34. 41 κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πενήκοντα. καὶ λαβὼν τοὺς
 πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς
 τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους
 καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς ἵνα παρατιθῶσιν αὐτοῖς,
 42 καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν. καὶ ἔφαγον
 Dt 28,5. 43 πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν κλάσματα
 δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.
 44 καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι
 45 ἄνδρες. Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς
 45-56: αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ
 Mt 14,22-36. πέραν πρὸς Βηθσαιδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύει τὸν
 J 6,15-21. ὄχλον. καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ
 46 ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ
 47 πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος
 48 ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν
 τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς,
 περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς
 αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἠθέληεν
 49 παρελθεῖν αὐτούς. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς
 θαλάσσης περιπατοῦντα ἔδοξαν ὅτι φάντασμα
 50 ἐστίν, καὶ ἀνέκραξαν· πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδαν καὶ
 ἔταράχθησαν. ὁ δὲ εὐθὺς ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν,
 καὶ λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.
 4,89. 51 καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκό-
 πασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν [ἐκ περισσοῦ] ἐν ἑαυτοῖς
 52 ἐξίσταντο· οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ'
 53 ἦν αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη. Καὶ διαπε-
 ράσαντες ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον εἰς Γεννησαρὲτ καὶ
 54 προσωρμίσθησαν. καὶ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ
 55 πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν¹ περιέδρομον ὅλην
 τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάτ-

43 T κλασματων
 περισο.] : T—H

47 ην : h^r + † παλαι †

51 [εκ

41 αυτοις : κατεναντι αυτων 50 — γαρ αυτον ειδαν |
 — θαρσεειτε 51 — λιαν | fin + και εθανμαζον 53 Γεννησαρ

τοὺς τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον
 ὅτι ἐστίν. καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας 56 5,27.28.
 ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτί- Act 5,15;
 θεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν 19,11 u.
 ἵνα κἄν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψων-
 ται· καὶ ὅσοι ἂν ἤψαντο αὐτοῦ ἐσώζοντο.

Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ 7 1-23 :
 τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων. Mt 15,1-20.

καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς 2 L 11,38.

χερσίν, τοῦτ' ἐστὶν ἀνίπτους, ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους,
 — οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν 3

μὴ πυγμῇ νύφονται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν,
 κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, καὶ 4

ἀπ' ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν,
 καὶ ἄλλα πολλὰ ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν,
 βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων,

— καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ 5
 γραμματεῖς· διὰ τί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί

σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ
 κοιναῖς χερσίν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον; ὁ δὲ εἶπεν 6 Is 29,13.

αὐτοῖς· καλῶς ἐπροφήτευσεν Ἡσαίας περὶ ὑμῶν
 τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται ὅτι

οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσιν με τιμᾶ,

ἢ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·

μάτην δὲ σέβονται με, 7

διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.

Ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παρά- 8

δοσιν τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς 9

55 H ἐστὶν 56 αν : T εαν | αγοραις : h^r | πλαταιαις |
 7,1.2 H Ἱεροσολύμων καὶ . . . ἄρτους. 8 h^r T πυκνα 4 T
 ἀπο | βαπτισ.: K ραντισσονται | χαλκίων : | h^r | [R] + και
 κλωνων 6 h o λαος ουτος | τιμα : h^r | αγαπα |

55 τους : pr παντας | φερειν· περιφερειν γαρ αυτους
 οπου αν ηκουσαν 7,1 fin + κατεγνωσαν vi εμεμφαντο
 4 αγορας : + οθαν ελθωσιν | τηρειν 6 αφεστηκεν vi απεστη
 8 fin + βαπτισμοις ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια
 τοιαυτα πολλα ποιειτε

ἀθτετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παρά-
 Ex 20,12; 21,17. 10 δοσιν ὑμῶν τηρήσητε. Μωϋσῆς γὰρ εἶπεν· τίμα
 Dt 5,16. τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καί· ὁ κακο-
 11 λογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ. ὑμεῖς
 δὲ λέγετε· εἰάν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ
 12 μητρὶ· κορβᾶν, ὃ ἐστὶν δῶρον, ὃ εἰάν ἐξ ἐμοῦ
 13 πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια
 14 τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. Καὶ προσκαλεσάμενος
 Act 10,14.15. 15 πάντες καὶ σύνετε. οὐδὲν ἐστὶν ἔξωθεν τοῦ ἀν-
 θρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται κοι-
 νῶσαι αὐτόν· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπο-
 17 ρευόμενά ἐστὶν τὰ κοινούντα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ
 ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων
 18 αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴν παραβολήν. καὶ
 λέγει αὐτοῖς· οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ
 νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν
 19 ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτόν κοινῶσαι, ὅτι οὐκ
 εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ' εἰς τὴν
 20 κοιλίαν, καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται; καθαρ-
 21 ρίζων πάντα τὰ βρώματα. ἔλεγεν δὲ ὅτι τὸ
 τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν
 22 ἄνθρωπον. ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀν-
 θρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται,
 23 πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, μοιχεῖαι, πλεονεξίαι,
 πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρός,
 βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα

9 τηρησ. : h^r + | στησητε | 11 H κορβᾶν 18 ὑμων :
 h^r + | τη μωρα | 15 H οὐδὲν ἐστὶν 17 T εἰς τον οικ.
 19 ἀφεδρ. : h^r + | οχετον | | T εκπορευεται, καθ. π. τ.
 βρωματα;

16 εἰ τις εχει ωτα ακουειν ακουετω 19 εκπορ. :
 εκβαλλεται εἰ ἐξερχεται | καθαριζει 21.22 πορνεια κλεμ-
 ματα μοιχειαι φονος πλεονεξια δολος πονηρια | βλασφημια
 | υπερηφανα

τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον.

Ἐκεῖθεν δὲ ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ὄρια 24 ^{24-30:} Mt 15,21-28.
 Τύρου [καὶ Σιδῶνος]. Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν
 οὐδένα ἤθελεν γινῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνάσθη λαθεῖν·
 ἀλλ' εὐθύς ἀκούσασα γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχεν 25
 τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλ-
 θούσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ 26
 γυνὴ ἦν Ἑλληνίς, Συροφοινίκισσα τῷ γένει· καὶ
 ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς
 θυγατρὸς αὐτῆς. καὶ ἔλεγεν αὐτῇ· ἄφες πρῶτον 27
 χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ ἐστιν καλὸν λαβεῖν
 τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ τοῖς κυναρίοις βαλεῖν.
 ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε· καὶ 28
 τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν ἀπὸ
 τῶν ψιχίων τῶν παιδίων. καὶ εἶπεν αὐτῇ· διὰ 29
 τοῦτον τὸν λόγον ὑπαγε, ἐξεληλυθεν ἐκ τῆς θυγα-
 τρὸς σου τὸ δαιμόνιον. καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν 30
 οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν
 κλίνην καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός. Καὶ πάλιν 31 Mt 15,29-31.
 ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὄριων Τύρου ἦλθεν διὰ Σιδῶνος
 εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν
 ὄριων Δεκαπόλεως. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν 32 5,28.
 καὶ μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ
 αὐτῷ τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ 33 8,28.
 τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ
 εἰς τὰ ὄτια αὐτοῦ καὶ πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης
 αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν, 34 6,41. J 11,41.
 καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφφαθά, ὃ ἐστιν διανοίχθητι.
 καὶ ἠροίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς 35

24 T— [καὶ Σιδ.] | T ἠθελῆσεν | R ἠδυνήθη 25 T
 ἀλλα | T εἰσελθούσα 26 h Συρα Φοινίκισσα 28 ναί,
 κυριε : h^r | κυριε, ἀλλα | vl κυριε 33 T— αὐτου 1°
 35 ἐλυθη : T pr εὐθύς

1,48—45. 36 τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. καὶ διε-
στείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν· ὅσον δὲ αὐτοῖς
διεστέλλετο, αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον.

37 καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· καλῶς
πάντα πεποίηκεν, καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν
καὶ ἀλάλους λαλεῖν.

1—10:
Mt 15,32—39.

8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου
ὄντος καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν, προσκαλεσά-

6,34—44. 2 μενος τοὺς μαθητὰς λέγει αὐτοῖς· σπλαγχνίζομαι
ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσιν

3 μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἐὰν ἀπο-
λύσω αὐτοὺς νήσετεῖς εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται
ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν ἦκασιν.

4 καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι
πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων

5 ἐπ' ἐρημίας; καὶ ἠρώτα αὐτούς· πόσους ἔχετε

6 ἄρτους; οἱ δὲ εἶπαν· ἑπτὰ. καὶ παραγγέλλει τῷ
ὄκλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς

7 ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσιν, καὶ παρέθηκαν

8 αὐτὰ εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι. καὶ ἔφαγον

Dt 28,5. 8 αὐτὰ εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι. καὶ ἔφαγον
καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμά-

9 των ἑπτὰ σφυρίδας. ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι.

10 καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ
πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ
μέρη Δαλμανουθά.

11—21:
Mt 16,1—12.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συνζη-
τεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ

12 οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. καὶ ἀναστενάξας τῷ

37 καὶ τοὺς : h pr ως 8,2 h ημεραις τρισιν | h— μοι
3 T νησις | H εισιν 7 ειπεν . . . παρατιθ. : T παρεθηκεν
8 H σφυριδας 10 εμβας : h+ αυτος

8,1 παμπολλον 2 ημεραι τρεις εισιν απο ποτε ωδε
εισιν κ. 3 και απολυσαι αυτ. ν. εις οικ. ου θελω μη εκλυ-
θωσιν 7 ευχαριστησας

πνεύματι αὐτοῦ λέγει· τί ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ
σημεῖον; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ
ταύτῃ σημεῖον. καὶ ἀφείς αὐτοὺς πάλιν ἐμβὰς 13
ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν 14
ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἐαυ-
τῶν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων· 15 L 12,1.
ὁράτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ 3,6.
τῆς ζύμης Ἡρώδου. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους 16
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν. καὶ γνοὺς λέγει αὐτοῖς· 17 6,52.
τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὐπω νοεῖτε
οὐδὲ συνίετε; πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν
ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε, καὶ ὤτα 18 Jr 5,21.
ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε, ὅτε τοὺς 19 Ez 12,2.
ἑνente ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους,
πόσους κοφίνους κλασμάτων πλήρεις ἤρατε; λέ-
γουσιν αὐτῷ· δώδεκα. ὅτε καὶ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς 20 6-9.
τετρακισχιλίους, πόσων σφυριδῶν πληρώματα
κλασμάτων ἤρατε; καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἑπτὰ. καὶ 21
ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐπω συνίετε;

Καὶ ἔρχονται εἰς Βηθσαϊδάν. Καὶ φέρουσιν 22 6,56.
αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ
ἀψηται. καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ 23 7,32.33. J 9,6.
ἔξηνεγκεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης, καὶ πύσας εἰς
τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπη-
ρώτα αὐτόν· εἴ τι βλέπεις; καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν· 24
βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περι-
πατοῦντας. εἶτα πάλιν ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ 25
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ διέβλεπεν καὶ ἀπε-
κατέστη, καὶ ἐνέβλεπεν τηλαυγῶς ἅπαντα. καὶ 26 7,36.

13 K — υμιν 16 H εχουσιν 17 γνοους : R+ [ο Ιησους]
18 T ακουετε, 19 ποσους : T pr και 20 και 1° : —K,
R δε | H σφυριδων | T— αυτω 22 Βηθσαιδαν : h²
+ Βηθανιαν | 23 hT βλεπει. 25 H εθηκεν | hT δηλαυγως

13 εμβας : + εις (το) πλοιον 15 — ορατε | των Ηρω-
διανων 17 πεπωρωμενη εστιν η καρδια υμων 21 πως
ουπω 23 εξηγαγεν 25 ωστε αναβλεφαι

ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων· μη
εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς.

27—9,1: 27
Mt 16,18—28.
L 9,18—27.

Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὰς κώμας Καισαρίας τῆς Φιλίππου· καὶ
τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς
6,15. 28 τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; οἱ δὲ εἶπαν
αὐτῷ λέγοντες ὅτι Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, καὶ
ἄλλοι Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἰς τῶν προφητῶν
29 καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτούς· ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ·
9,9. 30 εἶ ὁ Χριστός. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ
31 λέγωσιν περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤρξατο διδάσκει
αὐτούς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ
παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν πρεσβυ-
τέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων
καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνα-
32 στηῆναι·¹ καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ
προσλαβόμενος ὁ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν
33 αὐτῷ. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ ἐπετίμησεν Πέτρῳ καὶ λέγει· ὕπαγε ὀπί-
34 μου, σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ
τὰ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ προσκαλεσάμενος
ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς·
τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω
Μτ 10,39. 35 μοι. ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι
ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, σώσει

26 μῆδε : Τ μη | μῆδε . . . εἰσελθῆς : h^r | μῆδενι εἰσελθῆς
εἰς τὴν κώμην | (cum vel sine praemissis ὑπαγε εἰς τὸν οἶκον σου) ἢ ὑπαγε εἰς τ. οἶκ. σου, καὶ εἰς τὴν κώμην
εἰσελθῆς μῆδενι εἰπῆς [μῆδε ἐν τῇ κώμῃ] ἢ μῆδε εἰς τὴν κώμην
εἰσελθῆς μῆδε εἰπῆς τινι ἐν τῇ κώμῃ 34 εἰ τις
Τ οστις | ἐλθῆν : Τ ἀκολουθεῖν 35 ἄ την εαυτου ψυχην
| Η [εμου και]

σην. τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπον κερδοῦσαι τὸν 36
 ἄνθρωπον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;
 γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς 37
 αὐτοῦ; ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῆ με καὶ τοὺς ἐμοὺς 38 Mt 10,33.
 τοὺς ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρ-
 τῇ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται
 αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
 μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· 9
 ἴνα λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες ὧδε τῶν ἐστηκότων
 οὗτοι οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.
 Καὶ μετὰ ἡμέρας ἐξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς 2
 Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ
 φέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μό-
 νος. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν,¹ καὶ τὰ 3
 ἔσθια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν, οἷα
 χιτῶν ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτως λευκᾶναι.
 ὠφθῆ αὐτοῖς Ἡλείας σὺν Μωϋσεῖ, καὶ ἦσαν 4
 ἑκκαταλοῦντες τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος 5
 τῷ Ἰησοῦ· ῥαββεί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε
 ἕσθαι, καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ
 Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἡλείᾳ μίαν. οὐ γὰρ ἤδει τί 6
 ἐλάλοιο· ἔκφοβοι γὰρ ἐγένοντο. καὶ ἐγένετο 7
 ἁπλοῦς καὶ ἠκούσθησαν αὐτοῖς, καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ
 τῆς νεφέλης· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός,
 ὃν ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι οὐκέτι 8
 εἶδον ἄλλα τὸν Ἰησοῦν μόνον μετ' ἑαυτῶν.
 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους διεστεί- 9 8,30.
 λεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ ἄ εἶδον διηγήσονται, εἰ
 ἕως ἂν ἴδωσιν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ.
 Καὶ ἐκράτησαν τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς συνζη- 10

2-13 :
 Mt 17,1-13.
 L 9,28-36.

1,11. 2 P 1,17.

1 ἢ ὠφελήσει | ἀνθρ. : h[R] pr τον 9,2 hT κ. τον Ιω.
 μεθ εαυτ. ει μη τον Ιησ. μονον 9 απο : K εκ

2 ἀνθρ. : ανθρ. | εαν κερδηση . . . ζημιωθη 9,1 οιτινες : pr
 3 μιον 2 αναγει 3 λιαν : + ως χιων | ως ου δυναται
 4 λευκ. επι τ. γης 5 ποιησω 6 λαλησει (-ση) 10 — vers.

- 11 τῶντες τί ἐστὶν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἡλείαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἡλείας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ὑποκαθιστάνε πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθη καὶ ἐξουθενηθῆ
- Mt 11,14. 13 ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλείας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλον, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.
- 14—20:
Mt 17,14—21. 14 Καὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδον ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητοῦντα πρὸς αὐτούς. καὶ εὐθύς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼντα αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἤσασζοντο αὐτόν. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς· τί συντίτετε πρὸς αὐτούς; καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰς ἓκ τῶν ὄχλου· διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱὸν μου πρὸς σε ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖ σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. ὁ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν φέρετε αὐτὸν πρὸς με. καὶ ἤνεγκαν αὐτόν πρὸς αὐτόν. καὶ ἰδὼν αὐτόν τὸ πνεῦμα εὐθύς συνέσπαραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίεσεν ἀφρίζων. καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν· ἐκ παιδιότητος· καὶ πολλάκις καὶ εἰς πρὸς αὐτόν ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτὸν ἀλλ' εἴ τι δύνη, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐ

11 λεγουσιν : T+ οἱ φαρισαῖοι καὶ 12 T— μὲν | ἀποκαθιστάνει | T ἀνθρώπου; | T ἐξουθενωθῆ. 14 H εἶδος
16 T— αὐτόν 20 22 T ἀλλὰ

10 ὅταν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ 18 fin + ἐκβαλεῖν αὐτὸν
19 ἀπίστε + καὶ διεστραμμένη 21 ἐκ παιδός 22 ἡμῶν
+ κυριε

ἡμᾶς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνῃ· πάντα 23 11,28.

δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. εὐθύς κράξας ὁ πατήρ 24 L 17,5.

τοῦ παιδίου ἔλεγεν· πιστεύω· βοήθει μου τῇ

πιστίᾳ. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, 25

πετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ·

ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα, ἐγὼ ἐπιτάσσω σοι,

ἔλθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

καὶ κράξας καὶ πολλὰ σπαράξας ἐξῆλθεν· καὶ 26 1,26.

γένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν

ἠ ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς 27

αὐτοῦ ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. καὶ εἰσελθόντος 28

αὐτοῦ εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν

ἐρωτῶν αὐτόν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκ-

λεῖν αὐτό; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν 29

δυνάμει δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ.

30-32:

Mt 17,22-23.

L 9,43-45.

Κακεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς 30

βηθσαῦρας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνοῖ· ἐδίδασκεν 31 8,31; 10,32-34.

αὐτοὺς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι

ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας

ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκταν-

θῆσεται μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται. οἱ δὲ ἠγνόουν 32 L 18,34.

τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν ἐπερωτῆσαι.

33-50:

Mt 18,1-9.

L 9,46-50.

Καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναούμ. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ 33

καθήμενος ἐπηρώτα αὐτούς· τί ἐν τῇ ὁδῷ διελο-

Mt 17,24.

ύσθε; οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ 34

ἐλέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς μείζων. καὶ καθίσας 35 10,44.

ἐκλήθησεν τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς· εἴ τις

ἠθέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ

ἐπιτακτικῶν διάκονος. καὶ λαβὼν παιδίον ἕστησεν 36 10,16.

ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτό

33 H Τό (h τό) Εἰ δυνῃ, (T;) 24 παιδίου : h^r +
μετα δακρυων | 25 T ο οχλος 29 προσευχη : | h^r | [R] +
ησθεια 30 K επορευοντο 31 H [αυτοις]

28 οτι : δια τι 31 — αποκτανθεις | τη τριτη ημερα
διελογ. : + προς εαυτους 34 — εν τη οδω | τις μειζ.
σηται αυτων 35 — και λεγει . . . διακονος

- Mt 10,40. 37 εἶπεν αὐτοῖς· ὃς ἂν ἐν τῶν τοιοῦτων παιδίων
 J 13,20. δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ
 ἂν ἐμὲ δέχεται, οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ τὸν ἀπο
- Nu 11,27.28. 38 στείλαντά με. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· διδά
 σκαλε, εἶδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντι
 δαιμόνια [, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν], καὶ ἐκωλύομε
- 1 K 12,3. 39 αὐτόν, ὅτι οὐκ ἠκολούθει ἡμῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 εἶπεν· μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γὰρ ἐστὶν ὃς
 ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ δυνήσεται
- Mt 12,30. 40 ται ταχὺ κακολογήσαι με· ὃς γὰρ οὐκ ἐστὶν κατὰ
 Mt 10,42. 41 ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστὶν. Ὅς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμῶν
 ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματι, ὅτι Χριστοῦ ἐστὶν
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθόν
 42 αὐτοῦ. Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν
 τούτων τῶν πιστευόντων, καλὸν ἐστὶν αὐτῷ μᾶλλον
 εἰ περιέκειται μύλος ὄνικος περὶ τὸν τράχηλον
 Mt 5,30. 43 αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ εἰ
 Is 66,24. σκανδαλίσῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοπον αὐτήν· καλὸν
 ἐστὶν σε κυλλὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, ἢ τὴν
 δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, ἢ
 45 τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλί
 λίσῃ σε, ἀπόκοπον αὐτόν· καλὸν ἐστὶν σε εἰσελθεῖν
 εἰς τὴν ζωὴν χωλόν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα
 Mt 5,29. 47 βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν. καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς
 σου σκανδαλίξῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σέ ἐστὶν
 μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῆς
 θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν

37 H [εν] | T των παιδιων τουτων 38 H ειδαμεν
 [, ος . . . ημιν] : T—H | και εκωλ. . . ημιν : h^r + ος ο
 ακολουθει μεθ ημων, και εκωλυομεν (νλ -σαμεν) αυτον
 νλ. ος ο. α. ημιν, κ. εκωλυσαμεν α., οτι ουκ ακολουθ
 ημιν 39 H γὰρ ἐστὶν 41 ονοματι : T+ μου 42 πιστευο
 των : R+ [εις εμε] 43 h σκανδαλιση 47 K— την

42 πιστιν εχοντων | περιεκειτο 43 απελθ. : βληθη
 | εις 3^ο : οπου εστιν 44.46 οπου ο σκοληξ αυτων ο
 τελευτα και το πυρ ου σβεννυται 45 ζωην : + αιωνιον
 ην + εις το πυρ το ασβεστον 47 βληθ. : απελθειν

αν, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τσελυτᾶ καὶ τὸ 48
 οὐ σβέννυται. πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθῆσεται. 49 Lv 2,18.
 ἢν τὸ ἄλας· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ἀναλον γένηται, 50 Mt 5,18.
 ἢν αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλα καὶ L 14,34.
 εὐετε ἐν ἀλλήλοις. Kol 4,6.

καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς 10 1-12:
 αἰας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ συνπορεύον- Mt 19,1-9.
 κάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει πάλιν 9,38.

ἔσκεν αὐτοῦς. Καὶ προσελθόντες Φαρισαῖοι 2
 ῶτων αὐτόν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπο-
 ριζῆσαι, πειράζοντες αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν 3
 ἰς· τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωϋσῆς; ὁ δὲ εἶπεν· 4 Dt 24,1.
 ἔφην Μωϋσῆς βιβλίον ὑποστασίον γράψαι καὶ Mt 5,31-32.
 ἔσαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πρὸς τὴν 5

καρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολήν
 ἡν. ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ 6 Gn 1,27.

ἄρσεν αὐτούς· ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρω- 7 Gn 2,24.

πὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἔσονται 8
 ὡς εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ
 ἓν σῶμα. ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέσεν, ἄνθρωπος 9
 ἓν ὡριζέτω. καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ μαθη- 10
 τερὶ τούτου ἐπηρώτων αὐτόν· καὶ λέγει αὐτοῖς· 11 L 16,18.

ὅτι ἀπολύση τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήση
 ἄλλον, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· καὶ ἐὰν αὐτὴ ἀπολύ-

σθῆται ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς αὐτῆς γαμήση ἄλλον, μοιχᾶται.

καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδιὰ ἵνα ἀψηται αὐτῶν· 13 13-16:
 καὶ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ἰδὼν δὲ ὁ 14 Mt 19,13-15.
 Ἰησοῦς L 18,15-17.

ἔειπεν αὐτοῖς· ἀφετε τὰ

h^r + πασα γαρ θυσια αλι αλισθησεται | υι πας γαρ
 αλισθ. και πασα θυσια [αλι] αλισθησεται 50 αλας
 T αλα 10,2 H [προσελθ. φαρισ.] | T οι Φαρισ.
 αυτους] 7 μητερα : T+ αυτου : R+ [και προσκολλη-
 μη προς την γυναικα αυτου] 18 H αυτων αφηται |
 αυτων τοις προσφερουσιν

fn + του πυρος 10,1 συνερχεται παλιν ο οχλος
 φαρισαιοι 6 - κτισεως | fn + ο θεος 9 εξεσεν
 εαν γνη εξελθη απο του ανδρος | γαμηθη αλλω

- παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν
 Mt 18,8. 15 γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ
 9,36. 16 θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσελθῆ εἰς αὐτήν. καὶ
 ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας
 ἐπ' αὐτά.
 17-31 :
 Mt 19,16—20. 17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν προσδρα-
 μῶν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτὸν
 διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζῶν αἰώνιος
 18 κληρονομήσω; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τί με
 φέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ θεός.
 Ex 20,12—17. 19 τὰς ἐντολάς οἶδας· μὴ φονεύσῃς, μὴ μοιχεύσῃς
 Dt 5,16—20. μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, μὴ ἀποστερήσῃς
 20 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ ἔφη
 αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ
 8,34. Mt 10,38. 21 νεότητός μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγά-
 πησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἔν σε ὕστερεῖ· ὕπαγε
 ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δός [τοῖς] πτωχοῖς, καὶ
 ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολουθε
 22 μοι. ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν ἐν
 23 πούμηνος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλὰ. Καὶ
 περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς
 αὐτοῦ· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες
 Ps 62,11. 24 εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. οἱ δὲ
 1 T 6,17. μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ὁ
 δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· τέκνα
 πῶς δύσκολόν ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
 25 εἰσελθεῖν· εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τῆς
 μαλιαῖς ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν

19 μη φον. μη μοιχ. : h^r μη μοιχ. μη πορνείας εἰ μὴ
 μοιχ. μη φον. (sic T) | μητερα : T+ σου 21 [τοῖς] : T
 24 ἐστιν : h^r [R] + τους πεποιθότας ἐπι (h [τοῖς]) χρημασ
 25 τρυμαλιας : hT pr ei + της

21 fin + αρας τον σταυρον (σου) 22 πολλα χρηματα
 23 fin + (25) ταχιον καμηλος δια τρυμαλιας ραφιδος
 εἰσελευσεται η πλουσιος εἰς την βασιλειαν του θεου (- 25
 24 - τεκνα

ἴαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ περισσῶς ἐξε- 26
 ἤσσαντο λέγοντες πρὸς ἑαυτοὺς· καὶ τίς δύνα-
 μαι σωθῆναι; ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει· 27
 πρὸ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ θεῶ·
 πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ. Ἦρξατο λέγειν 28
 Πέτρος αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ
 ἀκολουθήκαμέν σοι. ἔφη ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω 29
 ἡμῖν, οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς
 ἢ ἀδελφὰς ἢ μητέρα ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς
 ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἔνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ 30
 ἔχη ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
 ἑκατάστας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας
 καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ
 ἔσχατῳ αἰῶνι ζῶναι αἰώνιον. πολλοὶ δὲ ἔσονται 31
 ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.

Gn 18,14.
 Job 42,2.
 Zch 8,6 Lxx.

Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱερο- 32
 σόλυμα, καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 ἀμφοῦντο, οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. καὶ
 παραβῶν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς
 λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, ὅτι ἰδοὺ 33
 ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 θρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς
 ἑσχατοῖσιν, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ
 καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαί- 34
 ξουσιν αὐτῷ καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ μαστι-
 γοῦσιν αὐτὸν καὶ ἀποκτενοῦσιν, καὶ μετὰ τρεῖς
 ἡμέρας ἀναστήσεται.

32—34 :
 Mt 20,17—19.
 L 18,31—34.
 J 11,55.
 9,31.

26 εαυτους : H αυτου 27 αδυνατον . . . τω θεω : h^r
 δυνατον εστιν παρα δε τω θεω δυνατον | H [τω]
 ουδεις εστιν | ενεκεν 2° : [H] 30 οικιας . . . αιωνιον :
 ος δε αφηκεν οικιαν και αδελφας και αδελφους και
 πα και τεκνα και αγρους μετα διωγμου εν τω αιωνι τω
 μενω ζωνη αιωνιον λημφεται | | h μητερα 31 H [οι]

30 — νυν 32 — οι δε ακολ. εφοβ. 34 — και μαστιγ.
 αποκτ. | τη τριτη ημερα

- 35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες αὐτῷ· διδάσκαλε θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμέν σε ποιήσης ἡμῖν.
- 36 37 δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; οἱ εἶπαν αὐτῷ· ὁὗς ἡμῖν ἵνα εἰς σου ἐκ δεξιῶν κα
- 14,36. L 12,50. 38 εἰς ἐξ ἀριστερῶν καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, ἢ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ εἶπαν αὐτῷ· δυνάμεθα. ὃ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πλεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθί
- Act 12,2. 39 εἰς ἐκ δεξιῶν μου ἢ ἐξ ἐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐ
- Ap 1,9. 40 ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθί
- 41 δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου
- L 22,25—27. 42 καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν καὶ κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κα
- 9,35. 43 ἐξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως δὲ ἔστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἂν θέλῃ μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, ἔσ
- 44 ὡς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν ἐλ
- 45 πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ὑπὲρ πολλῶν.
- 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερειχώ. Καὶ ἐκπορευομέν
- Mt 20,29—34. 47 αὐτοῦ ἀπὸ Ἱερειχώ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὄχλου ἰκανοῦ ὁ υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος, τυφλὸς ὁσ
- L 18,35—43. 47 προσαίτης, ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ ἀκούσας αὐτοῦ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηθὸς ἐστὶν ἤρξατο κράζειν

35 οἱ : H+ [δυο] 36 θελετε : hT+ με 37 εἰς
 pr σου 43 εσται : h εστω 44 εν υμιν ειναι : T υμων γε
 θαι 46 T Βαρτιμαῖος 47 h εστ. ο Ναζαρ.

35 ερωτησομεν 46 απο Ιερ. και : εκειθεν | ο
 Τιμαιου Βαρτιμαῖος | — προσαιτης, sed επαιτων post ο
 47 Ναζωραιος

λέγει· υιὲ Δαυεὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. καὶ ἐπε- 48
 τίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶ
 μᾶλλον ἔκραξεν· υιὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. καὶ στὰς 49
 ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· φωνήσατε αὐτόν. καὶ φωνοῦσιν
 τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ· θάρσει, ἔγειρε, φωνεῖ
 σε. ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναπηδήσας 50
 ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ 51
 ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ τυφλὸς
 εἶπεν αὐτῷ· ραββουνί, ἵνα ἀναβλέψω. ὁ δὲ 52
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέν
 σε· καὶ εὐθὺς ἀνέβλεπεν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ἐν
 τῇ ὁδῷ.

Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς Βηθφαγὴν 11
 καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀπο-
 στέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἵ καὶ λέγει αὐτοῖς· 2
 ἀγαγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ
 ἐκεῖ εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὐρήσατε πῶλον
 δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς οὐπω ἀνθρώπων ἐκάθισεν·
 ἀνάγετε αὐτόν καὶ φέρετε. καὶ εἰάν τις ὑμῖν εἴπῃ· 3
 τί ποιεῖτε τοῦτο; εἶπατε· ὁ κύριος αὐτοῦ χρειαν
 ἔχει· καὶ εὐθὺς αὐτόν ἀποστέλλει πάλιν ὡδε. καὶ 4
 κτηλὸν καὶ εὔρον πῶλον δεδεμένον πρὸς θύραν
 κλεισμένην ἐπὶ τοῦ ἀμφοδίου, καὶ λύουσιν αὐτόν. καὶ 5
 ἀνάγετε τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε
 οὗτοι; αὐτοὶ δὲ εἶπαν αὐτοῖς καθὼς 6
 εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφήκαν αὐτούς. καὶ φέρουσιν 7
 τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιβάλλουσιν
 αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτόν.
 καὶ πολλοὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν 8

1-10 :
 Mt 21,1-9.
 L 19,29-38.
 J 12,12-16.

14,14.

51 Η ραββουνει h^r -| κύριε ραββει | -ει ραββει 52 ο δε : Η
 και ο 11,1 εις Βηθφ. και : hT και εις | των 1° : h το
 T ουδ. ανθρ. ουπω | T κεκαθικεν 3 T εχει, | h αποστ.
 και. αυτ. 4 πωλον : T pr τον | θυραν : T pr την
 B ειπον 7 αυτων : h εαυτων

49 επεν αυτον φωνηθηναι 50 επιβαλον 11,1 ηγγιζεν
 τι λησετε τον πωλον 7 ηγαγον | καθιζει

- ὁδόν, ἄλλοι δὲ σιβάδας, κόφαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν.
 Ps 118,25.26. 9 καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον·
 ὠσαννά·
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου·
 10 εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς
 ἡμῶν Δαυεὶδ·
 ὠσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.
 11-24 : 11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ
 Mt 21,12-22. περιβλεψάμενος πάντα, ὄψε ἤδη οὕσης τῆς ὥρας,
 L 19,45-48. ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.
 12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βη-
 13 θανίας ἐπεινάσεν. καὶ ἰδὼν συκῆν ἀπὸ μακρόθεν
 ἔχουσαν φύλλα ἦλθεν εἰς αὐτήν· ἴδου τι εὐρήσει ἐν αὐτῇ,
 καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα·
 20. 14 ὁ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν σύκων. καὶ ἀποκριθεὶς
 εἶπεν αὐτῇ· μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδεὶς
 καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
 15 Ἐρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ εἰσελθὼν εἰς
 τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ
 τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας
 τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούν-
 16 των τὰς περισσευὰς κατέστρεψεν, καὶ οὐκ ἤφιεν
 Is 56,7. 17 ἵνα τις διενέγκῃ σκευὸς διὰ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπι-
 Jr 7,11. δασκεν καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐ γέγραπται ὅτι ὁ
 οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς
 ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ πεποιθήκατε αὐτὸν σπήλαιον
 18 ληστῶν. καὶ ἤκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς,
 καὶ ἐζήτησαν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ
 αὐτόν, πᾶς γὰρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο
 19 ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Καὶ δταν ὄψε ἐγένετο,
 14. 20 ἐξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ παρα-

9.10 T ὠσαννα 11 h ορίας | h [της ωρας] 17 X-
 αυτοις 18 T ἐξεπλήσσαντο 19 hT ἐξεπορεύετο

8 εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννον (εις) την οδον
 9 — ωσαννα 13 ιδειν εαν τι εστιν και μηδεν ευρωσ
 15 και εισελθων εις Ιερ. οτε ην εν τω ιερω | — κατεστρεψεν

πορευόμενοι πρωτὶ εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν. καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· 21 ῥαββεί, ἴδε ἡ συκῆ ἦν κατηράσω ἐξήρανται. καὶ 22 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει 23 Mt 17,20. τοῦτῳ· ἄρθῃτι καὶ βλήθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ λαλεῖ γίνεται, ἔσται αὐτῷ. διὰ τοῦτο λέγω 24 Mt 7,7. J 14,13. ὑμῖν, πάντα ὅσα προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι ἐλάβετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. καὶ ὅταν 25 Mt 5,38. στήριετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ πτωχῶν, ἢ καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Mt 6,14.15. ἀφή ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱερουσόλυμα. καὶ ἐν τῷ 27 27-33 : Mt 21,28-27. L 20,1-8. ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα 28 ποιεῖς; ἢ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῆς; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερω- 29 τήσω ὑμᾶς ἓνα λόγον, καὶ ἀποκριθῆτέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. τὸ βά- 30 πτισμα τὸ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκριθῆτέ μοι. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς 31 λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διὰ τί [οὐκ] οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἀλλὰ εἴπωμεν· ἐξ 32 ἀνθρώπων; — ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὄντως ὅτι προφήτης ἦν. καὶ 33 ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν· οὐκ οἶδαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς 12 1-12 : Mt 21,33-46. L 20,9-19.

28 T την εξουσιαν ταυτ. εδωκεν 31 [ουνη] : T 32 λαον : H οχλον | ειχον : h^F + ηδειςαν †

23 ει εχετε 23 πιστευση το μελλον ο αν ειπη γενησεται
24 λημψεσθε 26 ει δε υμεις ουκ αφιετε, ουδε ο πατηρ υμων
25 εν (τοις) ουρανοις αφησει (υμιν) τα παραπτωματα υμων
27 ηρεσβ. : + του λαου 30 ουρανων

- Is 5,1.2. ἐν παραβολαῖς λαλεῖν. ἀμπελῶνα ἀνθρωπος ἐφύ-
 τευσεν, καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὠρυξεν ὑπο-
 λήριον καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν
 2 γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. καὶ ἀπέστειλεν πρὸς
 τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν
 γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος·
 3 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν.
 4 καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον·
 5 κάκεῖνον ἐκεφαλίωσαν καὶ ἠτίμασαν. καὶ ἄλλον
 ἀπέστειλεν· κάκεῖνον ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς
 ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες, οὓς δὲ ἀποκτέννοντες.
 6 ἔτι ἓνα εἶχεν, υἱὸν ἀγαπητόν· ἀπέστειλεν αὐτὸν
 ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων ὅτι ἐντραπήσονται
 7 τὸν υἱόν μου. ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς
 εἶπαν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀπο-
 κτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία·
 H 18,12. 8 καὶ λαβόντες ἀπέκτειναν αὐτόν, καὶ ἐξέβαλον
 9 αὐτόν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. τί ποιήσει ὁ κύριος
 τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς
 Ps 118,22.23. 10 γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. οὐδὲ
 τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε·

λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
 οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

- 11 παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη,
 καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
 12 Καὶ ἐζήτησαν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν
 ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παρα-
 βολὴν εἶπεν. καὶ ἀφέντες αὐτόν ἀπῆλθον.
 13 Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινὰς τῶν Φαρι-
 σαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν ἵνα αὐτόν ἀγρεύσωσιν
 14 λόγῳ. καὶ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε,

13-17 :
 Mt 22,15-22. 13
 L 20,20-26.
 8,6.

5 H ἀποκτεννντες 6 T ειχεν υ. 9 τι : R+ [ου]
 12 H απηλθαν

2 λαβη : δωσουσιν αυτω 3 ην + προς αυτον 4 (λιθο-
 βολησαντες) επεκεφαλαιωσαν | απεστειλαν ητιμωμενον

αμεν οτι ἀληθῆς εἶ και οὐ μέλει σοι περι
 ενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων,
 ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις·
 πτιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ; δῶμεν ἢ μὴ
 κεν; ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν 15
 οἷς· τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα
 ἴω· οἱ δὲ ἤνεγκαν. και λέγει αὐτοῖς· τίνος ἢ 16
 ἔστιν αὐτῆ και ἡ ἐπιγραφή; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ·
 Καίσαρος. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὰ Καίσαρος 17 R 13,7.
 δοτε Καίσαρι και τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. και
 ἀντάμαζον ἐπ' αὐτῷ.

Και ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες 18 ^{18-27:}
 ἠρῶσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι, και ἐπηρώτων αὐτὸν
 ἰσχυρῶς· διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν οτι 19 ^{Mt 22,28-33.}
 ἡ γυναικα σου ἡ ἀδελφὸς ἀποθάνῃ και καταλίπῃ γυναικα
 σου μη ἀφῆ τέκνον, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
 ἡ γυναικα και ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
 σου. ἐπὶ τὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· και ὁ πρῶτος ἔλαβεν 20
 ἡ γυναικα, και ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα·
 ὁ δευτέρος ἔλαβεν αὐτήν, και ἀπέθανεν μὴ 21
 ἔλιπὼν σπέρμα· και ὁ τρίτος ὡσαύτως· και 22
 ἐπὶ τὰ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. ἔσχατον πάντων
 ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος 23
 ἔστιν γυνή; οἱ γὰρ ἐπὶ τὰ ἔσχον αὐτήν γυ-
 ναικα. ἔφη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐ διὰ τοῦτο πλα- 24
 τῶμε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν
 τοῦ θεοῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε 25
 ἀδελφοὶ οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι

^{18-27:}
 Mt 22,28-33.
 L 20,27-38.

¹⁹ Dt 25,5,6.
 Gn 38,8.

† Τ ξεεστ. κηνο. καισ. δουν. | κηνσον : h^F | επικεφαλαιον |
 ρως : Τ ιδων, it 28 17 H— αυτοις 28 αναστασει :
 † οταν αναστωσιν 25 h οι αγγελοι οι

† επε ουν ημν ει ξεεστιν ημας δουναι επικεφαλαιον
 ρει η ου 19 καταλιπη : εχη 20 ησαν ουν
 ημν επτα αδ. 21 και ουδε αυτος ουκ αφηκεν |
 ρωστωσ ελαβον αυτην ει επτα 24 γινωσκοντες |
 † : † οιδατε

- Ex 3,2.6. 26 ἐν τοῖς οὐρανοῖς. περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως ἐπὶ τοῦ βάρτου πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων· ἐγὼ ὁ
- 27 θεὸς Ἀβραάμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. πολὺ πλανᾶσθε.
- 28-34 : 28 Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, ἀκούσας
Mt 22,84—40. αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη
L 20,39.40. αὐτοῖς, ἐπηρώτησεν αὐτόν· ποία ἐστὶν ἐντολὴ
L 10,25—28. πρῶτη πάντων; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ὅτι πρῶτη
Dt 6,4.5. 29 ἐστίν· ἄκουε, Ἰσραήλ, κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος
30 εἷς ἐστίν, καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
- Lv 19,18. 31 ἰσχύος σου. δευτέρα αὕτη· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ
- Dt 6,4; 4,35. 32 ἔστιν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς· καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες ὅτι εἷς ἐστίν καὶ
- 1 Sm 15,22. 33 οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν περισσότερόν ἐστιν πάντων τῶν ὀλο-
- Act 26,27—20. 34 κατωμάτων καὶ θυσιῶν. καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· σὲ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ οὐδεὶς οὐκ ἐτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς Δαυεὶδ ἐστίν; αὐτὸς Δαυεὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ·
- 35-37 : 35 οὐκ ἐτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. Καὶ ἀπο
Mt 22,41—46. κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ
L 20,41—44. πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς Δαυεὶδ ἐστίν; αὐτὸς Δαυεὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ·
- Ps 110,1. 36 Δαυεὶδ ἐστίν; αὐτὸς Δαυεὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ·
- 2 Sm 23,2.

26 καὶ bis : T+o 27 ἐστίν : hT+o 29 ἡ ἡμῶν
Κυριος 30 K- της 1^ο, it 33. 32 K- καὶ 1^ο | R εἰπα
33 θυσιῶν : T pr των 34 H [εἰ]

27 πολὺ : pr υμεις ουν 28 αὐτον : + λεγων διδασκαλι
30 - ἐξ ὅλ. τ. διανοιας σου | fin + αὕτη πρῶτη ἐντολη
31 αὕτη : δε ὁμοια αὐτῇ 32 ἐστίν : + ο θεος 33 συνσεως.
δυναμειως | ισχυος : ψυχης | περισσ. : πλειον

εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου·

κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

αὐτὸς Δαυεὶδ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ πόθεν 37
αὐτοῦ ἐστὶν υἱός;

Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως. ^{38-40:} Καὶ 38
ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἔλεγεν· βλέπετε ἀπὸ τῶν ^{Mt 23.}
^{L 20,45-47.}

γραμματέων τῶν θελότων ἐν στολαῖς περιπατεῖν
καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ³⁹ καὶ πρωτοκαθε-
δρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν
τοῖς δεῖπνοις· οἱ κατέσθοντες τὰς οἰκίας τῶν 40
πληθῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι, οὗτοι
λήμφονται περισσότερον κρίμα. Καὶ καθίσας 41

κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος ^{41-44:}
^{L 21,1-4.}
^{2 Rg 12,10.}

βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ
πλούσιοι ἔβαλλον πολλὰ· καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα 42

πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο, ὃ ἐστὶν κοδράντης. καὶ 43
προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ
πλείον πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόντων εἰς τὸ γα-
ζοφυλάκιον· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος 44 ^{2 κ 8,12.}

αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς
πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει ¹³ ^{Mt 24.}
^{L 21,5-36.}

αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διδάσκαλε, ἴδε
ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. καὶ ὁ 2
ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας
οἰκοδομὰς; οὐ μὴ ἀφεθῆ [ᾧδε] λίθος ἐπὶ λίθον
ὅς οὐ μὴ καταλυθῆ. Καὶ καθημένου αὐτοῦ 3

36 κυριος : T pr o | h καθισον | H υποκατω 39.40 X
δειπνοις, οι . . . προσευχομενοι· 40 T κατεσθιοντες |
πληθων : h^r+ | και ορφανων | 41 h απεναντι 43 T βεβληκεν
13.2 [ωδε] : H-T | fin h^r+ | και δια τριων ημερων αλλος
αναστησεται ανευ χειρων |

38 διδασκων αμα ελεγεν αυτοις 40 χηρ. και ορφανων προφ.
41 - βαλλει . . . πλουσιοι 42 μια : δε αμα | - πτωχη
13.1 fin + τον ιερου 2 βλεπετε | ου μη : pr αμην λεγω υμν

- εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπι
 ρώτα αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος κα
 4 Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας· εἰπὸν ἡμῖν, πότε ταῦτ
 ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντ
 5 λείσθαι πάντα; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς
 6 βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ ἐλεύσονται
 ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι, κα
 7 πολλοὺς πλανήσουσιν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμου
 καὶ ἀκοᾶς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γενέσθαι
 8 ἀλλ' οὕτω τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐ
 ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. ἔσονται σεισμοί
 κατὰ τόπους, ἔσονται λιμοί· ἀρχὴ ὀδύνης ταῦτα
 9 Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς· παραδώσουσιν ὑμῶν
 εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε καὶ ἐ
 ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἐνεκεν ἐμοῦ
 10 εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθ
 11 πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. καὶ ὅταν
 ἄγωνισιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε
 λαλήσητε, ἀλλ' ὅταν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
 τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γὰρ ἔστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες
 12 ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ παραδώσει ἄδελ
 φὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ
 ἐπαναστήσουσιν τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν
 13 αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων ὀνόματι
 τοῦ ὀνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὕτως
 14 σωθήσεται. Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα ἐστηκός
 ἐρημώσεως ἐστηκότα ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων
 15 ὄρη, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω μηδὲ
 16 εἰσελθάτω τι ἄραι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐξ

8 T ο Πέτρος 4 H εσται, ει παντα. 7 h ακουθη
 8 λιμοι : h^r+ και ταραχαι 15 K- δε | T αραι τι

5 ειπεν 7 θορυβεισθε 9 βλεπετε . . . υμας : ειτα υμ
 αυτους παραδωσουσιν 10 hⁿ + εν πασι τοις εθνεσιν
 11 προμερ. : + μηδε μελετατε 14 νοειτω : + τι αναγινωσκων
 15 καταβ. : + εις την οικιαν

τὸν ἀγρὸν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἄραι τὸ
 ἰμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις 17
 καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. προσ- 18
 εῦχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος· ἔσονται 19 Dn 12,1.
Joel 2,2.
 γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλίψις, οἷα οὐ γέγονεν
 τῆσάυτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἣν ἐκτίσεν ὁ θεὸς ἕως
 τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολό- 20
 βωσεν κύριος τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα
 σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὗς ἐξελέξατο ἐκο-
 λόβωσεν τὰς ἡμέρας. καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπη· 21
 ἴδε ὡδε ὁ Χριστὸς, ἴδε ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε· ἐγεροθή- 22 Dt 13,1.
 σονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ
 ἄσποισιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν
 εἰ δυνατόν τοὺς ἐκλεκτούς. ὑμεῖς δὲ βλέπετε· 23
 προείρηκα ὑμῖν πάντα. Ἀλλὰ ἐν ἐκείναις ταῖς 24 Is 13,10.
 ἡμέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτι-
 θήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς,
 καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες, 25 Is 34,4.
 καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.
 καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχό- 26 Dn 7,13.
 μενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ
 δόξης. καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους καὶ 27 Zch 2,6.
Dt 30,4.
Mt 13,41.
 ἀποσπάζει τοὺς ἐκλεκτοὺς [αὐτοῦ] ἐκ τῶν τεσσάρων
 ἰσθμῶν ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ. Ἀπὸ 28
 τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν· ὅταν ἦδη
 κλάδος αὐτῆς ἀπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύη τὰ
 φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· οὕτως 29
 καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε
 ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι 30
 οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὐ ταῦτα

22 γαρ : T δε | δωσ. : T ποιησουσιν 27 T— [αυτου]
 28 T αυτης ηδη ο κλ.

18 fin + η σαββατου 19 — ην εκτ. ο θεος 22 —
 ψευδοχριστοι και 25 δυναμ. των ουρανων 26 επι των
 νεφελων

31 πάντα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύ-
 σονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ [μὴ] παρελεύσονται.
 32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας οὐδεὶς
 οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ υἱός, ἐ-
 33 μὴ ὁ πατήρ. Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε· οὐκ οἴδατε
 Mt 25,14. L 19,12. 34 γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν. ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος
 ἀφείς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δοῦς τοῖς δούλοις
 αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, ἐκάστην τὸ ἔργον αὐτοῦ, κα-
 I. 12,38. 35 τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ. γρηγορεῖτε
 οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας
 ἔρχεται, ἢ ὄψῃ ἢ μεσονύκτιον ἢ ἀλεκτοροφωνίας
 36 ἢ πρωτὶ· μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εὑρῆ ὑμᾶς καθεύ-
 37 δοντας. ὁ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσιν λέγω, γρηγορεῖτε

1.2: Mt 26,1-5. L 22,1,2. 14 Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δὴ
 ἡμέρας. καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
 ματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτε-
 2 νωσιν. ἔλεγον γάρ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μὴ πο-
 ῖσται θόρυβος τοῦ λαοῦ.
 3-9: Mt 26,6-13. J 12,1-8. 3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ
 Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθε
 γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς
 πολυτελοῦς· συντρίψασα τὴν ἀλάβαστρον κατέχευ-
 4 αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες
 πρὸς ἑαυτούς· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου
 5 γέγονεν; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πρᾶθῆναι
 ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῖς
 6 πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. ὁ δὲ Ἰησοῦς

31 [μὴ]: hT—H 32 οἱ ἀγγελοι: h ἀγγελος 33 ἀγρυπν.
 R+ [καὶ προσευχέσθε] | H [ἐστίν] 36 H ἐξαίφνης 14,31
 πολυτελοῦς, — | τὴν : T τον 4 ἦσαν ... εαυτ. : h
 † οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ διεπονοῦντο καὶ ἔλεγον † 51
 τριακοσ. δηναρ. | T ἐνεβριμῶντο

37 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν γρηγορ. 14,1 — καὶ τὰ ἄζυμα |
 — ἐν δόλῳ 3 — νάρδ. πιστ. πολυτ.

κεν· ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε;
 ἄλλόν ἔργον ἠοράσατο ἐν ἐμοί. πάντοτε γὰρ τοὺς 7 Dt 15,11.
 μαχοὺς ἔχετε μεθ' ἐαυτῶν, καὶ διὰν θέλητε
 νασθε αὐτοῖς εὖ ποιῆσαι, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
 αἰτε. ὁ ἔσχεν ἐποίησεν· προέλαβεν μυρίασαι τὸ 8
 μᾶ μου εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. ἀμὴν δὲ λέγω 9
 ἴν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον
 τὸν κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτὴ λαληθήσεται εἰς
 τὸν αἰῶνα αὐτῆς. Καὶ Ἰούδας Ἰσακαριώθ, ὁ 10 Mt 10,11 :
 τῶν δώδεκα, ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα L 22,3-6.
 αὐτὸν παραδοῖ αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν 11
 ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐζήτη
 ἰς αὐτὸν εὐκαιρῶς παραδοῖ.
 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ 12 12-16 :
 πάσχα ἔθνον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Mt 26,14-19.
 ὅ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγης L 22,7-13.
 τὸ πάσχα; καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν 13
 καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν,
 καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος
 ἰστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, ¹ καὶ ὅπου ἐὰν 14 11,3.
 εἴλθῃ εἶπατε τῷ οἰκοδεσπότη ὅτι ὁ διδάσκαλος
 ἐκεῖ ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμά μου, ὅπου τὸ πάσχα
 φάγωμεν· καὶ αὐτὸς ὑμῖν 15
 ἐκεῖ ἀνάγειον μέγα ἐστρωμένον ἐτοιμον· καὶ ἐκεῖ
 ἐσθίετε ἡμῖν. καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ καὶ 16
 ἦσαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐ-
 τοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὀψίας 17
 ὀψίας ἐρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ ἀνα- 18
 ἰόντων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
 ἰδοὺ ἐκ τῶν ὑμῶν παραδώσει με,
 ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν 19

7 T- αυτοις | εν : H pr [παντοτε] 8 T μου το σομα
 T κακει 18 ο εσθιων : h των εσθιοντων

9 το ευαγγ. : + τουτο | Σκαριωτης ει Ισκ- 15 -
 μων 16 ευρ. : εποιησαν

- 20 αὐτῷ εἰς κατὰ εἰς· μήτι ἐγώ; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
 εἰς τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς
 21 τὸ τρύβλιον. ὅτι ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει
 καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ
 ἐκεῖνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται·
 καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος.
- 1 K 11,23—25. 22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ἄρτον εὐλογήσας
 ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· λάβετε·
 23 τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν ποτήριον
 εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ
- Ex 24,8. 24 πάντες. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστιν τὸ αἷμά
 Zch 9,11. μου τῆς διαθήκης τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν.
- 25 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῖω ἐκ τοῦ
 γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης
- 26 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
- 27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντες σκανδα-
 λισθήσεσθε, ὅτι γέγραπται· πατάξω τὸν ποιμένα
- 16,7. 28 καὶ τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται. ἀλλὰ μετὰ
 τὸ ἐγεροθῆναι με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
- 29 ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· εἰ καὶ πάντες σκανδα-
 J 13,38. 30 λισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
 Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ταύτην
 νυκτὶ πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς μα-
 31 ἀπαρνήσῃ. ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἐλάλει· ἐὰν δέη με
 συναποθανεῖν σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὡσαύτως
 δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.
- 32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεδση
 L 22,40—46. 33 μαρεί, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καθίσαιτε
 J 18,1. 33 ὧδε ἕως προσεύξωμαι. καὶ παραλαμβάνει τὸν

20 το : H+ [ἐν] | R τρυβλίον
 απαρνησωμαι | H ὡσαντ. [δε]

31 T με δεη | T

19 fin + και αλλος μητι εγω 21 — ο υιος του ανθρ.
 (2º) 23 το ποτηρ. 24 της καινης διαθ. | fin + εις αφειω
 αμαρτιων 25 ου μη προσθω πειν 30 — συ σημερον |
 — η δις

ρον και Ἰακωβον και Ἰωάννην μετ' αὐτοῦ,
 ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι και ἀδημονεῖν, ¹ και λέγει 34 J 12,27.
Ps 43,5.
 οἷς· περιλυπὸς ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου·
 κατε ὧδε και γρηγορεῖτε. και προελθὼν μικρὸν 35
 πτεν ἐπὶ τῆς γῆς, και προσηύχετο ἵνα εἰ δυ-
 ῶν ἐστὶν παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα, και ἔλεγεν· 36 10,38.
 Ἰὼ πατήρ, πάντα δυνατὰ σοι· παρένεγκε τὸ
 ἥριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω
 ἀ τί σύ. και ἔρχεται και εὗρισκει αὐτοὺς 37
 εὐδοντας, και λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύ-
 σ; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι; ¹ γρηγο- 38
 ε και προσεύχεσθε, ἵνα μὴ ἔλθῃτε εἰς πει-
 μόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ
 ἐνήθης. και πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο τὸν 39
 ἄν λόγον εἰπών. και πάλιν ἐλθὼν εὗρεν αὐτοὺς 40
 εὐδοντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ κατα-
 κνήμενοι, και οὐκ ᾔδεισαν τί ἀποκριθῶσιν
 αὐτῷ. και ἔρχεται τὸ τρίτον και λέγει αὐτοῖς· 41
 εὐθετε τὸ λοιπὸν και ἀναπαύεσθε· ἀπέχει·
 ἔν ἡ ὥρα, ἰδοὺ παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 θρωπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε, 42
 ἔγειρε· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν. Και 43 43-54 :
Mt 26,47-58.
L 22,47-55.
J 18,2-18.
 ἡσ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται [ὁ] Ἰούδας
 Ἰσκαριώτης] εἰς τῶν δώδεκα, και μετ' αὐτοῦ
 ἡσ μετὰ μαχαιρῶν και ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιε-
 ρεων και τῶν γραμματέων και τῶν πρεσβυτέρων.
 ἔκει δὲ ὁ παραδιδούς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς 44
 ἡσ ἡν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστὶν· κρατήσατε
 ἡσ ἡν και ἀπάγετε ἀσφαλῶς. και ἐλθὼν εὐθύς 45
 ἡσ ἐλθὼν αὐτῷ λέγει· ῥαββεί, και κατεφίλησεν

34 Ἰακωβ. et Ιωανν. : K pr τον 35 h προσελθων
 39 H [τον αυτ. λογ. ειπαν] 40 παλιν ελθων :
 προσερχεσθαι | αυτους : T+ παλιν 41 H [το] λοιπον |
 42 : h^r+ το τελος 43 T ηγγισεν 48 [ο] : R-T |
 44 T συνησημον
 45 T των ult.

36 ουχ ο εγω θ. αλλ ο συ θελεις 45 - ελθων ευθυς

46 αὐτόν· οἱ δὲ ἐπέβαλαν τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ ἐκρά-
 47 τησαν αὐτόν. εἷς δέ [τις] τῶν παρεστηκότων
 σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν δοῦλον τοῦ
 48 ἀρχιερέως καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ἰσάριον. καὶ
 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὡς ἐπὶ ληστήν
 ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με·
 49 καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσ-
 κων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρω-
 50 θῶσιν αἱ γραφαί. καὶ ἀφέντες αὐτόν ἔφυγον
 51 πάντες. Καὶ νεανίσκος τις συννηκολούθει αὐτῷ
 περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ κρατοῦ-
 52 σιν αὐτόν· ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς
 ἔφυγεν.

53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα,
 καὶ συνέρχονται πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
 54 τεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μα-
 κρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν
 τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἦν συνκαθήμενος μετὰ τῶν
 55 ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. Οἱ

55—65:
 Mt 26,59—68.
 L 22,63—71.
 J 18,19—24.

δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὄλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ
 τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν,
 56 καὶ οὐχ ἠδρῖσκον· πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν
 57 κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. καὶ
 τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ
 J 2,19. 58 λέγοντες ἵδι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι
 ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον
 καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἴκο-
 59 δομήσω. καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία
 60 αὐτῶν. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώ-
 τησεν τὸν Ἰησοῦν λέγων· οὐκ ἀποκρίνη σὺδέν; τί

47 [τις] : T 48 T με· 49 h εκρατειτε 51 T Καὶ
 εἰς τις νεαν. | αὐτον : h^r+ οἱ νεανισκοι 58 συνερχ. :
 h[B]+ αὐτω 55 T ευρισκον 58 αχειροπ. οικοδ. : h^r
 -| αναστησω αχειροποιητον | 60 T ουδεν τι η ουδεν; οτι

47 — των παρεστηκων | ωτιον 51 ηκολουθει αυτους
 52 fin + απ αυτων 58 — τουτον

οὔτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ εἰώπα καὶ 61 15,5. Is 53,7.
 οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν. πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπη-
 ρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ
 υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγὼ εἰμι, 62 Dn 7,13.
 καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν Ps 110,1.
 καθήμενον τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν
 νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρηξάς 63
 τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν
 μαρτύρων; ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν 64 J 19,7.
 φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν ἔνοχον
 εἶναι θανάτου. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ 65
 καὶ περικαλύπτειν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ κολα-
 φίζειν αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ· προφήτευσον, καὶ
 οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔλαβον. Καὶ 66
 ὄντος τοῦ Πέτρου κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία
 τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἰδοῦσα τὸν 67
 Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει· καὶ
 σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ ἦσθα τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ 68
 ἠρηνήσατο λέγων· οὔτε οἶδα οὔτε ἐπίσταμαι σὺ τί
 λέγεις. καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ
 ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν 69
 ἤρξατο πάλιν λέγειν τοῖς παρεστῶσιν ὅτι οὗτος
 ἐξ αὐτῶν ἐστιν. ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. καὶ μετὰ 70
 μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ·
 ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ. ὁ δὲ 71
 ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνῆσαι ὅτι οὐκ οἶδα
 τὸν ἀνθρώπον τοῦτον ὃν λέγετε. καὶ εὐθὺς ἐκ 72 30.
 δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. καὶ ἀνεμνήσθη ὁ
 Πέτρος τὸ ῥῆμα ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πρὶν

63 Η διαρρηξάς 64 Η βλασφημίας; 68 h ἐπίσταμαι·
 σὺ τι λέγεις; | καὶ ἀλεκτ. ἐφώνησεν: h^r—H 69 ηρξ. παλ.
 λέγειν: h εἶπεν 72 h^r— εκ δευτερου

61 ἐκεῖνος δε εἰσα καὶ οὐδεν ἀπεκριθῆ 62 μετὰ: ἐπι
 64 δοκεῖ 67 — καὶ 2^ο 69 παλιν δε ἰδουσα αὐτον η
 παιδισκη 70 hⁿ + καὶ λαλια σου ομοιαζει

ἀλέκτορα δις φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήση· καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν.

- Mt 27,1,2. L 22,66; 23,1. J 18,28. **15** Καὶ εὐθὺς πρῶτὶ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὄλον τὸ συνέδριον, δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπὴ-
 2 νεγκαν καὶ παρέδωκαν Πειλάτῳ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πειλᾶτος· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
 3 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· σὺ λέγεις. ¹ καὶ κατ-
 4 ηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. ὁ δὲ Πειλᾶτος πάλιν ἐπηρώτα αὐτὸν [λέγων]· οὐκ ἀποκρίνη
 5 οὐδέν; ἴδε πόσα σου κατηγοροῦσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πει-
 6 λᾶτον. Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον
 7 ὃν παρητοῦντο. ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν στασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει
 8 φόνον πεποιήκεισαν. καὶ ἀναβὰς ὁ ὄχλος ἤρξατο
 9 αἰτεῖσθαι καθὼς ἐποίει αὐτοῖς. ὁ δὲ Πειλᾶτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν
 10 βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι διὰ
 11 φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν
 12 Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. ὁ δὲ Πειλᾶτος πάλιν ἀποκριθεὶς ἔλεγεν αὐτοῖς· τί οὖν [θέλετε] ποιήσω
 13 ὃν λέγετε τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; οἱ δὲ πάλιν
 14 ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ Πειλᾶτος ἔλεγεν αὐτοῖς· τί γὰρ ἐποίησεν κακόν; οἱ δὲ περισσῶς
 15 ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ Πειλᾶτος βουλό-
 μενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσεν αὐτοῖς

72 T φωνῆσαι δις 15,1 ποιησ. : hT ετοιμασάντες |
 γραμμ. : T pr των 2 h λέγεις; 4 [λέγων] : R-T
 10 H [οι αρχιερεεις] 12 [θελετε] : T-H | H [ον] 15 T
 βουλ. ποιησ. το ικ. τω οχλω

72 — οτι . . . απαρνηση | επιβ. εκλ. : ηρξατο κλαιειν
 15,1 απηγαγον εις την αυλην 6 ονπερ ητοντο 8 ανα-
 βοησας 10 — οι αρχιερεεις 11 επεισαν 12 — ον λεγετε
 15 — βουλομενος . . . ποιησαι

τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῆ.

Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς 16
 ἀδῆς, ὃ ἐστὶν πραιτώριον, καὶ συναλοῦσιν δλην
 τὴν σπεῖραν. καὶ ἐνδιδύσκουσιν αὐτὸν πορφύραν 17
 καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον·¹ καὶ ἤρξαντο ἀσπάξασθαι αὐτόν· χαῖρε, 18
 βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν 19
 κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυνον αὐτῷ, καὶ τιθέντες
 τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν 20

20-41 :
 Mt 27,31-56.
 L 23,26-49.
 J 19,16-30.

αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν
 αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν
 ἵνα σταυρώσουσιν αὐτόν. καὶ ἀγγαρεύουσιν παρά- 21

R 16,15.

γοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ,
 τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν
 σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὸν 22

Ps 69,22.

Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον κρα-
 νίου τόπος. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ἐσφυρισμένον 23

Ps 22,19.

οἶνον· ὃς δὲ οὐκ ἔλαβεν. καὶ σταυροῦσιν αὐτόν, 24
 καὶ διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον
 ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύ- 25

ρωσαν αὐτόν. καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας 26
 αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥ-
 ΔΑΙΩΝ. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστὰς, 27
 ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ ἐναντύμων αὐτοῦ. Καὶ 28

Ps 22,8 ; 109,25.
 14,58.

οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες
 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· οὐδὲ ὁ καταλύων
 τὸν ναὸν καὶ οἰκοδομῶν [ἐν] τρισὶν ἡμέραις, σῶσον 30

20 τα : T+ ἰδια | Η σταυρωσωσιν | T- αυτον (ult)
 22 Η Γολγοθᾶν | Κ μεθερμηνευομενος 25 τριτη : h^r εκτη |
 εσταυρωσ. : h^r -| εφυλασσον -| 27 ἄν : h^r+ (28) και ελληρωθη
 η γραφη η λεγουσα Και μετα ανομων ελογισθη 29 T ουά |
 T- [εν]

17 — πλεξαντες 18 ο βασιλευς 19 — και τιθ. . .
 αυτω 20 — ενεπαιξαν αυτω 22 αγουσιν 26 ουτος εστιν
 ο βασιλ. 29 παραγοντες

- 31 σεαντὸν καταβάς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ
 Mt 16,1.4. 32 δύνатаι σῶσαι· ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεῦσωμεν. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι σὺν αὐτῷ
 33 ὤνειδίζον αὐτόν. Καὶ γενομένης ὥρας ἑκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.
 P^a 22,2. 34 καὶ τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ· ἔλωτ' ἔλωτ' λαμὰ σαβαχθανεὶ; ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον· ὁ θεὸς μου ὁ θεὸς μου, εἰς τί ἐγκατε-
 35 ἔλιπές με; καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες
 P^a 69,22. 36 ἔλεγον· ἴδε Ἡλείαν φωνεῖ. δραμῶν δέ τις γεμίσας σπόγγον ὄξους περιθεῖς καλάμῳ ἐπίτιζεν αὐτόν, λέγων· ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλείας καθελεῖν
 37 αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέ-
 38 πνευσεν. Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη
 39 εἰς δύο ἀπ' ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ δι' οὕτως ἐξέπνευσεν, εἶπεν· ἀληθῶς οὗτος ὁ ἄνθρωπος
 L 8,2.3. 40 υἱὸς θεοῦ ἦν. Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰω-
 41 σῆτος μήτηρ καὶ Σαλώμη, αἱ δτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

42—47:
 Mt 27,57—61.
 L 23,50—55.
 J 19,38—42.

Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή,

34 T ἐλωτ' dis | T λεμὰ | ο θεος μου 2^ο : [H] | εγκατελιπες : h^r + ὀνειδισας | 35 παρεστηκ. : h εσθηκοτων T παρεστωτων 36 τις : T+ και 38 T απο 39 T ην θεου 40 Μαρια 1^ο : H Μαριαμ

31 — ὁμοίως 31.32 σῶσαι, . . . Ἰσραηλ. 34 ζαφθανει 36 πλησας | επιθεις 38 δυο : + μερη 39 εξ εναντ. . . ουτως : εκει ουτως αυτον κραξαντα και 40 Ἰωση 41 — και διηκ. αυτω

ὁ ἐστὶν προσάββατον, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἄριμα- 43
θαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν
προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, τολμήσας
εἰσῆλθεν πρὸς τὸν Πειλᾶτον καὶ ἤτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πειλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη 44
τέθνηκεν, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα
ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανεν· καὶ γνοὺς 45
ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρησατο τὸ πτώμα τῷ
Ἰωσήφ. καὶ ἀγοράσας σινδὸνα καθελὼν αὐτὸν 46
ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι
ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισεν
λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ἡ δὲ Μαρία 47
ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωσητος ἐθεώρουν
ποῦ τέθειται.

Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγ-16 ^{1-8:}
δαληνὴ καὶ Μαρία ἡ [τοῦ] Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ^{Mt 28,1-8.}
ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. ^{L 24,1-12.}
καὶ λίαν πρῶτ' τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ 2 ^{J 20,1-10.}
τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον 3
πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ
τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεω- 4
ροῦσιν ὅτι ἀνακεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας
σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον 5

43 *Κ*—ο 44 *T* εθαυμαζεν | παλαι : *Κ* ἠδη 46 *T* κατεθηκεν
47 *I*ωσητος : *h^r* *I*ακωβου *et* *I*ωση *et* *I*ωσηφ 16,1 *M*αρια 1^ο :
H *pr* [η] | *T*— [του] 2 *H* [τη] *μα* | *T* *μνημα* | *h*
ανατελλοντος 3 *ex* τ. θυρ. τ. μνημειου : *h^r* *ab* *osteo*?
Subito *autem* *ad* *horam* *tertiam* *tenebrae* *die* *factae* *sunt*
per *totum* *orbem* *terrae*, *et* *descenderunt* *de* *caelis* *angeli*
et *surgente* (— *es*?) *in* *claritate* *vivi* *Dei* *simul* *ascenderunt*
cum *eo*, *et* *continuo* *lux* *facta* *est*. *Tunc* *illae* *accesserunt*
ad *monimentum*, 5 *h* *ελθουσαι*

42 *πριν* *σαββατον* 43 *πτωμα* 46 *καθελων* : *λαβων* | *fin*
+ *και* *απηλθεν* 47 *εθεασαντο* *τον* *τοπον* *οπου* 16,1,2 *Και*
πορευθεισαι *ηγορασαν* *αρωματα* *ινα* *αυτον* *αλειψωσιν*· *και*
ερχονται *πρωι* *μας* *σαββατου* *επι* *το* *μνημειον* *ανατελλοντος*
τ. ηλιου. 4 *ην* *γαρ* *μεγας* *σφοδρα*· *και* *ερχονται* *και*
ευρισκουσιν *αποκεκυλισμενον* *τον* *λιθον*

νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλη-
6 μένον στολήν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ
λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν

14,28. 7 ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἐθήκαν αὐτόν. ἀλλὰ
ὁπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ
Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ
8 αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι
ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου, εἶχεν γὰρ αὐτὰς τρό-
μος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφο-
βοῦντο γάρ.

L 8,2. 9 (Ἀναστὰς δὲ πρωὶ πρώτη σαββάτου ἐφάνη πρῶ-
J 20,11—18. τον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, παρ' ἧς ἐκβεβλήκει

10 ἑπτὰ δαιμόνια. ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν
τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις πενθοῦσι καὶ κλαίουσιν·

11 κάκεινοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς

L 24,18—35. 12 ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυοῖν ἐξ αὐτῶν περι-
πατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρῳ μορφῇ πορευομένοις

13 εἰς ἀγρόν· κάκεινοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς

14—18: 14 λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον [δὲ]
L 24,36—49. ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ
J 20,19—23. ὠνείδισεν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν

1 K 15,5.

Mt 28,18—20. 15 ἐπίστευσαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες εἰς
τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον

8 H εἶπαν, | H γὰρ· ***** + in nova pagina inter []
appendicem v. 9—20, quos versus B ut partem evangelii
impressit 9 παρ : Ti αφ 14 Ti— [δὲ] | εγγερμ. : H+
[εκ νεκρῶν] | fin : h^r+ Et illi satisfaciebant dicentes:
Saeculum istud iniquitatis et incredulitatis substantia (v^t
sub Satana) est, quae non sinit per immundos spirituum
veram Dei apprehendi virtutem: idcirco jam nunc revels.
justitiam tuam

7 ὅτι ἴδον προαγω ... με ... εἰρηκα 8 φοβοί
9 ἐφανερῶσεν πρωτοῖς 11 οὐκ ἐπίστευσαν

πάση τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς 16 Act 2,88.
σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. ση- 17 Act 16,18.
μεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολου- Act 2,4.11;
θήσει, ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν, 10,46.
γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς, ὄφεις ἀροῦσιν κἂν 18 L 10,19.
θανάσιμόν τι πῖωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβῃ, Act 28,3-6.
ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ καλῶς Jc 5,14.15.
ἐξουσιν. Ὁ μὲν οὖν κύριος [Ἰησοῦς] μετὰ τὸ 19 L 19;
λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ Act 28,3-6.
ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες 1 T 3,16.
ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργοῦντος καὶ Ps 110,1.
τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων Act 7,55.
σημείων.) 20 2 Rg 2,11.
H 2,4.

ΑΛΛΩΣ

(Πάντα δὲ τὰ παρηγγελμένα τοῖς περὶ τὸν Πέτρον συντόμως ἐξήγγειλαν. Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ ἀνατολῆς καὶ ἄχρι δύσεως ἐξαπέστειλεν δι' αὐτῶν τὸ ἱερὸν καὶ ἄφθαρτον κήρυγμα τῆς αἰωνίου σωτηρίας.)

17 K ακολουθησει ταυτα | K- καιναις 18 σφεις :
H pr [και εν ταις χερσιν] 19 Ti- [Ιησους] 20 σημειων :
h+ Αμην.

RT- Αλλως [Παντα . . . σωτηριας.]

19 θεου : πατρος

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

1 Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι
διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν
2 πραγμάτων, καθὼς παρέδωσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς
Act 1,1. 3 αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε
κάμοι παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς
4 καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, ἵνα ἐπι-
γνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

1 Chr 24,10. 5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου βασιλέως
τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ
ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων
6 Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβητ. ἦσαν δὲ
δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν ἐναντίον τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι
ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ κυρίου
7 ἀμεμπτοί. καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἦν
ἡ Ἐλισάβητ στείρα, καὶ ἀμφοτέρωθεν προβεβηκότες
8 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν
τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας
Ex 30,7. 9 αὐτοῦ ἐναντι τοῦ θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερα-
τείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν
10 τοῦ κυρίου, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ
11 προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. ὤφθη
δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ

5 Η Ελεισαβητ , ιι 13.24.36.40ss. 57 7 Η [η] Ελεισαβητ
9 Η ιερατιας

2 καθα 3 καμοι : + et spiritui sancto

θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. καὶ ἐταράχθη 12
 Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.
 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, 13
 διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνή σου
 Ἐλισάβητ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλ- 14
 λίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρῆ-
 σονται. ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον κυρίου, καὶ οἶνον 15 Nu 6,8.
 καὶ σίκερα οὐ μὴ πίη, καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθή-
 σεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς 16
 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν
 αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν 17 Mt 17,11—13.
 πνεύματι καὶ δυνάμει Ἥλειά, ἐπιστρέψαι καρδίας
 πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δι-
 καιῶν, ἐτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.
 καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί 18 Gn 18,11.
 γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ
 γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.
 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι 19 Dn 8,16; 9,21.
 Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ
 ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ καὶ εὐαγγελίσασθαι
 σοι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος 20 45.
 λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν
 οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρω-
 θήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ λαὸς 21
 προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ
 χρόνῳ αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. ἐξεληθὼν δὲ οὐκ ἐδύ- 22
 νατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὄπτασιαν
 ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς,
 καὶ διέμενε κωφός. καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν 23
 αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς

15 κυριου : h[R] pr του
εν τω ναω αυτου

17 h προσελευσεται

21 H

13 — σοι 14 γεννησει
σονται 21 προσδεχομενος

19 παρεστως
22 διεμεινεν

20 πλησθη-

- 24 τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας
 συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν
 Gn 30,23. 25 ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ἵ ὅτι οὕτως μοι πε-
 ποίηκεν κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπειδὴν ἀφελεῖν
 ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.
 26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος
 Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας
 2,5. Mt 1,16.18. 27 ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον ἐμνηστευμένην
 ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυεὶδ, καὶ τὸ
 Jdc 5,24. 28 ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν πρὸς
 αὐτὴν εἶπεν· χαῖρε, κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ
 29 σοῦ. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη, καὶ διελο-
 30 γίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν
 ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γὰρ
 Jdc 13,8. 31 χάριν παρὰ τῷ θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήμψη ἐν γαστρὶ
 Is 7,14. καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.
 Mt 1,21—23. 32 οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται,
 2 Sm 7,12.13.16. καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαυεὶδ
 Mch 4,7. 33 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον
 Dn 7,14. Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
 34 οὐκ ἔσται τέλος. εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν
 ἄγγελον· πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;
 Ex 13,12. 35 ἵ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· πνεῦμα
 Mt 1,18.20. ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου
 ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κλη-
 36 θήσεται υἱὸς θεοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς
 σου καὶ αὐτὴ συνείληφεν υἱόν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ
 οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα·
 Gn 18,14. 37 ὅτι οὐκ ἄδυνατήσῃ παρὰ τοῦ θεοῦ πᾶν ῥῆμα.
 38 εἶπεν δὲ Μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου· γένοιτό

25 κυριος : h pr o 26 T Ναζαρεθ 28 αυτην : T + o
 αγγελος | fn : h^r + | ευλογημενη συ εν γυναιξιν | 35 γεννω-
 μενον : h^r + εκ σου | H κληθησεται, υιος 36 T συνειληφουια

26 — η ονομα Ναζ. 27 μεμνησημενη 29 δε : +
 ιδουσα | διελογ. : + εν εαυτη 36 συγγενης 37 (παρα)
 τω θεω

μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς
 ὁ ἄγγελος. Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις 39
 ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς
 εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον 40
 Ζαχαρίου καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. καὶ ἐγένετο 41 15. Gn 25,29.
 ὡς ἤκουσεν τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἡ Ἐλισάβητ,
 ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ
 ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβητ, καὶ ἀνε- 42 28. Jde 5,24.
 φώνησεν κραυγῇ μεγάλη καὶ εἶπεν· εὐλογημένη
 σὺ ἐν γυναιξίν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς
 κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ 43
 μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμέ; ἰδοὺ γὰρ ὡς 44
 ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτᾶ
 μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ
 κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται 45 20; 11,28.
 τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου.
 Καὶ εἶπεν Μαριάμ· 46 1 Sm 2,1—10.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον,
 καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ 47
 τῷ σωτηρὶ μου·
 ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. 48 25. 1 Sm 1,11.
 ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι
 αἱ γενεαί· Ps 113,5.6.
 11,27.
 ὅτι ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ δυνατός,
 καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, 49 Ps 111,9.
 καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς
 τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 50 Ps 108,18.17.
 Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
 διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
 αὐτῶν· 51 Ps 99,11.
 2 Sm 22,28.

39 Η ορεινήν 48 Ε προς με 46 Μαριάμ : h^f Elisabet
 48 γενεαί : H·R·T, 49 δυνατός : H, R·T.

38 απεστη 42 ανεβησεν | φωνη 47 επι : εν 48 επεβλ. :
 + κυριος 49 μεγαλεια 50 εις γενεαν κ. γενεαν εΙ εις
 γενεας γενεων εΙ απο γενεας εις γενεαν

- Ps 147,6. 52 καθείλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσεν
Job 12,19; 5,11. ταπεινοὺς,
1 Sm 2,7.
1 Sm 2,5. 53 πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας
Ps 34,11; 107,9. ἐξαπέστειλεν κενούς.
- Is 41,8. 54 ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
Ps 98,8. μνησθῆναι ἐλέους,
- Mch 7,20. 55 καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
Gn 17,7; 18,18; 22,17. τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.
- 56 Ἐμεινεν δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡς μῆνας τρεῖς,
καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
- 57 Τῇ δὲ Ἐλισάβητ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν
58 αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. καὶ ἤκουσαν οἱ περιοικοὶ
καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ
Gn 17,12. 59 ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ
ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἦλθον περιτεμεῖν
τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ
18. 60 πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ
61 αὐτοῦ εἶπεν· οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. καὶ
εἶπαν πρὸς αὐτήν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐκ τῆς συγγε-
62 νείας σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. ἐνένευον
δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι
63 αὐτό. καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων·
Ἰωάννης ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες.
64 ἀνεψχῆθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ
65 γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν. Καὶ
ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας
αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελα-
66 λειτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἔθεντο πάντες
οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· τί
ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ γὰρ χεῖρ
67 κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ

59 H ηλθαν
65 H ορινη

61 H ουδεις εστιν

63 εστιν : T+ το

56 — ως 60 κληθ. : + το ονομα αυτου 63.64 και
παραχρ. ελυνθη η γλ. αυτ. κ. εθανμ. π., ανεωχθη δε το στ.

αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου καὶ ἐπροφήτευσεν λέγων·

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, 68 7,16. P^a 41,14;
 ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ 72,18; 108,48;
 λαῷ αὐτοῦ, 111,9.

καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν 69 1 Sm 2,10.
 ἐν οἴκῳ Δαυεὶδ παιδὸς αὐτοῦ, P^a 182,17; 18,8.

καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' 70
 αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,

σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάν- 71 P^a 106,10.
 τῶν τῶν μισούντων ἡμᾶς,

ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν 72 P^a 106,8;
 καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ, 106,45.
 Gn 17,7.
 Lv 26,42.

ὄρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, 73 Gn 22,16.17.
 τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἄφοβως ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν 74 Mch 7,20.
 ὄνυσθέντας 74 Tt 2,12.14.

λατρεύειν αὐτῷ ἔν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ 75
 ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν.

Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· 76 Mt 2,1.
 προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἐτοι- Mt 2,8.
 μάσαι ὁδοῦς αὐτοῦ,

τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ 77 Jr 31,34.
 ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν,

διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν, 78 Nu 24,17.
 ἐν οἷς ἐπισκέπεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, Is 60,1.2.
 Mt 2,20.

ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθη- 79 Mt 4,16.
 μένοις, Is 9,1; 69,8.

τοῦ κατενθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν
 εἰρήνης.

Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύ- 80 Mt 2,1.
 ματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀνα-
 δείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

75 **Κ** πασαις ταις ημεραις 76 προ προσ. ; Η ενωπιον
 78 **Τ** επισκεψατο

67 επροφ. λεγ. : ειπεν 75 ημων : πρ της ζωης 77 αυτων : ημων

- 2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν
 δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὔγουστου ἀπογραφεσθαι
 2 πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. αὕτη ἀπογραφή πρώτη
 3 ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. καὶ
 ἐπορεύοντο πάντες ἀπογραφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν
 4 ἑαυτοῦ πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς
 Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρεθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν
 εἰς πόλιν Δαυεὶδ ἣτις καλεῖται Βηθλεὲμ, διὰ τὸ
 1,27. 5 εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυεὶδ, ἀπο-
 γραφασθαι σὺν Μαριάμ τῇ ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ,
 6 οὕση ἐγκύω. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ
 Mt 1,25. 7 ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκεν
 τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν
 αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ
 8 ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποι-
 μένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ
 φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην
 9 αὐτῶν. καὶ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ
 δόξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν
 10 φόβον μέγαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ
 φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν
 11 μεγάλην ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη
 ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὃς ἔστιν Χριστὸς κύριος, ἐν
 12 πόλει Δαυεὶδ. καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, εὐρῆ-
 σετε βρέφος ἐσπαργανωμένον καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ.
 Dn 7,10. 13 καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρα-
 τιᾶς οὐρανοῦ αἰνούντων τὸν θεὸν καὶ λεγόντων·
 19,38. Is 57,19. 14 δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν
 E 2,14.17. ἀνθρώποις εὐδοκίας.
 15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν

2 αυτη : h^r+ ἡ | T εγενετο πρωτη | h Κυρεινου
 4 T Ναζαρεθ 5 H ενκυω 7 φατνη : h^r σπηλαιω 12 X-
 το | T- και κειμενον 13 H εξεφνης | h ουρανου 14 h
 ευδοκια

8 πολιν : πατριδα 4 γην Ιουδα | αυτους 6 ως δε παρε-
 γινοντο στελεσθησαν 9 - κυριου 2^ο 10 εσται : + και

οἱ ἄγγελοι, οἱ ποιμένες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους·
διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥήμα
τοῦτο τὸ γεγονός δ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ 16
ἦλθαν σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦραν τὴν τε Μαριάμ
καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ
φάτνῃ· ἰδόντες δὲ ἐγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος 17 10-12.
τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου.
καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν 18
λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς· ἢ 19 51.
δὲ Μαρία πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα
συνβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ ὑπέστρεψαν 20
οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη
πρὸς αὐτούς.

Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τοῦ περι- 21 1,31.59.
τεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς,
τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι
αὐτόν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Lv 12,3 m.

Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ 22 Lv 12.
αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως, ἀνήγαγον αὐτόν
εἰς Ἱεροσόλυμα παρασηῆσαι τῷ κυρίῳ, καθὼς γέ- 23 Ex 12,2.12.15.
γραπται ἐν νόμῳ κυρίου ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον
μήτραν ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται, καὶ τοῦ δοῦναι 24 Lv 12,8; 5,11.
θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ νόμῳ κυρίου,
ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νοσοῦς περιστερῶν. Καὶ 25 Is 40,1; 49,13.
ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα Συμεὼν,
καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσ-
δεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ πνεῦμα
ἦν ἅγιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον 26
ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον
πρὶν ἢ ἂν ἴδῃ τὸν Χριστὸν κυρίου. καὶ ἦλθεν 27
ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν

19 h Μαρίαμ 20 T ἴδον 26 H [η] | R— αν

15 οἱ ποιμ. : πρ και οἱ ἀνθρωποι 21 συνετελεσθησαν
| αὐτον : το παιδιον | ὠνομασθη 22 αυτων : αυτου
26 κεχρηματισμενος δε ην

τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς
28 κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ εὐλόγησεν
τὸν θεὸν καὶ εἶπεν·

Gn 46,30. 29 νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ·

Is 40,5; 52,10. 30 ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,
31 ὃ ἠτοιμάσασα κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν,

Is 42,6; 49,6; 32 φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
25,7; 46,13. καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

33 καὶ ἦν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ θαυμάζοντες

Is 8,14. 34 ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησεν
Mt 21,42. αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπεν πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα
1 K 1,23. αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν
1 P 2,8. πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγό-

35 μενον — καὶ σοῦ [δέ] αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται
ῥομφαία —, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν

36 καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις,
θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβε-

1 T 5,5. 37 ἔτη ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὐτὴ
χήρα ἕως ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἢ οὐκ ἀπί-

Is 52,9. 38 νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα
ἀνθρωπολογεῖτο τῷ θεῷ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ
πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν Ἰερουσαλήμ.

39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον
κυρίου, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν
ἐαυτῶν Ναζαρέθ.

33 ο πατ. αυτου κ. η μητηρ : h^r Ιωσηφ και η μητηρ
αυτου (similiter 41.43.48; Mt 1,16) | μητηρ : T+ αυτου
35 [δε] : hT—H 36 Η Άννα 39 T— τα | Η Ναζαρετ,
it 51

37 εθος 32 — εθνων 35 — εκ 37 — εως | ναου
38 Ιερουσ. : pr εν

Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πλη- 40 52. 1,80.
ροῦμενον σοφίας, καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς 41 Ex 23,14—17.
Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὄτε ἐγένετο 42
ἑτῶν δώδεκα, ἀναβαινόντων αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος
τῆς ἑορτῆς, ¹καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ 43 Ex 12,18.
ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν
Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ.
νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ ἤλθον 44
ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγε-
νέσιν καὶ τοῖς γνωστοῖς, καὶ μὴ εὐρόντες ὑπέ- 45
στρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀναζητοῦντες αὐτόν. καὶ 46
ἐγένετο μετὰ ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ
ιεροῦ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ
ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς· ἐξί- 47
σταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ
συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες 48
αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ
αὐτοῦ· τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ
πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. καὶ 49 J 2,16.
εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε
ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς μου δεῖ εἶναι με; καὶ 50
αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.
καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέθ, 51 19.
καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν τῇ σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ 52 1 Sm 2,26
χάριτι παρὰ θεῶ καὶ ἀνθρώποις. Prv 3,4.

40 Η σοφία 44 Η συγγενευσιν 48 Η και εγω | Η
ζητουμεν 52 τη : -R : T εν τη

40 εκρατ. : + πνευματι | εν αυτω 42 εγενετο αυτω
ετη ιβ' ανεβησαν οι γονεις αυτου εχοντες αυτον + εις Ιερο-
σολυμα | εορτ. : + των αζυμων 43 απεμεινεν ο παις
Ιησ. 48 οδον. : + και λυπουμενοι 49 οιδατε 51 - και
ηλθεν

- 3 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαίδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πειλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετρααρχούντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετρααρχούντος τῆς Ἰουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας,
- 2 καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετρααρχούντος, ἑπί ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ
- 3 ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων
- 4 βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφρασιν ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαίου τοῦ προφήτου·
 φωνῇ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
 ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου,
 εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ·
- 5 πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται
 καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται,
 καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείας
 καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας·
- 6 καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ.
- 7 Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;
- 8 ἰποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ
- 9 τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκ-
- 10 κόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων
- 11 αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες· τί οὖν ποιήσωμεν; ἀποκριθεὶς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὁ ἔχων δύο χιτῶνας

1 ἡγεμονουοντος : h^r | επιτροπευοντος | | Η Αβειληνης 3 πασαν : T+ την 8 h αξιους καρπους 9 Η [καλον]

2 Καϊφα 4 αυτου : υμων 7 υπ : ενωπιον 8 καρπον αξιον 9 καρπους καλους 10.12.14 ποιησ. : + ινα σωθωμεν

μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα
 ὁμοίως ποιείτω. ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτί- 12
 σθῆναι καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε, τί ποιή-
 σωμεν; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μηδὲν πλέον 13
 παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. ἐπηρώτων 14
 δὲ αὐτόν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες· τί ποιή-
 σωμεν καὶ ἡμεῖς; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μηδένα δια-
 σείσητε μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς
 ὄψωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ 15 J 1,19—28.
 καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
 περὶ τοῦ Ἰωάννου, μὴ ποτε αὐτὸς εἶη ὁ Χριστός,
 ἄπεκρίνατο λέγων πᾶσιν ὁ Ἰωάννης· ἐγὼ μὲν ὕδατι 16
 βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ
 οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημά-
 των αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι
 ἁγίῳ καὶ πυρὶ· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ 17
 διακαθᾶραι τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν τὸν
 σίτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον
 κατακάψει πυρὶ ἀσβέστω. Πολλὰ μὲν οὖν 18
 καὶ ἕτερα παρακαλῶν ἐδηγγελλίζετο τὸν λαόν· ὁ 19 Mt 14,3.4.
 δὲ Ἡρώδης ὁ τετραάρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ
 περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
 καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,
 ἠπροσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν, κατέκλεισεν τὸν 20
 Ἰωάννην ἐν φυλακῇ.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν 21
 λαὸν καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου
 ἀνεφθῆναι τὸν οὐρανόν, καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα 22
 τὸ ἅγιον σωματικῶ εἶδει ὡς περιστερὰν ἐπ' αὐτόν,
 καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι· σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου

14 αυτοῖς : T προς αυτοὺς | μηδε : T, μηδενα 16 h^r—
 αγιω 22 συ . . . ευδοκησα : h^r : † υἱος μου εἰ συ, εγω
 σημερον γεγεννηκα σε †

16 επιγνους τα διανοηματα αυτων ειπεν | υμας 1^ο : † εἰς
 μετανοιαν | ο δε ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν 18 παρ-
 ωνων 19 γυν. : † Φιλιππου 22 επ. : εἰς

- 23-36: 23 ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα. Καὶ αὐτὸς ἦν
 Mt 1,1-17. Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα, ὢν υἱός,
 4,22. 24 ὡς ἐνομιζέτο, Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλεὶ τοῦ Ματθαί τοῦ
 25 Λευεὶ τοῦ Μελχει τοῦ Ἰανναὶ τοῦ Ἰωσήφ τοῦ
 Ματταθίου τοῦ Ἀμῶς τοῦ Ναοῦμ τοῦ Ἐσλεὶ τοῦ
 26 Ναγγαὶ τοῦ Μαάθ τοῦ Ματταθίου τοῦ Σεμμεὶν
 1 Chr 3,17. 27 τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωδὰ τοῦ Ἰωανὰν τοῦ Ῥησὰ τοῦ
 Ezra 3,2. 28 Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ τοῦ Νηρεὶ τοῦ Μελχει
 29 τοῦ Ἀδδὲι τοῦ Κωσάμ τοῦ Ἐλμαδάμ τοῦ Ἡρ τοῦ
 Ἰησοῦ τοῦ Ἐλιέξερ τοῦ Ἰωρεὶμ τοῦ Μαθθαί τοῦ
 30 Λευεὶ τοῦ Συμεὼν τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωνάμ
 1 Sm 16,1.13. 31 τοῦ Ἐλιακεὶμ τοῦ Μελεὰ τοῦ Μεννά τοῦ Ματταθαί
 2 Sm 5,14. 32 τοῦ Ναθάμ τοῦ Δανειδ τοῦ Ἰεσσαὶ τοῦ Ἰωβηδ τοῦ
 Rth 4,22. 33 Βοός τοῦ Σαλά τοῦ Ναασσῶν τοῦ Ἀμναδαβ τοῦ
 1 Chr 2,1 ss. 34 τοῦ Ἰακῶβ τοῦ Ἰσαὰκ τοῦ Ἀβραάμ τοῦ Θάρα τοῦ
 Gn 29,35. 35 Ἀδμειν τοῦ Ἀρνεὶ τοῦ Ἐσρώμ τοῦ Φαρέξ τοῦ Ἰούδα
 Gn 21,2.3; 11,10-26. 36 τοῦ Ἰακῶβ τοῦ Ἰσαὰκ τοῦ Ἀβραάμ τοῦ Θάρα τοῦ
 1 Chr 1,24-27. 37 Ναῶε τοῦ Λάμεχ τοῦ Μαθουσαλά τοῦ Ἐνώχ τοῦ
 Gn 5,3-23. 38 Ἰάρετ τοῦ Μαλελεήλ τοῦ Καϊνὰμ τοῦ Ἐνώξ τοῦ
 1 Chr 1-4. 39 Σηθ τοῦ Ἀδάμ τοῦ Θεοῦ.
 Gn 11,10; 4,25. 40 Ἰησοῦς δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ὑπέστρεψεν
 Gn 5,1-3. 41 ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι ἐν
 1-13: 42 τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ
 Mt 4,1-11. 43
 Mc 1,12.13. 44

24 T Μαθθαθ | h^r- του Ματθατ του Λευει 29 T
 Μαθθαθ 31 R Ναθαν 32 H Ιωβηλ 33 H- του
 Αμναδαβ | Αδμειν : h Αδαμ, h^r Αμναδαβ (-αδαμ) |
 Αρνει : h^r Αραμ | H Ἐσρων | T Φάρες 34 H Θαρα 35 H
 Ραγαύ | T Φαλέκ 37 H Ἐνωχ | T Μελελεηλ | R Καϊναν
 4,1 h^r- αγιου

23-31 ην δε Ιησους ως ετων λ' αρχομενος ως ενομιζετο
 ειναι υιος Ιωσηφ του Ιακωβ τ. Μαθθαν τ. Ελεαζαρ τ. Ελιουδ
 τ. Ιαχειν τ. Σαδωκ τ. Αζωρ τ. Ελιακειμ τ. Αβιουδ τ. Ζορο-
 βαβελ τ. Σαλαθιηλ τ. Ιεχονιου τ. Ιωακειμ τ. Ελιακειμ τ.
 Ιωσηια τ. Αμωξ τ. Μανασση τ. Εζεκια τ. Αχας τ. Ιωαθαν
 τ. Οζεια τ. Αμασιου τ. Ιωας τ. Οχοζιου τ. Ιωραμ τ. Ιωσαφαδ
 τ. Ασαφ τ. Αβιουδ τ. Ροβοαμ τ. Σολομων τ. Δανειδ 32 Βοοξ |
 Σαλμων 35 Σερουκ 36 - τ. Καιν. 37 Καϊναν

τοῦ διαβόλου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς
 ἡμέραις ἐκεῖναις, καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν ἐπέ-
 νασεν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ διάβολος· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ 3
 θεοῦ, εἰπέ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. καὶ 4 Dt 8,3.
 ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· γέγραπται ὅτι
 οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος. Καὶ 5
 ἀναγαγὼν αὐτὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασι-
 λείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. καὶ εἶπεν 6
 αὐτῷ ὁ διάβολος· σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην
 ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδέ-
 δοται καὶ ᾧ ἂν θέλω δίδωμι αὐτήν· σὺ οὖν ἐὰν 7
 προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ πᾶσα. καὶ 8 Dt 6,13.14.
 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· γέγραπται· κύριον
 τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λα-
 τρεύσεις. Ἦγαγεν δὲ αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ 9
 ἔστησεν ἐπὶ τὸ πτερόγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν
 αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν
 κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ 10 Ps 91,11.12.
 ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε, καὶ ὅτι 11
 ἐπὶ χειρῶν ἄροῦσίν σε, μὴ ποτε προσκόψῃς πρὸς
 λίθον τὸν πόδα σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ 12 Dt 6,16.
 ὁ Ἰησοῦς ὅτι εἰρηται· οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν
 θεόν σου. Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ 13 H 4,15.
 διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.

Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ 14 Mt 4,12-17.
 πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθεν Mc 1,14.15.
 καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς 15
 ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος
 ὑπὸ πάντων.

Καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρά, οὗ ἦν τεθραμμένος, 16 Mt 13,53-58.
 Mc 6,1-8.

8 T εαν 8 h αυτω ειπεν [ο] Ιησ. | T προσκυν. κυρ.
 ι. θεον σου 9 H [αυτω] 16 hT ανατεθραμμενος

2 σατανα | ουδεν : + ουδε ειπεν 3 ειπε ινα οι λιθοι
 ουτοι αρτοι γενωνται 4 ην + αλλ εν (επι) παντι ρηματι
 θεου 5 αυτον : + εις ορος υψηλον λιαν | του κοσμου
 6 αυτω : υπαγε οπισω μου σατανα 13 χρονου

- καὶ εἰσῆλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη
 Is 61,1.2; 58,6. 17 ἀναγνῶναι. καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαίου, καὶ ἀνοίξας τὸ βιβλίον εὗρεν [τὸν] τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·
- 18 πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ,
 οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελισασθαι πτωχοῖς,
 ἀπέσταλκέν με κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφρεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,
 ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει,
- Lv 25,10. 19 κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν.
 20 καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ
 21 ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς διτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη
 J 6,42. 22 ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν. καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον·
 Mt 4,18. 23 οὐχὶ υἱὸς ἐστὶν Ἰωσήφ οὗτος; καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα εἰς τὴν Καφαρναοὺμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν
 J 4,44. 24 τῇ πατρίδι σου. εἶπεν δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν διτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.
 1 Rg 17,1.9; 25 ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν
 18,1. Jc 5,17. ταῖς ἡμέραις Ἡλείου ἐν τῷ Ἰσραήλ, διτι ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς [ἐπὶ] ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο
 26 λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλείας εἰ μὴ εἰς Σάραπτα
 2 Rg 5,14. 27 τῆς Σιδωνίας πρὸς γυναῖκα χήραν. καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐν τῷ Ἰσραήλ ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ

17 T αναπτύξας | [τον]: R—T 18.19 RT κηρῶσαι 24 T εαυτου 25 υμν: T+ οτι | [επι]: hT—H 27 T Ἐλισαίου

17 ο προφητης Ησαιας 24 αμην αμην 26 Σιδωνο;

μη Ναιμάν ὁ Σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες 28
 θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, καὶ 29
 ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ
 ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὄφρους τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις
 Ἰεροσόλυμοι ἀπὸ αὐτῶν, ὥστε κατακρημνίσαι αὐτὸν·
 αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. 30

Καὶ κατήλθεν εἰς Καφαρναοὺμ πόλιν τῆς 31
 Γαλιλαίας. καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς
 σάββασι· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, 32
 ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ 33

συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου
 ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· Ἐγώ, τί 34
 ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἤλθες ἀπολέσαι
 ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. καὶ 35
 ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· σιωπῶντι καὶ
 ἐξέλθε ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον
 εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν βλάψαν
 αὐτόν. καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ 36
 συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τίς ὁ λόγος
 οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς
 ἀκαθάρτοις πνεύμασι καὶ ἐξέρχονται; καὶ ἐξεπο- 37

ρεύετο ἡχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς
 περιχώρου. Ἄναστὰς δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς 38
 εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος. πενθερὰ δὲ
 τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, καὶ
 ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. καὶ ἐπιστάς ἐπάνω 39
 αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν·
 παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς. Δύ- 40
 νοντος δὲ τοῦ ἡλίου πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενούντας
 νόσοις ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ

31-37 :

Mc 1,21-28.

Mt 4,13.

J 2,12.

Mt 7,28.29.

J 7,46.

38-44 :

Mt 8,14-17.

Mc 1,29-39.

35 Τ ῥίψαν 40 Κ ἀπαντες

31 Γαλιλ. : + την παραθαλασσιον εν οριοις Ζαβουλων
 και Νεφθαλειμ 33 (πνευμα) δαιμονιον ακαθαρτον 34 — εα |
 ημας ωδε απολεσαι 35 μεσον : + ανακρανασαν τε 37 εξηλθεν
 η ακοη 38 Σιμ. 1^ο : + και Ανδρεου | κατεχομενη 39 ωστε
 αναστασαν αυτην διακονειν αυτοις

ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιτιθεῖς ἐθεράπευεν
 41 αὐτούς. ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν,
 Mc 8,11.12. κράζοντα καὶ λέγοντα ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
 καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν
 42 τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι. Γενομένης δὲ ἡμέρας
 ἐξεληθῶν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι
 ἐπεζήτησαν αὐτόν, καὶ ἤλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ κατ-
 8,1. 43 εἶχον αὐτόν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. ὁ
 δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς ὅτι καὶ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν
 εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ;
 Mt 4,23. 44 ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἀπεστάλην. καὶ ἦν κηρύσσων εἰς
 τὰς συναγωγὰς τῆς Γαλιλαίας.

1-11:
 Mt 4,18-22.
 Mc 1,16-20. 5 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ
 καὶ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν
 2 ἐστῶς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, καὶ εἶδεν δύο
 πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλεις ἀπ'
 3 αὐτῶν ἀποβάντες ἐπλυναν τὰ δίκτυα. ἐμβὰς δὲ
 εἰς ἐν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτόν
 ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καθίσας δὲ ἐκ
 J 21,6. 4 τοῦ πλοίου ἐδίδασκεν τοὺς ὄχλους. ὡς δὲ ἐπαύ-
 σατο λαλῶν, εἶπεν πρὸς τὸν Σίμονα· ἐπανάγαγε
 εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς
 5 ἄγραν. καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν· ἐπιστάτα,
 δι' ὄλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ
 6 δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὰ δίκτυα. καὶ τοῦτο
 ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ·
 7 διεμήσετο δὲ τὰ δίκτυα αὐτῶν. καὶ κατένευσαν
 τοῖς μετόχοις ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος

40 h εθεραπευσεν 41 hT εξηρχοντο | T κραυγαζοντα
 43 h δει με 44 Γαλιλ. : Η Ιουδαιας (h' - Γαλιλαιας -)
 5,2 T ιδεν | δυο πλοια : X πλοια δ., hT δ. πλοιαρια |
 hT επλυναν 3 T εν τω πλοιω

42 επιχον 5,8 οσον οσον 5 διδασκαλε 5.6 επι δε
 τω ρ. σου ον μη παρακουσομαι· και ευθυς χαλασαντες τα
 δικτυα | ωστε τα δικτυα ρησεσθαι

συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθαν, καὶ ἐπλησαν ἀμφοτέρα τὰ πλοῖα ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. ἰδὼν 8 δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσεν τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων· ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, κύριε. θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας 9 τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἢ συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην υἱοὺς 10 Mt 13,47. Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινῶνι τῷ Σίμωνι. καὶ εἶπεν πρὸς τὸν Σίμονα ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν. καὶ καταγαγόντες 11 Mt 10,27. τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες πάντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν 12 ^{12-16:} πόλεων καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας· ἰδὼν δὲ ^{Mt 8, 1-4.} τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων· κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρῶσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ λέγων· θέλω, 13 καθαρῶσθητι· καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν, 14 ^{Lv 13,49; 14,2-82.} ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξεν Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. διήρχετο 15 δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ, καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ θεραπευέσθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν· αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς 16 ^{Mc 1,35.} ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος.

7 B ηλθον 9 η: X ων 10 H—o 10 s: h^r ησαν δε κοινῶνι αυτου Ιακωβος και Ιωαννης υιοι Ζεβεδαιου· ο δε ειπεν αυτοις δευτε και μη γεινεσθε αλιεις ιχθυων, ποιησω γαρ υμας αλιεις ανθρωπων· οι δε ακουσαντες παντα κατελειψαν επι της γης και ηκολουθησαν αυτω 13 λεγ.: T ειπων 14 εις μαρτ. αυτ.: h^r + ιωα εις μαρτυριον ην (1. η) υμειν τουτο +

7 βοηθειν 8 λεγ.: + παρακαλω 9 — και π. τ. σ. αυτω 13 ανηρ λεπρος | επεσεν ει — εδεηθ. αυτου 13 η... αυτου: εκαθαρισθη 14 ηπ + ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκειτι δυνασθαι αυτον φανερωσ εις πολιν εισελθειν, αλλα εξω ην εν ερημοις τοποις και συνηρχοντο προς αυτον και ηλθεν παλιν εις Καφαρναουμ.

- 17-26: 17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν
 Mt 9,1-8. διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομο-
 Mc 2,1-12. διδάσκαλοι οἱ ἦσαν ἐλληλυθότες ἐκ πάσης κώμης
 τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ
 18 δύναμις κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτόν. καὶ ἰδοὺ
 ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παρα-
 λελυμένος, καὶ ἐξήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι
 19 ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ μὴ εὐρόντες ποίας εἰσενέγ-
 κωσιν αὐτόν διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ
 δῶμα διὰ τῶν κεράμων καθήκαν αὐτόν σὺν τῷ
 20 κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. καὶ
 ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν· ἄνθρωπε, ἀφέωνταί
 7,49. 21 σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ ἤρξαντο διαλογιζέσθαι
 Is 43,25. οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες· τίς
 ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται
 22 ἁμαρτίας ἀφεῖναι εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός; ἐπιγνοὺς
 δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς
 εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί διαλογιζέσθε ἐν ταῖς καρ-
 23 δίαῖς ὑμῶν; τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· ἀφέωνταί
 σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περι-
 24 πάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ἐξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἶπεν
 τῷ παραλελυμένῳ· σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἄρας τὸ
 25 κλινιδίόν σου πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ
 παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ὃ
 κατέκειτο, ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων
 26 τὸν θεόν. καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ
 ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέ-
 γοντες ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον.

18 θειναι : H+ [αυτον] 24 h παραλυτικω 26 H
 εἶδαμεν

17 ημερων αυτου διδασκοντος συνελθειν τους Φαρις. κ.
 νομοδιδασκαλους ησαν δε συνελληλυθοτες | — και Ιερ. . . ην
 19 ανεβησαν . . . και αποστεγασαντες τους κεραμους οπου
 ην καθ. τον κραβαττον συν τ. παραλυτικω 21 εν ταις καρδιαις
 αυτων λεγοντες 22 fin + πονηρα 24 τον κραβαττον
 25 την κλινην 26 — και εκστ. . . θεον

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν, καὶ ἐδεδάσατο τελώνην 27 ^{27-32:}
 ὀνόματι Λευεὶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ ^{Mt 9,9-18.}
 εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ καταλιπὼν πάντα 28 ^{Mc 2,13-17.}
 ἀναστὰς ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ ἐποίησεν δοχὴν 29 ^{15,1.}
 μεγάλην Λευεὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν
 ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν
 κατακείμενοι. καὶ ἐγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ 30
 γραμματεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέ-
 γοντες· διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
 ἐσθίετε καὶ πίνετε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν 31
 πρὸς αὐτούς· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες
 ἰατροῦ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι 32
 δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Οἱ δὲ 33 ^{33-39:}
 εἶπαν πρὸς αὐτόν· οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν ^{Mt 9,14-17.}
 πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν ^{Mc 2,18-22.}
 Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν. ὁ 34
 δὲ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς· μὴ δύνασθε τοὺς
 υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν
 ἐστίν, ποιῆσαι νηστεύσαι; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, 35
 καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε
 νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Ἐλεγεν 36
 δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς ὅτι οὐδεὶς ἐπί-
 βλημα ἀπὸ ἱματίου καινοῦ σχίσας ἐπιβάλλει ἐπὶ
 ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μῆγε, καὶ τὸ καινὸν σχίσει
 καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ
 ἀπὸ τοῦ καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον 37
 εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μῆγε, ῥήξει ὁ οἶνος
 ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ αὐτὸς ἐκχυνθήσεται καὶ
 οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς 38

29 αυτων : h αυτου

31 H [o]

27 και ελθων παλιν παρα την θαλασσαν τον επακολου-
 θουντα αυτω οχλον εδιδασκεν και παραγων ειδεν Λευει τον του
 Αλφαιου καθημενον etc 29 Λευει | — οι ησ. μετ αυτ.
 30 — και αμαρτωλ. 33 οι δε σοι μαθ. ουδεν τουτων
 ποιουσιν 34 μη δυναται οι υιοι τ. ν. εφ οσον εχουσιν τον
 νυμφιον μεθ αυτων νηστευειν 37 τους ασκ. : + τους πα-
 λαιους;

39 καινούς βλητέον. και ούδεις πιών παλαιόν θέλει νέον· λέγει γάρ· ὁ παλαιός χρηστός ἐστιν.

1-5:
Mt 12,1-8.
Mc 2,28-28.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ [δευτεροπρώτῳ] διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ σπορίμων, και ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχνας και ἥσθιον ψώχοντες 2 ταῖς χερσίν. τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον· τί

1 Sm 21,7.

3 ποιεῖτε ὁ οὐκ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν; και ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὁ ἐποίησεν Δαυεὶδ ὅτε ἐπέινασεν αὐτὸς

Lv 24,9.

4 και οἱ μετ' αὐτοῦ; ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ και τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως λαβὼν ἔφαγεν και ἔδωκεν τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν

5 εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς; και ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου και τοῦ σαβ-

6-11:
Mt 12,9-14.
Mc 3,1-6.

6 βάτου. Ἐγένετο δὲ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν και διδάσκειν· και ἦν ἀνθρωπος ἐκεῖ και ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά·

14,1.

7 παρετηροῦντο δὲ [αὐτὸν] οἱ γραμματεῖς και οἱ Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύει, ἵνα εὐρωσιν

8 κατηγορεῖν αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ᾗδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπεν δὲ τῷ ἀνδρὶ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειρε και στήθι εἰς τὸ μέσον· και

9 ἀναστὰς ἔστη. εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς·

39 [H] | K- και 6,1 [δευτεροπρωτω] : T-H (h^r -| δευτεροπρ. | ei mane) | H αυτ. και ησθιον τους σταχνας ψ. 2 H ειπαν | εξεστιν : T+ ποιειν 3 H [ο] | T ο Ιησ. προς αυτ. ειπεν | T οποτε | μετ αυτου : T+ οντες 4 H [ως] | T ελαβεν και εφ. | εδωκεν : T+ και 5 H- οτι | K εστιν του σαββ. ο υιος τ. ανθρ | h^r tot. vers. post v. 10; hic: Τη αυτη ημερα θεασαμενος τινα εργαζομενον τω σαββατω ειπεν αυτω Ανθρωπε, ει μεν οιδας τι ποιεις, μακαριος ει· ει δε μη οιδας, επικαταρατος και παραβατης ει του νομου. 7 [αυτου] : H-T | h θεραπευσει

38 βαλλουσιν και αμφοτεροι τηρουνται 39 - vers. | ευθεως θελει | χρηστοτερος 6,1 οι δε μαθ. αυτ. ηρξαντο τιλλειν 2 ιδε, τι ποιουσιν οι μαθ. σου τοις σαββ. ο ουκ εξ. 6 και εισελθοντος αυτου παλιν εις την συναγωγην σαββατω, εν η ην ανθρ. ξηραν εχων την χειρα 7 κατηγοριαν 8 ηδει : γινωσκων | εσταθη

ἐπερωτῶ ὑμᾶς εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι; καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς εἶπεν αὐτῷ· 10 ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. ὁ δὲ ἐποίησεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ. αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν 11 ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους τί ἂν ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ.

Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξελθεῖν 12 αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι, καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ. καὶ ὅτε 13 ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν,¹ Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασεν 14 Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον,¹ καὶ Μαθθαῖον καὶ Θωμᾶν, [καὶ] Ἰάκωβον 15 Ἀλφαίου καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον ζηλωτὴν, ¹ καὶ Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ, ὃς 16 ἐγένετο προδότης, καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἔστη 17 ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ 18 ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ἐνοχλοῦμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτουν ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι 19 δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντα.

9 H [ο] | H υμας, ει | T απολεσαι. 15 [και] : T | H Ἀλφαιου 18 H ἦλθον | Ιερουσ. : h^r+ και Πιραιας (?Περαιας) vl et trans fretum

9 αποκτειναι | fin + οι δε ειωπων 10 αυτ. παντ. εν ορη | και εξετεινεν | αυτον : ως και η αλλη 11 διελογιζοντο πρ. αλληλ. πως απολεσωιν αυτον 12 — του θεου 13 εφωνησεν | εκαλεσεν 14 πρωτον Σιμ. ον και Πετρον επωνομασεν | Ιωαννην τον αδελφον αυτου, ους επωνομασεν βοανηργες ο εστιν νιοι βροντης 15 Θωμαν τον επικαλουμενον Διδυμον 17 κ. Ιερουσ. . . ηλθον : και αλλων πολεων εληλυθοτων 18 fin + απαντες

- 20-23: 20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς
 Mt 5,8.4.6.11. 12. τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν·
 Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασι-
 λεία τοῦ θεοῦ.
- Ap 7,16.17. 21 μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε.
 Ps 126,5.6. μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε.
 Is 61,8. 22 μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρω-
 ποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν καὶ
 ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἐνεκα τοῦ
 23 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. χάριτε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς
 ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς
 προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.
- Jc 5,1. 24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε
 τὴν παράκλησιν ὑμῶν.
- Is 5,22. 25 οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν, ὅτι πεινάσετε.
 οὐαὶ, οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενήθησετε καὶ
 κλαύσετε.
- Jc 4,4. 26 οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ
 Mch 2,11. ἄνθρωποι· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδο-
 27-36: 27 προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω
 Mt 5,39-48. τοῖς ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, κα-
 28 λῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, εὐλογεῖτε τοὺς
 καταρωμένους ὑμᾶς, προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπη-
 29 ρεαζόντων ὑμᾶς. τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα
 πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου
 30 τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης. παντὶ
 αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντος τὰ σά
 Mt 7,12. 31 μὴ ἀπαίτει. καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
 32 οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. καὶ
 εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις

26 T καλ. εἴπωσιν ὑμᾶς 29 ἐπι : T εἰς 30 παντι :
 R+ [τω] 31 K- και ὑμεις

21 χορτασθήσονται εἰ γελασονται 25 - νυν 1^ο
 26 - παντες 28 περὶ : ὑπερ 29 τ. δεξιαν σιαγ.

ἐστίν; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐ-
 τοὺς ἀγαπῶσιν. καὶ [γὰρ] ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς 33
 ἀγαθοποιούοντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ
 οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. καὶ ἐὰν θανί- 34 Lv 25,35.36.
 σητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, ποῖα ὑμῖν χάρις
 ἐστίν; καὶ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς θανίζουσιν ἵνα
 ἀπολάβωσιν τὰ ἴσα. πλὴν ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς 35
 ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ θανίζετε μηδὲν ἀπελ-
 πίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ
 ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστίν ἐπὶ
 τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε οἰκτίρ- 36
 μονες, καθὼς ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν. καὶ 37 37-49:
Mt 7.
 μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ κατα- Mt 6,14.
 δικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε. ἀπολύετε,
 καὶ ἀπολυθῆσεσθε· δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· 38 Mc 4,24.
 μέτρον καλὸν πεπιεσμένον σεσαλευμένον ὑπερεκχυν-
 νόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· ᾧ γὰρ
 μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. Εἶπεν 39 Mt 15,14;
23,16.24.
 δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς· μήτι δύναται τυφλὸς
 τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφοτέρω εἰς βόθυνον
 ἐμπεσοῦνται; οὐκ ἔστιν μαθητῆς ὑπὲρ τὸν διδά- 40 Mt 10,24.25.
J 15,20.
 σκαλον· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδά-
 σκαλος αὐτοῦ. Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν 41
 τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν
 ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; πῶς δύνασαι 42
 λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλω τὸ
 κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ
 ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑποκριτά, ἐκβαλε
 πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε
 διαβλέψεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ

33 [γὰρ] : T-R | καὶ 2^ο : R+ [γὰρ] 34 H [ἐστίν]
 35 hT μηδενα 38 h μετρηθησεται 42 σου 3^ο 4^ο : HT σου

34 — τα ἴσα 37 καὶ οὐ bis: ἵνα 39 οδαγειν
 42 — ἀδελφε | καὶ ἴδου ἡ δοκ. ἐν τῷ σω ὀφθ. υποκειται

- 43 ἀδελφοῦ σου ἐκβαλεῖν. Οὐ γὰρ ἐστὶν δένδρον
καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν, οὐδὲ πάλιν δένδρον
44 σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. Ἐκαστον γὰρ δένδρον
ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκειται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκαν-
θῶν συλλέγουσιν σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου σταφυλὴν
45 τρυγῶσιν. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
θησαυροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ
ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρὸν
ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα
M11,6. Mt 7,21. 46 αὐτοῦ. Τί δέ με καλεῖτε· κύριε κύριε, καὶ οὐ
47 ποιεῖτε ἃ λέγω; Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με
καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς,
48 ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὁμοίος. ὁμοίός ἐστιν
ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψεν καὶ
ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν·
πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποταμὸς
τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλευθῆαι αὐτήν
49 διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομηθῆαι αὐτήν. ὁ δὲ ἀκούσας
καὶ μὴ ποιήσας ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδο-
μήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, ἣ
προσέρηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ ἐνθὺς συνέπεσεν, καὶ
1-10: 7 ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. Ἐπειδὴ
Mt 8,5-13. ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς
τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καφαρναοῦμ.
2 Ἐκατοντάρχου δὲ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων
3 ἤμελλεν τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. ἀκούσας
δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσ-
βυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθῶν
4 διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. οἱ δὲ παραγενόμενοι
πρὸς τὸν Ἰησοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως,

43 H γὰρ ἐστὶν 46 a : h o 7,1 h Ἐπει δε 4 παρεκαλ.:
T ηρωτων

43 καρπους σαπρους, ἢ καρπους καλους 48 δια ...
αυτην : τεθεμελιωτο γαρ ἐπι την πετραν 49 — ενθυς
7,1 και εγενετο οτε ετελεσεν ταυτα τα ρηματα λαλων ηλθεν
2 παις 3 παιδα

λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξη τοῦτο· ἀγαπᾷ 5
 γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτοῦ
 ᾧκοδόμησεν ἡμῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν 6
 αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ
 τῆς οἰκίας, ἐπεμψεν φίλους ὁ ἑκατοντάρχης λέγων
 αὐτῷ· κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ ἱκανὸς εἰμι ἵνα
 ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ ἑμαυτὸν 7
 ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἶπέ λόγῳ, καὶ
 ἰαθῆτω ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρωπὸς εἰμι 8
 ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρα-
 τιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύε-
 ται, καὶ ἄλλῳ· ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ
 μου· ποιήσον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ταῦτα 9
 ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκο-
 λουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν· λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν
 τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. καὶ ὑποστρέ- 10
 φαντες εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφθέντες εὔρον τὸν
 δοῦλον ὑγιαίνοντα. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑξῆς 11
 ἐπορεύθη εἰς πόλιν καλουμένην Ναῖν, καὶ συνε-
 πορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ὄχλος
 πολὺς. ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ 12 ^{8,42.}
 ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκῶς μονογενῆς υἱὸς τῆ
^{1 Rg 17,17.}
 μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς
 πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ 13
 κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ·
 μὴ κλαῖε. καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ 14
 δὲ βαστάζοντες ἕστησαν, καὶ εἶπεν· νεανίσκε, σοὶ
 λέγω, ἐγέρθητι. καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ 15 ^{1 Rg 17,28.}
^{2 Rg 4,86.}
 ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτόν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

6 T — απο | επεμψ. : R+ [προς αυτον] | R εκατον-
 ταρχος | T— αυτω 11 τω : hT τη | αυτου : T+ ικανοι
 12 αυτη : H αυτη 13 T επ αυτην 14 νεανισκε : h^r+
 † νεανισκε † 15 h εκαθισεν

6 επορ. δε μετ αυτων ο Ιησ. 7 — διο . . . ελθειν |
 ιαθησεται 9 αμην λεγω, ιι 28 10 τον ασθενουντα (δουλον)
 12 κ. πολυς οχλος τ. πολ. συνεληλυθει αυτη 13 κυρ. : Ιησους

- 1,88; 19,44. 16 ἔλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες ὅτι προφήτης μέγας ἠγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ
 17 ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὄλη τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ περιχώρῳ.
- 18—35: 18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο
 Mt 11,2—19. 19 τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπεμψεν πρὸς τὸν κύριον λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον
 P^a 40,8; 118,26. M¹ 8,1. Dn 9,26. 20 προσδοκῶμεν; παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπαν· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σέ λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον
 21 προσδοκῶμεν; ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο βλέπειν.
- Is 85,5; 61,1. 22 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, [καὶ] κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται,
 23 πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν
 24 μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· τί ἐξῆλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι;
 25 κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἢ ἀλλὰ τί ἐξῆλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ
 1,76. 26 τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. ἀλλὰ τί ἐξῆλθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ

16 hT απαντας 19 αλλ. : H ετερον 20 H απεστειλεν
 | αλλ. : h ετερον 22 τυφλοι : T pr οτι | [καὶ] : H—T
 24.25.26 T εξηληλυθατε

16 fin + εις αγαθον 17.18 περιχωρω εν οις και μεχρι
 Ιωανου του βαπτιστου ος 21 εθεραπευεν | τυφλους εποιει
 βλεπ. 22 πορ. ειπατε Ιωανη α ειδον υμων οι οφθαλμοι
 και α ηκουσαν υμων τα ωτα 25 διαγοντες 26 fin + (28)
 οτι ουδεις μειζων εν γενν. γυν. προφητης Ιωανου του βαπ-
 τιστου

περισσότερον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ 27 Mt 8,1.
γέγραπται·

ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσ-
ώπου σου,

ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.
λέγω ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Ἰωάννου 28 1,15.
οὐδεὶς ἐστίν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστίν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας 29 8,7.12.
καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεόν, βαπτισθέντες Mt 21,32.
τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νο- 30 Act 18,46.
μικοὶ τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς,
μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. Τίτι οὖν ὁμοιώσω 31
τούς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίτι εἰσὶν
ὅμοιοι; ὅμοιοί εἰσιν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθη- 32
μένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις λέγοντες·

ἠόλησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε·

ἐδρηγήσαμεν καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.

ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μὴ ἔσθων 33
ἄρτον μήτε πίνων οἶνον, καὶ λέγετε· δαιμόνιον
ἔχει. ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ 34 15,2.
πίνων, καὶ λέγετε· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ
οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ 35
ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς.

Ἡρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγη 36 11,37.
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρι-
σαίου κατεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἣτις ἦν ἐν τῇ 37
πόλει ἁμαρτωλὸς, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι κατάκειται
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον
μύρου¹ καὶ στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ 38 Mt 26,7-13.
κλαίουσα, τοῖς δάκρυσιν ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας J 12,8-8.

28 γυναικ. : T+ προφητης | Η οὐδεὶς ἐστίν 28—30 Η
ἐστίν. — Καὶ . . . αὐτου. — 32 λεγοντες : Η α λεγει 33 T
ἐσθίων | T μηδε 34 Η ἐσθων 35 hT απο τ. τεκν.
αυτ. παντ.

28 λεγω δε υμιν οτι ο μικροτ. αυτου 33 — αρτον ει
οινων 35 — παντων 38 εβρεξε

αὐτοῦ, καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέ-
 μασεν, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ
 39 ἤλειπεν τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας
 αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν προ-
 φήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἢ γυνὴ ἣτις
 40 ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστίν. καὶ ἀπο-
 κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω
 41 σοὶ τι εἰπεῖν. ὁ δὲ· διδάσκαλε, εἰπέ, φησὶν. ἵ δὴ
 χρεοφειλέται ἦσαν δανιστῆ τινι· ὁ εἰς ὄφειλεν
 42 δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. μὴ
 ἐχόντων αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο.
 43 τίς οὖν αὐτῶν πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν; ἁποκριθεὶς
 Σίμων εἶπεν· ὑπολαμβάνω ὅτι ὃ τὸ πλεῖον ἐχαρί-
 Gn 18,4. 44 σατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας. ἵ καὶ
 στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις
 ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσηλθὼν σου εἰς τὴν οἰκίαν,
 ὕδωρ μοι ἐπὶ πόδας οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς
 δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξίν
 R 10,16. 45 αὐτῆς ἐξέμαξεν. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη
 δὲ ἀφ' ἧς εἰσηλθὼν οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου
 46 τοὺς πόδας. ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας·
 47 αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειπεν τοὺς πόδας μου. οὐ χάριν.
 λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί,
 ὅτι ἠγάπησεν πολὺ· ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον
 5,20.21. 48 ἀγαπᾷ. εἶπεν δὲ αὐτῇ· ἀφέωνται σου αἱ ἁμαρτίαι.
 49 καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς
 8,48; 17,19; 50 τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἶπεν
 18,42. δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε·
 πορεύου εἰς εἰρήνην.

8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ καθεξῆς καὶ αὐτὸς διώδευεν
 κατὰ πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζό-

38 T εξεμαξεν 39 προφητης : H pr [o] 41 H
 χρεοφειλεται 44 μοι επι : hT μου επι τους 45 hT διελειπεν
 46 T μου τους ποδ. 47 T αυτης αι αμαρτ.

39 ο φαρισ. παρ ω κατεχειτο 46 — τ. ποδας μου 47 ου
 χαριν λεγω σοι· | αι αμ. . . αγαπα : αυτη πολλα 50 η : pr γυναι

μενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν
 αὐτῷ, καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμένοι 2
 ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία
 ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπέτα
 ἐξεληλύθει, καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου 3
 Ἡρώδου καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες
 διηκόνουν αὐτοῖς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.
 Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν 4
 ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπεν διὰ παραβολῆς·
 ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν τὸν σπόρον αὐτοῦ. 5
 καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν
 ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἕτερον κατέπεσεν ἐπὶ τὴν 6
 πέτραν, καὶ φθὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα.
 καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συν- 7
 φρεῖσαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό. καὶ ἕτερον 8
 ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φθὲν ἐποίησιν
 καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ταῦτα λέγων ἐφώνει·
 ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. Ἐπληρώτων δὲ 9
 αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τίς αὐτῆ εἶη ἡ παρα-
 βολή. ὁ δὲ εἶπεν· ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυ- 10
 στήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς
 ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ
 ἀκούοντες μὴ στυγῶσιν. Ἔστιν δὲ αὐτῆ ἡ παρα- 11
 βολή. ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ 12
 παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες, εἴτα ἔρχεται
 ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας
 αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. οἱ δὲ ἐπὶ 13
 τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς δέχονται
 τὸν λόγον, καὶ οὔτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς
 καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφί-

4,48.

Mc 16,40.41;
16,9.4-18:
Mt 13,1-23.
Mc 4,1-20.10¹⁴ 6,2.10.11¹¹ P 1.22.

3 Η Ἰωάννα 7 R σπείρειν 10 Η στυγῶσιν 12 κΤ
 ἐπὶ τὴν πέτραν : οὐκ εἶ : ἢ οὐκ εἶ

4 στυγῶσιν : παραβολῆς τριπλασιῶν καρπὸν : αὐτῶν :
 5 - τὸν σπείρειν 6.7.8 ἀλλὰ 9 κΤ.δ. καὶ πάλιν
 10 ἰδὲται

- 14 στανται. τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοι
 εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλού-
 του καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συνπνίγονται
- Act 16,14. 15 καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοι
 H 10,88.
 Ap 3,10. εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες
 τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπο-
- 16-18: 16 μονῇ. Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄρας καλύπτει αὐτὸν
 Mc 4,21-25. σκευεὶ ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας
 Mt 5,15. τίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ φῶς.
- Mt 10,26. 17 οὐ γὰρ ἐστὶν κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται,
 οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ μὴ γνωσθῆ καὶ εἰς φανερόν
- 19,26. 18 ἔλθῃ. βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὅς ἂν γὰρ ἔχη,
 δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ
 ἔχειν ἀρθῆσεται ἀπ' αὐτοῦ.
- 19-21: 19 Παρεγένετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ
 Mt 12,46-50.
 Mc 3,31-35. ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ
- 20 διὰ τὸν ὄχλον. ἀπηγγέλη δὲ αὐτῷ· ἡ μήτηρ σου
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντες.
- 21 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· μήτηρ μου
 καὶ ἀδελφοὶ μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ
 θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιῶντες.
- 22 Ἐγένετο δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς
 Mt 8,18,23-27.
 Mc 4,35-41. ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν
 πρὸς αὐτούς· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης·
- 23 καὶ ἀνήχθησαν. πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν.
 καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ
- 24 συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνεον. προσελθόντες δὲ
 διήγειραν αὐτὸν λέγοντες· ἐπιστάτα ἐπιστάτα,
 ἀπολλύμεθα. ὁ δὲ διεγεροθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ
 καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ
- 25 ἐγένετο γαλήνη. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ποῦ ἡ πίστις

17 H γὰρ ἐστὶν 19 μητηρ : T+ αυτου 20 αυτω :
 T+ ουι | H θέλοντές σε 23 h λαιλ. εις τ. λιμν. ανεμ.

15 — καλη και | τον λογον του θεου 17 αποκρ. αλλα
 ινα γν. 20 ζητουντες σε 23 ανεμου : + πολλη
 24 επιστατα bis : κυριε bis | — του υδατος

ὁμῶν; φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς
 ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέ-
 μοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν
 αὐτῷ; Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν 26
 Γερασηνῶν, ἣτις ἐστὶν ἀντίπερα τῆς Γαλιλαίας. 26-39 :
 ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν ἀνὴρ τις 27 Mt 8,28-34.
 ἐκ τῆς πόλεως ἔχων δαιμόνια, καὶ χρόνῳ ἰκανῷ Me 5,1-20.
 οὐκ ἐνεδύσατο ἱμάτιον, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν
 ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν 28
 ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ
 εἶπεν· τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ
 ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. παρήγ- 29
 γελλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν
 ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συν-
 ηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεύετο ἀλύσειν καὶ πέδαις
 φυλασσόμενος, καὶ διαρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο
 ὑπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς ἐρήμους. ἐπηρώτησεν 30
 δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς [λέγων]· τί σοι ὄνομά ἐστιν;
 ὁ δὲ εἶπεν· λεγιῶν, ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ
 εἰς αὐτόν. καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ 31
 αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. ἦν δὲ ἐκεῖ 32
 ἀγέλη χοίρων ἰκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει· καὶ
 παρεκάλεσαν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκεί-
 νους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ἐξελθόντα 33
 δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς
 τοὺς χοίρους, καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
 κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. ἰδόντες 34
 δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγονός ἐφύγον καὶ ἀπήγγειλαν

26 T Γεργεσηνων, h^r Γεργεσ. et Γαδαρηνων, ii 37. 27 h
 [τις] ατηρ 28 H [του θεου] 29 h παρηγγειλεν | υπο :
 X απο 30 [λεγων] : T-H 32 hT βοσκομενων

27 ος ειχεν δαιμ. απο χρονων ικανων ος ιματιον ουκ
 ενεδιδυσκετο 28 — προσεπ. αυτω και | — Ιησου 29 πνευμ. :
 δαιμονιω | εξελθε 30 λεγων ονομα μοι· πολλα γαρ ησαν
 δαιμ. 32 — ικανων | ινα εις τ. χοιρους εισελθωσιν
 33 εισηλθ. : ωρμησαν

35 εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ
 ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ
 εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀπ' οὗ τὰ δαι-
 μόνια ἐξῆλθεν ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ
 36 τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπήγ-
 γειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμο-
 37 νισθεὶς. καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος
 τῆς περιχώρου τῶν Γερασηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν,
 ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς
 38 πλοῖον ὑπέστρεψεν. ἐδεῖτο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀπ'
 οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέ-
 39 λυσεν δὲ αὐτὸν λέγων· ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν
 σου, καὶ διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν ὁ θεός. καὶ
 ἀπῆλθεν καθ' ὄλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα
 ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

40-56: 40
 Mt 9,18-26.
 Mc 5,21-43.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέφειν τὸν Ἰησοῦν
 ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσ-
 41 δοκῶντες αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα
 Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἀρχῶν τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν·
 καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας Ἰησοῦ παρεκάλει
 7,12. 42 αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ
 μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὕτη
 ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτόν οἱ ὄχλοι
 43 συνέπνιγον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵμα-
 τος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἣτις ἰατροῖς προσαναλώσασα
 ὄλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ἀπ' οὐδενὸς θεραπευ-
 44 θῆναι, προσελθοῦσα ὑπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου
 τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχορῆμα ἔστη ἡ ῥύσις

35 H ἦλθαν | H ευραν | H [του] Ἰησ. 37 T ηρω-
 τησαν 38 T εδεετο 40 H Εν δε τω υποστρ. 41 αυτος :
 X ουτος 42 αυτη : H αυτη 43 H- ιατρ. . . βιον

35 παραγενομενων δε εκ της πολεως και θεωρησαντων
 καθημενον τον δαιμονιζομενον σωφρ. και ιματισμενον καθη-
 μενον 37 ηρωτησαν δε τον Ιησ. παντες και η χωρα των
 Γερασηνων 39 πορευου 41 - ω ονομα Ιαειρος 42 - ως
 43 ητις ετε : ην ουδε εις ισχυεν θεραπευσαι 44 - οπισθεν
 ει του κρασπεδ.

τοῦ αἵματος αὐτῆς. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· τίς ὁ 45
ἀράμενός μου; ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ
Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέ-
χουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· 46
ἦψατό μου τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύναμιν ἐξελη-
λυθυῖαν ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ 47
ἔλαθεν, τρέμουσα ἦλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ
δι' ἣν αἰτίαν ἦψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἐνώπιον
παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. ὁ δὲ 48 7,50.
εἶπεν αὐτῇ· θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε·
πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται 49
τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων ὅτι τέθνηκεν
ἡ θυγάτηρ σου, μηκέτι σκύλλε τὸν διδάσκαλον.
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ· μὴ φοβοῦ· 50
μόνον πιστεύσον, καὶ σωθήσεται. ἔλθὼν δὲ εἰς 51
τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν τινα σὺν αὐτῷ
εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν
πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. ἔκλαιον δὲ 52 7,13.
πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. ὁ δὲ εἶπεν· μὴ
κλαίετε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ 53
κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. αὐτὸς 54
δὲ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν λέγων·
ἡ παῖς, ἔγειρε. καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, 55
καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοῦναι
φαγεῖν. καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ 56 5,14. Mc 7,36.
παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Συνκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἔδωκεν αὐτοῖς 9 ^{1-8:} Mt 10,1.7.9-11.
δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ ^{14:} Mc 6,7-12.
νόσους θεραπεύειν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρῶς- 2

45 H— και οι συν αυτω 49 H θυγατηρ 51 h^f — και
Ιωαννην 52 ου γαρ : T ουκ 54 T χειρου 9,1 B συκαλεσ. |
h εδωκ. δυναμ. αυτ.

45 ο δε Ιησ. γνους την εξελθουσαν εξ αυτου δυναμιν
εφηρωτα τις μου ηψατο 47 εντρομος ουσα 49 ιχονται
απο ... λεγοντες 51 του κορασιου

- 3 σειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι, καὶ εἶπεν
 πρὸς αὐτούς· μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε
 ῥάβδον μήτε πήραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον
 10,5-7. 4 μήτε ἀνά δύο χιτῶνας ἔχειν. καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν
 10,11. 5 εἰσελθῆτε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. καὶ
 ὅσοι ἂν μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς
 πόλεως ἐκεῖνης τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν
 ὑμῶν ἀποτινάσσετε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.
 6 ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελι-
 7-9: 7 ζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ. Ἦκουσεν
 Mt 14,1.2. δὲ Ἡρώδης ὁ τετραάρχης τὰ γινόμενα πάντα, καὶ
 Mc 6,14-18. διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινῶν ὅτι Ἰωάννης
 8 ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ὑπὸ τινῶν δὲ ὅτι Ἡλείας ἐφάνη,
 ἄλλων δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.
 23,8. 9 εἶπεν δὲ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς
 δέ ἐστιν οὗτος περὶ οὗ ἀκούω τοιαῦτα; καὶ ἐζήτει
 10-17: 10 ἰδεῖν αὐτόν. Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι
 Mt 14,18-21. διηγῆσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. Καὶ παραλαβὼν
 Mc 6,30-44. αὐτούς ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς πόλιν καλου-
 J 6,1-13. 11 μένην Βηθσαϊδά. οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολού-
 θησαν αὐτῷ· καὶ ἀποδεξάμενος αὐτούς ἐλάλει
 αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς
 12 χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο. Ἡ δὲ ἡμέρα
 ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον
 αὐτῷ· ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα πορευθέντες εἰς
 τὰς κύκλῳ κώμας καὶ ἀγροὺς καταλύσωσιν καὶ
 εὐρωσιν ἐπισιτισμόν, ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ
 13 ἐσμέν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· ὅτε αὐτοῖς φαγεῖν
 ὑμεῖς. οἱ δὲ εἶπαν· οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ ἄρτοι
 πέντε καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς

2 fin R+ [τους ασθενεις] 3 [ανα] : T-H 5 τον : T
 pr και 9 Ηρωδης : H pr [ο] 12 Η ειπαν 13 h αυτοις
 υμ. φαγειν | hR πεντε αρτοι

6 κατα πολεις 7 — παντα και | ηπορευετο | εκ νεκρ.
 ανεστη 10 κωμην λεγομενην υλ τοπον ερημον 11 θεραπ.:
 + αυτου παντας 12 — και ευρ. επισιτ.

ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.

ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπεν δὲ 14
πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· κατακλίνατε αὐτοὺς
κλισίας ὡσεὶ ἀνὰ πεντήκοντα. καὶ ἐποίησαν οὕτως 15
καὶ κατέκλιναν ἅπαντας. λαβὼν δὲ τοὺς πέντε 16
ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν, καὶ
ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ. καὶ 17 2 Rg 4,44.
ἔφαγον καὶ ἔχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἦρθη τὸ
περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινοι δώδεκα.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον 18 18—27:
Mt 16,18—28.
Mc 8,27—9,1.
κατὰ μόνας συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπη-
ρώτησεν αὐτοὺς λέγων· τίνα με οἱ ὄχλοι λέγουσιν
εἶναι; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν· Ἰωάννην τὸν 19 7.
βαπτιστῆν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ ὅτι προ-
φήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· 20
ὕμεις δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Πέτρος δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν· τὸν Χριστὸν τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ ἐπι- 21
τιμήσας αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ λέγειν τοῦτο,
εἰπὼν ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ 22 44. 18,32.33.
παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυ-
τέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀπο-
κτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. Ἐλεγεν 23
δὲ πρὸς πάντας· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔρχεσθαι,
ἀρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ ἂν 24 17,33. Mt 10,39.
J 12,25.
θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν·
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ,
οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος 25

14 γαρ : T δε | T— ὡσει 2^ο 15 h παντας 18 h
συνητησαν 22 εγερθ. : h αναστηναι 23 h απαρηνησασθω
24 αν 1^ο : T εαν 25 h ωφελει

15 — και κατεκλ. απ. 16 ουρ. : + προσευξατο και |
— και κατεκλ. 18 αυτον προσευχ. : αυτους 20 χριστ. : +
υιον 22 μεθ ημερας τρεις 23 — και αρ. τ. στ. α. | — καθ
ημεραν 25 ωφελει ανθρωπον κερθησαι ... απολεσαι ...
ζημωθηναι

- κερδήσας τὸν κόσμον ὄλον ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας
 Mt 10,33. 26 ἢ ζημιωθείς; ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῆ με καὶ τοὺς
 ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαι-
 σχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ
 27 τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. λέγω δὲ
 ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶν τινες τῶν αὐτοῦ ἐστηκότων
 οἱ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
- 28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὥσει
 Mt 17,1-9. Mc 9,2-9. ἡμέραι ὀκτώ, καὶ παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην
 καὶ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.
 29 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος
 τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ
 30 λευκὸς ἕξαστράπτων. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνε-
 λάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλείας,
 22. 31 ὁὐ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ, ἣν
 2 P 1,16-18. J 1,14. 32 ἡμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος
 καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπνῷ· δια-
 γρηγορήσαντες δὲ εἶδαν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς
 33 δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο
 ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ
 Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν
 ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν
 σοὶ καὶ μίαν Μωϋσεῖ καὶ μίαν Ἡλεία, μὴ εἰδῶς
 34 ὃ λέγει. ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη
 καὶ ἐπεσκίαζεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ
 3,22. 35 εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν νεφέλην. καὶ φωνὴ
 ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ
 36 υἱὸς μου ὁ ἐκλελεγμένος, αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἐν τῷ
 γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη Ἰησοῦς μόνος. καὶ

27 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ : h^r τον υιον του ανθρωπου
 ερχομενον εν τη δοξη αυτου 28 K— και 1° 31 R
 εμελλεν

26 — λογους 28 κ. Ιακ. κ. Ιωαν. 29 η ιδεα . . .
 ηλλοιωθη 33 θελεις ποιησω ωδε 35 ηλθεν | αγαπητος
 εν ω ευδοκησα

αὐτοὶ εἰσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρακαν.

Ἐγένετο δὲ τῇ ἐξῆς ἡμέρα κατελθόντων αὐτῶν 37 ^{37-45:}
ἀπὸ τοῦ ὄρους συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. ^{Mt 17,14-23.}
καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐβόησεν λέγων· 38 ^{Mc 9,14-32.}
διδάσκαλε, δέομαί σου ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν
μου, ὅτι μονογενῆς μοί ἐστιν, ¹ καὶ ἰδοὺ πνεῦμα 39
λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κράζει καὶ σπαράσσει
αὐτόν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ
συντριβὸν αὐτόν· καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν σου 40
ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. ἀπο- 41
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ
διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ
ἀνέξομαι ὑμῶν; προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου. ἔτι 42 ^{7,15.}
δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτόν τὸ δαι-
μόνιον καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησεν δὲ ὁ Ἰησοῦς
τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἴασατο τὸν παῖδα
καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ἐξεπλήσ- 43
σοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ.

Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίει
εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· θέσθε ὑμεῖς εἰς 44 ^{22.}
τὰ ὄτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν 45 ^{18,34.}
παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ αἰσθῶνται
αὐτό, καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτόν περὶ τοῦ
ῥήματος τούτου. Εἰσηλθὲν δὲ διαλογισμὸς ἐν 46 ^{46-50:}
αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς 47 ^{Mt 18,1-5.}
εἰδὼς τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπι- ^{Mc 9,33-40.}
λαβόμενος παιδίον ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ, καὶ 48 ^{Mt 10,40.}

37 τῇ ἐξῆς ἡμέρα : h^r | δια τῆς ἡμέρας | 38 T, ἐπι-
βλεψαι 39 H ἐξεφνης | H μολις 47 εἰδὼς : h ἰδων |
T παιτίου

37 κατελθοντα αυτον | συνελθειν α. οχλον πολυν
42 ιασ. τ. παιδα : αφηκεν αυτον

εἶπεν αὐτοῖς· ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἂν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστιν
 49 μέγας. Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωάννης εἶπεν· ἐπιστάτα, εἶδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύομεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ
 11,28. Ph 1,18. 50 μεθ' ἡμῶν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν Ἰησοῦς· μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν.

Mc 10,82. 51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήμψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον [αὐτοῦ] ἐστήρισεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ,
 J 4,4. 52 καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν,
 53 ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερου-
 2 Rg 1,10.12. 54 σαλήμ. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπαν· κύριε, θέλεις εἰπωμεν πῦρ κατα-
 55 βῆναι ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς; στρα-
 J 8,17; 12,47. 56 φεῖς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57-60 : 57 Καὶ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέν τις πρὸς αὐτόν· ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.
 Mt 8,19-22. 58 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν

48 εαν : H αν | αν : R εαν 49 δε : T+ ο | H
 ειδαμεν | εν : T επι | T εκωλυσαμεν 51 [αυτου] : T-H
 52 κωμην : T πολιν | T Σαμαριτων | ωστε : H ως 54 αναλ-
 αυτους : h^r+ | ως και Ηλεις εποιησεν | 55 αυτοις : h^r+
 | και ειπεν Ουκ οιδατε ποιου πνευματος εστε | + | [ο υιος
 του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχας [ανθρωπων] απολεσαι αλλα
 σωσαι] | 57 T αν 58 H [ο] Ιησ.

καρδίων ἡμῶν. εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· ἀκούσατέ με
 μοι ἡ γὰρ εἶπα· ἐπίστευσα καὶ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας
 ὅτι φέρει τὴν περὶ τῆς ζωῆς μου. εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς
 ὄφεις τὰς βασίλους ἔχοντες τὸν ἄσπαστον ἰσχυρισμὸν
 οὐδὲ ἐπιβάντες ἄσπελλαι τὴν ἰσχυρίαν τῆς θανάτου.
 εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· ἀκούσατέ μου, κερὰ ἄνω καὶ
 πρῶτον δὲ ἐπίστευόν μοι ἀποσταθῆναι τὴν εἰρήνην
 τὸν οἶκόν μου. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰουδαίος· καὶ
 οὐδεὶς ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἀσπασμὸν καὶ
 βλέπων εἰς τὰ ἄγια εὐθετὸς ἐστὶν τῷ ἀσπασμῷ
 τοῦ θεοῦ.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κήριος [καὶ] δευτέρως (1) ἐβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ θεοῦ ἀπὸ
 προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ εὐκρινεὶν αὐτῷ
 ἡμελλεν αὐτὸς ἐρχεσθαι. ἔλεγον δὲ πρὸς αὐτοὺς· ὁ μὲν
 θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεη-
 θητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ διὰ τὸν ἐργάταις
 ἐκβάλλη εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ἠκούσατε· ἰδοὺ ἡ
 ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄφνας ἐν μέσῳ λύκων. μὴ
 βαστάζετε βαλλάντιον, μὴ πήραν, μὴ ὑποδηματια·
 καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπασθῆτε. εἰς ἣν δὲ ἂν
 εἰσελθῆτε οἰκίαν, πρῶτον λέγετε· εἰρήνη τῷ
 οἴκῳ τούτῳ. καὶ ἐὰν ἦ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, εὐφραν-
 παήσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήτι,
 ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε,
 ἔσθοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄλιος γὰρ
 ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. μὴ μεταβιβαθῆτε εἰς
 οἰκίας εἰς οἰκίαν. καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέλθῃτε
 καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ πικρὰ τῶν ἐμῶν
 ἡμῶν,

ἡ ἐπιβάντες : κR πr κομμε 92 H ἰσχυρὸν ἰσχυρισμὸν ἡ
 ἐπιβάλλοντες ... ἰσχυρὸν : F ἡ ἐπὶ τῆς ἰσχυρίας βασιλικῆς καὶ τῆς
 βασιλικῆς τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ζωῆς - H = ἰσχυρὸν VJ' 1111
 T-H ἰσχυρὸν : H - ἰσχυρὸν, κ 17 ἰσχυρὸν : H ἡ ἰσχυρὸν
 ἡ T - καὶ ἡ κ 122 η

ἡ ἀσπασμῷ : 10 J ἀσπασμῷ ἡ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἡ
 ἡ ἰσχυρὸν : ἡ ἀσπασμῷ ἡ ἰσχυρὸν ἡ
 377

- 9 ¹ καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
- 10 εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσεέλθητε καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἶπατε·
- Act 18,6. 11 καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ
- 12 θεοῦ. λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
- Mt 11,21—28. 13 ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Οὐαὶ σοι, Χοραζεῖν, οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθή-
- 14 μενοι μετενόησαν. πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτό-
- Is 14,13.15. 15 τερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. καὶ σύ, Καφαρναούμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθῆσῃ; ἕως τοῦ ἄδου
- Mt 10,40. 16 καταβιβασθῆσῃ. Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν
- 17 ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.
- J 12,81. 18 εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ἐθδεώρουσιν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστρα-
- Ap 12,8.9. 19 πὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν
- Mc 16,18. 20 ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει. πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε
- Ph 4,8. Ap 8,5. Mt 7,22. 21 ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρα-
- Mt 11,25—27. 21 νοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιᾶσατο τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαι σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας

12 λεγω : T+ δε 15 T- του | K καταβηση 18 h εκ τ. ουρ. ως αστραπην 19 h αδικηση 21 τω 1^ο : T pr εν

12 ημερα εκεινη : βασιλεια του θεου 14 — εν τη κρισει 16 εμε αθετων ετε : εμου ακουων ακουει του αποστειλαντος με 17 οβ' 20 πνευμ. : δαιμονια

αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία
 ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. πάντα μοι παρεδόθη 22
 ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστίν
 ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστίν ὁ πατήρ εἰ
 μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἂν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.
 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν· 23 Mt 13,16.17.
 μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.
 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς 24 1 P 1,10.
 ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν,
 καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν.

Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν 25 25-28 :
 λέγων· διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρο-
 νομήσω; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί 26
 γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς 27
 εἶπεν· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
 καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ
 τῇ ἰσχύϊ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν
 πλησίον σου ὡς σεαυτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ· ὁρθῶς 28 Lv 18,5.
 ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ καὶ ζήσῃ. ὁ δὲ θέλων 29 Mt 19,17.
 δικαιῶσαι ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς
 ἐστίν μου πλησίον; ὑπολαβὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· 30
 ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς
 Ἱερειχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσαν, οἱ καὶ ἐκδύ-
 σαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπήλθον
 ἀφέντες ἡμιθανῆ. κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις 31
 κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν
 ἀντιπαρῆλθεν. ὁμοίως δὲ καὶ Λευεΐτης κατὰ τὸν 32
 τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν. Σαμαρεΐτης 33
 δὲ τις ὁδεύων ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν ἐσπλαγ-

21 T εγεν. ευδοκ. | fin T + και στραφεις προς τους
 μαθητας ειπεν 22 αν : T εαν 24 T ιδαν 27 h- σου 1^ο
 | K- της 30 R Ἱερειχώ 31 H [εν] 32 λευειτης : T+
 γενομενος 33 T Σαμαριτης

22 απο 23 - κατ ιδιαν | βλεπετε : + και ακουοντες
 α ακουετε 24 - και βασιλεις 25 - διδασκαλε |
 - αιωνιον 27 - και εν ο. τη διαν. σου 31 κατα τυχα

84 χνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα
 αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ
 αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδο-
 85 χεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν αὐριον
 ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ
 εἶπεν· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὁ τι ἂν προσδα-
 πανήσης ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω
 86 σοι. τίς τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι
 87 γεγονέναι τοῦ ἐμπροσθέντος εἰς τοὺς ληστάς; ὁ δὲ
 εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν δὲ
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

J 11,1; 19,9.8. 88

Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσηλθὼν
 εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπε-
 89 δέξατο αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ
 καλουμένη Μαριάμ, ἣ καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς
 τοὺς πόδας τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ.
 40 ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν·
 ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν· κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ
 ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλειπεν διακονεῖν; εἶπόν
 41 οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ
 εἶπεν αὐτῇ ὁ κύριος· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς
 καὶ θορυβάῃς περὶ πολλά, ἐνὸς δὲ ἐστὶν χρεία·
 42 Μαρία γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις
 οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς.

Mt 6,33. 42

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ
 προσερχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθη-
 τῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσ-
 εὔχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθη-

34 T πανδοκίον 35 h ἔδωκεν δυο δην. | T πανδοκεῖ
 37 H [ο] Ἰησ. 38 Ἐν δὲ τῷ : T Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ | αὐτός :
 T pr καὶ | h [εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς] 39 H [η] 40 T
 κατέλειπεν | εἶπον : R εἶπε 41.42 μεριμνας . . . γαρ : h
 θορυβάζη· Μαριάμ 42 ἐνός . . . γαρ : H ὀλιγων δὲ ἐστὶν
 χρεία η ἐνός· Μαριάμ γαρ

35 εἶνα σὺν δοχεῖς πλησίον γεγονέναι
 ἐν τῷ πορ. αὐτοῦ εἰσελθεῖν

38 ἐγένετο δὲ

τὰς αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ὅταν προσεύχησθε, ² ^{2-4:} λέγετε· Πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθάτω ^{Mt 6,9-18.}
 ἡ βασιλεία σου· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον ³
 δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ⁴
 ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίνομεν παντὶ
 ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει-
 ρασμόν. Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τίς ἐξ ὑμῶν ⁵
 ἔξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου
 καὶ εἶπη αὐτῷ· φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους,
 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με ⁶
 καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· κάκεινος ἔσωθεν ⁷
 ἀποκριθεὶς εἶπη· μὴ μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ
 θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδιά μου μετ' ἐμοῦ
 εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί
 σοι. λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς ⁸ ^{18,5.}
 διὰ τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διὰ γε τὴν ἀναίδιαν
 αὐτοῦ ἐγερωθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρήζει. Καγὼ ⁹ ^{9-13:}
 ὑμῖν λέγω, αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, ^{Mt 7,7-11.}
 καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς ¹⁰
 γὰρ ὃ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὃ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ
 τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν ¹¹
 πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει·
 αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ
 ἐπιδώσει; ἢ καὶ αἰτήσει φόν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ ¹²
 σκορπίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε ¹³
 δόματα ἀγαθὰ δίδοναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ

² ελθ. η βασιλ. σου : h^r ελθετω το αγιον πνευμα σου
 εφ ημας και καθαρισατω ημας ⁸ R αναλδειαν ⁹ T
 ανοιχθησεται ,it ¹⁰ ¹⁰ h ανοιγεται ¹¹ h αιτησει τον
 πατ. | K— αρτον . . . και (h η [και]) ¹² H— μη

² προσευχ. : + μη βαττολογειτε ως οι λοιποι· δοκουσιν
 γαρ τινες οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται·
 αλλα προσευχομενοι | πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις | σου
 η βασιλεια· γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι
 γης ⁸ δος ημ. σημερον ⁴ τα οφειλεματα ημων ως και
 ημεις αφιομεν τοις οφειλεταις ημων | fin + αλλα ρουσαι
 ημας απο του πονηρου ⁵ — προς αυτους ⁶ παρεστιν
 απ αγρου ¹³ οντες

μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα
αγιον τοις αιτουσιν αυτον.

- 14—26 : 14 Και ην εκβαλλον δαιμονιον κωφον· εγενετο
Mt 12,22—30. 43—45.
Mc 8,22—27. δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος
15 και εθαυμασαν οι οχλοι· τινες δε εξ αυτων ειπαν·
εν Βεελζεβουλ τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει
Mc 8,11. 16 τα δαιμονια· ετεροι δε πειραζοντες σημειον εξ
17 ουρανου εζητουν παρ' αυτου· αυτος δε ειδως
αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις· πασα βασι-
λεια εφ' εαυτην διαμερισθεισα ερημοῦται, και
18 οικος επι οικον πιπτει· ει δε και ο σατανας εφ'
εαυτον διεμερισθη, πως σταθησεται η βασιλεια
αυτου; οτι λεγετε εν Βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα
19 δαιμονια· ει δε εγω εν Βεελζεβουλ εκβαλλω τα
δαιμονια, οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν; δι
Ex 8,15. 20 τουτο αυτοι υμων κριται εσονται· ει δε εν θα-
κτυλω θεου [εγω] εκβαλλω τα δαιμονια, αρα
21 εφθασεν εφ' υμας η βασιλεια του θεου· οταν ο
ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την εαυτου αυλην,
Kol 2,15. 22 εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου· επαν δε
ισχυροτερος αυτου επελθων νικηση αυτον, την
πανοπλιαν αυτου αιρει εφ' η επεποιθει, και τα
9,50. 23 σκυλα αυτου διαδιδωσιν· Ο μη ων μετ' εμου
κατ' εμου εστιν, και ο μη συνάγων μετ' εμου
24 σκορπιζει· Οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη
απο του ανθρωπου, διερχεται δι' ανυδρων τοπων
ζητουδν αναπασιν, και μη ευρισκον λεγει· υπα-
25 στρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον· και

13 H [o] εξ | πνευμα αγιον : h^r † αγαθον δομα † πνευμα αγαθον 14 δαιμονιον : T+ και αυτο ην 15 T. ειπον | Η βεελζεβουλ, η 18.19 17 hT διαμερισθ. εφ εαυτην 19 h κριτ. υμ. εσοντ., T κριτ. εσοντ. υμ. 20 T— [εγω] 24 H ευρισκον [τοτε] λεγ., h ευρισκον. τοτε λεγ.

14 ταυτα δε ειποντο αυτου προσφερεται αυτω δαιμονιο-
ζομενος κωφος και εκβαλοντος αυτου παντες εθανμαζον
15 hη + ο δε αποκριθεις ειπεν· πως δυναται σατανας σα-
ταναν εκβαλλειν 18 πως : ου

ἐλθὼν εὐρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.
 τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἕτερα πνεύματα 26 J 5,14.
 πονηρότερα ἑαυτοῦ ἑπτὰ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ
 ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου
 χεῖρονα τῶν πρώτων. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν 27 1,28.42.48.
 αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασαί τις φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ
 ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά
 σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. αὐτὸς δὲ εἶπεν· 28 8,15.21.
 μενοῦν μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 καὶ φυλάσσοντες.

Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισομένων ἤρξατο λέγειν· 29 ^{29—32:} Mt 12,88—42.
 ἡ γενεὰ αὕτη γενεὰ πονηρὰ ἐστίν· σημεῖον ζητεῖ,
 καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον
 Ἰωνᾶ. καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς τοῖς Νινευεῖταις 30
 σημεῖον, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ. βασίλισσα νότου ἐγεροθήσεται ἐν 31 1 Rg 10,1.
 τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης
 καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περά-
 των τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ
 ἰδοὺ πλείον Σολομῶνος ὤδε. ἄνδρες Νινευεῖται 32 Jona 3,5.
 ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης
 καὶ κατακρινουῶσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ
 κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλείον Ἰωνᾶ ὤδε. Οὐδεὶς 33 8,16. Mt 5,15.
 λύχνον ἄψας εἰς κρυπτὴν τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν
 ῥόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευό-
 ντες τοὶ φῶς βλέπωσιν. ὁ λύχνος τοῦ σώματός 34 ^{34—36:} Mt 6,22.23.
 ἐστίν ὁ ὀφθαλμὸς σου. ὅταν ὁ ὀφθαλμὸς σου
 ἁλοῦς ᾖ, καὶ ὄλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἐστίν·
 ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

25 εὐρίσκει : H+ [σχολαζόντα] 30 Ἰωνᾶς : H pr [ο] |
 E Νινευεῖταις, it 32 -ευῖται 33 H κρύπτῃν | φῶς :
 T φεγγος 34.36 H φωτινον ter et σκοτινον bis 35.36 † h^o 8 †

29 Ἰωνα τον προφητου 30 fin + και καθως Ἰωνας εν
 τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας, ουτως
 και ο υιος του ανθρωπου εν τη γη 31 — εν τη κρισει
 32 — vers

35 σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν.
 36 εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὄλον φωτεινόν, μὴ ἔχον μέρος
 τι σκοτεινόν, ἔσται φωτεινόν ὄλον ὡς ὅταν ὁ λύχνος
 τῆ ἀστραπῆ φωτίζη σε.

7,36; 14,1. 37 Ἐν δὲ τῷ λαλήσαι ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος
 ὅπως ἀριστήση παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

Mt 15,2. 38 ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον

39-52: 39 ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. εἶπεν δὲ ὁ κύριος
 Mt 23,1-26. πρὸς αὐτόν· νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν

τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ
 40 ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. ἄφρονες,

οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν;
 41 ἢ πλὴν τὰ ἐνόητα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα

42 καθαρὰ ὑμῖν ἐστίν. ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρι-
 σαῖοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ

πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν
 κρῖσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ταῦτα [δὲ] ἔδει

20,46. 43 ποιῆσαι κάκεινα μὴ παρεῖναι. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
 Φαρισαῖοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν

ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
 44 ἀγοραῖς. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ

ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω
 45 οὐκ οἶδασιν. Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν

λέγει αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς
 46 ὑβρίζεις. ὁ δὲ εἶπεν· καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ,

ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβά-
 στακτα, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ

47 προσπαύετε τοῖς φορτίοις. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἴκο-

36 h [τι] μέρος T τι μέρος | τη : h pr εν 42 [δε] :
 H—T | κρῖσιν : h^r κλησιν 44 ὡς τα μν. τα : h^r | μνημεῖα |

35.36 εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος, τὸ σκότος ποσόν
 37 ἔδραθη δὲ αὐτοῦ τις Φαρισαῖος ἵνα ἀριστ. μετ' αὐτοῦ
 38 Φαρισ. ηἰξάτο διακρινόμενος ἐν εαυτῷ λέγειν δια τι
 39 οἱ Φαρισ. υποκριταὶ 40 τὸ ἐσωθ. κ. τὸ ἐξωθ. 42 — ταῦτα
 ... παρεῖναι 43 ὑμῖν Φαρισαῖοι | ἀγοραῖς : + καὶ
 πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις 44 ὑμῖν : + γραμματεῖς
 καὶ Φαρισαῖοι 46 — τοῖς φορτίοις

δομείτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες
 ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. ἄρα μάρτυρές ἐστε καὶ 48
 συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, δι
 αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδο
 μεῖτε. διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· 49
 ἀποστελῶ εἰς αὐτούς προφήτας καὶ ἀποστόλους,
 καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ διώξουσιν, ἵνα 50
 ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκ
 κληνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς
 ταύτης, ἀπὸ αἵματος Ἄβελ ἕως αἵματος Ζαχαρίου 51 Gn 4,8.
 τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ 2 Chr 24,20.
 οἴκου· ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς
 γενεᾶς ταύτης. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, διτι ἤρατε 52
 τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθατε καὶ
 τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. Κάκειθεν ἐξέλ
 θόντος αὐτοῦ ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρι
 σαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν
 περὶ πλειόνων, ἐνεδρεύοντες αὐτὸν θηρεῦσαι τι 54 20,20.
 ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ 12 Mt 16,6.
 ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν Mc 8,15.
 πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον· προσέχετε
 ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἣτις ἐστὶν
 ὑπόκρισις. οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ 2
 οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθή
 σεται. ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ 3
 2 Mt 2-9 :
 10,26-28.
 8,17.

47 οἱ δε : T και οἱ 48 και συνευδ. : h^r + μη συνευ
 δοκειν + 49 T εκδιωξουσιν 50 K εκκεχυμενον 51 H Ἄβελ
 52 ηρατε : h^r + εκρυφατε + 53.54 Κακειθεν . . . αυτου : h^r
 + λεγοντος δε αυτου ταυτα προς αυτους ενωπιον παντος
 του λαου ηρξαντο οἱ φαρισαιοι και οἱ νομικοι δεινωσ εχειν
 και συνβαλλειν αυτω περι πλειονων, ζητουντες αφορμην τινα
 λαβειν αυτου ινα ευρωσιν κατηγορησαι αυτον + 54 T—
 αυτον 12,1 H ζυμης, ητις εστ. υποκρισις, των φαρισαιων

49 — και . . . ειπεν | αποστελλω 51 Ζαχαριον υιου
 Βαραχιον ον εφρονευσατε αναμεσαον τ. θ. κ. τ. ναου 12,1 Πολ
 λων δε οχλων συνεπεριερχονταν ωστε αλληλους συνπινηγειν
 2 ουκ αποκαλ. : ου φανερωθησεται

- φωτι ἀκουσθήσεται, καὶ ὁ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε
 ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων.
 4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
 τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ
 5 ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. ὑποδείξω δὲ
 ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀπο-
 κτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν.
 6 ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. οὐχὶ πέντε
 στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἐν ἑξ
 αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
 21,18. 7 ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι
 ἠριθμῶνται. μὴ φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων
 8 διαφέρετε. λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἀν-ὀμολογήσῃ
 ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ὀμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν
 9,26. 9 ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον
 τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων
 Mt 12,32. 10 τοῦ θεοῦ. καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν
 Mc 8,28,29. τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ
 ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.
 21,14,15. 11 ὅταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ
 Mt 10,19,20. τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς
 12 ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἶπητε· τὸ γὰρ ἅγιον
 πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.
 13 Ἐἶπεν δὲ τις ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ· διδάσκαλε, εἰπέ
 τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρο-
 Act 7,27. 14 νομίαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπε, τίς με κατέ-
 1 T 6,9,10. 15 στησεν κριτὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; εἶπεν δὲ πρὸς
 αὐτούς· ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεο-
 νεξίας, ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἢ ζωῇ αὐτοῦ

4 H ἀποκτενοντων 8 ὀμολογησῃ· H -γησει 11 η τι
 10 : [H]

4 την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι μηδε εχοντων
 περισσον τι 10 εις δε το πν. το αγ. ουκ αφεθησεται αυτω
 ουτε εν τω αιωνι τουτω ουτε εν τω μελλοντι 14 κριτην
 δικαστην | — η μεριστην

ἔστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ. Ἐλεπεν δὲ παρα- 16
 βολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων· ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου
 εὐφόρησεν ἡ χώρα. καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· 17
 τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ σναάξω τοὺς καρπούς
 μου;¹ καὶ ἔλεπεν· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς 18
 ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ σναάξω
 ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου,
¹καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχῇ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ 19
 κείμενα εἰς ἔτη πολλὰ· ἀναπαύου, φάγε, πίε,
 εὐφραίνου. ἔλεπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός· ἄφρων, ταύτη 20 h 9,37.
 τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου αἰτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ
 ἤτοίμασας, τίνοι ἔσται; οὕτως ὁ θησαυρίζων αὐτῷ 21 Mt 6,30.
 καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν. Ἐλεπεν δὲ πρὸς τοὺς 22 22-31 :
Mt 6,25-33.
 μαθητὰς αὐτοῦ· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· μὴ μερι-
 μνᾶτε τῇ ψυχῇ τί φάγητε, μηδὲ τῷ σώματι τί
 ἐνδύσθησθε. ἡ γὰρ ψυχὴ πλεῖόν ἐστιν τῆς τροφῆς καὶ 23
 τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. κατανοήσατε τοὺς κόρακας, 24 Ps 147,9.
 ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστιν
 ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς·
 πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν. τίς 25
 δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν
 ἡλικίαν αὐτοῦ πηχυν; εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύ- 26
 νασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; κατανοή- 27
 σατε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νῆθει·
 λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ
 αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ ἐν ἀργῷ 28

17 εαυτω : H αὐτω 18 τα γενημ. μ. κ. τα αγ. μου :
 H τον σιτον κ. τα αγ. μ., h^r † τα γενηματα.μ. † εἰ τους
 καρπους μου et text. 19 κειμενα ... πῆε : [H] 20 T
 απαιτουσιν 21 [H] | αὐτω : R εαυτω, T αὐτω 22 H
 [αυτου] | hT υμιν λεγω | σωμ. : H+ [υμων] 23 T- γαρ
 24 ου ... ουδε : hT ουτε ... ουτε 25 X επι τ. ηλικ. αυτ.
 προσθειν. 26 εἰ ... λοιπων : h^r † και περι των λοιπων τι †
 27 αυξανει ... νηθει : † h^r † T ουτε νηθει ουτε υφαινει

18 ποιησω αυτας μειζ. 21 - vers | fin † ταυτα
 λεγων εφωνει· ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 24 καταν. τα
 πετεινα του ουρανου 25 - μεριμνων

- τὸν χόρτον ὄντα σήμερον καὶ αὐριον εἰς κλίβανον
 βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέξει, πόσῳ μᾶλλον
 29 ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι. καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε
 30 καὶ τί πίητε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε· ταῦτα γὰρ
 πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν· ὑμῶν δὲ
 31 ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι ζητεῖτε τούτων· πλὴν ζητεῖτε
 τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα προστεθήσεται
 22,29. 1a 41,14. 32 ὑμῖν. Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποιῦμιον· ὅτι εὐδό-
 κησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.
 33,34 : 33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημο-
 Mt 6,20,21. σόνην· ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ παλαιού-
 18,22. μενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σὴς διαφθείρει·
 35-46 : 34 ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ
 Mt 24,42-51. καρδία ὑμῶν ἔσται. Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες
 Ex 12,11. 35 περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι· καὶ ὑμεῖς
 1 P 1,18. Mt 25,1-18. 36 ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυ-
 τῶν, πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντος
 37 καὶ κρούσαντος εὐθέως ἀνοιξῶσιν αὐτῷ. μακάριοι
 οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὐρήσει
 γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται
 καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς καὶ παρελθὼν διακονήσει
 38 αὐτοῖς. κἂν ἐν τῇ δευτέρῃ κἂν ἐν τῇ τρίτῃ φυ-
 λακῇ ἔλθῃ καὶ εὐρη οὕτως, μακάριοί εἰσιν ἐκεῖνοι.
 1 Th 5,2. 39 τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης
 ποῖα ὥρα ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ
 40 οὐκ ἀφῆκεν διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ
 ὑμεῖς γίνεσθε ἐτοιμοὶ, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ
 41 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος·
 κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις

28 Η ἀμφιαζει 38 καν 1° . . . ουτως : h^r | και εαν
 ελθη τη εσπερινη φυλακη και ευρησει, ουτως ποιησει, και
 εαν εν τη δευτερα και τη τριτη | | T- εκεινοι 39 εγρηγορ.
 αν και ουκ : h^T ουκ αν 41 δε : T+ αυτω

31 ταυτα παντα 32 εν αυτω ευδοκ. 35 εστω υ. η
 οσφυς περιεζωσμενη 40 - vers

ἦ καὶ πρὸς πάντας; καὶ εἶπεν ὁ κύριος· τίς ἄρα 42 ² T 2,15.
 ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος ὁ φρόνιμος, ὃν κατα-
 στήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ
 διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; μακάριος ὁ δοῦλος 43
 ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα
 οὕτως. ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς 44 Mt 25,21.
 ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἶπη 45
 ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ
 κύριός μου ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξεται τύπτειν τοὺς
 παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
 καὶ μεθύσκεσθαι, ἦξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου 46
 ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὧρᾳ ἣ οὐ γινώσκει,
 καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ
 τῶν ἀπίστων θήσει. ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνούς 47 Jc 4,17.
 τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ ἐτοιμάσας
 ἦ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται
 πολλὰς· ὁ δὲ μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, 48
 δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ
 ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ,
 περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. Πῦρ ἦλθον βα- 49
 λεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη;
 βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέ- 50
 χομαι ἕως οὗτου τελεσθῆ. δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην 51
 παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῆ; οὐχί, λέγω ὑμῖν,
 ἀλλ' ἦ διαμερισμόν. ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν 52
 πέντε ἐν ἐνὶ οἴκῳ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσίν
 καὶ δύο ἐπὶ τρισίν¹ διαμερισθῆσονται, πατήρ ἐπὶ 53 Mch 7,6.
 υἱῷ καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί, μήτηρ ἐπὶ θυγατέρα καὶ
 θυγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέρα, πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην
 αὐτῆς καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθεράν. Ἔλεγεν 54 Mt 16,2,3.

42 H [το] 49 T ἀνηφθη. 52.53 H τρισίν, διαμερισ-
 θησονται πατ. 53 T—την 1^ο | T—αυτης

41 — η καὶ πρ. παντ. 42 ο φρον. : † ο αγαθος
 44 ἀληθ. : ἀμην 47 — ετοιμασας η 48 εδωκαν πολυ,
 ζητησουσιν απ αυτου περισσοτερον | πλεον απαιτησουσιν
 51 ποιησαι

δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· ὅταν ἴδητε νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἐπὶ ὄνυμων, εὐθέως λέγετε ὅτι ὄμβρος
 55 ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως· καὶ ὅταν νότον πνέοντα,
 56 λέγετε ὅτι καύσων ἔσται, καὶ γίνεται. ὑποκριταί,
 τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε
 δοκιμάζειν, τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐκ οἴδατε
 57 δοκιμάζειν; Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε
 Mt 5,25,26. 58 τὸ δίκαιον; ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου
 σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλ-
 λάχθαι ἀπ' αὐτοῦ, μὴ ποτε κατασύρη σε πρὸς
 τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδώσει τῷ πρᾶ-
 59 κτωρι, καὶ ὁ πρᾶκτωρ σε βαλεῖ εἰς φυλακὴν. λέγω
 σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως καὶ τὸ ἔσχατον
 λεπτὸν ἀποδῶς.

13 Παρῆσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα
 J 9,2. 2 Πειλᾶτος ἔμιξεν μετὰ τῶν ἰουδαίων αὐτῶν. καὶ
 ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι
 οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους
 Ps 7,13. 3 ἐγένοντο, ὅτι ταῦτα πεπόνθησιν; οὐχί, λέγω ὑμῖν,
 ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεισθε.
 4 ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα ὀκτῶ ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος
 ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι
 αὐτοὶ ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς ἄν-
 5 θρώπους τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ; οὐχί,
 λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήσητε, πάντες
 Mt 21,19. 6 ὡσαύτως ἀπολεισθε. Ἐλέγεν δὲ ταύτην τὴν
 παραβολὴν. συκὴν εἶχέν τις πεφυτευμένην ἐν τῷ
 ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν ζητῶν καρπὸν ἐν
 7 αὐτῇ καὶ οὐχ εὔρεν. εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπε-
 λουργόν· ἰδοὺ τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν

56 K τον καιρον δε | T ου δοκιμαζετε 58 H [απ]
 13,4 Ιερουο. : T pr εν 5 h μετανοητε

54 επι : απο 58 κατακρινη 59 αποδοις τον εσχατον
 κωδρανην 13,2 τοιαντα 3.5 — παντες

καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὐρίσκω· ἔκκο-
 φον αὐτήν· ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; ὁ δὲ 8 2 P 3,9,15.
 ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ
 τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάσω περὶ αὐτήν καὶ
 βάλω κόπρια, κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ 9
 μέλλον· εἰ δὲ μὴγε, ἐκκόψεις αὐτήν.

Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν 10
 τοῖς σάββασιν. καὶ ἰδοὺ γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα 11
 ἀσθενείας ἔτη δέκα ὀκτώ, καὶ ἦν συνκύπτουσα
 καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. ἰδὼν 12
 δὲ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ εἶπεν αὐτῇ·
 ἴθι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου, ¹καὶ ἐπέ- 13 Mc 7,32.
 ῥηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνορθώθη,
 καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχι- 14 Ex 20,9.
Dt 5,13.
 συνάγωγος, ἀγανακτῶν διτι τῷ σαββάτῳ ἐθερά-
 πευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ διτι ἐξ ἡμέραι
 εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχό-
 μενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.
 ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν· ὑποκριταί, 15 14,5.
 ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ
 ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν πο-
 τίζει; ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἦν 16 19,9. Act 3,25.
 ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ
 ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ
 τοῦ σαββάτου; καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατη- 17
 σχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς
 ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς
 γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ. Ἐλεγεν οὖν· τίνι ὁμοία 18 18—21:
Mt 13,31—33.
Mc 4,30—32.
 ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, καὶ τίνι ὁμοιώσω
 αὐτήν; ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν 19 Dn 4,9,18.
Es 17,23; 31,6.

8 κοπρια : h^r + κοφινον κοπριων | 11 R συγκυπτ.
 12 απολελ. : T + απο 13 H ανωρθωθη 15 K απαγων

7 ευρ. : + φερε την αξινην 9 fin + ταυτα λεγων
 εφανει· ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 12 — προσεφ. και
 15 υποκριτα 17 — ταυτα λεγ. αυτ.

- ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ ἠῤῥησεν
 καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 20 κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Καὶ πάλιν
 εἶπεν· τινὶ ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ;
 21 ὁμοία ἐστὶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν εἰς
 ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐξυμώθη ὅλον.
 22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας καὶ
 δάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱεροσόλυμα.
 23 Εἶπεν δέ τις αὐτῷ· κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι
 24 ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἰαγώνιζεσθε εἰσελθεῖν εἰς
 τῆς στενῆς θύρας, ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν
 25 εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. ἀπ' οὗ ἐγερθῆ
 ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν
 καὶ ἄρξῃσθε ἔξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν
 λέγοντες· κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς
 26 ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. τότε ἄρξῃσθε
 λέγειν· ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐκ
 27 ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας· καὶ ἐρεῖ· λέγετε
 ὑμῖν, οὐκ οἶδα πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ
 28 πάντες ἐργάται ἀδικίας. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
 καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὤψεσθε Ἀβραάμ
 καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους
 29 ἔξω. καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ
 [ἀπὸ] βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν
 30 τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι
 ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἔσχατοι
 31 ἔσχατοι. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ προσήλθάν τινας
 Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ· ἔξελθε καὶ πορεύου
 32 ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. αὐτὸς
 εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι·

24 H ἰσχυσουσιν, 26 h ἀρξῃσθε 27 H κ. ἐρει λεγ
 υμιν Ουκ | οἶδα : T+ υμας 28 K οψησθε 29 [ἀπὸ
 H—T

19 δένδρον μεγα 24 πυλῆς 25 κυριε κυριε 26 λεγ
 + κυριε 27 οὐδέποτε εἶδον υμας 31 ημερα

ταύτη· ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἀπο-
 τελέω σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι.
 πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ 33
 πορεύεσθαι, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπο-
 κείσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ, 34 ^{34.35 :}
 ἢ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα ^{Mt 23,37—39.}
 τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα
 ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν
 ἐσθλὴν νοσοῖαν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθέλη-
 σατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν. λέγω [δὲ] 35 ^{Jr 22,5 ; 12,7.}
 ὑμῖν, οὐ μὴ ἴδητέ με ἕως [ἤξει ὅτε] εἰπητε· ^{Ps 69,26 ;}
 ἐβλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. ^{118,26.}

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν 14 ^{6,8—11 ; 11,37.}
 τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτω φαγεῖν
 αὐτὸν, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.
 καὶ ἰδοὺ ἀνδρῶπιός τις ἦν ὕδρωπικός ἐμπροσθεν 2
 αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς 3
 Φαρισαίους καὶ Ἰουδαίους λέγων· ἔξεστιν τῷ σαβ-
 βάτῳ θεραπεῦσαι ἢ οὐ; ὁ δὲ ἠσύχασαν. καὶ 4
 ἀπαβασάνοντος ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν. καὶ 5 ^{13,15. Mt 12,11.}
 πρὸς αὐτοὺς εἶπεν· τίνας ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς
 ῥέεω πεσεῖται, καὶ οὐκ ἐνθέως ἀνασπάσει αὐτόν
 ἡμέρα τοῦ σαββάτου; καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀντα- 6
 κριθῆναι πρὸς ταῦτα. Ἐλέγεν δὲ πρὸς τοὺς 7 ^{Mt 23,6.}
 ἀκαθάρτους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτο-
 κλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς· ὅταν 8 ^{Prv 25,6.}
 πληθῆς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς
 τὴν πρωτοκλισίαν, μὴ ποτε ἐντιμότερός σου ἢ
 ὁ καλεσθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτόν 9

34 T ὄρνιξ 35 [δὲ] : R—T | ου : T pr οτι | [ἤξει
 με] : T—H 14,1 H [των] φαρισ. 5 και 1° : T+ απο-
 κριθεῖς | υιος : h^r ονος ει προβατον

32 αποτελουμαι vi επιτελω 35 υμων ερημος 14,6 οι
 δε ουκ απεκριθησαν 8 εντιμ. σου ηξει

- καλέσας ἐρεῖ σοι· ὁὗς τούτῳ τόπον, 'καὶ τότε
 ἄρξῃ μετὰ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.
 10 ἀλλ' ὅταν κληθῆς, πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν
 ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκῶς σε ἐρεῖ
 σοι· φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι
 δόξα ἐνώπιον πάντων τῶν συνανακειμένων σοι
 18,14. Mt 23,12. 11 ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ἕ
 12 ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. Ἐλεγεν δὲ καὶ
 τῷ κεκληκῶτι αὐτόν· ὅταν ποιῆς ἄριστον ἢ δεῖπνον,
 μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς
 σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλου-
 σίους, μὴ ποτε καὶ αὐτοὶ ἀντικαλέσωσίν σε καὶ
 Dt 14,20. 13 γένηται ἀνταπόδομά σοι. ἀλλ' ὅταν ποιῆς δοχὴν
 J 5,29. 14 κάλει πτωχοὺς, ἀναπεύρους, χωλοὺς, τυφλοὺς· καὶ
 μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι
 ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν
 18,29. 15 δικαίων. Ἀκούσας δὲ τις τῶν συνανακειμένων
 ταῦτα εἶπεν αὐτῷ· μακάριος ὅστις φάγεται ἄρτον
 16 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἂν
 θρωπὸς τις ἐποίει δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσεν
 17 πολλοὺς, καὶ ἀπέστειλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ
 ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε
 18 ὅτι ἤδη ἑτοιμὰ ἔστιν. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς
 πάντες παραιτεῖσθαι. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ
 ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθῶν ιδεῖν
 19 αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος
 εἶπεν· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι
 δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον
 1 K 7,38. 20 καὶ ἕτερος εἶπεν· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο
 21 οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος
 ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς

13 H σταν δοχην ποιης | T αναληρους , ii 21 14 γαρ
 T δε 17 h κεκλημενοις ερχεσθαι | hT εισιν

15 αριστον 17 ηδη : + παντα 18 ερωτω etc : δι
 ου δυναμαι ελθειν 20 ελαβον, διο

οικοδοσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε
 πρὸς εἰς τὰς πλατείας καὶ ὄμας τῆς πόλεως,
 καὶ πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπειροὺς καὶ τυφλοὺς
 καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. καὶ εἶπεν ὁ δούλος· 22
 ὦριε, γέγονεν ὁ ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστίν.
 καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· ἔξελθε εἰς 23
 τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν,
 ἵνα γεμισθῇ μου ὁ οἶκος· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι 24
 οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύ-
 σαι μου τοῦ δείπνου.

Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ 25 ^{26,27:} ^{Μτ 10,37.38.}
 ἀρραφίς εἶπεν πρὸς αὐτούς· εἴ τις ἔρχεται πρὸς 26 ^{Δτ 28,9.10.}
 ἐμὲ καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μη-
 τέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς
 ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι τε καὶ τὴν ἑαυτοῦ
 ψυχὴν, οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. ὅστις οὐ 27 ^{9,28.}
 ἀγαπᾷ τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω
 μου, οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. Τίς γὰρ ἐξ 28
 τῶν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον
 καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει εἰς ἀπαρ-
 τήμον; ἵνα μὴ ποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ 29
 οὐκ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ θεωροῦντες
 ἔκωνται αὐτῷ ἐμπαίζειν ἰ λέγοντες ὅτι οὗτος ὁ 30
 ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκ-
 τελῆσαι. Ἡ τίς βασιλεὺς πορευόμενος ἐτέρῳ βασιλεῖ 31
 ἀντιβαλεῖν εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βου-
 ληθεὶς εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ὑπαν-
 σταῖν τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;
 καὶ εἰ μὴγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρεσβεῖαν 32
 ἀποστέλλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. οὕτως οὖν 33
 ἡμεῖς ἐξ ὑμῶν ὅς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ

26 αὐτου : Η εαυτου | τε : Τ δε | Η την ψυχ. εαυτ.
 Η συνβαλ. 32 τα προς : Χ προς h εις ελ τα προς

21 ενεγκε 24 + πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε
 λεκτοι 27 — vers 29 ισχυση οικοδομησαι και 31 ουχι :
 ουκ ευθως

Mt 5,18. 34 ὑπάρχουσιν οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. Καλὸν
 Mc 9,50. οὖν τὸ ἄλας· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν
 35 τίνι ἀρτυθήσεται; οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν
 εὐθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. ὁ ἔχων ὅτα
 ἀκούειν ἀκουέτω.

5,30. 15 Ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶνα
 2 καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον
 οἱ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι
 οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐ-
 3 τοῖς. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην
 4 λέγων· τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρό-
 βата καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἓν οὐ καταλείπει
 τὰ ἑνετήκοντα ἑννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται
 5 ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὐρη αὐτό; καὶ εἰρὼν ἐπι-
 6 τίθησιν ἐπὶ τοὺς ὄμους αὐτοῦ χαίρων, καὶ ἐλθὼν
 εἰς τὸν οἶκον συνακαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γεί-
 τονας, λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον
 7 τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. λέγω ὑμῖν ὅτι
 οὕτως χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ
 μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἑνετήκοντα ἑννέα δικαίοις οἵτινες
 8 οὐ χρεῖαν ἔχουσιν μετανοίας. Ἡ τις γυνὴ δραχμὴν
 ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχ
 ἀπτεῖ λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ
 9 ἐπιμελῶς ἕως ὅτου εὕρη; καὶ εὗρουσα συνακαλε-
 τὰς φίλας καὶ γείτονας λέγουσα· συγχάρητέ μοι
 E 3,10. 10 ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. οὕτως, λέγω
 ὑμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ
 11 ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. Εἶπεν δὲ
 12 ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο υἱούς. καὶ εἶπεν ὁ νεώ-
 τερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπι-
 βάλλον μέρος τῆς οὐσίας. ὁ δὲ διεῖλεν αὐτοῖς

34 T αλα bis 15,6.9 R συγκαλ. ει συχαρ. 12 ο δε
 T και

15,1 — οι 2^ο 4 ος εξει . . . κ. απολεση . . . ουκ αφησ
 . . . και απελθων το απολωλος ζητει

βίον. και μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν 13 PRV 29,3.
 πάντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν
 μακρὰν, και ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ
 ἑσπέρως. δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα 14
 ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην,
 και αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. και πορευθεὶς 15
 ἐπὶ πλῆθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, και
 ἐμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βύσκειν
 κεραιῶν· και ἐπεθύμει χορτασθῆναι ἐκ τῶν κε- 16 PRV 23,21.
 ραιῶν ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, και οὐδεὶς ἐδίδου
 αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν ἔφη· πόσοι μίσθιοι 17
 ἐστὶν πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ
 ἐπιπῶ ὧδε ἀπόλλυμαι. ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς 18 Jr 3,12.13.
Ps 51,6.
 τὸν πατέρα μου και ἐρωῶ αὐτῷ· πάτερ, ἡμαρτον
 ἔποιον τὸν οὐρανὸν και ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμι 19
 ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν
 μισθίων σου. και ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα 20
 αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν
 τὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ και ἐσπλαγχνίσθη, και
 ἐκίχη ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ και
 ἐφιλήσεν αὐτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ υἱὸς· πάτερ, 21
 ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν και ἐνώπιόν σου, οὐκέτι
 εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. εἶπεν δὲ ὁ πατήρ 22
 αὐτοῦ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ταχὺ ἐξενέγκατε στολὴν
 καὶ πρῶτην και ἐνδύσατε αὐτόν, και δότε δακτύλιον
 ἐν τῇ χεῖρα αὐτοῦ και ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας,
 και φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, θύσατε, και 23
 ἐπιθύσατε ἐσθλάμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου 24 R 2,1.5; 5,14.
 ἦν και ἀνέζησεν, ἦν ἀπολωλὼς και εὐρέθη.
 ἡμαρτον ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 25

13 hT απαντα 16 χορτασθηναι : -| h^r | T γεμισαι την
 αυτου | εκ : T απο 17 H περισσευονται 20 αυτου
 H εαυτου 21 H ο υιος αυτω | fin H+ [ποιησον με
 ενα των μισθιων σου] 22 T- ταχυ 24 h εξησεν

13 εαυτου τον βιον 20 ενεπεσεν 23 ενεγκατε 24 και
 ευρεθη

ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῶ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν
 26 τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν,¹ καὶ προσ-
 καλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί ἂν
 27 εἶη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου
 ἦκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν
 2. 28 σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. ὠργισθῆ
 δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ
 29 ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
 τῷ πατρὶ αὐτοῦ· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι
 καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ
 οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου
 30 εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγῶν
 σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ
 J 17,10. 31 τὸν σιτευτόν μόσχον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον
 σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σ
 32 ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆσαι ἔδει, ὅτι
 ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν, καὶ ἀπο-
 λωλῶς καὶ εὐρέθη.

16 Ἐλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἄνθρωπό
 τις ἦν πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτο
 διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπιζῶν τὰ ὑπάρχοντα
 2 αὐτοῦ. καὶ φωνήσας αὐτόν εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο
 ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκ
 3 νομίας σου· οὐ γὰρ δύνη ἔτι οἰκονομεῖν· εἶπε
 δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός
 μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτει
 4 οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι. ἔγνων τί ποιήσῃ
 ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας δέξωμαι
 5 με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν. καὶ προσκαλεσάμενος
 ἓνα ἕκαστον τῶν χρεοφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ
 ἔλεγεν τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου

26 T— αν 29 T— αυτου | η εριφιον 30 πορνων :
 [R] pr των 32 και απολ. : T— και 16,5 Η χρεοφιλεια

25 ελθων δε και εγγισας 26 θελει τουτο ειναι 29 ερημ
 εξ αιγων | αριστησω 30 τω δε υιω σ. τω καταφαγον
 παντα μετα των π. και ελθοντι 31 — τεκνον

6 δὲ εἶπεν· ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. ὁ δὲ εἶπεν 6
 τῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ταχέως
 γράψον πενήκοντα. ἔπειτα ἐτέρω εἶπεν· σὺ δὲ 7
 ἴσον ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου.
 ὁ δὲ εἶπεν· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον
 πενήκοντα. καὶ ἐπήγγεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον 8 E 5,9. 1 Th 5,5.
 ὅτι ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ
 αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς
 φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν. Καὶ 9 14,14.
 ὑμῖν λέγω, ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ Mt 6,20; 10,40;
 μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπη δέξωνται 19,21.
 οὗτοι εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. ὁ πιστὸς ἐν 10 19,17.
 ἀρχιστῶ καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστίν, καὶ ὁ ἐν
 ἀρχιστῶ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. εἰ 11
 ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾶ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε,
 ὅπως ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; καὶ εἰ ἐν τῷ 12
 ἀρχιστῶ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς
 πιστεύσει ὑμῖν; Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυοὶ κυριοῖς 13 Mt 6,24.
 δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον
 ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου κατα-
 ἀρνήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ.
 οὐ δύνασθε ταῦτα πάντα οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι 14 Mt 23,14.
 ἀρχόντες, καὶ ἐξεμυκτηρίζον αὐτόν. καὶ εἶπεν 15 18,9-14.
 τοῖς· ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον Mt 23,28.
 τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας Ps 7,10.
 τῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα Prv 6,16.17.
 ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται 16 Mt 11,12.13.
 Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
 ἐγγελλίσκεται καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. εὐκο- 17 Mt 5,18.
 ῥον δὲ ἐστὶν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελ-
 λειν ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν. Πᾶς ὁ 18 Mt 5,32; 19,9.

6 ἢ γραφον ταχως 12 ἢ ημετερον | ἢ υμιν ὀψει
 ἢ μ. κερσαν ἢ κερσαν μ.

6 καθους εἰ καθους | — καθ. ταχ. 8 οτι 2^ο : διο λεγω
 9 του αδικου μαμ. | εκλ(ε)μπητε | σκην. αυτων
 12 ημετ. : εμον

- ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν
μοιχεύει, καὶ ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν
19 μοιχεύει. Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ
ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραϊνόμενος
20 καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. πτωχὸς δέ τις ὀνόματι
Mt 15,27. 21 Λάζαρος ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἰλω-
μένος¹ καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν πι-
πτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ
καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ.
22 ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ.
23 ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν
τῷ ᾄδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων
ἐν βασάνοις, ὁρᾷ Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ
24 Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς φω-
νήσας εἶπεν· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ
πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου
αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι
25 ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπεν δὲ Ἀβραάμ·
τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθὰ σου ἐν
τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν
26 δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. καὶ ἐν
πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα
ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐνθεν πρὸς
ὑμᾶς μὴ δύνανται, μηδὲ [οἱ] ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς
27 διαπερῶσιν. εἶπεν δέ· ἐρωτῶ σε οὖν, πάτερ, ἵνα
πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκόν τοῦ πατρὸς μου·
28 ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται
αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον
2 T 8,16. 29 τοῦτον τῆς βασάνου. λέγει δὲ Ἀβραάμ· ἔχουσι

22,23 καὶ εταφη. κ. ἐν τ. α. επαρ. : h^r καὶ ετ. ἐν τῷ ἀθῃ.
επαρας 26 [οἱ] : T—H 27 T οὖν σε

18 — ἀπο ἀνδρ. 19 pr εἶπεν δε καὶ ετεραν παραβολήν
| πλουσ. : + cui nomen Phinees 21 τῶν : pr τῶν
ψυχ(ι)ῶν | ελειχον (ἀπ-, περι-) 23 fin + αναπανομενον
25 ὡδε : ο δε 26 ὡδε διαπερασαι 27 πατερ Αβρααμ

Μωϋσέα και τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις 30
ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν.
ἔειπεν δὲ αὐτῷ· εἰ Μωϋσέως και τῶν προφητῶν 31
οὐκ ἀκούουσιν, οὐδ' ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ
πεισθήσονται.

Ἐἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ἀνένδεκ-17
τόν ἐστιν τοῦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἔλθειν, πλὴν οὐαὶ
δι' οὗ ἔρχεται· λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς 2 Mt 18,6.7.
περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ και ἔρριπται
εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίση τῶν μικρῶν
τούτων ἕνα. ἰ προσέχετε ἑαυτοῖς. ἐάν ἀμάρτη ὁ 3 Mt 18,15.
ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ, και ἐάν μετανοήσῃ,
ἀφες αὐτῷ. και ἐάν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμαρ- 4 Mt 18,21.22.
τήσῃ εἰς σέ και ἐπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σέ λέγων·
μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. Και εἶπαν οἱ ἀπό- 5 Mc 9,24.
στολοι τῷ κυρίῳ· πρόσθεδες ἡμῖν πίστιν. εἶπεν 6 Mt 17,20; 21,21.
δὲ ὁ κύριος· εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως,
ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· ἐκριζώθητι και
φτευθήτι ἐν τῇ θαλάσῃ· και ὑπήκουσεν ἂν
ἡμῖν. Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα 7
ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ
αὐτῷ· εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσε, ἰ ἀλλ' οὐχί ἐρεῖ 8
αὐτῷ· ἐτοίμασον τί δειπνήσω, και περιζωσάμενος
διακόνει μοι ἕως φάγω και πίω, και μετὰ ταῦτα
φάγεσαι και πίεσαι σύ; μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ 9
ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα; οὕτως και ὑμεῖς, 10
ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε

81 T ουδε 17,1 πλην ουαι : T ουαι δε 6 H [ταυτη]
7 T αναπεσε;

81 αναστη και απελθη προς αυτους πιστευσουσιν 17,2
συνφερει | μυλος ονικος 4 - προς σε | αφες 6 ειχετε
| αν 10 : + τω ορει τουτω· μεταβα εντευθεν εκει και μετε-
βαιωνεν· και | - εκριζ. και | μεταφτευθητι εις την θαλασσαν
7 μη ερει 8 - ουχι 9 fin + ου δοκω 10 ποιησ. οσα
λεγω υμιν

ἵνα δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὃ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιθήκαμεν.

- 9,51; 13,22. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ
καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσον Σαμαρίας καὶ Γαλι-
Lv 13,45.46. 12 λαίας. καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώμην
ἀπήνησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν
13 πόρρωθεν, ἵνα αὐτοὶ ἤραν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ
5,14. Lv 18,49; 14 ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς·
14,2.8. πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν. καὶ
15 ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. εἰς
δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψεν μετὰ
16 φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ
πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν
17 αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης. ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ [δὲ]
18 ἐννέα ποῦ; οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι
17,50. 19 δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος; καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.
J 18,36; 3,3. 20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε
ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς
καὶ εἶπεν· οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ
Mt 24,28. 21 παρατηρήσεως, ἵνα ἐροῦσιν· ἰδοὺ ὧδε ἢ· ἐκεῖ·
J 1,26; 12,35. ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν.
22 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἐλεύσονται ἡμέραι
ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ
21,8. 23 ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε. καὶ ἐροῦσιν
ὑμῖν· ἰδοὺ ἐκεῖ, ἰδοὺ ὧδε· μὴ ἀπέλθῃτε μηδὲ
Mt 24,26.27. 24 διώξητε. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ

11 Γαλιλαίας : h^r+ et Jericho 12 hT υπηνησαν |
H— αυτω | K ανεστησαν 16 T Σαμαριτης 17 T ουχι
| [δε] : R—T 23 ιδου 2° : K pr η | H [απελθῃτε μηδε]

13 και εκραξαν φωνη μεγαλη 14 αυτοις : + τεθερα-
πευσθε 15 εκαθαρισθη 18 εξ αυτων ουδεις ευρεθη
υποστρεφων ος δωσει δοξαν 21 εκει : + μη πιστευσητε
22 ημερων : + τουτων 24 αστραπτει

τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει,
 οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 αὐτοῦ. πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ 25 9,22.
 ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. καὶ 26 Mt 24,37—39.
 καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται
 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
 ἡσθιον, ἔπινον, ἐγάμονν, ἐγαμίζοντο, ἄχρι ἣς 27 Gn 7,7—23.
 ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν
 ὁ κατακλυσμός καὶ ἀπώλεσεν πάντας. ὁμοίως 28 Gn 18,20.
 καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἡσθιον,
 ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, φκοδόμονν·
 ἢ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθεν Λώτ ἀπὸ Σοδόμων, ἐβρεξεν 29 Gn 19,15.24.25.
 πῦρ καὶ θεῖον ὑπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν πάντας.
 κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ- 30
 που ἀποκαλύπτεται. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὃς ἔσται 31 Mt 24,17.18.
 ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεῦη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
 μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά, καὶ ὁ ἐν ἀγρῷ ὁμοίως
 μὴ ἐπιστρεφάτω εἰς τὰ ὀπίσω. μνημονεύετε τῆς 32
 γυναικὸς Λώτ. ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 33 9,24.
 περιποιήσασθαι, ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὃς ἂν ἀπο-
 λέσει, ζωογονήσει αὐτήν. λέγω ὑμῖν, ταύτη τῇ 34
 νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς, ὁ εἰς παρα-
 λημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται· ἔσονται 35 Mt 24,40.41.
 δύο ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἡ μία παραλημφ-
 θήσεται ἢ δὲ ἕτερα ἀφεθήσεται. καὶ ἀποκριθέντες 37 Job 39,30.
 λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ, κύριε; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Mt 24,28.
 ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἄετοὶ ἐπισυναχθήσονται.
 Ἐλεγεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν 18 R 12,12.
 πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτοῦς καὶ μὴ ἐγκακεῖν, Kol 4,2.
 λέγων· κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν θεὸν μὴ 2 1 Th 5,17.

24 K— ἐν τῇ ημ. αὐτου 27.29 hT ἀπαντας 33 αν :
 T εαν | R ἀπολεση 34 H [μας] | R (Ti) — ο 1^ο

27 ἐγενετο 30 ἐν τῇ ημ. του υιου τ. α. η ἀποκαλυφθη
 32 Λωθ 33 θεληση ζωογονησαι τ. ψ. α. 34 αφιεται
 36 δυο ἐν αγρω· εἰς παραληφθησεται καὶ ο ἕτερος αφεθησεται
 18,1 — αυτους

- 3 φοβούμενος και άνθρωπον μη έντρεπόμενος. χήρα
 δέ ην έν τῇ πόλει εκείνη, και ἤρχετο πρός αὐτὸν
 λέγουσα· ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.
- 4 ¹ και οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ ταῦτα δὲ εἶπεν
 έν εαυτῷ· εἰ και τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἄν-
- 11,7,9. 5 ^{θρωπον} έντρεπόμεμαι, διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον
 τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν, ίνα μὴ εἰς
 6 τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με. Εἶπεν δὲ ὁ κύριος·
 7 ἀκούσατε τί ὁ κριτῆς τῆς ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ θεὸς
 οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ
 τῶν βοώντων αὐτῷ ἡμέρας και νυκτός, και μακρο-
- 8 θυμῆ ἐπ' αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκ-
 δίκησιν αὐτῶν έν τάχει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ἐλθὼν ἄρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;
- 9 Εἶπεν δὲ και πρός τινας τοὺς πεποιθότας
 ἐφ' εαυτοῖς ὅτι εἰσὶν δίκαιοι και ἐξουθενούντας
 10 τοὺς λοιποὺς τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωποι
 δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, εἰς
- 16 58,2,3. 11 ^{10,15.} Φαρισαῖος και ὁ ἕτερος τελῶνης. ὁ Φαρισαῖος
 σταθεῖς ταῦτα πρός εαυτὸν προσήρχετο· ὁ θεός.
 εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν
 ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἀδικοὶ, μοιχοί, ἢ και ὡς
- Mt 23,23. 12 οὗτος ὁ τελῶνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου.
- Pa 51,3. 13 ἀποδεκατεύω πάντα ὄσα κτῶμαι. ὁ δὲ τελῶνης
 μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλ-
 μούς ἐπάραι εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ' ἔτυπτεν τὸ
 στήθος αὐτοῦ λέγων· ὁ θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ
- 14,11. Mt 23,12. 14 ἁμαρτωλῷ. λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιω-
 μένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρ' ἐκεῖνον· ὅτι πᾶς

4 T μετα δε ταυτα 10 εἰς : hT pr o 11 h προς
 εαυτ. ταυτ. T— πρ. εαυτ. | ὡσπερ : h ως 13 αυτου :
 H εαυτου 14 παρ εκεινον : T η γαρ εκεινος

4 χρον. τινα | ηλθεν εις εαυτον και λεγει 5 απελθων
 εκδικησω 7 μακροθυμων 9 — την παραβ. τ. 11 καθ
 (υι προς) εαυτον σταθ. 14 μαλλον παρ

ὄψον ἕριτόν ταπεινοῦσθετα. ο δὲ ταπεινὰν
ἐπιόν ἐγυῶσθετα.

2 Προσέειπεν δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βραβύη ἵνα αὐτῶν 18 H 19
ἐπιηται· ἰδοῦτες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐστησαν αὐτῶς, 20 Mt 19, 19 21
21 Mc 10, 18 22

23 δὲ Ἰησοῦς προσκαλίσσαιο αὐτὰ λέγων· εἴθετε 18
καὶ παιδία ἐρχοσθαι πρὸς με καὶ μὴ καλέετε 19
αὐτὰ· τῶν γὰρ τοιοῦτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ 20
θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἂν μὴ δεξῆται τὴν 17 Mt 18, 2
βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ
εἰς αὐτήν.

Καὶ ἐπρωῶτησέν τις αὐτὸν ἀρχῶν λέγων· διδύ- 18 H 20
καλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονο- 21
μήσω; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τί με λέγεις 19
ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός εἰ μὴ εἰς [ὸ] θεός. τίς 20 H 20, 19 21,
ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεῦσῃς, μὴ
κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου
καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ εἶπεν· ταῦτα πικρία ἐγὼ
λαβὼ ἐκ νεότητος. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν 22 Mt 19, 20,
αὐτῷ· ἔτι ἐν σοὶ λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον
καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν [τοῖς]
οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ ἀκούσας 23
ταῦτα περίλυπος ἐγενήθη, ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.

ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· πῶς δυσκόλως οἱ 24
τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
εἰσπορεύονται· εὐκόπωτέρον γὰρ ἐστὶν κάμηλον 25
διὰ τρήματος βελόνης εἰσελθεῖν ἢ πλοῦσιον εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. εἶπεν δὲ οἱ 26
ἀκούσαντες· καὶ τίς δύνатаὶ σωθῆναι; ὁ δὲ εἶπεν· 27
τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ πτωρῶ τῷ
θεῷ ἐστὶν. Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς 28

16 H [αὐτὰ] 19 T- [ο] 20 μητροίη : T 3 211
22 [τοῖς] : B-T 24 H [ο] Ἰησ. 26 H ἰσων 27 T- 11

15 τα βραβύη : παιδίαι 20 ἰσ μητροίη, ελα 22 ἰσ.
24 Ἰησ. : + περιλόπον γενομένων 25 τρησσημίου, οἱ
τρηματίας | φακίδος, δακίθιον
28

29 ἀφέντες τὰ ἴδια ἠκολουθήσαμέν σοι. ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὃς
 ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γυναῖκα ἢ ἀδελφούς ἢ γονεῖς ἢ
 30 τέκνα εἵνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὃς οὐχὶ μὴ
 ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ
 ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰώνιον.

31—34 : 31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα εἶπεν πρὸς αὐ-
 Mt 20,17—19. τούς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τελε-
 Mc 10,32—34. σθῆσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν
 9,22,44.

32 τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου· παραδοθήσεται γὰρ τοῖς
 ἔθνεσιν καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ ὕβρισθήσεται καὶ
 33 ἐμπτυσθήσεται, καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν

Mc 9,32. 34 αὐτόν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. καὶ
 αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα
 τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον
 τὰ λεγόμενα.

35—43 : 35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτόν εἰς Ἱερειχῶ
 Mt 20,29—34. τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ἐπαιτῶν.
 Mc 10,46—52.

36 ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί
 37 εἶη τοῦτο. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ
 38 Ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἐβόησεν λέγων· Ἰησοῦ
 39 υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. καὶ οἱ προάγοντες ἐπε-
 τίμων αὐτῷ ἵνα σιγήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον
 40 ἔκραζεν· υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. σταθεῖς δὲ ὁ
 Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτόν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν.

41 ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν· τί σοι
 θέλεις ποιῆσω; ὁ δὲ εἶπεν· κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

17,19. 42 Ἐκαὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον· ἡ πίστις
 43 σου σέσωκέν σε. καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν, καὶ
 ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν. καὶ πᾶς ὁ
 λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

29 T— οτι | H οὐδεὶς ἐστιν 30 X λαβη | πολλαπλ. : h'
 †επταπλασίονα † 35 R Ιερειχω 36 τι : h+ αν 40 H—ο

29 τεκνα : † εν τω καιρω τουτω 31 περι του υιου
 32 — και υβρισθ. 37 Ναζαρηνος 39 — πολλω 43 δοξαν

Καὶ εἰσελθὼν διήραχετο τὴν Ἱερειῶν. Καὶ ἰδοὺ **19** ²
 ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζαχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν
 ἀρχιτελώνης, καὶ αὐτὸς πλούσιος· καὶ ἐζήτει ἰδεῖν **3**
 τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστίν, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ
 ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. καὶ προδραμὼν **4**
 εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ
 αὐτόν, ὅτι ἐκεῖνης ἡμελλεν διέρχεσθαι. καὶ ὡς **5**
 ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
 πρὸς αὐτόν· Ζαχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι· σήμερον
 γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. καὶ σπεύσας **6**
 κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. καὶ ἰδόντες **7** ^{15,2.}
 πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῶ
 ἀνδρὶ εἰσῆλθεν καταλῦσαι. σταθεὶς δὲ Ζαχαῖος **8** <sup>Ex 21,37; 22,1.
Nu 5,6.7.</sup>
 εἶπεν πρὸς τὸν κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίσειά μου τῶν
 ὑπαρχόντων, κύριε, τοῖς πτωχοῖς δίδωμι, καὶ εἶ
 τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.
 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σω- **9** <sup>13,16.
Act 3,25; 16,31.</sup>
 τηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς
 υἱὸς Ἀβραάμ [ἐστίν]· ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν- **10** <sup>Ex 34,16.
5,32. 1 T 1,15.</sup>
 θρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.
 Ἀκούοντων δὲ αὐτῶν ταῦτα προσθεὶς εἶπεν **11** <sup>11-27:
Mt 25,14-30.
24,21. Act 1,6.</sup>
 παραβολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι Ἱερουσαλὴμ αὐτόν
 καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχορῆμα μέλλει ἢ βασι-
 λεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι· ¹ εἶπεν οὖν· ἄνθρω- **12** ^{Mc 13,34.}
 πὸς τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν λαβεῖν
 ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι. καλέσας δὲ **13**
 δέκα δούλους ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς,
 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· πραγματεύσασθε ἐν ᾧ
 ἔρχομαι. οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσησαν αὐτόν, καὶ **14** ^{J 1,11.}
 ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες· οὐ

1 R Ἱερειῶν 2 αὐτος 2^ο : hT ἦν 5 H [ο] Ἰησ., ἡ 9
 8 H ἡμισία | H [τοῖς] 9 [ἐστίν] : R—T 18 X αὐτοὺς
 πραγματευσασθαι

2 — καλ. 4 προλαβὼν 5 και εγ. εν τω διερχεσθαι
 αυτον ειδεν και | σπευσον

- 15 θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν καὶ εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους οἷς δεδώκει τὸ ἀργύριον, ἵνα γνοῖ τί διεπραγμα-
 16 τεύσαντο. παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων· κύριε,
 16,10. 17 ἡ μνᾶ σου δέκα προσηργάσατο μνᾶς. καὶ εἶπεν αὐτῷ· εὐγε, ἀγαθὲ δοῦλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.
 18 καὶ ἦλθεν ὁ δευτέρος λέγων· ἡ μνᾶ σου, κύριε,
 19 ἐποίησεν πέντε μνᾶς. εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ· καὶ
 20 σὺ ἐπάνω γίνου πέντε πόλεων. καὶ ὁ ἕτερος ἦλθεν λέγων· κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, ἦν εἶχον
 21 ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ, αἴρεις ὁ οὐκ ἔθηκας, καὶ
 22 θερίζεις ὁ οὐκ ἔσπειρας. λέγει αὐτῷ· ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε. ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰμι, αἴρων ὁ οὐκ ἔθηκα,
 23 καὶ θερίζων ὁ οὐκ ἔσπειρα; καὶ διὰ τί οὐκ ἔδωκάς μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν; κἀγὼ ἐλθὼν σὺν
 24 τόκῳ ἂν αὐτὸ ἔπραξα. καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν καὶ δότε τῷ τὰς δέκα
 25 μνᾶς ἔχοντι. καὶ εἶπαν αὐτῷ· κύριε, ἔχει δέκα
 8,18. Mt 13,12. 26 μνᾶς. λέγω ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται.
 27 πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου τούτους τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάξατε αὐτούς ἔμπροσθέν μου.
 28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀνα-
 29 βαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν

29-38 :
 Mt 21,1-9.
 Mc 11,1-10.
 J 12,12-16.

15 T τις τι διεπραγματευσαστο 17 h ευ 22 H κρινῶ |
 R εσπειρα·

18 ο ετερος ελθων ειπεν 22 αιρω . . . θεριζω 24 απ
 αυτ. και απενεγκατε 25 -vers 26 δοθ. : προστιθεται
 27 fin + και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εις το σκοτος το
 εξωτερων· εκει εσται ο κλανθμος και ο βρυγμος των οδοντων

εἰς Βηθφαγή καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τὸ
καλούμενον ἔλαιών, ἀπέστειλεν δύο τῶν μαθητῶν
λέγων· ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην, ἐν ἧ 30
εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν
οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν, καὶ λύσαντες
αὐτὸν ἀγάγετε. καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· διὰ τί 31
λύετε; οὕτως ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρεῖαν
ἔχει. ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι εὔρον καθὼς 32
εἶπεν αὐτοῖς. λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶπαν 33
οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· τί λύετε τὸν πῶλον;
οἱ δὲ εἶπαν ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει. 34
καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιρίψαντες 35
αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν
Ἰησοῦν. πορευομένου δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώσαντες τὰ 36
ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ 37
ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἔλαιῶν
ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες
αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλη περὶ πασῶν ὧν
εἶδον δυνάμεων, λέγοντες·

38 Ps 118,26.
2,14.

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυρίου·
ἐν οὐρανῷ εἰρήνη
καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπαν 39
πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς
σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν· λέγω ὑμῖν ὅτι ἐάν 40
οὗτοι σιωπήσουσιν, οἱ λίθοι κράξουσιν. Καὶ 41
ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν,

2 Rg 8,11.
J 11,35.

29 Η Βηθανιά | Η Ἐλαιῶν R Ἐλαιών 30 λεγων : T
ειπων 31,34 T · οτι ο 36 αυτων : Η εαυτων 38 K ο
ερχομ., ο βασ., η ο βασιλ. (sic T) η ο ερχ. βασ. (sic R)
40 K— οτι

29 το ορος των ελ. καλ. 30 — δεδεμ. 31 — δια τι
λυ. 35 αγαγοντες τον πωλον . . . επεριψαν . . . και επεβ.
36 — εν τη οδω 37 — φωνη μεγ. | παντων ων ειδ. γινο-
μενων 40 σιγησουσιν

- Dt 32,29. 42 ¹ λέγων διτι εἰ ἔγνωσ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ σὺ τὰ
 Mt 13,14. πρὸς εἰρήνην· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.
 J 12,38.
- 43 ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ
 ἐχθροί σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσίν σε
- 21,6. Ps 137,9. 44 καὶ συνέξουσίν σε πάντοθεν, καὶ ἔδαφιοῦσίν σε
 καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν λίθον
 ἐπὶ λίθον ἐν σοί, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνωσ τὸν καιρὸν
- 45-48:
 Mt 21,12-16. 45 τῆς ἐπισκοπῆς σου. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν
 Mc 11,15-18. 46 ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας, λέγων αὐτοῖς:
 J 2,18-18. 46 ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας, λέγων αὐτοῖς:
 Is 56,7. Jr 7,11. 46 ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας, λέγων αὐτοῖς:
 γέγραπται· καὶ ἔσται ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς·
 ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.
- 21,37; 22,53. 47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ·
 J 18,20. 47 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν
 48 ἀπολέσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, καὶ οὐχ εὖρι-
 σκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέ-
 μετο αὐτοῦ ἀκούων.
- 1-8:
 Mt 21,23-27. 20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος
 Mc 11,27-33. 20 αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου
 ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν
 2 τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ εἶπαν λέγοντες πρὸς αὐτόν·
 εἰπὸν ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς
 3 ἐστὶν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην; ἀποκριθεὶς
 δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον,
 4 καὶ εἰπατέ μοι· ¹ τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν
 5 ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς
 λέγοντες διτι ἐὰν εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διὰ τί
 6 οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ¹ ἐὰν δὲ εἴπωμεν· ἐξ ἀνθρώ-
 πων, ὁ λαὸς ἅπας καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένοις
 7 γὰρ ἐστὶν Ἰωάννην προφήτην εἶναι. καὶ ἀπεκρί-

42 T και συ καιγε εν τη ημ. σου ταυτη | ειρην. : T+
 σου 43 h περιβαλουσιν 48 H ηηρισκον | R εξεκρεματο
 20,1 T ιερεις 2 H ταυτην. 4 Ιωαν. : T pr το

43 βαλουσιν επι σε 44 — εν σοι 1^ο | εν ολη σοι |
 εις καιρον επισκ. 45 fin + εν αυτω και αγοραζοντας + και
 τας τραπεζας των κολλυβιστων εξεχεεν και τας καθεδρας
 των πωλωντων τας περιστερας κατεστρεψεν

σαν μὴ εἰδέναι πόθεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν 8
 αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
 ποιῶ. Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν 9
 παραβολὴν ταύτην. ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπε-
 λῶνα, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν
 χρόνους ἱκανούς. καὶ καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς 10
 τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ
 ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ ἐξαπέ-
 στείλαν αὐτὸν δειραντες κενόν. καὶ προσέθετο 11
 ἕτερον πέμπαι δοῦλον· οἱ δὲ κάκεινον δειραντες
 καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσ- 12
 ἔθετο τρίτον πέμπαι· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματί-
 σαντες ἐξέβαλον. εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπε- 13
 λῶνος· τί ποιήσω; πέμπω τὸν υἱόν μου τὸν
 ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἐντραπήσονται. ἰδόντες 14
 δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους
 λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· ἀποκτείνωμεν
 αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. καὶ ἐκ- 15
 βαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν.
 τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;
 ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, 16
 καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ
 εἶπαν· μὴ γένοιτο. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν· 17
 τί οὖν ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τοῦτο·

λίθον ὃν ὑπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,

οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον συνθλασθή- 18

σεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν. Καὶ 19

ἔζητησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν
 ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφο-
 βήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς
 εἶπεν τὴν παραβολὴν ταύτην. Καὶ παρατηρή- 20

9—19:
Mt 21,33—46.
Mc 12,1—12.

Is 5,1.

2 Chr 36,15.16.

Ps 118,22.

20—26:
Mt 23,15—22.
Mc 12,13—17.

20 παρατηρησ. : h^r | αποχωρησαντες | υι —

11 και επεμψεν ετερο. δουλ. 12 και τριτον επεμψεν |
 εξαπεστειλαν κενον 13 τυχον

11,54. σαντες ἀπέστειλαν ἐνκαθέτους ὑποκρινομένους
 21 ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ
 λόγου, ὥστε παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ
 22 ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν
 λέγοντες· διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις
 καὶ διδάσκεις καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ'
 23 ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν
 24 ἡμᾶς Καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ; κατανοήσας
 δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτούς·
 25 Ἰδίξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπι-
 26 γραφήν; οἱ δὲ εἶπαν· Καίσαρος. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς
 αὐτούς· τοίνυν ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ
 27 τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι
 τοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες
 ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν.

27—40:
 Mt 22,23—23,16.
 Mc 12,18—27,34.

Gn 38,8.
 Dt 25,5,6.

27 Προσελθόντες δὲ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ
 λέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν
 28 ἰ λέγοντες· διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἕάν
 29 τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος
 ἄτεκνος ᾗ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
 30 καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἐπὶ
 31 οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα
 32 ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ δεῦτερος· καὶ ὁ τρίτος
 33 ἔλαβεν αὐτήν, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπὶ οὐ κατέ-
 34 λιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον. ὕστερον καὶ ἡ γυνή
 35 ἀπέθανεν. ἡ γυνή οὖν ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος
 αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἐπὶ ἐσχον αὐτήν
 36 γυναῖκα. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οἱ υἱοὶ τοῦ
 αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίσκονται, οἱ δὲ
 καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς

20 R εγκαθ. 26 του 1^ο : T αυτου 27 λεγοντ. : T
 ανιλεγοντες | h επηρωτων 34 τουτου : h⁺ + † γεννωται
 και γεννωσιν, †

20 των λογων | αυτον τω ηγεμονι 28 επιγνους |
 πονηριαν 24 το νομισμα 28 αποθ. ατεκνος εχων γυν.
 31 — και ο τρ. ελ. αυτ. | ουκ αφηκαν 34 γαμουονται

ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε
 γαμίζονται· οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται, 36 ^{1 J 3,1,2.}
 ἰσάγγελοι γὰρ εἰσιν, καὶ υἱοὶ εἰσιν θεοῦ τῆς ἀνα-
 στάσεως υἱοὶ ὄντες. ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, 37 ^{Ex 3,2,6.}
 καὶ Μωϋσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει
 κύριον τῶν θεῶν Ἀβραάμ καὶ θεὸν Ἰσαὰκ καὶ
 θεὸν Ἰακώβ· θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ 38
 ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέντες 39
 δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν· διδάσκαλε, κα-
 λῶς εἶπας. οὐκέτι γὰρ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν 40 ^{41-44:}
 οὐδέν. Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· πῶς λέγουσιν 41 ^{Mt 22,41-45.}
 τὸν Χριστὸν εἶναι Δαυεὶδ υἱόν; αὐτὸς γὰρ Δαυεὶδ 42 ^{Mc 12,35-37.}
 λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν·

εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου
 ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν 43
 ποδῶν σου.

Δαυεὶδ οὖν αὐτὸν κύριον καλεῖ, καὶ πῶς αὐτοῦ 44
 υἱός ἐστιν;

Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς 45 ^{45-47:}
 μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν 46 ^{Mt 23,1,5-7,14.}
 θελώντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων
 ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ^{11,48.}
 ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς
 δαίπνοις, οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν 47
 καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήμ-
 φονται περισσότερον κρίμα. Ἀναβλέψας δὲ 21 ^{1-4:}
 εἶδεν τοὺς βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ ^{Mc 12,41-44.}
 δῶρα αὐτῶν πλουσίους. εἶδεν δὲ τινα χήραν 2
 πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο, καὶ εἶπεν· 3 ^{2 K 8,12.}
 ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ

35 h γαμοσκονται 36 ουδε : T ουτε | δυναντ. : h^r
 † μελλουσιν † | , και υι. εισ. θεου : h^r † τω θεω † 43 κυ-
 ριος : T pr o 44 T κυριον αυτον 21,2 T δυο λεπτα
 3 T η πτωχη αυτη

37 εδηλωσεν 42 ειπεν : λεγει 43 υποκατω 47 χηρ.
 προφ. μ. προσευχομενοι 21,2 fin + ο εστιν κοδραντης

- 4 πλείον πάντων ἔβαλεν· πάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς πάντα τὸν βίον διείχεν ἔβαλεν.
- 5-24: Mt 24,1-21. Mc 13,1-19. 5 Καὶ τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις
19,44. 6 καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται, εἶπεν· ἅ ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφελθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὧδε ὃς οὐ καταλυθήσεται.
7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ
Dn 7,22. 8 ταῦτα γίνεσθαι; ὁ δὲ εἶπεν· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· ἐγὼ εἰμι, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ
Dn 2,28. 9 πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.
Is 19,2. 10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος
2 Chr 15,6. 11 καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ κατὰ τόπους λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβηθρά
12,11. 12 τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀπαγόμενους ἐπὶ βασιλεῖς
13 καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβή-
Mt 10,19. 14 σεται ὑμῖν εἰς μαρτύριον. θέτε οὖν ἐν ταῖς καρ-
Act 6,10. 15 δαίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντιστῆναι ἢ ἀντειπεῖν ἅπαντες οἱ ἀντικείμενοι
16 ὑμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ

3 T πλειω 4 T απαντες et απαντα 5 T αναθεμασιν
6 T— ωδε 8 Ti και ο 11 K λοιμοι κ. λιμοι | T φοβηθρα
| Η απ ουρ. σημ. μεγ., h σημ. μεγ. απ. ουρ. | εσται: h^r+
(? και χειμωνες) et hiemes (tempestates) 15 h παντες

4 δωρα του θεου | fin † ταυτα λεγων εφωνει· ο εχων
ωτα ακουειν ακουετω 7 σημ. της σης ελευσεως 9 φοβη-
θητε 10 — τοτε ελεγ. αυτ. 14 προμελετωντες

ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώ-
σουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πάν- 17 Mt 10,21.22.
των διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ θριξὲς ἐκ τῆς κεφαλῆς 18 12,7.
ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν 19 2 Chr 15,7.
κτίσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ὅταν δὲ ἴδητε 20 H 10,36.
κακλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων Ἰερουσαλήμ, τότε
γνώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν 21
τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν
μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις
μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν, ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως 22 Dt 32,35.
αὐταῖ εἰσιν τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. 23 Hos 9,7.
οὐαὶ ταῖς ἐν γαστροὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις 24 Jr 5,29.
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη 25 1 K 7,26.
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὄρη τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ πεσοῦνται 26 Dt 28,64.
στόματι μαχαίρης καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ 27 Zch 12,8.
ἔθνη πάντα, καὶ Ἰερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ 28 Is 63,18. Ps 79,1.
ἔθνῶν, ἀκρι οὐ πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν. Καὶ 29 Dn 8,10.
ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, 30 R11,25. Ap11,2.
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορία ἤχους 31 Mt 25-28 :
θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων 32 Mt 24,29.30.
ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ 33 Mc 18,24-26.
οἰκουμένην· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευ- 34 Ps 65,8.
θήσονται. καὶ τότε ὄφονται τὸν νῆδον τοῦ ἀν- 35 Is 34,4.
θρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ 36 Dn 7,13.
δόξης πολλῆς. ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι 37 Mt 26,64.
ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι 38 Ph 4,4.5.
ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπεν παρα- 39 29-33 :
βολὴν αὐτοῖς· ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ 40 Mt 24,32-35.
δένδρα· ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' 41 Mc 18,28-31.
ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·
οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, 31

18 h^r— vers 19 T κησασθε 24 πληρωθ. : H+ [καὶ
 εσονται] 25 H ηχοῦς

21 μὴ εκχωρεῖτ. 24 — καιροὶ ἐθν. 25 καὶ ἀπορία
 ηχοῦσης 28 ἐρχομένων 30 προβ. τον καρπον αυτων

- γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
 32 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη
 16,17. 33 ἕως ἂν πάντα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
 παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύ-
 17,27. Mc 4,19. 34 σονται. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μὴ ποτε βαρηθῶσιν
 Mt 24,49. αἱ καρδίαι ὑμῶν ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερλί-
 ναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῆ ἐφ' ὑμᾶς αἰφνίδιος ἡ
 Is 24,17. 35 ἡμέρα ἐκείνη ὡς παγίς· ἐπείσελεύσεται γὰρ ἐπὶ
 1 Th 5,3. πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς
 Mc 13,33. 36 γῆς. ἀγρυπνεῖτε δὲ ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα
 Ap 6,17. κατισχύσητε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα
 γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου.
 19,47. 37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, τὰς
 δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ἠύλιζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ
 38 καλούμενον ἔλαιών. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθηριζεν
 πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκοῦειν αὐτοῦ.
 1,2: 22 Ἦγγιζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη
 Mt 26,1—5. 2 πάσχα. καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
 Mc 14,1,2. 20,19. ματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ
 3—6: 3 τὸν λαόν. Εἰσηλθεν δὲ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν
 Mt 26,14—16. 3 τὸν καλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ
 Mc 14,10,11. 4 τῶν δώδεκα· καὶ ἀπελθὼν συνεδάλησεν τοῖς
 J 13,2,27. 4 ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῶ
 5 αὐτόν. καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀρ-
 6 γύριον δοῦναι. καὶ ἐξωμολόγησεν, καὶ ἐζήτηε εὐ-
 7 καιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτόν ἄτερ ὄχλου αὐτοῖς.
 7—23: 7 Ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἣ ἔδει θύεσθαι
 Mt 26,17—29. 7 τὸ πάσχα· καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην
 Mc 14,12—25. 8
 Ex 12,18—20. 8

32 H [αν] 34 T υμων αι καρδ. | H κρεπαλη | H
 εφνιδιος 37 h διδασκ. εν τω ιερω | H Ἐλαιῶν R Ἐλαιῶν
 38 fin h^r + Joh. 7,53—8,11 22,7 ἦ : T pr εν

35,36 εκεινη· ως παγίς γαρ επ. 36 καταξιωθητε | στησεσθε
 22,4 αρχιερ. : + και τοις γραμματευσιν | — και στρατ.
 7 των αζυμ. : του πασχα

εἰπὼν· πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα,
 ἵνα φάγωμεν. οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ποῦ θέλεις 9
 ἐτοιμάσωμεν; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ εἰσελθόντων 10
 ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος
 κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ
 εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν εἰσπορεύεται· καὶ ἐρεῖτε 11
 τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος·
 ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν
 μαθητῶν μου φάγω; κακεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνά- 12
 γαιον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. ἀπελ- 13 19,32.
 θόντες δὲ εὗρον καθὼς εἰρήκει αὐτοῖς, καὶ ἡτοι-
 μασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, 14
 ἀνέπεσεν, καὶ οἱ ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. καὶ εἶπεν 15
 πρὸς αὐτούς· ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα
 φαγεῖν μετ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ 16 13,29.
 ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ φάγω αὐτὸ ἕως ὅτου πληρωθῇ
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ δεξάμενος ποτήριον 17
 εὐχαριστήσας εἶπεν· λάβετε τοῦτο καὶ διαμερί-
 σατε εἰς ἑαυτούς· λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ μὴ πῖω ἀπὸ 18
 τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως
 οὐ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ. καὶ λαβὼν ἄρτον 19 1 K 11,28-25.
 εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων·
 τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον·
 τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. καὶ τὸ 20 Ex 24,8.
 ποτήριον ὡσαύτως μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέγων· Jr 31,31.
 τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι Zch 9,11.
 μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον. πλὴν ἰδοὺ ἡ 21 J 13,21.22.
 χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τρα-
 πέζης. ὅτι ὁ υἱὸς μὲν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ 22
 ὄρισμένον πορεύεται, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ

11 οικίας : h+ λεγοντες 16 ου : T pr ουκετι 18 ου :
 T pr σι | ου : T στου 19.30 H [το υπερ . . . εκχυννο-
 μενον.]

12 μεγα : οικον 16 πληρωθη : καινον βρωθη 17 το
 ποτηρ.

- 23 ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδονται. καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο
 συνζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν
 9,46. 24 ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ
 φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι
 25 μείζων. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν
 κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν
 26 εὐεργέται καλοῦνται. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ'
 ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ
 J 13,4—14. 27 ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. τίς γὰρ μείζων, ὁ
 ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος;
 28 ἐγὼ δὲ ἐν μέσῳ ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακονῶν. Ἵμεῖς
 δὲ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρα-
 12,32. 29 σμοῖς μου· καγὼ διατίθεται ὑμῖν καθὼς διέθετό
 Mt 19,28. 30 μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἔσθητε καὶ πίνητε
 31—34 : ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ
 Mt 26,31—35. καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα
 Mc 14,27—31. 31 φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς
 J 13,36—38. 32 ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σιναῖσαι ὡς τὸν σίτον· ἐγὼ
 2 K 2,11. 33 δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπη ἡ πίστις σου·
 J 17,11.15.20. 34 καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας στήρισον τοὺς ἀδελφούς
 Ps 51,15. 35 σου. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός
 36 εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.
 9,8; 10,4. 37 ὁ δὲ εἶπεν· λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον
 ἀλέκτωρ ἕως τριῶν με ἀπαρνήσῃ εἰδέναι. Καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς· ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου
 καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήσατε;
 38 οἱ δὲ εἶπαν· οὐθένος. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἀλλὰ
 νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν,
 καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ
 Is 53,12. 39 ἀγορασάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι τοῦτο

29 Η ὑμῶν, | η μου, 30 Κ καθήσεθε | Η τας δωδ.
 φυλ. κρίνοντ. 34 Τ τρις απαρν. μη ειδ. με 36 ο δε
 ειπ. : Η ειπεν δε

34 τις αν ειη 37 τις . . ουχι : μαλλον η 38 και
 υμεις ηυξηθητε εν τη διακονια μου ως ο διακονων 31 pr
 ειπεν δε ο κυριος

τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἡμοί, τό· και 52.
 μετὰ ἀνδρῶν ἐλογίσθη· και γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ
 τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπαν· κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι 38
 ὡδε δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἱκανὸν ἐστίν.

Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ 39
 ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ και οἱ
 μαθηταί. γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν 40
 αὐτοῖς· προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.
 και αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου 41
 βολήν, και θεῖς τὰ γόνατα προσηύχετο· λέγων· 42 Mt 6,10.
 πάτερ, εἰ βούλει παρένεγκε τοῦτο τὸ ποτήριον
 ἀπ' ἐμοῦ· πλήν μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν
 γινέσθω. ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ 43 1 Rg 19,5.
 ἐνισχύων αὐτόν. και γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκ- 44
 τελέστερον προσηύχετο· και ἐγένετο ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ
 ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.
 και ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς 45
 τοὺς μαθητὰς εὗρεν κοιμωμένους αὐτοὺς ἀπὸ τῆς
 λύπης,· και εἶπεν αὐτοῖς· τί καθεύδετε; ἀναστάντες 46
 προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσελθῆτε εἰς πειρασμόν.
 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ ὄχλος, και ὁ λεγόμενος 47
 Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς, και
 ἤγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλησαὶ αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ εἶπεν 48
 αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 παραδίδως; ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτόν τὸ ἐσόμενον 49
 εἶπαν· κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μάχαιρῃ; και ἐπά- 50
 ταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τοῦ ἀρχιερέως τὸν δοῦλον
 και ἀφείλεν τὸ οὖς αὐτοῦ τὸ δεξιόν. ἀποκριθεὶς 51

39-46:
 Mt 26,30,36-46.
 Mc 14,26,32-42.
 21,37. J 18,1.

47-53:
 Mt 26,47-56.
 Mc 14,43-49.
 J 18,2-11.

39 Η [και] οἱ 42 εἰ β. . . γινεσθω : h^r | μη το θελημα
 μου αλλα το σον γενεσθω· εἰ βουλει παρενεγκε τουτο το
 ποτηριον απ εμου | T παρενεγκαι | T θελημα μου
 43.44 Η [[ωφθη . . . γην.]] 43 απο του : hT απ 44 και
 εγεν. : h εγεν. δε | T καταβαινοντος

38 αρκει 46 — τι 47 οχλ. πολυς | ο καλουμενος
 Ιουδ. Ισκαριωθ | φη + τουτο γαρ σημειον δεδωκει αυτοις·
 ον αν φιλησω αυτος εστιν 49 το γενομενον

- δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐᾶτε ἕως τούτου· καὶ ἀπά-
 87. 52 μενος τοῦ ὄπιον ἰάσατο αὐτόν. Εἶπεν δὲ Ἰησοῦς
 πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτόν ἀρχιερεῖς
 καὶ στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· ὡς
 ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων;
 J 7,30; 8,20. 53 καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ
 Kol 1,18. οὐκ ἐξετείνετε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη
 ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκοτόυς.
 54—62:
 Mt 26,57,58. 54 Συλλαβόντες δὲ αὐτόν ἤγαγον καὶ εἰσηγάγον
 69—75. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἤκο-
 Mc 14,58,54. 55 λούθει μακρόθεν. περιπαάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ
 66—72. τῆς αὐλῆς καὶ συνκαθισάντων ἐκάθητο ὁ Πέτρος
 J 18,12—18. 56 μέσος αὐτῶν. ἰδοῦσα δὲ αὐτόν παιδίσκη τις
 25—27. καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ
 57 εἶπεν· καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. ὁ δὲ ἠρηνήσατο
 58 λέγων· οὐκ οἶδα αὐτόν, γύναι. καὶ μετὰ βραχὺ
 ἕτερος ἰδὼν αὐτόν ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. ὁ
 59 δὲ Πέτρος ἔφη· ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί. καὶ δια-
 στάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς ἄλλος τις διῶσχυριζέτο
 λέγων· ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν,
 60 καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν. εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος·
 ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. καὶ παραχρῆμα ἔτι
 84. 61 λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ· καὶ στραφεὶς
 ὁ κύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ
 Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ
 ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι σήμερον ἀπαρνήσῃ
 62 με τρίς. καὶ ἐξεληθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς.
 63—65:
 Mt 26,67,68. 63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες αὐτόν ἐνέπαιζον
 Mc 14,65.

51 H [ο] Ἰησ. 52 επ : T προς | T εξεληλυθατε |
 T ξυλων· 57 ηρηνησατο : T+ αυτον 61 ρηματ. : T λογον
 63 [H]

51 και εκτεινας την χειρα ηπατο αυτου και απεκατεσταθη
 το ους αυτου 52 ιερου : λαου (ναου) 53 το
 σκοτος 54 — και εισηγαγον 55 fin + θερμαινομενος
 57 — γυναι 58 εφη . . . ει : ειπεν το αυτο 59 διωσχυριζετο·
 επ αληθ. λεγω 60 ο αλεκτ. 61 fin + μη ειδεναι με
 63 — vers

αὐτῷ δέροντες, καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἐπηρώ- 64
των λέγοντες· προφήτευσον, τίς ἐστὶν ὁ παῖσας
σε; καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς 65
αὐτόν.

Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσ- 66 ^{66-71:}
βυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, ^{Mt 20,59-60.}
καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, ^{Mc 14,55-64.} λέ- 67
γοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὸν ἡμῖν. εἶπεν
δὲ αὐτοῖς· ἐὰν ὑμῖν εἶπω, οὐ μὴ πιστεύσητε· ^{J 18,24.} ἐὰν 68
δὲ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτε. ἀπὸ τοῦ νῦν 69 ^{Dn 7,18.}
δὲ ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ ^{1^a 110,1.}
δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ. εἶπαν δὲ πάντες· 70
σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς
ἔφη· ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰμι. οἱ δὲ εἶπαν· τί 71
ἔτι ἔχομεν μαρτυρίας χρεῖαν; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν
ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Καὶ ἀναστὰν ἀπαν- 23
τὸ πλῆθος αὐτῶν ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πειλᾶτον.
^{1-25:}
^{Mt 27,2,11-31.}
^{Mc 15,1-20.}
^{J 18,28-19,16.}
^{2 20,26.}
ἠῤῥξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες· τοῦτον
εὗραμεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ κω-
λύοντα φόρους Καίσαρι διδόναι, καὶ λέγοντα
ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. ὁ δὲ Πειλᾶτος ^{B 1 TI 6,18.}
ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· σὺ λέγεις.
ὁ δὲ Πειλᾶτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ 4
τοὺς ὄχλους· οὐδὲν εὗρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀν-
θρώπῳ τούτῳ. οἱ δὲ ἐπίσχον λέγοντες ὅτι ἀνα- 5
σειεὶ τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας,
καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε. Πει- 6

68 fin h+ -η απολυσητε | 70 T λεγετε, | h εμι;
23,2 ημων : h^r+ και καταλυοντα τον νομον και τους προ-
φητας | διδοναι : h^r+ και αποστρεφοντα τας γυναικας
και τα τεκνα | εαυτ.: H αυτον | H χριστον (non Xq-) s h
λεγεις; 5 fin h^r+ et filios nostros et uxores avertit u
nobis [v. 2], non enim baptizantur sicut [et] nos [nec se
mundant]

63 - δερωντες 71 μαρτυρων 23,1 και ανασταντες
ηγαγον 5 Ιουδ. : γης

- 3,1. 7 Γαλιλαῖός ἐστιν, καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας
 Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην,
 ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς
 9,9. 8 ἡμέραις. ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη
 λίαν· ἦν γὰρ ἐξ ἱκανῶν χρόνων θέλων ἰδεῖν αὐτὸν
 διὰ τὸ ἀκοῦειν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἠλπίζεν τι σημεῖον
 9 ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. ἐπήρώτα δὲ αὐτὸν
 ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο
 10 αὐτῷ. εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
 11 ματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. ἐξουθενήσας
 δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ
 καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέ-
 12 πεμψεν αὐτὸν τῷ Πειλάτῳ. ἐγένοντο δὲ φίλοι
 ὁ τε Ἡρώδης καὶ ὁ Πειλᾶτος ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
 μετ' ἀλλήλων· προὑπήρχον γὰρ ἐν ἐχθρᾷ ὄντες
 13 πρὸς αὐτούς. Πειλᾶτος δὲ συνκαλεσάμενος τοὺς
 14 ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν¹ εἶπεν
 πρὸς αὐτούς· προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον
 τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
 ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐθὲν εὔρον ἐν τῷ ἀν-
 θρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ.
 15 ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψεν γὰρ αὐτὸν πρὸς
 ἡμᾶς· καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν πε-
 16πραγμένον αὐτῷ· παιδεύσας σὺν αὐτὸν ἀπολύσω.
 18¹ ἀνέκραγον δὲ πανπληθεὶ λέγοντες· αἴρε τοῦτον,
 19 ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ
 στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον
 20 βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ. πάλιν δὲ ὁ Πειλᾶτος
 προσεφώνησεν αὐτοῖς, θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν.

6 H [o] ἀνθρ. 10 H ἰσθηκεισαν 11 ο Ηρ. : T pr και
 12 αὐτους : T αὐτους 18 B παμπλ. 20 T— αυτοις

6 απο της Γαλιλαιας ο ανθρ. 12 οντες δε εν αηδια ο
 Πιλ. και ο Ηρωδ. εγενοντο φιλοι εν αυτη τη ημερα 15 ανε-
 πεμψα γαρ υμας προς αυτον 17 (post 19) αναγκην δε
 ειχεν κατα εορτην απολυειν αυτοις ενα

ἐπεφώνουν λέγοντες· σταύρου σταύρου αὐτόν. 21
 Ἢ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί γὰρ κακὸν 22
 εἶπεν οὗτος; οὐδὲν αἷτιον θανάτου εἶδρον ἐν
 τῷ· παιδεύσας οὖν αὐτόν ἀπολύσω. οἱ δὲ 23
 ἔκειντο φωναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι αὐτόν σταυ-
 ρῆσαι, καὶ κατίσχυνον αἱ φωναὶ αὐτῶν. καὶ 24
 ἡλᾶτος ἐπέκρινεν γενέσθαι τὸ αἷτημα αὐτῶν·
 ἔλυσεν δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλη- 25
 ῖτον εἰς φυλακὴν, ὃν ἤτοῦντο, τὸν δὲ Ἰησοῦν
 παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν.

Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνά 26 Mt 27,82.
Mc 15,21.

Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ ἐπέδησαν
 αὐτῷ τὸν σταυρὸν φέρειν ὀπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.
 Ἐπορεύθη δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ 27

καϊκῶν αἱ ἐκόπτοντο καὶ ἐδρῆνον αὐτόν. στρα- 28

τῶν δὲ πρὸς αὐτάς Ἰησοῦς εἶπεν· θυγατέρες
 Ἰουδαίη, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυτάς
 κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν, ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται 29 21,28.

καὶ οὐραὶ ἐν αἷς ἐροῦσιν· μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ
 κοιλῆαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ
 ἔβησαν. τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσιν· πέσατε 30 Hos 10,8.
Ap 6,16; 9,8.

ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς· καλύψατε ἡμᾶς· ὅτι εἰ 31 1 P 4,17.

τῷ ὄγκῳ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί
 ἔσονται; Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακούργοι 32

ἐκ τῶν αὐτῶ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἤλθον ἐπὶ 33

ἐν τῷ τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύ-
 ρησαν αὐτόν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ
 ἡγεμονῶν ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν· 34 Mt 5,44.
Is 53,12.
Ps 22,19.

ὁ υἱὲρ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδαςιν τί ποιοῦσιν.
 ὁ ἑὸς περιζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον.

23 ἡ σταυρωσαι 26 ἡ ἀπηγον 31 κ— τω 1^ο 32 Η
 κακούργοι δυο 33 Η ἤλθαν Τ ἀπηλθον 34 Η [ο δε ...
 θυσιν.] | Τ κληρους

31 εκρασαν 22 ουδεμαν αιτιαν 23 αυτων και των
 κληρων 25 ενεκα φονου 27 γυναικες 28 κλ. εμε
 περιζετε

- Ps 22,8. 35 ¹ καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ
καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες· ἄλλους ἔσωσεν, σωσάτω
ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς τοῦ θεοῦ ὁ
Ps 69,22. 36 ἐκλεκτός. ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται
37 προσερχόμενοι, ὄξος προσφέροντες αὐτῷ ¹ καὶ λέ-
γοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον
38 σεαυτὸν. ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφή ἐπ' αὐτῷ· ὁ βασι-
39 λεὺς τῶν Ἰουδαίων οὗτος. Εἰς δὲ τῶν κρεμα-
σθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν· οὐχὶ σὺ
40 εἶ ὁ Χριστός; σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ ἔφη· οὐδὲ
φοβῆ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;
41 ¹ καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν
ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἀτοπον ἔπραξεν.
Mt 16,28. 42 καὶ ἔλεγεν· Ἰησοῦ, μνήσθητί μου ὅταν ἔλθῃς ἐν
43 τῇ βασιλείᾳ σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀμήν σοι λέγω,
44 σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. Καὶ
ἦν ἤδη ὥσει ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ'
Ex 36,35. 45 ὄλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης ¹ τοῦ ἡλίου ἐκλεί-
ποντος, ἐσχίσθη δὲ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ
Ps 31,6. 46 μέσον. καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλη ὁ Ἰησοῦς
Act 7,58. εἶπεν· πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ
47 πνεῦμά μου. τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ¹ ἰδὼν
δὲ ὁ ἑκατοντάρχης τὸ γινόμενον ἐδόξαζεν τὸν θεόν

35 Η ἰστηκει | T— και 2^ο | Η θεου, 42 X εἰς την
βασιλειαν σ. 42.43 h^r και στραφεις προς τον κυριον ειπεν
αυτω Μνησθητι μου εν τη ημερα της ελευσεως σου. αποκρι-
θεις δε ο Ιησους ειπεν αυτω τω επλησοντι (1. επιπλησσοντι)
θαρσει, σημερον κ. τ. λ. 43 h^r— σημερον ... παρα-
δεισω (vers?) 45 T εκλιποντος | τ. η. εκλ.: -| h^r | R και
(h^r [και]) εσκοτισθη ο ηλιος

35 ορων | εσωσας· σεαυτον σωσον, ει νιος ει τ. θ., ει
χριστος ει, ο εκλεκτ. 37 λεγ. χαιρε ο βασιλευς των Ιου-
δαιων περιτιθεντες αυτω και ακανθινον στεφανον 38 αυτω :
+ γραμμασιν ελληνικοις ρωμαϊκοις εβραϊκοις 39 — ουχι ...
ημας 40 ει : + και ημεις εσμεν 41 πονηρον 45 του ...
μεσον : εσκοτισθη δε ο ηλιος 46 fin + και το καταπετ.
τ. ναου εσχισθη 47 και ο εκατονταρχος φωνησας εδοξ.

λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. καὶ 48
 πάντες οἱ συναραγενομένοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν
 ταύτην, θεωρήσαντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες τὰ
 στήθη ὑπέστρεφον. εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ 49 Pa 88,9; 38,12.
 γυνῶστοι αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ 8,2.
 συνακολουθοῦσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶ-
 σαι ταῦτα.

Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ βουλευτῆς ὑπάρ- 50 50-56 :
 χων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, — οὗτος οὐκ ἦν 51 Mt 27,57-61.
 συνακατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν, — Mc 15,42-47.
 ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς προσε- J 19,38-43.
 δέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οὗτος προσελθὼν 2,25.38.
 τῷ Πειλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ 53
 καθελὼν ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἐθήκεν
 αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδεὶς ὄ-
 οὔπω κείμενος. καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆς, καὶ 54
 σάββατον ἐπέφωσκεν. Κατακολουθήσασαι δὲ αἱ 55 49.
 γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι ἐκ τῆς Γαλι-
 λαίας αὐτῷ, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὡς ἐτέθη
 τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὑποστρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώ- 56 Ex12,16; 20,10.
 ματα καὶ μύρα. Lv 23,8.

Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν
 ἐντολήν, τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέως 24 1-12 :
 ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθον φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώ- Mt 28,1-8.
 ματα. εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλυσιμῆνον ἀπὸ 2 Mc 16,1-8.
 J 20,1-13.

49 fin h^r+ dicentes Vae nobis quae facta sunt hodie
 propter peccata nostra; appropinquavit enim desolatio
 Hierusalem 49 Η ἰστηκεισαν | γυναικ. : h pr αι 50 ανηρ :
 T pr και | και δικ., — : h , — δικ. 51 hT συνακατα-
 θεμενος | Η Ἀριμαθαίας 53 ουπω : T ουδεπω 55 h^r T—
 αι : h^r | δυο | 24,1 Η ηλθαν

48 στηθη και τα μετωπα 51 Αριμαθιας 58 μνημειω
 λελατομημενω | fin + και θεντος αυτου επεθηκεν τω
 μνημειω λιθον ον μογισ εικοσι εκυλιον 54 ην δε η ημερα
 προσαββατον 55 δυο γυναικες 56 — κατα την εντ.
 24,1 αρωματα : και τινες συν αυταις* ελογιζοντο δε εν
 εανταις τις αρα αποκλυσει τον λιθον 2 ελθουσαι δε ευρον

- 3 τοῦ μνημείου, εἰσελθοῦσαι δὲ οὐκ εὗρον τὸ σῶμα
 4 τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀπορεῖσθαι
 αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν
 5 αὐταῖς ἐν ἑαδῆτι ἀστραπτούσῃ· ἐμφόβων δὲ γενο-
 μένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν
 γῆν, εἶπαν πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ
 6 τῶν νεκρῶν; ὁὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλὰ ἠγέρθη. μνη-
 σθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
 Mt 17,22.23. 7 ἢ λέγων τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι δεῖ παρα-
 δοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ
 8 σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. καὶ
 9 ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέ-
 ψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα
 8,2.3. 10 τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ
 Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία ἡ
 Ἰακώβου· καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς ἔλεγον πρὸς
 11 τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον
 αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠπίστον
 12 αὐταῖς. [Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἐδραμεν ἐπὶ τὸ
 μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια μόνα·
 καὶ ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.]
 13 Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
 ἦσαν πορευόμενοι εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους
 ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς,
 14 καὶ αὐτοὶ ὠμίλου πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων
 Mt 18,20. 15 τῶν συμβεβηκότων τούτων. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
 ὀμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς Ἰησοῦς
 16 ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν

13-35:
 Mc 16,12.13.

8 H [του κυρ. Ιησ.] 6 H [ουκ ... ηγερθη] 9 H
 [απο τ. μνημειου] | T παντα ταυτα 10 H Ἰωάννα
 12 R—T | R εαυτον 13 εξηκ. : h^f εκατον εξηκ. 15 H
 [και] 3°

8 — του κ. Ι. 5 ενφοβοι δε γενομεναι εκλειναν
 6 — ουκ ... ηγερθη 7 — αμαρτωλων 9 — απο τ. μν.
 10 — ησαν δε | Μαρια η Μαγδαληνη κ. Ιωαννα 13 Ησαν
 δε δυο πορ. εξ αυτ. εν αυτ. τ. ημ. | Ουλαμμαους

ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. εἶπεν δὲ 17
 πρὸς αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὕς ἀντιβάλλετε
 πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες; καὶ ἐστάθησαν
 σκυθρωποί. ἀποκριθεὶς δὲ εἰς ὄνοματι Κλεόπας 18
 εἶπεν πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς Ἱερουσαλήμ
 καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις
 ταύταις; ¹καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα; οἱ δὲ εἶπαν 19 Mt 21,11.
 αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ, ὃς ἐγένετο
 ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναν-
 τίων τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε 20
 παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες
 ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
 ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων 21 1,68; 2,88;
 λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε καὶ σὺν πᾶσιν 19,11.
 τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει ἀφ' οὗ ταῦτα Act 1,6.
 ἐγένετο. ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέ- 22 1-11.
 στησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθοῖναι ἐπὶ τὸ μνημεῖον,
 καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἠλθον λέγουσαι 23
 καὶ ὄπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν
 αὐτόν ζῆν. καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ 24 12. J 20,3-10.
 τὸ μνημεῖον, καὶ εὑρον οὕτως καθὼς αἱ γυναῖκες
 εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς 25
 αὐτούς· ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ
 πιστεῦναι ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται·
 οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν 26
 εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως 27 Dt 18,15.
 καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευσεν αὐτοῖς Ps 22. Is 53.
 ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ 28
 ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς
 προσεποιήσατο πορρώτερον πορεύεσθαι. καὶ παρε- 29

18 ὀνοματι : T ω ὀνομα 23 H ἠλθαν 24 H ἀπηλ-
 θαν | καθως : T+ και 27 ἀρξάμ. . . διερμην. : h^r
 † ἠν ἀρξάμενος ἀπο Μωυσεως και παντων των προφητων
 ἐρμηνευειν † 28 T πορρωτερω

17 — και ἐσταθῆσαν 19 — οἱ δε εἰπ. α. | Ναζωραιου
 21 ἐστιν : ἠν 22 — ἐξ ἡμων 25 — του πιστ. 27 — πασαις

- βιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· μεῖνον μεθ' ἡμῶν, δι
 πρὸς ἐσπέραν ἐστίν καὶ κέκλικεν ἤδη ἡ ἡμέρα.
 22,10. 30 καὶ εἰσήλθεν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. ¹ καὶ ἐγένετο
 ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν λαβῶν τὸν
 ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς·
 31 αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέ-
 γνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ'
 32 αὐτῶν. καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδιά
 ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ
 33 ὁδῷ, ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀνα-
 στάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ,
 καὶ εὖρον ἠθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς
 1 K 15,4,5. 34 σὺν αὐτοῖς, λέγοντας ὅτι ὄντως ἠγγέρθη ὁ κύριος
 35 καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν
 τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ
 36 ἄρτου. Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ἔστι
 J 20,19—28. 36 ἐν μέσῳ αὐτῶν [καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν].
 1 K 15,5.
 Mt 14,26. 37 πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν
 38 πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τεταραγ-
 μένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν
 39 ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ
 τοὺς πόδας μου, ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτός· ψηλαφήσατέ
 40 με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ
 41 ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.] ἔτι δὲ
 ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόν-
 J 21,5,10. 42 των, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; ¹ οἱ

32 ἡμῶν καιομ. ἦν : h^r | ἦν ἡμῶν κεκαλυμμένη | ἡ
 [? πεπρωμένη] excaecatam et optusam et exterminatum
 | K— ἐν ἡμῖν 36 [καὶ . . . ὑμῖν] : R—T 37 ἡ θρο-
 ηθέντες 39 h^r— με εἰ — σὰρκα καὶ | σὰρκα : h^rT σαρκας
 40 R—T

29 — ἐστίν καὶ | — ἠδη 30 — μετ' αὐτῶν | — κλάσας
 31 λαβῶντων δὲ αὐτῶν τὸν ἄρτον ἀπ' αὐτοῦ ἠνοιγησαν
 33 ἀναστ. : + λυποῦμενοι 34 λέγοντες 37 φαντασμα
 39 — με | ὅσα οὐκ εἶχει καὶ σαρκας | βλέπετε

δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπιθοῦ μέρος· καὶ 43
λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. ἔπειτα δὲ 44 ^{43, 45 ;}
πρὸς αὐτούς· οὗτοι οἱ λόγοι μου οὕς ἐλάλησα ^{18, 31—32,}
πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν. ὅτι δεῖ πληρωθῆναι ^{21.}
πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ
προφηταῖς καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν 45
αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὕτως γέγραπται παθεῖν τὸν 46 ^{1 T 2, 10.}
Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετένοιαν 47
εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, — ἀρξά-
μενοι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. ὑμεῖς μάρτυρες τούτων. 48
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ 49 ^{J 16, 20, 10, 7.}
πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ ^{Act 1, 1.}
πόλει ἕως οὗ ἐνδύσησθε ἐξ ὕψους δυνάμιν.
Ἐξήγαγεν δὲ αὐτούς ἕως πρὸς Βηθανίαν, καὶ 50 ^{50 53 ;}
ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ 51 ^{Mo 10, 10,}
ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοῦς δίσση ἀπ' ^{Act 1, 4 14.}
αὐτῶν [καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν]. καὶ 52 ^{J 16, 20, 14, 20.}
αὐτοὶ [προσκυνήσαντες αὐτὸν] ὑπέστρεψαν εἰς
Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ 53
παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ εὐλογοῦντες τὸν θεόν.

42 μέρος : h^r+ + και απο μελίσσιον κηριον | (vλ κηριον)
43 εφαγεν : h^r+ και [λαβων] τα επιλοιπα εδωκεν αυτοις
44 προφηταις : H pr τοις 46 ουτως γεγο. : h^r+ και ουτως
εδει ει : ουτως εδει 47 εις 1° : h^B και 47.48 h εθνη
αρξασμενοι α. I. υμεις 49 και ιδου εγω : T καγω 51 [και
ανεφ. εις τ. ουρ.] : B—T 52 [προσκυν. αυτ.] : H—T
53 ευλογουντ. : + h^r | T αυνουντες ει h^r αυ. και ευλογ.

44 εν ω ημην 46 — εκ νεκρων 49 — τση κατηνη
51 απεστη

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

- J 1,1,2. 17,5.
Ap 19,13.
Pro 8,22.
Kol 1,16,17.
H 1,2.
5,26.
3,19.
L 1,13-17.
57-80. Mt 3,1.
1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀλη-

3.4 \mathcal{K} ουδε εν. ο γεγονεν εν 4 ην 1^ο : -h^r - T εστιν
 6 T ανθρωπος, 11 \mathcal{K} εις 13 οι ... εγεννηθησαν : h^r
 qui ... natus est 14 T τ. δ. αυτου δοξ.

3.4 εγεν. ουθεν· ο γεγονεν εν 6 θεου : κυριου, ην
 12 - δε 14 πληρη

θείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν 15 27.80.
λέγων· οὗτος ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου ἐρχό-
μενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου
ἦν. ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες 16 3,84. Kol 1,19.
ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος 17 R 10,4.
διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν 18 6,46. 1 J 4,12.
πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον
τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. Mt 11,27.
1 T 6,16.

Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε 19 L 3,15.16.
ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσο-
λύμων ἱερεῖς καὶ Λευεΐτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν·
σὺ τίς εἶ; καὶ ὁμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο, καὶ 20
ὁμολόγησεν ὅτι ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Χριστός. καὶ 21 Mt 17,10.
ἠρώτησαν αὐτόν· τί οὖν; [σὺ] Ἥλειας εἶ; καὶ Dt 18,15.
λέγει· οὐκ εἰμὶ. ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη· 6,14; 7,40.
οὐ. εἶπαν οὖν αὐτῷ· τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν 22
δώμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυ-
τοῦ; ἔφη· ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· εὐθύ- 23 Is 40,3. Mt 3,3.
νατε τὴν ὁδὸν κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαίας ὁ Mc 1,3. L 3,4.
προφήτης. Καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρι- 24
σαίων. καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπαν αὐτῷ· τί 25 Mt 21,25.
οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός οὐδὲ Ἥλειας
οὐδὲ ὁ προφήτης; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης 26 Mt 3,11.
λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν στήκει Mc 1,7.8.
ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, οὗ 27 3,26.
οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα
τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο 28
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτί-

15 H (Ἰωαννης . . . ην·) | K λεγων — ουτος ην ο ειπων
— O h λεγων Ουτος ην ον ειπον O vi ut text 18 o
μονογενης υιος (sic et + h^r |) : H μονογενης θεος 19 T→
προς αυτον 21 h ουν ου; R ουν; ου T ουν; | T— και 20
27 H—o | H [εγω] 28 h^r Βηθαβαρα

16 οτι : και 24 και : + οι 25 — ο 20 26 εστηκεν
27 ερχομ. : + ος εμπροσθεν μου γεγονεν | hn + εκεινος
ημας βαπτισει εν πνευματι αγιω και εν πυρι 28 Βηθαβαρα

26. **Is 53,7.** 29 ζων. Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ
 15.27. 30 θεοῦ ὁ αἰρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.
 31 κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων.
Mt 3,16. 32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι τεθέαμαι
Mc 1,10. τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ.
L. 3,22.
L. 3,2. 33 καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν
 34 πνεύματι ἀγίῳ. κἀγὼ ἐώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
 35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἰστήκει Ἰωάννης καὶ ἐκ
 29. **Is 53,7.** 36 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο, καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ
 37 περιπατοῦντι λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ
 38 ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς· τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ῥαββεῖ, (ὃ λέγεται
 39 μεθερμηνευόμενον διδάσκαλε,) ποῦ μένει; ἰ λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ὄψεσθε. ἦλθαν οὖν καὶ εἶδαν ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν
 40 ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἰς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων
1 Sm 2,10. 41 αὐτῷ· εὗρισκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν
Ps 2,9.

34 ο υιος : h^r | ο εκλεκτος | et electus filius Dei 35 H
 ιστηκει | T ο Ιωαννης 37 T— και 1° | h οι δυο αυτου
 μαθ. 38 T— δε 1° | T ερμηνευομενον 41 T πρωτος

29 βλέπει ο Ιωαννης 30 υπερ : περι 33 fin + και
 πυρι 36 fin + ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου 38 ο
 ερμηνευεται 39 εκτη

ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ· εὐορήκαμεν τὸν
 Μεσσίαν (ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον Χριστός).
 ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας αὐτῷ 42 Μτ 16,18.
 ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάννου, σὺ
 κληθήσῃ Κηφᾶς (ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος). Τῇ 48
 ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
 καὶ εὐρίσκει Φίλιππον. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, 44
 ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. εὐρίσκει 45 Dt 18,18.
Is 7,14; 53,2.
Jr 23,6.
Kx 34,20.
 Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν
 ἔγραψεν Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφηταὶ
 εὐορήκαμεν, Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ
 Ναζαρέτ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· ἐκ Ναζαρέτ 46 7,41.52.
 δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ ὁ Φίλιππος·
 ἔρχου καὶ ἴδε. εἶδεν Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχό- 47 Pn 22,2.
 μενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀλη-
 θῶς Ἰσραηλείτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν. λέγει 48
 αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη
 Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον
 φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἰδόν σε. ἀπεκρίθη 49 2 Sm 7,14.
8,60. Pn 2,7.
Mt 14,23; 16,18.
 αὐτῷ Ναθαναήλ· ῥαββεὶ, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ,
 σὺ βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσραήλ. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς 50
 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι ὅτι εἰδόν σε ὑπο-
 κάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψη.
 ἰ καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅψεσθε 51 Gn 28,12.
 τὸν οὐρανὸν ἀνεφγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ
 ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν
 τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ 2 1,43.
 τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ·
 ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 2

42 T Ιωαννου 43 H Γαλιλαιαν. και ενρ. Φιλιππον και
 46 T— και 1^ο | T—o 2,1 h Και τη τριτη ημερα

- 3 εἰς τὸν γάμον. καὶ ὕστερῆσαντος οἴνου λέγει ἡ
 μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔχουσιν.
 19,26. Mt 12,48. 4 ¹καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι;
 5 οὐπω ἦκει ἡ ὥρα μου. λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ
 Mc 7,8.4. 6 τοῖς διακόνοις· ὃ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. ἦσαν
 δὲ ἐκεῖ λίθιναι ὑδρῖαι ἕξ κατὰ τὸν καθαρισμὸν
 τῶν Ἰουδαίων κείμεναι, χωροῦσαι ἀνὰ μετροῦτάς
 7 δύο ἢ τρεῖς. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε
 τὰς ὑδρίας ὕδατος. καὶ ἐγένισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.
 8 ¹καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ
 9 ἀρχιτρικλίνῳ. οἱ δὲ ἤνεγκαν. ¹ὥς δὲ ἐγεύσατο ὁ
 ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενῆμένον, καὶ οὐκ
 ᾔδει πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντλη-
 κότες τὸ ὕδωρ, φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρι-
 10 κλίνος ¹καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον
 τὸν καλὸν οἶνον τίθησιν, καὶ ὅταν μεθυσθῶσιν
 τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως
 1,14; 11,40. 11 ἄρτι. Ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ
 Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφανερώσεν
 τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ.

7,3. 12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καφαρναοὺμ αὐτὸς
 καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ
 14 ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. καὶ εὗρεν ἐν
 τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ
 15 περιστερὰς καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους, καὶ
 ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντα ἐξέβαλεν
 ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ

3 ὑστερ. οἴνου : -h^r | T οἶνον οὐκ εἶχον οὐτι συνετελεσθῆ
 ο οἶνος τοῦ γαμοῦ· εἶτα | T οἶνος οὐκ ἐστίν 4 T- καὶ 1°
 12 ἀδελφ. : T+ αὐτου

τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὰ κέρματα καὶ τὰς
 τραπέζας ἀνέστρεψεν, καὶ τοῖς τὰς περισσευράς 16 L 2,49.
 πωλοῦσιν εἶπεν· ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν, μὴ ποιεῖτε
 τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου. ἐμνή- 17 P^a 69,10.
 σθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν·
 ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με. ἀπεκρί- 18 Mt 21,28.
 θησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ· τί σημεῖον 3,2.
 δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς 19 Mt 26,61; 27,40.
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ
 ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. εἶπαν οὖν οἱ 20
 Ἰουδαῖοι· τεσσαεράκοντα καὶ ἐξ ἕτεσιν οἰκοδομήθη
 ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς
 αὐτόν; ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώ- 21 I K 6,19.
 ματος αὐτοῦ. ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνή- 22
 σθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν, καὶ
 ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα 23
 ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει·
 αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν αὐτόν αὐτοῖς διὰ 24
 τὸ αὐτόν γινώσκειν πάντα, καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν 25 Mc 2,8.
 εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου·
 αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος 3 7,50; 19,39.
 ὄνομα αὐτῷ, ἀρχὼν τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθεν 2
 πρὸς αὐτόν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ῥαββεί, οἴ-
 δαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς
 γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς,
 ἂν μὴ ᾗ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς 3 L 17,21.
 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις 1 P 1,23.
 γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν
 τοῦ θεοῦ. λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Νικόδημος· πῶς 4

15 T το κερμα | K ανεστρεψεν 19 H [επ] 24 αυτον
 10 : H αυτον 3,4 H [ο]

17 κατεφαγε

- δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρον ὦν; μὴ δύ-
 νатаι εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον
 εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; ¹ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀμὴν
 ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ ἔξ ὕδατος
 καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς
 σαρκὸς σὰρξ ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ
 πνεύματος πνεῦμά ἐστιν. μὴ θαυμάσης διτι εἰπὼν
 σοι· δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. τὸ πνεῦμα
 ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις,
 ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει·
 οὕτως ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος.
 ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· πῶς δύναται
 ταῦτα γενέσθαι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ·
 σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ
 γινώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὃ οἶδαμεν
 λαλοῦμεν καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν
 μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. εἰ τὰ ἐπίγεια
 εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἶπω ὑμῖν
 τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε; καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν
 εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς,
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ
 καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα
 πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτως
 γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν
 τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς
 αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. οὐ

5 H [ο] Ἰησοῦς | h^r αναγεννηθῆ | εἰσελθ. εἰς : h^r
 ιδεῖν | του θεου : h^rT των ουρανω 6 σαρξ ἐστίν :
 h^r+ οτι εκ της σαρκος εγεννηθη | πνευμα ἐστίν : h^r+
 οτι εκ του πνευματος ἐστίν ii quia Deus spiritus est, et
 ex Deo natus est 8 εκ : h^r+ | του υδατος και | 18 ο
 ων εν τ. ουρ. : -h^r | -H 16 υιου : R+ αυτου | H αλλα

4 γεννηθῆναι 1^ο : + ανωθεν 5 Ἰησοῦς : + και ειπε
 αυτω 15 εν αυτω : επ αυτω et επ αυτου et εις αυτου
 + μη αποληται αλλ

γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον Act 17,31.
 ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος
 δι' αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ 18 36. 5,24.
 μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν
 εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ. αὕτη 19 1,5,9—11;
12,48.
 δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν
 κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ
 σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα.
 πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ 20 E 5,13.
 οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ
 ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται 21
 πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι
 ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα.

Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ 22 4,1,2.
 αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν
 μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν. ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης 23 Mt 4,12.
 βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγύς τοῦ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα
 πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο·
 οὐπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν Ἰωάννης. 24 Mt 14,3.
 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου 25
 μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. καὶ ἦλθον πρὸς 26 1,26—34.
 τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· ῥαββεὶ, ὃς ἦν μετὰ
 σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε
 οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.
 ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· οὐ δύναται ἄν- 27 H 5,4.
 ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ᾗ δεδομένον
 αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυ- 28 1,20,23,27.
 ρεῖτε ὅτι εἶπον· οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ'
 ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. Ὁ 29 Mt 22,2.
 ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ
 νυμφίου, ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ

23 H [ο] Ιωαννης 25 h Ιουδαιων 26 H ηλθαν | H
 ειπαν 28 ειπον : H+ [εγω]

20 fin + οτι πονηρα εστιν 27 αυτω : + ανωθεν

- χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν
 80 ἡ χαρὰ ἣ ἐμὴ πεπλήρωται. ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν,
 8,28. 31 ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος
 ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς
 γῆς ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ. ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 11. 32 ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὃ εἶωρακεν καὶ
 ἤκουσεν, τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ
 83 οὐδεὶς λαμβάνει. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν
 1,88.84. 34 ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθῆς ἐστίν. ὃν γὰρ
 ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ·
 5,20; 17,2. 35 οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν τὸ πνεῦμα. ὁ πατὴρ
 Mt 11,27. ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ
 18. 36 αὐτοῦ. ὁ πιστευῶν εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
 1 J 5,12. ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄνεται ζῶν, ἀλλ' ἡ
 ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.
 3,22.26. 4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρι-
 1 K 1,17. 2 σαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ
 3 οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, — ἀφῆκεν
 τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν Γαλι-
 4 λαίαν. Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σα-
 5 μαρίας. ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρίας
 (in 48,22. 6 λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν
 Jos 24,32. 7 τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς
 8 ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα
 9 ἦν ὡς ἕκτη. ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρίας
 ἀντλήσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· δός μοι
 8 πεῖν. οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς
 9 τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. λέγει οὖν αὐτῷ

31 hT—επάνω π. ἐστίν· 2^ο 32 hT—, τουτο 36 T— δε
 4.1 H † . . . † | κυριος : T Ἰησοῦς | H [ἦ] 5 Ἰωσηφ :
 H pr [τω] 9 T— οὖν

34 δίδωσιν : + ο θεος 36 μενεῖ 4,3 Ἰουδαίαν : †
 γην | — πάλιν 7 τις γυνή

ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος οὕσης; [οὐ γὰρ συνζῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις·] ¹ ἀπε- 10 τ, 30, 39.
 κριθὴ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ ἦδεῖς τὴν δωρεάν τοῦ θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι· δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· κύριε, οὔτε ἀντλημα 11
 ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μεῖζων εἶ τοῦ πατρὸς ¹² α, 58.
 ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; ἀπεκριθὴ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· ¹³ α, 58.
 πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψῆσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, ¹⁴ α, 27, 35.
 οὐ μὴ διψῆσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ ¹⁵
 γυνὴ· κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ· ¹⁶
 ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. ἀπεκριθὴ ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν [αὐτῷ]· οὐκ ἔχω ἄνδρα. ¹⁷
 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· καλῶς εἶπες ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις ¹⁸
 οὐκ ἔστιν σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. λέγει ¹⁹ 1 κ 14, 24, 25.
 αὐτῷ ἡ γυνὴ· κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ. οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· ²⁰ 11 12, 5.
1ⁿ 122.
 καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυνεῖν δεῖ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ²¹
 πιστενέ μοι, γύναι, ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ. ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ²² 2 κ 17, 29—41.
1ⁿ 2, 5.

⁹ T Σαμαρεῖτις α - ριτιδος | [ου . . . Σαμαρ.] : R—T
¹¹ K— η γυνή | T— ουν ¹⁴ ο : T+ εγω ¹⁶ Η σου τον
 ανδρα ¹⁷ T— [αυτω] | ουκ εχω ανδ. : T ανδρα ουκ εχω

14 ο δε πινων 20 — ο τοπος

- ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἶδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ
 23 τῶν Ἰουδαίων ἐστίν· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν
 ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνή-
 σουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ
 γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας
 2 K 8,17. 24 αὐτόν· πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας
 αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.
 1,41. 25 λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ
 λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ
 9,87. 26 ἡμῖν ἅπαντα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι, ὁ
 27 λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει·
 οὐδεὶς μέντοι εἶπεν· τί ζητεῖς; ἢ· τί λαλεῖς μετ'
 28 αὐτῆς; ἀφῆκεν οὖν τὴν ὕδριαν αὐτῆς ἡ γυνή καὶ
 ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·
 29 δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέν μοι πάντα ἃ
 80 ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; ἔξηλθον
 81 ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν
 τῷ μεταξύ ἠρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες·
 31. 82 ῥα ββεί, φάγε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρωῶσιν
 83 ἔχω φαγεῖν ἢν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. ἔλεγον οὖν οἱ
 μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ
 17,4. 84 φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐμὸν βρωμά ἐστιν
 ἵνα ποιήσω τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ
 Mt 9,87. 85 τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι
 L 10,2. 86 ἔτι τετράμηνός ἐστιν καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ
 λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ
 θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσιν πρὸς θε-
 36 ρισμόν. ἤδη ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ
 Mt 6,15. 87 ὁμοῦ χαίρει καὶ ὁ θερίζων. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος

24 T— αὐτον | T προσκυνειν δεῖ 27 T ζητεῖς ἢ τι
 34 T ποιω 35 R θερισμον ἠδη· 36 ἵνα : T+ καὶ

25 οἶδαμεν | Μεσσίας 33 πρὸς ἀλλήλ. : ἐν εαυτοῖς
 35 — ἐτι | τετράμηνον

ἐστὶν ἀληθινὸς ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ στείρων καὶ
 ἄλλος ὁ θερίζων. ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν 38
 ὁ σὺν ὑμεῖς κεκομιάκατε· ἄλλοι κεκομιάκασιν,
 καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.
 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς 39
 αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς
 μαρτυροῦσης ὅτι εἶπέν μοι πάντα ἃ ἐποίησα. ὡς 40
 οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων
 αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο
 ἡμέρας. καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν 41
 λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ 42
 τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν,
 καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ
 κόσμου.

Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς 43 Mc 4,18.
 τὴν Γαλιλαίαν. αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν 44 Mc 12,57.
 Mo 8,4.
 L. 4,24.
 ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.
 ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν 45 2,38.
 οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ὅσα ἐποίησεν ἐν
 Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον
 εἰς τὴν ἑορτήν.

Ἦλθεν οὖν πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλι- 46 2,19.
 λαίας, ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν
 τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καφαρναούμ·
 οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας 47
 εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ
 ἠρώτα ἵνα καταβῆ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν·
 ἡμελλεν γὰρ ἀποθνήσκειν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς 48 2,14. I K 1,9.
 πρὸς αὐτόν· ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ
 μὴ πιστεύσητε. λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· 49

38 T απεσταλα 39.40 T Σαμαρι- 42 H ελιγ.
 [οτι] | h την λαλιαν σου 45 οτι : T ως | σου : T a
 46 hT Hν δε τις 46.49 h' - βασιλλοκος | 48 h πιστευσητε;

37 ο αληθινος; 39 a : οσα 42 λαλιαν : μαρτυριων |
 fin + ο χριστος 43 εκειθεν : + και απηλθεν 45 εξηδεξαντο

κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.
 50 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου· ὁ υἱός σου ζῆ.
 ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν αὐτῷ
 51 ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. ἤδη δὲ αὐτοῦ κατα-
 βαίνοντος οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ὑπήντησαν αὐτῷ [καὶ
 52 ἤγγειλαν] λέγοντες ὅτι ὁ παῖς αὐτοῦ ζῆ. ἐπύθето
 οὖν τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν ἐν ἣ κομψότερον ἔσχεν·
 εἶπον οὖν αὐτῷ ὅτι ἐχθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν
 L 19,9. 53 αὐτὸν ὁ πυρετός. ἔγνω οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐκείνη
 Act 16,15.81. τῆ ὥρα ἐν ἣ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὁ υἱός σου
 ζῆ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.
 2,11.28. 54 Τοῦτο πάλιν δευτέρον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς
 ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

5 Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη
 2 Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱερο-
 σολύμοις ἐπὶ τῆ προβατικῆ κολυμβήθρα, ἣ ἐπι-
 λεγομένη Ἐβραϊστὶ Βηθζαθά, πέντε στοὰς ἔχουσα.
 3 ἐν ταύταις κατέκειτο πλήθος τῶν ἀσθενούντων,
 5 τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν. ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ
 τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ
 6 αὐτοῦ· τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ
 γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ·
 7 θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν·
 κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῆ τὸ

51 T— αὐτου 2^ο | [καὶ ἠγγειλ.] : R [καὶ ἀπηγγ.] : T—H
 | T— λεγοντες 52 H εἶπαν 54 H Τοῦτο [δέ] 5,1 h^τ T
 η εορτη 2 ἐπι τη προβ. : h^τ [προβατικῆ] | η επιλεγ. : T
 το λεγομενον | h Βηθσαιδά R Βηθεσδά 3 ξηρων : h^τ +
 , παραλυτικων | fin : h^τ + , εκδεχομενων την του υδατος
 κινησιν + (4). αγγελος δε (γαρ) Κυριου [κατα καιρον] κατε-
 βαινεν (ὡς ελουετο) ἐν τη κολυμβηθρα καὶ εταρασσετο (ὡς
 εταρασσε) το υδωρ· ο ουν πρωτος εμβας [μετα την ταραχην
 του υδατος] υγιης εγενετο οιω (ὡς δηποτ' ουν (ὡς δηποτε)
 κατειχετο νοσηματι. 5 H [καὶ]

49 τον παιδα ὡς τον υιον 51 ο υιος (σου) 52 εβδομην :
 tertia ὡς nona 5,1 Ἰουδαίων : αζυμων εἰ : + η σκηνο-
 πηγια 2 Βελζεθα εἰ Βηθσαιδα ὅ — τις

ὕδωρ βάλη με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ
 ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει 8 Μτ 9,9.
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειρε ἄρον τὸν κράβαττόν σου
 καὶ περιπάτει. καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄν- 9 9,14.
 ἄθρωπος, καὶ ἤρην τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ πε-
 ριπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
 ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββα- 10 Ἰρ 17,21.
 τόν ἐστιν, καὶ οὐκ ἔξεστίν σοι ἄραι τὸν κράβαττον.
 ὃς δὲ ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός 11
 μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει.
 ἠρώτησαν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν 12
 σοι· ἄρον καὶ περιπάτει; ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει 13
 τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν
 τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὗρίσκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς 14 8,11.
 ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε ὑγιῆς γέγονας·
 μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται.
 ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν τοῖς Ἰουδαίοις 15
 ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ. καὶ διὰ 16 Μτ 19,14.
 τοῦτο ἐδίωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν, ὅτι ταῦτα
 ἐποίει ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· ὁ 17 9,4.
 πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καγὼ ἐργάζομαι·
 διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι 18 7,80; 10,88.
 ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυνεν τὸ σάββατον, ἀλλὰ
 καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν θεόν, ἴσον ἑαυτὸν
 ποιῶν τῷ θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ 19 8,11.89.
 ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται
 ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἂν μὴ τι βλέπη
 τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῆ,
 ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ πατήρ 20 8,86.
 φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτός

9 T— εὐθεως 11 T— ος δε 13 ἰαθεῖς : T ασθενων
 14 H [ο] Ἰησ. 15 εἶπεν : hR ἀνηγγειλεν 17 R ο δι
 [Ἰησοῦς] 18 T— ον 19 H [ο Ἰησοῦς] | T ποιεὶ ὁμοίως

7 fn + καὶ λαμβανει ἰασιν εἰ + ἐγὼ δε ασθενων πορηνομι
 18 Ἰησοῦν : + καὶ ἐζήτουν αὐτον ἀποκτεῖναι 19 ο υἱος
 1^ο : + του ἀνθρώπου

- ποιεῖ, καὶ μείζονα τούτων δεῖξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα
 21 ὑμεῖς θαυμάζητε. ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει
 τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὗς
 Dn 7,13,14. Act 17,31. 22 θέλει ζωοποιεῖ. οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει οὐδένα,
 Ph 2,10,11. 23 ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ, ἵνα
 1 J 2,23. πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα.
 ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν
 3,16,18. 24 πέμψαντα αὐτόν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ
 1 J 3,14. τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί
 με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται
 ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.
 Mt 8,22. 25 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν
 K 2,5,6. ἐστὶν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ
 1,1—4. 26 υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν. ὡσπερ
 γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ
 Dn 7,10,14. 27 υἱῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. καὶ ἐξουσίαν
 22. ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου
 28 ἐστίν. μὴ θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν
 ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσουσιν τῆς
 6,40. Dn 12,2. 29 φωνῆς αὐτοῦ¹ καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιή-
 19. 6,38. 30 ξαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ τὰ φαῦλα πρά-
 31 με. Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρ-
 36,37. 32 τυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής· ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρ-
 1,19—34. 33 μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ὑμεῖς ἀπεστάλ-
 34 ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμ-
 L 1,17. 35 βάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. ἐκεῖνος

20 T θαυμάζετε 29 οἱ 2^ο : h[R]+ δε 32 T οἰδατε

25 θεου : ἀνθρώπου 26 ο πατηρ : + ο ζων 29 — τα 2^ο
 30 με : πατρος 34 ἀνθρώπων

ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ
 ἠδελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὄραν ἐν τῷ φωτὶ
 αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μεῖζω τοῦ 36 ^{1 J 5,9.}
 Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα αἱ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ ἵνα ^{1,88; 3,2.}
 τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα αἱ ποιῶ, μαρτυρεῖ
 περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκεν. καὶ ὁ 37 ^{Mt 3,17.}
 πέμψας με πατήρ, ἐκεῖνος μεμαρτύρηκεν περὶ ^{Dt 4,12.}
 ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκηκόατε οὔτε
 εἶδος αὐτοῦ ἐωράκατε, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ 38
 ἔχετε ἐν ὑμῖν μένοντα, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος,
 τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. ἐραυνᾶτε τὰς γραφάς, 39 ^{L 24,27.44.}
 ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· ^{2 T 3,15—17.}
 καὶ ἐκεῖναί εἰσι αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· ^{1 P 1,11.} καὶ 40
 οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με ἵνα ζωὴν ἔχητε. Δόξαν 41
 παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω, ἀλλὰ ἔγνωκα ὑμᾶς 42
 ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.
 ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ 43
 οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι
 τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε. πῶς δύνασθε ὑμεῖς 44 ^{12,48.}
 πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ ^{Mt 23,5—7.}
 τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε;
 μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν 45 ^{Dt 31,2.}
 πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωϋσῆς, εἰς ὃν
 ὑμεῖς ἠλπίκατε. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ, ἐπι- 46 ^{Gn 3,15; 49,10.}
 στεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. ^{Dt 18,15.}
 εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς 47 ^{7,19. L 16,31.}
 τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν πιστεύετε;

Μετὰ ταῦτα ἀπήλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς 6 ^{1—15:}
 θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. ἦκο- 2 ^{Mt 14,13—21.}
 λούθει δὲ αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐθεώρουν τὰ ^{Mc 6,32—44.}
^{L 9,10—17.}

42 T ουκ εχετε post ου 44 παρα 1^ο : H παρ | H
 [θεου] 47 πιστευσατε : h πιστευετε 6,2 T εωραων

45 υμων 2^ο : + προς τον πατερα 6,1 Γαλιλαιας : +
 υς τα μερη

- 3 σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. ἀνῆλθεν
 δὲ εἰς τὸ ὄρος Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ
 2,13; 11,56. 4 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ
 5 ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. ἐπάρας οὖν τοὺς ὀφθαλ-
 μοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος
 6 ἀγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι; τοῦτο δὲ
 ἔλεγεν πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλεν
 7 ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· διακοσίων δη-
 ναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος
 8 βραχὺ [τι] λάβῃ. λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν
 9 αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· ἔστιν
 παιδάριον ὧδε ὃς ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους
 καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσού-
 10 τους; εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους
 ἀναπεσεῖν. ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ.
 ἀνέπεσαν οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς πεντα-
 11 κισχίλιοι. ἔλαβεν οὖν τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ
 εὐχαριστήσας διέδωκεν τοῖς ἀνακειμένοις, ὁμοίως
 12 καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ᾔθελον. ὡς δὲ ἐνε-
 πλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· συνα-
 γάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι
 13 ἀπόληται. συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα
 κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν
 14 κριθίνων ἃ ἐπερίσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ
 οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες δὲ ἐποίησεν σημεῖον ἔλεγον
 15 εἰς τὸν κόσμον. Ἰησοῦς οὖν γινούς ὅτι μέλλουσιν
 16 ἐρχεσθαι καὶ ἀρπάξαι αὐτόν ἵνα ποιήσωσιν βασιλεία,
 17 ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. Ὡς

16-21 :
 Mt 14,22-38.
 Mc 6,45-52.

3 T εκαθεζετο 4 το πασχα : h^s † ... † 7 T απο-
 κρινεται | T ο Φιλιπ. |[τι] : T-H 10 ουν οι : h ουν,
 11 T ευχαριστησεν και εδωκεν 14 K α εποι. σημεια | T ο
 εις τ. κοσμ. ερχομενος 15 ανεχωρ. : T φευγει

11 εδωκεν ει † τοις μαθηταις, οι δε μαθηται 14 - αλη-
 θως 15 fin † κακει προσηχητο

δὲ ὄψια ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμβάντες εἰς πλοῖον ἤρχοντο 17
πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καφαρναοῦμ. καὶ σκοτία
ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὐπω ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς, ἢ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος 18
διεγείρετο. ἐλληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἴκοσι 19
πέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσιν τὸν Ἰησοῦν περι-
πατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου
γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· 20
ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν 21
εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ
τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς 22
θαλάσσης εἶδον ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ
εἰ μὴ ἓν, καὶ ὅτι οὐ συνεισηλθεν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον ἀλλὰ μόνοι οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἀλλὰ ἦλθεν πλοιάρια 23 11.
ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν
ἄρτον εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου. ὅτε οὖν εἶδεν 24
ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια καὶ ἦλθον
εἰς Καφαρναοῦμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. καὶ εὐρόντες 25
αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης εἶπον αὐτῷ· ῥα ββεί,
πότε ὠδε γέγονας; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ 26
εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι
εἶδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων
καὶ ἐχορτάσθητε. ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρωσιν τὴν 27 4,14. 5,36.
ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρωσιν τὴν μένουσαν εἰς
ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει·

17 καὶ . . . ἐγεγονει : T κατελαβεν δε αυτους η σκοτια |
hT εληλ. Ιησους προς αυτους 18 T διηγειρετο 19 T
σταδια 21 T ἐπι την γην 22,28 ειδον . . . κυριου. : h
ιδαν οτι . . . κυριου. — 23 T ἄλλα ἦλθον | H πλοια
27 T διδωσιν υμιν

22 ἓν : + εκεινο εἰς ο ενεβησαν οἱ μαθηται αυτου
23 ἄλλων πλοιαριων ελθοντων | του τοπου : ουσης | —
ευχαριστ. τ. κυριου 25 εληλυθας

- 28 *εἰπὼν γὰρ ὁ πατὴρ ἰσχυρίζεται ὁ θεός.* εἶπον
 ὅτι *ἀπὸς ἐπίσης*· τί ποῦσαι ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ
 1. 1. 22. 29 *ἔργα τὰς θησῆ;* ἐπεκράτη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
 πάλιν· *τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πι-*
 2. 34. 30 *στεύητε εἰς ὃν ἐπίστευετε ἐκείνος.* εἶπον οὖν
 αὐτῷ· τί ὅν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ
 7. 1. 2. 16. 31 *πιστεύσωμέν σοι;* τί ἐργάζῃ; ¹οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ
 7. 2. 24. *μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶν γεγραμ-*
μένων· ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.
 8. 72 *εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,*
οὐ Μωϋσῆς ἔδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρα-
 11. 88 *νοῦ, ἀλλ' ὁ πατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον*
 84 *ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ*
θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
 4. 1. 14; 7. 31. 85 *ζωὴν δίδους τῷ κόσμῳ.* εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν·
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ
 ἐρχόμενος πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων
 26. 29. 86 *εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε.* ἀλλ' εἶπον ὑμῖν
 17. 9-11. 87 *ὅτι καὶ ἐωράκατέ [με] καὶ οὐ πιστεύετε.* Πᾶν ὃ
 11. 1. 24. *δίδωσίν μοι ὁ πατὴρ πρὸς ἐμὲ ἤξει, καὶ τὸν*
 4. 34. 88 *ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, ὅτι κατα-*
 11. 24. 29. *βίβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα*
 10. 44. 29; 17. 19. 89 *τοῦτο δέ ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα*
 7. 24. 11. 24. 40 *πάν ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ*
ἀναστήσω αὐτὸ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. τοῦτο γάρ ἐστιν
 τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν
 τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον,
 41 *καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.* Ἐγὼ-

29 T—o 32 hT δέδωκεν 33 αρτ. : T+ o 35 T ειπεν
 οιν 36 T— [με] 37 με : T εμε 38 T ποιησω
 39.40 T εν τη 40 T αιωνιον και

35 πεινιση : + πωποτε 37 — εξω 38.39 με : +
 αυτρος 39 εξ αυτρον : μηδεν

γυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ διτι εἶπεν· ἐγὼ
 εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ 42 L 4,22.
 ἔλεγον· οὐκ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ,
 οὐ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα;
 πῶς νῦν λέγει διτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;
 ἄπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ γογγύζετε 43
 μετ' ἀλλήλων. οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με 44 65.
 ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν,
 καὶ γὰρ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔστιν 45 Ia 54,18.
 γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· καὶ ἔσονται πάντες Jr 31,33,34.
 διδασκτοὶ θεοῦ· πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς
 καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς ἐμέ. οὐκ διτι τὸν πατέρα 46 1,18.
 ἑώρακέν τις, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗτος
 ἑώρακεν τὸν πατέρα. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ 47 8,16.
 πιστεύων ἔχει ζωὴν αἰώνιον. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος 48 85.
 τῆς ζωῆς. οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ 49 81,82.
 τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ 50 1 K 10,3,5.
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ
 φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν 51 H 10,5,10.
 ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐὰν τις φάγῃ ἐκ τούτου
 τοῦ ἄρτου, ζήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ
 ὃν ἐγὼ δώσω ἢ σὰρξ μου ἐστὶν ὑπὲρ τῆς τοῦ
 κόσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους 52 60.
 οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν
 δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ 53
 Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε
 τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε
 αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. ὁ 54

42 K ουχι | λεγει : T+ ουτος 44 h προς εμε
 46 H [του] | πατερα 2^ο : T θεον 50 h αποθηνησκη 51 T εκ
 του εμου αρτου | η σαρξ μου εστιν : h^r T post ζωης u h^r +
 ην εγω δωσω post εστιν 52 T ημιν ουτος | σαρκα : H+
 [αυτου] 53 H [ο]

42 — και τ. μητερα | εαυτον απο τ. ουρ. καταβεβηκεναι
 44 — ο πατηρ 46 θεου : πατρος 47 ο πιστ. : + εις
 εμε 53 φαγητε : λαβητε

τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα
 ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ γὰρ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ
 55 ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῆς ἐστίν
 15,4. 56 βρωσίς, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῆς ἐστίν ποσις. ὁ
 1 J 3,24; 2,24. τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα
 57 ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστειλέν
 με ὁ ζῶν πατήρ καὶ γὰρ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ
 58 ὁ τρώγων με κακεῖνος ζήσει δι' ἐμέ. οὗτός ἐστιν
 ὁ ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, οὐ καθὼς ἔφαγον
 οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν
 59 ἄρτον ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα. Ταῦτα εἶπεν ἐν συνα-
 60 γωγῇ διδάσκων ἐν Καφαρναούμ. Πολλοὶ οὖν
 ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον· σκληρός
 ἐστίν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;
 61 εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ
 τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο
 3,13. 62 ὑμᾶς σκανδαλίζει; ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ
 2 K 3,6. 63 ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον; τὸ
 πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιῶν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ
 οὐδέν· τὰ ῥήματα δὲ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμά
 13,11. 64 ἐστίν καὶ ζωὴ ἐστίν. ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες
 οἱ οὐ πιστεύουσιν. ἦδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς
 τινες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς ἐστίν ὁ
 44. 65 παραδώσων αὐτόν. καὶ ἔλεγεν· διὰ τοῦτο εἶρηκα
 ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με ἐὰν μὴ
 66 ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός. Ἐκ τούτου
 πολλοὶ [ἐκ] τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπήλθον εἰς τὰ
 67 ὀπίσω καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. εἶπεν
 οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε

56 εν αυτω : h^r + καθως εν εμοι ο πατηρ καγω εν τω
 πατρι. αμην αμην λεγω υμιν, εαν μη λαβητε το σωμα του
 υιου του ανθρωπου ως τον αρτον της ζωης, ουκ εχετε ζωην
 εν αυτω. 59 fin : h^r + | σαββατω | 60 Η ειπαν 64 Η
 αλλα 65 Τ προς εμε 66 τουτου : Τ+ ουν | [εκ] : Η—Τ

ὀπάγειν; ἁπεκριθή αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, 68 68.
 πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου
 ἔχεις· καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν 69 1,40; 11,27.
 ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. ἀπεκριθή αὐτοῖς ὁ 70 Mt 14,33;
 Ἰησοῦς· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην;
 καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν. ἔλεγεν δὲ τὸν 71
 Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτου· οὗτος γὰρ ἐμελλεν
 παραδιδόναι αὐτόν, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα.

Καὶ μετὰ ταῦτα περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ 7 6,1.
 Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἠθέλεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περι-
 πατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.
 ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία. 2 Lv 23,34.
 εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· μετά- 3 2,12. Mt 12,46.
 βηθι ἐντεῦθεν καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα
 καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσουσιν τὰ ἔργα σου ἃ
 ποιεῖς· οὐδεὶς γὰρ τι ἐν κρυπτῷ ποιεῖ καὶ ζητεῖ 4
 αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι. εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέ-
 ρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ 5 Mt 13,55.
 αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ 6 2,4.
 Ἰησοῦς· ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐπω πάρεστιν, ὁ δὲ
 καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἐστιν ἑτοιμος. οὐ δύ- 7 15,18.
 ναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι
 ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ
 πονηρὰ ἐστίν. ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἐορτὴν· 8
 ἐγὼ οὐκ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἐορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ
 ἐμὸς καιρὸς οὐπω πεπλήρωται. ταῦτα δὲ εἰπὼν 9
 αὐτοῖς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὡς δὲ ἀνέ- 10

70 R ἐξελεξάμην, καὶ . . . ἐστιν; 71 T αὐτον παραδι-
 δοναι | εἰς : T + ὠν 7,1 T— Καὶ | H [ο] 8 K [σου]
 τα εργα 4 αὐτος : h αὐτο 6 T— ουν 8 ουκ : K
 ουπω 9 T— δε | αὐτοις : hT αὐτος

69 ἅγιος : χριστος ο υιος | θεου : + του ζωντος
 71 Ἰσκαρ. : απο Καρυατου 7,8 Γαλιλαιαν 5 fin + τοτε

- βησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑορτήν, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη, οὐ φανερῶς ἀλλὰ ὡς ἐν κρυπτῷ.
- 11 οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ
- 12 ἔλεγον· ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; ἰ καὶ γογγυσμὸς περὶ αὐτοῦ ἦν πολὺς ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ἀγαθὸς ἐστίν· ἄλλοι [δὲ] ἔλεγον· οὐ, ἀλλὰ
- 9,22; 12,42; 13 13 πλανᾷ τὸν ὄχλον. οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.
- 14 Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς
- Mt 13,54. 15 τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν. ἐθαύμαζον οὖν οἱ Ἰου-
L 2,47. δαῖοι λέγοντες· πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ
- 12,49. 16 μεμαθηκώς; ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἐστὶν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ
- 17 πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ
- 5,41.44. 18 τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαντοῦ λαλῶ. ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος
- 5,47. Act 7,53. 19 ἀληθῆς ἐστὶν καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστίν. οὐ
5,16.18. Μωϋσῆς ἔδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;
- 8,48.52; 10,20. 20 ἰ ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος· δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
- 5,16. 21 ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
- Gn 17,10—12. 22 ἐν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. διὰ
Lv 12,3 s. τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν, — οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων, — καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.
- 5,8. 23 εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὄλον

10 ἀλλα ως : T ἀλλ 13 T ἡν περι αυτ. πολ. εν τω
οχλω | [δε] : R—T 17 T— του 19 hT δεδωκεν
22 δια τουτο : T ο | H [εν] 23 H [ο] ανθρ. | T ο
Μωυσεως

14 μεσαζουσης 21 παντες : υμεις 23 εμοι : pr πως

ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε 24 8,15.
 κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.
 Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμειτῶν· οὐχ 25 19.
 οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; καὶ ἶδε παρ- 26
 ρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν. μὴ ποτε
 ἀληθῶς ἐγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
 Χριστός; ¹ ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ 27 41.
 Χριστός διὰν ἔρχεται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.
 ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ 28
 λέγων· καμὲ οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ
 ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστίν ἀληθινὸς
 ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα 29 Mt 11,27.
 αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κάκεινός με ἀπέστειλεν.
 Ἐζήτησαν οὖν αὐτόν πιᾶσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν 30 8,30; 13,1.
 ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα
 αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς 31 8,30; 10,42;
 αὐτόν, καὶ ἔλεγον· ὁ Χριστός διὰν ἔλθῃ, μὴ
 πλείονα σημεῖα ποιήσει ὢν οὗτος ἐποίησεν; Ἦκου- 32
 σαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ
 ταῦτα, καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρι-
 σαῖοι ὑπηρέτας ἵνα πιᾶσωσιν αὐτόν. εἶπεν οὖν 33 13,35.
 ὁ Ἰησοῦς· ἔτι χρόνον μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ
 ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. ζητήσετέ με καὶ 34 8,21; 17,34.
 οὐχ εὑρήσετέ [με], καὶ ὅπου εἰμί ἐγὼ ὑμεῖς οὐ
 δύνασθε εἰπεῖν. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς 35
 ἑαυτούς· ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς
 οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν
 Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς
 Ἕλληνας; ¹ τίς ἐστίν ὁ λόγος οὗτος ὃν εἶπεν· ζητή- 36
 σετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετέ [με], καὶ ὅπου εἰμί ἐγὼ
 ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰπεῖν;

24 κρίνετε 2^ο : T κρινετε 28 H [ο] Ἰησ. 29 T
 απεσταλκεν 31 T Πολλοι δε επιστ. εκ τ. οχλ. εις αυτ. |
 εποιησ. : T ποιει 32 T υπηρετ. post απεστ. 34 [με] :
 H-T 35 T μελλει ουτος | T- ημεις 36 [με] : H-T

- Lv 23,36. 4,10. 37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς
 Is 44,3; 55,1; εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξεν λέγων· εἰάν τις
 58,11. 38 διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων
 Ez 47,1.12. εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς
 Zch 13,1; 14,8. 39 κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. τοῦτο
 Joel 3,1.28. δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμ
 16,7. βάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦ
 6,14. Dt 18,15. 40 πνεῦμα, ὅτι Ἰησοῦς οὐπω ἔδοξάσθη. Ἐκ τοῦ ὄχλου
 οὖν ἀκούσαντες τῶν λόγων τούτων ἔλεγον· οὗτός
 1,46. 41 ἐστὶν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός
 ἐστὶν ὁ Χριστός· οἱ δὲ ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς
 2 Sm 7,12. 42 Γαλιλαίας ὁ Χριστός ἔρχεται; οὐχ ἡ γραφή εἶπει
 Mch 5,1. ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυεὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ
 Mt 2,5,6; 22,42. τῆς κώμης δπου ἦν Δαυεὶδ, ἔρχεται ὁ Χριστός
 Ps 89,4 s. 43 σχίσμα οὖν ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ δι' αὐτόν
 9,10. 30. 44 τινὲς δὲ ἠθέλον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ
 32. 45 οὐδεὶς ἔβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ
 ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους
 καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διὰ τί οὐκ ἠγάγετε
 Mt 7,28.29. 46 αὐτόν; ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε ἐλά
 47 λησεν οὕτως ἄνθρωπος. ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς
 12,42. 48 οἱ Φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τίς
 ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν
 49 Φαρισαίων; ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων
 3,1.2. 50 τὸν νόμον ἐπάρατοί εἰσιν. λέγει Νικόδημος πρὸς
 αὐτούς, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτόν πρότερον, εἰς ὧν
 Dt 1,16.17; 51 ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον
 19,15. εἰάν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ' αὐτοῦ καὶ γνῶ τί

37 H ἰστηκει | T εκραξεν | T- προς με 39 οὐ :
 h δ | T ημελλον | T πιστευοντες | T ουδεπω | πνευμα : h^r +
 δεδομενον : it + αγιον : it + αγιον επ αυτοις : it +
 αγιον δεδομενον 40 ελεγον : H+ [οτι] 41 οἱ δε : T
 αλλοι 42 T ουχι | T ο χριστ. ερχετ. 44 T επεβαλεν
 46 ανθρ. : R+ [ως ουτος ο ανθρωπος] T+ ως ουτος λαλει
 ο ανθρ. 47 T- ονν | H [αυτοις] 50 T- ο ελθ. . . .
 ποστ.

40 τον λογον (τουτον) 51 γνω : επιγνωσθη

ποιεῖ; ἀπεκριθήσαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ 52 41. 1,46.
ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐραύνησον καὶ ἴδε ὅτι ἐκ
τῆς Γαλιλαίας προφήτης οὐκ ἐγείρεται.

52 T προσφ. εκ τ. Γαλιλ. 58—8,11 περι μοιχαλιδος
περικοπη ab H post finem evangelii inter uncas [] datur,
a R in contextu, sed separate et uncis [] inclusa, a
Tischendorfio in editione maiore bis exhibetur (secun-
dum codicem D et textum receptum); damus textum H
cum R et D collatum; vide ad Lc 21,38.

[[58 Καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
8,1 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. 2 Ὁρ-
θρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν [, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς]. 3 Ἄγουσιν
δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατει-
λημμένην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ 4 λέγουσιν αὐτῷ
Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελιήπται ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευο-
μένην· 5 ἐν δὲ τῷ νόμῳ [ἡμῶν] Μωσῆς ἐνετείλατο τὰς
τοιαύτας λιθάζειν· σὺ οὖν τί λέγεις; 6 [τοῦτο δὲ ἔλεγον
πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ.] ὁ δὲ Ἰησοῦς
κάτω κύνσας τῷ δακτύλῳ κατέγραφεν εἰς τὴν γῆν. 7 ὡς
δὲ ἐπέμμενον ἐρωτῶντες [αὐτόν], ἀνέκρινεν καὶ εἶπεν [αὐτοῖς]
Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος ἐπ' αὐτὴν βαλέτω λίθον. 8 καὶ
πάλιν κατακύνσας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. 9 οἱ δὲ ἀκούσαντες
ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἰς ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ
κατελείφθη μόνος, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὔσα. 10 ἀνακύνσας
δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ Γύναι, ποῦ εἶσιν; οὐδεὶς σε κατέ-
κρινεν; 11 ἡ δὲ εἶπεν Οὐδεὶς, κύριε. εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς
Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου, ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι
ἀμάρτανε.]]

Lv 20,10.

R 2,92.

5,14.

8,2 παρεγ. : D παραγινεται η ηλθεν | [, και . . .
αυτους] : R | D— και καθισ. εδιδ. αυτ. 3 γυν. επι
μοιχ. : Dh επι αμαρτια γυναικα | D ειλημμενην 4 λεγ. :
h ειπον | αυτω : D+ εκπειραζοντες αυτον οι ιερεις ινα
εχωσιν κατηγοριαν αυτου (cf. v. 6) | h ειληπται 5 D
Μωσσης δε εν τ. ν. εκελευσεν | [ημιν] : R | ουν : D δε νυν
h δε | λεγ. : h+ περι αυτης [6] : R—D | h εγραφεν
7 [αυτον] : R—D | [αυτοις] : DR | h [τον] λιθ. βαλετω
8 κατακυνσ. : h καταω κυνσας : Dh+ τω δακτυλω | D κατε-
γραφεν 9 οι δε . . . καθ εις : D εκαστος δε των Ιουδαιων
εξηρχετο | πρεσβυτ. : D+ ωστε παντας εξελθειν : R+
εως των εσχατων (h^a + παντες ανεχωρησαν) | μονος :
hR+ ο Ιησους 10 αυτη γυναι : Dh τη γυναικι | κατε-
κρινεν : h^r lapidavit 11 D κακεινη ειπεν αυτω | ειπεν
δε ο Ιησ. : D ο δε ειπεν | πορευου : D υπαγε

51 εποισεν 8,8 γην + ενος εκαστου αυτων τας αμαρτιας

- Ls 49,6. 1,5.9. 12 Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς λέγων·
 ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν μοι
 οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἐξεί τὸ φῶς
 13 τῆς ζωῆς. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· σὺ περὶ
 σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν
 5,31. 14 ἀληθῆς. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κἂν
 ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἀληθῆς ἐστίν ἡ μαρ-
 τυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω·
 ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω.
 7,24. 15 ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω
 29. 16 οὐδένα. καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
 ἀληθινὴ ἐστίν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ
 Dt 17,6; 19,15. 17 ὁ πέμψας με [πατήρ]. καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ
 ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία
 18 ἀληθῆς ἐστίν. ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυ-
 τοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.
 14,7. 19 Ἐλέγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστίν ὁ πατήρ σου; ἀπε-
 κρίθη Ἰησοῦς· οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα
 μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ᾔδειτε.
 7,80; 13,1. 20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ
 L 22,53. διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίσασεν αὐτόν,
 ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
 7,34; 13,35. 21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς· ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητή-
 σετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε·
 7,35. 22 ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἔλεγον
 οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει·
 8,31. 23 ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; καὶ
 ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ
 τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἐστέ,
 24 ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. εἶπον οὖν
 ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν·

12 H [ο] Ἰησ. | T εμοι 14 h η μαρτ. μου αληθ. εστ. |
 T—δε 16 [πατηρ] : R—T 17 T γεγραμμενον εστιν
 23 T υμεις εκ τ. κοσμ. τουτου εστε

ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε
 ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ 25 14.
 τίς εἶ; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν ὃ τι
 καὶ λαλῶ ὑμῖν. πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν 26 88,12,40.
 καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστίν,
 καὶ γὰρ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν
 κόσμον. οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς 27
 ἔλεγον. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώσητε τὸν 28 3,14; 12,82.
 υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι,
 καὶ ἀπ' ἑμαντοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδί-
 दाξέν με ὁ πατήρ, ταῦτα λαλῶ. καὶ ὁ πέμψας 29 16. Mt 27,46.
 με μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀφήκέν με μόνον, ὅτι
 ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. Ταῦτα αὐτοῦ 30 7,81; 10,42;
 λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. Ἐλεγον 31 15,14.
 οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ
 Ἰουδαίους· ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ,
 ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστε, καὶ γνώσεσθε τὴν 32
 ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπε- 33 Mt 8,0.
 κρίθησαν πρὸς αὐτόν· σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, Neh 9,36.
 καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις
 ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· 34 R 6,16,30.
 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρ- 1 J 3,8.
 τίαν δοῦλός ἐστιν τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ δοῦλος 35
 οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει
 εἰς τὸν αἰῶνα. ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, 36 R 6,18,22.
 ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ 37
 ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ
 ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. ἃ ἐγὼ ἐώρακα παρὰ τῷ 38
 πατρὶ λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ἃ ἠκούσατε παρὰ τοῦ
 πατρὸς ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· 39

24 h ἐγὼ εἰμι, ii 28 25 H [ο] Ἰησ., ii 34.39.42 | ο τι :
 H οτι | K υμιν; 34 H [της αμαρτ.] | 38 α εγω . . . πα-
 τρος : h^r | εγω α εωρακα παρα τω πατρι μου [ταυτα] λαλω·
 και υμεις ουν α εωρακατε παρα τω πατρι υμων |

24 πιστευσ. : + μοι
 ου δεδουλ. ουδενι πωπ.

29 μονον : + ο πατηρ 33 και
 38 πατρος : + υμων + ταυτα

- ὁ πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστίν. λέγει αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς· εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ
 40 Ἀβραάμ ἐποιεῖτε· νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι,
 ἀνθρώπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν
 ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ
 Gn 3,15. 41 ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς
 ὑμῶν. εἶπαν αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐκ ἐγεν-
 1 J 5,1. 42 νήθημεν, ἓνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ ὁ θεὸς πατήρ ὑμῶν ἦν,
 ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον
 καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαντοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ'
 43 ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. διὰ τί τὴν λαλίαν τὴν
 ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν
 1 J 3,8—10. 44 λόγον τὸν ἐμόν. ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ δια-
 Gn 3,4.
 2 P 2,4. βόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν
 θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ'
 ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ
 ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλή τὸ ψεῦδος,
 ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστίν καὶ ὁ
 45 πατήρ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω,
 2 K 5,31. 46 οὐ πιστεύετε μοι. τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ
 1 P 2,22. ἁμαρτίας; εἰ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς οὐ
 18,37. 47 πιστεύετε μοι; ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ
 1 J 4,6. θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι
 7,20. 48 ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ. Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰου-
 δαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ· οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς
 49 ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις; ἀπε-
 κρίθη Ἰησοῦς· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ
 5,41. 50 τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. ἐγὼ
 6,40.47; 11,25. 51 κρίνω. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν ἐμόν

39 K ποιεῖτε
 48 T Σαμαριτης

41 hT ου γεγεννημεθα

44 H ἔστηκεν

39 ἐστε : ἠτε | ἐποιεῖτε : + αν 43 λαλίαν : ἀληθειαν
 46 — vers 47 — οτι . . . ἐστὲ 51 εαν τις : ος αν

λόγον τηρήση, θάνατον οὐ μὴ θεωρήση εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν 52 Mc 9,1.
ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφηταί, καὶ σὺ λέγεις· ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις 53 4,12.
ἀπέθανεν; καὶ οἱ προφηταί ἀπέθανον· τίνα σε-
αυτὸν ποιεῖς;¹ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἐάν ἐγὼ δοξάσω 54
ἑμαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδὲν ἐστίν· ἐστὶν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ὑμῶν ἐστίν,¹ καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. 55 7,28.
καὶν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὁμοῖος ὑμῖν ψεύστης· ἀλλὰ οἶδα αὐτόν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραὰμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα 56
ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη. εἶπαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· πενήτηντα 57
ἔτη οὐπω ἔχεις καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας; εἶπεν αὐτοῖς 58
Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέ-
σθαι ἐγὼ εἰμί. ἦσαν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' 59 10,31.
αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρούβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.

Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενε- 9
τῆς. καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταί αὐτοῦ λέ- 2 L 13,2.
γοντες· ῥαββεῖ, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· 3 11,4.
οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἡμᾶς 4 5,17,20; 11,9.
δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νύξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργά-
ζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾶ, φῶς εἰμι τοῦ 5 8,12; 12,35.
κόσμου. ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν 6 Mc 8,23.

54 ὑμων : hT ημων 55 T υμων 56 ἰδη : T εἶδη
57 h εωρακεν σε 9,4 με : T ημας | εως : h ως

58 — πατρος ημων | οστις : οτι 58 — γενεσθαι 59 fin
+ διελθων δια μεσον αυτων και παρηγεν ουτως 9,1 fin +
καθημενον 4 ημας : εμε

7 πηλὸν ἐκ τοῦ πύσματος, καὶ ἐπέχρισεν αὐτοῦ
 τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
 ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ
 (ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος). ἀπήλθεν οὖν καὶ
 8 ἐνίψατο, καὶ ἦλθεν βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ
 οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, διὰ προσαιτίας
 ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ
 9 προσαιτῶν; ἄλλοι ἔλεγον διὰ οὗτός ἐστιν· ἄλλοι
 ἔλεγον· οὐχί, ἀλλὰ ὁμοιος αὐτῷ ἐστιν. ἐκεῖνος
 10 ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πῶς οὖν
 11 ἠνέφχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος·
 ὁ ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν
 καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέν μοι
 12 ὅτι ὕπαγε εἰς τὸν Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν
 οὖν καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. εἶπαν αὐτῷ· ποῦ
 13 ἐστιν ἐκεῖνος; λέγει· οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν
 5,9. 14 πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. ἦν δὲ
 σάββατον ἐν ἣ ἡμέρᾳ τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς
 15 καὶ ἀνέφξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς. πάλιν οὖν
 ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν.
 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκεν μου ἐπὶ τοὺς
 81.33. 7,43. 16 ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. ἔλεγον
 8,2. οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· οὐκ ἐστιν οὗτος
 παρὰ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ σάββατον οὐ
 τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος
 ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα
 17 ἦν ἐν αὐτοῖς. λέγουσιν οὖν τῷ τυφλῷ πάλιν· τί
 σὺ λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνέφξεν σου τοὺς ὀφ-
 18 θαλμοὺς; ὁ δὲ εἶπεν διὰ προφήτης ἐστίν. ὁ οὐκ
 ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦν
 τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως οὗτου ἐφώνησαν τοὺς

6 επεχρ. : K επεθηκεν 9 R αλλ 10 H πως [ουν]
 12 ειπαν : H pr και 16 αλλοι : H+ [δε] 17 T συ τι |
 T ηνοιξεν

8 προσαιτ. : τυφλος 11 εις την κολυμβηθραν του Σ. |
 και ηλθον βλεπων 14 εν η ημ. : οτε 18 — οτι ... ανεβλεψεν

γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος ἰ και ἠρώτησαν 19
 αὐτούς λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν
 ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν βλέπει
 ἄρτι; ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ γονεῖς αὐτοῦ και εἶπαν· 20
 οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν και ὅτι
 τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν, 21
 ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ
 οἶδαμεν· αὐτὸν ἐρωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸς
 περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ 22 7,19. 12,42.
 ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συννε-
 τέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα εἰάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ
 Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. διὰ τοῦτο οἱ 23
 γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐπερω-
 τήσατε. Ἐφώνησαν οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευ- 24 Ios 7,19.
 τέρου ὃς ἦν τυφλός, και εἶπαν αὐτῷ· δὸς δόξαν
 τῷ θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος
 ἁμαρτωλὸς ἐστιν. ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος· εἰ ἁμαρ- 25
 τωλὸς ἐστιν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν
 ἄρτι βλέπω. εἶπον οὖν αὐτῷ· τί ἐποίησέν σοι; 26
 πῶς ἠνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; ἀπεκρίθη 27
 αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἤδη και οὐκ ἠκούσατε· τί
 πάλιν θέλετε ἀκοῦειν; μὴ και ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ
 μαθηταὶ γενέσθαι; ἐλοιδόρησαν αὐτὸν και εἶπαν· 28
 σὺ μαθητῆς εἶ ἐκεῖνου, ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσεως
 ἐσμεν μαθηταί· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωϋσεὶ λελά- 29
 ληκεν ὁ θεός, τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.
 ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος και εἶπεν αὐτοῖς· ἐν τούτῳ 30
 γὰρ τὸ θαναμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε
 πόθεν ἐστίν, και ἠνοιξέν μου τοὺς ὀφθαλμούς.
 οἶδαμεν ὅτι ὁ θεός ἁμαρτωλῶν οὐκ ἀκούει, ἀλλ' 31 Is 1,15.
 Prv 15,29.

20 R [ουνη] 22 H ειπαν 23 hR ερωτησατε 24 T ο
 ανθρ. ουτος 26 H ειπαν 27 τι : h+ ουνη 28 ελοιδορ. :
 H pr και 31 T αμαρτωλων ο θεος

22 ομολογ. αυτον χριστον ειναι 29 θεος : + και οτι
 θεος αμαρτωλων ουκ ακουει 31 αμαρτωλων

- ἐάν τις θεοσεβῆς ἢ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ,
 32 τούτου ἀκούει. ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι
 16. 33 ἤνοιξέν τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου· εἰ
 μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν
 2. 34 οὐδέν. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἐν ἀμαρ-
 τίας σὺ ἐγεννήθης ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς;
 35 καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν Ἰησοῦς ὅτι
 ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρὼν αὐτὸν εἶπεν· σὺ
 36 πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; ἀπεκρίθη
 ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· καὶ τίς ἐστιν, κύριε, ἵνα πι-
 4,20. 37 στεύσω εἰς αὐτόν; εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ
 ἐώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός
 38 ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω, κύριε· καὶ προσεκύ-
 Mt 13,11—15. 39 νησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· εἰς κρίμα ἐγὼ
 εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες
 βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.
 40 ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ μετ' αὐτοῦ
 ὄντες, καὶ εἶπαν αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ
 Prv 20,12. 41 ἔσμεν; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ
 ἂν εἶχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν·
 10 ἡ ἁμαρτία ὑμῶν μένει. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν ἀγλήν
 τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος
 2 κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
 3 τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. τούτῳ
 ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς
 αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ'
 4 ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. ὅταν τὰ ἴδια πάντα
 ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρό-
 27. 5 βατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδαςιν τὴν φωνὴν
 αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν, ἀλλὰ

32 Η ηνεψεν 35 ανθρ. : R θεου 36 απεκρ. ...
 εστιν : h και τις εστιν, εφη | H [και ειπεν] 40 T— ταυτα
 41 H [o] Ιησ.

41 αι αμαρτιαι υμ. μενουσιν 10.2 ποιμ. εστ. : αυτος
 εστ. ο ποιμην 3 καλει

φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδαςιν τῶν ἀλλο-
 τριῶν τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν 6 16,28.
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν
 ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς· 7
 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προ-
 βάτων. πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται 8 Jr 23,1,9.
 εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ
 πρόβατα. ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις 9
 εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύ-
 σεται καὶ νομὴν εὐρήσει. ὁ κλέπτῃς οὐκ ἔρχεται 10
 εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ
 ἤλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. ἐγὼ 11 Ps 23,1.
 εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλός τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ τίθεισιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ 12 In 40,11.
 μισθωτός καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὐ οὐκ ἔστιν τὰ
 πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ
 ἀφήσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, — καὶ ὁ λύκος
 ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει· — ὅτι μισθωτός 18
 ἔστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.
 ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά 14 2 T 2,19.
 καὶ γινώσκουσί με τὰ ἐμά, καθὼς γινώσκει με ὁ 15 Mt 11,27.
 πατήρ καὶ γὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν
 μου τίθειμι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρό- 16 Mc 27,24 ; 24,23.
 βατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς ἀβλῆς ταύτης·
 κάκεινα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκού-
 σουσιν, καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.
 διὰ τοῦτό με ὁ πατήρ ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθειμι τὴν 17
 ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. οὐδεὶς αἶρει 18 6,26.
 αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθειμι αὐτήν ἀπ' ἐμαν-
 τοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν
 ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολήν
 19,11.

7 T— καλιν | H [o] Ιησ., u 23.25.34 | υμιν : T+ ου
 8 h^r T— προ εμον 16 T γενησεται 18 X ηγεν

8 — παντες; 10 — και περισσ. εχ. 11 διδωσιν
 12 σκορπιζει : + τα προβατα + ο δε μισθωτος φενημι
 14 γινωσκομαι υπο των εμων

- 7,48; 9,16. 19 ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου. Σχίσμα πάλιν
 ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τοῦ-
 7,20; 8,48. 20 τους. ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· δαιμόνιον ἔχει
 21 καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε; ἄλλοι ἔλεγον
 ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου· μὴ
 δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοῖξαι;
 22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἐνκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις·
 Act 3,11; 5,12. 23 χειμῶν ἦν· καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ
 24 ἐν τῇ στοᾷ [τοῦ] Σολομῶνος. ἐκύκλωσαν οὖν
 αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε
 τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὸν
 5,36. 25 ἡμῖν παρρησίᾳ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἶπον
 ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν
 τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μάρτυρεῖ περὶ
 6,44; 8,45. 26 ἐμοῦ· ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ
 8.4.8,47. 27 τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν. τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ
 τῆς φωνῆς μου ἀκούουσιν, καὶ γινώσκω αὐτά.
 5,28. 28 καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι, ἵνα γὰρ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν
 αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
 29 οὐχ ἄρπάσει τις αὐτά ἐκ τῆς χειρὸς μου. ὁ πατήρ
 μου ὃ δέδωκέν μοι πάντων μεῖζόν ἐστιν, καὶ οὐδεὶς
 30 δύναται ἄρπάξαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς. ἐγὼ
 8,59. 31 καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμεν. Ἐβάστασαν πάλιν λί-
 32 θους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀπε-
 κρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ ἔργα καλὰ ἔδειξα
 ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον ἐμὲ
 5,18. Mt 26,65. 33 λιθάσετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· περὶ
 καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ βλασφη-
 μίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν
 Ps 82,6. 34 θεόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστιν γε-

20 δε : T ουν 22 δε : H τότε | T— τοις 23 [του] :
 H—T 24 h εκκλευσαν | R ειπε 25 T— αυτοις
 29 T— μου | h ος . . . μειζων εστ. 32 K εδειξα υμν κατα

20 δαιμ. : pr οτι 25 λιλω | ουκ επιστευσατε 26 εμων :
 + καθως ειπον υμν 29 ο δεδωκως vl ος δεδωκεν
 31 — παλιν

γραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ εἶπα· θεοὶ
 ἔστε; εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος 35 Μτ 2,17.18.
 τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λεθῆναι ἡ γραφή.
 ὃν ὁ πατὴρ ἠγάπησεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον 36 2,17—20.
 ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον· υἱὸς τοῦ
 θεοῦ εἰμι; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, 37
 μὴ πιστεύετε μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἄν ἔμοι μὴ πι- 38
 στεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα γινώτε καὶ
 γινώσκητε ὅτι ἐν ἔμοι ὁ πατὴρ κἀγὼ ἐν τῷ πατρὶ.
 Ἐξήτουν [οὖν] αὐτὸν πάλιν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν 39 2,39. L 4,30.
 ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς 40 1,28.
 τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων,
 καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν 41
 καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν
 οὐδέν, πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου
 ἀληθῆ ἦν. καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ἐκεῖ. 42 2,30.

Ἦν δέ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, 11 L 10,38.39.
 ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς
 αὐτῆς. ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον 2 12,3.
 μύρω καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν
 αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. ἀπέστειλαν 3
 οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· κύριε, ἶδε
 ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· 4 2,3.
 αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον ἀλλ'
 ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς. ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν 5
 Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.
 ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν 6

35 T ο λογ. εγ. τ. θεου 36 T— του 38 πιστευητε :
 T -ετε 39 [ουν] : T | h [παλιν] αυτον R παλ. αυτ.
 T— π. 40 K εμενεν 11,1 T της Μαρίας 2 H Μαριαμ

36 ηγαπησεν 38 — και γνωσκ. υλ κ. πιστευητε
 40 — εις τον τοπον 11,2 ης : + και 5 φιλιμ 6 εν ...
 τοπω : επι τω τοπω

- 7 ὃ ἦν τόπω δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.
- 8 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· ὁ αββεῖ, νῦν ἐξήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;
- 9 ἄπεκροῖσθ Ἰησοῦς· οὐχὶ δώδεκα ὥραι εἰσιν τῆς ἡμέρας; εἴαν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει.
- 10 εἴαν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι
- 11 τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.
- 12 εἶπον οὖν οἱ μαθηταί αὐτῷ· κύριε, εἰ κεκοίμηται, 18 πωθήσεται. εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμῆσεως τοῦ ὕπνου λέγει. τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρορησά· Λάζαρος ἀπέθανεν, καὶ χαιρῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεῦσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ
- 16 ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ 17 ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὔρεν αὐτόν τέσσαρας ἡδὴ ἡμέρας 18 ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. ἦν δὲ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε. 19 πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὴν Μάρθαν καὶ Μαριάμ, ἵνα παραμυθῶσονται 20 αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· 21 Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἔκαθέζετο. εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς Ἰησοῦν· κύριε, εἰ ἤς ὤδε, οὐκ ἂν 22 ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός μου. καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα

19 Η εἶπαν | Τ αὐτῷ οἱ μαθηταί 17 Τ— ἡδὴ 19 τῆν : Τ τας περι 20 Κ Μαριαμ 21 h— κυριε

9 ὡρας εχει η ἡμερα 10 αὐτῷ : αὐτῇ 11.12 κοιμαται 14 Λαζαρος : + ο φίλος ἡμῶν 17 Ἰησ. : + εἰς Βηθανίαν 18 — ὡς 19 Ἰουδ. : Ἱεροσολεμων 21 απεθ. : ετεθνηκει

ἂν αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοι ὁ θεός. λέγει 23
 αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. λέγει 24 καὶ κ. κ. κ.
 αὐτῷ ἡ Μάρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀνα- 1. 12, 14
 στάσει ἐν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ. εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· 25
 ἐγὼ εἶμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς 26 κ. κ. κ. κ.
 ἐμὲ καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται. καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ 26
 πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἶωνα· 27 κ. κ.
 πιστεύεις τοῦτο; λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε· ἐγὼ 27
 πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ 28
 ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. καὶ τοῦτο εἰποῦσα 28
 ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐ- 29
 τῆς λάθρα εἰποῦσα· ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ 30
 φωνεῖ σε. ἐκείνη δὲ ὡς ἤκουσεν, ἠγέρθη ταχὺ 30
 καὶ ἦρχετο πρὸς αὐτόν· οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ 30
 Ἰησοῦς εἰς τὴν κόμην, ἀλλ' ἦν ἐτι ἐν τῷ τόπῳ 31
 ὅπου ὑπῆντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. οἱ οὖν Ἰουδαῖοι 31
 οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθηθό- 32
 μενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριὰμ ὅτι ταχέως 33
 ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, δόξαντες 34
 ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. ἡ 34
 οὖν Μαριὰμ ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν Ἰησοῦς, ἰδοῦσα 35
 αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας, λέγουσα 36
 αὐτῷ· κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν μου ἀπέθανεν ὁ 37
 ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτήν κλαίονσαν 37
 καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, 38
 ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν, 39
 καὶ εἶπεν· ποῦ τεθείκατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ· 39
 κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. 39
 ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς ἐλάλει αὐτόν. 40
 τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἰδόναιτο ὁμοίως ὁ 40
 ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιήσῃ ἵνα 41

28 εἰποῦσα 2^ο : Η εἶπασα 29 Τ— δι. | Τ ἐγινωσκίμ
 τ. κ. ἐρχεται 30 Τ— ετι 37 Η εἶπαν

24 οἶδα οἶδα 25 σιωπή 30 ὅπου γὰρ Ἰησ. εἶρη.
 31 — καὶ 1^ο 33 ἐταραχθήτω περιημι ω, ἐταραχθήμι,

- Mt 27,80. 38 καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώ-
 μενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ
 20,1. 39 σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ
 Ἰησοῦς· ἄρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφή
 τοῦ τετελευτηκότος Μάρθα· κύριε, ἤδη ὄξει· τε-
 4.28.25.26. 40 ταρταῖος γὰρ ἐστίν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐκ
 εἶπὸν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσης ὄψη τὴν δόξαν τοῦ
 41 θεοῦ; ἦραν οὖν τὸν λίθον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρην
 τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπεν· πάτερ, εὐχαριστῶ
 12,30. 42 σοι ὅτι ἤκουσάς μου. ἐγὼ δὲ ἤδειν ὅτι πάντα
 μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα
 43 εἶπον, ἵνα πιστεῦσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. καὶ
 ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασεν· Λάζαρε,
 44 δεῦρο ἔξω. ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς
 πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ
 σουδαρίῳ περιεδέδετο· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε αὐτὸν ὑπάγειν.
 10,42; 12,42. 45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες
 πρὸς τὴν Μαριάμ καὶ θεασάμενοι ὃ ἐποίησεν,
 46 ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον
 πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπαν αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν
 47 Ἰησοῦς. Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον· τί ποιούμεν, ὅτι
 48 οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; ἐὰν ἀφώμεν
 αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ
 ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν
 49 τόπον καὶ τὸ ἔθνος. εἰς δὲ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας,
 ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς·
 18,14. 50 ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν, ὁὐδὲ λογίζεσθε ὅτι συμ-
 φέρει ὑμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ

38 T ἐμβριμουμενος 41 H μου, 44 H λεγει [e]
 Ἰησ. αυτοις 45 ο : hT α 47 R ποιουμεν; ei σημεια.

41 οτε ουν ηραν τον λιθον + ου ην (ο τεθνηκως κειμε-
 νος) υι οπου εκειτο 44 και ενθως εξηλθ. 45 των ελθοντων |
 εωρακοτες 47 πολλα : τοιαυτα 49 Καϊφας

λαοῦ καὶ μὴ ὄλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. τοῦτο δὲ 51 Gn 50,30.
Ex 28,30.
Nu 27,21.
ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεῦς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς
ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ 52 10,16.
ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ
τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν. ἀπ' ἐκείνης 53
οὖν τῆς ἡμέρας ἐβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν
αὐτόν.

Ὁ οὖν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν 54
τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν
χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην
πόλιν, κακεῖ ἔμεινεν μετὰ τῶν μαθητῶν. ἦν δὲ 55 2 Chr 30,17.
Mc 10,52.
Act 21,24,26.
ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν
πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ
πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. ἐζήτηουν οὖν τὸν 56
Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστη-
κότες· τί δοκεῖ ὑμῖν; ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν
ἑορτήν; δεδώκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι 57
ἐντολὰς ἵνα ἐάν τις' γνῶ ποῦ ἐστὶν μνηύση, ὅπως
πιάσωσιν αὐτόν.

Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν 12 1-8 :
Mt 26,8-18.
Mc 14,8-9.
11,1,48.
εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος, ὃν ἤγειρεν ἐκ
νεκρῶν Ἰησοῦς. ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, 2
καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, ὃ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν ἐκ
τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ· ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα 3 L 7,38.
λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἤλειψεν
τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξίν
αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ
τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. λέγει δὲ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώ- 4
της εἰς [ἐκ] τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὃ μέλλων αὐτόν

51 R (Ti) ημελλεν 54 T Ιησους ουν | χωραν : h^r+
Σαμφουρεῖν | εμειν. : T διετριβεν 56 T ελεγον | T ημιν,
12,3 H Μαριαμ | H [του] Ιησ. 4 H [δε] | [εκ] : T-H

55 προ του : πριν το 56 τι δοκειτε 57 εντολην
12,1 Λαζαρος : + ο τεθνηκως 8 - ναρδου 4 Ιουδ.
απο Καρνωτου | ος ημελλεν παραδουσαι α.

- 5 παραδιδόναι· διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη
 1. 2. 6 τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπεν δὲ
 τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ,
 ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχων
 7 τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς·
 8 μὴν τηρήσῃ αὐτό· τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε
 9 ἔχει μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
 10 Ἔγνων οὖν ὁ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι
 11 ἐκεῖ ἐστίν, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον,
 ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ
 12 τῶν νεκρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν
 13 Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγγον
 τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.
 12-19:
 Mt 21, 1-11. 12
 Mc 11, 1-10.
 L. 19, 29-40.
 Jn 11, 45, 26. 13
- 12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν
 13 Ἱερουσόλημον, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱερο-
 14 σόλυμα, ἔλαβον τὰ βάρια τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον
 εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐκραύγαζον·

ὡσαννά,

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου,
 καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Ἰερουσόλημον δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνόματιον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό,
 καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον·

15 μὴ φοβοῦ, θυγάτηρ Σιών·

ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται,

καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16 Ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον,
 ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι
 ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν

17 αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε

9 H ἦλθον 12 H ο ὄχλ. π. 13 T ὡσαννα 17 οτε :
 T οτε

5 διακοσίων S — vers 12 Ἱερουσαλήμ 16 ἐνόησαν |
 ἐπ' αὐτῷ : ἀπὸ αὐτοῦ

τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ἐπήτησαν αὐτῷ ἡ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιημένον τὸ σημεῖον. οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς ἑαυτοὺς· ἠθροίζετε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀτήλθεν.

Ἦσαν δὲ Ἕλληνές τινες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσ- ἤλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· ἔρχεται Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λίγουςιν τῷ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνη, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνη, πολὺν καρπὸν φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. ἐὰν ἰμοὶ τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου ἴμμι ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάραιται, καὶ τί ἔπω; πᾶτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἤλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. πᾶτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἤλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἰσθίως καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμέ ἢ φωνὴ αὕτη γέγονεν ἀλλὰ

21 Ἡ προσήλθον 22 Τ- ο 24 το ὄνομα ; ἡ' τῶν
νιον 29 Ἡ [σον] ; Τ- κα 30 Ἡ ἀπεκκ. καὶ ἔλεγεν Ἰησ.

25 ἀπολλέσει 27 πατήρ ; 28 ὄνομα ; ἡ' ἐν τῇ ἑορτῇ
ἡ εἶχον παρα σοὶ πρὸ τῶν τῶν κωμῶν γενεσθαι ; ἡλθ, νιον ;
καὶ ἐγενετο 29 οὗ βροντὴ γέγονεν 30 ἡλθεν

- 14,30; 16,11. 31 δι' ὑμᾶς. νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου·
 L 10,18. νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται
 8,28. 32 ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω
 33 πρὸς ἑμαυτόν. τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποιῶν
 Ps 110,4. 34 θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη οὖν
 Is 9,7. Dn 7,14. αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι
 ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς λέγεις
 σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς
 8,19; 9,5. 35 ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐ-
 11,10. τοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν
 ἐστὶν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία
 ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ
 E 5,9. 36 οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεῦτε
 Mt 23,39. εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα
 ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρούβη ἀπ' αὐτῶν.
 37 Τόσαυτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν
 Is 58,1. 38 αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος
 R 10,16. Ἡσαίου τοῦ προφήτου πληρωθῆ ὃν εἶπεν· κύριε,
 τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων κυρίου
 Is 6,9,10. 39 τίνι ἀπεκαλύφθη; διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεῦειν,
 Mt 13,14,15. 40 ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαίας· τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς
 ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπώρρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα
 μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ
 Is 6,1. 41 καὶ στραφῶσιν, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. ταῦτα εἶπεν
 Ἡσαίας ὅτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν
 7,48; 9,22. 42 περὶ αὐτοῦ. ὁμοῦς μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων
 πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς
 Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγησαν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι
 5,44. 43 γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων
 44 μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκρα-
 ξεν καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ

32 Η αν | h^r | παντα | 41 οτι : h^r οτε 43 ηπερ :
 h υπερ

31 βληθησεται κατω 35 μεθ υμων 35,36 εως 39 οτι
 παλιν : και γαρ 41 αυτου 1^ο : του θεου αυτου

ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ 45 14,9.
τὸν πέμψαντά με. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἔλή- 46 25.
λυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ
μὴ μείνη. καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων 47 8,17. L 9,56.
καὶ μὴ φυλάξῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον
ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.
ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου 48
ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα,
ἐκεῖνος κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ὅτι 49
ἐγὼ ἐξ ἑμαντοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με
πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν δέδωκεν τί εἴπω καὶ
τί λαλήσω. καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ 50 8,26,28.
αἰώνιος ἐστίν. ἃ οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἶρηκέν
μοι ὁ πατὴρ οὕτως λαλῶ.

Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς 13 7,30; 8,20.
ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου 15,18.
τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους
τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.
καὶ δεῖπνου γινομένου, τοῦ διαβόλου ἤδη βεβλη- 2 L 22,8.
κότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ αὐτόν Ἰούδας
Σίμωνος Ἰσκαριώτης, εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν 3 8,55. 16,28.
αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ 17,2.
ἐξηλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ 4 Mt 11,29;
τοῦ δεῖπνου καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν 20,28.
λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν· εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς 5
τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν
μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσ-
μένος. ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· λέγει 6 1 P 5,8.
αὐτῷ· κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπε- 7
κρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ

13,1 h πατερα, — αγαπ. . . . αυτους, —

13,1 παρην 2 καρδ. Ιουδα Σμ. απο Καρυωτου ινα
α. α. 5 λαβων υδωρ βαλλει 6 τον Πιερ. Σιμωνα

12. 8 οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ Πέτρος· οὐ μὴ νίψης μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ· ἐὰν μὴ νίψω
 9 σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ
 15,8. 10 καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· ὁ λελουμένος οὐκ ἔχει χρεῖαν [εἰ μὴ τοὺς πόδας] νίψασθαι, ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὄλος· καὶ
 6,64.70.71. 11 ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οὐχὶ
 12 πάντες καθαροὶ ἐστε. Ὅτε οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀνέπεσεν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· γινώσκετε τί πε-
 Mt 23,8.10. 13 ποιήκα ὑμῖν; ὑμεῖς φονεῖτέ με· ὁ διδάσκαλος
 L 22,27. 14 καὶ· ὁ κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. εἰ
 1 T 5,10. οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν
 Ph 2,5. 15 τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς
 Kol 3,13. 16 ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμὴν ἀμὴν
 Mt 10,24. 17 λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος
 Mt 7,24. 18 αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι ἐστε ἐὰν ποιῆτε
 Jo 1,25. 19 αὐτά. οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα
 Ps 41,10. 20 τίνας ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὁ τρώγων μου τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν
 19 πτέρναν αὐτοῦ. ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πιστεύσητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγὼ
 Mt 10,40. 20 εἰμι. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἂν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμ-

10 R [ο] Ἰησ., ἡ H 23.26. | [εἰ μὴ τ. ποδ.] : R—T
 12 K ανεπεσεν, παλιν ειπεν 13 T καὶ ο 15 T δεδωκα
 18 μου : T μετ εμου | T επηρκεν 19 H πιστευητε | h
 εγω ειμι

8 ου : pr κυριε 9 Πετρος Σμ. vλ Πετρ. vλ Σμ.
 10 νιψ. : την κεφαλην νιψ. εἰ μὴ τους ποδας μονον 11 — δια
 τουτο . . . εστε. 14 και 2^ο : ποσω μαλλον

τὸν πέμψαντά με. Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς 21 21—30 :
 ἀράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν· Mt 26,21—25.
 ἡμῖν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει Mc 14,18—21.
 με. ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορού- L 22,21—23.
 22 12,27.
 μενοι περὶ τίνος λέγει. ἦν ἀνακειμένος εἰς ἐκ 23 19,26 ; 20,2 ;
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν 21,20.
 ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος 24
 καὶ λέγει αὐτῷ· εἰπέ τίς ἐστίν περὶ οὗ λέγει.
 ἀναπεσὼν ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ 25
 λέγει αὐτῷ· κύριε, τίς ἐστίν; ἀποκρίνεται οὖν ὁ 26
 Ἰησοῦς· ἐκεῖνός ἐστιν ὃς ἐγὼ βάψω τὸ ψωμίον καὶ
 δώσω αὐτῷ. βάψας οὖν τὸ ψωμίον λαμβάνει καὶ
 δίδωσιν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου. καὶ μετὰ 27 ε.
 τὸ ψωμίον τότε εἰσηλθὲν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς.
 λέγει οὖν αὐτῷ Ἰησοῦς· ὃ ποιεῖς ποίησον τάχιον.
 τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί 28
 εἶπεν αὐτῷ· τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσό- 29 12,6.
 κομον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· ἀγό-
 ρασσον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν, ἣ τοῖς
 πτωχοῖς ἵνα τι δῶ. λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος 30
 ἐξηλθὲν εὐθύς· ἦν δὲ νύξ.
 Ὅτε οὖν ἐξηλθὲν, λέγει Ἰησοῦς· νῦν ἐδοξάσθη 31
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν
 αὐτῷ· καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ 32 12,28 ; 17,1—5.
 εὐθύς δοξάσει αὐτόν. τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' 33 8,21.
 ὑμῶν εἰμι· ζητήσατέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς
 Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε
 ἔλθειν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. ἐντολὴν καινὴν δίδωμι 34 15,12.13.17.
 ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα 1 J 2,9,10.
 ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ἐν τούτῳ 35

25 T επιπεσων ουν εκ. 26 T— ουν | το 2º : [H]
 27 H ταχειον 28 H [δε] 31 εν αυτω : h^rT+ ει ο θεος
 εδοξασθη εν αυτω, 32 αυτω : T αυτω

24 και . . . εστιν : πυθεσθαι τις αν ειη (ουτος) 26 απο
 Καρωτου

- 36—38 : 36 γνάσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν
 Mt 26,38—35. ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. Λέγει αὐτῷ Σίμων
 Mc 14,29—31. Πέτρος· κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
 L 22,31—34. ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι,
 7,34. 21,18,19. 37 ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον. λέγει αὐτῷ Πέτρος·
 κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι;
 38 τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. ἀποκρίνεται
 Ἰησοῦς· τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν
 ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ
 27. 14 ἀρνήσῃ με τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ
 καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πι-
 2 στεύετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ
 εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· ὅτι πορεύομαι
 12,26; 17,24. 3 ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοι-
 μάσω τόπον ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμφομαι
 ὑμᾶς πρὸς ἑμναυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς
 4 ἦτε. καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε τὴν ὁδόν.
 5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπά-
 6 γεις· πῶς οἶδαμεν τὴν ὁδόν; λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς·
 11,25. H 10,20. R 5,1,2. ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς
 7 ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. εἰ
 ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ᾔδειτε. ἀπ'
 8 ἄρτι γινώσκετε αὐτόν καὶ ἑωράκατε αὐτόν. Λέγει
 αὐτῷ Φίλιππος· κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα,
 12,45. H 1,3. 9 καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τοσοῦτον
 χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε;
 ὁ ἑωρακῶς ἐμὲ ἑώρακεν τὸν πατέρα· πῶς σὺ
 12,49. 10 λέγεις· δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πιστεύεις ὅτι

36 ὅπου : T+ εγω 37 H [ο] Πετρο. | h— κυριε |
 H ἀκολουθειν 14,1 h πιστευετε, εις τ. θεον και 5 πως :
 T pr και 7 T ει γνωκατε εμε . . . μου γνωσεσθε· και
 απαρτι | K— αυτον 2^ο 9 H [ο] Ιησ. | hT τοσουτω χρονω

36 νυν ακολ. : συνακολ. 14,1 pr και ειπεν τοις μα-
 θηταις αυτου 3 και ετοιμ. : ετοιμασαι 5 θωμας ο λε-
 γομενος Διδυμος | πως δυναμεθα τ. οδ. ειδεναι

ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἐστιν; τὰ
 ῥήματα ἃ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἀπ' ἑμαντοῦ οὐ λαλῶ· ὁ
 δὲ πατὴρ [ὁ] ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
 πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν 11 20,10,25,38.
 ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε. ἀμὴν 12 Mc 16,19,20.
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
 ποιῶ κάκεινος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει,
 ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι· καὶ ὃ τι 13 15,7. Mc 11,24.
 ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω,
 ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐάν τι αἰτή- 14 16,28,24.
 σητέ [με] ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. Ἐάν 15 15,10. 1 J 5,3.
 ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε.
 κἀγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον 16 26. 15,26; 16,7.
 δώσει ὑμῖν ἵνα ἢ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ 17 16,18. 7,39.
 πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται
 λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό·
 ὑμεῖς γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν
 ὑμῖν ἐστιν. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὄρφανούς, ἔρχομαι 18
 πρὸς ὑμᾶς. ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι 19 16,16.
 θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ
 ὑμεῖς ζήσετε. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑμεῖς γνώσεσθε 20 17,21—23.
 ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ
 ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν 21 2 K 3,18.
 αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν
 με ἀγαπηθῆσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, κἀγὼ
 ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαντόν.
 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· κύριε, τί 22
 γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ
 οὐχὶ τῷ κόσμῳ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· 23 21. 13,34.

10 [ο] : T—H 11 αυτα : h αυτου | fin : h [R] + μοι
 12 h (Ti) πορευομαι, R -μαι. 13 h αιτητε 14 [με] : T |
 εγω : K τουτο 16 η : h post αιωνα T post υμων 17 H—
 αυτο 20 . | hT εσται 20 T γνωσεσθε υμεις 22 κυριε :
 T+ και

10 λελαληκα υλ λαλω | αυτου : αυτος 14 — vers
 15 τηρησατε 19 ζησεσθε 22 ουχ ο απο Καρωτου
 (Cananites υl Thomas) | γεγ. : εστιν

- ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα.
- 7,16. 24 ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ
 1 J 2,5. ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός ἀλλὰ τοῦ
 25 πέμψαντός με πατρός. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν
 16. 26 παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον ὃ πέμπει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου,
 ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς
 1,16,38. Ph 4,7. 27 πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν,
 εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος
 δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν
 3,18,6. 28 ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω. ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον
 Lc 24,52. ὑμῖν· ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγαπᾷτέ
 με, ἐχάρητε ἂν ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα,
 29 ὅτι ὁ πατήρ μείζων μου ἔστιν. καὶ νῦν εἰρηκα
 ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε.
 12,31. E 2,2. 30 οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν, ἔρχεται γὰρ ὁ
 τοῦ κόσμου ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν,
 10,18. 31 ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα,
 καὶ καθὼς ἐντολὴν ἔδωκέν μοι ὁ πατήρ, οὕτως
 ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.
- 15 Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ
 2 μου ὁ γεωργός ἐστιν. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ
 φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν
 φέρον, καθαίρει αὐτό ἵνα καρπὸν πλείονα φέρῃ.
 3 ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελά-
 4 ληκα ὑμῖν·¹ μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς
 τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ
 ἐὰν μὴ μένη ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς

26 ὑμῖν : H+ εγω
 εδωκ. : T ενετειλατο

28 H με εχαρητε αν, 31 εντ.

23 ελευσομαι . . . ποιησομαι 24 τηρησει | λογος : +
 ο εμος 26 ειπον : αν ειπω 28 αγαπατε | οτι : + ειπον
 30 εχει : ευρησει (vi ουδεν : + ευρειν) 15,2 το καρ-
 ποφορον

ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, 5 ^{1 K 19, 19, 27.}
 ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν ^{2 K 8, 5.}
 αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ
 οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μὴ τις μένη ἐν ἐμοί, 6
 ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηρανθή, καὶ συνά-
 γουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῶρ βάλλουσιν, καὶ καίεται.
 ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν 7 ^{Mc 11, 24.}
 μείνη, ὁ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται
 ὑμῖν. ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν 8 ^{Mt 5, 16.}
 πολὺν φέρετε καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς 9
 ἠγάπησέν με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ ὑμᾶς ἠγάπησα· μεί-
 νετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου 10 ^{14, 15. 8, 20.}
 τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ ^{1 J 2, 4.}
 τοῦ πατρός [μου] τὰς ἐντολάς τετήρηκα καὶ μένω
 αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα 11 ^{17, 15.}
 ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ᾗ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πλη-
 ρωθῇ. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε 12 ^{13, 34.}
 ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. μελίζονα ταύτης 13 ^{10, 12. 1 J 3, 16.}
 ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ᾖ
 ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, 14 ^{8, 31. Mt 28, 20.}
 ἐὰν ποιῆτε ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι λέγω 15
 ὑμᾶς δούλους, ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδεν τί ποιῇ
 αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα
 ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν.
 οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην 16 ^{13, 16; 6, 70.}
 ὑμᾶς, καὶ ἔθθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ
 καρπὸν φέρετε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὁ
 πατήρ μου αἰτήσῃ τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου
 ὑπὲρ ὑμῶν. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε 17
 ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε 18 ^{7, 7. 1 J 2, 13.}
 ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου 19 ^{1 J 4, 5. 17, 14.}

6 T αυτο 8 hT γενησεσθε 9 T ηγαπησα υμας |
 K ηγαπησα, 10 T καθ. καρω | [μου] : hT-H 18 T-
 τις 14 a : K o 16 h αιτητε 19 T- υμων

ἤτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

13,16. 20 Mt 10,24. μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου

16,8. 21 Mt 5,11. ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά

22 μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμπαντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας

5,28. 23 αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

14,11. 24 εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἢ οὐδεὶς ἄλλος ἐποίησεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα

Ps 85,19; 69,5. 25 μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ

14,26. L 24,49. 26 αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμπω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·

Act 1,8; 5,32. 27 καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ

14,29. 16 ἔστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλι-

9,22. Mt 24,9. 2 σθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνων ὑμᾶς δόξῃ

15,31. 3 λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ.

Lc 22,53. 17,13. 4 ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν.

ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν

7,33. 5 ἤμην. νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμπαντά με, καὶ

6 οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν

20 T μου 16,2 H αποκτ. [υμας] 4 T— αυτων 1°

20 τους λογους ους 26 πεμπω 16,6 πεπωρωκεν

τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, 7 14,16.26. 28.
 συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ
 ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς·
 ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. καὶ 8 1 K 14,24.
 ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας H 4,12.
 καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· περὶ 9 3,18. R 1,18.
 ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ 10 Act 5,31.
 δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα ὑπάγω καὶ R 4,25.
 οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων 11 12,31; 14,30.
 τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω 12 1 K 3,1.
 ὑμῖν λέγειν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βασιτάζειν ἄρτι·
 ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, 13 14,26. 1 J 2,27.
 ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν· οὐ γὰρ
 λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀκούει λαλήσει, καὶ
 τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, 14
 ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
 πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμὰ ἐστίν· διὰ τοῦτο 15 17,10.
 εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ
 ὑμῖν. Μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ 16 14,19.
 πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν 17
 μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστίν τοῦτο
 ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ
 πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; καί· ὅτι ὑπάγω
 πρὸς τὸν πατέρα; ἔλεγον οὖν· τί ἐστίν τοῦτο ὃ 18
 λέγει τὸ μικρὸν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. Ἔγνω 19
 Ἰησοῦς ὅτι ἠθέλον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
 περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον·
 μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ
 ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε 20
 καὶ θρηνησέτε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται·

7 ουκ ελευσ. : H ου μη ελθη 8 και 1^ο: X Kai 13 hT
 εν τη αληθεια παση | hR ακουσει 17 H ειπαν 18 T
 τουτο τι εστιν | H- το | H [τι λαλει]

18 εκεινος υμας οδηγ. 16 fin + οτι εγω υπαγω προς
 τον πατερα 19 επρωτησαι περι τουτου

- ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν
 Is 26,17. 21 γενήσεται. ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη λύπην ἔχει, ὅτι
 ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον,
 οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν
 Is 66,14. 22 ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑμεῖς
 οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς,
 καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν
 14,20. 14,13.14. 23 ὑμῶν οὐδεὶς ἀρεῖ ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, ἂν τι αἰτήσητε τὸν πατέρα δώσει ὑμῖν ἐν
 15,11. 24 τῷ ὀνόματί μου. ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδέν
 ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήμψεσθε, ἵνα
 10,6. 25 ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροι-
 μίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν
 παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρορησίᾳ περὶ
 26 τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν
 14,21. 27 ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς
 γὰρ ὁ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλή-
 κατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ πατρὸς
 28 ἐξῆλθον. ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν
 κόσμον· πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι
 25. 29 πρὸς τὸν πατέρα. Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
 ἴδε νῦν ἐν παρορησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδε-
 2,25. 30 μίαν λέγεις. νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ
 οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πι-
 31 στεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 Zch 13,7. 32 Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ
 Mt 26,31.
 Mc 14,27. 8,29. ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια
 κάμῃ μόνον ἀφήτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ
 14,27. R 5,1. 33 πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα
 1 J 5,4.

22 hT αιρει 23 K ουδεν· 27 πατρος : T θεου

21 ωρα : ημερα | θλυψ. : λυπησ 22 εξετε, ι 33
 28 — εξηλθ. εκ τ. πατρ.

ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίβην ἔχετε·
ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς 17 ^{11,41.}
ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· πάτερ, ^{18,1.}
ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα ὁ
υἱὸς δοξάσῃ σέ, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν 2 ^{Mt 11,27.}
πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσει
αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος 3 ^{1 J 5,20.}
ζωή, ἵνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν
καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγὼ σε ἐδό- 4 ^{4,34.}
ξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον τελειώσας ὃ δέδωκάς
μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, 5 ^{24. 1,1. Ph 2,6.}
παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον
εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς 6 ^{9.}
ἀνθρώποις οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ
ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς ἔδωκας, καὶ τὸν λόγον σου
τετήρηκαν. νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς 7
μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι 8 ^{16,30.}
δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν
ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν
ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· 9 ^{6,37.44. 65.}
οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέ-
δωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσιν, ¹ καὶ τὰ ἐμὰ πάντα 10 ^{18,15. L 15,31.}
σὰ ἐστίν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν
αὐτοῖς. καὶ οὐκέτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ 11 ^{10,30.}
ἐν τῷ κόσμῳ εἰσίν, καὶ γὰρ πρὸς σὲ ἔρχομαι.
πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί
σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς.
ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ 12 ^{6,39.}

^{Ps 41,10; 109,8.}

1 R σε· 2 T δωση 3 T γινωσκουσιν | R σε 5 η : h ην
6 και εμοι : H καμοι 7 h^r | εγνων | it εγνωκα | K εδωκας
8 εδωκας : h δεδωκας 11 αυτοι : hR ουτοι | ερχομαι : h^r +
· ουκετι ειμι εν τω κοσμω, και εν τω κοσμω ειμι

2 δωσ. αυτοις : εχη 3 fin + εις τουτον τον κοσμον
4 ετελειωσα 8 ρημ. : + σου 10 εδοξασας με 11 σου : +
και οτε ημην μετ αυτων εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου
12 αυτων : + εν τω κοσμω

- 15,11. 13 *ὄνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδείς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπω-*
λείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. νῦν δὲ πρὸς σέ
 15,19. 14 *ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου*
 2 Th 3,8. 15 *καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου. οὐκ*
 1 J 5,18. *ἔρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτούς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα*
 16 *τηρήσῃς αὐτούς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου.*
 6,68. 17 *ἀγίασον αὐτούς ἐν τῇ ἀληθείᾳ· ὁ λόγος ὁ σὸς*
 20,21. 18 *ἀλήθειά ἐστιν. καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐτούς εἰς τὸν κόσμον·*
 H 10,10. 19 *καὶ ὑπὲρ αὐτῶν [ἐγὼ] ἀγιάζω ἑμαυτόν, ἵνα ᾧσιν*
 9. 20 *καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἔρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πι-*
 G 3,28. 21 *στευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ᾧσιν, καθὼς σύ, πατὴρ, ἐν ἐμοὶ καὶ γὰρ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ᾧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ*
 Act 4,32. 22 *ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ γὰρ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ᾧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν·*
 1 K 6,17. 23 *ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ᾧσιν τετελειω-*
 G 2,20. *μένοι εἰς ἐν, ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτούς καθὼς ἐμὲ ἠγά-*
 10,39; 12,26. 24 *πησας. πατὴρ, ὁ δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ κακεῖνοι ᾧσιν μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν δέδωκάς μοι ὅτι ἠγάπησάς*
 25 *με πρὸ καταβολῆς κόσμου. πατὴρ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι*

19 [εγω] : R—T 21 εν ημιν : h^r + εν 22 ηγαπησας : h^r ηγαπησα 24 δεδ. 2^ο : h εδωκας | H μοι, οτι

13 — ω δεδ. μοι 14 — καθως ... κοσμου 20 πι-
 στευσοντων 22.23 εν : το εν 23 εμε : συ με 24 ο : ους |
 — την εμην

ἐγνώσαν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς 26
τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἦν ἡγά-
πησάς με ἐν αὐτοῖς ἣ καὶ ἐν αὐτοῖς.

Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθη-18
ταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων,
ὅπου ἦν κήπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ. ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παρα- 2
διδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη
Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν 3
Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων
καὶ [ἐκ] τῶν Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ
μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ δπλων. Ἰησοῦς 4 19,28.
οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξῆλθεν
καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· 5
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ εἰμι.
εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ'
αὐτῶν. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθαν 6
εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσαν χαμαί. πάλιν οὖν 7
ἐπηρώτησεν αὐτούς· τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον·
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον 8
ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τού-
τους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, 9 17,12.
ὅτι οὗς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπόλεσα ἐξ αὐτῶν οὐ-
δένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἰλκυσεν 10
αὐτήν καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ
ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ
ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς 11 Mt 26,39.
τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ
ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίνω αὐτό;

Mt 26,36.
Mc 14,32.
L 22,39.
2 Sm 16,28.

2-11:
Mt 26,47-50.
Mc 14,48-52.
L 22,47-53.
I. 21,87.

18,1 των Κέδρων : -| h^r | T του Κέδρου u h^r του Κεδρών
u των δένδρων 2 h μετὰ τ. μαθ. α. εκει 8 [εκ] : T-R
5 αυτοις : T+ Ιησους | ειμι : h+ Ιησους | Η ιστηκει
7 T αυτους επηρωτησεν | Η ειπαν

- 12-27: 12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται
 Mt 26,57-75.
 Mc 14,58-72.
 L. 22,54-71.
 18 τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν
 αὐτόν, ¹ καὶ ἤγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ
 πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνι-
 11,40 φρ. 14 αυτοῦ ἐκεῖνου· ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας
 τοῖς Ἰουδαίοις διτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπο-
 20,3; 21,30. 15 θανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ
 Act 3,1.
 Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητῆς. ὁ δὲ μαθη-
 τῆς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισ-
 ἤλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλήν τοῦ ἀρχιερέως,
 16 ¹ ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῆ θύρα ἔξω. ἐξῆλθεν
 οὖν ὁ μαθητῆς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως
 καὶ εἶπεν τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσῆγαγεν τὸν Πέτρον.
 17 λέγει οὖν τῷ Πέτρῳ ἢ παιδίσκη ἢ θυρωρός· μὴ
 καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;
 18 λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι
 καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνδρακιὰν πεποιηκότες, διτι ψῦχος
 ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ'
 19 αὐτῶν ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. Ὁ οὖν ἀρχιε-
 ρεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν
 7,11,30. 20 αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη
 Mt 10,37.
 αὐτῷ Ἰησοῦς· ἐγὼ παρορησία ἐλάληκα τῷ κόσμῳ·
 ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ,
 ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν
 21 κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησον
 τοὺς ἀκηκόοντας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι
 19,3. 22 οἶδαςιν ἃ εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος
 Act 23,2.
 εἰς παρεστηκῶς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν ῥάπισμα
 τῷ Ἰησοῦ εἰπόν· οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ;
 23 ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύ-
 ρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

13 ἡ γνωστός ἦν 16 Ἡ εἰστήκει | Τ θυρωρῷ, 18 Ἡ
 εἰσηκείσαν

13 Καϊάφα 14 ἀπολεσθαι 15 ο ἄλλος 20 πάντες :

πάντοτε

ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς 24
 Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος 25
 ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ
 καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο ἐκεῖνος
 καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων 26
 τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὐ ἀπέκοψεν Πέτρος
 τὸ ὄτιον· οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ'
 αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθὺς 27
 ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς 28
 τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωτὶ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσηλ- 28
 θον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ
 φάγωσιν τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πειλάτος ἐξω 29
 πρὸς αὐτοὺς καὶ φησιν· τίνα κατηγορεῖτε
 τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν 30
 αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακὸν ποιῶν, οὐκ ἂν σοι
 παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς Πειλάτος· 31
 λάβετε αὐτόν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν
 κρίνατε αὐτόν. εἶπον αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν
 οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ 32
 Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποῖω θανάτῳ
 ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσηλθεν οὖν πάλιν εἰς 33
 τὸ πραιτώριον ὁ Πειλάτος καὶ ἐφώνησεν τὸν
 Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀπὸ σεαυτοῦ σὺ 34
 τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι εἰπὸν σοι περὶ ἐμοῦ; ἀπι- 35
 κρίθη ὁ Πειλάτος· μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ
 ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί·
 τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ 36
 οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
 τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοί

29 T καὶ φησίν 31 T ο Πειλ. : T- αυτον 2' |
 εἶπον : T+ ουν 33 T εἰς το πραιτ. πάλιν 34 T οκ
 εαυτου | T σοι εἶπον

29 φερετε : + καια 24 - ον 35 ο αρχιμενης

ἠγωνίζοντο ἄν, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις·
 1 T 6,18. 37 νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπεν
 8,47; 10,27. οὖν αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος· οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ;
 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι.
 ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα
 εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς
 ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς.
 38 ἰ λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος· τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ
 τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους,
 καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν εὗρισκω ἐν αὐτῷ
 39 αἰτίαν. ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ἀπολύσω
 ὑμῖν ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν
 40 τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐκραύγασαν οὖν πάλιν
 λέγοντες· μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ
 ὁ Βαραββᾶς ληστής.

19 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πειλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ
 2 ἐμαστίγωσεν. καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέ-
 φανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέδηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ,
 18,22. 3 καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, ἰ καὶ
 ἤρχοντο πρὸς αὐτόν καὶ ἔλεγον· χαῖρε ὁ βασιλεὺς
 τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπίσματα.
 4 Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν ἔξω ὁ Πειλᾶτος καὶ λέγει
 αὐτοῖς· ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτόν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι
 5 οὐδεμίαν αἰτίαν εὗρισκω ἐν αὐτῷ. ἐξῆλθεν οὖν
 ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ
 πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἰδοὺ ὁ ἄνθρω-
 6 πος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέ-
 ται, ἐκραύγασαν λέγοντες· σταύρωσον σταύρωσον.
 λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος· λάβετε αὐτόν ὑμεῖς καὶ
 σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὗρισκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

36 αν : T post υπηρεται 37 H [ο] Ιησ. | T λεγεις, |
 h ειμι; 39 H [εν] 19,4 hT Εξηλθεν παλιν ο Πειλ.
 εξω | (h^r) T οτι αιτιαν ουχ ευρισκω. 5 H [ο] Ιησ.
 6 T ιδον | T- λεγοντες

37 ειμι : + εγω 19,3 - και ηρχοντο πρ. αυτον
 5 - ο 2^ο

ἠπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχο- 7 5,18; 10,33.
 μεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν 8
 θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πει- 8
 λᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, ἵ και 9
 εἰσηλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ
 Ἰησοῦ· πόθεν εἰ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ
 ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος· ἐμοὶ 10
 σὺ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι 11 10,18. Act 2,28.
 σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαι σε; ἀπεκρίθη αὐτῷ
 Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ
 μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παρα-
 δούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου 12 Act 17,7.
 ὁ Πειλᾶτος ἐζητεῖ ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι
 ἐκραύγαζον λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ
 εἰ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν
 ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πειλᾶτος 13
 ἀκούσας τῶν λόγων τούτων ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν,
 καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον
 Λιθόστρωτον, Ἑβραῖστί δὲ Γαββαθᾶ. ἦν δὲ 14
 παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη· καὶ λέγει
 τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. ἐκραύγασαν 15 a.
 οὖν ἐκεῖνοι· ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει
 αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω;
 ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ
 μὴ Καίσαρα. τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς 16
 ἵνα σταυρωθῇ.

16-30:
 Mt 27,31-50.
 Mc 15,20-37.
 L 23,26-46.

Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν· ἵ και βασιάζων 17
 ἑαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον
 Κρανίου τόπον, ὃ λέγεται Ἑβραῖστί Γολγοθᾶ,
 ἵ ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους 18
 δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

7 T— αυτω, it 11 10 T— ουν 11 T εχεις | T με σοι
 13 H εκραυγασαν 14 εκτη : h^r τριτη 17 H αυτω |
 h Γολγοθ

13 τουτον τον λογον 16 fin + και απηγαγον

19 ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πειλᾶτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· **ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.**

20 τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγύς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί,

21 Ῥωμαϊστί, Ἑλληνιστί. ἔλεγον οὖν τῷ Πειλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· μὴ γράφει· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· βασιλεὺς

22 τῶν Ἰουδαίων εἰμί. ἀπεκρίθη ὁ Πειλᾶτος· ὁ γέγραφα, γέγραφα.

23 Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσερα μέρη, ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντός

Ps 22,10. 24 δι' ὄλου. εἶπαν οὖν πρὸς ἀλλήλους· μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ· διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25 εἰσθήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ

18,28. 26 τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὄν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ· γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου.

27 Ἔπειτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἴδε ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ

18,8; 18,4. 28 ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· διψῶ.

Ps 69,22. 29 Ἔπειτα ἔκειτο ὄξους μεστόν· σπόγγον οὖν μεστόν τοῦ ὄξους ὑσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ

21 T βασιλ. εἰμι τ. Ιουδ. 24 R ειπον 25 H ιστηκ. |
T Μαριαμ bis 27 T αυτην ο μαθητ. 28 ειδ. ο Ιησ. :
h Ιησ. ειδως 29 T— του

28 ιδων | τετελειωται (ii 30) + τα περι αυτου 29 οι
δε πλησαντες σπογγ. οξ. και

τῷ στόματι. ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ ὄξος [ὁ] Ἰησοῦς 30
 εἶπεν· τετέλεσται, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέ-
 δωκεν τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρα- 31 DI 21,25.
 σκευὴ ἦν, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα
 ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου
 τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πειλᾶτον ἵνα κατεα-
 γῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν 32
 οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ
 σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συνσταυρωθέντος αὐτῷ·
 ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον ἤδη αὐτὸν 33
 τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἄλλ' εἰς 34
 τῶν στρατιωτῶν λόγῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξεν,
 καὶ ἐξηλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς 35
 μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρ-
 τυρία, καὶ ἐκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ
 ὑμεῖς πιστεύητε. ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ 36
 πληρωθῇ· ὅσπου οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. καὶ 37
 πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξε-
 κέντησαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησεν τὸν Πειλᾶτον Ἰωσήφ 38
 ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὃν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμ-
 μένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ
 τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεπεν ὁ Πειλᾶτος.
 ἦλθεν οὖν καὶ ἦρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ. ἦλθεν δὲ 39 3,2. Mt 2,11.
 καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς τὸ
 πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας
 ἑκατόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν 40
 αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος
 ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ ἐν τῷ 41
 τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ
 μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη·

Ex 12,46.
 Nu 9,12.
 Ps 34,21.
 Zeh 12,10.
 Ap 1,7.

38-42 :
 Mt 27,57-61.
 Mc 15,42-47.
 L 28,50-55.

30 [ο] Ἰησοῦς : R—T 31 h εκεινη 35 T κακεινος 38 απο :
 T pr o | του 1^ο : [H] | T ηλθον | T ηραν | το σωμα αυτ. :
 T αυτον 39 μιγμα : K ελιγμα 41 H ην τεθειμενος

42 ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, δι
 ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

1-18:
 Mt 28,1-10.
 Mc 16,1-11.
 L 24,1-13.

20 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ
 ἔρχεται πρωτὶ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον,
 καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

18,28. 2 τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ
 πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου,

3 καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν

οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἦρχοντο

4 εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ

ὁ ἄλλος μαθητής προέδραμεν τάχιον τοῦ Πέτρου

5 καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον,¹ καὶ παρα-

κύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι

6 εἰσῆλθεν. ἔρχεται οὖν καὶ Σίμων Πέτρος ἀκο-

11,44. 7 θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα,¹ καὶ τὸ σουδάριον, ὃ
 ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων
 κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.

8 τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητής ὁ ἐλθὼν
 πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν·

1 K 15,4.
 Act 2,24-32.

9 οὐδέπω γὰρ ᾗδειςαν τὴν γραφήν, διτι δεῖ αὐτόν

10 ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς

11 αὐτοὺς οἱ μαθηταί. Μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς τῷ

μνημείῳ ἔξω κλαίουσα. ὥς οὖν ἔκλαιεν, παρέ-

12 κυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους

ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ

καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα

13 τοῦ Ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι,

τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς διτι ἦραν τὸν κύριον

20,1 T Μαριαμ, it 11 4 H ταχειον 6 T— και 1° 10 R εαντους
 T αντους 11 H ιστηκει 13 T— και 1° | hR Οτι ηραν

20,8 και ουκ επιστ. 11 προς : εν | — εξω 13 — δυο
 13 κλαιεις : + τινα ζητεις

μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔβηκαν αὐτόν. ταῦτα 14
 εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν
 Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν.
 λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς· γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; 15
 ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστίν, λέγει αὐτῷ·
 κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔβη-
 κας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς· 16
 Μαριάμ. στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ Ἑβραϊστί·
 Ῥαββουνί (ὃ λέγεται διδάσκαλε). λέγει αὐτῇ 17 H 2,11.19.
R 8,29.
 Ἰησοῦς· μὴ μου ἅπτου, οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα
 πρὸς τὸν πατέρα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελ-
 φούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν
 πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ θεὸν μου καὶ
 θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται Μαριάμ ἡ Μαγδαληνὴ ἀγγέλ- 18
 λουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι εἶώρακα τὸν κύριον, καὶ
 ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Οὔσης οὖν ὄψις τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ 19 19-23:
Mc 16,14-18.
L 24,38-49.
 σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν
 οἱ μαθηταὶ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν
 ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς·
 εἰρήνῃ ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν καὶ τὰς 20 I J 1,1.
 χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῖς. ἐχάρησαν οὖν
 οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς 21 17,18.
 [ὁ Ἰησοῦς] πάλιν· εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν
 με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν 22 Gn 2,7.
 ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε πνεῦμα ἅγιον.
 ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφέωνται αὐτοῖς· 23 Mt 18,19; 18,18.
 ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηται.

Θωμᾶς δὲ εἰς ἓκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος 24 11,16; 14,5.
 Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς.

16 H ραββουνει 17 h μη απτου μου 20 T— και 2°
 21 T— [ο Ιησ.] 23 h τινος bis | h αφιονται

15 εβαστ. : ηρες 16 διδασκ. : πρ κυριε : + και προσε-
 δραμεν αφασθαι αυτου 17 πατερα 1° : + μου | — μου 2°
 18 και τ. ειπ. αυτη : και α ειπεν αυτη εμνησεν αυτοις
 19 μαθ. : + συνηγμενοι 22 ενεφυσ. : + αυτοις

- 19,34. 25 ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἐωράκαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω μου τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ
19. 26 μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη
- 27 ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ
- 1,1. 28 γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ
- 1 P 1,8. 29 εἶπεν αὐτῷ· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.
- 80 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν, ἃ οὐκ ἔστιν γε-
- 1 J 5,13. 31 γραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται
R 1,17. ἵνα πιστεῦντες ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- 21 Μετὰ ταῦτα ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν πάλιν Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος·
- 1,45. 2 ἐφάνερωσεν δὲ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου
- 3 καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἀλιεῦν. λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ

25 T μου τον δακτ. | τυπον 20: T τοπον 29 H [o] Ιησ. | H πεπιστευκας; 30 μαθητ.: h+ αυτου 21,8 H εξηλθαν

27 γινου: ισθι 21,3 πλοιον: + ευθυς

ἐπίασαν οὐδέν. πρωίας δὲ ἤδη γινομένης ἔσθη 4 20,14.
 Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ
 μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν. λέγει οὖν αὐτοῖς Ἰη- 5 L 24,41.
 σοῦς· παιδία, μὴ τι προσφάριον ἔχετε; ἀπεκρί-
 θησαν αὐτῷ· οὐ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς 6 L 5,4-7.
 τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρή-
 σετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυον
 ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθη- 7 13,23.
 τῆς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· ὁ
 κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ
 κύριός ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ
 γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ 8
 δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ
 ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλὰ ὡς ἀπὸ πηχῶν
 διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς 9
 οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν
 κειμένην καὶ ὄψαριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. λέγει 10
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὄψαριῶν ὧν
 ἐπίασατε νῦν. ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος καὶ εἰλ- 11
 κυσεν τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων με-
 γάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων
 ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ 12
 Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν
 μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι
 ὁ κύριός ἐστιν. ἔρχεται Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν 13 6,11.
 ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψαριον ὁμοίως.
 τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη Ἰησοῦς τοῖς μαθη- 14 20,19. 26.
 ταῖς ἐγερωθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ 15 1,42.
 ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με πλεον τού-
 των; λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλω

4 εἰς : hT επι 6 ο δε ειπ. : T λεγει 10 H [o] Ιησ.
 ii 12 11 T— ουν 12 H— δε 15.16.17 T Ιωαννου

4 εγνωσαν 7 εστιν 10 : + ημων | εβαλ. εαυτ. : ηλατο
 9 κειμ. : καιομενην 13 αρτ. ευχαριστησας εδωκεν αυτοις
 15 Ιωνα, ii 16.17

- 1 P 5,2.4. 16 σε. λέγει αὐτῷ· βόσκει τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ
 πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με; λέγει
 αὐτῷ· ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει
 13,38. 16,30. 17 αὐτῷ· ποιμαίνε τὰ προβάτιά μου. λέγει αὐτῷ τὸ
 τρίτον· Σίμων Ἰωάννου, φιλεῖς με; ἔλυπήθη ὁ
 Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· φιλεῖς με; καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γινώσκεις
 ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· βόσκει τὰ προ-
 7. 18 βατία μου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἡς νεώ-
 Mt 16,22;
 26,59. τερος, ἐξώνυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου
 ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου,
 καὶ ἄλλος ζώσει σε καὶ οἴσει ὅπου σὺ θέλεις.
 13,36. 19 τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποῖῳ θανάτῳ δοξάσει
 τὸν θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· ἀκολουθεῖ
 13,28. 20 μοι. ἐπιστραφεὶς ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν
 ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέ-
 πεσεν ἐν τῷ δειπνῶ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ
 21 εἶπεν· κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; ταῦτον
 οὖν ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· κύριε, οὗτος
 22 δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω
 μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σύ μοι ἀκολουθεῖ.
 23 ἐξῆλθεν οὖν οὗτος ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι
 ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· οὐκ εἶπεν δὲ
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ'· ἐὰν
 αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;
 15,27. 24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τοῦ-
 των καὶ ὁ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθῆς
 20,30. 25 αὐτοῦ ἡ μαρτυρία ἐστίν. Ἔστιν δὲ καὶ ἄλλα
 πολλὰ ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται
 καθ' ἓν, οὐδ' αὐτὸν οἴμαι τὸν κόσμον χωρήσειν
 τὰ γραφόμενα βιβλία.

16 hR προβατα 17 ειπεν 20 : T λεγει | T— Ιησους | h
 προβατα 18 T σε ζωσει 23 T και ουκ ειπεν | T— τι προς σε
 24 μαρτυρ. : h pr και | και ο : h [ο] και T και 25 h^r T— vers

18 αλλοι σε ζωσουσιν . . . απαγουσιν 23 μενειν ουτως
 23 αποθνησκεις

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάν- 1 L 1,3.
 των, ᾧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ
 διδάσκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀπο- 2 L 6,13.
 στόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὗς ἐξελέξατο ἀνε-
 λήμφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ 3
 τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν
 τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ
 περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· καὶ συναλιζόμενος 4 J 15,26.
 παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρί- L 24,49.
 ζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς
 ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν 5 Mt 3,11.
 ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίῳ
 οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν 6 L 24,21.
 συνελθόντες ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, εἰ ἐν 8,21.
 τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν
 τῷ Ἰσραήλ; εἶπεν πρὸς αὐτούς· οὐχ ὑμῶν ἐστίν 7 Mc 13,32.
 γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὗς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν
 τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήμψεσθε δύναμιν ἐπελ- 8
 θόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ
 μου μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ
 Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρίᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Inscr. T Πραξεις
 1 TW ο Ἰησ. 8 W δυναμιν, | H και [εν] π.

2 ανελημφθη post ημερας ει post εξελεξ. + και εκελευσε
 κηρυσσειν το ευαγγελιον 4 συναλισκομενος μετ αυτων |
 μου : φησιν δια του στοματος μ. 5 αγιω βαπτισθ. και ο
 μελλετε λαμβανειν | ην + εως της πεντηκοστης

- Mc 16,19. 9 ¹ και ταυτα ειπων βλεπόντων αυτων επηροθη, και
 L 24,51. νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων.
 J 6,82.
- L 24,4. 10 και ως ατενίζοντες ησαν εις τον ουρανόν πορευο-
 μένου αυτοϋ, και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν
- Mt 26,84. 11 αυτοις εν εσθησει λευκαϊς, ¹ οι και ειπαν· ανδρες
 L 21,27. Γαλιλαϊοι, τι εστηκατε βλέποντες εις τον ουρανόν;
 1 T 3,16. ουτος ο Ιησοϋς ο αναλημφθεις αφ' υμων εις τον
 Ap 1,7. ουρανόν ουτως ελεύσεται ον τρόπον εθεάσασθε
- L 24,50.52.53. 12 αυτον πορευόμενον εις τον ουρανόν. Τότε υπέ-
 στρεψαν εις Ιερουσαλήμ απο θρους του καλου-
 μένου ελαιωνος, ο εστιν εγγϋς Ιερουσαλήμ σαβ-
- L 6,13—16. 13 βάτου εχον οδόν. και οτε εισηλθον, εις το
 υπερϋον ανέβησαν ου ησαν καταμένοντες, ο τε
 Πέτρος και Ιωάννης και Ιάκωβος και Ανδρέας,
 Φίλιππος και Θωμᾶς, Βαρθολομαϊος και Μαθθαῖος,
 Ιάκωβος Αλφαιου και Σίμων ο ζηλωτης και Ιουδας
- 2,1. J 7,3. 5. 14 Ιακώβου. ουτοι πάντες ησαν προσκαρτεροϋντες
 Mt 13,55. ομοθυμαδόν τη προσευχη σὺν γυναιξιν και Μαριὰμ
 τη μητρι του Ιησοϋ και τοις αδελφοις αυτοϋ.
- 15 Και εν ταῖς ημέραις ταύταις αναστᾶς Πέτρος
 εν μέσφ των αδελφῶν ειπεν· ην τε οχλος ονο-
- Ps 41,10. 16 μάτων ἐπι το αὐτό ὡς ἑκατὸν εἴκοσι· ἄνδρες
 αδελφοί, εἶδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ἣν προεῖπεν
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυεὶδ περὶ
 Ιουδα του γενομένου οδηγοϋ τοις συλλαβοϋσιν
- 17 Ιησοϋν, οτι κατηριθιμημένος ην εν ημῖν και ελαχεν
- Mt 27,3—10. 18 τον κληρον της διακονίας ταύτης. ουτος μεν ον
 εκτήσατο χωριόν εκ μισθοϋ της αδικίας, και πρηνης

9 W αυτων βλεποντων 10 W ουρανόν, | Η παριστη-
 κεισαν 14 του: [H]—W | τοις: HW pr συν 15 TW ωσει

9 και ταυτα ειποντος αυτου νεφ. υπελ. αυτ. και απηροθη
 απο 10 εσθητι λευκη 11 ενβλεποντες | — εις τ. ουρ.²⁰
 14 προσευχη: + και τη δεησει | γυναιξ. : + και τεκνοις
 15 αδελφ.: μαθητων 16 δει | γραφ. : + ταυτην 17 και: ος
 18 αδικ. : + αυτου

γενόμενος ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ
 σπλάγχνα αὐτοῦ· καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς 19
 κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον
 ἐκεῖνο τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμάχ, τοῦτ' ἐστὶν
 χωρίον αἵματος. γέγραπται γάρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· 20 Ps 69,26;
 γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος 109,8.
 καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ,
 καί·

τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος.
 δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ 21 J 15,27.
 χρόνῳ ᾧ εἰσηλθεν καὶ ἐξηλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύ-
 ριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος 22
 Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμφθη ἀφ' ἡμῶν,
 μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ σὺν ἡμῖν γενέσθαι
 ἕνα τούτων. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλού- 23
 μενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουστos, καὶ Μαθ-
 θίαν. καὶ προσευξάμενοι εἶπαν· σὺ κύριε καρδιο- 24 J 2,24,25; 6,70.
 γνῶστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων
 τῶν δύο ἕνα λαβεῖν τὸν τόπον τῆς διακονίας 25
 ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἧς παρέβη Ἰούδας
 πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. καὶ ἔδωκαν 26 Prv 16,3.
 κλήρους αὐτοῖς, καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Μαθ-
 θίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα
 ἀποστόλων.

Καὶ ἐν τῷ συνπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς 2 Lv 23,15—21.
 πεντηκοστῆς ἦσαν πάντες ὁμοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ 2 1,14.
 ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἤχος ὡσεὶ φερο-
 μένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν ὄλον τὸν οἶκον

19 καί : T pr o | τη : TW+ ἴδια | H Ἀκελδαμαχ
 W Ἀκελδ- 22 εως : T αχρι

19 Ακελδαιμαχ 21 Ἰησοῦς : + Χριστος 23 ἐστήσεν
 25 τοπον : κληρον 26 αυτων | συνεψηφισθη | ιβ' 2,1 και
 εγενετο εν ταις ημεραις εκειναις του συνπλ. τ. η. τ. π. οντων
 αυτων παντων επι 2 και 1^ο : + ιδον | ολον : παντα

- Μτ 2,11. 3 οὐ ἦσαν καθήμενοι, καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς δια-
μεριζόμεναι γλώσσαι ὡσεὶ πυρός, καὶ ἐκάθισεν ἐφ'
10,44—46. 4 ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν πάντες πνεύ-
ματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσ-
σαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου ἀποφθέγγεσθαι
13,26. 5 αὐτοῖς. Ἦσαν δὲ [ἐν] Ἱερουσαλῆμ κατοικοῦντες
Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους
6 τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς
ταύτης συνῆλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι
ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων
7 αὐτῶν. ἐξίσταντο δὲ καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες·
οὐχὶ ἰδοὺ ἅπαντες οὗτοί εἰσι οἱ λαλοῦντες
8 Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ
9 ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἐγεννήθημεν; Πάρθοι
καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμεῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες
τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν,
10 Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Ἰ Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν,
Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην,
11 καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ
προσῆλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λα-
λούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέροις γλώσσαις τὰ μεγα-
12 λεία τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπο-
ροῦντο, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες· τί θέλει
13 τοῦτο εἶναι; ἕτεροι δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον ὅτι
14 γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσίν. Σταθεῖς δὲ ὁ
Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ
καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς·

Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερου-

5 [ἐν]: B: hTW εἰς 6 H ἤκουσεν 7 δε: T+ παντες |
hT ουχ | απαντ.: HW παντες 8 TW ἐγεννήθημεν, 9 B
Ελαμται | Ιουδαιαν: h^r Armeniam: ι in Syria
11 TW θεου;

2 καθεζομενοι 8 εκαθισαν 5 Εν Ιερ. ησαν 6 οτι] και | εκ.
λαλουντας ταῖς γλωσσαις αυτων 7 λεγ.: + προς αλληλους
8 την διαλεκτον η. 11 Αραβοι 12 διηπορουν | αλλον: + επι τω
γεγονοτι και 13 γλευκους: + ουτοι 14 τοτε σταθεις δε |
δεκα αποστολοις | επηρεν: + πρωτος | απεφθ. αυτ.: ειπεν

σαλήμ πάντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. οὐ γὰρ ὡς ὑμεῖς 15 ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν, ἔστιν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν τὸ εἰρημένον 16 Joel 3,1-5. διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, 17 ἐκχεῶ ὑπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν,

καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθήσονται·

καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δοῦ- 18 λας μου

ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ὑπὸ τοῦ πνεύματός μου,

καὶ προφητεύσουσιν

καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω 19

καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω,

αἷμα καὶ πῦρ καὶ ὑμίδια καπνοῦ.

ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος 20

καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα,

πρὶν ἔλθειν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.

καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἐὰν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα 21 R 10,18. κυρίου σωθήσεται.

Ἄνδρες Ἰσραηλῆται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ- 22 J 8,2.

τους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδε-

δειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ

τέρασι καὶ σημείοις, οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ

θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἴδατε, ¹ τοῦτον 23 4,28. 1 P 1,20.

20 πριν : hW+ η | T- και επιφανη 21 T αν

15 ουσης ωρας της ημερας γ' 16 — Ιωηλ 17 υμων
 10 20 : αυτων | — υμων 30 40 18 — και προφητ.
 19 — αιμα . . . καπνου 22 δεδοκιμασμενον | εις ημας

- τῇ ὤρισμένη βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἔκδοτον
 8,15. 24 διὰ χειρὸς ἀνόμων προσπῆξαντες ἀνείλατε, ὃν ὁ
 θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου,
 καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ'
 Ps 16,8—11. 25 αὐτοῦ. Δαυεὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν·
 προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός,
 ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.
 26 διὰ τοῦτο ἠψφράνθη μου ἡ καρδία καὶ ἠγαλ-
 λιάσατο ἡ γλῶσσά μου,
 ἔτι δὲ καὶ ἡ σάργξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,
 27 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην
 οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
 28 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς,
 πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώ-
 που σου.
 18,36. 29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρηγορίας πρὸς
 1 Rg 2,10. ἡμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυεὶδ, ὅτι καὶ ἔτε-
 λεύτησεν καὶ ἑτάφη, καὶ τὸ μνημα αὐτοῦ ἐστίν
 Ps 89,4.5. 30 ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. προφήτης οὖν
 2 Sm 7,12.18. Ps 132,11. ὑπάρχων καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς
 ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσει ἐπὶ τὸν
 Ps 16,10. 31 θρόνον αὐτοῦ, προῖδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀνα-
 στάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὔτε ἐγκατελείφθη εἰς
 32 ἄδην οὔτε ἡ σὰργξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. τοῦ-
 τόν τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός, οὐ πάντες
 1,4. 33 ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες· τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ
 ὑψωθείς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος τοῦ
 ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὁ

25 κυριον : T+ μου 26 T εφ ἐλπίδι 27 R εγκαταλ.
 29 H ταυτης· 30 της οσφ. αυτου : h^r + [κατα σαρκα]
 αναστησαι τον χριστον [και] 31 R αδου | ουτε 2° : W
 ουδε

28 εκδοτ. : + λαβοντες 29 εν : παρ 30 οσφ. : καρδιας
 31 προειδως | ενκατ. : + η ψυχη αυτου 33 εξεχ. : +
 υμιν | τουτο : + δωρον

ὕμεις [καί] βλέπετε καὶ ἀκούετε. οὐ γὰρ Δαυεὶδ 34 Ps 110,1.
ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός·

εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν 35
ποδῶν σου.

ἀσφαλῶς οὖν γινώσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ 36 5,31.

ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν καὶ Χριστὸν ἐποίησεν ὁ
θεός, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἑσταυρώ-
σατε. Ἀκούσαντες δὲ κατενόησαν τὴν καρδίαν, 37 16,30.

εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπο-
στόλους· τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; Πέτρος 38 3,17—19.
δὲ πρὸς αὐτοὺς· μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω
L 24,47.

ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, καὶ λήμψεσθε τὴν
δωρεάν τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ 39 Joel 3,5.
ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσιν τοῖς
Is 57,19.

εἰς μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃται κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν. ἑτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύ- 40 Dt 32,5.
ρατο, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων· σῶθητε ἀπὸ
Ph 2,16.

τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. οἱ μὲν οὖν ἀπο- 41 4,4; 5,14.

δεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ
προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ
τρισχίλιαι· ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ 42 20,7.

τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ
ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. Ἐγένετο δὲ πάση 43

ψυχῇ φόβος· πολλὰ δὲ τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν
ἀποστόλων ἐγένετο. πάντες δὲ οἱ πιστεύσαντες 44 4,32.

ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά,

33 [καί] : TW—R 37 H εἶπαν 38 μετανοησ. : T+
φθιν | ἐν : TW ἐπι 42 h ἄρτου, 43 ἐγένετο 2^ο : T+
ἐν Ἱερουσαλημ, φόβος τε ἦν μέγας ἐπι παντας. καὶ 44 R
πιστευοντες | JW— ἦσαν εἰ καὶ

37 τότε παντες οἱ συνελθοντες καὶ ακουσαντες | καὶ τινες
ἐξ αυτων εἶπαν | — λοιπους | τι ουν | fin + υποδειξατε
ἡμιν 38 του κυριου Ι. Χ. | — των εἰ υμων 39 ἡμιν εἰ
ἡμων 41 πιστευσαντες εἰ ασμενωσ αποδεξ. 42 αποστ.
: + ἐν Ἱερουσαλημ

2,45—3,10. Πραξεις Αποστολων

45 και τὰ κτήματα και τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον και διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν, καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν·

42. 46 καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντες τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει και ἀφελότητι

4,4; 5,14; 11,31; 14,1. 47 καρδίας, αἰνοῦντες τὸν θεὸν και ἔχοντες χάριν πρὸς ὄλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προσετίθει

(1) τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν¹ ἐπὶ τὸ αὐτό.

3 Πέτρος δὲ και Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν

14,8. 2 ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. και τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ

3 ἱερόν· ὃς ἰδὼν Πέτρον και Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν.

14,9. 4 ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ 5 εἶπεν· βλέπον εἰς ἡμᾶς. ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς

16. 6 προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. εἶπεν δὲ Πέτρος· ἀργύριον και χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ

7 τοῦ Ναζωραίου περιπάτει. και πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἔστε-

J 5,14. 8 ρεώθησαν αἱ βάσεις αὐτοῦ και τὰ σφυδρά, και ἐξαλλόμενος ἔστη, και περιεπάτει, και εἰσῆλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν περιπατῶν και ἀλλόμενος

9 και αἰνῶν τὸν θεόν. και εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς αὐτόν 10 περιπατοῦντα και αἰνοῦντα τὸν θεόν· ἐπεγίνωσκον

45.46 W εἶχεν, et ιερῶ·

45 και ὅσοι κτ. εἶχον η υπ. | αὐτα : + καθ ἡμεραν
46 παντες τε προσκαρτερουν εν τ. ι. και κατ οικους επι το αυτο κλ. τε αρτ. 47 λαον : κοσμον | ἦν + εν τη εκκλησια
3,1 Εν δε ταις ημεραις ταυταις Π. κ. 2 και : + ιδου | —
υπαρχων 3 ος : ουτος ατενισας τοις οφθαλμοις αυτου
και | — λαβειν | 4 εμβλεψας | ατενισον 5 επειχ. :
ατενισας 6 εγειραι και περιπ. 7 — αυτον 2ο | εσταθη
και εστερ. 8 περιεπ. χαιρομενος et — περιπ. κ. αλλ. και

δὲ αὐτόν, ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην
καθήμενος ἐπὶ τῇ ὥραια πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλή-
σθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβη-
κότι αὐτῷ. Κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ 11 5,12.
τὸν Ἰωάννην συνέδραμεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτούς
ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλούμενῃ Σολομῶντος ἔκδομβοι.
ἰδὼν δὲ ὁ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· 12
ἄνδρες Ἰσραηλεῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ
ἡμῖν τί ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πε-
ποιηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; ὁ θεὸς Ἀβραάμ 13 Ex 3,6.
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, 5,80. Is 52,13;
ἔδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς μὲν 53,11.
παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πει- 2,28.
λάτου, κρίναντος ἐκεῖνου ἀπολύειν· ὑμεῖς δὲ τὸν 14 Mt 27,20,21.
ἄξιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα
φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς 15 4,10.
ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ θεὸς ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ
ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ 16
ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε,
ἔστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι'
αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέ-
ναντι πάντων ὑμῶν. καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι 17 L 23,34.
κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες 1 T 1,13.
ὑμῶν· ὁ δὲ θεὸς ἂν προκατήγγειλεν διὰ στόματος 18 L 24,27.
πάντων τῶν προφητῶν, παθεῖν τὸν Χριστὸν αὐτοῦ,
ἐπλήρωσεν οὕτως. μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέ- 19 2,38.
ψατε πρὸς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας,

10 ουτος : T αυτος 18 T και ο θεος Ισ. και ο θεος Ιακ.
16 Η— επι 19 προς : R εις | Η εξαλειφθηναι

10 καθεζομενος | γεγεννημενω 11 εκπορευομενου δε
του Πετρον και Ιωανου συνεξεπορευετο κρατων αυτους· οι
δε θαμβηθεντες εστησαν εν τη στ. τ. κ. Σ. εκθ. 12 αποκρι-
θεις δε ο Η. ειπεν προς αυτους | ως : + ημων τη | τουτο
πεποιηκωτων τ. 13 παρεδ. : + εις κρισιν | ην + θελοντος
14 ηρησ. : εβαρυνατε 16 τουτ. ον . . . οιδ. : τουτ. . .
οιδατε οτι 17 ανδρες αδελφ. επισταμεθα οτι υμεις μεν
κ. α. επρ. (το) πονηρον 18 α : ο

3,20—4,4. Πραξεις Αποστολων

- 20 ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν Χριστὸν Ἰησοῦν, ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν. Μωϋσῆς μὲν εἶπεν ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. Ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ ἣτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ. καὶ πάντες δὲ οἱ προφήται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.
- Gn 12,3; 22,18. 25 ὁμοίως ἐστε οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ· καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.
- 13,46. 26 ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας ὁ θεὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀπο-
- L 22,4.52. 4 στρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Λαλοῦντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ
- 23,8. 2 οἱ Σαδδουκαῖοι, διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ
- 3,1. 3 τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον·
- 2,47. 4 ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη. πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων

20 H χριστον W Χριστον, 22 HW— ημων : R υμων
 23 TW εαν 24 HW ελαλησαν και 25 HW ο θεος διεθετο | υμων : hT ημων | H ευλογηθησονται 26 H πον.
 [υμων] 4,1 K αρχιερις

20 επελθωσιν 21 — απ αιωνος 22 ειπεν : + προς τους πατερας (ημων) 26 — αυτον 4,1 λαον : + τα ρηματα ταυτα | — κ. ο στρ. τ. ιερου 2 καταπονουμενοι | αναγγελειν τον Ιησουν εν τη αναστασει των τ. 3 επιβαλοντες . . . και εθ. | επαυριον

τὸν λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγενήθη ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν [ὡς] χιλιάδες πέντε.

Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὐριον συναχθῆναι αὐτῶν 5
 τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς
 γραμματεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς 6
 καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ
 ὄσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ, καὶ στήσαντες 7 Mt 21,28.
 αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο· ἐν ποίᾳ δυνάμει
 ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς; τότε 8 Mt 10,19,20.
 Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς
 αὐτούς· ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι, ¹ εἰ 9
 ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀν-
 θρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται, ¹ γνωστὸν 10 3,6. 13—16.
 ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ, ὅτι
 ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν
 ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν,
 ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.
 οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν 11 Mt 21,42.
Ps 118,22.
 οἰκοδόμων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. καὶ 12 Mt 1,21.
 οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ
 ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδο-
 μένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.
 θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ 13
 Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμ-
 ματοὶ εἰσιν καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν
 τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν, τὸν τε ἄν- 14 3,8,9.
 θρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τεθερα-
 πευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. κηλεύσαντες δὲ 15
 αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον
 πρὸς ἀλλήλους ¹ λέγοντες· τί ποιήσωμεν τοῖς ἀν- 16 J 11,47.

4 [ὡς]: HW—T 5 ἐν: T εἰς 7 T τουτο εποιησ. υμ.
 9 T σεσωται 13 ημας: W υμας

5 αυρ. ημεραν συνηχθησαν οι αρχοντες κ. οι πρεσβυτεροι
 και γραμματεις εν Ι. 6 Καιφας κ. Ιωναθας 8 ηη +
 του Ισραηλ 9 ανακρ.: + αφ υμων 12 — η σωτηρια | —
 εν 2^ο 13 — και ιδιωτ. 14 ειχον: + ποιησαι η

5,28. 17 θρώποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον
 γέγονεν δι' αὐτῶν, πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερου-
 σαλήμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνεῖσθαι· ἀλλ'
 ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλη-
 σώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 18 τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. καὶ καλέσαντες αὐτοὺς
 παρήγγειλαν καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ δι-
 5,29. 19 δάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πέτρος
 καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες εἶπον πρὸς αὐτούς· εἰ
 δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν
 20 μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ, κρίνατε· οὐ δυνάμεθα γὰρ
 21 ἡμεῖς ἃ εἶδαμεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν. οἱ
 δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν
 εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτούς, διὰ τὸν
 λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γε-
 22 γονότι· ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσεράκοντα ὁ
 ἄνθρωπος ἐφ' ὃν γηγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς
 23 ἰάσεως. Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς
 ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτούς οἱ ἀρχιε-
 24 ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπαν. οἱ δὲ ἀκούσαντες
 ὁμοθυμαδὸν ἤραν φωνὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπαν·
 5,29. 24 δέσποτα, σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
 25 καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ
 τοῦ πατρὸς ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου στόματος
 Δαυεὶδ παιδὸς σου εἰπών·

ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη
 καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

17 W απειλη απειλησωμ. 18 του : [H]—W 19 H
 ειπαν 25 ο του . . . σου : h^a? (στοματος [sic W] pro πνευ-
 ματος αγιου στοματος υι του πατρος pro τοις πατρασιν)

16 φανερωτερον εστιν 18 συνκατατιθεμενων δε αυτων
 τη γνωμη φωνησαντες αυτους παρηγγειλαντο κατα το μη
 19 αποκριθεις δε Π. κ. Ι. 20 — μη 21 μη ευρ. αιτιαν
 | παντες γαρ 22 — τουτο 24 ακουσ. : + και επιγνοντες
 την του θεου ενεργειαν | ου : + ο θεος 25 ος δια πν.
 αγ. δια στ. λαλησας Δ. π. σ.

παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς 26

καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ

κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ 27 L 23,12.

ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας,

Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πειλᾶτος σὺν ἔθνεσιν καὶ

λαοῖς Ἰσραὴλ, ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ 28 2,23.

βουλή σου προώρισεν γενέσθαι. καὶ τὰ νῦν, κύριε, 29 E 6,19.

ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις

σου μετὰ παρορησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,

ἐν τῷ τὴν χεῖρα ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν καὶ σημεῖα 30

καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου

παιδός σου Ἰησοῦ. καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἔσα- 31

λεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλή-

σθησαν ἅπαντες τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐλάλουν

τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρορησίας.

Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν καρδία 32 2,44.

καὶ ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων

αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα

κοινά. καὶ δυνάμει μεγάλη ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον 33 2,47.

οἱ ἀπόστολοι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ τῆς ἀναστάσεως,

χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. οὐδὲ 34 2,45.

γὰρ ἐνδεής τις ἦν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες

χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς

τιμὰς τῶν πιπρασκομένων¹ καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς 35

πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδετο δὲ ἐκάστῳ καθότι

ἂν τις χρειὰν εἶχεν. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἐπικληθεὶς 36 11,22.24.

Βαρνάβας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὃ ἐστὶν μεθερ-

μηνευόμενον υἱὸς παρακλήσεως, Λευεΐτης, Κύπριος

28 HW— σου 2^ο 30 χεῖρα : T+ σου 32 μια : h^r+
 και ουκ ην διακρισις εν αυτοις ουδεμια | HW παντα
 33 του . . . αναστασ. : R της αναστ. τ. κυρ. Ιησου T της
 αναστασεως Ιησου Χριστου του κυρ.

30 — σε 31 fin + παντι τω θελοντι πιστευειν 32 — τι
 34 ην : υπηρχεν | χωρ. : + ησαν 35 εν εκαστω 36 απο
 : υπο

37 τῷ γενεῖ, ἵπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήθη ἠνεγκεν τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκεν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

- 4,47. 5 Ἀνὴρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν Σαπφείρῃ
 2 τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησεν κτῆμα, καὶ ἑνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίης καὶ τῆς γυναικός, καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων
 J 18,2. 3 ἔθηκεν. εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς
 4 τιμῆς τοῦ χωρίου; οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενον καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω
 5 ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ. ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέψυξεν· καὶ ἐγένετο
 6 φόβος· μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας. ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ
 7 ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ
 8 γεγονὸς εἰσηλθὲν. ἀπεκρίθη δὲ πρὸς αὐτὴν Πέτρος· εἰπέ μοι, εἰ τοσοῦτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ἡ δὲ
 9 εἶπεν· ναί, τοσοῦτου. ὁ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτὴν· τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θανάτων τὸν ἄνδρα
 10 σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσίν σε. ἔπεσεν δὲ παραχρῆμα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὔρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.
 11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

37 παρα : TW προς 5,1 W Σαπφείρα

37 χωριου 5,2 απο : εκ | εθετο 3 Ανανια : προς Ανανιαν | επειρασεν | σε απο 4 ποιησαι πονηρον τοντο 5 παραχρημα πεσων 8 ειπε μοι ει : επερωτησω σε ει αρ 9 συνεφωνησεν 10 και συνστειλαντες εξηνεγκαν και εθ.

Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο 12 8,11.
σημεῖα καὶ τέρατα πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν
ὁμοθυμαδὸν πάντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· τῶν 13
δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ'
ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετί- 14 2,47; 6,7;
θεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε 21,20.
καὶ γυναικῶν· ὥστε καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν 15 19,11.12.
τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλιναρίων καὶ Mc 6,56.
κροβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ
ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. συνήρχετο δὲ καὶ τὸ 16
πλήθος τῶν πέριξ πόλεων Ἰερουσαλήμ, φέροντες
ἀσθενεῖς καὶ ὄχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκα-
θάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

Ἄναστās δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν 17 1,1.6.
αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλή-
σθησαν ζήλου¹ καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς 18
ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.
Ἄγγελος δὲ κυρίου διὰ νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας 19 12,7.
τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπεν· πορεύεσθε 20
καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα
τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης. ἀκούσαντες δὲ 21
εἰσηλθόν ὑπὸ τὸν θρόνον εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδί-
δασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ
σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν
τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἀπέστειλαν
εἰς τὸ δεσμοκτήριον ἀχθῆναι αὐτούς. οἱ δὲ παρα- 22
γενόμενοι ὑπηρέται οὐχ εἶδρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυ-
λακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν¹ λέγοντες ὅτι 23

12 T ἅπαντες 14 W — μᾶλλον ... γυναικων —,
15 H επισκιάσει 19 T ανοίξας | τε : W δε

12 παντ. : + εν τω ιερω 18 και ουδ. τ. λοιπ. 15 ασθεν.
: + αυτων | αυτων : + απηλασσαντο γαρ απο πασης
ασθενιας ως ειχεν εκαστος αυτων 16 εις Ιερουσ. | υπο :
απο | και ιωντο παντες 18 ην + και επορευθη εις εκαστος
εις τα ιδια 19 τοτε δια ν. αγγ. κ. 21 συνεκαλ. :
εγερθεντες το πρωι και συγκαλεσαμενοι 22 ουχ ... φυλακη :
και ανοιξαντες την φυλακην ουκ ευρ. α. εσω

- τὸ δεσμωτήριον εὗρομεν κεκλεισμένον ἐν πᾶσι
 ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας ἐπὶ τῶν
 24 θυρῶν, ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὗρομεν. ὡς
 δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὃ τε στρατηγὸς
 τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν
 25 τί ἂν γένοιτο τοῦτο. παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγ-
 γειλεν αὐτοῖς ὅτι ἰδοὺ οἱ ἄνδρες, οὗς εἶθεσθε ἐν
 τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδά-
 26 σκοντες τὸν λαόν. Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς
 σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγεν αὐτούς, οὐ μετὰ βίας,
 27 ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, μὴ λιθασθῶσιν· ἀγα-
 γόντες δὲ αὐτούς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. καὶ
 4,18. Mt 27,25. 28 ἐπηρώτησεν αὐτούς ὁ ἀρχιερεὺς λέγων· παραγγελία
 παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 τούτῳ, καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἰερουσαλήμ
 τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ'
 4,19. Dn 3,18. 29 ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀποκριθεὶς
 δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν· πενθαρχεῖν
 Dt 21,22. 30 δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. ὁ θεὸς τῶν πα-
 3,15. τέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε
 2,33. 31 κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλον· τούτον ὁ θεὸς ἀρχηγόν
 H 2,20; 12,2. καὶ σωτήρα ἔψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ [τοῦ] δοῦναι
 L 24,48. 32 μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. καὶ
 J 15,26.27. ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες τῶν ᾠμάτων τούτων, καὶ
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πει-
 7,54. 33 θαρχοῦσιν αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο
 22,3. 34 καὶ ἐβούλοντο ἀνελεῖν αὐτούς. Ἀναστὰς δὲ τις
 ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος ὀνόματι Γαμαλιήλ,
 νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν
 35 ἔξω βραχὺ τοὺς ἀνθρώπους ποιῆσαι, εἰπὲν τε πρὸς

31 [του] : TW—R 32 ἐσμεν : h εν αυτω ει + αυτω
 (sic W) | h τουτων· ει — δ 33 T εβουλευοντο

26 — ου | φοβουμενοι 27 ο ιερεις 28 ου παραγγ. |
 τουτου : εκεινου 29 ο δε Πητρος ειπεν προς αυτους
 31 δεξια : δεξη | fin + εν αυτω 34 εκ του συνεδριου |
 τους αποστολους εξω βραχυ π.

αυτούς· ἄνδρες Ἰσραηλεῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί μέλλετε πράσσειν. πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θεοῦδᾶς, λέγων 36 εἶναι τινα ἑαυτόν, ᾧ προσεκλίθη ἀνδρῶν ἀριθμὸς ὡς τετρακοσίων· ὃς ἀνηρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιδοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν. μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς 37 L 2,2. ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἀπέστησεν λαὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιδοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν. καὶ τὰ νῦν λέγω 38 Mt 15,18. ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ ἄφετε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ἡ ἐξ ἀνθρώπων ἢ βουλή αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται· εἰ δὲ ἐκ 39 9,5. θεοῦ ἐστίν, οὐ δυνήσεσθε καταλῦσαι αὐτούς, μή ποτε καὶ θεομάχοι εὐρεθῆτε. ἐπέισθησαν δὲ αὐτῷ, 'καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους δειραντες 40 22,19. παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀπέλυσαν. Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες 41 Mt 5,10—12. 1 P 4,13. ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι κατηξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος ἀτιμασθῆναι· πᾶσάν τε ἡμέραν 42 18,5. ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν 6 4,35. μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. προσκαλεσάμενοι 2 δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπαν·

35 W εαυτοις, | T τουτοις, 38 H [τα] | αυτους; h^r +
μη μαναντες τας χειρας [υμων] 39 W επειθησαν [?]

35 αυτους : τους αρχοντας και τους συνεδριους 36 τινα :
+ μεγαν | ανηρεθη : διελυθη ει - διελυθησαν (και)
37 λαον : + ικανον εἰ πολυν | - παντες 38 νυν : +
αδελφοι | αφ. αυτ. : εασατε αυτους 39 αυτους : + ουτε
υμεις ουτε βασιλεις ουτε τυραννοι· απεχεσθε ουν απο των
ανθρωπων τουτων | - και 41 ουν : + αποστολοι 6,1 fin
+ εν τη διακονια των Εβραιων 2 ειπαν : + προς αυτους

- οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον
 1 T 2,7.2. 3 τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. ἐπισκέψασθε δέ,
 ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρούμενους ἐπὶ
 πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν
 4 ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ
 9.5. 5 τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. καὶ
 ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους,
 καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως
 καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον
 καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ
 1,24; 12,2; 6 Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἕστησαν ἐνώ-
 14,22. πιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν
 αὐτοῖς τὰς χεῖρας.
 19,20. 7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠδύναεν, καὶ ἐπλη-
 θύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλῆμ
 σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον
 τῇ πίστει.
 8 Στέφανος δὲ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως
 ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.
 9 ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς
 λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλε-
 ξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συν-
 L 21,15. 10 ζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστηῆναι
 Mt 26,60—66. 11 τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. τότε ὑπέ-
 βαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λα-
 λούντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν
 12 θεόν· συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσ-

6,3 δε : h [δη] R ουν 5 h πληρης MSS 9 T των
 λεγομενων

3 τι ουν εστιν αδελφοι· επισκεψ. εξ υμων αυτων ανδρ.
 4 δε εσομεθα ... προσκαρτερουντες 5 πληθ. : + των
 μαθητων 6 ουτοι εσταθησαν | και : οιτινες 7 θεου :
 κυριου 8 χαριτ. : πιστεως | λωω : + δια του ονοματος
 κυρ. I. Χρ. 9 Κιλικιας Ασιας 10 και 1^ο : οιτινες |
 σοφια : + τη ουση εν αυτω | ω ελαλει : pr τω αγιω ε +
 δια το ελεγχεσθαι αυτους υπ αυτου μετα πασης παρρησιας +
 μη δυναμενοι ουν αντοφθαλμειν τη αληθεια 11 βλασφημιας

βυτέρους και τούς γραμματεῖς, και ἐπιστάντες
 συνήρασαν αὐτὸν και ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον,
 ἵστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· ὁ ἄν- 13 Jr 26,11.
 θρωπος οὗτος οὐ παύεται λαλῶν ῥήματα κατὰ
 τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου και τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν 14
 γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος
 καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον και ἀλλάξει τὰ ἔθνη
 ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. και ἀτενίσαντες εἰς 15
 αὐτὸν πάντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον
 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.
 Εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει; 7
 ὁ δὲ ἔφη· 2 Ps 29,8.
 Ἄνδρες ἀδελφοὶ και πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ 2 Gn 11,81; 15,7.
 θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ
 ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν
 ἐν Χαρρὰν, ἵ και εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἐξελθε ἐκ τῆς 3 Gn 12,1; 48,4.
 γῆς σου και [ἐκ] τῆς συγγενείας σου, και δεῦρο εἰς
 τὴν γῆν ἣν ἄν σοι δεῖξω. τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς 4 Gn 11,82; 12,5.
 Χαλδαίων κατέφησεν ἐν Χαρρὰν. κάκειθεν μετὰ
 τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετέφικισεν αὐτὸν
 εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε,
 και οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ 5 Gn 12,7; 13,15;
 βῆμα ποδός, και ἐπηγγέλατο δοῦναι αὐτῷ εἰς 17,8; 48,4.
 κατάσχεσιν αὐτὴν και τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ'
 αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου. ἐλάλησεν δὲ 6 Gn 15,18.14.
 οὕτως ὁ θεός, ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον 8 Ex 2,32; 12,40.
 ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, και δουλώσουσιν αὐτὸ και κακώ-
 σουσιν ἔτη τετρακόσια· και τὸ ἔθνος ᾧ ἂν δουλεύ- 7 Ex 3,12.
 ουσιν κρινῶ ἐγώ, ὁ θεός εἶπεν, και μετὰ ταῦτα

13 ἁγίου : [H]W+ τουτου | νομου : H,R,TW· 15 H
 εἰδαν 7,8 [εκ] : hT—HW 7 TW εαν | W δουλευσωσιν

13 ψευδ. : + κατ αυτου 15 και ητενιζον δε αυτω π.
 οι καθημενοι . . . και ειδ. | αγγελου : + εσωτος εν μεσω
 αυτων 7,1 ο αρχιερ. τω Στεφανω ει αρα τουτο 4 κα-
 τοικειτε : + και οι πατερες ημων οι προ ημων 6 θεος : +
 προς αυτον | δουλ. αυτους

- ἐξελεύσονται και λατρεύσουσιν μοι ἐν τῷ τόπῳ
 Gn 17,10; 21,4. 8 τούτῳ. και ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· και
 οὕτως ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ και περιέτεμεν αὐτὸν
 Gn 37,11.28; 89,1.2.21; 45,4. 9 Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας. Και οἱ πα-
 τριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς
 Gn 39,21; 41,38-45. 10 Αἴγυπτον· και ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ, και ἐξείλατο
 Ps 105,21. αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, και ἔδωκεν
 αὐτῷ χάριν και σοφίαν ἐναντίον Φαραῶ βασιλέως
 Αἰγύπτου, και κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ'
 Gn 41,54; 42,5. 11 Αἴγυπτον και ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἦλθεν δὲ
 λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον και Χαναὰν και
 θλίψις μεγάλη, και οὐχ ἠδρῖσκον χορτάσματα οἱ
 Gn 42,2. 12 πατέρες ἡμῶν. ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σιτία εἰς
 Αἴγυπτον ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον·
 Gn 45,3.16. 13 και ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελ-
 φοῖς αὐτοῦ, και φανερόν ἐγένετο τῷ Φαραῶ τὸ
 Gn 45,9-11; 46,27. 14 γένος Ἰωσήφ. ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκαλέ-
 Dt 10,22. σατο Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ και πᾶσαν τὴν
 Gn 46,1; 49,33. 15 συγγένειαν ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε. και
 Ex 1,6. κατέβη Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, και ἐτελεύτησεν αὐτὸς
 Gn 23,16.17; 33,19; 45,9; 50,13. 16 και οἱ πατέρες ἡμῶν, και μετετέθησαν εἰς Συχέμ
 Jos 24,32. και ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὠνήσατο Ἀβραὰμ
 τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν νιῶν Ἐμμὼρ ἐν Συχέμ.
 Ex 1,7. 17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς
 ὠμολόγησεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠύξησεν ὁ λαὸς
 18 και ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἄχρι οὗ ἀνέστη βασι-
 λεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ.
 Gn 24,7. 19 οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐκάκωσεν
 Ex 1,9.22. τοὺς πατέρας τοῦ ποιεῖν τὰ βρέφη ἐκδιετα αὐτῶν

10 T ἐναντι | ολον : hT pr εφ 11 T ευρισκον 13 KW
 εγνωρισθη | Ιωσ. 2^ο : T αυτον 15 και κατ. : KW κατ.
 δε | H [εις Αιγ.] 16 H Ἐμμωρ | εν Σ. : h^τ του Σ. it του εν Σ.

11 εφ ολης της Αιγυπτου 12 εν Αιγυπτω 13 εν : επι
 16 μετεθησαν 17 επηγγελματο νι ωμοσεν 18 — επ
 Αιγ. | ηδει τον : εμνησθη του 19 ουτος : και

εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη 20 Ex 2,2. H 11,23.
 Μωϋσῆς, καὶ ἦν ἄστειος τῷ θεῷ· ὃς ἀνετράφη
 μῆρας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς· ἐκτεθέντος 21 Ex 2,5.10.
 δὲ αὐτοῦ ἀνείλατο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ
 ἀνεθρέφατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν. καὶ ἐπαιδεύθη 22
 Μωϋσῆς ἐν πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων, ἦν δὲ δυνατὸς
 ἐν λόγοις καὶ ἔργοις αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπληροῦτο 23 Ex 2,11.
 αὐτῷ τεσσαρακονταετῆς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν
 καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
 τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον 24 Ex 2,12.
 ἡμόνατο, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονου-
 μένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον. ἐνόμιζεν δὲ συνιέναι 25
 τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δι-
 δωσιν σωτηρίαν αὐτοῖς· οἱ δὲ οὐ συνήκαν. τῇ 26 Ex 2,13.
 τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ
 συνήλλασσεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπών· ἄνδρες,
 ἀδελφοί ἐστε· ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους; ὁ δὲ ἀδι- 27 Ex 2,13.
 κῶν τὸν πλησίον ἀπόσωτο αὐτὸν εἰπών· τίς σε 12,14. L
 κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μὴ 28
 ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνεῖλες ἐχθρὸς τὸν
 Αἰγύπτιον; ἔφυγεν δὲ Μωϋσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, 29 Ex 2,15.22;
 καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῆ Μαδιάμ, οὐ ἐγέννησεν 18,3.4.
 υἱοὺς δύο. Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα 30 Ex 3,2.
 ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος Dt 33,16.
 ἐν φλογὶ πυρὸς βάτον. ὁ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν ἐθαύ- 31
 μασεν τὸ ὄραμα· προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατα-
 νοῆσαι ἐγένετο φωνὴ κυρίου· ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν 32 Ex 3,6.
 πατέρων σου, ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ

22 HW— εν 1^ο 23 TW τεσσαρακονταετής 31 TW
 εθανμαζεν

21 αυτον : + παρα τον ποταμον 22 πασαν την
 σοφίαν 24 αδικ. : + εκ του γενους αυτου | Αιγ. : +
 και εκρυφεν αυτον εν τη αμμω 26 μαχομ. : + και ειδεν
 αυτους αδικουντας | τι ποιειτε ανδρες αδελφοι ινατι
 29 ουτως και εφυγεν αυτον Μ. 30 και μετα ταυτα πλησ-
 θεντων αυτω | αγγελος κυριου 31 εγεν. φ. κ. : ο κυριος
 ειπεν αυτω λεγων

- Ἰακώβ. ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωϋσῆς οὐκ ἐτόλμα
 Ex 3,5. 33 κατανοῆσαι. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος· λῦσον τὸ
 ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ
 Ex 8,7.10 ; 2,34. 34 ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν
 τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ
 αὐτοῦ ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ
 Ex 2,14. 35 νῦν δεῦρο ἂποστείλω σε εἰς Αἴγυπτον. Τοῦτον τὸν
 Μωϋσῆν, ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες· τίς σε κατέστησεν
 ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ θεὸς καὶ ἄρχοντα
 καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν σὺν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ
 Ex 7,8.10 ; 36 ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάρῃ. οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς
 14,31.
 Nu 14,38. ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν
 ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕτη τεσσαερά-
 3,22. Dt 18,15. 37 κοντα. οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἶπας τοῖς υἱοῖς
 Ἰσραὴλ· προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει ὁ θεὸς ἐκ τῶν
 Ex 19,8. 38 ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος
 Dt 9,10. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου
 τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ τῶν
 πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι
 Nu 14,8. 39 ἡμῖν, ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες
 ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπώσαντο καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς
 Ex 32,1.28. 40 καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον, εἰπόντες τῷ Ἀαρῶν·
 ποιήσον ἡμῖν θεοὺς οἳ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ
 Μωϋσῆς οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
 Ex 32,4.6. 41 οὐκ οἶδαμεν τί ἐγένετο αὐτῷ. καὶ ἐμοσχοποίησαν
 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ
 εἰδῶλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
 Jr 7,16. Lxx. 42 αὐτῶν. ἔστρεψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτούς
 19,18.
 Am 5,26—27. λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέ-
 γραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν·

34 αὐτου : T αυτων
 XW υμιν

36 τη 1^ο : TW γη 38 ημιν :

33 και εγενετο φωνη προς αυτον 34 αυτου ακηκοα
 35 δικ. : + εφ ημων 37 fin + αυτου ακουσεσθε 39 ω :
 οτι | απεστραφησαν | — αυτων 40 γεγονεν

μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι
 ετη τεσσερακοντα εν τη ερημω, οικος Ισραηλ;
 και ανελαβετε την σκηνην του Μολοχ 43
 και το αστρον του θεου Ρομφαν,
 τους τυπουσ οδσ εποηησατε προσκυνειν αυτοις.
 και μετοικιω υμασ επεκεινα Βαβυλωνοσ.

Η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων 44 Ex 25,40.
 εν τη ερημω, καθωσ διεταξατο ο λαλων τω Μωυση
 ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει· ην και 45 Gn 17,8; 48,4.
 εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα Dt 32,49.
 Ιησοου εν τη κατασχεσει των εθνων, ον εξωσεν Jos 3,14; 18,1.
 ο θεοσ απο προσωπου των πατερων ημων, εωσ
 των ημερων Δαυειδ· οσ ευρεν χαριν ενωπιον του 46 2 Sm 7,3.
 θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω Ιακωβ. Ps 132,5.
 Σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον. αλλ' ουχ 47 1 Rg 6,1.
 ο υπιστοσ εν χειροποιητοισ κατοικει· καθωσ ο 48 Is 66,1,2.
 προφητησ λεγει·

ο ουρανοσ μοι θρονοσ, 49

η δε γη υποποδιον των ποδων μου·
 ποιον οικον οικοδομησατε μοι, λεγει κυριοσ,

η τισ τυποσ τησ καταπαυσεωσ μου;

ουχι η χειρ μου εποηησεν ταυτα παντα; 50 Ex 32,9; 35,5.

Σκληροτραχηλοι και υπερειμνητοι καρδιαισ και τοις 51 Lv 26,41.
 ωσιν, υμεισ αιει τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε, Nu 37,14.

ωσ οι πατερες υμων και υμεισ. τινα των προ- 52 Jr 9,26; 6,10.
 φητων ουκ εδλωξαν οι πατερες υμων; και απε- Is 68,10.
 κτειναν τουσ προκαταγγειλαντασ περι τησ ελευσεωσ 52 2Chr 36,16.
 του δικαλου, ου νυν υμεισ προδοται και φονεισ Mt 23,31.

42 TW Ισραηλ, 43 HW Ρομφα h^r Ρεμφαμ (-φαν)
 η Ραιφαν (Ρεφαν [sic R]) | TW αυτοις; 44 fn H, R.

45 T εξεωσεν 46 θεω : h^s TW οικω h^s fort pro κω = κυριω

47 T Σαλωμων | HW οικοδομησεν 49 η δε : X και η

51 h καρδιασ

48 Ρεμφα | επεκεινα : επι τα μερη 48 ο δε νη. ου
 κατ. εν χ. 49 τισ : ποιοσ 52 οι πατ. υ. : εκεινοι

7,53—8,5. Πραξεις Αποστολων

- Ex 20. G 3,19. 53 ἐγένεσθε, οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς
H 2,2. ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.
- 5,38. 54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις
L 22,69. 55 αὐτῶν καὶ ἔβρουχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. ὑπάρ-
χων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς τὸν
οὐρανὸν εἶδεν δόξαν θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ
56 δεξιῶν τοῦ θεοῦ,¹ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς
οὐρανοὺς διηνοιγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
22,20. 57 που ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ. κρᾶξαντες δὲ
φωνῇ μεγάλη συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὤρ-
Ps 81,6. 58 μησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες
L 23,46. ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. καὶ οἱ μάρτυρες
ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας
L 23,34. 59 νεανίου καλουμένου Σαύλου. καὶ ἐλιθοβόλουν
τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· κύριε
60 Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνευμά μου. θεῖς δὲ τὰ γόνατα
ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς
ταύτην τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.
- 7,57. 11,19. 8 Σαῦλος δὲ ἦν συνενδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ.
Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας
ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες
[δὲ] διεσπάρασαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας
Mt 14,12. 2 καὶ Σαμαρίας πλὴν τῶν ἀποστόλων. συνεκόμισαν
δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἐποίησαν
9,1; 22,4. 3 κοπετόν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο
τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος,
σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς
φυλακὴν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον εὐαγγελί-
6,5. 5 ζόμενοι τὸν λόγον. Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς

58 W εαυτων | W Σαυλου, 60 T την αμαρτιαν ταυτην
8,1 [δε] : RW—T

55 Ιησ. : + τον κυριον 58 νεανιου τινος 8,1 μεγας : +
και θλιφεις | ηη + οι εμειναν εν Ιερουσαλημ 4 ηη + του θεου

τὴν πόλιν τῆς Σαμαρίας ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν
 Χριστόν. προσεῖχον δὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις 6
 ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἀκούειν
 αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. πολλοὶ 7 Mc 16,17.
 γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα
 φωνῇ μεγάλη ἐξήρχοντο· πολλοὶ δὲ παραλελυ-
 μένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν· ἐγένετο δὲ πολλὴ 8 J 4,40—42.
 χαρὰ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἄνῆρ δέ τις ὀνόματι 9
 Σίμων προὔπηρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξι-
 στάνων τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρίας, λέγων εἶναι τινα
 ἑαυτὸν μέγαν, ᾧ προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ 10
 ἕως μεγάλου λέγοντες· οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ
 θεοῦ ἢ καλουμένη μεγάλη. προσεῖχον δὲ αὐτῷ 11
 διὰ τὸ ἱκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγίαις ἐξεστακέναι
 αὐτούς. ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελι- 12 Mt 28,19.
 ζομένῳ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ
 ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε
 καὶ γυναῖκες. ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν, 13
 καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ,
 θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινο-
 μένας ἐξίστατο. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσο- 14 8,1.
 λύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμαρία τὸν
 λόγον τοῦ θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς Πέτρον
 καὶ Ἰωάννην, ὅτινες καταβάντες προσηύξαντο 15
 περὶ αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον· οὐδέπω 16
 γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ
 βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου
 Ἰησοῦ. τότε ἐπετίθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, 17 1 T 4,14.
 καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον. ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων 18
 ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων
 δίδοται τὸ πνεῦμα, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα

5.9 RW Σαμαρειας etc. 11 RW μαγειαις 14 R Σα-
 μάρεια W Σαμαρεία

5 — τὴν 6 ὡς δε ἠκουον παν οἱ οχλοι προσειχον
 18 ἐπι ουδενα | Ἰησ. : + Χριστου 18 το πνευμα το αγιον

- 19 ἰ λέγων· ὁτε κάμοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ᾤ
 ἔαν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνη πνεῦμα ἅγιον.
- 20 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· τὸ ἀργύριόν σου
 σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ
- Ps 78,37. 21 θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. οὐκ ἔστιν
 E 5,5. σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ
 καρδιά σου οὐκ ἔστιν εὐθεία ἕνατι τοῦ θεοῦ.
- 22 μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ
 δεήθητι τοῦ κυρίου εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοι ἡ
- Dt 29,18. 23 ἐπίνοια τῆς καρδίας σου· εἰς γὰρ χολὴν πικρίας
 Is 58,6. H 12,15. 24 καὶ σύνδεσμον ἡδικίας ὄρω σε ὄντα. ἀποκριθεὶς
 δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς
 τὸν κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμέ ὡν εἰρή-
- 25 κατε. Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυρούμενοι καὶ λαλή-
 σαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὑπέστρεφον εἰς
 Ἱερουσόλυμα, πολλὰς τε κόμας τῶν Σαμαρειτῶν
 εὐηγγελίζοντο.
- 26 Ἄγγελος δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φίλιππον
 λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν
 ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ
- Is 56,3-7. 27 εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος. καὶ ἀναστὰς
 ἐπορεύθη. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ ἐκνοῦχος δυ-
 νάστης Κανδάκης βασιλίσης Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν
 ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, [ὃς] ἐληλύθει προσ-
- 28 κυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ, ἣν τε ὑποστρέφων καὶ
 καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγίνωσκεν
- 29 τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τῷ
 Φιλίππῳ· πρόσσελθε καὶ κολληθήητι τῷ ἄρματι
- 30 τούτῳ. προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ

24 fin h^r + †· ὅς πολλα κλαιων οὐ διελιμπανεν †
 25 T Σαμαριτων 27 επορευθη: H, R, T, W. | [ὃς]: W-T |
 fin HT, R, W. 28 τε: HW δε | T- και 2^ο

19 παρακαλων και λεγων | επιθω καγω 23 εν γαρ
 πικριας χολη και συνδεσμο αδ. θεωρω 24 ειπεν: † προς
 αυτους παρακαλων | περι | κυρ.: θεον | επελθ. μοι
 των κακων ων ειρ. μοι 27 βασιλ. τινοσ 28 αναγιγνωσκων

ἀναγινώσκοντος Ἡσαϊαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπεν·
 ἀρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; ³¹ J 16,13.
 πῶς γὰρ ἂν δυναίμην ἐὰν μὴ τις ὀδηγήσει με;
 παρεκάλεσέν τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι
 σὺν αὐτῷ. ἡ δὲ περιοχή τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνω- ³² Is 53,7.8.
 σκεν ἦν αὕτη·

ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν ἤχθη,
 καὶ ὡς ἄμνός ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν
 ἄφωνος,

οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· ³³

τὴν γενεάν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

ὅτι αἴρεται ὑπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φίλιππῳ εἶπεν· ³⁴

δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο;

περὶ ἐαυτοῦ ἢ περὶ ἑτέρου τινός; ³⁵ ἀνοίξας δὲ ὁ

Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς

γραφῆς ταύτης ἐδηγγεῖσάτο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.

ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπὶ τι ³⁶ 10,47.

ὑδῶρ, καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος· ἰδοὺ ὑδῶρ· τί κωλύει

με βαπτισθῆναι; καὶ ἐκέλευσεν στήναι τὸ ἄρομα, ³⁸

καὶ κατέβησαν ἀμφοτέροι εἰς τὸ ὑδῶρ, ὃ τε Φί-

λιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. ὅτε ³⁹ 1 Rg 18,12.

δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὑδατος, πνεῦμα κυρίου ἤρπα-

σεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ

εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.

Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἄζωτον, καὶ διερχόμενος ⁴⁰ 21,8.9.

ἐδηγγεῖλετο τὰς πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἐλθεῖν

αὐτὸν εἰς Καισαρίαν.

31 W ὀδηγησῆ 32 hT κειραντος 34 W— τουτο 36 fin
 h^r+ + ειπεν δε αυτω [ο Φιλιππος] Εἰ πιστευεις ἐξ ὀλης
 τῆς καρδιας σου [, ἐξεστιν]. αποκριθεις δε ειπεν Πιστενω
 τον υιον του θεου ειναι τον Ιησουν [Χριστον].— 39 πνευμα
 κυριου : h^r πνευμα αγιον επεπεσεν επι τον ευνουχον, αγγελος
 δε κυριου | W αυτου την οδον 40 W— αυτον | W Καισαρειαν

- 1-22: 9 Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐνπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου
 22,8-16; εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου, προσελθὼν τῷ
 26,9-18. 2 ἀρχιερεῖ¹ ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δα-
 8,8. 2 μασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως ἐάν τις
 1 κ 15,8. 3 δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἐν δὲ τῷ
 πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίξειν τῇ Δαμασκῷ,
 ἐξαίφνης τε αὐτὸν περιήστραψεν φῶς ἐκ τοῦ
 4 οὐρανοῦ, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν φωνὴν
 λέγουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις;
 5,39. 5 Ἐἶπεν δέ· τίς εἶ, κύριε; ὁ δέ· ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς
 6 ὃν σὺ διώκεις· ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς
 τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι ὃ τι σε δεῖ ποιεῖν.
 7 οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν
 ἐνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεω-
 8 ροῦντες. ἠγέρθη δὲ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, ἀνεφύ-
 μένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδὲν ἔβλεπεν·
 χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.
 9 καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν
 οὐδὲ ἔπιεν.
 10,17; 16,9. 10 Ἦν δέ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνα-
 νίας, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐν ὄραματι ὁ κύριος·
 21,39. 11 Ἀνανία. ὁ δὲ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, κύριε. ὁ δὲ κύριος
 πρὸς αὐτόν· ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην
 τὴν καλουμένην ἐνδειαὶν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ
 Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσ-
 12 εύχεται, καὶ εἶδεν ἄνδρα Ἀνανίαν ὀνόματι εἰσελ-
 θόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρας, ὅπως ἀναβλέψῃ.
 13 ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας· κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν
 περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ τοῖς ἀγίοις

1 R εμπν. 2 T αν | T οντας της οδου 8 H εξεφνης
 6 H οτι 7 H ιστηκ. 8 T ηνοιγμενων 11 K αναστα
 12 ανδρα : [H]W+ εν οραματι | χειρας : H pr [τας]

4 (vl 5) fn + σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν
 5 Ιησ. : + ο Ναζωραιος 12 ανδρα : + (vl pr) εν οραματι

σου ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν 14 ¹ K 1,2.
 22,16. 2 T 2,22.
 παρὰ τῶν ἀρχιερέων δῆσαι πάντα τοὺς ἐπικαλου-
 μένους τὸ ὄνομά σου. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ 15 R 1,5.
 κύριος· πορεύου, ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς ἐστίν μοι
 ὁτός τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν
 καὶ βασιλείων υἱῶν τε Ἰσραήλ· ἐγὼ γὰρ ὑπο- 16 23,29.
 βάλω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός
 σου παθεῖν. Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσηλθεν 17
 εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεῖς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας
 εἶπεν· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ κύριος ἀπέσταλκέν με,
 Ἰησοῦς ὁ ὀφθαλμοὶ σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἤρχου, ὅπως
 ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῆς πνεύματος ἁγίου. καὶ 18
 ἐθέως ἀπέπεσαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς
 κρούειδες, ἀνέβλεψέν τε, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη,
 καὶ λαβὼν τροφήν ἐνίσχυσεν. 19
 Ἐγένετο δὲ μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν
 μερῶν τινῶν, καὶ ἐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς 20
 κήρυσσεν τὸν Ἰησοῦν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ
 Θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ 21 1.14. 8,1; 26,10.
 λέγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθηθεὶς ἐν Ἱερου-
 σαλήμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ
 ὅδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς
 ἀνάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς; Σαῦλος δὲ μᾶλλον 22 18,28.
 ἐπεδύναμοῦτο καὶ συνέχυνεν Ἰουδαίους τοὺς κατοι-
 ρούντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν
 ὁ Χριστός. Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, 23 23,12—29.
 ἐπεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν· ἐγνώ- 24 23,16.
 σθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. παρετη-
 ρήθη δὲ καὶ τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς
 ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσιν· λαβόντες δὲ οἱ μαθηταὶ 25 2 K 11,32,33.
 αὐτοῦ νυκτὸς διὰ τοῦ τείχους καθήκαν αὐτόν

15 ἐθνῶν : [H]W pr των 19 H ενισχυθη 21 εν :
 W εις | R τουτο; και ... αρχιερεις. 22 H συμβιβ.

17 tote εγεφθεισ Αναν. απ. 22 ενεδυν. : + τω λογω
 πιασωσιν 25 — αυτου

- G 1,17—19. 26 χαλάσαντες ἐν σφυρίδι. Παραγενόμενος δὲ εἰς
 Ἱερουσαλήμ ἐπέιραζεν κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς·
 καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες δι-
 20. 27 ἐστὶν μαθητῆς. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτόν
 ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο
 αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον καὶ δι-
 ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιά-
 28 σατο ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ. καὶ ἦν μετ' αὐτῶν
 εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.
 29 παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου, ἑλάλει
 τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ
 11,25. G 1,21. 30 ἐπεχείρουν ἀνελεῖν αὐτόν. ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ
 κατήγαγον αὐτόν εἰς Καισαρίαν καὶ ἐξαπέστειλαν
 αὐτόν εἰς Ταρσόν.

31 Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας
 καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρίας εἶχεν εἰρήνην οἰκο-
 δομουμένην, καὶ πορευομένη τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου
 καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπλη-
 θύνετο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων
 κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦν-
 33 τας Λύδδα. εὗρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα ὀνόματι
 Αἰνέα ἐξ ἐτῶν ὀκτώ κατακείμενον ἐπὶ κραβάττου.
 34 ὃς ἦν παραλελυμένος. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος·
 Αἰνέα, ἴταί σε Ἰησοῦς Χριστός· ἀνάστηθι καὶ
 35 στρώσον σεαυτῷ. καὶ εὐθὺς ἀνέστη. ἠ καὶ εἶδαν
 αὐτόν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδα καὶ τὸν
 Σαρῶνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβειθά.

25 H σφυρίδι 27 W ο τι 31 W ειρηνην, | TW
 οικοδομουμενη και ... κυριου, 35 TW Σάρωνα 36 HW
 Ταβειθα, it 40

Πραξεις Αποστολων 9,37—10,4.

ἡ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης
 ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. ἐγένετο 37
 δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν
 ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ ἔθηκαν αὐτὴν ἐν ὑπερῷ.
 ἔγγυς δὲ οὔσης Λύδδας τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ 38
 ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν
 δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες· μὴ ὀκνήσης
 διελθεῖν ἕως ἡμῶν. ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν 39
 αὐτοῖς· ὃν παραγεγόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον,
 καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι
 καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια, ὅσα ἐποίει
 μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. ἐκβαλὼν δὲ ἕξω 40 Mc 5,40.41.
 πάντας ὁ Πέτρος καὶ θεῖς τὰ γόνατα προσηύξατο,
 καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν· Ταβιδά,
 ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς,
 καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν. δούς δὲ αὐτῇ 41 32.
 χεῖρα ἀνέστησεν αὐτὴν· φωνήσας δὲ τοὺς ἅγιους
 καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. γνωστὸν 42
 δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ ἐπίστευσαν
 πολλοὶ ἐπὶ τὸν κύριον. Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἰκανὰς 43 10,3.
 μῆναι ἐν Ἰόππῃ παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Ἄνῃο δὲ τις ἐν Καισαρίᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, 10 Mt 8,5.
 ἑκατοντάρχης ἐκ σπειρίας τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, 27,1.
 εὐσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ 2
 οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ
 καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διὰ παντός, εἶδεν ἐν ὄρα- 3 8,1.
 ματι φανερώς, ὡσεὶ περὶ ὄραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας,
 ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ
 εἰπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε. ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ 4
 καὶ ἔμφοβος γενόμενος εἶπεν· τί ἐστίν, κύριε;
 εἶπεν δὲ αὐτῷ· αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημο-

36 W δορκας | T αγαθων εργαων 37 JW— αυτην 2°
 42 H— της 43 δε : W+ αυτον

σόναί σου ανέβησαν εἰς μνημόσυνον ἔμπροσθεν
 5 τοῦ θεοῦ. καὶ νῦν πέμπων ἄνδρας εἰς Ἰόππην
 καὶ μετάπεμψαι Σίμωνά τινα ὃς ἐπικαλεῖται Πέ-
 9,45. 6 τρος· οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ,
 7 ᾧ ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν. ὡς δὲ ἀπῆλθεν
 ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν αὐτῷ, φωνήσας δύο τῶν οἰκε-
 τῶν καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούν-
 8 των αὐτῷ, καὶ ἐξηγησάμενος ἅπαντα αὐτοῖς ἀπέ-
 9 στείλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. Τῇ δὲ ἐπαύριον
 ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων
 ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ
 10 ὧραν ἕκτην. ἐγένετο δὲ πρόσπεινος καὶ ἤθελεν
 γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ αὐτῶν ἐγένετο
 11,5—17. 11 ἐπ' αὐτὸν ἕκστασις, καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεφγ-
 μένον καὶ καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὀθόνην με-
 γάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς,
 12 ἐν ᾧ ὑπῆρχεν πάντα τὰ τετράποδα καὶ ἔρπετὰ
 13 τῆς γῆς καὶ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο
 φωνὴ πρὸς αὐτόν· ἀναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ
 Ex 4,14. Lv 11. 14 φάγε. ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· μηδαμῶς, κύριε, ὅτι
 Mt 15,11. 15 οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν καὶ ἀκάθαρτον. καὶ
 Mc 7,15,19. 16 φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· ἃ ὁ θεὸς
 16 ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοίνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
 17 τρεῖς, καὶ εὐθὺς ἀνελήμφθη τὸ σκευὸς εἰς τὸν
 17 οὐρανόν. Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος
 τί ἂν εἶη τὸ δράμα ὃ εἶδεν, ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οἱ ἀπε-
 σταλμένοι ὑπὸ τοῦ Κορνηλίου διερωτήσαντες τὴν
 οἰκίαν τοῦ Σίμωνος ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα,
 18 καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπι-
 18,2; 15,38. 19 καλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται. Τοῦ δὲ
 Πέτρου διενθυμουμένου περὶ τοῦ δράματος εἶπεν

9 εκειν. : Τ αυτων

18 X επυνθοντο

5 τον επικαλουμενον Πετρον 6 fin + ουτος λαλησει
 σοι τι σε δει ποιειν 9 ενατην ει + της ημερας

τὸ πνεῦμα αὐτῷ· ἰδοὺ ἄνδρες ζητοῦντές σε·¹ ἀλλὰ 20
ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν
διακρινόμενος, ὅτι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς. κατα- 21
βάς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν· ἰδοὺ
ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἢ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;
οἱ δὲ εἶπαν· Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος 22
καὶ φοβούμενος τὸν θεόν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ
ὄλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ
ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασθαι σε εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. εἰσκαλεσά- 23 11,12.
μενος οὖν αὐτούς ἐξένισεν. Τῇ δὲ ἐπαύριον
ἀναστὰς ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελ-
φῶν τῶν ἀπὸ Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ. τῇ δὲ 24
ἐπαύριον εἰσῆλθεν εἰς τὴν Καισαρίαν· ὁ δὲ Κορ-
νήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτούς, συνκαλεσάμενος τοὺς
συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Ὡς 25
δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας
αὐτῷ ὁ Κορνήλιος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσ-
εκύνησεν. ὁ δὲ Πέτρος ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· 26 14,15. Ap 19,10.
ἀνάστηθι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι. καὶ 27
συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν, καὶ εὗρισκει συνεληλυ-
θότας πολλούς,¹ ἔφη τε πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς ἐπί- 28
στασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶ-
σθαι ἢ προσέρχεσθαι ἄλλοφύλῳ· κάμοι ὁ θεὸς
ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄν-
θρωπον· διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἦλθον μεταπεμ- 29
φθεῖς. πυνθάνομαι οὖν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ

19 **KW**— αυτω | ἀνδρες : **KW**+ δυο : **hR**+ [τρεις] 28 **H**
συνῆλθον 24 **T** εἰσῆλθον 25 ὡς . . . Πέτρον : **h^f** Προσεγγι-
ζόντος δε του Πετρον [εις την Καισαριαν] προδραμων εις των
δουλων διεσαφησεν παραγεγονεναι αυτον. ο δε Κορνηλιος
[εκπηδησας και] 28 **T** εδειξεν ο θεος 29 **H** αναντιρητως

21 ἀνδρας : + τους απεσταλμενους απο Κορνηλιου προς
αυτον | τις : **pr** τι θελετε ἢ 22 εἰπ. προς αυτον· Κορν.
τις εκ. 23 τοτε εισαγαγων ο Πετρος 24 προσδεχομενος |
ἦν + περιεμεινεν 26 αναστ. : τι ποιεις | εἰμι : + ὡς
και συ 28 υμεις : + βελτιον | ἀνδρι αλλοφ.

- 30 με. καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας
 μέγρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην τὴν ἐνάτην προσ-
 ευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕστη
 31 ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, ἰ καὶ φησιν· Κορ-
 νήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ καὶ αἱ ἐλεημο-
 32 σύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. πέμψον
 οὖν εἰς Ἰόππην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπι-
 καλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος
 33 βυρσέως παρὰ θάλασσαν. ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα
 πρὸς σέ, σὺ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος.
 νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πάρεσμεν
 ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ
 Dt 10,17. 34 κυρίου. Ἄνοιξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν· ἐπ'
 1 Sm 16,7.
 R 2,11. ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν προσω-
 J 10,16. 35 πολήμπτῃς ὁ θεός, ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνηι ὁ φοβού-
 μενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτός
 Ps 107,20;
 147,18. 36 αὐτῷ ἔστιν· τὸν λόγον [ὃν] ἀπέστειλεν τοῖς υἱοῖς
 Is 52,7. Nah 2,1.
 Mt 28,18. Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
 Mt 4,12-17. 37 οὗτός ἐστιν πάντων κύριος. ἡμεῖς οἶδατε τὸ γενό-
 μενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος
 ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν
 Is 61,1. 38 Ἰωάννης, ἰ Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὡς ἔχρισεν
 Mt 3,16. αὐτὸν ὁ θεὸς πνεύματι ἀγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς
 διῆλθεν ἐβεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς κατα-
 δυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ θεός
 Dt 21,22. 39 ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἡμεῖς μάρτυρες πάντων ὧν
 ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ [ἐν]

29 TW με; 31 TW καὶ φησὶν 36 [ον]: hTW—H
 36,37 h ὃν ἀπεστειλεν . . . Χριστοῦ (οὗτος . . . κυριος) υμεις
 οιδατε, το 37 W ἀρξάμενον 39 [εν]: T—HW

30 ἀπο τῆς τρίτης ἡμ. μ. τῆς ἀρτι ὥρας ἡμην νηστεῶν
 τ. εν. τε πρ. 32 fin + ὃς παραγενομενος λαλησει σοι
 33 πρὸς σε: + παρακαλῶν ελθεῖν πρὸς ἡμᾶς | ἐν ταῖς
 παραγενομ. | του θεου: σου, | — παρεσμεν | παντα:
 βουλομενοι παρα σου | κυρ.: θεου 36 τον γαρ λογ.
 37 — ρημα | ἀρξάμ.: + γαρ 38 ὃν εχρ. ο θ. 39 παν-
 των: αὐτου

Πραξεις Αποστολων 10,40—11,2.

Ἰερουσαλήμ· ὃν καὶ ἀνεΐλαν κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλον.
 τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἔδωκεν 40 I K 15,4-7.
 αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, ὃς παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ 41 J 14,19.22;
 μάρτυσιν τοῖς προκχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ 15,27.
 θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεγάγομεν καὶ συνεπίομεν
 αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστήναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ 42 17,31. R 11,10.
 παρήγγειλεν ἡμῖν κηρῶσαι τῷ λαῷ καὶ διαμαρτύ-
 ρασθαι ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ὀρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν. τούτῳ πάντες οἱ προ- 43 I s 33,24; 53,5.0.
 φῆται μαρτυροῦσιν, ἄγασιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ Jr 31,34.
 τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς Ex 34,16.
 αὐτόν. Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα Dn 9,24.
 ταῦτα ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας
 τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ 45
 περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθαν τῷ Πέτρῳ, ὅτι
 καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος
 ἐκκέχυται· ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλοῦντων γλώσσαις 46 2,4. Mc 16,17.
 καὶ μεγαλυνόντων τὸν θεόν. τότε ἀπεκρίθη Πέ-
 τρος· μήτι τὸ ὕδωρ δύναται κωλύσαι τις τοῦ μὴ 47
 βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
 ἔλαβον ὡς καὶ ἡμεῖς; προσέταξεν δὲ αὐτοὺς ἐν 48 J 4,40.
 τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ βαπτισθῆναι. τότε
 ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ 11
 ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέ-
 ξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. Ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος 2 10,45.
 εἰς Ἰερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς αὐτόν οἱ ἐκ

40 τη : TW pr εν 42 ουτος : T αυτος 45 οσοι : X οι
 | Η του πνευμ. του αγιου 48 αυτους : T αυτοις 11,2
 Οτε . . . περιτομης : h^r Ο μεν ουν Πειτρος δια ικανου χρονου
 ηθελησεν πορευθηναι εις Ιεροσολυμα· και προσφωνησας τους
 αδελφους και επιστηριξας αυτους πολυν λογον ποιουνμενος
 δια των χωρων [? δι αυτων εχωρει] διδασκων αυτους· ος

40 μετα την τριτην ημεραν 41 αυτω : + και συναν-
 εστραφημεν | fin + ημερας μ' 42 ενετειλατο 43 αιματος
 48 ειπεν δε ο Π. 48 τοτε προσετ. αυτους | παρεκαλεσαν
 αυτ. προς αυτους διαμειναι 11,1 Ακουστον δε εγενετο τοις
 αποστολοις και τοις αδελφοις τοις εν τη Ιουδαια

11,3—15. Πραξεις Αποστολων

G 2,12. E 2,11. 3 περιτομῆς¹ λέγοντες ὅτι εἰσηλθες πρὸς ἀνδρας
 4 ἀκροβυστιαν ἔχοντας καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. ἀρξά-
 μενος δὲ Πέτρος ἐξετίθειτο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων·
 10,9—48. 5¹ ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππη προσευχόμενος, καὶ
 εἶδον ἐν ἑκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευδός τι
 ὡς οὐδὴν μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην
 6 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρι ἐμοῦ· εἰς ἣν
 ἀτενίσας κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς
 γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ
 7 τοῦ οὐρανοῦ. ἤκουσα δὲ καὶ φωνῆς λεγούσης
 8 μοι· ἀναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε. εἶπον δέ·
 μηδαμῶς κύριε, ὅτι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε
 9 εἰσηλθεν εἰς τὸ στόμα μου. ἀπεκρίθη δὲ φωνή
 ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν
 10 σὺ μὴ κοίνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς, καὶ
 11 ἀνεσπάσθη πάλιν ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ
 ἰδοὺ ἕξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν
 οἰκίαν ἐν ἣ ἤμεν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρίας
 12 πρὸς με. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμά μοι συνελθεῖν
 αὐτοῖς μηδὲν διακρίναντα. ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ
 καὶ οἱ ἕξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσηλθομεν εἰς τὸν
 13 οἶκον τοῦ ἀνδρός. ἀπήγγειλεν δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν
 τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ
 εἰπόντα· ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην καὶ μετάπεμψαι
 14 Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον, ὃς λαλήσει
 ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ
 15 οἶκός σου. ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν ἐπέ-
 πεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐπ' αὐτοὺς ὥσπερ καὶ

καὶ κατηντησεν αὐτοῖς [ῥ αὐτοῦ] καὶ ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὴν
 χάριν τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ ἐκ περιτομῆς ἀδελφοὶ διεκρίνοντο
 πρὸς αὐτὸν

3 K εἰσηλθεν εἰ συνεφαγεν 9 KW ἐκ δευτέρου φωνῆ
 11 h ἡμην

5 τετράσιν 6 — τα 1^ο 2^ο 4^ο 9 ἐγένετο φωνῆ ἐκ τ.
 οὐρ. πρὸς με 12 — μηδὲν διακρίν. 13 — τον 1^ο

ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος 16 1,5.
 τοῦ κυρίου, ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν
 ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
 εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς 17
 καὶ ἡμῖν, πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν
 Χριστόν, ἐγὼ τίς ἤμην δυνατὸς κωλύσαι τὸν θεόν;
 ἄκουσαντες δὲ ταῦτα ἠσύχασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν 18 18,48; 14,27.
 θεὸν λέγοντες· ἄρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν
 μετάνοιαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν.

Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως 19 8,1-4.
 τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης
 καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδεὶν λαλοῦντες τὸν
 λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ 20
 αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες
 ἐλθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν καὶ πρὸς τοὺς
 Ἕλληνας, εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν. καὶ 21 2,47.
 ἦν χεὶρ κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ
 πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. Ἠκούσθη 22 4,36.
 δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὔσης
 ἐν Ἱερουσαλὴμ περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν
 Βαρνάβαν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ 23 18,48.
 ἰδὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρε-
 κάλει πάντα τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν
 τῷ κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύ- 24 6,5. 5,14.
 ματος ἁγίου καὶ πίστεως. καὶ προσετέθη ὄχλος
 ἰκανὸς τῷ κυρίῳ. ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ἀνα- 25 9,30.
 ζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὐρὼν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. 26 G 2,11.

18 W εδοξαζον
 23 τω : H pr [εν]

20 Ἕλληνας (ei h^r) : H Ἕλληνιστας

17 — ο θεος | fin + του μη δουναι αυτοις πνευμα
 αγιον πιστευσασιν επ αυτω 19 απο του Στεφανου |
 μονοις 20 Ἰησ. : + Χριστον 22 — ουσης | εως :
 διελθειν εως της 28 ος και 25.26 ακουσας δε οτι Σαυλος
 εστιν εις Θαρσον εξηλθεν αναζητων αυτον· και ως συντυχων
 παρεκαλεσεν ελθειν εις Α.

11,27—12,5. Πραξεις Αποστολων

ἐγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς.

1 P 4,16.

- 18,1; 15,32. 27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ 21,10. 28 Ἱεροσολύμων προφήται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος ἐσήμανεν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μεγάλην μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὄλην τὴν οἰκουμένην· ἦτις ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου.
- α 2,10. 29 τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμπαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σάβλου.

- 4,3. 12 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ 2 τῆς ἐκκλησίας. ἀνεῖλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν 3 Ἰωάννου μαχαίρη. ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστὸν ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον, 4 ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων, ἃ καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσιν τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ 5 πᾶσχα ἀναγαγεῖν αὐτόν τῷ λαῷ. ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενῶς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν

Jc 5,16.

28 JW εσημαινεν

12,1 T ο βασιλ. Ηρωδης

26 οτινες παραγενομενοι ενιαυτον ολον συνεχυθησαν οχλον ικανον· και τοτε πρωτον εχρηματισεν εν Α. οι μαθηται Χριστιανοι 28 ην δε πολλη αγαλλιασις· συνεστραμμενων δε ημων εφη εις εξ αυτ. ον. Αγ. σημαινων 29 οι δε μαθηται καθως ευπορουντο 12,1 fhp + εν τη Ιουδαια 3 Ιουδαιοις· + η επιχειρησις αυτου επι τους πιστους 4 ον και : τουτον 5 πολλη δε προσευχη ην εν εκτενεια περι αυτου απο τ. ε.

θεὸν περὶ αὐτοῦ. Ὅτι δὲ ἤμελλον προαγαγεῖν 6 5,22.23.
 αὐτὸν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος
 κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος
 ἀλύσειν δυοῖν, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν
 τὴν φυλακὴν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη, 7 5,19.
 καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ
 τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων·
 ἀνάστα ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσαν αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις
 ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπεν δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· 8
 ζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. ἐποίησεν
 δὲ οὕτως. καὶ λέγει αὐτῷ· περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν
 σου καὶ ἀκολούθει μοι. καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει, 9
 καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν τὸ γινόμενον διὰ
 τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. διελθόντες 10
 δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθαν ἐπὶ τὴν
 πύλην τὴν σιδηρὰν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν,
 ἧτις αὐτομάτῃ ἠνοιγῆ αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προ-
 ἦλθον ὀμίην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος
 ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ Πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος 11
 εἶπεν· νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν κύριος
 τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς
 Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν
 Ἰουδαίων. συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς 12 25. 13,5.13;
15,37.
 Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου
 Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσ-
 ευχόμενοι. κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ 13
 πυλῶνος προσῆλθεν παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι
 Ῥόδη, καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου ἀπὸ 14
 τῆς χαρᾶς οὐκ ἠνοιξεν τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα
 δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυ-

6 *K* προαγαγειν 8 δε 1^ο : T τε 11 κυριος : *KW* pr o
 13 h προηλθε

7 επειση : + τω Πιτρω | επελαμψεν τω | νυξας 9 δια :
 υπο 10 εξελθ. : + κατεβησαν τους ζ' αναβαθμους

- 26,24. 15 λῶνος. ἵ οι δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν· μαίνη. ἡ δὲ
 L 24,37. διῶσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον· ὁ ἄγγελός
 16 ἐστὶν αὐτοῦ. ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοί-
 17 ξαντες δὲ εἶδαν αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. κατασεισας
 δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν διηγήσατο αὐτοῖς πῶς
 ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς, εἶπέν
 τε· ἀπαγγελάτε Ἰακώβω καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα.
 5,21.22. 18 καὶ ἐξεληθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. ἵ Γενο-
 μένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς
 19 στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. Ἡρόδης
 δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρών, ἀνακρίνας
 τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, καὶ κατελθὼν
 1 Rg 5,25. 20 ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς Καισαρίαν διέτριβεν. Ἦν
 Ez 27,17. δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν
 δὲ παρήσαν πρὸς αὐτὸν, καὶ πείσαντες Βλάστον
 τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἠτοῦντο εἰρήνην,
 διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασι-
 21 λικῆς. τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρόδης ἐνδυσάμενος
 ἐσθῆτα βασιλικὴν καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐδημη-
 Ez 28,2. 22 γόρει πρὸς αὐτούς· ἵ ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει· θεοῦ
 Dn 5,20. 23 φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. παραχορῆμα δὲ ἐπά-
 ταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν
 τὴν δόξαν τῷ θεῷ, καὶ γενόμενος σκοληκόβρωτος
 6,7. Is 55,11. 24 ἐξέπνευξεν. Ὁ δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ἠδῆσανεν καὶ
 ἐπληθύνετο.
 11,29. 12. 15,37. 25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερου-
 σαλήμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συναπαρα-
 λαβόντες Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

15 ελεγ. : ἡ εἶπαν 17 T— αὐτοῖς 20 21 H [ο] Ἡρωδ. |
 καθίσας : W pr και 24 θεου : K κυριου 25 εξ : K εἰς
 h^a fort την εἰς I. πλ. διακ.

15 ελεγ. : + πρὸς αὐτὴν· τυχον 16 ἐξανοιξαντες δε
 και ἰδοντες 17 ἵνα σιγῶσιν εἰσηλθεν και 19 ἀποκτανθηναί
 20 οἱ δε ὁμοθυμαδον ἐξ ἀμφοτερων των πολεων παρησαν
 πρὸς τον βασιλεα | τας χωρας αυτων εκ 22 καταλλαγεντος
 δε αυτου τοις Τυριοις ο 23 και καταβας απο του βηματος
 γενομ. σκ. ετι ζων και ουτως εξεψ. 25 εξ : απο

Ἦσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκ-¹³ 11,27.
 κλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι ὃ τε Βαρνάβας
 καὶ Συμεὼν ὃ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὃ
 Κυρηναῖος, Μαναὴν τε Ἡρώδου τοῦ τετραάρχου
 σύντροφος καὶ Σαῦλος. Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν 2 9,15.
 τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον· ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον
 εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς· τότε νηστεύ- 3 14,23. 6,6.
 σαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας 1 T 4,14; 5,22.
 αὐτοῖς ἀπέλυσαν.

Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου 4
 πνεύματος κατήλθον εἰς Σελεύκειαν, ἐκεῖθὲν τε
 ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον, καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμίνι 5 12,12.25.
 κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συνα- 13.
 γωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην
 ὑπηρέτην. Διελθόντες δὲ ὄλην τὴν νῆσον ἄχρι 6
 Πάφου εὗρον ἄνδρα τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην
 Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς, ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθ- 7
 υπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος
 προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν
 ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἀντίστατο δὲ αὐτοῖς 8 2 T 3,8.
 Ἐλύμας ὃ μάγος, οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ, ζητῶν διαστρέφαι τὸν ἀνθύπατον
 ἀπὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δέ, ὃ καὶ Παῦλος, 9
 πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς αὐτὸν
 εἶπεν· ὦ πλήρης παντός δόλου καὶ πάσης ῥα- 10 Hos 14,10.
 διουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὸς πάσης δικαιοσύνης,
 οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς κυρίου τὰς εὐθείας;

1 RW διδασκαλοι, 4 R Σελεύκειαν W -λευκείαν 5 Ιωαν-
 νην : hic eti H 6 T Βαριησου 10 κυριου : KW pr του

1 ο τε : εν ος | επικαλουμενος 3 προσενξ. : +
 παντες | - απελυσαν 4 αυτοι : οι | κατηλθ. : κατα-
 παντες δε | - τε 5 θεου : κυριου | υπηρετουντα αυτοις
 6 και περιελθοντων δε αυτων | ονοματι καλουμενον Βαριη-
 σουαν 7 συνκαλεσαμενος | και εξητησεν 8 Ετοιμας |
 hn + επειδη ηδιστα ηκουεν αυτων 10 - πασης | τας
 20 : + ουσας

- 9,8. J 9,89. 11 ¹ και νῦν ἰδοὺ χεὶρ κυρίου ἐπὶ σέ, και ἔση τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. παραχοῆμα δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς και σκότιος, και περιάγων
 12 ἐζήτει χειραγωγούς. τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς ἐπίστευσεν, ἐκπλησσομένης ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου.
- 12,12,25; 15,88. 13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσό-
 14 λυμα. Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τὴν Πισιδίαν, και ἐλθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
 15,21. 15 ἐκάθισαν. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου και τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς λέγοντες· ἄνδρες ἀδελφοί, εἴ τις ἔστιν ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε.
 16 ἀναστὰς δὲ Παῦλος και κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν· ἄνδρες Ἰσραηλεῖται και οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν,
 Is1,2. Ex 6,1,6; 12,87,41; 14,8. 17 ἀκούσατε. ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, και τὸν λαὸν ὑψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῆ Αἰγύπτου, και μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ
 Ex 16,85. Nu 14,84. Dt 1,31. 18 ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, και ὡς τεσσαρακονταετη
 Dt 7,1. Jos 14,2. 19 χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, και καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῆ Χαναὰν κατεκληρονόμησεν τὴν γῆν αὐτῶν ¹ ὡς ἔτεσιν τετρακοσίοις και πενήκοντα. και μετὰ ταῦτα ἔδωκεν κοιτὰς ἕως
 1 Sm 8,5; 10,21,24. 21 Σαμουὴλ προφήτου. κάκειθεν ἠτήσαντο βασιλέα, και ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κεὶς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ἔτη τεσσαράκοντα·
 Ps 89,21. Is 44,28. 22 και μεταστῆσας αὐτὸν ἤγειρεν τὸν Δαυεὶδ αὐτοῖς
 1 Sm 16,12,13; 13,14.

11 δε : hT τε | W επεπεσεν 12 H εκπληττομενος
 15 TW ἐστιν | 17 T Αιγυπτω 18 K και, ως | TW
 τεσσαρακονταετη | hT ετροφοφορησεν 19 K— και

11 και ευθεως 12 επιστ. : pr εθαυμασεν και : + τω
 θεω 18 —ως 19 αυτων : των αλλοφυλων

εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπεν μαρτυρήσας· εὗρον
 Δαυεὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν
 μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. τούτου 23 2 Sm 7,12.
 ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγεν Is 11,1.
 τῷ Ἰσραὴλ σωτήρα Ἰησοῦν, προκηρύξαντος Ἰωάννου 24 L 3,3.
 πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετα-
 νοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. ὡς δὲ ἐπλήρου 25 J 1,20,27.
 Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγεν· τί ἐμὲ ὑπονοεῖτε L 3,16. Mc 1,7.
 εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ
 οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.
 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν 26 Ps 107,20.
 ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς 46.
 σωτηρίας ταύτης ἐξάπεστάλη. οἱ γὰρ κατοικοῦντες 27 2,17. J 16,8.
 ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον
 ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς
 κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες
 ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες 28 Mt 27,22,23.
 ἠτήσαντο Πειλᾶτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν· ὡς δὲ 29 Mt 27,59,60.
 ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθε-
 λόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. ὁ 30 2,15.
 δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὤφθη ἐπὶ 31 1,8.
 ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς
 Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτινες νῦν εἰσιν μάρ-
 τυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς 32 28.
 εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν
 γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς 33 Ps 2,7.
 τέκνοις ἡμῶν ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ

23 H [ανδρα] 23 W σωτηρα, 25 Ιωαν. : W pr ο | hTW
 ειναι, 28 ητησαντο : h ητησαν τον 29 h γεγραμμ. περι αυτου
 31 νυν : [H]—W 32 ημων : h^a αυτων ιι αυτων ημιν (sic W)

23 ο θεος ουν απο τ. σπ. αυτου | ηγειρε 25 τινα με
 27 τουτ αγν. : μη συνιεντες | γραφας | και κριν. 28 ευφ.
 εν αυτω κριναντες αυτον παρεδωκαν Πειλατω ινα εις αναρσεις
 29 γεγραμμενα : + εισιν ητουντο τον Πειλατον τουτον μεν
 σταυρωσαι και επιτυχοντες παλιν και | και εθηκαν 30 ον
 ο θεος ηγειρεν. 31 ουτος ω. τοις συναναβαινουσιν αυτω
 α. τ. Γ. εις Ι. εφ ημ. πλειονας 32 πατερ. ημων | τον
 κυριον Ι. Χριστον 33 ουτως γαρ

- ψαλιμῷ γέγραπται τῷ δευτέρῳ· υἱός μου εἶ σύ,
 Is 55,3. 34 ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν
 ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς δια-
 φθοράν, οὕτως εἶρηκεν ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὄσια
 Ps 16,10. 35 Δαυεὶδ τὰ πιστά. διότι καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· οὐ
 1 Rg 2,10. 36 δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Δαυεὶδ
 Jud-2,10.
 2,29. μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ
 ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ
 37 καὶ εἶδεν διαφθοράν· ὃν δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν, οὐκ
 10,43. 38 εἶδεν διαφθοράν. γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες
 Nu 15,30.
 II 9,9; 18,20. ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν
 καταγγέλλεται, [καὶ] ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνή-
 R 10,4. 39 θητε ἐν νόμῳ Μωϋσέως δικαιοθῆναι, ἐν τούτῳ
 Hb 1,5. 40 πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται. βλέπετε οὖν μὴ
 ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις·
 41 ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θανμάσατε καὶ
 ἀφανίσθητε,
 ὅτι ἔργον ἐργάζομαι ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν,
 ἔργον δ' οὐ μὴ πιστεύσητε εἰάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.
 42 Ἐξιόντων δὲ αὐτῶν παρεκάλουν εἰς τὸ μεταξὺ
 σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.
 11,23. 43 λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ
 τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ
 Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῳ, οἵτινες προσλαλοῦντες
 αὐτοῖς ἐπειθον αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι τοῦ
 44 θεοῦ. Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα

33 T εν τω πρωτω (πρωτ. et h^r pro δευτ.) ψαλιμω γεγο-
 38 [και]: HW—T 42 h^a — παρεκαλουν τι ηξιουν pro παρεκ.
 τι αυτων: (+) εκ της συναγωγης των Ιουδαιων et παρεκαλ.:
 + τα εθνη (fort Αξιουντων) 44 δε: hW τε | h εχομερω

33 fin + αιτησαι παρ εμοι και δωσω σοι εθνη την
 κληρονομιαν σου και την κατασχεσιν σου τα περατα της
 γης 35 — διοτι | και ετερωσ 38 αμαρτ.: + και μετανοια
 39 fin + παρα θεω 41 — εργον 2^ο | fin + και εισιγησαν
 42 μεταξυ: εξης 43 fin + εγενετο δε καθ ολης της πολεως
 διελθειν τον λογον του θεου 44 πασα: ολη

ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου. ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν 45 50. 14,2.
ζήλον, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ Παύλου λαλου-
μένοις βλασφημοῦντες. παρηρησιασάμενοί τε ὁ 46 8,26. Mt 10,6.
Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβος εἶπαν· ὑμῖν ἦν ἀναγ- L 7,30.
καῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ·
ἐπειδὴ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξιους κρίνετε
ἐαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς
τὰ ἔθνη. οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος· 47 1b 49,8.

τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν

τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν 48 11,18. R 8,29.
λόγον τοῦ κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τε-
ταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον· διεφέρετο δὲ ὁ λόγος 49
τοῦ κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι 50
παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας τὰς εὐσχή-
μονας καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως, καὶ ἐπή-
γειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν,
καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. οἱ 51 18,6. Mt 10,14.
δὲ ἐκτιναζάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ'
αὐτοὺς ἤλθον εἰς Ἰκόνιον· οἱ τε μαθηταὶ ἐπλή- 52
ροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.

Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκόνιφ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν 14
αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων καὶ
λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ
Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος. οἱ δὲ ἀπειθήσαντες Ἰου- 2 13,45.
δαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν

44 κυρ. : $\mathcal{K}W$ θεου 45 βλασφ. : T pr αντιλεγοντες
και 46 h επει δε W επειδη δε 48 κυριου : \mathcal{K} θεου
49 δι : T καθ 51 Ικονιον : HW,R,T· 52 τε : hT δε

44 ακουσαι Παυλου πολυν (τε) λογον ποιησαμενου περι
του κυριου 45 το πληθος | τοις : + λογοις τοις |
λεγομενοις 46 — αναγκαιον 48 εδεξαντο 50 θλιψιν
μεγαλην και διωγμ. 51 κατηρητησαν 14,1 αυτους : αυτον |
ουτως προς αυτους 2 οι δε αρχισυναγωγοι των Ιουδαιων
και οι αρχοντες της συναγωγης επηγαγον αυτοις διωγμον
κατα των δικαιων

14,3—14. Πραξεις Αποστολων

- 19,11. H 2,4. 3 ἔθνων κατὰ τῶν ἀδελφῶν. Ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον
διέτριψαν παρορησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρ-
τυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, δίδοντι
σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.
4 ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν
ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀπο-
19. 2 T 8,11. 5 στόλοις. ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἔθνων τε καὶ
Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ
Mt 10,28. 6 λιθοβολῆσαι αὐτούς, συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς
11,19,20. 7 πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ
8,2; 9,33. 8 τὴν περίχωρον· κακεῖ εὐαγγελιζόμενοι ἦσαν. Καὶ
τις ἀνὴρ ἀδύνατος ἐν Λύστροις τοῖς ποσὶν ἐκά-
θητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὃς οὐδέ-
3,4. Mt 9,28. 9 ποτε περιεπάτησεν. οὗτος ἤκουσεν τοῦ Παύλου
λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει
10 πίστιν τοῦ σωθῆναι, ἔειπεν μεγάλη φωνῇ· ἀνά-
στηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. καὶ ἤλατο καὶ
28,8. 11 περιεπάτει. οἱ τε ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν Παῦλος
ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες·
οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς
12 ἡμᾶς, ἔκάλουν τε τὸν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ
Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος
13 τοῦ λόγου. ὃ τε ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ
τῆς πόλεως, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς
πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελεν θύειν.
14 ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος,
διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐξεπήδησαν εἰς τὸν

2 fin h^r + ο δε κυριος εδωκεν [ταχυ] ειρηνην 3 μαρ-
τυρ. : TW+ επι | T διδοντας 8 RW εν Λυστρο. αδυνατος
9 HW ηκουεν 10 W μεγ. τη φωνη 14 αυτων : XW εαυτων

3 διατριψαντες 4 ην δε εσχισμενον | αποστ. : +
κολλωμενοι δια τον λογον του θεου 6 fin + ολην 7 fin +
και εκινήθη ολον το πλῆθος επι τη διδασχ· ο δε Πανλος και
Βαρναβας διέτριβον εν Λυστροις 8 — εν Λυστροις 9 ος
ατ. αυτω : υπαρχων εν φοβω, ατ. δε τω Πανλω 10 φωνη : +
σοι λεγω εν τω ονοματι του κυριου Ιησου Χριστου | ορθος :
+ και περιπατει | ανηλατο 12 Διαν 13 οι τε ιερεις ...
ενεγκαντες ... ηθελον επιθυειν 14 ακουσας δε B. κ. Π.

ὄχλον, κράζοντες¹ καὶ λέγοντες· ἄνδρες, τί ταῦτα 15 Ex 90,11.
Ps 140,8.
Is 87,18.
Jr 82,17.
10,26. Jc 5,17.
 ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄν-
 θρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν
 ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ θεὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησεν
 τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ
 πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παροφημέναις 16 17,30.
 γενεαῖς εἴασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς
 ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι οὐκ ἀμάρτυρον αὐτὸν ἀφήκεν 17 Ps 147,8.
Jr 5,24.
 ἀγαθουργῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ
 καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ
 εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. καὶ ταῦτα λέ- 18
 γοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ
 θύειν αὐτοῖς. Ἐπῆλθαν δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ 19 2 K 11,25.
2 T 8,11.
 Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους καὶ
 λιθάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως,
 νομίζοντες αὐτὸν τεθνηκέαι. κυκλωσάντων δὲ 20
 τῶν μαθητῶν αὐτὸν ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 πόλιν. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθεν σὺν τῷ Βαρνάβῃ
 εἰς Δέροβην. εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην 21 Mt 28,19.
 καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
 Λύστραν καὶ εἰς Ἰκόνιον καὶ εἰς Ἀντιόχειαν, ἐπι- 22 11,28. 1 Th 3,8.
 στηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦν-
 τες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων
 δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
 χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς κατ' ἐκκλησίαν πρεσ- 23 18,8.
 βυτέρους, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέθεντο
 αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. καὶ 24
 διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς τὴν Παμφυλίαν,
 καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον κατέβησαν 25

17 T αὐτον W εαυτον 21 TW ευαγγελιζομενοι |
 εις 3^ο : [H]—W 22 T (non Ti) ενμενειν 24 H ηλθαν
 25 hT εις την Περγην W εις Περγην

15 φωνουντες | — και 2^ο | τον ποιησαντα 19 διατρι-
 βωντων (δε) αυτων και διδασκωντων επηλθον τινες Ιουδαιοι
 απο Ικονιου κ. Αντιοχιας | επισεισαντες 20 αυτον : αυτου
 21 τους εν τη πολει | πολλους

14,26—15,5. Πραξεις Αποστολων

- 13,1,2. 26 εἰς Ἀιταλίαν, κάκειθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς
- 1 K 16,9. 11,18. 27 τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγελλον ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν
- 28 θύραν πίστεως. διέτριβον δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.
- G 5,2. 15 Καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ἐὰν μὴ περιτμηθῆτε
- 11,30. G 2,1. 2 τῷ ἔθει τῷ Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. γενομένης δὲ στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῳ πρὸς αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους
- 3 εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν τε Φοινίκην καὶ Σαμαρίαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποίουν
- 14,27. 4 χαρὰν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ παρεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. Ἐξανέστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.

25 R Αἰτάλειαν 15,9 εταξαν . . . ἐξ αὐτῶν : h^f ελεγεν γαρ ο Πανλος μενειν ουτως καθως επιστευσαν δισχυριζομενος· οι δε εληλυθοτες απο Ιερουσαλημ παρηγγειλαν αυτοις τω Πανλω και Βαρναβα και τισιν αλλοις αναβαινειν 3 R Σαμάρειαν W- μαρείαν 4 HW Ιεροσολυμα | υπο : HW απο

25 fin + ευαγγελιζομενοι αυτοις 27 θεος εποιησ. (αυτοις) μετα των ψυχων αυτων 15,1 Ιουδαίας : + των πεπιστευκτων απο της αιρεσεως των φαρισαιων | περιτμηθητε και τω εθει Μωσεως περιπατητε 2 Βαρν. συν αυτοις | Ιερους. : + οπως κριθωσιν επ αυτοις 5 οι δε παραγγειλαντες αυτοις αναβαινειν προς τους πρεσβυτερους. εξανεστ. λεγοντες τινες

Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσ- 6
 βυτεροὶ ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου. Πολλῆς 7 10,44; 11,15.
 δὲ ζητήσεως γενομένης ἀναστὰς Πέτρος εἶπεν πρὸς
 αὐτούς· ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ'
 ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν ὑμῖν ἐξελέξατο ὁ θεὸς διὰ
 τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον
 τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι. καὶ ὁ καρδιο- 8
 γνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δοῦς τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, καὶ οὐδὲν διέκριεν 9 10,34.
 μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρῖσας
 τὰς καρδίας αὐτῶν. νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν 10 G 3,10; 5,1.
 θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθη-
 τῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύ-
 σαμεν βαστάσαι; ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου 11 G 2,16.
 Ἰησοῦ πιστευόμενον σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κάκεινοι. E 2,4—10.
 Ἐσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβα 12
 καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς
 σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι' αὐτῶν.
 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτούς ἀπεκρίθη Ἰάκωβος 13 21,18. G 2,9.
 λέγων· ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. Συμεὼν 14 7—9.
 ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν L 1,68.
 ἐξ ἐθνῶν λαὸν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ τούτῳ 15 Am 9,11,12.
 συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέ-
 γραπται·

μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω 16 Jr 12,15.
 καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν
 πεπτωκυῖαν,
 καὶ τὰ κατεστραμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω
 καὶ ἀνορθώσω αὐτήν,

6 δε : HW τε 9 h ουδεν

7 ανεστησεν εν πνευματι Πειτρος και 8 δους επ αυτους
 11 Ιησου Χριστου 12 συνκατατιθεμενων δε των πρεσβυ-
 τερων τοις υπο του Πειρου ειρημενοις εισησεν 13 αναστας
 Ιακ. ειπεν 15 ουτως 16 επιστρεψω | κατεσοκαμμενα

15,17—26. Πραξεις Αποστολων

17 ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον,

καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὗς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς,

18 λέγει κύριος ποιῶν ταῦτα ἠγνωστὰ ἀπ' αἰῶνος.

19 διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν

20 ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν, ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος.

21 Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ

22 πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος. Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβῳ, Ἰούδαν τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν καὶ Σίλαν, ἄνδρας

23 ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν. Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν

1. 24 ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν. Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν,

25 οἷς οὐ διεστείλαμεθα, ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδόν, ἐκλεξαμένοις ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβῳ καὶ

26 Παύλῳ, ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

18 γνωστα απ αιωνος. : h^r † · γνωστον απ αι. [εστιν] τω κυριω το εργον αυτου. † η · γνωστα απ αι. εστιν τω θεω [παντα] τα εργα αυτου. 20 T πν. : pr του | fin h^r + και οσα αν μη θελωσιν αυτοις γινεσθαι ετεροις μη ποιειν 23 αδελφοι : W pr και οι 24 HW— εξελθοντες 25 h^r TW εκλεξαμενους

20 — και πνικτου (ii 29 — και πνικτων) 23 γρ. επιστολην δ. χ. α. περιεχουσαν ταδε | πρεσβ. : + και οι vi — αδελφ. 24 εξεταραξαν 25 ημων : υμων 26 την ψυχην

Χριστοῦ. ἀπεστάλακμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, 27
καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.
ἔδοξεν γάρ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ ἡμῖν μηδὲν 28 Mt 23,4.
πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τούτων τῶν
ἐπίαναγκες, ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος 29
καὶ πνικτῶν καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες
ἑαυτοὺς εὖ πράξετε. Ἐρωσθε.

Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες κατήλθον εἰς Ἀντιό- 30
χειαν, καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν τὴν
ἐπιστολήν. ἀναγνόντες δὲ ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρα- 31
κλήσει. Ἰούδας τε καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προ- 32 11,27; 13,1.
φῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς
ἀδελφοὺς καὶ ἐπεστήριξαν· ποιήσαντες δὲ χρόνον 33
ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς
τοὺς ἀποστείλαντας αὐτούς. Παῦλος δὲ καὶ 35
Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες
καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν
λόγον τοῦ κυρίου.

Μετὰ δὲ τινος ἡμέρας εἶπεν πρὸς Βαρνάβαν 36 1 Th 3,5.
Παῦλος· ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς
ἀδελφοὺς κατὰ πόλιν πᾶσαν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν
τὸν λόγον τοῦ κυρίου, πῶς ἔχουσιν. Βαρνάβας 37 12,12.25.
δὲ ἐβούλετο συναρᾶλαβεῖν καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν
καλούμενον Μάρκον· Παῦλος δὲ ἤξιον, τὸν ἀπο- 38 13,13.
στάνατα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελ-
θόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συναρᾶλαμβάνειν
τοῦτον. ἐγένετο δὲ παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρι- 39
Kol 4,10.

29 πορνείας : h^r+, καὶ οσα μὴ θελετε εαυτοις γινεσθαι
ειρω μὴ ποιειτε | πράξετε : h^r+ | φερομενοι εν τῷ αγίῳ
πνευματι | 33 fin h^r+ (34) | εδοξεν δε τῷ Σίλα επιμειναι
αυτους (εἰ αυτου) [, μονος δε Ιουδας επορευθη]. |

26 fin + εἰς παντα πείρασμον 30 απολ. : + εν ολιγαις
ημεραις 32 οντες : + πληρεις πνευματος αγιου | — πολλου
38 ηξιου : ουκ εβουλετο λεγων | — αυτοις | εργον : + εἰς
ο επεμφθησαν | τουτον μὴ ειναι συν αυτοις

15,40—16,9. Πραξεις Αποστολων

- σθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν τε Βαρνάβαν
 παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον.
 40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθεν, παρα-
 δοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.
 41 διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἐπιστηρίζων
 17,14; 19,22. 16 τὰς ἐκκλησίας. Κατήνησεν δὲ [καὶ] εἰς Δέροβην
 2 T 1,5. καὶ εἰς Λύστραν. καὶ ἰδοὺ μαθητῆς τις ἦν ἐκεῖ
 Ph 2,19—22. ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς
 6,3. 2 πατρὸς δὲ Ἑλλήνος, ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν
 3 Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. τοῦτον ἠθέλησεν
 ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν, καὶ λαβὼν περιέ-
 τεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν
 τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἦδεισαν γὰρ ἅπαντες δι
 15,23—20. 4 Ἑλλῆν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὑπῆρχεν. Ὡς δὲ διεπό-
 ρεῦοντο τὰς πόλεις, παρεδίδοσαν αὐτοῖς φυλάσσειν
 5 καὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις. Αἱ
 μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ
 ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.
 18,23. 6 Διῆλθον δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ Γαλατικὴν χώραν,
 κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλῆσαι
 7 τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἐλθόντες δὲ κατὰ τὴν
 Μυσίαν ἐπίεραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι,
 8 καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ· παρελ-
 θόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρωάδα.
 9 καὶ ὄραμα διὰ νυκτὸς τῷ Παύλῳ ὄφθη, ἀνῆρ
 Μακεδῶν τις ἦν ἐστῶς καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ

40 ἀδελφῶν· : H, T (non Ti). 41 Κιλικίαν : H pr [την]
 16,1 [καὶ] : HW—T 3 T τον πατερα αυτ. οτι E.

39 τότε Βαρναβας συμπαραλαβων τ. Μ. επλευσεν 41 fin +
 παραδιδουσι τας εντολας των πρεσβυτερων 16,1 Διελθων
 δε τα εθνη ταυτα κατηνησεν 4 Διερχομενοι δε τ. π.
 εκηρυσσον και παρεδ. αυτοις μετα πασης παρηρησιας τον
 κυριον Ιησουν Χριστον αμα παραδιδοντες και τισ εντολας
 (των) αποστ. 5 — τη πιστει 6 μηδενι λαλ. τ. λ. του
 θεου 7 ηθελαν 8 διελθοντες | κατηνησαν 9 εν ορα-
 ματι | ωσει ανηρ | — ην | και 2^ο : κατα προσωπου αυτου

λέγων· διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. ὡς 01
 δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν
 εἰς Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται
 ἡμᾶς ὁ θεὸς εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ Τρωάδος εὐθυδρομήσαμεν 11
 εἰς Σαμοθράκην, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰς Νέαν πόλιν,
 Ἰκάειθεν εἰς Φιλίππους, ἣτις ἐστὶν πρώτη τῆς 12
 μερίδος Μακεδονίας πόλις, κολωνία. Ἦμεν δὲ
 ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς.
 τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς 13
 πόλης παρὰ ποταμὸν οὗ ἐνομιζόμεν προσευχὴν
 εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις
 γυναιξίν. καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρο- 14 J 6,44.
 πωλις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν θεόν,
 ἤκουεν, ἣς ὁ κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν
 προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ Παύλου. ὡς δὲ 15
 ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσεν λέ-
 γουσα· εἰ κεκοίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι,
 εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένετε· καὶ παρε-
 βιάσατο ἡμᾶς. Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν 16 19,24.
 εἰς τὴν προσευχὴν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα
 πύθωνα ὑπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλὴν
 παρεῖχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. αὕτη 17 Mc 1,24.34.
 κατακολουθοῦσα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν ἔκραζεν λέ-
 γουσα· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ
 ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν
 σωτηρίας. τοῦτο δὲ ἐποιεῖ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. 18 19,13.
 Mc 16,17.

10 H συνβιβαζοντες 11 ουν : TW δε 12 h^a πρωτης
 [της] μεριδος [† Πιερίδος] | h^a W της Μακεδ. 17 H [τω]
 Παυλω

10 διεγερθεις ουν διηγησατο το οραμα ημιν και ενοησαμεν
 οτι | θεος : κυριος | αυτ. : τους εν τη Μακεδονια 11 τη
 δε επαυριον αχθεντες απο | και τη επ. ημερα ε. Νεαπολιν
 12 πρωτη : κεφαλη | — μεριδος 13 εδοκει προσευχη
 ειναι 14 θεον : κυριον 15 και : + πας | κυρια : θεω
 16 αυτης : δια τουτου 17 — ανθρωποι | ευαγγελιζονται

- διαπονηθεῖς δὲ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπεν· παραγγέλλω σοι ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ
- 19 τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἢ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν ἐλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν
- 17,6. 1 Rg18,17. 20 ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπαν· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες,
- 21 καὶ καταγγέλλουσιν ἕθη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παρα-
2 K 11,25. 22 δέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὖσιν. καὶ συν-
Ph 1,30.
1 Th 2,2. επέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρῆξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν,
- 23 πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς
- 24 τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην λαβὼν ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς
- 25 πόδας ἠσφαλίσατο αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν θεόν, ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι·
- 26 ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου· ἠνεψύθησαν δὲ παραρημα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμά
- 27 ἀνέθη. ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεφγμέναν τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἤμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν,
- 28 νομίζων ἐκπεφευγῆναι τοὺς δεσμίους. ἐφώνησεν δὲ φωνῇ μεγάλη Παῦλος λέγων· μηδὲν πράξῃς

19 h Kai ιδοντες οι 23 τε : JW δε 26 T ηνοιθησαν | H [παραρημα] 27 T— την 28 HW Πανλος μεγ. φωνη

18 επιστρεψας δε ο Π. τω πνευματι και διαπονηθεισ | ινα εξελθης | ευθεως εξηλθεν 19 ως δε ειδαν οι κυρ. της παιδισκης | εξ. η ελπ. : απεστερησθαι | αυτων : + ης ειχαν δι αυτης 21 ημας παραδεξασθαι ουτε | υπαρχουσιν 22 Kai πολυς οχλος συνεπεστησαν κ. α. κραζοντες 23 τηρεισθαι 24 ος : ο δε | αυτων ησφαλισαντο εν τω ξυλω 25 κ. δε μεσον της νυκτος ο Π. 26 ανελυθη

σεαυτῷ κακόν, ἅπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε. αἰτήσας 29
 δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν, καὶ ἔντρομος γενόμενος
 προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ Σίλῳ, καὶ προαγαγὼν 30 2,87.
 αὐτοὺς ἔξω ἔφη· κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα
 σωθῶ; οἱ δὲ εἶπαν· πιστευσον ἐπὶ τὸν κύριον 31
 Ἰησοῦν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. καὶ 32
 ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου σὺν πᾶσιν
 τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν 33
 ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν,
 καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ ἅπαντες παρα- 34
 χρήμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον παρ-
 ἔθηκεν τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικεῖ
 πεπιστευκῶς τῷ θεῷ. Ἡμέρας δὲ γενομένης 35
 ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες·
 ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. ἀπήγγειλεν 36
 δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους πρὸς τὸν Παῦλον,
 ὅτι ἀπέσταλκαν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυθῆτε. νῦν
 σὺν ἐξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ. ὁ δὲ Παῦλος 37 22,26.
 ἔφη πρὸς αὐτούς· δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατα-
 κρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλαν
 εἰς φυλακὴν· καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν;
 οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.
 ἀπήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδούχοι τὰ 38
 ῥήματα ταῦτα. ἐφοβήθησαν δὲ ἀκούσαντες ὅτι
 Ῥωμαῖοί εἰσιν, καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, 39 Mt 8,34.
 καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως.

29 T κ. τω Σίλα 30 ἔξω : h^r + τους λοιπους ασφαλισα-
 μενος 32 W ἐλάλησεν [9] | κυριου : KW θεου 36 λο-
 γους : TW + τουτους 37 W ἐβαλον 38 δε 1^ο : T τε

29 υπαρχων | προσεπ. προς τους ποδας 30 προηγαγεν
 34 ηγαλλιατο συν τω οικω αυτου πιστ. επι τον θεον 35 ημ.
 δε γεν. συνηλθον οι στρατηγοι επι το αυτο εις την αγοραν
 και αναμνησθεντες τον σεισμον τον γενοτοτα εφοβηθησαν
 και απεστ. | εκειν. : + ους εχθες παρελαβες 36 και
 εισελθων ο δεσμοφ. ανηγγειλεν | — εν ειρηνη 37 αναιτιους
 δειραντες 38 ταυτα : + τα ρηθεντα προς τους στρατη-
 γους· οι δε εκ α. ο. Ρ. ε. εφ. 39 και παραγενομενοι μετα
 φιλων πολλων εις την φυλακην παρεκ. αυτους εξελθειν

16,40—17,8. Πραξεις Αποστολων

40 ἐξεληθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς εἰσηλθον πρὸς τὴν Λυδίαν, καὶ ἰδόντες παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐξήλθαν.

1 Th 2,9. 17 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσηλθεν πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διε-

L 24,20,27. 45.46. 3 λέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν [ὁ]

4 Χριστός, [ὁ] Ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπίεισθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλῳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πλῆθος πολὺ, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι.

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ἄνδρας τινὰς πονηροὺς καὶ ὄχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς προαγαγεῖν εἰς

16,20. 6 τὸν δῆμον· μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ

I 23,2. J 19,12. 7 ἐνθάδε πάρεισιν, ἵ οὗς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράσσουσιν, βασιλέα ἕτερον λέγοντες εἶναι Ἰησοῦν.

8 ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας

17.3 [ο] 1^ο 2^ο : HW—hT | K χριστός, T Χριστός, W Χριστός, | TW, ον 4 H κ. [τω] Σ. 5 T τινὰς ἀνδρ. πον.

ειπόντες· ἠγνοήσαμεν τα καθ ὑμας οτι εστε ἀνδρες δικαιοι και εξαγαγ. παρεκαλεσαν αυτους λεγοντες· εκ της πολεως ταυτης εξελθατε, μη ποτε παλιν συνστραφωσιν ημιν επικραζοντες καθ ὑμων

40 απο : εκ | ηλθον | ιδ. τους αδελφ. διηγησαντο οσα εποιησεν κυριος αυτοις παρακαλεσαντες αυτους 17,1 και κατηλθον εις Απολλωνιδα κακειθεν εις 2 ο Παυλος | απο : εκ 4 τω Σιλαια τη διδαχη πολλοι των σεβ. | και γυναικες 5 οι δε απειθοντες Ιουδαιοι συνστρεψαντες τιν. α. τ. αγ. πον. εθορυβουσαν 6 βοωντες και λεγοντες | ουτοι : + εισιν 8 τους πολιτ. κ. τ. οχλ.

ἀκούοντας ταῦτα, καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ 9
 τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς.
 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν 10
 τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροϊαν, οἵτινες
 παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων
 ἀπήσαν· οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν 11 J 5,39.
 Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ
 πάσης προθυμίας, [τὸ] καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες
 τὰς γραφὰς εἰ ἔχει ταῦτα οὕτως. πολλοὶ μὲν 12
 οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων
 γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.
 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι 13 1 Th 2,14.
 ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου
 ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἦλθον κάκει σαλεύοντες καὶ
 ταράσσοντες τοὺς ὄχλους. εὐθέως δὲ τότε τὸν 14 16,1.
 Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ἕως
 ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμεινάν τε ὁ τε Σίλας καὶ
 ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. οἱ δὲ καθιστάνοντες τὸν Παῦλον 15
 ἤγαγον ἕως Ἀθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς
 τὸν Σίλαν καὶ τὸν Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα
 ἔλθωσιν πρὸς αὐτὸν ἐξήεσαν.

Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ 16
 Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
 θεωροῦντος κατείδωλον οὔσαν τὴν πόλιν. διε- 17
 λέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις
 καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν
 ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. τινὲς δὲ 18 1 K 4,12.
 καὶ τῶν Ἐπικουρίων καὶ Στοικῶν φιλοσόφων

11 [το] : W—T 18 H Στωικων

11 εχει | fin + καθως Πανλος απαγγελει 12 πολλοι:
 τινες | επιστ. : + τινες δε ηπιστησαν | Ἑλληνων 13 οτι
 λογος θεου κατηγ. εις Βερ. και επιστευσαν και ηλθ. εις
 αυτην | fin + ου διελιμψανον 14 τον μεν ουν Π. οι αδ.
 εξαπεστ. απελθειν επι 15 και λαβ. : παρηλθεν δε την
 θεσσαλιαν· εκωλυθη γαρ εις αυτους κηρυξαι τον λογον· λαβ.
 δε | εντ. παρα Παυλου | οπως εν ταχει 16 εκδ. αυτου |
 θεωρουντι 17 παρατυχοντας

17,19—28. Πραξεις Αποστολων

- συνέβαλλον αὐτῷ, καὶ τινες ἔλεγον· τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; οἱ δέ· ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν
- 19 καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. ἐπιλαβόμενοι τε αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες· δυνάμεθα γνῶναι τίς ἢ καινὴ αὐτῆ ἢ ὑπὸ σοῦ
- 20 λαλουμένη διδαχὴ; ξενίζοντα γὰρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τίνα
- 21 θέλει ταῦτα εἶναι. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον ἠδύκαρουν ἢ
- 22 λέγειν τι ἢ ἀκούειν τι καινότερον. Σταθεὶς δὲ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἄρειου πάγου ἔφη· ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστεροῦς
- 23 ὑμᾶς θεωρῶ. διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὔρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπιγέγραπτο· ΑΓΝΩΣΤΩ ΘΕΩ. ὁ οὖν ἀγνοοῦντις
- Is 42,8. Mt 11,25. 7,48. 24 εὐσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος οὐκ ἐν
- Ps 50,12. 25 χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται προσδεόμενός τις, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα·
- Dt 32,8. 26 ἐποίησέν τε ἐξ ἑνὸς πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, ὀρίσας προστεταγμένους καιροῦς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας
- Is 55,6. 27 αὐτῶν, ἵζητεῖν τὸν θεόν, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὔροιεν, καὶ γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς
- Ps 145,18. Jr 23,28. 28 ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν

19 τε : HW δε | T Αρειον | H [η] υπο 22 T Αρειον

18 — οτι . . . ευηγγ. 19 μετα δε ημερας τινας επιλαβ. αυτ. ηγαγον επι (τον) Αρειον παγον πυνθανομενοι και λεγ. | καταγγελλομενη 20 φερεις ρηματα | τι αν θελοι 21 επιδημ. εις αυτους 28 διιστορων | ην γεγραμμενον 25 οτι οντο; ο δους 26 ενος αιματος | προτεταγμενους | κατα οροθεσιαν 27 μαλιστα ζητειν το θειον εστιν | αυτο | μακραν ον αφ ενος εκαστου ημων

Πραξεις Αποστολων 17,29—18,4.

καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν·

τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν 29 Gn 1,27.
νομίζειν, χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι
τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι
ὁμοιον. τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπερ- 30 Is 40,18.
ιδῶν ὁ θεὸς τὰ νῦν ἀπαγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις 19,26. 1 K 12,2.
πάντας πανταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔστησεν ἡμέραν 31 Ps 9,9; 96,13;
ἐν ἣ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, 98,9.
ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισεν, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀνα- 10,42. R 10,14.
στήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ἀκούσαντες δὲ ἀνά- 32
στασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπαν·
ἀκουσόμεθά σου περὶ τούτου καὶ πάλιν. οὕτως 33
ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. τινὲς δὲ 34
ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ
Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις
καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Μετὰ ταῦτα χωρισθεὶς ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἦλθεν 18
εἰς Κόρινθον. καὶ εὗρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι 2 R 16,8.
Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐλληλυ-
θότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα
αὐτοῦ, διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι
πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ρώμης, προσ-
ἦλθεν αὐτοῖς, καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι ἔμενον 3 20,34. 1 K 4,12.
παρ' αὐτοῖς, καὶ ἠργάζοντο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ
τῇ τέχνῃ. διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ 4

28 h ημας 29 Ti (sec. Gregory) χρυσιω 30 R παρ-
αγγελλει 34 H [o] | TW Ἀρεοπαγειτης 18,2 T τετα-
ζεναι 3 hR ηργαζετο

28 εσμεν το καθ ημεραν ωσπερ και των κ. υ. τινες ειρηκ.
30 της αγν. ταυτης παριδων 31 ημεραν κρηναι | δικ.
ανδρι Ιησου | παρεσχευ 34 εκολληθησαν | ο : τεις |
και ... Δαμ. : ευσημων 18,1 Αναχωρησας δε απο
2 Ρωμης : + οι κεκατωκησαν εις την Αχαιαν | αυτω ο
Παυλος 3 - ειναι | προς αυτους | - ησαν ... τεχνη
4 εισπορευομενος δε εις την συναγωγην κατα π. σ. διελεγετο

- 17,14,15. 5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ τε Σίλας
 καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος,
 διαμαρτυρούμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἶναι τὸν Χριστὸν
 13,51. 20,26. 6 Ἰησοῦν. ἀντιπασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφη-
 μούντων ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια εἶπεν πρὸς
 αὐτούς· τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν·
 7 καθαρός ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύ-
 σομαι. καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς οἰκίαν
 τινὸς ὀνόματι Τιτίου Ἰούστου σεβομένου τὸν θεόν,
 1 K 1,14. 8 οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ. Κρίσπος
 δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν
 ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων
 1 K 2,3. 9 ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. Εἶπεν δὲ
 ὁ κύριος ἐν νυκτὶ δι' ὄραματος τῷ Παύλῳ· μὴ
 10 φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσης, ἵδιότι ἐγὼ
 εἰμι μετὰ σοῦ καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κα-
 κῶσαι σε, διότι λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει
 11 ταύτῃ. Ἐκάθισεν δὲ ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ δι-
 12 δάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. Γαλλίω-
 νος δὲ ἀνθυπάτου ὄντος τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησαν
 ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ καὶ ἤγαγον
 13 αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, λέγοντες ὅτι παρὰ τὸν νόμον
 ἀναπείδει οὗτος τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν
 25,18—20. 14 θεόν. μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ
 στόμα εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· εἰ

6 K εγω· 7 T εισηλθεν 12 K οι Ιουδαιοι ομοθυμ.

καὶ ἐπιθεις το ονομα του κυριου Ιησου (και) επειθεν δε ου
 μονον Ιουδ. αλλα και E.

5 παρεγινοντο δε 6 πολλου δε λογον γινομενου και
 γραφων διερμηνευομενων | εκτιν. ο Πανλος τα ιμ. αυτου |
 απο του : αφ υμων 7 — και 1^ο | εκειθ. : απο του Αχυλια
 | εις τον οικον | — Τιτιου 8 εις τον κυριον | fin +
 πιστευοντες τω θεω δια του ονοματος του κυριου ημων Ιησου
 Χριστου 11 και εκαθ. εν Κορινθω | διδ. αυτους 12 συν-
 λαλησαντες μεθ εαυτων επι τον Παυλον και επιθεντες τα
 χειρας 13 καταβοωντες και λεγ.

μὲν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρόν, ὃ
 Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἀνεσχόμην ὑμῶν· εἰ δὲ 15 J 18,31.
 ζητηματὰ ἐστὶν περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ
 νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί· κριτῆς ἐγὼ
 τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. καὶ ἀπήλασεν αὐτούς 16
 ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες Σω- 17
 σθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπτον ἔμπροσθεν
 τοῦ βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ
 ἔμελεν. Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας 18 21,24.
 ἱκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος ἐξέπλει εἰς 19
 τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας,
 κειράμενος ἐν Κενχρεαῖς τὴν κεφαλὴν· εἶχεν γὰρ
 εὐχρῆν. κατήντησαν δὲ εἰς Ἐφεσον, κάκεινους 19
 κατέλιπεν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συνα-
 γωγὴν διελέξατο τοῖς Ἰουδαίοις. ἐρωτῶντων δὲ 20
 αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι οὐκ ἐπένευσεν,
 ἄλλὰ ἀποταξάμενος καὶ εἰπὼν· πάλιν ἀνακάμνω 21 R 1,10.
 πρὸς ὑμᾶς τοῦ θεοῦ θέλοντος, ἀνήχθη ἀπὸ τῆς 1 K 4,19.
 Ἐφέσου, καὶ κατελθὼν εἰς Καισαρίαν, ἀναβάς 22 21,15.
 καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιό-
 χειαν, καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθεν, διερχό- 23
 μενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν,
 στηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.
 Ἰουδαῖος δὲ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς 24 1 K 3,8.
 τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἐφεσον,
 δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς. οὗτος ἦν κατηχη- 25 19,8. R 12,11.
 μένος τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου, καὶ ζέων τῷ πνεύ-
 ματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ
 ἁπ 8,15.

18 R Κενχρεαῖς 21 πάλιν : h^r — Δει με παντως την
 εορτην την ερχομενην ποιησαι εις Ιεροσολυμα· [et iterum] —
 25 h— του 1°

14 ω ανδρες Ιουδ. 15 εχετε | θελω 16 απελυσεν
 17 απολαβομενοι δε π. οι Ελληνες 18 επλευσεν | προσ-
 ευχην 19 καταντησας | και τω επιοντι σαββατω εκεινους |
 διελεγετο 20 μειναι παρ αυτοις 24 ονοματι Απολλωνιος
 γενει Αλ. 25 ος ην κατηχ. εν τη πατριδι τον λογον τ. κ. |
 απελαλει

- Ἰησοῦ, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου·
 26 οὗτός τε ἤρξατο παροησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ.
 ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας προσ-
 ελάβοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο
 27 τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ. βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν
 εἰς τὴν Ἀχαίαν, προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν
 τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς παραγενό-
 28 μενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν διὰ
 τῆς χάριτος· εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις δια-
 κατηλέγχετο δημοσίᾳ ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν
 εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
- 19 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ
 Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἔλθειν εἰς
 2 Ἐφεσον καὶ εὑρεῖν τινὰς μαθητάς, εἶπέν τε πρὸς
 αὐτούς· εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες;
 οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· ἀλλ' οὐδ' εἰ πνεῦμα ἅγιον
 3 ἔστιν ἠκούσαμεν. εἶπέν τε· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε;
 4 οἱ δὲ εἶπαν· εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. ¹ εἶπεν δὲ
 Παῦλος· Ἰωάννης ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας,
 τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα
 5 πιστεύσωσιν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν. ἀκούσαντες
 δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ·
 6 καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου χειρᾶς ἦλθεν
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε

27 βουλομενον . . . αυτον : h^r -| εν δε τη Εφεσω επιδημωντες τινες Κορινθιοι και ακουσαντες αυτου παρεκαλον διελθειν συν αυτοις εις την πατριδα αυτων· συνκατανευσαντος δε αυτου οι Εφεσιοι εγραψαν τοις εν Κορινθῳ μαθηταις οπως αποδεξωνται τον ανδρα· | 19,1,2 Εγενετο . . . ειπεν τε : h^r -| θελοντος δε του Παυλου κατα την ιδιαν βουλην πορευεσθαι εις Ιερουσολυμα ειπεν αυτω το πνευμα υποστρεφειν εις την Ασιαν· διελθων δε τα ανωτερικα μερη ερχεται εις Εφεσον, και ευρων τινας μαθητας ειπεν | 1 Τ κατελθειν 3 ειπ. τε : h^T ο δε ειπ.

26 Ακ. κ. Πρ. | — του θεου 27 ανδρα (vide supra) : + ος επιδημησας εις την Αχαιαν πολυ συνεβαλλετο εν ταις εκκλησιαις 28 δημ. : + διαλεγομενος και | τον Ιησ. ειναι Χρ. 19,2 εστιν : λαμβανουσιν τινες 4 εις Χριστον 5 hⁿ + εις αφειν αμαρτιων 6 ευθεως επεπεσεν

γλώσσαις και ἐπροφήτεον. ἦσαν δὲ οἱ πάντες 7
 ἄνδρες ὡσεὶ δώδεκα. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν 8
 συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς δια-
 λεγόμενος και πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
 θεοῦ. ὡς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο και ἠπείδουν 9 2 T 1,15. 9,2.
 κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, 2 T 8,10,11.
 ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς, καθ' 2 K 6,17.
 ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου. τοῦτο 10 2 J 10.
 δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοι-
 κοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου,
 Ἰουδαίους τε και Ἑλλήνας. Δυνάμεις τε οὐ 11 14,3.
 τὰς τυχούσας ὁ θεὸς ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν Παύλου,
 ὥστε και ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἀποφέρεσθαι ἀπὸ 12 5,15.
 τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνδια και
 ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τὰ τε
 πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐκπορεύεσθαι. Ἐπεχείρησαν 13 L 9,49.
 δὲ τινες και τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορ-
 κιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα
 τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ λέγοντες·
 δοκίζω ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν Παῦλος κηρύσσει.
 ἦσαν δὲ τινος Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπὶ 14
 υἱοὶ τοῦτο ποιοῦντες. ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα 15 Mc 1,34.
 τὸ πονηρὸν εἶπεν αὐτοῖς· τὸν Ἰησοῦν γινώσκω L 4,41.
 και τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ;
 και ἐφαλόμενος ὁ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτούς, ἐν ᾧ 16
 ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, κατακυριεύσας ἀμφο-
 τέρων ἴσχυσεν κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς και

8 HW— τα 9 Τυραννου : h^r+ -| απο ωρας ε' εως
 δεκατης † 14 T τινες 15 τον 1° : [H]W+ μεν
 16 κατακυρ. : W pr και

8 εν δυναμει μεγαλη επαρρ. 9 τινες μεν ουν αυτων
 10 εως παντες οι κατοικουντες την Ασιαν ηκουσαν τους λο-
 γους του κυρ. Ιουδαιοι και Ελληνες 14 εν οις και υιοι
 Σκευα τινος ιερωως ηθελησαν το αυτο ποιησαι· εθος ειχαν
 τους τοιουτους εξορκιζειν· και εισελθοντες προς τον δαιμονι-
 ζομενον ηρξαντο επικαλεισθαι το ονομα λεγοντες· παραγα-
 γελλομεν σοι εν Ιησου ον Πανυλος κηρυσσει εξελθειν 15 τοτε
 απεκριθη 16 εναλλομενος | εις αυτους ο ανθρ. | κυριευσας

- 5,5.11. 17 τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο
- 18 τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν. ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεπήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὖρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε.
- 6,7; 12,24. 20 Οὕτως κατὰ κράτος τοῦ κυρίου ὁ λόγος ηὔξανε καὶ ἴσχυεν.
- 28,11. R 1,18. 21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸ
- 17,14. R 16,28. 22 γενέσθαι με ἐκεῖ δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸς
9. 2 K 1,8,9. 23 ἐπέσχεν χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ
- 16,18. 24 τῆς ὁδοῦ. Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος παρείχετο τοῖς τεχνίταις οὐκ ὀλίγην ἐργασίαν, οὗς συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν· ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς
- 17,29. 26 ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῖν ἐστίν, καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὕτως πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ

22 TW— την 1^ο 24 H [αργυρους]

18 πιστευόντων 19 — ἱκανοὶ . . . πραξάντων 20 κρατ. ενισχυσεν και η πιστις του θεου ηυξανε και επληθυνε(το)
21 ως . . . ταυτα : τοτε 22 χρονον ολιγον εν τη Ασια
24 ονοματι ην . . . ος παρειχετο 25 ους : ουτος | τεχνιταις
εφη προς αυτους· ανδρες συντεχνιται 26 εως Εφ.

ἰσχυρῶν γινόμενοι. οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει 27
 αὐτῶν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἔλθειν, ἀλλὰ καὶ
 τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν
 ἀρρησθῆναι, μέλλειν τε καὶ καθαιρεῖσθαι τῆς μεγα-
 λότητος αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη
 βεβαίη. ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυ- 28
 μῶν ἔκραζον λέγοντες· μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων.
 καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις τῆς συγχύσεως, ὥρμησάν τε 29^{20,4}
 ἀποδομαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γαῖον
 καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου.
 Παύλου δὲ βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον 30
 οἱ εἰδὼν αὐτὸν οἱ μαθηταί· τινὲς δὲ καὶ τῶν 31
 μαρτυρῶν, ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς
 τὸν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ
 θέατρον. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν 32
 ἡ ἐκκλησία συνεχευμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ
 ἔμελλαν τίνος ἕνεκα συνεληλύθεισαν. ἐκ δὲ τοῦ 33
 ἑσπέρου συνεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων
 τὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασεισας
 τὴν χεῖρα ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ. ἐπι- 34
 κρούσαντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν, φωνὴ ἐγένετο μία
 πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων· μεγάλη
 Ἀρτεμις Ἐφεσίων. καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς 35
 ἔειπεν ὅλον φησὶν· ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γὰρ ἐστὶν
 ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν
 καὶ ἱερόν οὐσαν τῆς μεγάλης Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ
 ἑσπετοῦς; ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων δέον 36
 εἶναι ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν καὶ μηδὲν

27 T ἱερὸν Ἀρτεμ. εἰς | η 1^ο 2^ο : [H] 28 θυμῶν : h^r +
 φραμοντες εἰς τὸ ἀμφοδον | 29 H Γαῖον 32 R συγκεχ.
 ἕως | hTW κραζοντες | Εφεσ. : hW+ μεγάλη η
 Ἀρτεμ. Ἐφεσίων 35 H τὸν οὐκ. ο γραμμ. 36 H ἀναν-
 τιρρητων

28 ταυτα δε ακουσαντες | — η 29 και συνεχυθη ολη η
 ἐκκλησία 30 οἱ μαθηταὶ ἐκώλυον 31 ὑπαρχοντες
 πλείστοι 33 κατεβίβασαν 34 — εκ | — η 35 κατασεισας
 Εφεσ. : ημετεραν | ειναι

19,37—20,6. Πραξεις Αποστολων

37 προπετεές πράσσειν. ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας
 τούτους οὔτε ἱεροσούλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν
 38 θεὸν ἡμῶν. εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν
 αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσι πρὸς τινα λόγον, ἀγοραῖοι
 ἄγονται καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν, ἐγκαλείωσαν ἀλλή-
 39 λους. εἰ δέ τι περαιτέρω ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ
 40 ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. καὶ γὰρ κινδυνεύομεν
 ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς
 αἰτίου ὑπάρχοντος, περὶ οὗ οὐ δυνησόμεθα ἀπο-
 δοῦναι λόγον περὶ τῆς συστροφῆς ταύτης. καὶ
 ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρουβον μετα-
 πεμψάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ παρα-
 καλέσας, ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς
 2 Μακεδονίαν. διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ
 παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἦλθεν εἰς τὴν
 3 Ἑλλάδα, ἵ ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης ἐπι-
 βουλῆς αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνά-
 γεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμης τοῦ ὑπο-
 17,10. 19,29. 4 στρέφειν διὰ Μακεδονίας. συνείπετο δὲ αὐτῷ
 Σώπατρος Πύρρου Βεροιαῖος, Θεσσαλονικέων δὲ
 Ἀρίσταρχος καὶ Σέκουνδος καὶ Γάϊος Δερβαῖος
 καὶ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος·
 16,8. 5 οὗτοι δὲ προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τροάδι·
 6 ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν

39 περαιτ. : Τ περι ετερων 40 h^a— οὐ εἰ — περι 3°.
 forte αιτιοι υπαρχοντες | Η σημερον μηδ. | R υπαρχοντος·
 20,4 αυτω : - h^r | [R] + αχρι της Ασιας | R Σεκουῦνδος |
 Η Γαῖος | Ασιανοι : h^r Εφειοι | Η Τυχικος 5 K προσ-
 ελθοντες

37 τουτους ενθαδε | θεαν 38 προς αυτους τινα λογ.
 39 εν τω νομω εκκλ. 40 οντος | — οὐ 20,1 προσ-
 καλεσαμενος | πολλα παρακ. α(πο)σπασαμενος | — πορευεσ-
 θαι 2 τα : pr παντα | παρακ. αυτ : χρησαμενος 3 ηθελη-
 σεν αναχθηναι | ειπεν δε το πνευμα αυτω 4 μελλοντος·
 ουν εξιεναι αυτον μεχρι της Ασιας | — Πυρρου | Τυχ. :
 Εντυχος 5 ημας : αυτον

ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς
 εἰς τὴν Τροφάδα ἄχρι ἡμερῶν πέντε, οὐ διετρι-
 ψαμεν ἡμέρας ἑπτὰ. Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαβ- 7 ^{1 K 16,2.}
 βάτων συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον ὁ Παῦλος ^{2,42.46.}
 διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον,
 παρέτεινέν τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. ἦσαν 8
 δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερφῶ οὗ ἦμεν συνηγ-
 μένοι. καθεζόμενος δὲ τις νεανίας ὀνόματι Εὐτυχος 9
 ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπνῶ βαθεῖ,
 διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς
 ἀπὸ τοῦ ὑπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω
 καὶ ἤρθη νεκρός. καταβάς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν 10 ^{1 Rg 17,21.}
 αὐτῷ καὶ συνπεριλαβὼν εἶπεν· μὴ θορυβεῖσθε·
 ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. ἀναβάς δὲ 11
 καὶ κλάσας τὸν ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν
 τε ὀμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. ἤγαγον 12
 δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ με-
 τρίας. Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον 13
 ἀνήχθημεν ἐπὶ τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀνα-
 λαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτως γὰρ διατεταγμένος
 ἦν, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν. ὥς δὲ συνέβαλλεν 14
 ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν
 εἰς Μιτυλήνην· κάκειθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ 15
 κατηντήσαμεν ἄντικρυς Χίου, τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρε-
 βάλομεν εἰς Σάμον, τῇ δὲ ἐχομένη ἤλθομεν εἰς
 Μίλητον. κεκρίκει γὰρ ὁ Παῦλος παραπλευσαι 16 ^{18,21.}
 τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδεν γάρ, εἰ δυνατὸν εἶη αὐτῷ,

6 TW οπου 9 h Παυλου, επι πλειον κ. 10 h ειπεν
 μη θορυβεισθαι 11 H [και] κλασας 13 h προσελθοντες
 15 ετερα : hW εσπερα | τη δε 2^ο : -| h^r - W και μειναντες
 εν Τρωγυλια τη

6 αχρι . . . ου : πεμπταιοι εν η και 8 υπολαμπαδες
 9 επι τη θυριδι κατεχομενος v. βαρει | και ος ηρθη 12 ασπα-
 ζομενων δε αυτων ηγαγεν τον νεανισκον ζ. 13 κατελθοντες
 15 ερχομενη 16 μηποτε γενηθη αυτω κατασχεσις τις |
 ει . . . αυτω : εις

τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

- 17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.
- 18,19; 19,10. 18 ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα
3. 19 χρόνον ἐγενόμην, δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων,
- 20 ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ
- 21 κατ' οἴκους, διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησιν τὴν εἰς θεὸν μετάνοιαν καὶ πίστιν εἰς
- 19,21. 22 τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν [Χριστόν]. καὶ νῦν ἰδοὺ δεδεμένος ἐγὼ τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱεροσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντα ἐμοὶ μὴ εἰδώς,
- 9,16; 21,4.11. 23 πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται μοι λέγον ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις μέ
- 21,18. 24 μένουσιν. ἀλλ' οὐδενὸς λόγου ποιῶμαι τὴν ψυχὴν τιμίαν ἐμαντῶ ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ
- 25 θεοῦ. καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες ἐν οἷς διήλθον
- 18,6. 26 κηρύσσων τὴν βασιλείαν. διότι μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς εἰμι ἀπὸ τοῦ

16 Τ Ἱερουσαλημ 18 πως . . . εγενομην : h^r ως τριετιαρ ἢ και πλειον ποταπως μεθ υμων ην παντος χρονου [?] 21 [Χριστον] : hT—HW 22 R μοι 24 JW τελειωσω

17 μετεπεμψατο 18 ειπ. αυτ. : ομου οντων αυτων ειπ. προς αυτους | επιστ. : + αδελφοι 20 — μη ει υμας | πιστιν δια του κυριου ημων Ιησου Χριστου 22 γνωσκωμ 23 κατα πασαν πολ. | μενουσιν μοι εν Ιεροσολυμοις 24 λογ. εχω μοι ουδε ποι. | διακ. του λογου ον παρελαβον | διαμαρτ. Ιουδαιοις και Ελλησιν 25 βασιλ. του Ιησου 26 διοτι . . . οτι : αχι ουν της σημερον ημερας

αίματος πάντων· οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ 27
ἀναγγεῖλαι πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ὑμῖν.
προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ 28 Ps 74,2.
ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, 1 T 4,16.
ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, ἣν περιεποιή- 1 P 5,2.
σατο διὰ τοῦ αἵματος τοῦ ἰδίου. ἐγὼ οἶδα ὅτι 29 Mt 7,15.
εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς J 10,12.
εἰς ὑμᾶς· μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, καὶ ἐξ 30 1 J 2,19.
ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διε- G 4,17.
στραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω
ἑαυτῶν. διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν 31
νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρῶν
νονυθητῶν ἓνα ἕκαστον. καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι 32 Dt 38,3.
ὑμᾶς τῷ θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ
τῷ δυναμένῳ οἰκοδομῆσαι καὶ δοῦναι τὴν κληρο-
νομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. ἀργυρίου ἢ 33 Mt 10,8.
χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ 34 1 K 9,12.
γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖλαις μου καὶ τοῖς οὐσίαις 1 Sm 12,3.
μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. πάντα 35 18,8. 1 K 4,12.
ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντι- 1 Th 2,9.
λαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε
τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπεν·
μακάριόν ἐστιν μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. καὶ 36 21,5.
ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν
αὐτοῖς προσηύξατο. ἱκανὸς δὲ κλανυθμὸς ἐγένετο 37 21,8. R 16,16.
πάντων, καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ 1 P 5,14.
Παύλου κατεφίλων αὐτόν, ὀδυνώμενοι μάλιστα 38 25.
ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσιν τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. προέπεμπον δὲ αὐτόν
εἰς τὸ πλοῖον.

28 θεου : h^a T κυριου | h^a του ιδιου forte pro του ιδιου
νιου 29 εγω : W pr̄ οτι 30 H υμων [αυτων] 32 θεω :
XW κυριω 33 T ουθενος 34.35 W αυται παντα. υπεδ.

27 — μη 28 περιεπ. εαυτω 30 αποστρεφειν 31 εκ.
υμων 32 πασιν : των παντων 35 παντα : πασι |
μακαριος

- 21 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶ, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον ἀκεῖθεν εἰς Πάταρα·
 2 καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπι-
 3 βάντες ἀνήχθημεν. ἀναφάναντες δὲ τὴν Κύπρον καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήλθομεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ
 11.12. 20,28. 4 τὸ πλοῖον ἦν ἀποφοριζόμενον τὸν γόμον. ἀνευρόντες δὲ τοὺς μαθητὰς ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύ-
 20,36. 5 ματος μὴ ἐπιβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα. ὅτε δὲ ἐγένετο ἐξαρτίσαι ἡμᾶς τὰς ἡμέρας, ἐξεληθόντες ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως, καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσευξάμενοι
 6 ἄψησασάμεθα ἀλλήλους, καὶ ἐνέβημεν εἰς τὸ
 7 πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ Τύρου κατηγήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.
 8,40. 8 τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξεληθόντες ἤλθομεν εἰς Καισαρίαν, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.
 2,17. 9 τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες τέσσαρες παρθένοι προ-
 11,28. 10 φητεύουσαι. Ἐπιμενόντων δὲ ἡμέρας πλείους κατηλθὲν τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνό-
 20,28. 11 ματι Ἄγαθος, καὶ ἔλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δῆσας ἑαυτοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπεν· τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὸν ἄνδρα οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη οὕτως

1 h ημας, αποσπασθεντες απ αυτων ευθ. | Παταρα : h^r + - και Μυρα | 5 hT ημας εξαρτισαι 6 T ανεβημεν 8 HW ηλθαμεν | R Καισαρειαν W -σαρειαν (ii 18,22 ; 25,4 etc.)

1 Kai επιβαντες ανηχθημεν· αποσπασθεντες δε ημων απ 3 κατηχθημεν 7 κατεβημεν 8 εξελθ. : + οι περι τον Παυλον 10 δε : + ημων 11 ανελθων δε

δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ παραδώ-
σουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, 12 Mt 16,22.
παρακαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ
ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. τότε ἀπεκρίθη 13 20,24.
ὁ Παῦλος· τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές
μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεδῆναι ἀλλὰ
καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐτοιμῶς ἔχω ὑπὲρ
τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. μὴ πειδομένου 14 Mt 26,39.
δὲ αὐτοῦ ἠσυχάσαμεν εἰπόντες· τοῦ κυρίου τὸ
θέλημα γινέσθω. J 21,18.

Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι 15
ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα· συνῆλθον δὲ καὶ 16
τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρίας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες
παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ
μαθητῇ. Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα 17
ἀσμένως ἀπεδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. τῇ δὲ 18 15,13. G 1,10.
ἐπιούσῃ εἰσῆει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον,
πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. καὶ ἀσπα- 19
σάμενος αὐτοὺς ἐξηγεῖτο καθ' ἐν ἑκαστον ὧν
ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς δια-
κονίας αὐτοῦ. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν 20 15,1.
θεόν, εἶπὼν τε αὐτῷ· θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι
μυριάδες εἰσὶν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις τῶν πεπιστευ-
κότων, καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν·
κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ διτι ἀποστασίαν διδά- 21 16,3. R 10,4.

13 H [o] Π. | τι : T pr και ειπεν 16 ξενισθωμεν :
h^r+ και παραγενομενοι εις τινα κωμην εγενομεθα παρα |
Μνασωνι : h^r Ἰάσονι 18 δε : T τε 20 T— εν τοις Ιουδ.

13 παρακαλομεν | τον Παυλον του μη επιβαινειν
13 ειπεν δε προς ημας | συνθηρ : θορυβουντες | δεδηναι
βουλομαι 14 ειποντες προς αλληλους 15 δε τινας ημερας
αποταξαμενοι αναβαινομεν 16 ουτοι δε ηγαγον ημας
17 κακειθεν εξιοντες ηλθομεν εις Ιεροσ. . . υπεδεξαντο ημας
ασμενωσ οι αδελφοι 18 Ιακ. ησαν δε παρ αυτω οι πρ.
συνηγημενοι 19 ουσ ασπασ. διηγειτο ενα εκαστ. ωσ 20 κυριον
ειποντες θεωρ. | μυριαδες εν τη Ιουδαια | παντες ουτοι
21 κατηχησαν

- σκεις ἀπὸ Μωϋσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας
 Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα
 22 μηδὲ τοῖς ἔθουσιν περιπατεῖν. ¹ τί οὖν ἐστίν; πάντως
 23 ἀκούσονται ὅτι ἐλήλυθας. τοῦτο οὖν ποίησον ὃ
 σοι λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν
 18,18. 24 ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν· τούτους παραλαβὼν ἀγνί-
 σθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα
 ξυρῆσονται τὴν κεφαλὴν, καὶ γνώσονται πάντες
 15,20.29. 25 στοιχεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσων τὸν νόμον. περὶ
 δὲ τῶν πεπιστευκότων ἔθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν
 κρίναντες φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον
 Nu 6,9—20. 26 καὶ αἷμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν. τότε ὁ Παῦλος
 1 K 9,20. παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν
 αὐτοῖς ἀγνισθεῖς εἰσήει εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων
 τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως
 οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἢ
 προσφορᾶ.
 27 Ὡς δὲ ἐμελλον αἱ ἐπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι,
 οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν
 τῷ ἱερῷ συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλαν
 6,13. Ez 44,7. 28 ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, ¹ κράζοντες· ἄνδρες Ἰσραη-
 λεῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ
 τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου
 πάντας πανταχῇ διδάσκων, ἔτι τε καὶ Ἑλλήνας
 εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν καὶ κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον
 20,4. 2 T 4,20. 29 τόπον τοῦτον. ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον
 τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον

22 ακουσονται : T pr δει συνελθειν πληθος· α + γα
 23 εφ : X αφ 24 W ξυρῆσονται | TW οὐδέν ἐστιν 25 X
 απεστειλαμεν

21 εν τοις εθεσιν αυτου 24 εις αυτους | αλλ σα
 πορευου αυτος 25 ουδεν εχουσι λεγειν προς σε· ημεις γαρ
 απεστειλαμεν κρινοντες μηδεν τοιουτου τηρειν αυτους ει μη
 φ. | — και πνικτον 26 επιουση | εισηλθεν | οπως
 27 συντελουμενης δε της εβδομης ημερας | οι δε απο τ. Α.
 Ιουδ. εληλυθοτες | επιβαλλουσιν 29 ενομισαμεν

ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος. ἐκινήθη 30
 τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ,
 καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου εἶλλον αὐτὸν ἔξω
 τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.
 Ζητούντων τε αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη φάσις τῷ 31
 χιλιάρχῳ τῆς σπειρῆς ὅτι ὅλη συνχώννεται Ἰερου-
 σαλήμ· ὃς ἑξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ 32
 ἑκατοντάρχας κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόντες
 τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο
 τύπτοντες τὸν Παῦλον. τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχος 33 11. 20,23.
 ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσεν δεθῆναι ἀλύσει
 δυοί, καὶ ἐπυνθάνετο τίς εἴη καὶ τί ἐστὶν πε-
 ποιηκῶς. ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐπεφώνουν ἐν τῷ 34
 ὄχλῳ· μὴ δυναμένου δὲ αὐτοῦ γινῶναι τὸ ἀσφαλές
 διὰ τὸν θόρον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς
 τὴν παρεμβολήν. ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀνα- 35
 βαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν
 στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου· ἠκολούθει 36 22,22. L 28,18.
 γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζοντες· αἴρε αὐτόν.
 Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ 37
 Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ· εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν
 τι πρὸς σέ; ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ γινώσκεις; ὅκ 38
 ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν
 ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς
 τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαριῶν; εἶπεν δὲ 39 9,11.
 ὁ Παῦλος· ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος,
 Ταρσεὺς τῆς Κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πο-
 λίτης· δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι
 πρὸς τὸν λαόν. ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ Παῦλος 40
 ἰστώσ ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισεν τῇ χειρὶ

31 R συγχ. 32 h λαβων. 37 RT πρὸς σε 39 TW
 Ταρσεὺς, τῆς Κιλικίας οὐκ

35 ἐπι : εἰς | λαου 36 — του λαου | αναρσεισθαι
 αυτον 37 τω χιλ. αποκριθεις ειπεν | λαλησαι 38 ου συ
 39 εν Ταρσω δε της Κιλ. γεγεννημενος | συγχωρησαι 40 και
 σειςας | χειρι προς αυτους

τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησεν
τῇ Ἑβραίδι διαλέκτῳ λέγων·

7,2; 13,26. **22** Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου

21,40. **2** τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. — ἀκούσαντες
δὲ ὅτι τῇ Ἑβραίδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς

3-21:
9,1-29;
26,9-20.

3 μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν. καὶ φησιν· — ἔγώ
εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς

5,34. R 10,2.

Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ πεπαιδευμένος κατὰ
ἀκριβείαν τοῦ πατρῶου νόμου, ζηλωτῆς ὑπάρχων

8,8. **4** τοῦ θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον· ὃς
ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων
καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυ-

5 ναϊκας, ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν
τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος
πρὸς τοὺς ἀδελφούς εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην,
ἄξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερου-

6 σαλήμ ἵνα τιμωρηθῶσιν. Ἐγένετο δέ μοι πορευο-
μένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν
ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράφαι φῶς ἰκανὸν

7 περὶ ἐμέ, ἔπεσά τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἤκουσα
φωνῆς λεγούσης μοι· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· τίς εἶ, κύριε; εἶπέν τε πρὸς
ἐμέ· ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις.

9 οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, τὴν

10 δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. εἶπον
δέ· τί ποιήσω, κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπεν πρὸς με·
ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν, κάκει σοι λαλή-
θήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακται σοι ποιῆσαι.

40 hW γενομένης σιγῆς 22,2 TW καὶ φησὶν 3 H
ταυτη παρα τ. π. Γαμαλιήλ,

40 ησυχιας 22,2 προσφωνει | — αυτοις | ησυχασαν
8 παιδευομενος | — υπαρχων 5 ολον | παρα των αδελ-
φων 6 εγγιζοντι δε μοι μεσημβριας Δαμασκον εξεφνης
απο του ουρανου περιηστραψε με φως 7 και εεπεσον |
Σαυλε Σαυλε 9 εθεασ. : + και εμφοβοι εγενοντο

ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός 11
 ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι
 ἤλθον εἰς Δαμασκόν. Ἄνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐλαβῆς 12
 κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν
 κατοικούντων Ἰουδαίων, ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ καὶ ἐπι- 13
 στὰς εἶπέν μοι· Σαοῦλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. κἀγὼ
 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. ὁ δὲ εἶπεν· 14 8,14.
 ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γινῶναι
 τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦ-
 σαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ὅτι ἔση μάρτυς 15
 αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἐώρακας καὶ
 ἤκουσας. καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι 16 2 T 2,22.
 καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ μοι ὑποστρέψαντι 17
 εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ
 ἱερῷ γενέσθαι με ἐν ἔκστασει, καὶ ἰδεῖν αὐτόν 18
 λέγοντά μοι· σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ
 Ἱερουσαλήμ, διότι οὐ παραδέχονται σου μαρτυρίαν
 περὶ ἐμοῦ. κἀγὼ εἶπον· κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται 19 4.
 ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς
 συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· καὶ ὅτε ἔξε- 20 7,57; 8,1.
 χύνητο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ
 αὐτὸς ἤμην ἐφεστῶς καὶ συνευδοκῶν καὶ φυλάσ-
 σων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν. καὶ εἶπεν 21 9,15; 18,2.
 πρὸς με· πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν
 ἐξαποστελῶ σε. Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου 22 21,36.
 τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες·
 αἴρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν
 αὐτόν ζῆν. κραυγαζόντων τε αὐτῶν καὶ ῥιπτούν- 23
 των τὰ ἱμάτια καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν
 ἄερα, ἐκέλευσεν ὁ χιλιάρχος εἰσάγεσθαι αὐτόν εἰς 24

11 h ουδεν εβλεπον 12 H Ἄνανιας | H τις ανηρ
 18 T ἴδον 21 h αποστελω 23 τε : T δε [24 W χιλίαρχος]

12 κατοικῶ : + εν Δαμασκω 20 πρωτομαρτυρος |
 συνευδ. : + τη αναιρεσει αυτου 23 ουρανον

22,25—23,4. Πραξεις Αποστολων

- 16,37; 23,27. 25 τὴν παρεμβολήν, εἶπας μάλιστα ἀνετάξεσθαι αὐτόν, ἵνα ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ.
 25 ὡς δὲ προέτειναν αὐτόν τοῖς ἱμαῖσιν, εἶπεν πρὸς τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· εἰ ἀνθρωποπῶμα Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν;
 26 ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατοντάρχης προσελθὼν τῷ χιλιάρχῳ ἀπήγγειλεν λέγων· τί μέλλεις ποιεῖν; ὁ γὰρ ἀν-
 27 θρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστιν. προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ· λέγε μοι, σὺ Ῥωμαῖός εἰ;
 28 ὁ δὲ ἔφη· ναί. ἀπεκρίθη δὲ ὁ χιλιάρχος· ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἔκτησάμην. ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.
 29 εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτόν ἀνετάξειν· καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοῦς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν καὶ ὅτι αὐτόν ἦν δεδεκώς.
 30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γινῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτόν, καὶ ἐκέλευσεν συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ πᾶν τὸ συνέδριον, καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον
 22,1. 24,16. 23 ἔστησεν εἰς αὐτούς. ἀτενίσας δὲ τῷ συνεδρίῳ ὁ Παῦλος εἶπεν· ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης
 J 18,22.23. 2 τῆς ἡμέρας. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα.
 Mt 23,27. 3 τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτόν εἶπεν· τύπτειν σε
 Ez 13,10—15. Lv 19,15. μέλλει ὁ θεός, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κἀὴ κρινῶν με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπαν·

26 W ἑκατοντάρχος
 τῷ συνεδρίῳ

23,1 KW δε (W+ ο) Πανλο;

24 ἀνετάξειν | κατεφώνουν περι αὐτον 26 τοῦτο
 ἀκούσας οἱ P. εαυτον λεγει | ορα τι 27 τοτε προσελθων
 ο χιλ. ἐπηρωτησεν αὐτον | εἶπεν· εἰμι 28 καὶ ἀποκρι-
 θεὺς ο χιλ. | πολλων : οἶδα ποσου 29 εὐθεως ονν : το-
 τε | ἦν + καὶ παραχημα ἐλυσεν αὐτον 30 ἐπιουση |
 πεμφας ἐλυσεν

τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; ἔφη τε ὁ Παῦλος· 5 Ex 22,27.
 οὐκ ἤδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς· γέγραπται
 γὰρ ὅτι ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἔρεῖς κακῶς.
 γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδου- 6 22,8; 26,5.
 καίων τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων ἔκραζεν ἐν τῷ
 συνεδρίῳ· ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι,
 υἱὸς Φαρισαίων· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως
 νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος 7
 ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων,
 καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ 8 Mt 22,23.
 λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν μήτε ἄγγελον μήτε
 πνεῦμα, Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφοτέρα.
 ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ ἀναστάντες τινὲς 9 25,25. 5,89.
 τῶν γραμματέων τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διε-
 μάχοντο λέγοντες· οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ
 ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ
 ἄγγελος; Πολλῆς δὲ γινομένης στάσεως φοβηθεῖς 10
 ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῆ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν,
 ἐκέλευσεν τὸ στράτευμα καταβὰν ἀρπάσαι αὐτὸν
 ἐκ μέσου αὐτῶν ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.
 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος εἶπεν· 11 18,9. 19,21;
 θάρσει· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς
 Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυ-
 ρῆσαι. Γενομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντες 12
 συστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοῦς, λέ-
 γοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτεί-
 νωσιν τὸν Παῦλον. ἦσαν δὲ πλείους τεσσεράκοντα 13
 οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν ποιησάμενοι· οἵτινες 14 J 16,2,3.
 προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυ-
 τέροις εἶπαν· ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοῦς

5 TW ἔστιν 6 KW— εγω 2^ο 7 λαλ. : h εἰπόντος
 R εἰπόντος T λαλήσαντος | εγεν. : h επεπεσεν 8 KW—
 μεν 9 H η αγγελος —. 10 K— τε 12 δε : h τε | HW πειν

6 υιος Φαρισαιου 9 fn + μη θεομαχομεν 11 θαρσει :
 + Παυλε 12 ανελωσιν

- μηδενός γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν
 15 Παῦλον. νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ
 σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως καταγάγῃ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς
 ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ
 αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἔτοιμοι
 16 ἔσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς
 ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν, παραγενόμενος καὶ
 εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν τῷ
 17 Παύλῳ. προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν
 ἑκατονταρχῶν ἔφη· τὸν νεανίαν τοῦτον ἄπαγε
 πρὸς τὸν χιλιάρχον, ἔχει γὰρ ἀπαγγεῖλαι τι αὐτῷ.
 18 ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν
 χιλιάρχον καὶ φησιν· ὁ δέσμιος Παῦλος προσ-
 καλεσάμενός με ἠρώτησεν τοῦτον τὸν νεανίσκον
 19 ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά τι λαλήσαι σοι. ἐπι-
 λαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος καὶ
 ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο· τί ἐστὶν ὁ
 20 ἔχεις ἀπαγγεῖλαι μοι; εἶπεν δὲ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι
 συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε ὅπως αὐριον τὸν
 Παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸ συνέδριον ὡς μέλλον
 21 τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. σὺ
 οὖν μὴ πεισθῆς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν
 ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσεράκοντα, οἵτινες
 ἀνεδημάτισαν ἑαυτοὺς μῆτε φαγεῖν μῆτε πιεῖν
 ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ νῦν εἰσὶν ἔτοιμοι
 22 προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. ὁ μὲν
 οὖν χιλιάρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίσκον, παραγγείλας
 μηδενὶ ἐκλαλήσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς ἐμέ.
 23 Καὶ προσκαλεσάμενός τις δὲ δύο τῶν ἑκατονταρχῶν
 εἶπεν· ἐτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους ὅπως
 πορευθῶσιν ἕως Καισαρίας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομή-

15 fn h^r + , εαν δεη και αποθανειν 17 W απαγαγε
 T τι απαγγειλαι 18 TW και φησιν | K νεανιαν 21 H
 πειν 23 εβδομ. : h^r εκατον

κοντα και δεξιολάβους διακοσίους, από τρίτης
ώρας τῆς νυκτός, ¹ κτήνη τε παραστήσαι, ἵνα ἐπι- 24
βιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα
τὸν ἡγεμόνα, γράφας ἐπιστολὴν ἔχουσαν τὸν τύπον 25
τοῦτον· Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι 26 L 1,3.
Φήλικι χαιρεῖν. Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλλημφθέντα 27 21,33; 22,25.
ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ'
αὐτῶν ἐπιστάς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλάμην,
μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν· βουλόμενός τε ἐπι- 28 22,30.
γῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατή-
γαγον εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν· ὃν εὗρον ἐγκαλού- 29 6.9. 18,14.15.
μενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν
δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἐγκλημα.
μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα ἔσε- 30 24,8.
σθαι, ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ
τοῖς κατηγόροις λέγειν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Οἱ 31
μὲν σὺν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς
ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον ἤγαγον διὰ νυκτός εἰς
τὴν Ἀντιπατρίδα· τῇ δὲ ἐπαύριον ἔασαντες τοὺς 32
ἰππεῖς ἀπέρχεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
παρεμβολήν· οἷτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισαριαν 33
καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέ-
στησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. ἀναγνοὺς δὲ καὶ 34 22,3.
ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχείας ἐστίν, καὶ πυνθό-
μενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας, ¹ διακούσομαί σου, ἔφη, 35
ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται· κελεύσας
ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι αὐτόν.

24 fin h^r + εφοβηθη γαρ μηποτε αρπασαντες αυτον οι
Ιουδαιοι αποκτε(ι)νωσι, και αυτος μεταξυ εγκλημα εχη ως
αργυριον ειληφως. 27 εστιν : H, R, TW. 28 H [κατηγ. . .
αυτων] | κατηγ. : R + [αυτον] 29 εγκλημα : h^r + εξηγαγον
αυτον μολις τη βια 30 , εξαυτης : T εξ αυτων, | προς
αυτον : T αυτους 34 R επαρχιας 35 του : h τω

28 δεξιοβολους 24 fin + επι Καισαρειαν 29 νομου
Μωυσεως και Ιησου τινος 30 εσεσθαι : + υπο των Ιου-
δαιων | fin + ερωσο 32 πορευεσθαι 34.35 αναγν. δε
την επιστολην και επερωτ. τον Παυλον · εκ π. επαρχιας ει-
εφη · Κιλιξ. και πυνθομ. εφη · ακουσομαι σου οταν

- 24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ πρεσβυτέρων τινῶν καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι
 2 κατὰ τοῦ Παύλου. κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων· πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ διορθωμάτων γινομένων
 23,26; 26,25. 3 τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντη τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ
 4 πάσης εὐχαριστίας. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐνκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως
 17,6. 5 τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινῶντα στάσεις πᾶσιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς
 21,28. 6 τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως, ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπέ-
 23,30. 8 ρασεν βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, ¹ παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων
 9 ἐπιγνῶναι ὃν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως
 10 ἔχειν. Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθύμως τί
 21,17. 11 περὶ ἑμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι, δυναμένου σου ἐπιγνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι δώδεκα
 12 ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπίστασιν ποιῶντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συνα-
 13 γωγαῖς οὔτε κατὰ τὴν πόλιν, οὔδὲ παραστήσαι

2 αὐτου : [H]—W 2.8 W προνοίας π. τε κ. πανταχου.
 4 Η επιεικία 6 εκρατησαμεν, : h^r + και κατα τον ημετερον νομον ηθελησαμεν κριται. (v. 7) παρελθων δε Λυσιας ο χιλιαρχος μετα πολλης βιας εκ των χειρων ημων απηγαγεν. (v. 8) κελευσας τους κατηγορους αουτου ερχεσθαι επι σι.
 11 Η επιγνωναι, | Ιερουσαλημ : H,R,TW.

1 πεντε : τινας | των πρεσβ. 2 κατορθωματαυ
 5 στασιν 9 ειποντος δε αουτου ταυτα συνεπεθεντο και
 10 κριτην δικαιον | ευθυμοτερον 11 μοι : + η 12 επι-
 ουστασιν

ὄννανταί σοι περὶ ὧν νυνὶ κατηγοροῦσίν μου.
 ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέ- 14 5.
 γουσιν αἴρεσιν οὕτως λατρεύω τῷ πατρὶ φθεῶ,
 πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν
 τοῖς προφήταις γεγραμμένοις, ἐλπίδα ἔχων εἰς 15 Dn 12,2.
 τὸν θεόν, ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνά- J 5,28.29.
 στασιν μέλλειν ἔσεσθαι δικαίων τε καὶ ἀδίκων.
 ἐν τούτῳ καὶ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσκοπον συνείδησιν 16 23,1.
 ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ
 παντός. δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων ἐλεημοσύνας ποιήσων 17 R 15,25.26.
 εἰς τὸ ἔθνος μου παρεγενόμην καὶ προσφοράς, G 2,10.
 ἕν ἐν αἷς εὐρὸν με ἠγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ 18 21,27.
 ὄχλου οὐδὲ μετὰ θυροῦ βου, τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας 19
 Ἰουδαῖοι, οὗς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατη- 20
 γορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς ἐμέ. ἢ αὐτοὶ οὗτοι
 εἰπάτωσαν τί εὐρὸν ἀδίκημα στάντος μου ἐπὶ τοῦ
 συνεδρίου, ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς ἧς ἐκέκραξα 21 23,6.
 ἐν αὐτοῖς ἐστὼς ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ
 κρίνομαι σήμερον ἐφ' ὑμῶν. Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοὺς 22 23,28.
 ὁ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ,
 εἶπας· ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῆ, δια-
 γνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς· διαταξάμενος τῷ ἑκατον- 23 27,3.
 τάρχῃ τηρεῖσθαι αὐτὸν ἔχειν τε ἄνεσιν καὶ μηδένα
 κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ. Μετὰ 24
 δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν
 Δρουσίλλῃ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ οὖση Ἰουδαία μετε-
 πέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ
 τῆς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν πίστεως. διαλεγόμενον 25
 δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ
 τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔμφοβος γενόμενος

15 εἰς : T προς 19 H εμε, —

14 — τοις ἐν 15 ἐσεσθαι : + νεκρων 16 ἔχων |
 — δια παντος 18 ἐν οἰς 19 δεῖ 20 εὐρον : + ἐν
 ἐμοι 21 ἐφ' : ὑφ 22 ἀκουσας δε ταυτα ο Φηλ. ανεβ. α.
 23 ὑπηρετεῖν : + η προσερχεσθαι 25 μελλ. : + ἐσεσθαι

24,26—25,9. Πραξεις Αποστολων

ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· τὸ νῦν ἔχον πορεύου, καιρὸν
 26 δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαι σε· ἄμα καὶ ἐλπίζων
 ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου·
 διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὠμίλει
 25,9. 27 αὐτῷ. Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν διά-
 δοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτα
 καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπε τὸν
 Παῦλον δεδεμένον.

25 Φῆστος οὖν ἐπιβάς τῇ ἐπαρχίᾳ μετὰ τρεῖς
 ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρίας,
 24,1. 2 ἐνεφάνισάν τε αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι
 τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν
 23,15. 3 αὐτὸν ἰαίτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μετα-
 πέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦντες
 4 ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν. ὁ μὲν οὖν Φῆστος
 ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον εἰς Καισαρίαν,
 5 ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι· οἱ οὖν
 ἐν ὑμῖν, φησίν, δυνατοὶ συνκαταβάντες, εἴ τί ἐστιν
 6 ἐν τῷ ἀνδρὶ ἄτοπον, κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ. Δια-
 τρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας οὐ πλείους ὀκτῶ ἢ
 δέκα, καταβάς εἰς Καισαρίαν, τῇ ἐπαύριον καθ-
 ίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον
 7 ἀχθῆναι. παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν
 αὐτὸν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι,
 πολλὰ καὶ βαρῆα αἰτιώματα καταφέροντες, ἃ οὐκ
 8 ἴσχυον ἀποδείξαι, τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου δι-
 οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ
 24,27. 9 ἱερὸν οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἡμαρτον. ὁ Φῆστος
 δὲ θέλων τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι, ἀπο-

26 Η δοθ. [αυτω] 27 θελων . . . δεδεμ. : h^r τον δε
 Παυλον εισεν εν τηρησει δια Δρουσίλλαν 25,1 R επαρχια
 hTW -χειω

25 καιρω δε επιτηδιω 26 Παυλου : + οπως λυση
 αυτον | ωμλει : διελεγετο 27 χαριτας 25,2 ο αρμερευς
 5 ατοπον : τουτω 6 — ου πλειους

κριθεις τῷ Παύλῳ εἶπεν· θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα
 ἀναβάς ἐκεῖ περὶ τούτων κρινθῆναι ἐπ' ἐμοῦ;
 ἔειπεν δὲ ὁ Παῦλος· ἐστὼς ἐπὶ τοῦ βήματος 10
 Καίσαρός εἰμι, οὐ με δεῖ κρῖνεσθαι. Ἰουδαίους
 οὐδὲν ἠδίκηκα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.
 εἰ μὲν οὖν ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά 11
 τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν
 ἔστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν μου, οὐδεὶς με δύ-
 νηται ἀντοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.
 τότε ὁ Φῆστος συνλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου 12
 ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα
 πορεύσῃ.

Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν Ἀγρίππας ὁ 13
 βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισαρίαν
 ἀσπασάμενοι τὸν Φῆστον. ὡς δὲ πλείους ἡμέρας 14 24,27.
 διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ
 κατὰ τὸν Παῦλον λέγων· ἀνὴρ τίς ἐστιν κατα-
 λειμμένοσ ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, περὶ οὗ γενο- 15
 μένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι
 κατ' αὐτοῦ καταδίκην· πρὸς οὓς ἀπεκρίθην ὅτι 16
 οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄν-
 θρωπον πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον
 ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς τόπον τε ἀπολογίας λάβοι
 περὶ τοῦ ἐγκλήματος. συνελθόντων οὖν αὐτῶν 17
 ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος τῇ ἐξῆς
 καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν
 ἄνδρα· περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν 18
 αἰτίαν ἔφερον ὧν ἐγὼ ὑπενόουν πονηρῶν, ζητήματα 19 18,15.
 δὲ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς

11 TW οὐδὲν ἔστιν 13 h^a ἀσπασσομενοι 14 H κατα-
 λειμμενος 16 τε : h δε | 17 HW— αυτων 18 hT
 πονηραν

10 ἠδίκησα 15 δικην 16 ανθρωπον : + εις απωλειαν
 18 εφεφερον

25,20—26,2. Πραξεις Αποστολων

- αὐτὸν καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφρασκεν
 20 ὁ Παῦλος ζῆν. ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν περὶ
 τούτων ζήτησιν ἔλεγον εἰ βούλοίτο πορεύεσθαι εἰς
 21 Ἱεροσόλυμα κάκει κρίνεσθαι περὶ τούτων. τοῦ
 δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς
 τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι
 αὐτὸν ἕως οὗ ἀναπέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.
 L 23,8. 22 Ἄγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον· ἐβουλόμην καὶ
 αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι· αὐριον, φησίν,
 Mt 10,18. 23 ἀκούσῃ αὐτοῦ. Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος
 τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς
 φαντασίας καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον
 σὺν τε χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσιν τοῖς κατ' ἐξοχὴν
 τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φήστου ἤχθη
 2.7. 22,22. 24 ὁ Παῦλος. καὶ φησιν ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα βασιλεῦ
 καὶ πάντες οἱ συνπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε
 τοῦτον περὶ οὗ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων
 ἐνέτυχόν μοι ἐν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε,
 25 βοῶντες μὴ δεῖν αὐτὸν ζῆν μηκέτι. ἐγὼ δὲ κατε-
 λαβόμεν μηδὲν ἄξιον αὐτὸν θανάτου πεπραχέναι.
 αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν
 26 ἔκρινα πέμπειν. περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ
 κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὧμων
 καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως
 27 τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τί γράψω· ἄλογον
 γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον μὴ καὶ τὰς κατ'
 26 αὐτοῦ αἰτίας σημάναι. Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν
 Παῦλον ἔφη· ἐπιτρέπεται σοι περὶ σεαυτοῦ λέγειν.
 τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο·
 2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βα-
 σιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγημαὶ ἐμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ

24 Ἐ ενετυχεν

26,1 περι : ΚW υπερ

20 την : pr εις | τουτου (1^ο) 21 πεμφω 22 Φηστον : +
 εφη | αυριον : pr ο δε 24 επιβοωντες 25 καταλαβομενος
 26 εχω τι γραφαι

μέλλων σήμερον ἀπολογεῖσθαι, μάλιστα γνώστην 3
ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθνῶν τε
καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαι μακροθύμως ἀκοῦσαί
μου. Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου ἐκ νεότητος τὴν 4
ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν τε
Ἱεροσολύμοις ἴσασι πάντες Ἰουδαῖοι, προγινώ- 5 23,6. Ph 3,5.
σκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι
κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας
θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος. καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι 6 23,20.
τῆς εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαγγελίας γενομένης
ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος, εἰς ἣν τὸ δω- 7 24,15.
δεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα νύκτα καὶ ἡμέραν
λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος
ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ. τί ἄπιστον 8
κοίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;
ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαντῶ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ 9 9-20 :
τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι· ὁ 10 9,1-29 ;
καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς τε 22,3-31.
τῶν ἁγίων ἐγὼ ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα τὴν παρὰ
τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών, ἀναιρουμένων τε
αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον, καὶ κατὰ πάσας τὰς 11
συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς ἠνάγκαζον
βλασφημεῖν, περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς
ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. Ἐν οἷς 12
πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ
ἐπιτροπῆς τῆς τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ 13
τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόνθεν ὑπὲρ τὴν
λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμπαν με φῶς καὶ
τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους· πάντων τε κατα- 14
πεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λέ-

3 T σε οντα 4 εκ : T pr την | παντες : T+ οι
5 T θρησκιας 7 hW καταντησειν 10 h- τε 10

8 ζητηματων : + επισταμενος | δεομαι : + σου 6 εις :
προς | - ημων 7 βασιλεν Αгриппα 8 τι ; απιστον
12 εν οις : + και | της : + παρα 14 γην : + δια τον
φροβον εγω μονος

- γουςαν πρὸς με τῇ Ἑβραϊδι διαλέκτῳ· Σαούλ Σαούλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα
 15 λακτίζειν. ἐγὼ δὲ εἶπα· τίς εἶ, κύριε; ὁ δὲ κύριος
 Εξ 2,1,3. 16 εἶπεν· ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. ἀλλὰ
 ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο
 γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ
 Jr 1,7. 17 μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί σοι, ἔξαι-
 1 Chr 16,35. ρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῶν ἔθνῶν, εἰς
 Dt 33,8. 18 οὓς ἐγὼ ὑποστέλλω σε ἵ ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν,
 Is 35,5; 42,7.16; τοῦ ἐπιστρέψαι ὑπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς
 81,1. ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν, τοῦ λαβεῖν
 E 2,2. Col 1,13. αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κλήρον ἐν τοῖς
 G 1,16. 19 ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ
 Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθής τῇ οὐρανίῳ
 Mt 8,8. 20 ὀπτασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτόν τε καὶ
 Ἱεροσολύμοις, πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας,
 καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν καὶ ἐπι-
 στρέφειν ἐπὶ τὸν θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα
 21,30.31. 21 πράσσοντας. Ἔνεκα τούτων με Ἰουδαῖοι συλλα-
 βόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρώωντο διαχειρίσασθαι.
 L 24,44—47. 22 ἐπικουρίας οὐν τυχῶν τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἄχρι τῆς
 ἡμέρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρόμενος μικρῷ τε
 καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προφῆται
 1 K 15,20. 23 ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ Μωϋσῆς, εἰ
 παθητὸς ὁ Χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως
 νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ τε λαῷ καὶ
 24 τοῖς ἔθνεσιν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένον
 ὁ Φῆστος μεγάλῃ τῇ φωνῇ φησὶν· μαίνη, Παῦλε·
 τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει.
 25 ὁ δὲ Παῦλος· οὐ μαίνομαι, φησὶν, κράτιστε Φῆστι.

16 εἶδες : HW+ με 17 TW σε, αν. 20 Ἱεροσολύμοις :
 TW—, : W+ εἰς | TW Ἰουδαίας καὶ 21 ἐν : T pr
 οντα

15 — κυριος | Ἰησ. : + ο Ναζωραιος 18 αυτων :
 τυφλων 24 γραμματα : + επιστασθαι

ἀλλὰ ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγομαι. ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, 26 J 18,20.
 πρὸς ὃν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν γὰρ αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐθέν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν γωνία πεπραγμένον τοῦτο. πιστεύεις, 27
 βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις. ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον· ἐν 28 11,26.
 ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι. ὁ δὲ Παῦλος· 29
 εὐξαίμην ἂν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν μεγάλῳ οὐ μόνον σὲ ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιοῦτους ὁποῖος καγὼ εἰμι, παρεκτός τῶν δεσμῶν τούτων. Ἀνέστη 30
 τε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν ἢ τε Βερνίκη καὶ οἱ συνκαθήμενοι αὐτοῖς, καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν 31
 πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι οὐδὲν θανάτου ἢ δεσμῶν ἄξιον πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. Ἀγρίππας 32 25,11.
 δὲ τῷ Φῆστῳ ἔφη· ἀπολεύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν 27 25,12.
 Ἰταλίαν, παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινὰς ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ σπειρίῳ Σεβαστῆς. ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἄδραμυττηνῶ μέλλοντι πλεῖν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνοιο Θεσσαλονικέως· τῇ τε ἑτέρα κατήχηθημεν εἰς Σιδῶνα, φιλανθρωπῶς τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους

26 K— και | KW— τι 28 ποιησαι : h^a γενεσθαι (forte με πειθεισ προ πεποιθας) 29 T ευξαμην | HW και εγω 31 αξιον : hT+ τι 27,2 H Ἀδραμυττηνω W Ἀδραμυττηνω

26 — ουθεν 28 Χρηστιανον 29 πολλω 30 και ταυτα ειποντος ανεστη 27,1 pr και ουτως εκρινεν αυτον ο ηγεμων αναπεμπεσθαι Καισαρι | ημας : τους περι τον Παυλον 2 Θεσσαλονικεων δε Αρισταρχος και Σεκουνδος 3 Ιουλιανος

- 4 πορευθέντι ἐπιμελείας τυχεῖν. κάκειθεν ἀναχθέντες
 5 ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους
 6 εἶναι ἐναντίους, τὸ τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κι-
 λικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθαμεν
 7 εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. Κάκει εὐρῶν ὁ ἑκατον-
 τάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν
 8 ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις
 9 βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν
 Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπε-
 10 πλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, μόλις τε
 παραλεγόμενοι αὐτὴν ἤλθομεν εἰς τόπον τινα
 καλούμενον Καλοὺς λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις
 11 Λασέα. Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ
 12 ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν
 νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρήγει ὁ Παῦλος
 13 λέγων αὐτοῖς· ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ἔβρωσ
 καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ
 14 πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσε-
 15 σθαι τὸν πλοῦν. ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ
 καὶ τῷ ναυκλήρῳ μᾶλλον ἐπέιδετο ἢ τοῖς ὑπὸ
 16 Παύλου λεγομένοις. ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος
 ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείονες
 ἔθεντο βουλήν ἀναχθῆναι ἐκεῖθεν, εἴ πως δύναντο
 17 καταστήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα
 τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον.
 18 Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως
 19 κεκρατηκῆναι, ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν
 20 Κρήτην. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν κατ' αὐτῆς
 21 ἄνεμος τυφωνικός ὁ καλούμενος εὐρακύλων· συν-
 22 αρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου

2 K 11,25,26.
 I.v 16,29.

5 διαπλευσ. : h^r+ |δι ημερων δεκάπεντε| | W κατη-
 θεομεν 8 T πολισ ην | TW Λασαία

5 Μυρα : Λυστρα(ν) 8 Αλασσα 13 Ἄσσον εἰ Ἄσσον
 14 ευροκλυδων

τοφθαλμῆν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.
 σίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Καῦδα 16
 ἤρυσαμεν μόλις περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης,
 ἡ ἀραντες βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννόντες τὸ 17
 σίον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέ-
 σω, χαλάσαντες τὸ σκευός, οὕτως ἐφέροντο.
 ἠρόρως δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν 18
 ποιοῦντο, καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν 19
 τοῦ πλοίου ἔρριψαν. μῆτε δὲ ἡλίου μῆτε ἀστρων 20
 φαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε
 καὶ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο ἐλπίς
 ἵνα τοῦ σῶζεσθαι ἡμᾶς. Πολλῆς τε ἀσιτίας 21
 ἀρχούσης τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν
 ἔειπεν· ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι
 ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδοῦσαί τε τὴν
 ἡμετέραν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. καὶ τὰ νῦν παραινῶ 22
 ὑμῖς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται
 ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου. παρέστη γάρ μοι 23
 ἡμετέρῃ τῇ νυκτὶ τοῦ θεοῦ οὐ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω,
 ὁ θεὸς λέγων· μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε 24 28,11.
 παραστήσει, καὶ ἰδοὺ κεχάρισται σοι ὁ θεὸς
 ὡς πρὸς τὸν πλέοντα μετὰ σοῦ. διὸ εὐθυμεῖτε, 25
 ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται
 ἡμετέρῃ ὡς τὸν τρόπον λελάληται μοι. εἰς νῆσον δέ 26 28,1.
 ἡμετέρα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. Ὡς δὲ τεσσαρεσκαί- 27
 ἑκατὴ νῆξ ἐγένετο διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ
 ἠέρι, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται
 ἵνα ἔσωσιν τινὰ αὐτοῖς χώραν. καὶ βολίσαντες 28
 ἡμῶν ὄργυιᾶς εἴκοσι, βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ
 ἡμῶν βολίσαντες εὗρον ὄργυιᾶς δεκαπέντε· φοβού- 29
 μένοί τε μὴ πού κατα τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν,

15 ἐπιδόντες : h^r + τω πλεοντι καὶ συστειλαντες τα ιστια
 TW Κλαῦδα 19 W ἐρριψαν 28 εἰμι : T+ εγω
 H Ἀδρια | h προσαχεῖν

17 σκευός : ιστιον | ἐφερομεθα 19 ἐρριψαμεν 27 ἐπε-
 ρηρεῖτο | προσεγγίζειν 28 καὶ 1^ο : οἰτινες 29 ἐκπεσωσιν

- 30 ἐκ πρόμνης δρίπαντες ἀγκύρας τέσσαρας εἶχοντο
 ἡμέραν γενέσθαι. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων
 φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκά-
 φην εἰς τὴν θάλασσαν προφάσει ὡς ἐκ πρόφης
 31 ἀγκύρας μελλόντων ἐκτείνειν, εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ
 ἑκατοντάρχη καὶ τοῖς στρατιώταις· ἐὰν μὴ οὗτοι
 μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε.
 32 τότε ἀπέκοψαν οἱ στρατιῶται τὰ σχοινία τῆς
 27. 33 σκάφης καὶ εἶασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. Ἄχρι δὲ οὐ
 ἡμέρα ἤμελλεν γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος
 ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων· τεσσαρεσκαί-
 δεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι
 1 Sm 14,45. 34 διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. διὸ παρακαλῶ
 2 Sm 14,11. ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς
 Mt 10,80. ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν
 J 6,11. 1 T 4,4. 35 θριξ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀπολεῖται. εἶπας δὲ ταῦτα
 καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον
 36 πάντων καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. εὐθυμοὶ δὲ
 γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς.
 37 ἡμεθα δὲ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ ἐν τῷ πλοίῳ διακόσαι
 38 ἑβδομήκοντα ἕξ. κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκού-
 φιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν
 39 θάλασσαν. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ
 ἐπεγίνωσκον, κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα
 αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύοντο εἰ δύναιντο ἐξῶσαι
 40 τὸ πλοῖον. καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶω
 εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας
 τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμωνα τῷ
 41 πνεοῦση κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. περιπεσόντες
 δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπέκειλαν τὴν ναῦν, καὶ

29 HW ηυχοντο
επιιδους και ημν

33 T εμελλεν
37 διακοσαι : X ως

35 εσθιειν : H⁺ +
39 X εκσωσαι

30 εκφυγειν | — προφασει 34 προσλαβειν | ημε-
 τερας | πεσειται 36 μετελαμβανον 37 εξ : πεπι
 39 δυνατον

Πραξεις Αποστολων 27,42—28,7.

προφρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἥ δὲ
 α ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας. Τῶν δὲ στρατιωτῶν 42
 βουλῆ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν,
 μὴ τις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ· ὁ δὲ ἑκατοντάρχης 43
 βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκόλυσεν αὐτοὺς
 τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους
 κολυμβᾶν ἀπορίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέ-
 ναι, ¹ καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς 44 22-25.
 δὲ ἐπὶ τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. καὶ οὕτως
 ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωμεν ὅτι Μελίτη 28
 ἡ νῆσος καλεῖται. οἱ τε βάρβαροι παρεῖχαν οὐ 2 27,8.
 τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἄπαντες γὰρ 2 K 11,27.
 πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑετὸν
 τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψῦχος. συστρέψαντος 3
 δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων τι πλῆθος καὶ ἐπι-
 θέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἐχιδνα ἀπὸ τῆς θέρμης
 ἐξελθοῦσα καθῆπεν τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ὡς δὲ 4
 εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμᾶμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς
 χειρὸς αὐτοῦ, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· πάντως
 φονεὺς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα
 ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν. ὁ μὲν 5 Mc 16,18.
 οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἔπαθεν
 οὐδὲν κακόν· οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν 6 14,11.
 πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. ἐπὶ
 πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων καὶ θεωρούντων
 μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλόμενοι
 ἔλεγον αὐτὸν εἶναι θεόν. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν 7
 τόπον ἐκείνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου

41 fin W+ των κυματων 48 W απορησιν. 28,1 H
 Μελιτήνη 4 H ειδαν 6 T εμπιπρασθαι W πιμπρασθαι |
 T μεταβαλλομενοι

41 διελυετο 44 επι γης 28,2 αναπαντες | προσανα-
 λαμβανον 3 διεξελθουσα | καθηπατο 5 αποτιναξαμενος
 387

- ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδέξαμενος ἡμᾶς τρεῖς
 8 ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. ἐγένετο δὲ τὸν πα-
 τέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίῳ συνε-
 χόμενον κατακεῖσθαι, πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν
 καὶ προσευξάμενος, ἐπιτιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἰάσατο
 9 αὐτόν. τούτου δὲ γενομένου καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐν
 τῇ νήσῳ ἔχοντες ἀσθενείας προσήρχοντο καὶ ἐθερα-
 10 πεύοντο, οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς
 καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὰς χρείας.
 11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ
 παρακεχειμακότη ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρινῷ, παρα-
 12 σήμῳ Διοσκούροις, καὶ καταχθέντες εἰς Συρα-
 13 κούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς, ὄθεν περιελ-
 θόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον. καὶ μετὰ μίαν
 ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου δευτεραῖοι ἦλθομεν
 14 εἰς Ποτιόλους, οὓς εὐρόντες ἀδελφούς παρεκλή-
 θημεν παρ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἐπτὰ· καὶ
 15 οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἦλθαμεν. κάκειθεν οἱ
 ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἦλθαν εἰς
 ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου φόρου καὶ Τριῶν
 ταβερνῶν, οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ
 27,8. 16 θεῷ ἔλαβε θάρσος. Ὅτε δὲ εἰσῆλθομεν εἰς
 Ῥώμην, ἐπετράπη τῷ Παύλῳ μένειν καθ' ἑαυτὸν
 σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.
 28,1. 17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συνκαλέσασθαι
 αὐτὸν τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελ-
 θόντων δὲ αὐτῶν ἔλεγεν πρὸς αὐτούς· ἐγώ, ἄνδρες

7 *κ*W ἡμερας τρεις 9 H [και] οι 12 W ἡμερας
 τριων 13 H περιελοντες 16 H εισηλθαμεν | εις : T+
 την | επετρ. τω Παυλω : h^r + ο εκατονταρχος παρεδωκεν
 τους δεσμοιους τω στρατοπεδαρχω, τω δε Παυλω επετραπη +
 | εαυτον : h^r + + εξω της παρεμβολης +

7 Πουπλιω 9 γενομ. : + υγιους 10 την χρειαν
 14 παρ : επ | εμμειναντες 15 — οι

ἀδελφοί, οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς
 ἔδει τοῖς πατράσι, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων
 παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες 18
 ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ τὸ μηδε-
 μίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί· ἀντι- 19 25,11.
 λεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων ἠναγκάσθη ἐπικαλέ-
 σασθαι Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων
 τι κατηγορεῖν. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρ- 20 26,6.7.
 ἐκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι· ἐνεκεν γὰρ
 τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περι-
 κίμαι. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπαν· ἡμεῖς οὔτε 21
 γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,
 οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν
 ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ πονηρόν. ἀξιοῦμεν δὲ 22 24,14. I. 2,34.
 παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἢ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς
 αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἡμῖν ἐστίν ὅτι πανταχοῦ
 ἀντιλέγεται. Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἤλθον 23
 πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, οἷς ἐξετίθετο
 διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, πείθων
 τε αὐτοὺς περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τε τοῦ νόμου
 Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωτὶ ἕως
 ἑσπέρας. καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, 24
 οἱ δὲ ἠπίστον· ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλή- 25
 λους ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν,
 ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ
 Ἡσαίου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν
 λέγων· 26

20 R ενεκεν 23 H ἤλθαν 24 ηπιστουν : H,R,TW·
 25 δε : T τε

18 οἵτινες : + πολλὰ 19 Ιουδ. : + και επικραζοντων·
 αιρε τον εχθρον ημων | κατηγ. : + αλλ ινα λυτρωσομαι
 την ψυχην μου εκ θανατου 23 ηκον | διαμαρτ. :
 παρατιθεμενος 25 υμων : ημων

28,27—31. Πραξεις Αποστολων

Is 6,9,10.

πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπὸν·
ἀκοῆ ἄκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε,
καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε·

27 ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου,
καὶ τοῖς ὠσίν βαρέως ἤκουσαν,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν·
μὴ ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς
καὶ τοῖς ὠσίν ἀκούσωσιν
καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν,
καὶ ἰάσομαι αὐτούς.

1^a 67,3; 98,8. 28 γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη
18,46. τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

30 Ἐνέμεινεν δὲ διετίαν ὄλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι,
καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς

28. 1,3. 31 αὐτόν, κηρῦσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ διδά-
σκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

28 H υμιν εστω | fin h^r + (v. 29) και ταυτα αυτου
ειποντος απηλθον οι Ιουδαιοι πολλην εχοντες εν εαυτοις
ζητησιν 31 T— Χριστου

27 εβαρυνθη 30 fin + Ιουδαιους τε και Ελληνας

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπό- **1** Act 9,15; 13,2.
 στολος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ, ὃ προ- **2** G 1,15.
 ἐπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς
 ἁγίαις ¹ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ **3** 2 Sm 7,12.
 σπέρματος Δαυεὶδ κατὰ σάρκα, τοῦ ὀρισθέντος **4** 9,5. Mt 22,42.
 υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύνης ἐξ
 ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου
 ἡμῶν, δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς **5** Act 26,16-18.
 ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ
 ὀνόματος αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ **6** 15,18. G 2,7,9.
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγα- **7** 1 K 1,2. 2 K 1,1.
 πητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἁγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ
 εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ
 Χριστοῦ.
 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ **8** 16,19. 1 Th 1,8.
 Χριστοῦ περὶ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν
 καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. μάρτυς γάρ **9** Ph 1,8.
 μου ἐστὶν ὁ θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματι
 μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδια-
 λείπτως μνηλεῖα ὑμῶν ποιῶμαι ¹ πάντοτε ἐπὶ τῶν **10** Act 19,21.
 15,23,32.

HTW Epistolas Catholicas Paulinis anteponunt, HR
 praemittunt *Επιστολαι Παυλου*, H praeterea indicem episto-
 larum singularum; epistolam ad Hebraeos datam HTW
 epistolis pastoralibus praemittunt, R postponit

¹ hTW Χριστον Ἰησον ² T αγιας, ³ TW αυτου του
⁶ W υμεις, ⁷ h^r— εν Ρωμη ⁹ W ποιουμαι,

³ γεννωμενον ⁴ προσορισθεντος ⁷ αγαπ. θ. : εν
 αγαπη θ. vl — ⁸ περι : υπερ ⁹ μου 1° : μοι

- προσευχῶν μου, δεόμενος εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐδο-
 θήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς
 Act 28,31. 11 ὑμᾶς. ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ
 χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι
 2 P 1,1. 12 ὑμᾶς, τοῦτο δὲ ἐστὶν συναποκατακληθῆναι ἐν ὑμῖν
 διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.
 J 15,16. 13 οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις
 προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθη ἄχρι
 τοῦ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν
 14 καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. Ἑλληνί-
 τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφει-
 Ps 119,46. 15 λήτης εἰμί· οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ
 1 K 1,18,24. Act 13,46. 16 ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. οὐ γὰρ
 ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον· δύναμις γὰρ θεοῦ
 ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ
 3,21.22. 17 τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ
 Hb 2,4. ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν,
 καθὼς γέγραπται· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.
 J 16,9. 18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ
 2 Th 2,12. ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν
 Act 14,15—17; 19 τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, διότι τὸ
 17,24—28. γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ
 Ps 19,2. H 11,3. 20 θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφανέρωσεν. τὰ γὰρ ἄορατα
 Job 12,7—9. αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν νοού-
 μενα καθοράται, ἧ τε αἰδῖος αὐτοῦ δύναμις καὶ
 E 4,18. 21 θεϊότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογητούς, ἵδιότι
 Ap 14,7. γνόντες τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ἠὲ χαρί-
 στησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς
 Jr 10,14. 22 αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία.
 1 K 1,20. 23 φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, καὶ ἠλλαξάν
 Ps 106,20. Dt 4,15—19.

10 RW μου δεόμενος, 15 h^r — τοῖς ἐν Ρώμῃ 16 H
 [πρωτον] 21 W ευχαριστησαν | HW αλλα

18 ουκ οιομαι 16 ευαγγ. του Χριστου | — εις
 σωτηριαν 17 δικαιος : + μου 18 την αληθ. : + του
 θεου 20 — αιδιος 23 ηλλαξαντο

τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνας
φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων
καὶ ἑρπετῶν. Διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς 24 Act 14,16.
ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκα-
θαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν
αὐτοῖς, οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ 25 9,5.
ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν
τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὃς ἐστὶν εὐλογητὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Διὰ τοῦτο παρέδωκεν 26
αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἶ τε γὰρ
θήλειαι αὐτῶν μετέλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν
εἰς τὴν παρὰ φύσιν, ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρσενες 27 Lv18,22; 20,13.
ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύ-
θησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες
ἐν ἄρσεσιν τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ
τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν
ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. Καὶ καθὼς οὐκ ἔδοκί- 28
μασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν
αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ
καθήκοντα, πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ πονηρίᾳ 29
πλεονεξίᾳ κακίᾳ, μεστοὺς φθόνου φόνου ξυδοῦ
δόλου κακοηθείας, ψιθυριστᾶς, ¹ καταλάλους, 30
θεοστυγεῖς, ὕβριστᾶς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας,
ἐφευρετᾶς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ¹ ἀσυνέτους, 31
ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀνελεήμονας· οἵτινες τὸ 32
δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες, διὰ τὸ τὰ τοιαῦτα
πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν, οὐ μόνον αὐτὰ
ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσουσιν.

27 T αρρ- ter | Η αρσεσιν, | Η αὐτοῖς 29 h
κακια πονηρ. πλεον. εἰ πον. κακια πλεον. (sic T) | Η
κακοηθιας 32 h επιγνωσκοντες | ποιουσιν . . . συνευδο-
κουσιν : h^a [οἱ] ποιουντες . . . [οἱ] συνευδοκουντες

24 διο και | εν εαυτοις 26 φυσιν : + χρῆσιν
27 αντιλαμβανοντες 28 - ο θεος 29 - δολου
31 αστοργ. : + ασπονδους 32 επιγ. : + ουκ ενοησαν

- Mt 7,2. J 8,7. 2 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὃ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων·
 ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις·
 2 τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων. οἶδαμεν δὲ ὅτι
 τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστὶν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοῦς
 3 τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. λογίξῃ δὲ τοῦτο, ὃ ἄν-
 θρωπε ὁ κρίνων τοῦς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ
 ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ;
 2 P 3,15. 4 ἢ τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς
 ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν
 ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει;
 5 κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον
 καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
 Ps 62,18. Prv 24,12. Mt 16,27. 6 καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ, ὃς
 2 K 5,10. J 5,29. 7 ὑποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· τοῖς μὲν
 καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν
 2 Th 1,8. 8 καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον· τοῖς δὲ
 ἐξ ἐριθείας καὶ ἀπειθοῦσι τῇ ἀληθείᾳ πειθο-
 1,16; 8,9. 9 μένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, ὀργὴ καὶ θυμὸς, ἰθλίψις καὶ
 στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ
 κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον
 10 καὶ Ἑλλήνος· δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ
 τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον
 Act 10,34. 11 καὶ Ἑλληνι. οὐ γὰρ ἐστὶν προσωπολημψία παρὰ
 1 P 1,17. 12 τῷ θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως
 καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ
 Mt 7,21. 13 νόμον κριθῆσονται· οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ νόμου
 1 J 3,7. Jc 1,22,25. δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ νόμου
 Act 10,35. 14 δικαιοθήσονται. ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον
 ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῶσιν, οὗτοι νόμον

2 δε : hT γαρ
 9 TW στενοχωρια επι
 [H]—W

8 H εριθιας | TW θυμος.
 11 W nov. sect. inc. 13 τω :

1 γαρ : + κριματι
 δικαιοκρισ. 13 εννομως
 οι τοιοιτοι

5 αποκαλ. : ανταποδοσεως | και
 13 fin + παρα θεω 14 ουτοι :

μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἶναι νόμος· οἵτινες ἐνδεύ- 15 ^{1,32.}
 κνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς
 καρδίαις αὐτῶν, συναρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνει-
 δήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατη-
 γοροῦντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ ὅτε 16
 κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ
 τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ 17 ^{Jc 2,19.}
 σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ καὶ ἐπαναπαύῃ νόμῳ καὶ
 καυχᾶσαι ἐν θεῷ¹ καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ 18 ^{Ph 1,10.}
 δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ
 νόμου, πέποιθᾶς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, 19 <sup>Mt 15,14.
L 18,9.</sup>
 φῶς τῶν ἐν σκότει,¹ παιδευτὴν ἀφρόνων, διδά- 20 ^{2 T 3,5.}
 σκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως
 καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ· ὁ οὖν διδάσκων 21 <sup>Ps 50,16—21.
Mt 23,3,4.</sup>
 ἕτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ
 κλέπτειν κλέπτεις; ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν μοι- 22
 χεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδῶλα ἱεροσυλεῖς;
 ὁς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ 23
 νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις; τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ 24 <sup>Is 52,5.
Ez 36,20.</sup>
 θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς
 γέγραπται. περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν νόμον 25 ^{Jr 4,4; 9,24,25.}
 πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾦς, ἡ περι-
 τομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. ἐὰν οὖν ἡ ἀκρο- 26 ^{G 5,6.}
 βυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσῃ, οὐχ
 ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθῆσεται;
 καὶ κρινεῖ ἢ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον 27
 τελοῦσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς
 παραβάτην νόμου. οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰου- 28 ^{J 8,15,39; 7,24.}
 δαϊὸς ἐστίν, οὐδὲ ἢ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περι-
 τομῇ· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περι- 29 <sup>Dt 30,6.
Kol 2,11.</sup>

14 νόμος : TiW, 16 ἡμερα οτε : KW η ἡμερα h
 ἡμερα η (vl text) | hRTiW κρινεῖ | hR Ἰησου Χριστου
 20 H νομω, — 23 W ατιμαζεις· 27 R νομου;

15 διαλογισμων 16 — μον 17 ει δε : ιδε 25 φυ-
 λασσης 27 — η εκ φ. ακροβ.

- τομή καρδίας ἐν πνεύματι οὐ γράμματι, οὐ ὁ
3 ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ. Τί
 οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια
 9,4. Dt 4,7.8. **2** τῆς περιτομῆς; ¹πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. πρῶτον
 Ps 147,19.20; 108,7.
 9,6; 11,29. **3** ¹τί γὰρ εἰ ἠπίστησάν τινες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν
 2 T 2,18. **4** τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει; μὴ γένοιτο·
 Ps 116,11. γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθῆς, πᾶς δὲ ἄνθρωπος
 Ps 51,6. ψεύστης, καθάπερ γέγραπται·

ὅπως ἂν δικαιοθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου

καὶ νικήσεις ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

- 5** εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν.
 τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν
6 ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω. ¹μὴ γένοιτο· ἐπεὶ
7 πῶς κρίνει ὁ θεὸς τὸν κόσμον; εἰ δὲ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς
 τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς
 6,1.2. **8** κρίνομαι; καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα καὶ
 καθὼς φασίν τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι ποιήσωμεν
 τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; ὣν τὸ κρίμα ἐν-
 δικόν ἐστιν.
 1,18—2,24. **9** Τί οὖν; προεχόμεθα; οὐ πάντως· προητιασά-
 μεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας πάντας ὅφ'
 Ps 14,1—3; 10 **10** ἁμαρτίαν εἶναι, καθὼς γέγραπται ὅτι
 58,2—4.
 οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἷς,
11 οὐκ ἔστιν [ὁ] συνίων, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν
 τὸν θεόν·

¹ H ὠφέλεια ² [γὰρ] : T—W ³ HW ; εἰ ηπιστ.
 τινες, ⁴ RW νικησης ⁷ δε : hRW γαρ | H κρινομαι.
⁸ και 2^ο : [H] ⁹ W υπο ¹¹ [ο] : hTW—H | TW
 συνίων | κ—ο | h ζητων

1 — ἡ 4 εστω 6 κρίνει 8 — και 2^ο | — τα 1^ο |
 ελθη : + εφ ημας 9 προκατεχομεν περισσων εἰ — ου
 παντως | τε : + πρωτον

- πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν· 12
 οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἔως
 ἐνός.
 τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, 13 Ps 5,10.
 ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, Ps 140,4.
 ἰὼς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν·
 ὧν τὸ στόμα ἄρᾶς καὶ πικρίας γέμει· 14 Ps 10,7.
 ὄξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα, 15 Is 59,7.8.
 σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, 16
 καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν. 17
 οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ὑπέναντι τῶν ὀφθαλ- 18 Ps 36,2.
 μῶν αὐτῶν.

Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ 19 2,12. G 3,22.
 νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ καὶ ὑπόδικος
 γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ· διότι ἐξ ἔργων 20 Ps 143,2.
 νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· 7,7. G 2,16.
 διὰ γὰρ νόμον ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.

Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέ- 21 Act 10,43.
 ρώται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προ- 1,17.
 φητῶν, δικαιοσύνη δὲ θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ 22
 Χριστοῦ, εἰς πάντα τοὺς πιστεύοντας· οὐ γὰρ
 ἔστιν διαστολή· πάντες γὰρ ἡμαρτον καὶ ὕστε- 23 9,19. 5,2.
 ροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, δικαιούμενοι δωρεὰν 24 5,1. E 2,8.
 τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἰλαστήριον 25 Lv 16,12—15.
 διὰ πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἐνδειξιν τῆς H 4,16. E 1,7.
 δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προ-
 γηγενότων ἁμαρτημάτων¹ ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ, 26

12 ποιων : hTW pr o | hW— ουκ εστιν 20 14 στομα :
 hW+ αυτων 22 Ἰησον : [H]—W | παντας : h^F W+ και
 επι παντας 25 πιστεως : hW pr της | T αυτου, δια

- πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ
 νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δι-
 1 K 1,20.81. 27 καιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. Ποῦ οὖν ἡ
 καύχησις; ἐξεκλείσθη. διὰ ποίου νόμου; τῶν
 G 2,16. 28 ἔργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως. Ἰ
 ζόμεθα γὰρ δικαιοῦσθαι πίστει ἄνθρωπον χωρὶς
 10,12. 29 ἔργων νόμου. ἢ Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον; οὐχί
 4,11.12. 30 καὶ ἐθνῶν; ναὶ καὶ ἐθνῶν, ἔειπερ εἰς ὁ θεὸς ὅς
 δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν
 21. 4,8; 8,4. 31 διὰ τῆς πίστεως. νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ
 Mt 5,17. τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο, ἀλλὰ νόμον ἰστάνομεν.
 4 Τί οὖν ἐροῦμεν εὐρηκέναι Ἀβραὰμ τὸν προ-
 2 πάτορα ἡμῶν κατὰ σάρκα; εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ
 ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα· ἀλλ' οὐ πρὸς
 Gn 15,6. G 3,6. 3 θεόν, τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ
 11,6. 4 τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. τῷ
 Mt 20,7.14. δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν
 5 ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα· τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πι-
 στεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογί-
 Ps 32,1.2. 6 ζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην· καθάπερ
 καὶ Δαυεὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου
 ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων·
 7 μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπε-
 καλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι·
 8 μακάριος ἄνθρωπος οὗ οὐ μὴ λογίσθαι κύριος
 ἁμαρτίαν.
 Gn 15,6. 9 ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; λέγομεν γάρ· ἐλογίσθη
 10 τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. πῶς οὖν

26 Ἰησοῦ : h^r — Ἰησοῦν v^l Ἰησοῦν : v^l + Χριστοῦ 28 γὰρ :
 hW οὖν 29 h μονῶν 30 W ἐπειπερ | H θεός, οὗ
 4,1 K — εὐρηκέναι 2 θεόν : TW. 5 T ἀσεβῆν | δικαιοσύνην :
 HW, R. T. 8 οὐ : h φ

26 — και 27 καυχῆσ. : + σου 28 λογιζόμεθα οὖν |
 δια πίστεως 29 μονός 31 ἰστανόμεν 4,1 ἐροῦμεν ;
 | πατέρα 6 καθὼς 9 περιτομῆν : + μόνον

ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστία;
 οὐκ ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροβυστία· ¹¹ καὶ σημεῖον Gn 17,10.11.
 ἔλαβεν περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς
 πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστία, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
 πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας,
 εἰς τὸ λογισθῆναι αὐτοῖς [τὴν] δικαιοσύνην, ¹² καὶ Mt 3,9.
 πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον 1 P 2,21.
 ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἴχνεσιν τῆς ἐν 2 K 12,18.
 ἀκροβυστία πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.
 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἢ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ ¹³ Gn 18,18;
 σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι κόσμος, 22,17.18.
 ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. εἰ γὰρ οἱ ἐκ ¹⁴
 νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις καὶ κατήρ-
 γηται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργά- ¹⁵ 3,20; 5,18;
 ζεται· οὐ δὲ οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις. 7,8.10.
 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ ¹⁶
 εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι,
 οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ
 πίστεως Ἀβραάμ, (ὃς ἔστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν,
 καθὼς γέγραπται ὅτι πατέρα πολλῶν ἔθνῶν τέ- ¹⁷ Gn 17,5.
 θεικά σε,) κατέναντι οὐ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζω- Is 48,13.
 ποιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ
 ὄντα ὡς ὄντα· ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπί- ¹⁸ Gn 15,5.
 στευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν
 ἔθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον· οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα
 σου· καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν τὸ ¹⁹ Gn 17,17.
 ἑαυτοῦ σῶμα [ἤδη] νενεκρωμένον, ἑκατονταετῆς
 που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας
 Σάρρας· εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διε- ²⁰ H 11,7.11.34.
 κρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει,

11 h περιτομην (TW—) | [τὴν] : RW—T 12 h^a
 [καὶ τοῖς fort pro καὶ αὐτοῖς] 19 h^r οὐ κατενοησεν |
 TW— [ἡδη] | TW εκατονταετής 20 HW ἀλλὰ

11 σφραγ. : + δια | λογισθ. καὶ αὐτοῖς εἰς δικ.
 18 wa : + η 18 fn + ὡς τα ἀστρα του ουρανου καὶ ὡς
 η ἀμμος της θαλασσης 19 εν τη πιστ.

21 δούς δόξαν τῷ θεῷ¹ καὶ πληροφορηθεῖς ὅτι ὁ
 8. Gn 15,6. 22 ἐπήγγελλται δυνατός ἐστιν καὶ ποιῆσαι. διὸ [καί]
 15,4. 23 ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Οὐκ ἐγράφη
 24 δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ
 δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογιζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν
 ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ
 Is 58,4.5. 25 νεκρῶν, ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν
 1 K 15,17. καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

8,24.28; 4,24. 5 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν
 Is 58,5. πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 E 8,12. 2 δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν [τῇ πίστει]
 8,28. εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώ-
 Jc 1,2.3. 3 μεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. οὐ μόνον
 δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες
 4 ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπο-
 Ps 22,6; 25,20. 5 μονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἡ δὲ ἐλπίς
 H 6,18.10. οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχται
 ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ
 6 δοθέντος ἡμῖν. ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν
 ἀσθενῶν ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν.
 7 ἴμόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθάνειται· ὑπὲρ
 γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθάνειν·
 J 8,16. 8 συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός
 1 J 4,10. ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ
 1,18; 2,5.8. 9 ἡμῶν ἀπέθανεν. πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιοθέντες
 νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ
 8,7. 10 ἀπὸ τῆς ὀργῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν
 τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ

22 [καί] : T—W 5,1 W εχομεν 2 [τῇ πίστει] :
 T—W 3 h καυχωμενοι 4.5 H ἐλπίδα, ἡ . . . κατασχυνει.
 6 . ετι γαρ (sic et hⁿ) : H · ει γε (hⁿ et εις τι γαρ τι ει γαρ
 τι ει δε [forti pro ειπερ]) W, ειγε

21 — και 1° 23 αυτω : + εις δικαιοσυνην 5,3 δε :
 + τουτο ιε 11 6 ετι 1° : εις τι | — ετι 2° 7 μογις
 8 — ο θεος | οτι : + ει 9 — ουν

μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ
αὐτοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ 11
θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι'
οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

Διὰ τοῦτο ὡσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία 12 Gn 2,17; 3,19.
εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας 6,23.
ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ
θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον —. ἄχρι 13 4,15.
γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἁμαρτία δὲ
οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου· ἀλλὰ ἐβασίλευσεν 14 1 K 15,21,22.
ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ 45,55.
τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς
παραβάσεως Ἀδάμ, ὃς ἐστὶν τύπος τοῦ μέλλοντος.
Ἄλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα· 15
εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέ-
θανον, πολλῷ μᾶλλον ἢ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ
δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ
Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. καὶ οὐχ 16
ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δῶρημα· τὸ μὲν
γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα
ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. εἰ γὰρ 17
τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν
διὰ τοῦ ἐνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεΐαν
τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης
λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἐνός
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνός παραπτώ- 18 1 K 15,22.
ματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως
καὶ δι' ἐνός δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους
εἰς δικαίωσιν ζωῆς· ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς 19 Lc 53,11.

11 Χριστοῦ : [H]—W 12 TW ἥμαρτον· (R—)
13 H ἐλλογαται | νομον 2^ο : H,R,TW· 14 h^r— μὴ 15 καὶ
1^ο : [H]—W 17 τω του ενος : h εν ενος W εν ενι | K [της
δωρεας] | h Χριστου Ἰησου

11 καυχόμεθα 12 — ο θανατος 2^ο 14 ἐπι τω : εν
τω 15 — εν 16 ἁμαρτηματος | fin + ζωης 17 — της
δικαιοσυνης 18 ενος 1^ο : + ανθρωπου, it 19 (2^ο)

- τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς
 4,15; 7,8. 20 δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. νόμος δὲ
 G 3,19. παρεισηλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐ
 δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ
 6,28. 21 χάρις, ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ
 θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιο-
 σύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
 κυρίου ἡμῶν.
- 3,5—8. 6 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα
 2 ἡ χάρις πλεονάσῃ; ἢ μὴ γένοιτο. οἷτινες ἀπε-
 θάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;
- G 3,27. 3 ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν
 Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;
- 1 P 3,21. 4 συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς
 Kol 2,12. τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν
 διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν
 Ph 3,10.11. 5 καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι
 γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ
 G 5,24. 6 καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες,
 ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα
 καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι
 7 δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν
 4. 8 δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν
 σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συνζήσομεν αὐτῷ,
 9 εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι
 H 9,26—28. 10 ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. ὁ
 γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ
 2 K 5,15. 11 δὲ ζῆ, ζῆ τῷ θεῷ. οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε
 1 P 2,24. ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ ζῶντας δὲ

6,8 H [Ἰησοῦν]

6,1 επιμενομεν εν 2 ζησωμεν 4 ουν : γαρ 5 αλλα :
 αμα 6 και τουτο 8 αυτω : τω Χριστω 11 υμεις · |
 — ειναι

τῷ θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μὴ οὖν βασιλευέτω 12 Gn 4,7.
 ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ ἄνθρωπῳ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ
 ὑπακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, μὴδὲ παρι- 13 12,1.
 σιάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ,
 ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν
 ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα δικαιοσύνης τῷ
 θεῷ, ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γὰρ ἐστε 14 1 J 3,6.
 ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν. Τί οὖν; ἁμαρτή- 15 5,17,21.
 σωμεν, ὅτι οὐκ ἐσμεν ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν;
 μὴ γένοιτο. οὐκ οἶδατε ὅτι ὅ παρισιάνετε ἑαυ- 16 J 8,34.
 τοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ὅ ὑπα- 2 P 2,19.
 κούετε, ἦτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς
 εἰς δικαιοσύνην; χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι 17
 τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν
 παρεδόθητε τύπον διδασκαλίας, ἐλευθερωθέντες δὲ 18 J 8,32.
 ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.
 ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς 19
 ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν
 δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνο-
 μίαν, οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα
 τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε 20
 τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. τίνα 21 Ez 16,61.63.
 οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; 8,6,18.
 τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. νυνὶ δὲ ἐλευ- 22 1 P 1,9.
 θερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ
 τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν,
 τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. τὰ γὰρ ὄφρῳνα τῆς 23 5,12.
 ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ
 αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

13 θεω 2^ο : W. 17 W διδασκαλίας. 19 ὑμων 1^ο : TW. |
 H [εἰς τὴν ἀνομίαν] 21 TW τότε; εἰ ἐπαισχυνεσθε· | W
 το μεν γαρ 22 H νυνι δέ,

11 fin + τω κυριω ημων 12 ταις επιθ. αυτ. : αυτη
 vi pr αυτη εν 16 η ουκ | — εἰς θανατον 17 εκ
 καθαρας καρδιας 19 δουλευειν (bis) | δουλα 2^ο :
 οπλα

- 7 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γὰρ νόμοι
λαλῶ, ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ'
2 ὅσον χρόνον ζῆ: ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι
ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ
3 κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. ἄρα οὖν
ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίζει ἐὰν γένη-
ται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἔλευ-
θέρῃ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτῆν
Kοl 2,14. 4 μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ. ὥστε, ἀδελφοί
μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ
σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ,
τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερωθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ
7-25. 6,21. 5 θεῷ. ὅτε γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα
τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς
μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ·
8,1,2. 6,2,4. 6 νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες
ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν και-
νότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι γραμματος.
Ex 20,14.17. Dt 5,18,21. 7 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νόμον·
τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἦδειν εἰ μὴ ὁ νόμος
11. 5,13. 8 ἔλεγεν· οὐκ ἐπιθυμήσεις· ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ
ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατηργάσατο ἐν ἐμοὶ
πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά.
9 ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς
Jc 1,15. Lv 18,5. 10 ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον,
καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς
H 3,13. 11 θάνατον· ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ
τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέ-
1 T 1,8. 12 κτεινεν. ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ
6,20. 13 ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθὴ. Τὸ οὖν ἀγαθὸν

4 Η ἐγερωθεντι ινα
κατειργασατο

6 ημας : [H]—W

8 HW

3 νομου : + του ανδρος
του 8 fin + ην

6 αποθανοντες : του θανα-
12 αγαθη : θαναμαση

ἔμοι ἐγένετο θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία,
 ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργα-
 ζομένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν
 ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. οἶδαμεν ¹⁴ P^a 51,7.
 γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικὸς ἐστίν· ἐγὼ δὲ σάρ- ^{18.} J 3,6.
 κινὸς εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν. ὁ ¹⁵
 γὰρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω
 τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ τοῦτο ποιῶ. εἰ δὲ ¹⁶ 12.
 ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύνφημι τῷ νόμῳ ὅτι
 καλός. νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ ¹⁷
 ἀλλὰ ἡ ἐνοικοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. οἶδα γὰρ ὅτι ¹⁸ Gn 6,5; 8,21.
 οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἐστίν ἐν τῇ σαρκί μου,
 ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ
 κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐ· οὐ γὰρ ὁ θέλω ποιῶ ¹⁹
 ἀγαθόν, ἀλλὰ ὁ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω.
 εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργά- ²⁰
 ζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.
 εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν ²¹
 τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται· συνή- ²²
 δομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἕσω ἄν-
 θρωπον, βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσίν ²³ G 5,17.
 μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου ^{1 P 2,11.}
 καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας
 τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσίν μου. Ταλαίπωρος ἐγὼ ²⁴
 ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ
 θανάτου τούτου; χάρις τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ²⁵ I K 15,57.
 τοῦ κυρίου ἡμῶν. ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν
 νοὶ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρ-
 τίας. Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χρι- ⁸ 31—39. 4.

13 H φ. αμαρτια δια 17 R οικουσα 19 W αλλ
 20 θελω : hTW+ εγω 23 εν 2^ο : [H] 25 χαρις : H+
 [δε] h ευχαριστω | T- μεν 8,1 fin h^r+ μη κατα
 σαρκα περιπατουσιν + αλλα κατα πνευμα

14 σαρκικος 15 - τουτο 16 καλον εστιν 18 αγαθον :
 pr το | ου : ουχ ευρισκω 19 ου θελω : μισω 22 θεου :
 νοος 25 χ. τω θεω : η χ. του θεου (vl του κυριου)

- 8,27. 7,28.24. 2 στῶ Ἰησοῦ. ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέν σε ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινεν
- J 1,14. Ph 2,7. Act 18,28; 15,10. H 2,17; 4,15. 3 τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἐχθρὰ εἰς θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας ἐκ νεκρῶν Χριστὸν Ἰησοῦν ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν.
- G 2,20. Ph 1,21. 10 11 12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοι υἱοὶ εἰσιν θεοῦ.
- 6,7.18. G 6,8. E 4,22-24. 13 14

2 σε : hR με (h^s σε interpol.) 6 TW ειρηνη. 9 W αλλ 11 R εγ. Χριστον [Ιησουν] εκ νεκρων | W— Ιησουν | H [και] τα | hRW δια το ενοικουν αυτου πνευμα 13 ζην : H, TW. 14 X υιοι θεου εισιν

3 — και περι αμαρτ. σωματος : της σαρκος

10 σωμα : + εστιν

13 του

οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, 15 ^{2 T 1,7.}
 ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν·
 Ἀββᾶ ὁ πατήρ. αὐτὸ τὸ πνεῦμα συναρτυρεῖ 16 ^{2 K 1,22.}
 τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν τέκνα θεοῦ. εἰ δὲ 17 ^{G 4,7.}
 τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν θεοῦ,
 συναρτυροῦντες δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συναρτυροῦμεν
 ἵνα καὶ συνοδοξασθῶμεν. Λογίζομαι γὰρ ὅτι 18 ^{2 K 4,17.}
 οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν
 μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. ἡ 19 ^{Kol 3,4.}
 γὰρ ἀποκαταδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν
 τῶν υἰῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται. τῇ γὰρ ματαιό- 20 ^{Ecc 1,2.}
 τητι ἢ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν
 ὑποτάξαντα, ἐφ' ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἢ κτίσις 21 ^{Gn 3,17-19;}
 ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς
 εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ
 θεοῦ. οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἢ κτίσις συναρτυροῦται 22
 καὶ συναρτυροῦται ἄχρι τοῦ νῦν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ 23 ^{2 K 5,2.}
 καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες
 ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς συναρτυροῦμεν υἰοθεσίαν
 ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος
 ἡμῶν. τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπο- 24 ^{2 K 5,7.}
 μένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, τί ἐλπίζει;
 εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς 25
 ἀπεκδεχόμεθα. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα 26
 συναρτυροῦται τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν· τὸ γὰρ τί
 προσευξόμεθα καθὼς δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ
 τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις·
 ὁ δὲ ἐρανῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα 27 ^{Ps 130,1.}
 1 K 4,5.

15 T δουλίας | h υιοθεσίας· εν . . . πατηρ, | H Αββᾶ
 20 BW επ | H (Ti?) ἐλπίδι (H 1895 invite ἐλπ-) 21 TW
 διοτι | T δουλίας 23 ημεῖς : [H]—W | H στ., v. ἀπεκδ.
 την 24 H βλ., τις ἐλπίζει; h βλ. τις, τι και ἐλπίζει (sic ei T)
 vi βλ. τις και υπομενει W βλ., τις [sic] ἐλπίζει

16 αυτο : pr ωστε 19 κτισσεως : πιστεωσ 20 ου
 θελουσα 22 οδυνει 23 — υιοθεσιαν 26 ταις ασθενειαις
 vi της δεησεως | υπερεντ. : + υπερ ημων

- τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ
E 1,11; 3,11. 28 ἁγίων. Οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεὸν
 πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν
Kol 1,18. 29 κλητοῖς οὖσιν. ὅτι οὗς προέγνω, καὶ προώρισεν
H 1,6. συμμόρφους τῆς εἰκόνης τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ
 30 εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὗς
 δὲ προώρισεν, τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὗς
 ἐκάλεσεν, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὗς δὲ ἐδι-
Ps 118,6. 31 καίωσεν, τούτους καὶ ἐδόξασεν. Τί οὖν ἐροῦ-
Mt 1,28. μεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ'
J 3,16. 32 ἡμῶν; ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ
 ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχί
Is 50,8. 33 καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; τίς
 ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ; θεὸς ὁ δικαίων·
Ps 110,1. 34 ἢ τίς ὁ κατακριτῶν; Χριστὸς [Ἰησοῦς] ὁ ἀποθανών.
1. 1 J 2,1. μᾶλλον δὲ ἐγερθεῖς, ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ,
 35 ὅς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. τίς ἡμᾶς χωρίσει
 ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενο-
 χωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος
Ps 44,28. 36 ἢ μάχαιρα; καθὼς γέγραπται ὅτι
2 K 4,11.
 ἐνεκεν σοῦ θανατούμεθα ὄλην τὴν ἡμέραν,
 ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
J 10,38. 37 ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγα-
 38 πῆσαντος ἡμᾶς. πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος
 οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστῶτα
 39 οὔτε μέλλοντα οὔτε δυνάμεις ἢ οὔτε ὕψωμα οὔτε
 βᾶθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς

28 συνεργεῖ : [H]W+ ο θεος | W ουσιν, 34 T
 κατακριτων | TW Χρ. Ιησους | εγερθεις : H+ [εκ νεκρων]
 | εστιν : R [καί] εστιν W και εστιν 35 Χριστου : hW
 θεου

27 αγίων : ημων 28 εις : + το 30 προωρισεν :
 προεγνω 32 ος ουδε υιου ιδιου 33,34 ο δικαίων ; τις ...
 αποθανων ; ... εγερθεις ; ... θεου ; ... υπερ ημων :
 35 Χριστου : θεου + της εν Χριστω Ιησου 37 δια τον
 αγαπησαντα 38 αγγελος | ουτε αρχαι : pr vl + ουτε
 εξουσια(ι) 39 - τις

χωρίζαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συν- 9
μαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι
ἀγίῳ, ὅτι λύπη μοί ἐστίν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος 2
ὁδύνη τῇ καρδίᾳ μου. ἠχόμην γὰρ ἀνάθεμα 3 Ex 32,32.
εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελ-
φῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα, οἵτινές 4 Ex 4,22.
εἰσὶν Ἰσραηλεῖται, ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ Dt 7,6; 14,1.2.
αἱ διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ
αἱ ἐπαγγελίαι, ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χρι- 5 Mt 1.
στὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὧν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλο- L 3,23-34.
γητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Οὐχ οἶον δὲ 6 J 1,1.
ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ πάντες 2,28. Nu 23,19.
οἱ ἐξ Ἰσραήλ, οὗτοι Ἰσραήλ· οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρμα 7 Gn 21,12.
Ἀβραάμ, πάντες τέκνα, ἀλλ'· ἐν Ἰσαὰκ κληθή-
σεται σοι σπέρμα. τοῦτ' ἐστίν, οὐ τὰ τέκνα τῆς 8 G 4,23.
σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα
τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα. ἐπαγγελίας 9 Gn 18,10.
γὰρ ὁ λόγος οὗτος· κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύ-
σομαι καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός. οὐ μόνον δέ, 10 Gn 25,21.
ἀλλὰ καὶ Ρεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ
τοῦ πατρὸς ἡμῶν· μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ 11
πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον, ἵνα ἢ κατ' ἐκ-
λογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένη, οὐκ ἐξ ἔργων 12 Gn 25,23.
ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη αὐτῇ ὅτι ὁ μείζων
δοιλεύσει τῷ ἐλάσσονι· ἰκανθὼς γέγραπται· τὸν 13 Mt 1,2.3.
Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα.

Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; 14 Dt 32,4.
μὴ γένοιτο. τῷ Μωϋσεῖ γὰρ λέγει· ἐλέησω ὃν ἂν 15 Ex 33,19.

5 σαρκα : h'T. | παντων : X, | αιωνας : TW,
8 W σαρκός, 13 XW καθαπερ

1 εν Χρ. Ιησου 4 η διαθηκη | η επαγγελια
6 Ισραηλιται 8 ου : pr οτι 11 κακον

- Ε 2,8. 16 ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. ἄρα οὖν
οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ
Ex 9,16. 17 ἐλεῶντος θεοῦ. λέγει γὰρ ἡ γραφή τῷ Φαραὼ
ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι
ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῆ τὸ
Ex 4,21; 7,8; 9,12; 14,4,17. 18 ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ. ἄρα οὖν ὃν θέλει
19 ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. Ἐρεῖς μοι οὖν·
τί ἔτι μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς
Is 29,16; 45,9. 20 ἀνθέστηκεν; ὦ ἄνθρωπε, μενοῦνγε σὺ τίς εἶ ὁ
ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ
Jr 18,6. 21 πλάσαντι· τί με ἐποίησας οὕτως; ἢ οὐκ ἔχει
ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ
Jr 50,25. 22 εἰς ἀτιμίαν; εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν
Is 13,5; 54,16. 2,4. 23 ὀργὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατόν αὐτοῦ ἤνεγκεν ἐν
πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς
E 1,8—12. 23 ἀπώλειαν, [καὶ] ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς
8,29. 24 δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευὴ ἐλέους, ἃ προητοίμασεν
24 εἰς δόξαν, οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ
Hos 2,25. 25 Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν; ὡς καὶ ἐν τῷ Ὁσηῆ
λέγει·

καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου

καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην·

- Hos 2,1. 26 καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς· οὐ
λαός μου ὑμεῖς,

ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος.

- Is 10,22,28. 27 Ἡσαίας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ· εἰάν ἢ ὁ
11,5. 28 ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θα-
λάσσης, τὸ ὑπόλειμμα σωθήσεται· λόγον γὰρ σεν-

19 τι : W+ ουν 23 [καὶ] : TW—H 23,24 TW
δοξαν; . . . ἐθνῶν, (H—;) 26 αυτοῖς : [H]—W 27 H
υπολειμμα

16 ευδοκουντος 18 θελει 1^ο : + ο θεος 20 επλασας
22 — ηνεγκεν ει σκευη : pr εις 25 — εν 27 καταλειμμα

τελῶν καὶ συντέμνων ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.
καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαίας· 29 Is 1,9.

εἰ μὴ κύριος Σαβαὼθ ἔγκατέλειπεν ἡμῖν σπέρμα,
ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γόμορρα
ἂν ὠμοιώθημεν.

Τί οὖν ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιο- 30 10,20.
σύνην κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν
ἐκ πίστεως· Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης 31 10,2.3.
εἰς νόμον οὐκ ἔφθασεν. διὰ τί; ὅτι οὐκ ἐκ 32 Is 8,11.
πίστεως ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων· προσέκοψαν τῷ λίθῳ
τοῦ προσκόμματος, καθὼς γέγραπται·

33 Is 8,14; 28,16.
Mt 31,42.44.

ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καὶ
πέτραν σκανδάλου,
καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχνυθή-
σεται.

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ 10 Act 22,3.
ἡ δέησις πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν.
μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' 2
οὐ κατ' ἐπίγνωσιν· ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ 3 9,31.32.
δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν ζητοῦντες στήσαι, τῇ
δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπειτάγησαν. τέλος γὰρ 4
νόμον Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.
Μωϋσῆς γὰρ γράφει ὅτι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ 5
νόμου ὁ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτῇ. ἡ 6
δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει· μὴ εἴπῃς
ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;
τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ τίς καταβή- 7
σεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ

28 συντεμνων : h^r W+ ἐν δικαιοσυνῃ, ὅτι λογὸν συντε-
μνημενον | W ο κύριος 29 T ἐγκατελ. 32 h ἐργων, (R.)
10,3 ἰδιαν : T+ δικαιοσυνῃ 5 W- ὅτι | W ὅτι ο ποιησ. αὐτα

31 νομον 2^ο : + δικαιοσυνης 32 ἐργων : + νομου
33 ο : πας ο | ου μη καταισχνυθη 10,1 αὐτων : του
Ἰσραηλ : + ἐστιν 5 ἐν αὐτοις

- Dt 30,14. 8 νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ τί λέγει; ἔγγυς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματι σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἐστιν τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν.
- 2 K 4,5. 9 σομεν. ὅτι ἐὰν ὁμολογήσης ἐν τῷ στόματι σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ·
- 10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι
- Is 28,16. 11 δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. λέγει γὰρ ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ κατασχνυθήσεται.
- Act 10,34; 15,9. 12 οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος· ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας
- Joel 3,5. 13 τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπι-
14 καλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται. πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσιν
- Is 52,7. 15 χωρὶς κηρύσσοντος; πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; καθὼς γέγραπται· ὡς ὠραῖοι οἱ
- Is 58,1. 16 πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων ἀγαθά. Ἄλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἦσατας γὰρ
- J 17,20. 17 λέγει· κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἢ δὲ ἀκοή διὰ ῥήματος Χριστοῦ.
- Ps 19,5. 18 στοῦ. ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε·
εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθύγγος αἰτῶν,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
- Dt 32,21. 19 ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; πρῶτος Μωϋσῆς λέγει·
ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει,
ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτω παροργιῷ ὑμᾶς.

8 κηρυσσομεν : R·W, 9 X ομολογ. το ρημα εν τω σι. σου οτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ 14 T δε ακουσονται 15 XW καθαπερ | ποδες : W+ των ευαγγελιζομενων ειρηνην, | T τα αγαθα

8 λεγει : pr vl + η γραφη 11 οτι πας 17 Χριστου : θεου

Ἡσαίας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· 20 Is 65,1.

εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν,

ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν.

πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· ὄλην τὴν ἡμέραν ἐξε- 21 Is 65,2.

πίτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα
καὶ ἀντιλέγοντα.

Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ 11 Ps 94,14.
1 Sm 12,22.
Jr 81,87.
Ph 3,5.

θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ
Ἰσραηλείτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς
Βενιαμείν.

οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ 2 1 Rg 19,10.14.
ὄν προέγνω. ἢ οὐκ οἴδατε ἐν Ἡλείᾳ τί λέγει ἡ
γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ;

κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, τὰ θυσια- 3 1 Rg 19,10.
στήριά σου κατέσκαψαν, κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος
καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου.

ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ 4 1 Rg 19,18.
ὁ χρηματισμός; κατέλιπον ἑμαυτῷ ἑπτακισχιλίους
ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ.

οὕτως 5 9,27.
οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λείμμα κατ' ἐκλογὴν
χάριτος γέγονεν· εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων,

ἔπει ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. Τί οὖν; 6 7 9,31.
ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἢ δὲ ἐκλογὴ
ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, ¹ καθάπερ

8 Is 29,10.
Dt 29,8.
γέγραπται· ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατα-
ρύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ

μὴ ἀκοῦειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ Δαυεὶδ 9 Ps 69,23.24;
35,8.
λέγει·

γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς
θήραν

καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς,

20 τοῖς bis : hW pr εν 11,2 R γραφη; ... Ισραηλ,
5 HW λίμμα 6 fin h^r W+ ει δε εξ εργων ουκετι εστι
(h^r [εστι]) χαρις, επει το εργον ουκετι χαρις (εργον) (W ουκ.
εστιν εργον) 7 επετυχεν 1° : W;

20 — αποτολμα και 21 προς 2° : επι | — και αντι-
λεγοντα 11,1 τον λαον : την κληρονομιαν | αυτου : + ον
προεγνω 2 fin + λεγων 4 κατελειπον 7 επεζητει 8 καθως

- 10 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν,
καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύνκαμψον.
- Dt 32,21. 11 Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν; μὴ γένοιτο·
Act 18,46. 11 ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἢ σωτηρία τοῖς
10,19. 12 ἔδνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς. εἰ δὲ τὸ
παραπτώμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος καὶ τὸ ἥτημα
αὐτῶν πλοῦτος ἔθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα
αὐτῶν.
- 13 Ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἔδνεσιν. ἐφ' ὅσον μὲν
οὖν εἰμι ἐγὼ ἔθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν
- 1 T 4,16. 14 μου δοξάζω, εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα
15 καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ
αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἢ πρόσλημψις εἰ
- Nu 15,17—21. 16 μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ
τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.
- E 2,11—14.19. 17 Εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ
ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συν-
κοινωνὸς τῆς ῥίζης τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας ἐγένου,
- J 4,22. 18 ἢ μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι,
19 οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάξεις ἀλλὰ ἡ ῥίζα σέ. ἐρεῖς
οὖν· ἐξεκλάσθησαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐνκεντρισθῶ.
- 20 ἢ καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει
12,16. 21 ἔστηκας. μὴ ὑψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· ἢ εἰ γὰρ
ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο,
- J 15,2.4. 22 οὐδὲ σοῦ φείσεται. ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀπο-
H 3,14. 22 τομίαν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομία,
ἐπὶ δὲ σέ χρηστότης θεοῦ, ἐὰν ἐπιμένῃς τῇ χρη-
- 2 K 3,16. 23 στότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. κάκεινοι δέ, ἐὰν
μὴ ἐπιμένωσιν τῇ ἀπιστίᾳ, ἐνκεντρισθήσονται·
δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς πάλιν ἐνκεντρίσαι

19 R πλ. αυτων; 21 εφεισατο : W+ μηπως | R ουδέ σου 22 θεου 1° : W. | χρηστοτητι : RW.

17 της ριζης : + και νι — 19 οι κλαδοι 20 υψηλοφρονει 22 πεσ. αποτομιαν . . . σε χρηστοτητα | — θεου 2° | επιμεινης 23 επιμεινωσιν

αυτούς. εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπησ 24
ἀγριελαιίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντριόσθης εἰς
καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν
ἐνεκεντριόσθησονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ. Οὐ γὰρ θέλω 25

L 21,24.
J 10,16.
12,16.

ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα
μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πώρῳσις ἀπὸ
μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρῳς οὐ τὸ πλήρωμα
τῶν ἐθνῶν εἰσέληθ, καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σω- 26
θήσεται, καθὼς γέγραπται·

Mt 23,39.
Is 59,20; 27,9.
Ps 14,7.

ἤξει ἐκ Σιών ὁ βνόμενος,

ἀποστρέψει ἄσεβειας ἀπὸ Ἰακώβ.

καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη,

27 Jr 31,33.34.
Is 27,9.

ὅταν ὑφέλωμαι τὰς ἡμαρτίας αὐτῶν.

κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς, κατὰ 28
δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· ἀμε- 29

ταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ
θεοῦ. ὡσπερ γὰρ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ θεῷ, 30

νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ, ὡς καὶ 31
οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει ἵνα καὶ

αὐτοὶ νῦν ἐλεηθῶσιν. συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς 32
τοὺς πάντας εἰς ἀπειθείαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ.

G 3,22.
1 T 2,4.

Ὡ βᾶθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· 33
ὡς ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχ-

9,23; 10,12.
Is 45,15.

νίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος 34

Is 40,13.
Job 15,8.
Jr 23,18.
1 K 2,16.

αὐτοῦ ἐγένετο;

ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἄνταποδοθήσεται 35

αὐτῷ;

24 B ελαια; 25 παρ: KW εν | HW αχρι | εισελθη: R-W. 30 hW νυνη | H απειθεια 31 ηπειθησαν: W, | νυν 30: [R]-W 32 H απειθιαν 33 H ω

25 - παρ | πηρωσις (caecitas) 30 γαρ: + και
32 τους παντας 10: τα παντα 33 - και 10

36 ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἢ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

- 6,11,18. 1 P 2,5. 12 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρομῶν τοῦ θεοῦ, παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν τῷ θεῷ εὐάρεστον, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· καὶ μὴ συνασχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.
- 1 K 12,11. E 4,7. 3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως.
- 1 K 12,12. 4 καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι πολλὰ μέλη ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πράξιν,
- 1 K 12,27. E 4,25. 5 ὡς οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, τὸ
- 1 K 12,4. 6 δὲ καθ' εἰς ἀλλήλων μέλη. ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητεῖαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·
- 1 P 4,10,11. 7 εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων,
- Mt 6,3. 8 ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλότῃ, ὁ προϊστάμενος
- 2 K 8,2; 9,7. 9 ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἰλαρότητι. ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι
- 1 P 1,22. 1 T 1,5. Am 5,15. 10 τῷ ἀγαθῷ· τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι,
- 2 P 1,7. Ph 2,8. Ap 3,15. Act 18,25. 11 τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ
- 1 Th 5,17. 12 κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει

12,1 hRW ευαρεστον τω θεω 2 h συνασχηματίζεσθαι α μεταμορφοῦσθαι | RW θεου το 4 h μελη πολλα 5 Ti (non T) μελη, 6 T διαφορα· 10 φιλοστοργοι : W. 11 κυριω : h^r καιρω

12,2 νοος : + υμων 3 χαριτος : + του θεου 5 - εσμεν | το : ο 7 ειτε ο διακωνων | ειτε διδασκαλιαν 8 - ειτε | προϊστανομενος 9 αποστυγ. : μισουντες

ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ¹ταῖς 13 H 13,2.
 χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν Mt 5,44.
 διώκοντες. εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλο- 14 I K 4,12.
 γεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαίρόν- Act 7,59.
 των, κλαίειν μετὰ κλαιόντων. τὸ αὐτὸ εἰς 15 Ps 35,13.
 ἀλλήλους φρονοῦντες· μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες 16 Prv 3,7; 11,20.
 ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. μὴ γίνεσθε 17,5.
 φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ 17 Prv 3,4. Lxx.
 ἀποδιδόντες· προνοοῦμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων I K 5,21.
 ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων H 12,14.
 ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες· μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, 18 Mc 9,50.
 ἀγαπητοί, ἀλλὰ ὁστε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται H 12,14.
 γάρ· ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Dt 32,35.
 κύριος. ἀλλὰ ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε 19 Lv 19,18.
 αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ Mt 5,39.
 ποιῶν ἄνθρωπος πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν 18,4.
 αὐτοῦ. μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν 20 Prv 25,21,22.
 τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν. Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις 21 Mt 5,44.
 ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία Tt 3,1. J 19,11.
 εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ οὐσαι ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι Prv 8,15.
 εἰσίν. ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ 2
 θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες
 ἑαυτοῖς κρίμα λήμψονται. οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ 3 I P 2,13,14;
 εἰσὶν φόβος τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ ἀλλὰ τῷ κακῷ. θέλεις 3,13.
 δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ,
 καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· θεοῦ γὰρ διάκονός 4 Ps 82,6.
 ἔστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆς, 12,19.
 φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῆ τὴν μάχαιραν φορεῖ· θεοῦ

13 χρείαις : h^r μνειαίς 14 HW— υμας 15 κλαίειν :
 hW pr και 20 W επι της κεφαλής α. 13,1 υποτ. :
 H,T,W. | W γάρ ἔστιν 3 h^a fort τω ἀγαθοεργῷ | ἐξουσίαν : W·

18 φρον. 1^ο : + ἀγαπητοί 17 καλά : + (ου μονον)
 ἐνωπιον του θεου (αλλα) και 20 εαν ουν ... εαν δε
 13,1 πασαις ἐξουσαις υπερ. υποτασσεσθε | υπο 1^ο : απο |
 ουσαι : + ἐξουσαι 3 των αγαθων εργων α. των κακων
 † — σοι | — το 1^ο

- γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὄργην τῷ τὸ κακὸν
 5 πράσσοντι. διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον
 6 διὰ τὴν ὄργην ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. διὰ
 τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ
 Mt 22,21. 7 θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. ἀπό-
 δοτε πᾶσιν τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον.
 τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος, τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον.
 G 5,14. 8 τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. Μηδενὶ μηδὲν ὀφεί-
 1 T 1,5. λετε, εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ὁ γὰρ ἀγαπῶν
 Ex 20,13—17. 9 τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν. τὸ γὰρ οὐ μοι-
 Lv 19,18. χεύσεις, οὐ φονεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐκ ἐπιθυμήσεις,
 Dt 5,17. καὶ εἴ τις ἕτερα ἐντολή, ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἀνα-
 κεφαλαιοῦται, ἐν τῷ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
 1 K 13,4. 10 ὡς σεαυτὸν. ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ
 Mt 22,40. ἔργάζεται· πληρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη. Καὶ
 E 5,14. 11 τοῦτο εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἤδη ὑμᾶς ἐξ-
 1 Th 5,6,7. ὑπνου ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σω-
 1 J 2,8. 12 τηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. ἡ νῦξ προέκοιεν, ἡ
 E 5,11. δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποδώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ
 2 T 1,10. σκότους, ἐνδυσώμεθα δὲ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. ὡς
 L 21,34. 13 ἐν ἡμέρᾳ ἐνσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κόμοις
 E 5,18. καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἐριδι-
 G 3,27. 14 καὶ ζήλῳ· ἀλλὰ ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν
 Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιῆσατε
 εἰς ἐπιθυμίαις.
 15,1. 1 K 8,9. 14 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε.
 Gn 1,29; 9,3. 2 μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. ὅς μὲν πιστεύει
 Kol 2,16. 3 φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. ὁ
 ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, ὁ δὲ

4 W εστιν εκδ. 8 h^r οφειλητε ηι οφειλοντες 9 H γαρ |
 h εν τουτω τω λογω | εν τω 2^ο : [H]—W 11 υμας : h
 ημας 12 δε 2^ο : [H] 13 h ερισι και ζηλοις 14 h τον
 χριστον Ιησουν

4 — εις οργην 5 διο υποτασσεσθε 9 το : γεγραπται
 κλεψ. : + ου ψευδομαρτυρησεις | ως εαυτον 10 ου
 κατεργαζεται 13 αποβαλωμεθα . . . και ενδ. τα | οπλα :
 εργα 14,1 λογισμων 2 εσθιειτω

μη ἐσθίων τὸν ἐσθιοντα μὴ κρινέτω, ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθῆσεται δέ, δυνατεῖ γὰρ ὁ κύριος στήσαι αὐτόν. ὃς μὲν [γὰρ] κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῦ πληροπορεῖσθω. ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. Οὐδείς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδείς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ κυρίῳ ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν. εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ θεοῦ. γέγραπται γάρ·

Mt 7,1.
Jc 4,11.12.

G 4,10.

G 2,20.
1 Th 5,10.

Act 17,31.
Mt 25,81.82.
2 K 5,10.

11 1m 45,23; 49,18.
Ph 2,10.11.

ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ.

ἄρα [οὖν] ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ θεῷ. Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ διὰ τὸ οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν. εἰ γὰρ διὰ βρωμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. μὴ τῷ βρωματί σου

12 G 6,5.

14 Mt 15,11.
Act 10,15.
Tt 1,15.

15 1 K 8,11—13.

5 [γὰρ] : T—RW 6 φρονεῖ : h^r +, καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ οὐ φρονεῖ 12 [οὖν] : T—W | W ἀποδώσει | τῷ θεῷ : [H]—W 13 hW— πρόσκομμα et η

4 κύριος : θεός 8 ἀποθνήσκομεν : -κωμεν 9 Χριστός : + καὶ | ἐξῆσεν : ἀνεστή + καὶ (ἀν)ἐξῆσεν 10 θεοῦ : Χριστοῦ 11 οἱ : εἰ μὴ 14 δι' αὐτοῦ

- Ττ 2,5. 16 *ἐκείνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν. μὴ*
 L 17,20. 17 *βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. οὐ γάρ*
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις,
ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι
 18 *ἀγίῳ· ὁ γὰρ ἐν τούτῳ δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρε-*
 12,18; 15,2. 19 *στος τῷ θεῷ καὶ δοκιμος τοῖς ἀνθρώποις. ἄρα*
οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν καὶ τὰ τῆς οἰκο-
 14. 20 *δομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. μὴ ἐνεκεν βρώματος*
κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ. πάντα μὲν καθαρὰ,
ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος
 1 K 8,13. 21 *ἐσθίοντι. καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ πιεῖν*
 22 *οἶνον μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει. σὺ*
πίστιν ἦν ἔχεις κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ. μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκι-
 Ττ 1,15. 23 *μάζει· ὁ δὲ διακρινόμενος ἐὰν φάγη κατακέκρωται,*
ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως
 14,1. 15 *ἁμαρτία ἐστίν. Ὅφειλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ*
τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ
 1 K 9,19;
 10,24.33. 2 *ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον*
 Ph 69,10. 3 *ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ*
ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἠρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέ-
γραπται· οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σὲ ἐπέ-
 4,23.24. 4 *πесαν ἐπ' ἐμέ. ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν*
 1 K 10,11. *ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπο-*
μονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν
 Ph 8,16. 5 *ἐλπίδα ἔχωμεν. ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς*
παρακλήσεως δῶη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλή-
 6 *λοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν*

19 hTW διωκομεν 21 H πειν | fin [R]W+ η σκαρ-
 δαλιζεται η ασθενει 22 W- ην 23 fin h^r+ Tw δε
 δυναμενω . . . αιωνας· αμην. (16,25—27) 15,8 TW σε
 4 εις : H pr [παντα] | εχωμεν : h+ της παρακλησεω,
 5 h Ιησουν Χριστον

16 υμων : ημων 18 εν τουτοις | δοκιμοις 20 απολλυε |
 καθαρα : + τοις καθαροις 21 προσκοπτει : λυπειται
 22 — ενωπ. του θεου 15,2 εκαστος γαρ υμων 4 προεγρ. :
 εγραφη | — δια 2^ο

ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ 7 Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ.

λέγω γὰρ Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς 8

Mt 15,24.
Act 3,25.

ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων, τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους 9

11,80.
2 Sm 22,50.
Ps 18,50.

δοξάσαι τὸν θεόν, καθὼς γέγραπται· διὰ τοῦτο ἔξομολογήσομαι σοὶ ἐν ἔθνεσιν καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

Dt 32,48.

καὶ πάλιν λέγει· εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ 10

11 Ps 117,1.

τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ πάλιν·

αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν κύριον,

καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

καὶ πάλιν Ἡσαίας λέγει·

12 Is 11,10.
Ap 5,5.

ἔσται ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί,

καὶ ὁ ὑνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν·

ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν.

Ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης 13 χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου.

Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ 14 περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης τῆς γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν.

τολμηρότερον δὲ 15 1,5; 12,3 ἐγραψα ὑμῖν ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ἀπὸ τοῦ

7 υμας, (T—) : KW ημας, (W—) 8 hW γενεσθαι
13 W πληροφορησαι υμας εν παση χαρα και ειρηνη 14 R
[της] 15 HW τολμηροτερωσ | TW υμας δια

9 εθνεσιν : + κυριε 11 παλιν : + λεγει | επαινε-
σατε 13 πληροφορησαι υμας (εν) παση χαρα και ειρηνη
14 αγαθ. : αγατης | αλληλους : αλλους 15 υμιν : +
αδελφοι | απο 2^ο : υπο

- 11,13. Ph 2,17. 16 θεοῦ¹ εἰς τὸ εἶναι με λειτουργὸν Χριστοῦ Ἰησοῦ
εἰς τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσ-
17 δεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ. ἔχω οὖν
τὴν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν·
1,5. 2 K 3,5. 18 οὐ γὰρ τολμήσω τι λαλεῖν ὧν οὐ κατειργάσατο
Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ
Mc 16,17. 19 ἔργῳ,¹ ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει
πνεύματος ἁγίου· ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλήμ καὶ
κύκλω μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκένοι τὸ
2 K 10,15.16. 20 εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον.
εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστὸς, ἵνα
Is 52,15. 21 μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ, ἀλλὰ καθὼς
γέγραπται·

οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψονται,
καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν.

- 1,13. 22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν
1,10.11. 23 πρὸς ὑμᾶς· νυνὶ δὲ μηκέτι τύπον ἔχων ἐν τοῖς
κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν
1 K 16,6. 24 πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ὡς ἂν πορεύωμαι
εἰς τὴν Σπανίαν· ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος
θεάσασθαι ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι
ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ.
Act 18,21; 19,21; 20,22. 25 — νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ διακονῶν
1 K 16,1. 26 τοῖς ἁγίοις. ἠδῶκεσαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα
2 K 8,1-4; 9,2.12. κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν
9,4. 1 K 9,11. 27 ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. ἠδῶκεσαν γὰρ, καὶ

16 W γεννηθῆ 17 H [την] 18 h τολμω 19 αγιον:
[H]—W : T θεου | Χριστου : H, TW. 20 W φιλοτιμοι-
μαι 21 KW οψονται ante οἷς 23 H επιποθειαν |
πολλων : HW ικανων 24 υφ : W αφ | H εμπλησθω, —
26 W ευδοκησεν (ii 27 ευδ-)

16 — εις τα εθνη | — ευπροσδεκτος 17 — την
18 λαλειν : ειπειν | εμου : + λογων | ακοην 19 ωστε
πεπληρωσθαι απο Ιερ. μ. τ. Ιλλ. και κυκλω 22 πολλακις
24 Σπανιαν : + ελευσομαι προς υμας 25 διακονησαι
26 Μακεδονες και Αχαιακοι

ὀφειλέται εἰσὶν αὐτῶν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. τοῦτο οὖν 28 ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς Σπανίαν· οἶδα 29 1,11. δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας Χριστοῦ ἐλεύσομαι. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, 30 2 K 1,11. ἀδελφοί, διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Ph 1,27. διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαι Kol 4,3. μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν 2 Th 3,1. θεόν, ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ 31 Ἰουδαίᾳ καὶ ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλήμ εὐπρόσδεκτος τοῖς ἀγίοις γένηται, ἵνα ἐν χαρᾷ 32 ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θεοῦ συναπαύσωμαι ὑμῖν. ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ 33 16,20. πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, 16 οὕσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κενχρεαῖς, ἵνα προσδέξησθε αὐτὴν ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἀγίων, 2 καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρῆσιζεν πράγματι· καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ.

Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συν- 3 Act 18,2.18.20. εργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπὲρ τῆς 4 ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέδηξαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν 5 1 K 16,19.15.

30 ἀδελφοί : [H]—W 31 διακονία : h^f W δωροφορία |
εἰς : W ἐν 32 T ἐλθὼν ἐν χαρᾷ | hW ἐλθὼ πρὸς ...
καὶ συναπα. | θεοῦ : h^b κυρίου Ἰησοῦ (sic W) ἢ Χριστοῦ
Ἰησοῦ ἢ Ἰησοῦ Χριστοῦ (text fort interp) 16,1 οὕσαν :
[H]W+ καὶ 2 hTW αὐτὴν προσδέξησθε

28 οὖν : + ἀρα 29 γινώσκω γὰρ | πληροφορία |
του εὐαγγελίου του Χριστοῦ 30 διὰ του : + ὀνομαστος του
31 καὶ : + ἵνα 32 ἐλθὼ εἰ — συναπαπαυσ. ὑμῖν 33 — ἀμήν
16,1 — δε | ἡμῶν : ὑμῶν 3 Πρισκυλλαν | fin + (et —
in v. 5) καὶ τὴν κατ οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν

- ἐκκλησίαν. ἀσπάσασθε Ἐπαινετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὃς ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χριστόν.
- 6 ἀσπάσασθε Μαρίαν, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ὑμᾶς. ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἳτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρό ἐμοῦ γέγοναν ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε Ἀμπλιᾶτον τὸν ἀγαπητόν μου ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. ἀσπάσασθε Ἀπελλὴν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου.
- 11 ἀσπάσασθε Ἡρφιδίωνα τὸν συγγενῆ μου. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰ κοπιώσας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Ροῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. ἀσπάσασθε Ἀσύνκριτον, Φλέγοντα, Ἐρμῆν, Πατρόβαν, Ἐρμᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντα ἀγίους.
- 16 ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τοῦ Χριστοῦ.
- 17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν δεξιάν ἣν ὑμεῖς ἐμάθητε ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν· οἳ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ,

5 TW Ἐπαινετόν | Ἀσίας : h^r Ἀζίας 6 T Μαρίαν
8 TW Ἀμπλιᾶτον | W — μου 14 W Ἀσύνκριτον

5 ἐν Χριστῷ 6 ὑμᾶς : ἡμᾶς 7 οἱ . . . γεγονότα
τοὺς προ ἐμοῦ 8 Ἀμπλιαν 9 Χριστῷ : κυρίῳ 15 Ἰουνίαν
Ὀλυμπιαν (-πιαδα) 16 — ἀσπάζονται . . . Χριστοῦ (cf
17 ἐρωτῶ | ἀσφαλῶς σκοπεῖτε

τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσιν
καρδίας τῶν ἀκάκων. ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ 19 1,8. 1 Κ 14,20.
πάντας ἀφίκετο· ἐφ' ὑμῖν οὖν χαίρω, θέλω
ἡμᾶς σοφοὺς εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους
εἰς τὸ κακόν. ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης συν- 20 15,33.
φέρει τὸν σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν
τάχει. Gn 2,15.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν.
Ἀσπάζεται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, 21 Act 16,1,2;
καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συ- 19,22; 20,4.
γενεῖς μου. ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας 22 Ph 2,19.
τὴν ἐπιστολὴν ἐν κυρίῳ. ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος 23 1 Κ 1,14.
ὁ ξένος μου καὶ δῆλος τῆς ἐκκλησίας. ἀσπάζεται 24 Act 19,22.
ὑμᾶς Ἐραστός ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως καὶ Κούαρ-
τος ὁ ἀδελφός.

Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέ- 25 E 1,9; 3,5,9.
μόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ
προκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγη-
μένου, φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προ- 26 2 T 1,10.
φητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς
ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέν-
τος, ἡ μόνῳ σοφῷ θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ 27 1 T 1,17.
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Jud 25.

19 σοφοὺς : H+ [μεν] 20 ἡ χάρις . . . ὑμῶν : h^r post
(= 24) | Ἰησοῦν : h[B]+ Χριστοῦ 23 fin h^r + (v. 24) ἡ
χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν·
ἡ. 25—27 : h^r— (cf 14,23) 26 προφητικῶν : h^r +
τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 27 H
| αἰῶνας : TW+ τῶν αἰῶνων

18 καὶ εὐλογ. : καὶ εὐλογίας ἢ — 20 συντριψαί
— ἡ χάρις . . . ὑμῶν 21 ἀσπάζονται | fin + καὶ αἰ
μαίνοιαι πασαὶ τοῦ θεοῦ (v.16) 22 Τερθεντιος 23 οἱ
ἐκκλησιαί
[εἰς γραφὴν ἀπο Κορινθίου διὰ Φοιβῆς (τῆς διακονοῦ + τῆς
Κεχρηθείς ἐκκλησίας) ἢ εἰς γραφὴν διὰ Τερθεντιου ἐπεμψθῆ δε
Φ. ἀπο Κορινθίων]

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

- 6,11. Act 9,14.
R 1,7.
L 17,80.
2 Th 1,7.
Tt 2,18.
Ph 1,6.
1 Th 8,13; 5,28.
1 Th 5,24.
1 J 1,8.
Ph 2,2; 3,16.
- 1** Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ
2 θελήματος θεοῦ καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς ¹τῆ ἐκ-
 κλησία τοῦ θεοῦ τῆ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοι
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσιν τοῖς
 ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
3 Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν καὶ ἡμῶν· χάρις
 ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ
 κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν
 ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χρι-
5 στῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ,
6 ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, ¹καθὼς τὸ μαρ-
7 τύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν, ὥστε ὑμᾶς
 μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχο-
 μένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
8 Χριστοῦ· ὅς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους
 ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
9 Χριστοῦ. πιστὸς ὁ θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς
 κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
 κυρίου ἡμῶν.
10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ

1 X Ἰησου Χριστου 2 W θεου, ηγιασμ. εν Χρ. I., τη
 ο. εν Κ., κλ. 4 HW — μου 8 Χριστον : [H]—W

1 — κλητος 2 αυτων τε κ. 6 Χριστου : θεου
 8 αχι τ. | ημερα : παρουσια 9 δι : υφ

λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε
 δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 γνώμῃ. ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί 11
 μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν.
 Ἰλέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μὲν 12 8,4.
 εἰμι Παῦλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ Act 18,24,27.
 δὲ Χριστοῦ. μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος 13
 ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου
 ἐβαπτίσθητε; εὐχαριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα 14 Act 18,8.
 εἰ μὴ Κορίθιον καὶ Γαῖον· ἵνα μὴ τις εἶπῃ ὅτι 15 R 16,23.
 εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε. ἐβάπτισα δὲ 16 16,15,17.
 καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἶ τινα
 ἄλλον ἐβάπτισα. οὐ γὰρ ἀπέστειλὲν με Χριστός 17 J 4,2.
 βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ Mt 28,19.
 λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.
 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυ- 18 2 K 4,3.
 μένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν R 1,16.
 δύναμις θεοῦ ἐστίν. γέγραπται γάρ· 19 Is 29,14.
 ὑπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν,
 καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ὑψετήσω.
 Ἰποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συνζητητῆς τοῦ 20 Job 12,17.
 αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν In 19,11; 88,18.
 τοῦ κόσμου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ 21 Mt 11,25.
 οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν,
 εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος
 σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι 22 Mt 12,88.
 σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, J 4,48.
 ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰου- Act 17,18,32.
 δαίοις μὲν σκάνδαλον, ἔθνεσιν δὲ μωρίαν, ἰαυτοῖς 23 2,14. R 9,32.
 δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν, Χρι- 24 18. Kol 2,8.

13 Χ χριστος. | υπερω : hW περι 14 ευχαριστω : hR+
 τω θεω | Η Γαῖον 17 W ευαγγελισασθαι 22 W σημειον

11 — μου 13 μη μεμερω. 15 εβαπτισα 16 — αλλον
 18 — ημιν 20 τ. κοσμ. : + τουτου 23 εθν. : Ελλησι

1,25—2,8. Προς Κορινθίους α'

23. 2 K 13,4. 25 στόν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν. ὅτι τὸ
 μωρόν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν,
 καὶ τὸ ἀσθενές τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀν-
 Mt 11,25. 26 θρώπων. Βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν,
 J 7,48. ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ
 Jc 2,1-5. 27 πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ ἐγγενεῖς· ἀλλὰ τὰ
 μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα κατα-
 σχύνη τοὺς σοφοὺς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου
 28 ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα κατασχύνη τὰ ἰσχυρὰ, καὶ
 τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξε-
 λέξατο ὁ θεός, τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταρ-
 R 3,27. E 2,9. 29 γήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον
 Jc 23,5.6. 30 τοῦ θεοῦ. ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ
 2 K 5,21. Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιο-
 J 17,19. 31 σὴν τε καὶ ἀγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις, ἵνα καθὼς
 Jr 9,22.23. 31 γέγραπται· ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω.
 1,17. 2 Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ
 καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν
 G 6,14. 2 τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναί
 ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐστάν-
 Act 18,9. 3 ρωμένον. κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν
 2 K 10,1. 1. 4 τρόμφῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος
 μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας
 λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως,
 E 1,17.19. 5 ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾗ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ'
 1 Th 1,5. 6 ἐν δυνάμει θεοῦ. Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς
 Ph 3,15. 6 τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ
 τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργου-
 R 16,25. 7 μένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ,
 τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ
 L 23,34. 8 τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόν-
 Jc 2,1. 8 τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόν-
 Kol 1,26. 8 τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόν-

28 θεος, : H+ [καὶ] 30 hT θεου δικ. 2,1 μαρτ. :
 K μυστηριον 2 T εἶδεναι τι 4 H πιθοις

26 γαρ : ουν 29 τ. θεου : αυτου 30 δικ. τε : και δικ.
 2,4 πειθοι (ανθρωπινης) σοφιας λογων (λογου)

των τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ 9 1s 64,3.
καθὼς γέγραπται·

ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν
καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη,

ὅσα ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος· 10 Mt 13,11.

τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ
θεοῦ. τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου 11

εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα
τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου 12 J 16,13,14.

ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα
εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ 13 1.4.

καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας
λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος, πνευματι-
κοῖς πνευματικὰ συνκρίνοντες. ψυχικὸς δὲ ἄν- 14 6.1,23. J 8,47;
14,17.

θρώπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ·
μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι,
ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. ὁ δὲ πνευματικὸς 15 1 J 2,20.

ἀνακρίνει [μὲν] πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνα-
κρίνεται. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει 16 R 11,34.
1s 40,13.
J 16,12.

αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3
ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευ-
ματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν Χρι-
στῷ. γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα· οὐπω γὰρ 2 1 P 2,2.
H 5,12,13.

ἐδύνασθε. Ἄλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε, ἔτι γὰρ σαρκικοί 3 1,10,11; 11,18.
ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις, οὐχί

9 οσα : T a 10 δε : K W γαρ 13 h πνευματικως
15 [μεν] : H W — h T | παντα : [h] W pr τα 16 H συμβιβ.
3,2 ετι : [H] — W

10 πνευματος : + αυτου 11 — ανθρωπων | — του
ανθρ. 2^ο 13 τ. κοσμ. τουτου 13 πνευματος αγιου
14 — του θεου 16 Χριστου : κυριου 3, 1 σαρκικοις
3 ερις : + και διχοστασιαι

- σαρκικοί έστε και κατά άνθρωπον περιπατεείτε;
 1,12. 4 ¹ ὅταν γάρ λέγη τις· ἐγὼ μὲν εἰμι Παῦλον, ἕτερος
 Act 18,24.27. 5 δέ· ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐκ ἄνθρωποι έστε; ¹ τί οὖν
 έστιν Ἀπολλῶς; τί δέ έστιν Παῦλος; διάκονοι δι-
 ών έπιστεύσατε, και εκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν.
 Act 18,4.11. 6 ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ θεός
 7 ἠῤῥξανεν· ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων έστιν τι οὔτε ὁ
 4,5. 8 ποτίζων, ἀλλ' ὁ ἀξάνων θεός. ὁ φυτεύων δέ και ὁ
 ποτίζων ἐν εἰσιν, ἕκαστος δέ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψε-
 Mt 13,3-9. E 2,20. 9 ται κατά τὸν ἴδιον κόπον. θεοῦ γάρ ἔσμεν συνεργοί·
 15,10. 10 θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή έστε. Κατά τὴν
 2 P 3,15. χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκ-
 των θεμέλιον ἔθηκα, ἄλλος δέ ἐποικοδομεῖ. ἕκαστος
 1 P 2,4-6. 11 δέ βλέπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ. θεμέλιον γάρ ἄλλον
 οὐδεῖς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς
 12 έστιν Ἰησοῦς Χριστός. εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ
 τὸν θεμέλιον χρυσίον, ἀργύριον, λίθους τιμίους,
 4,5. 13 ξύλα, χόρτον, καλάμην, ¹ εκάστου τὸ ἔργον φανερόν
 2 Th 1,8. γενήσεται· ἡ γάρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ
 ἀποκαλύπτεται, και εκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν
 14 έστιν τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει. εἴ τις τὸ ἔργον
 15 μενεῖ ὁ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήμψεται· εἴ τις
 τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δέ
 6,19. 2 K 6,18. 16 σωθήσεται, οὔτως δέ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε
 ὅτι ναὸς θεοῦ έστε και τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ
 17 ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ
 τοῦτον ὁ θεός· ὁ γάρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός έστιν,
 οἵτινες έστε ὑμεῖς.
 Ap 3,17.18. 18 Μηδεῖς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφός

7 TW ἔστιν 12 αργυρ. : h pr και 16 KW εν υμιν
 οικει

4 ἄνθρωποι : σαρκικοι | fin + και κατα ἄνθρωπον
 περιπατεετε 5 τι bis : τις | Παυλος ... Απολλως |
 διακονοι : pr αλλ η 10 τεθεικα 12 θεμελ. : + τουτον |
 χρυσον | αργυρον 13 — αυτο 14 μένει 17 φθερει τουτ.
 φθειρει αυτον 18 εξαπατ. : + κενοις λογοις

εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω,
 ἵνα γένηται σοφός. ἢ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου 19 Job 5,12,18.
 τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστίν. γέγραπται
 γάρ· ὁ δρασσομένος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ παρουρίᾳ
 αὐτῶν·¹ καὶ πάλιν· κύριος γινώσκει τοὺς διαλο- 20 Ps 94,11.
 γισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶν μάταιοι. ὥστε μηδεὶς 21
 καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν,
¹εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλῶς εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος 22 1,12.
 εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστώτα εἴτε μέλ-
 λοντα, πάντα ὑμῶν,¹ ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς 23 11,3.
 δὲ Θεοῦ. Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἀνθρωπος 4 Ti 1,7.
 ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων
 Θεοῦ. ὥδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις 2 L 12,42.
 ἵνα πιστός τις εὑρεθῆ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν 3
 ἐστίν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακρινῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης
 ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω·¹ οὐδὲν γὰρ 4 Ps 143,2.
 ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι·
 ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ 5 3,8.
 καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ
 φωτίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκότους καὶ φανερώσει
 τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος
 γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ταῦτα δέ, 6 R 12,3.
 ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶν
 δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ἃ γέ-
 γραπται, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε
 κατὰ τοῦ ἐτέρου. τίς γὰρ σε διακρίνει; τί δὲ 7 R 12,6.
 ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυ- Ex 12,21.
 χᾶσαι ὡς μὴ λαβών;¹ ἤδη κεκορησμένοι ἐστέ· ἤδη 8 Ap 3,17.
 ἐπλουτήσατε· χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν Ap 3,21.
 γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συνβασιλεύ-
 σωμεν. δοκῶ γάρ, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους 9 R 8,26.
 H 10,33.

18 W ὑμιν, ἐν τῷ α. τούτῳ μ. 4,6 H τό Μη v.
 8 H εστε; η. ἐπλουτήσατε; χ. η. ἐβασιλεύσατε;

4,2 ὥδε : ὅδε | ζητεῖται : τι ζητεῖτε 5 — ος 6 α :
 ο | γεγρ. : + φρονεῖν 9 γαρ : + οτι

4,10—5,2. Προς Κορινθίους α'

- ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.
- 3,18. 10 ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί·
- 2 K 11,28—27. 11 ὑμεῖς ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρι-
Act 18,8; 20,34. ὤρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνιτεύομεν
1 Th 2,9. 12 καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν¹ καὶ κοπιῶμεν
9,15. 2 Th 3,8. ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλο-
R 12,14. Ps 109,28. 13 γοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα,¹ δυσφημούμενοι
Dt 17,7; 22,24. 13 παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου
14 ἐγενήθημεν, πάντων περιώνημα ἕως ἄρι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου
- G 4,19. 15 ἀγαπητὰ νουθετῶν. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς
- 11,1. 16 ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μμηταί μου
- Act 19,22. 17 γίνεσθε. Διὰ τοῦτο ἐπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς
Ph 2,20 as. 17 ἐστίν μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χριστῷ [Ἰησοῦ], καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ δι-
- 18 δάσκα. ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς
- Act 18,21. 19 ἐφυσιώθησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς
Jc 4,15. 19 ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γινώσσομαι οὐ τὸν
- 2,4. L 17,20. 20 λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνά-
- 21 μει. τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραοτήτος;

- Lv 18,7.8. 5 Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὥστε γυναῖκά 2 τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν. καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι

9 hR απεδειξεν, 14 W νουθετω 17 τουτο : hTW+
αυτο | [Ιησου] : T-W 19 fin H,R.

11 γυμνητευομεν 18 δυσφ. : βλασφημουμενοι 16 fin +
καθως καγω Χριστου 21 πραοτητος 5,1 εθνεσιν :
+ ονομαζεται

ἐστε, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῆ ἐκ
 μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο πράξας; ἐγὼ μὲν 3 Kol 2,5.
 γάρ, ἀπὼν τῷ σώματι, παρῶν δὲ τῷ πνεύματι,
 ἤδη κέκρικα ὡς παρῶν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργα-
 σάμενον, ¹ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ, 4 Mt 16,19; 18,18.
 συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν
 τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, παραδοῦναι 5 1 T 1,20.
 τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς δλεθρον τῆς σαρκός,
 ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου
 [Ἰησοῦ]. Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἶδατε 6 G 5,9.
 ὅτι μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; ἐκκαθάρατε 7 Ex 12,21; 13,7.
 τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς
 ἐστε ἄζυμοι. καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη
 Χριστός· ὥστε ἐορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ 8 Ex 12,3—20.
 μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν
 ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Ἐγραψα 9 Mt 16,17.
 ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις,
 οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ 10 2 Th 3,14.
 τοῖς πλεονέκταις καὶ ἄρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις,
 ἐπεὶ ὠφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν. νῦν 11 2 Th 3,6.
 δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις
 ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ
 εἰδωλολάτρης ἢ λοιδορὸς ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ,
 τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. τί γὰρ μοι τοὺς 12 Mc 4,11.
 ἔξω κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε, ¹ τοὺς 13 Dt 13,6;
 δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρίνει; ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἐξ
 ὑμῶν αὐτῶν. 17,7; 22,24.

Τοιμᾶ τις ὑμῶν προᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον 6
 κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν

2 πραξ. : R ποιησας 3—5 HW κατεργασαμενον εν . . .
 TW Ἰησου συναχθ. . . . TW Ἰησου παραδ. 4 [ἡμῶν] :
 R—TW 5 [Ἰησου] : hT—HW 6 Ου καλον : h^c Καλον
 | ζυμοι : h^c ὄλοιοι 7 Χριστος : TW. 8 μηδε : h , μη |
 RW ειλικρινειας 11 T νυνη 12 TW κρινετε; 13 TW κρινει.

2 εξαρθη 3 ως απων 7 εκκαθ. ουν | ἡμων υπερο
 ημων 9 συναναμιγνυσθε 10 και ον π. | και : η |
 οφειλετε 11 ἢ : ἢ 12 μοι : + και 13 και εξαρειτε 6,1 εξ υμων

- Ap 8,21. 2 *ἀγίων*; ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον
 Dn 7,22. κρινουσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος,
 3 ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; οὐκ οἴδατε δι
 4 ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτιγε βιωτικά; βιωτικά μὲν
 οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν
 5 τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε; πρὸς ἐντροπήν
 ὑμῖν λέγω. οὕτως οὐκ ἐνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφός,
 6 ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ
 7 τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα
 Mt 5,89. ὑμῖν ἐστὶν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. διὰ
 1 Th 5,15. τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον
 1 P 3,9. 8 ἀποστερεῖσθε; ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστε-
 9 ρεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι
 ἀδικοὶ θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ
 10 μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενικοῖται¹ οὔτε κλέπται
 οὔτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοιδοροὶ, οὐχ
 11 ἄρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν. καὶ
 12 ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγια-
 σθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
 κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ
 θεοῦ ἡμῶν.
 13 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει.
 πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι
 1 Th 4,3-5. 13 ὑπὸ τινος. τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία
 τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα
 καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ
 14 κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς καὶ
 15,15.20. τὸν κύριον ἡγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς
 2 K 4,14. R 8,11.

2 h κρινουσιν 3 W κρινουμεν; 4 W καθιζετε.
 5 TW αυτου; 6 W απιστων. 7 T- ουν 8 W αδελφους;
 11 κυριον : H+ [ημων] 14 εξεγ. : h εξηγειρεν

2 — η 5 λαλω | ενι : εστιν | — ουδεις 7 εν
 υμιν | κριμα 8 ταυτα 10 ου 10 : ουτε | κληρον. : pr
 ου 14 εξεγειρει

ὁ κολλῶμενος αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν 15 12,27.

μέλη Χριστοῦ ἐστίν; ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χρι-
στοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο. ἢ οὐκ 16 Gn 2,24.

οἴδατε ὅτι ὁ κολλῶμενος τῇ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν;

ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. ὁ δὲ 17 J 17,21.22.
E 5,20.

κολλῶμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνευμά ἐστιν. φεύγετε 18 2 K 2,17.

τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄν-

θρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων

εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι 19 2,16.

τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός

ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν;

ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν 20 7,22.

τῷ σώματι ὑμῶν. 1 P 1,18.19.
Pl. 1,20.

Περί δὲ ὧν ἐγράφατε, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς 7

μὴ ἀπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν 2

ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχεται, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα

ἔχεται. τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω, 3

ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. ἡ γυνὴ τοῦ 4

ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνὴρ· ὁμοίως

δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει

ἀλλὰ ἡ γυνή. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μῆτι 5

ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσῃτε τῇ

προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ

πειράξῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.

τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συνγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. 6

θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμὰν- 7 Mt 19,12.

τόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ,

ὁ μὲν οὕτως, ὁ δὲ οὕτως.

19 h πνευματος ἁγίου | h θεου; κ. ουκ ε. εαυτων,
20 δοξασατε δη : h^r + et portate (ἀρατε ex ἀρά γε) | fin :
h^r + και εν τω πνευματι υμων, ατινα εστιν του θεου 7,5 H
[av] | υμων : [H]—W 6 R συγγν. 7 δε 1° : W γαυ

15 η ουκ | υμων : ημων 16 — η 19 τα σωματα
7,1 εγραψ. μοι 2 την πορνειαν | — και ... εχετω 3 την
οφειλομενην ευνοιαν (νι τιμην) 5 τη : + νηστεια και τη |
ητε : συνερχοσθε 7 δε 1° : γαυ | ο bis : ος

- 8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν
 1 T 5,14. 9 αὐτοῖς ἔαν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρα-
 τεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμῆν
 12.25.40. 10 ἢ πυροῦσθαι. τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω
 Mt 5,32. οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ
 11 χωρισθῆναι, — ἔαν δὲ καὶ χωρισθῆ, μενέτω ἄγαμος
 ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω, — καὶ ἄνδρα γυναῖκα
 12 μὴ ἀφιέναι. τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγώ, οὐχ ὁ
 κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ
 αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω
 13 αὐτήν· καὶ γυνή ἣτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ
 οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω
 R 11,16. 14 τὸν ἄνδρα. ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν
 τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνή ἡ ἄπιστος ἐν
 τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά
 R 14,19. 15 ἐστίν, νῦν δὲ ἁγία ἐστίν. εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρί-
 ζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ
 ἀδελφή ἐν τοῖς τοιοῦτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν
 1 P 3,1. 16 ὑμᾶς ὁ θεός. τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα
 σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;
 20.24. 17 Εἰ μὴ ἐκάστῳ ὡς μεμέρικεν ὁ κύριος, ἕκαστον
 ὡς κέκληκεν ὁ θεός, οὕτως περιπατεῖτω. καὶ
 οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.
 18 ἵ περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω· ἐν
 G 5,6; 6,15. 19 ἀκροβυστία κέκληται τις; μὴ περιτεμνέσθω. ἡ
 R 2,25. περιτομὴ οὐδὲν ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν
 17.24. 20 ἐστίν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ. ἕκαστος ἐν
 21 τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. δοῦλος
 ἐκλήθης; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι

9 γαμῆν : hW γαμησαι 13 ητις : T ει τις 15 τοιου-
 τοις : H,T. | υμας : hRW ημας 17 h εμερικεν
 18 W εκληθη· | W τις· 21 W εκληθης·

10 χωριζεσθαι 13 ουτος : αυτος | τον ανδρα : αυτον
 14 γυναικι : + τη πιστη | αδελφω : ανδρι (τω πιστω)
 17 ει : η | κυριος : θεος | θεος : κυριος | διδασκω
 18 κεκλ. τις : τις εκληθη

ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. ὁ γὰρ ἐν 22 E 6,6. Phm 16.
 κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν·
 ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ.
 τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. 23 6,20.
 ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω 24 17,20.
 παρὰ θεῶ.

Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ 25 10, 40.
 ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου 1 T 1,12,18.
 πιστὸς εἶναι. Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν 26 29, 10,11.
 διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ
 τὸ οὕτως εἶναι. δέδεσαι γυναικί; μὴ ζῆτει λύσιν· 27
 λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζῆτει γυναῖκα. ἐὰν 28 L 31,28.
 δὲ καὶ γαμήσης, οὐχ ἡμαρτες· καὶ ἐὰν γήμη ἢ
 παρθένος, οὐχ ἡμαρτεν· θλίψιν δὲ τῇ σαρκί
 ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι, ἐγὼ δὲ ὁμῶν φείδομαι. Τοῦτο 29 R 18,11.
 δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· L 14,26.
 τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ
 ἔχοντες ὦσιν, καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, 30
 καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγορά-
 ζοντες ὡς μὴ κατέχοντες, καὶ οἱ χρώμενοι τὸν 31 1 J 2,15-17.
 κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ
 σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμε- 32
 ρίμνους εἶναι. ὁ ἀγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου,
 πῶς ἀρέση τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ 33 L 14,20.
 τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέση τῇ γυναικί. καὶ E 5,29.
 μεμέρισται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος· ἡ ἀγα- 34
 μος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα ἡ ἀγία καὶ
 τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα
 μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέση τῷ ἀνδρὶ.

27 W γυναικι· et γυναικος· 28 ημαρτες : H.TW, |
 H [η] παρθ. 29 W ἀδελφοι· et εστιν, (h εστιν το λοιπον,)
 33,34 HW γυναικι, και μεμερισται. και η γυνη η αγαμος και
 η παρθενος μεριμνα h^r γυναικι. μεμ. [και] η γυνη (cet ut
 text) et και μεμ. η αγαμος κ. η π. (ut text) 34 και 1° : [H]

22 ὁμοίως και 24 — παρα θεω 28 γαμησης : λαβης
 γυναικα 29 ο : pr οτι 31 τω κοσμου τουτω | παραχρω-
 μενοι 32 κυριω : θεω 34 — τα του κοσμου

7,35—8,6. Προς Κορινθίους α'

35 τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως.

36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἢ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμεί-

37 τωσαν. ὃς δὲ ἐστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐδραῖος, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ,

38 τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει. ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ,

R 7,2. 39 καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει. Γυνὴ δέ-
δεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ
ποιμηθῆ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρᾳ ἐστὶν ἧ θέλει γαμη-
25. 40 θῆναι, μόνον ἐν κυρίῳ. μακαριωτέρα δὲ ἐστὶν
ἐὰν οὕτως μείνη, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ
δὲ καγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

Act 15,29. 8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. ἢ γνῶσις φυσιοῖ, ἢ δὲ ἀγάπη

G 6,3. 2 οἰκοδομεῖ· εἴ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὐπω ἔγνω

G 4,9. 3 καθὼς δεῖ γινῶναι· εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν,

10,19. 4 οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. Περὶ τῆς βρώσεως

Dt 6,4. οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδωλόν

P 82,6. J 10,34. 5 ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς. καὶ γὰρ εἶπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ

M 1 2,10. 6 πολλοί, ἄλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ

12,5,6.

Kol 1,16.

37 τη 1^ο : W+ ἰδια | W- ἰδια 38 hRW τη
παρθενον εαυτου | ποιει : h ποιησει 40 δε 2^ο : X
γαρ 8,1 W ειδωλοθυτων οιδαμεν 6 H [αλλ]

35 συμφερον 36 γαμειτω 37 — εδραιος 38 εκγαμίζων
dis | — την ε. παρθ. 39 δεδεται νομω | δε : + και |
αποθανη 40 εχω 8,2 ει δε | ειδεναι | ουδεπω
ουδεν 4 θεος : + ετερος

πάντα και ἡμεῖς εἰς αὐτόν, και εἰς κύριος Ἰησοῦς
 Χριστός, δι' οὐ τὰ πάντα και ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.
 ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἢ γινώσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ 7 10,27.
 ἕως ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν,
 και ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὕσα μολύνεται.
 βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ· οὔτε ἐὰν 8 R 14,17.
 μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα, οὔτε ἐὰν φάγωμεν
 περισσεύομεν. βλέπετε δὲ μὴ πως ἢ ἐξουσία 9 G 5,18.
 ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν.
 ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γινῶσιν ἐν εἰδωλίῳ 10
 κατακείμενον, οὐχὶ ἢ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς
 ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα
 ἐσθίειν; ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ 11 R 14,15.
 γνώσει, ὁ ἀδελφός δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. οὕτως 12
 δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς και τύπτοντες
 αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν
 ἁμαρτάνετε. διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν 13 R 14,21.
 ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα,
 ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

Οὐκ εἰμι ἐλεύθερος; οὐκ εἰμι ἀπόστολος; 9 15,8. Act 26,16;
 οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον 22,17.
 μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμι 2 2 K 3,2.8.
 ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἢ γὰρ σφραγίς
 μου τῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. Ἡ 3
 ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν ἐστὶν αὕτη. 4 L 10,8.
 μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν και πειν; μὴ οὐκ 5 J 1,42.
 ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφῆν γυναῖκα περιάγειν, ὡς
 και οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι και οἱ ἀδελφοὶ τοῦ

6 δι ου : h δι ον | fin : h^r +, και εν πνευμα αγιον, εν
 ω τα παντα και ημεεις εν αυτω 8 T ουτε εαν φαγ. περισσευ-
 ομεν, ουτε εαν μη φαγ. υστερουμεθα. 10 H [σὲ] R σε |
 RW εἰδωλειω 9,1 R εωρακα 5 ἀδελφ. γυν. : h^r
 [ἀδελφας] γυναικας it γυναικα [ἀδελφην]

7 συνηθ. : συνειδησει 8 υμασ | παρωστησι 11 απολλ.
 γαρ : και απολειται | - ο 2^ο 18 - μον 1^ο εἰ 2^ο 9,2 μον
 της : της εμησ

- 6 κυρίου καὶ Κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ
 7 ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι; τίς στρατεύεται
 ἰδίοις ὄψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ
 τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; [ἢ] τίς ποιμαίνει
 ποιμνὴν καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνῆς οὐκ
 8 ἐσθίει; μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ, ἢ καὶ
 Dt 25,4. 9 ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως
 1 T 5,18. νόμῳ γέγραπται· οὐ κημῶσεις βοῦν ἀλοῶντα. μὴ
 10 τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς πάντως
 λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι
 ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι
 R 15,27. 11 τοῦ μετέχειν. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ
 ἐσπούδαμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερι-
 Act 20,34.35. 12 σομεν; εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν,
 2 K 11,9. οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ
 ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μὴ τινα ἐνκοπήν
 Nu 18,8.31. 13 δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. οὐκ οἴδατε
 Dt 18,1—8. ὅτι οἱ τὰ ἱερά ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ
 ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες τῷ
 L 10,7. 14 θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; οὕτως καὶ ὁ κύριος
 διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ
 Act 18,3. 15 εὐαγγελίου ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐ κέχορμαι οὐδενὶ τούτων.
 οὐκ ἔγραφα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί·
 καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημαί
 Jr 20,9. 16 μου οὐδεὶς κενώσει. ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ
 4,1. 17 οὐαὶ γάρ μοι ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι. εἰ γὰρ
 ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων,

7 [ἢ] : TW ἢ 8 RW λαλω; 9 κημ. : X φημῶσεις |
 H θεῶ, 10 W λέγει· 12 RW ἐγκοπ- T εκκ- 13 T ἐσθίουσιν :
 | HW συνμερ- 14 ζην : TW· 15 HW ἢ— το
 16 εὐαγγελισο. : hT εὐαγγελίζωμαι

7 ἐκ του καρπου 8 λεγω 9 ἐν . . . γεγο. : γεγο. γαρ
 10 της ἐλπίδος αὐτου μετεχ. ἐπι ἐλπ. 13 — τα 2^ο | προσε-
 δρευοντες 15 ουδεις : (ἵνα) τις 16 καυχ. : χαρις

Προς Κορινθίους α' 9,18—10,4.

οικονομίαν πεπίστευμαι. τίς οὖν μοῦ ἐστίν ὁ 18 8,9.
 μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ
 εὐαγγέλιον, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ
 μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ 19 Mt 20,26.27.
 πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδοῦλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας
 κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰου- 20 Act 16,8;
 δαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον 21,20—26.
 ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς
 ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ 21 G 2,8.
 ὢν ἄνομος θεοῦ ἀλλ' ἐννομος Χριστοῦ, ἵνα κερδάνω
 τοὺς ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής, 22 2 K 11,29.
 ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα R 11,14.
 πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. πάντα δὲ ποιῶ 23
 διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συνκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.
 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες 24 2 T 4,7.
 μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Ph 3,14.
 οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀγωνι- 25 2 T 2,4.5; 4,8.
 ζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα 1 P 5,4.
 φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτον. Jc 1,12.
 ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτως 26
 πνικτεύω ὡς οὐκ ἀέρα δέρων· ἀλλ' ὑποπιᾶζω μου 27 R 8,13; 15,14.
 τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μὴ πως ἄλλοις κηρύξας
 αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.
 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ 10 Ex 13,21; 14,22.
 πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ
 πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διηλθον, καὶ πάντες 2
 εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ
 ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν 3 Ex 16,4.35.
 βρῶμα ἔφαγον, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν 4 Dt 8,3.
 Ex 17,6.

21 H κερδανῶ 27 ἀλλ : HW ἀλλα 10,2 KW εβαπ-
 τισαντο 3 H [το αὐτο]

18 μου 1^ο : μοι | το εὐαγγ. : + του Χριστου 20 — ως
 1^ο | — μη ὢν α. v. νομον 21 θεω εἰ Χριστω | — τους
 22 ως ἀσθενής | παντως τινας : παντας 23 παντα :
 τουτο 27 υποπιαζω

- Nu 14,16.23.30. 5 ἔπιον πόμα· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολου
 οὔσης πέτρας, ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ Χριστός,¹ ἀλλ
 οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν ἠδούκησεν ὁ θεός
 Nu 11,4.34. 6 κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ταῦτα δὲ τύπο
 ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυ
 Ex 32,6. 7 μητὰς κακῶν, καθὼς κάκεινοι ἐπεθύμησαν. μηδὲ
 εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν· ὡσπερ
 γέγραπται· ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν, κα
 Nu 25,1.9. 8 ἀνέστησαν παίξιν. μηδὲ πορνεύομεν, καθὼς τινες
 αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσαν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσι
 Nu 21,5.6. 9 τρεῖς χιλιάδες. μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν κύριον
 καθὼς τινες αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφρων
 Nu 14,2.36. 10 ἀπώλλυντο. μηδὲ γογγύζετε, καθάπερ τινες αὐτῶν
 H 3,11.17. ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.
 1 P 4,7. 11 ταῦτα δὲ τυπικῶς συνέβαινον ἐκείνοις, ἐγράφη δὲ
 πρὸς νοῦθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων
 12 κατήντηκεν. Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ
 13 πέσῃ. πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀν
 θρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς
 πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν
 τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι
 ὑπενεγκεῖν.
 1 J 5,21. 14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλο
 15 λατρείας. ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὁ
 Mt 26,27. 16 φημι. Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν,
 Act 2,42. οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν,
 τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος
 12,27. R 12,5. 17 τοῦ Χριστοῦ ἐστίν; ὅτι εἰς ἄρτον, ἐν σώμα ὁ
 πολλοὶ ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου
 Lv 7,6.15. 18 μετέχομεν. βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα·

5 TW εὐδόκησεν 8 μια : h pr en 9 hT ἐξεπειράσθη
 18 h πειρασθῆναι υμας 14 H εἰδωλολατρίας 16 ἐστιν
 10 : HW ante του αιμ.

5 — ο θεος 9 κυριον : Χριστον | απωλοντο 11 δε 10 :
 + παντα | τυποι συνεβαινον 18 ου καταλαβη | αφησει |
 δυνασθαι : + υμας 17 αρτου : + και του ενος ποτηριου

Προς Κορινθίους α' 10,19—11,1.

οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσια-
 ρίου εἰσίν; ¹ τί οὖν φημι; ὅτι εἰδωλόθυτόν τί 19 8,4.
 νιν; ἢ ὅτι εἰδωλόν τί ἐστίν; ¹ ἀλλ' ὅτι ἂ θύουσιν 20 Lv 17,7.
 [ἔθνη], δαιμονίοις καὶ οὐ θεᾶ θύουσιν· οὐ Dt 32,17.
 ὡ δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. Ps 106,37.
 ὄνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον 21 Ap 9,20.
 μονίων· οὐ ὄνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν
 ἢ τραπέζης δαιμονίων. ἢ παραζηλοῦμεν τὸν 22 Dt 32,21.
 ριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν; Πάντα 23 6,12.
 ρτιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα ἔξεστιν,
 ἀ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζη- 24 35. R 15,2.
 τῶ ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ 25 14,2—10,22.
 λούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντας διὰ τὴν
 νείδησιν· τοῦ κυρίου γὰρ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα 26 Ps 24,1.
 τῆς. εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε 27
 ρεῦεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε
 δὲν ἀνακρίνοντας διὰ τὴν συνείδησιν. ἐὰν δέ 28 8,7.
 ὑμῖν εἴπη· τοῦτο ἱεροθύτόν ἐστίν, μὴ ἐσθίετε
 ἐκεῖνον τὸν μνηύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν·
 νείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὴν 29
 ἑτέρου. ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται
 ἀπὸ ἄλλης συνειδήσεως; εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, 30 1 T 4,4.
 βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὐ ἐγὼ εὐχαριστῶ; Εἴτε 31 Kol 3,17.
 ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα
 εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε. ἀπρόσκοποι καὶ Ἰου- 32 R 14,18.
 αῖοις γίνεσθε καὶ Ἑλλήσιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ
 κυρίου, ¹ καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζη- 33 9,20—22.
 ῶν τὸ ἑμᾶυτοῦ σύμφορον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν,
 ἵνα σωθῶσιν. μιμηταὶ μου γίνεσθε, καθὼς καὶ γὰρ 11 4,16. Ph 3,17.
 ἑαυτοῦ.

18 h ουχι 19 W τι εστιν η ει τι εστιν, 20 TW— [τα
 ηη), 22 W κυριον·
 20 θυουσιν 1° : θυει τα εθνη | — των 23 παντα 1°
 : + μοι 24 fin + εκαστος 27 απιστ. : + εις δειπνον
 ειδωλοθυτον | fin + του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα
 της 33 συμφερον

11,2—17. Προς Κορινθίους α'

- 2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μου μέμνησθε
καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέ-
3,28. E 5,28. 3 χετε. Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρός
Gn 3,16. ἢ κεφαλῆ ὁ Χριστὸς ἐστίν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς
12,10; 14,1. 4 ὁ ἀνὴρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός. πᾶς
ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς
5 ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. πᾶσα δι-
γυνή προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακα-
λύπτῳ τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς
6 ἐν γὰρ ἐστίν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. εἰ γὰρ
οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δι-
αίσιχρόν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατα-
Gn 1,27; 5,7. 7 καλυπτέσθω. ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατα-
καλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ
Gn 2,22.23. 8 ὑπάρχων· ἢ γυνή δὲ δόξα ἀνδρός ἐστίν. οὐ γὰρ
1 T 2,13. ἐστίν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνή ἐξ ἀνδρός·
Gn 2,18. 9 καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ
Gn 6,2. 10 γυνή διὰ τὸν ἄνδρα. διὰ τοῦτο ὀφείλει ἢ γυνή
ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέ-
11 λους. πλὴν οὔτε γυνή χωρὶς ἀνδρός οὔτε ἀνὴρ
12 χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ· ὡσεὶ γὰρ ἢ γυνή ἐκ
τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικὸς·
13 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε
πρέπον ἐστίν γυναικα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ
14 προσεύχεσθαι; οὐδὲ ἢ φύσις αὐτῆ διδάσκει ὑμᾶς
15 ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν, ἢ γυνή
δὲ ἐὰν κομᾶ, δόξα αὐτῇ ἐστίν; ὅτι ἢ κόμη ἀντι-
16 περιβολαίου δέδοται αὐτῇ. Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλό-
νεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν.
οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ.
22. 17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ ὅτι οὐκ

3 hW— o 1° 5 αὐτῆς : hW εαυτῆς 6 W ξυράσθαι
10 ἐξουσίαν : h^r καλυμμα (velamen) 17 h παραγγέλλω
οὐκ ἐπαινω

2 ὑμας : + ἀδελφοί

14 ἢ οὐδε

15 — αὐτῆ 2°

εἰς τὸ κρείσσον ἀλλὰ εἰς τὸ ἥσσον συνέρχεσθε.
 πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ 18 1,10-19; 3,3.
 πικρῶ σκίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι
 πιστεύω. δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα 19 1 J 2,19.
 [καὶ] οἱ δοκιμοὶ φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. Συν- 20 Dt 13,4.
 ερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυρια-
 κὸν δεῖπνον φαγεῖν· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον 21
 προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὡς μὲν πεινᾷ, ὡς
 δὲ μεθύει. μὴ γὰρ οικίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν 22 Jc 2,5.6.
 καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρο-
 νεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί εἶπω
 ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινώ. ἐγὼ 23 Mt 26,26-28.
 γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα Me 14,22-24.
 ὑμῖν, ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρε- L 22,19.20.
 δίδετο ἔλαβεν ἄρτον¹ καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν 24
 καὶ εἶπεν· τοῦτό μού ἐστιν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ
 ὑμῶν· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
 ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι, 25 Ex 24,8.
 λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν Zch 9,11.
 ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὡσάκισ ἐὰν
 πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡσάκισ γὰρ ἐὰν 26 Mt 26,29.
 ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον πίνητε,
 τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρι οὗ
 ἔλθῃ. ὥστε ὡς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνῃ τὸ 27 H 6,6; 10,29.
 ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ
 σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου. δοκιμα- 28 Mt 26,22.
 ζήτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ 2 K 13,5.
 ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὃ 29
 γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ
 πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα. διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν 30 15,20.
 E 5,14. 1 Th 5,6.

19 [καὶ] : W—T 22 R ὑμᾶς ἐν τούτῳ; 24 τοῦτο 1^ο :
 h^r λαβετε φαγετε, τουτο | ὑπερ ὑμων : h^r + κλωμενον ἢ
 θρουπτομενον ἢ tradetur 29 πινων : h^r + ἀναξίως |
 [W κρίμα ἢ 34]

19 — ἐν ὑμῖν 1^ο (et 2^ο) 22 ἐπαινέσω : -νω 26 το ποτ. :
 + τουτο 27 τ. αρτ. : + τουτον 29 fin + του κυριου

11,31—12,12. Προς Κορινθίους α'

πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοὶ καὶ κοιμῶνται
 81 ἱκανοί· εἰ δὲ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκφ
 H 12,5.6. 32 νόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου παιδεύο
 33 μεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. ὥστ
 ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἄλλ
 34 λους ἐκδέχεσθε. εἴ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω
 ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡ
 ἂν ἔλθῳ διατάξομαι.

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω

Hb 2,18.19. 2 ὑμᾶς ἀγνοεῖν. Οἴδατε ὅτι ὅτε ἔθνη ἦτε πρὸς τ
 Mc 9,39. 3 εἰδῶλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. δι
 1 J 4,2.8. γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶ
 λέγει· ΑΝΑΘΕΜΑ ΙΗΣΟΥΣ, καὶ οὐδεὶς δύνата
 εἰπεῖν· ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ, εἰ μὴ ἐν πνεύματι
 R 12,6. E 4,4. 4 ἀγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶν, τὸ δ
 28. E 4,11. 5 αὐτὸ πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσιν, κα
 6 ὁ αὐτὸς κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν,
 ὁ δὲ αὐτὸς θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.
 14,26. 7 ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἢ φανέρωσις τοῦ πνεύματος
 8 πρὸς τὸ συμφέρον. ᾧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος
 δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως
 9 κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἑτέρῳ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ
 πνεύματι, ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ
 14,5. Act 2,4. 10 ἐνὶ πνεύματι, ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων
 ἄλλῳ [δὲ] προφητεία, ἄλλῳ [δὲ] διακρίσεις πνευ
 μάτων, ἑτέρῳ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἐρμηνεία
 7,7. R 12,3. 11 γλωσσῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ
 E 4,7. αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βοῦ
 27. 10,17. 12 λεται. Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶν κ

12,2 οτι οτε : h^a — οτι ii — οτε (forti pro οτι ποτε) 6
 δε : X και ο | ενεργων : W+ εστιν 10 [δε] 1° : T-W
 [δε] 2° : TW | T διάκρισις | H ερμηνια

31 δε : γαρ 34 ει δε 12,3 — λαλων | Ιησουν
 κυριον Ιησουν 9 ενι : αυτω 10 δυναμεως

μέλη πολλά ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος
πολλά ὄντα ἐν ἑστίν σῶμα, οὕτως καὶ ὁ Χριστός·
καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα 13 G 3,28.
ἠραπίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε
θεοὶ εἴτε ἐλεύθεροι. καὶ πάντες ἐν πνεύμα ἐπο-
τίσθημεν. καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος 14 20.
ἀλλὰ πολλά. ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ, 15
οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ
ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· ὅτι 16
οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, οὐ
παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. εἰ ὅλον 17
τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή,
ποῦ ἡ ὄσφρησις; νῦν δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, 18
ἐν ἑαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν. εἰ 19
τὸ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; νῦν 20 14.
δὲ πολλά μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. οὐ δύναται δὲ 21
ὁ ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ· χρεῖαν σου οὐκ ἔχω,
ἢ πάλιν ἢ κεφαλῇ τοῖς ποσίν· χρεῖαν ὁμῶν οὐκ
ἔχω· ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ 22
σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστιν,
καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, 23
τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ
εὐσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει,
τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει. ἀλλὰ ὁ 24
θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑστερουμένῳ περισ-
σοτέραν δοῦς τιμὴν, ἵνα μὴ ἦ σκίσμα ἐν τῷ 25
σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσιν
τὰ μέλη. καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συνπάσχει 26
πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται μέλος, συνηαίρει
πάντα τὰ μέλη. ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ 27 R 12,5. E 5,30.
καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὗς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς 28 E 4,11,12.

18 hT νυνι 19 H [τα] 20 K— μεν 21 H [δε]
25 T σχισματα

13 σωματος : + του ενος 18 ἐν 2^ο : pr εις | εν πομα
εποισθημεν 28 εχει : + τιμης 24 υστερουντι 26 ειτε 1^ο :
ει τι 27 μερους : μελους

12,29—13,10. Προς Κορινθίους α'

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερο
 προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμει
 ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήμψεις, κυβερνη
 29 σεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ
 πάντες προφήται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ
 30 πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσι
 ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν; μὴ πά
 14,1. 31 τες διερμηνεύουσιν; ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ
 μείζονα.

Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι
 13 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶ
 ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶ

Mt 7,22; 17,20.

2 ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. καὶ ἐὰν ἔχω προφητεῖα
 καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν
 γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὅτι

Mt 6,2.

3 μεθιστάμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. καὶ
 ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν
 παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα κανθήσομαι, ἀγάπην

4 δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακρο
 θυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, [ἡ ἀγάπη

Zch 8,17 Lxx.
Ph 2,4,21.

5 οὐ περπερεύεται, οὐ φουσιοῦται, ὁὐκ ἀσχημονεῖ
 οὐ ζητεῖ τὰ ἐαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται

R 12,9.

6 τὸ κακόν, ὁὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ

Prv 10,12.
R 15,1.

7 τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα

1 P 4,8.

8 ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε
 πίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε
 γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται

9 ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προφη
 10 τεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους

29 W δυνάμεις, 31 RTiW μείζονα (R.) καὶ 13,2 καὶ
 εἰς : H καν 1^ο 2^ο W 2^ο | H μεθιστανεῖν 3 καὶ εἰς : H
 καν 1^ο 2^ο W 1^ο | R κανθήσομαι H καυθησομαι (h^r π^r
 text) | T ουθεν 4 TW χρηστευεται η αγ., | [η αγαπη] :
 TW-H 5 τα : h το μη 6 R συγχ. 8 h προφητεῖαι
 καταργηθησεται | W γνωσεις, καταργηθησονται

Προς Κορινθίους α' 13,11—14,11.

παρηγηθήσεται. ὅτε ἤμην νήπιος, ἐλάλουν ὡς 11
 ἤπιος, ἐφρόνουν ὡς νήπιος, ἐλογιζόμην ὡς νήπιος·
 ὅτε γέγονα ἀνήρ, κατήρηγα τὰ τοῦ νηπίου. βλέ- 12 2 K 5,7.
 ομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε Jc 1,23.
 ὡς πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ
 ἑσέως, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώ-
 σθη. νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ 13 1 Th 1,3.
 ἅρτια ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη. 1 J 4,16.
 Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευμα- 14 12,10,31.
 τὰ, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. ὁ γὰρ λαλῶν 2
 ἐν γλώσσῃ οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ θεῷ· οὐδεὶς
 ἄρ' ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δὲ 3
 προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παρα-
 ἔρησιν καὶ παραμυθίαν. ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν 4
 οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.
 ἵνα δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον 5 Nu 11,29.
 δεῖ ἵνα προφητεύητε· μείζων δὲ ὁ προφητεύων ἢ 12,10.
 ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύη, ἵνα
 ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ. νῦν δέ, ἀδελφοί, 6 12,8.
 ἐάν ἐλθῶ πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς
 κερδήσω, ἐάν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει
 ἐν γνώσει ἢ ἐν προφητείᾳ ἢ ἐν διδαχῇ; ὁμοῦς 7
 ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε ἀλόγος εἴτε κινῆρα,
 ἐν διαστολῇ τοῖς φθόγγοις μὴ δῶ, πῶς γνω-
 σθήσεται τὸ ἀλούμενον ἢ τὸ κινθαριζόμενον; καὶ 8
 ἐάν ἄδηλον σάλπιγξ φωνὴν δῶ, τίς παρα-
 κενῶσεται εἰς πόλεμον; οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς 9
 γλώσσης ἐάν μὴ εὖσημον λόγον δῶτε, πῶς γνω-
 σθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα
 λαλοῦντες. τσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν εἰσιν 10
 ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἄφωνον· ἐάν οὖν μὴ εἰδῶ 11

13 Η ἀγάπη· τα τρ. ταυτα, 14,6 TW—εν 4^ο 8 hRW
 φωνην σαλπγιξ

12 εν : pr και 14,4 εκκλησ. θεου 5 η̄ ο διερμηνευων
 του φθογγου 10 ουδεν αυτων

14,40—15,22 **Προς Κορινθίους α'**

Act 2, 40 τὸ λαλῆν ἐλ. πᾶσι τὰς γλώσσαις· πάντα δὲ ἐν ἑνὸς καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ψαλμῷ.

15 Προτίξω δὲ ὑμῖν ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ἀγγελισαίμεν ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ κληθήκατε, ἵνα οὐ καὶ συζητήτε. τίνα λόγῳ εὐαγγελισαίμεν ὑμῖν εἰ κατέχετε. ἔκτος εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστάμεθα. παρέδοκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ παρελάβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφην. καὶ ἐγήγρηται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ. εἶτα τοῖς ὀνόματι Κηφᾶ ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάρτυσεν. καὶ ἡλιθιοὶς μένονσιν ἕως ἄρτι, τινὲς καὶ ἠμαρτάνουσιν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβ, εἶτα ἡμεῖς ὡς ἑξήκοντες πάντες· ἔσχατον δὲ πάντων ὡς πενήντα ἕξι ἦμαρ ἐφάρτυσε καὶ ὤφθη κάμοι. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὡς ἑξήκοντες πάντες ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ Ἰακώβ, οὐκ εἰμὶ Κηφᾶ, οὐκ εἰμὶ τῶν ἁπλοῦν ἀποστόλων, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἐπεὶ ὤφθη εἰμι ὡς πενήντα ἕξι ἦμαρ, καὶ ἠμαρτάνουσιν ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ ὡς ἑξήκοντες πάντες ἀποστόλων ἔσχατον ὡς πενήντα ἕξι ἦμαρ ἐφάρτυσε καὶ ὤφθη κάμοι. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὡς ἑξήκοντες πάντες ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ Ἰακώβ, οὐκ εἰμὶ Κηφᾶ, οὐκ εἰμὶ τῶν ἁπλοῦν ἀποστόλων, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἐπεὶ ὤφθη εἰμι ὡς πενήντα ἕξι ἦμαρ, καὶ ἠμαρτάνουσιν ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ ὡς ἑξήκοντες πάντες ἀποστόλων ἔσχατον ὡς πενήντα ἕξι ἦμαρ ἐφάρτυσε καὶ ὤφθη κάμοι.

22 οὐκ εἰμὶ Ἰακώβ, οὐκ εἰμὶ Κηφᾶ, οὐκ εἰμὶ τῶν ἁπλοῦν ἀποστόλων, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἐπεὶ ὤφθη εἰμι ὡς πενήντα ἕξι ἦμαρ, καὶ ἠμαρτάνουσιν ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ ὡς ἑξήκοντες πάντες ἀποστόλων ἔσχατον ὡς πενήντα ἕξι ἦμαρ ἐφάρτυσε καὶ ὤφθη κάμοι.

E 4,1
Ph 3,12,1:

Dt 28,49. 1
Is 28,11,12.

Act 2,13. 23 πιστεύουσιν ὅτι ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἐμπαρουσίζονται, ὅτι ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις οὐκ ἐστίν· ἀλλὰ ὡς ἑξήκοντες πάντες ἀποστόλων ἔσχατον ὡς πενήντα ἕξι ἦμαρ ἐφάρτυσε καὶ ὤφθη κάμοι.

Act 4,13. 24 νεοθε; ἐὰν ἄλλοι δὲ ἐμπαρουσίζονται· εἰ δὲ Χριστὸς ἀνάστασις ἐστίν, ὡς ἑξήκοντες πάντες ἀποστόλων ἔσχατον ὡς πενήντα ἕξι ἦμαρ ἐφάρτυσε καὶ ὤφθη κάμοι.

14 H [γαρ] 1.
pr εν | H τό Α μήν
18 πW γλωσσας 19
15 H υμιν, 5 εἶτα :
16 εἰτα : 10 σν
17 H ἡμιν
18 H ἡμιν
19 H ἡμιν
20 H ἡμιν
21 H ἡμιν
22 H ἡμιν
23 H ἡμιν
24 H ἡμιν
25 H ἡμιν

16 εὐλογίας
σου μου 21

Προς Κορινθίους α' 15,16—30.

ἄνθρωποι τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ
 θεοῦ ὅτι ἤγειρεν τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἤγειραν
 ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. εἰ γὰρ νεκροὶ 16 α.μ.
 ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ 17 α.
 Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ἡμῶν.
 ἵνα ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὄμεν. ἄρα καὶ οἱ 18
 ἀποθνήσκοντες ἐν Χριστῷ ἀπόλωντο. εἰ ἐν τῇ ζωῇ 19
 οὐκ ἐγείρονται ἐν Χριστῷ ἡλπιότες ἔσμεν μόνον. ἔλεινόν
 ἐστι πάντων ἀνθρώπων ἔσμεν. Ἐπεὶ δὲ Χρ- 20
 ἴστος ἐγείρονται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμη-
 μένων. ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου θάνατος, καὶ 21
 δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. ὥσπερ γὰρ ἐν 22
 Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκοισιν, οὕτως καὶ ἐν
 Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος 23
 τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα
 Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· εἶτα τὸ 24
 ὅταν παραδοῖ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ
 ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν 25
 ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεῦν
 ἕως ἄνωγας τοῦ θεοῦ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοῖς πόδας 26
 αὐτοῦ· ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος· 27
 ὁ θάνατος γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοῖς πόδας αὐτοῦ. ὅταν 28
 ὑποτάξῃ αὐτῷ τὰ πάντα, ὅταν δὲ ἐπο-
 ταξῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε [καὶ] αὐτὸς ὁ υἱὸς
 ἀπαρνησεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα
 ἡμεῖς πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί κοινὴ 29
 ἡμεῖς ἐπιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ δὲ ζῶ-
 οῦμεν, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ
 τῶν νεκρῶν; τί καὶ κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; 30 α.μ.

fin W. 23 fin R.T.W.
 URTIW. 27 hW—

un + εγενετο 25 τ.
 αυτων : των νεκρων

14,12—24. Προς Κορινθίους α'

τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλῶν
 1-4. 12 βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἑμοὶ βάρβαρος. καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων, τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα πιστεύητε. Διὸ ὁ λαλῶν γλώσση προσευχέσθω διερμηνεύη. ἔάν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσην καὶ πνευμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκατανοήτος ἐστίν. τί οὖν ἐστίν; προσεύξομαι τῷ πνεύματι καὶ προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοῷ· ψαλῶ τῷ πνεύματι καὶ ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῷ. ἐπεὶ ἐάν εὐλογῆς πνεύματι ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἔσται τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγει οὐκ οἶδεν· σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. εὐχαριστῶ τῷ κυρίῳ πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσση λαλῶ· ἀλλὰ ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους τῷ νοῷ μου λαλῆσαι ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίου λόγους γλώσση. Ἄδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε τῆς φροσίνης, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς φροσίναις τέλειοι γίνεσθε. ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέρων κηρύξω τῷ λαῷ τοῦτο, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσάκουσονται μου, λέγει κύριος. ὥστε αἱ γλώσσαις σημεῖόν εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, ἢ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. Ἐάν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες λαλῶσιν γλώσσαις, εἰδὼσιν δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μανθάνετε; ἐάν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων

14 H [γαρ] 15 δε 2^ο : [H] 16 πνευματι : [H]
 pr εν | H τό 'Αμὴν | R ευχαριστια επειδη ... οὐδ'
 18 KW γλωσσαις 19 W αλλ

16 ευλογησης 18 τω θεω μου | λαλων 19 δια
 νοους μου 21 ετερων : ετεροις

γίνεται ὑπὸ πάντων, ἵνα κρυπτά τῆς καρδίας 25 J 4,19; 16,8.
 ὁ φανερά γίνεται, καὶ οὕτως πεσὼν ἐπὶ πρόσ-
 προσκυνήσει τῷ θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι οὕτως
 ὅς ἐν ὑμῖν ἐστίν. Τί οὖν ἐστίν, ἀδελφοί; 26 11,18,20.
 συνέρχησθε, ἕκαστος ψαλμὸν ἔχει, διδασκαλίαν
 ἀποκάλυψιν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἐρμηνείαν
 πάντα πρὸς οἰκοδομίην γινέσθω. εἴτε γλώσση 27
 λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ
 μέρος, καὶ εἰς διερμηνευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ἢ 28
 ἡρμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λα-
 λεῖ καὶ τῷ θεῷ. προφητῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖ- 29 1 Th 5,21.
 ν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν δὲ ἄλλω 30 Act 17,11.
 ἀλυφθῇ καθημένω, ὁ πρῶτος σιγάτω. δύνα- 31
 τὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες
 ἀναγώσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται, (καὶ πνεύ- 32
 ματικῶν προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται· οὐ γὰρ 33
 ἀκαταστασίας ὁ θεὸς ἀλλὰ εἰρήνης,) ὡς ἐν
 τῆς ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. Αἱ γυναῖκες 34 11,3. 1 T 2,12.
 ὡς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται
 αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν, καθὼς καὶ
 ὁ Χριστὸς λέγει. εἰ δὲ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ 35
 ἑαυτοῦ ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γὰρ
 ἐστὶν τῆς γυναίκεϊ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. Ἡ ἀφ' ὑμῶν 36
 ὁ Χριστὸς τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν, ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους
 ἐκλήθη; Εἰ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ 37 1 J 4,6.
 ἢ μαρτυρικός, ἐπιγινωσκέτω ἅ γραφῶ ὑμῖν ὅτι
 οὐκ ἐστὶν ἐντολή· εἰ δὲ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖται. 38
 ἀλλὰ ἀδελφοί μου, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ 39

25 H οτι Ουτως | T—o 26 H ερμηνειαν 28 hW
 29 ης 31—34 hTW παρακαλωνται, (TW.) και ...
 35 Ης Ως ... αγων, αι 35 Η μανθανειν 37 T—
 38 αγνοειται : hRW αγνοειτω

26 τα : pr και ουτω 26 εκαστ. υμων 32 πνευμα
 34 γυν. υμων | επιτετραπται | υπο-
 38 σθαι + τοις ανδρασιν

14,40—15,15. Προς Κορινθίους α'

Kol 2,5. 40 τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις· πάντα δὲ εὐσχη
μόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον
εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ κα

14. 2 ἐστήκατε, ἵδι' οὐ καὶ σώζεσθε. τίνι λόγῳ εὐηγγελι
σάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεῖ

Is 58,8.9. 3 σατε. παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ κα
παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶ

Ps 16,10. 4 ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη
καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰ

L 24,34.
Mc 16,14. 5 γραφάς, ἵ καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα
6 ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ

ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ
L 24,50. 7 ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς

9,1. 8 ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερ

E 3,8.
1 T 1,15. 9 τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κάμοι. Ἐγὼ γὰρ εἰμι
ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς

καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν
2 K 11,5.28; 10 τοῦ θεοῦ· χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι, καὶ
6,1. χάρις αὐτοῦ ἢ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλ'

περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγ

11 δὲ ἀλλὰ ἢ χάρις τοῦ θεοῦ σὺν ἐμοί. εἴτε σὺ
ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως

ἐπιστεύσατε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγ

13 νεκρῶν οὐκ ἔστιν; εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐ
14 ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ Χριστὸς οὐ

Act 1,22; 5,32. 15 καὶ ἡ πίστις ὑμῶν· εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδῶς

39 γλώσσαις : W pr εν 15,2 H υμιν, 5 εἶτα : H
επειτα | δώδεκα : h^r ενδεκα 7 εἶτα : h^T επειτα 10 σὺν : H
pr η 14 [καὶ] : h^T-HW | υμων : K ημων

15,6 δε : + καὶ 10 ου κενη : πωχη ουκ

ἄρτυρες τοῦ θεοῦ, ὅτι ἔμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ
 θεοῦ ὅτι ἤγειρεν τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἤγειρεν
 ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. εἰ γὰρ νεκροὶ 16 κ,14.
 οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ 17 14.
 Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν,
 καὶ ἔστι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἄρα καὶ οἱ 18
 ἀποθνήσκοντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. εἰ ἐν τῇ ζωῇ 19
 αὐτοῦ ἐν Χριστῷ ἡλπιότες ἐσμεν μόνον, ἔλεινόν-
 ται πάντων ἀνθρώπων ἐσμεν. Νυνὶ δὲ Χρι- 20 Kol 1,18.
 στὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμη- 11,30.
 θέντων. ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου θάνατος, καὶ 21 Gn 3,17-19.
 δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. ὡσερ γὰρ ἐν 22 R 5,12,18.
 Ἄδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν
 Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος 23 20. 1 Th 4,16.
 ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα 24 Ap 20,5.
 τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· εἶτα τὸ
 τέλος, ὅταν παραδιδῷ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ
 πᾶσι, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν
 ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν 25 Ps 110,1.
 ἕως ὅτου ᾄῃ πάντας τοὺς ἐχθρούς ὑπὸ τοὺς πόδας 26 Mt 22,44.
 τοῦ θεοῦ. ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος· 27 Ap 20,14; 21,4.
 πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν 28 Ps 8,7.
 εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτός
 τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. ὅταν δὲ ὑπο- 29
 ταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε [καὶ] αὐτὸς ὁ υἱὸς
 καταργησεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα
 ὁ θεὸς πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί ποιή- 30
 σουν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ ὅλως
 νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ
 τῶν; τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; 30 R 8,36.

17 ὑμῶν 1^ο : [H] W+ εστιν 22 fin W, 23 fin R.TW,
 H παραδιδῶ | H δυναμιν, 26 fin H,R,TiW. 27 hW-
 1^ο 28 [καὶ] : TW | θεος : T+ τα

15 — εἰπερ . . . ἐγείρονται 20 fin + ἐγενετο 25 τ.
 θρ. αὐτου 28 — ο υιος 29 αυτων : των νεκρων

- 2Κ 4,10.11. 31 ¹ καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ὑμετέραν
 χησιν, ἀδελφοί, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κ
 Is 22,18. 32 ἡμῶν. εἰ κατὰ ἀνθρωπον ἐθρησιόμαχῃσα ἐν Ἐφ
 τί μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται,
 γωμεν καὶ πῶμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκει
 33 ¹ μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἡδὴ χρηστὰ ὁμο
 R 18,11. E 5,14. 34 ¹ κακαί. ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἁμαρτάν
 6,5. Act 26,8. ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινες ἔχουσιν· πρὸς ἐντρο
 ὑμῖν λαλῶ.
 35 Ἀλλὰ ἐρεῖ τις· πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί;
 J 12,24. 36 δὲ σῶματι ἔρχονται; ἄφρων, οὐδ' οὐ σπείρεις
 37 ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ ὁ σπείρεις
 τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυ
 Gn 1,11. 38 κόκκον εἰ τύχοι σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν·
 θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἠθέλησεν,
 39 ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα. οὐδ' ἐκ
 σὰρξ ἢ αὐτῆ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπου
 ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ σὰρξ πτηνῶν, ὁ
 40 δὲ ἰχθύων. καὶ σῶματα ἐπουράνια, καὶ σῶμα
 ἐπίγεια· ἀλλὰ ἕτερα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων ὁ
 41 ἕτερα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων. ἄλλη δόξα ἡλίου,
 ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων
 42 ἀστήρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. οὕτως
 ἢ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθ
 Ph 3,20.21. 43 ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ,
 ρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρε
 44 ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρε
 σῶμα πνευματικόν. Εἰ ἔστιν σῶμα ψυχικόν, ἔ
 Gn 2,7. 45 καὶ πνευματικόν. οὕτως καὶ γέγραπται· ἐγένε
 2 Κ 3,6.17. J 6,68. ὁ πρῶτος ἀνθρώπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν
 46 ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. ἀλλ'
 πρῶτον τὸ πνευματικόν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπει

85 Η νεκροί,

81 ημετεραν | — ἀδελφοι 34 λεγω

Προς Κορινθίους α' 15,47—16,1.

πνευματικόν. ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς 47 Gn 2,7.
 κός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ. οἶος ὁ 48
 κός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἶος ὁ ἐπου-
 ρανος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς 49 Gn 5,3.
 φέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν
 τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο δέ φημι, 50 6,18.
 ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρο-
 νηῆσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν
 κληρονομεῖ. ἰδοὺ μυστήριον ὑμῶν λέγω· πάντες 51 1 Th 4,15,17.
 κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, ἢ ἐν 52 Mt 24,31.
 ἡμῶν, ἐν ῥίπτῃ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι·
 ἅλλισι γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοι,
 ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν 53 2 K 5,4.
 οὐκ ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο
 ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο 54
 ἀλλάξηται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύ-
 σθαι ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμ-
 μένος· κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. ἢ ποῦ σου, 55 Is 25,8.
 θάνατε, τὸ νίκος; ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον;
 ἢ ὅπου τὸ κέντρον τοῦ θανάτου ἢ ἡ ἀμαρτία, ἢ δὲ 56 R 7,13; 6,14.
 ἡ ἀμαρτία τῆς ἀμαρτίας ὁ νόμος· τῷ δὲ θεῷ χάρις 57
 ἵνα οὐκ ἐπιδοῦνται ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, 58 2 Chr 15,7.
 ἀλλοίωτοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν
 ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος
 ἡμῶν οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ.

Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὡσπερ 16 Act 11,29.
 κατὰ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ 2 K 8; 9.
 G 2,10.

47 ο δευτ. ανθρ. : h^r + ο κυριος 49 φορεσωμεν : hW
 φεσωμεν 51 ου κοιμηθησομεθα : h^r [μεν] αναστησομεθα
 u [μεν] κοιμηθησομεθα ου 51.52 W αλλαγησομεθα εν
 ημω, 54 K— το φθ. τ. ενδ. αφθ. και | αθανασιαν :
 pr [την]

47 fin + ο ουραnios 50 δε : γαρ 53 εγερθ. : ανα-
 ησονται 55 νικος ... κεντρον : κεντρον ... νικος |
 θνατε 2^ο : αδη

- Act 20,7. 2 ὑμεῖς ποιήσατε. κατὰ μίαν σαββάτου ἕκαστο
 ὑμῶν παρ' ἑαυτῶ τιθέτω θησαυρίζων ὃ τι ἂ
 εὐδοῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογίαι γίνωνται
 3 ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἂν δοκιμάσητε, ὃ
 ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεργεῖν τὴν χάρι
 4 ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἂν δὲ ἄξιον ἦ τοῦ κάμ
 Act 19,21. 5 πορευέσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύονται. Ἐλεύσομαι
 δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακε
 R 15,24. 6 δονίαν γὰρ διέρχομαι, πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχόν παρι
 Tt 3,12. μενῶ ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμ
 Act 20,2. 7 ψητε οὐ ἂν πορεύωμαι. οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶ
 Act 18,21. ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω γὰρ χρόνον τιν
 Act 19,1.10. 8 ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἂν ὁ κύριος ἐπιτρέψῃ
 2 K 2,12. 9 ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς· θύο
 Kol 4,8. 9 γὰρ μοι ἀνέφωγεν μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντι
 Ap 8,8. 10 κείμενοι πολλοί. Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος
 4,17. Ph 2,20. 10 βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ
 6. 1 T 4,12. 11 ἔργον κυρίου ἐργάζεται ὡς καγώ· μὴ τις οὐ
 αὐτὸν ἐξουθενήσῃ. προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ
 ἵνα ἔλθῃ πρὸς με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετ
 1,12; 3,6. 12 τῶν ἀδελφῶν. Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ
 πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶ
 μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημά
 ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ
 Ps 81,25 Lxx. 13 Ἰηρογοεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε
 E 8,10. 14 κραταιοῦσθε. πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθε
 1,16. R 16,5. 15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν
 Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰ
 Ph 2,29. 16 διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα κα
 ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ

2 αν : HW εαν | h ευοδωθη 3 H δοκιμασητε δ
 επιστολων, 4 T η αξιον 6 HW καταμενω | K- κ
 8 H επιμενω 10 καγω : K εγω

2 σαββατων 7 γαρ 2^ο : δε 12 αδελφου : + ο
 υμιν οτι 15 Στεφ. : + και Φορτουνατου

Προς Κορινθίους α' β' 16,17—1,4.

συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ 17
 παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαικοῦ,
 ὅτι τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·
 ἀνέπασαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. 18 ^{1 Th 5,12.}
 ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιοῦτους.

Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. 19 ^{Act 18,2,18,26.}
 ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ ^{R 16,8,5.}
 Πρίσκα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. ἀσπά- 20 ^{R 16,16.}
 ζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπασασθε ^{2 K 18,12.}
 ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ 21 ^{1 P 5,14.}
 ἐμῇ χειρὶ Παύλου. εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον, 22 ^{Kol 4,18.}
 ἢ τὸ ἀνάθεμα. μαρὰν ἀθά. ἢ χάρις τοῦ κυρίου 23 ^{2 Th 3,17.}
 Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν. ἢ ἀγάπη μου μετὰ πάντων 24 ^{G 1,8,9.}
 ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελή- 1 ^{1 K 1,1.}
 ματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ
 τοῦ θεοῦ τῇ οἴσῃ ἐν Κορίνθῳ σὺν τοῖς ἀγίοις
 πᾶσιν τοῖς οἴσιν ἐν δλη τῇ Ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν 2 ^{R 1,7.}
 καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐδλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν 3 ^{R 15,5.}
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ θεὸς ^{R 1,3. 1 P 1,3.}
 πάσης παρακλήσεως, ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ 4
 τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν

17 ὑμετερον : h υμων | fin H,R. 22 W μαραναθά

17 αυτοι 19 ασπάζεται : -ονται | Προσκίλλα | fin +
 παρ οἰς καὶ ξενίζομαι 23 Ἰησ. : + Χριστον 24 fin +
 αμην [εγγραφή ἀπο Φιλιππων (τῆς Μακεδονίας) δια Στεφανα
 καὶ Φορτουνατον καὶ Αχαικου (Κουαρτου) καὶ Τιμοθεου νι
 υπο Παυλου καὶ Σωσθενους νι ἀπο Εφεσου τῆς Ἀσίας]

1,4 ἐπι : ἐν

- Ps 34,20; 94,19. 5 παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ὅτι καθὼς
 περισεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς,
 οὕτως διὰ τοῦ Χριστοῦ περισεύει καὶ ἡ παρά-
 4,15,17. 6 κλησις ἡμῶν. εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν
 παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· εἴτε παρακαλούμεθα,
 ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης
 ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς
 7 πάσχομεν. καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν,
 εἰδότες ὅτι ὡς κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων,
 Act 19,23. 8 οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως. Οὐ γὰρ θέλομεν
 1 K 15,82. ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν
 τῆς γενομένης ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν
 ὑπὲρ δυνάμιν ἐβαρῆθημεν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι
 9 ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ
 ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχῆκαμεν, ἵνα μὴ πεποι-
 θότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ
 2 T 4,18. 10 ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου
 ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύσεται, εἰς ὃν ἠλπικαμεν
 11 ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, συννυπουργούντων καὶ ὑμῶν
 ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων
 τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ
 ὑπὲρ ἡμῶν.
 2,17. H 18,18. 12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν, τὸ μαρ-
 1 K 1,17. τύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀγιότητι καὶ
 εὐλικρινείᾳ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ'
 ἐν χάριτι θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισ-

4 RW θεου, 6.7 hW εἰτε δε θλιβομεθα, υπερ της υμων
 παρακλησεως της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων
 παθηματων ων και ημεις πασχομεν, και η ελπις ημων βεβαια
 υπερ υμων· εἰτε παρακαλουμεθα, υπερ της υμων παρα-
 κλησεως και σωτηριας· | H πασχομεν, και ... υμων· 8 περι·
 JW υπερ 10 HW ερυσατο | W ηλπικαμεν. | οτι : [H]-W
 11 ημων 2° : W υμων 12 RW ευλικρινεια | ουκ : H pr [και]

4 και αυτοι 6 — και σωτηριας 8 θελω | γενομ. : +
 ημιν 10 κ. ρυεται vl — κ. ρυσ. 12 αγιοτ. : απλοτητι
 vl πραοτητι | σαρκινη

πρότερος δὲ πρὸς ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν 18
 ἡμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε,
 ἀπίστω δὲ ὅτι ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε, ¹ καθὼς 14 5,12. Ph 2,10.
 καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα
 ἡμῶν ἔσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ.
 Καὶ ταύτη τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρότερον 15
 πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν ἵνα δευτέραν χάριν σχῆτε, καὶ 16 1 K 16,5.6.
 δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν
 ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν
 προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. τοῦτο οὖν βου- 17 5,18.
 λόμενος μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ
 βουλευόμεαι κατὰ σάρκα βουλευόμεαι, ἵνα ἢ παρ'
 ἡμῶν τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ; πιστὸς δὲ ὁ θεὸς 18
 ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν ναὶ
 καὶ οὐ. ὁ τοῦ θεοῦ γὰρ υἱὸς Χριστὸς Ἰησοῦς 19
 ὃ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἑμοῦ καὶ
 Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ,
 ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι 20 Ap 3,14.
 θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναί· διὸ καὶ δι' αὐτοῦ τὸ ἀμὴν
 ὑφ' ὑμῶν πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. ὁ δὲ βεβαιῶν 21 1 J 2,27.
 ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς θεός,
 ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρρα- 22 5,5. R 8,16.
 θῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.
 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν 23 11,31. R 1,9.
 ἀμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἤλθον
 εἰς Κόρινθον. οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς 24 1 P 5,3.
 πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἔσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν·
 ἣ γὰρ πίστει ἐστήκατε. ἔκρινα δὲ ἑμαντῷ τοῦτο, 2 12,21. 1 K 4,21.

15 K χαραν 17 K τό Ναί ναί κ. τό Οὐ οὐ 18,19 H Ναί
 κ. Οὐ 19 RW Ἰησους Χριστος | H Ναί 20 H τό Ναί
 κ. τό Ἀμὴν 22 H [ο] | T αραβανα 2,1 δε : K γαρ

18 — ἀλλ' ἐν τῇ 14 — ἡμῶν 20 — προτ. ἐν τῷ
 δευτερον | ἐχῆτε 16 ἀπελθεῖν 17 βουλευομενος
 18 εστιν : εγενετο 20 διο ... αυτου : και εν αυτω | δοξαν
 και τιμην 21 υμας συν ημιν 23 ουκετι : ουκ

- 2 τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. εἰ γὰρ
 ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ
 1 K 5. 3 ὁ λυπούμενος ἐξ ἑμοῦ; καὶ ἔγραψα τοῦτο αὐτὸ
 ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην σχῶ ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν,
 πεποιθῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς διτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάν-
 Act 20,31. 4 των ὑμῶν ἐστίν. ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ
 συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δα-
 κρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα
 1 K 5,1. 5 γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. Εἰ δέ
 τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ
 6 μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ, πάντας ὑμᾶς. ἱκανὸν
 τῷ τοιοῦτῳ ἡ ἐπιτιμία αὐτῆ ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων,
 7 ὥστε τοῦναντίον [μᾶλλον] ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ
 παρακαλέσαι, μὴ πως τῇ περισσοτέρῳ λύπῃ κατα-
 8 ποθῆ ὁ τοιοῦτος. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι
 7,16. 9 εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα,
 ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί
 L 10,16. 10 ἐστε. ᾧ δέ τι χαρίζεσθε, κἀγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ ὁ
 κεχάρισμαι, εἴ τι κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσ-
 L 22,31. 11 ὧπῳ Χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ
 σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.
 Act 14,27. 12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τροάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
 1 K 16,9. Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεφγμένης ἐν κυρίῳ,
 Act 20,1. 13 οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου τῷ μὴ εὐρεῖν
 με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος
 14 αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. Τῷ δὲ θεῷ χάρις
 τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ
 καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι'
 1 K 1,18. 15 ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· διτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν
 τῷ θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολ-
 3,5.6. L 2,34. 16 λυμένοις, οἷς μὲν ὁσμὴ ἐκ θανάτου εἰς θάνατον,

5 Η μερους ινα μη επιβαρω π. (W— pro.) 7 [μαλλον]:
 hTW—H 9 ει : h ὅ

3 τις : + εστιν 3 και γαρ | εγραψα : + υμιν (u 9) |
 λυπην επι λυπην | εχω 10 ο ... ει τι : ει τι ... ω
 16 — εκ bis

οἷς δὲ ὁσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν. καὶ πρὸς ταῦτα
 τίς ἱκανός; οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καπη- 17 1,19. 1 P 4,11.
 λεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλι-
 κρινίας, ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατέναντι θεοῦ ἐν
 Χριστῷ λαλοῦμεν.

Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; ἢ μὴ 3 5,12. R 16,1.
 χρῆζομεν ὡς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς Act 18,27.
 ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν; ἢ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, 2 1 K 9,2.
 ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη
 καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, φανε- 3 Ex 24,12.
 ρούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα 31,18; 34,1.
 ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ πνεύματι Prv 8,8; 7,8.
 θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξίν λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξίν Ez 11,19; 36,26.
 καρδίαις σαρκίταις. Jr 31,33.
 R 15,16.

Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χρι- 4
 στοῦ πρὸς τὸν θεόν· οὐχ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ἱκανοὶ 5 2,16.
 ἐσμεν λογίσασθαι τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης
 ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, ὃς καὶ ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακό- 6 Jr 31,31.
 νους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύ- 1 K 11,25.
 ματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτέννει, τὸ δὲ πνεῦμα R 7,6. J 6,63.
 ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν 7 Ex 34,30.
 γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ,
 ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
 εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ
 προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην, πῶς οὐχὶ 8 G 3,2,5.
 μᾶλλον ἢ διακονία τοῦ πνεύματος ἐστὶ ἐν δόξῃ;
 εἰ γὰρ τῇ διακονίᾳ τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῶ 9 Dt 27,26.
 μᾶλλον περισσεύει ἢ διακονία τῆς δικαιοσύνης R 1,17; 3,21.
 δόξῃ. καὶ γὰρ οὐ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον 10 Ex 34,29 ss.

17 RW ειλικρινίας 3,1 W συστατικων 3 ενγεγο. :
 h pr και | καρδιας : h^o καρδιας (fort πλαξιν interpol)
 4 θεον : hT, HW. 5 h εσμεν, | εαυτων 2° : H αυτων
 6 HW αποκτεινει 7 W γραμματι 9 τη διακονια : KW
 η διακονια

17 πολλοι : λοιποι | κατενωπιον του θ. 3,1 η 1° :
 ει | fin + συστατικων 2 κ. υμων 5 λογιζεσθαι 6 αποκτε-
 νει 7 εν λιθ. 9 δοξη : pr εν

3,11—4,4. Προς Κορινθίους β'

- ἐν τούτῳ τῷ μέρει εἵνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης
 11 δόξης. εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ
 12 μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ. Ἔχοντες οὖν τοι-
 Ex 34,38.35. 13 αὐτὴν ἐλπίδα πολλῇ παρησιαῖα χρώμεθα, καὶ οὐ
 καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσ-
 ωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς
 R 11,25. 14 Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. ἀλλ'
 ἐπαρώδη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς σή-
 μερον ἡμέρας τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει
 τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον
 15 ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται· ἀλλ' ἕως σήμερον
 ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται Μωϋσῆς κάλυμμα ἐπὶ
 R 11,23.26. 16 τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· ἡνίκα δὲ ἔαν ἐπι-
 Ex 34,34.
 J 8,36. R 8,2. 17 στρέψῃ πρὸς κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. ὁ
 Ex 16,7.10;
 24,17. δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὐ δὲ τὸ πνεῦμα
 18 κυρίου, ἐλευθερία. ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακακα-
 λυμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζό-
 μενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ
 δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος.
 3,6. 1 K 7,25. 4 Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς
 2,17. 1 Th 2,5. 2 ἠλεήθημεν, οὐκ ἐγκακοῦμεν,¹ ἀλλὰ ἀπειπάμεθα
 τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν
 πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ,
 ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστάντες
 ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον
 1 K 1,18. 3 τοῦ θεοῦ. εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγ-
 γέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκα-
 H 1,8. 4 λυμμένον, ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύ-
 E 2,2. 2Th 2,11.
 Kol 1,15. φλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ

18 αὐτου : T εαυτου 14 HW αλλα | H μενει μη
 ανακαλυπτομενον, | καταργεεται : H,R. 16 hW ὁ αν
 R δε αν 17 h⁸ Κυριου fort pro κυριον 18 hW καθωσπερ |
 H κυριου (non Κυριου) πν. 4,2 HW συνιστανοντες

14 — ημερας 15 ηνικα αναγινωσκεται 17 κυριον :
 (vl +) εκει 4,1 εκκακουμεν (ii 16) 3 συνιστωντες (ii 6,4)

κάνει τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης
 τοῦ Χριστοῦ, ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ 5 1,24.
 ἑαυτοὺς κηρύσσομεν ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον,
 ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. ὅτι ὁ θεὸς 6 8,18. Gn 1,3.
 ὁ εἰπὼν· ἐκ σκοτοῦς φῶς λάμπει, ὃς ἔλαμψεν
 ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως
 τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Χριστοῦ.

Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρο- 7 5,1.
 κίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως
 ἢ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν· ἐν παντὶ θλιβόμενοι 8 1,8; 7,5.
 ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ
 ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπό- 9
 μενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι,
 πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι 10 1 K 15,31.
 περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ
 σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες 11 R 8,36.
 εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ
 ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ
 ἡμῶν. ὥστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ 12
 ζωὴ ἐν ὑμῖν. ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς 13 Ps 116,10.
 πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· ἐπίστευσα, διὸ
 ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν,
 εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς 14 1 K 6,14.
 σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. τὰ 15 1,8-8.
 γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ
 τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν
 δόξαν τοῦ θεοῦ. Διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ 16 10. E 3,16.
 καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ
 ἔσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. τὸ 17 R 8,17,18.
 γὰρ παραντίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ'

ὁ Χρ. Ἰησ. : h Ἰησ. Χρ. | Ἰησοῦν 2^ο : h Ἰησοῦν (W
 Ἰησοῦν,) 10 T ἐν τοῖς σωμασιν η. (2^ο) 13 διο : T+ καὶ
 14 κυριον : [H]—W 17 JW—ημων

4 κατανασσει (εἰ δι-) + αυτοῖς 6 λαμψαι | — ος |
 τ. θεου : αυτου | Ἰησου Χρ. 14 συν 1^ο : δια 16 εσωθεν
 17 παραντικα : + προσκαιρον και

4,18—5,12. Προς Κορινθίους β'

- ὕπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης
 H 11,1.3. 18 κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλε-
 Kol 1,16. πόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπό-
 μενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.
 Job 4,19. 5 οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ
 2 P 1,13,14. σκηνούς καταλυθῆ, οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν,
 οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 R 8,23. 2 καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν
 3 τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες, εἴ γε
 1 K 15,53. 4 καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα. καὶ
 γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνεῖ στενάζομεν βαρούμενοι,
 ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι,
 1,22. R 8,16,23. 5 ἵνα καταποθῆ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ
 E 1,13,14. κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός, ὁ δούς
 H 11,13. 6 ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. Θαρροῦντες
 οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ
 1 K 13,12. 7 σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου· διὰ πίστεως
 Ph 1,23. 8 γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἶδους· θαρροῦμεν δὲ
 καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημηῆσαι ἐκ τοῦ σώμα-
 Ps 89,18. 9 τος καὶ ἐνδημηῆσαι πρὸς τὸν κύριον. διὸ καὶ
 φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες,
 Act 17,31. 10 εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς
 R 2,16; 14,10. φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ, ἵνα κομισθῆται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώ-
 ματος πρὸς ᾧ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον.
 4,2. 11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους
 πείθομεν, θεῶ δὲ πεφανερῶμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ
 3,1. 12 ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. οὐ
 πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορομὴν
 διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε

5,1 H εχομεν οικιαν 3 ει γε (T ειγε) : h ει περ BW
 ειπερ 4 H βαρουμενοι εφ ω | W αλλα 5 T αραβωνα
 7 H ειδους, — 10 φανλον : W κακον

5,3 εκδυσαμενοι 4 σκηνει : + τουτω 5 κατεργασ-
 μενος | ο και δους 8 θαρρουντες 10 τα : α ει — προς α |
 | δια : ιδια 12 ου γαρ | ημων : υμων

πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ μὴ ἐν
καρδίᾳ. εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, θεῶ· εἴτε σωφρο- 13
νοῦμεν, ὑμῖν. ἢ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει 14
ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰς ὑπὲρ πάντων
ἀπέθανεν· ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον·¹ καὶ ὑπὲρ 15 ^{1 T 2,6.}
πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ^{R 14,7,8.}
ζῶσω ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερ-
θέντι. Ὅστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν 16
κατὰ σάρκα· εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χρι-
στόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. Ὅστε εἰ τις 17 ^{R 8,1,10.}
ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρηλθεν, ^{G 6,15. Ap 21,5.}
ἰδοὺ γέγονεν καινά. τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ 18 ^{Is 43,18; 65,17.}
τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ καὶ
δόκτου ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, ὡς 19 ^{R 3,24,25.}
ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσειν ^{Kol 1,19,20.}
ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα
αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλ-
λαγῆς. Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὡς 20 ^{Is 52,7.}
τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ ^{J 8,46. H 4,15.}
Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ. τὸν μὴ γνόντα 21 ^{G 3,13.}
ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ^{1 K 1,30.}
ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ. Συν- 6 ^{Ph 3,9.}
εργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν ^{1 P 2,22.}
τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς· — λέγει 2 ^{1,24; 5,20.}
γάρ·

καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου

καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι·

ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα
σωτηρίας· — μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσ- 3
κοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία,¹ ἀλλ' ἐν παντὶ 4 ^{4,2.}
συνιστάντες ἑαυτοῦς ὡς θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπο-

¹⁴ W οτι ει εις v. π. απεθανεν. ¹⁹ Ti (non T) αυτων
και ^{6,4} HW συνιστανοντες | W διακονοι εν v. πολλη εν

¹² μη εν : ου ¹⁶ ει : + δε ¹⁷ καινα : + τα παντα
^{6,2} δεκτος ³ η διακ. ημων

- μονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενο-
 11,28-27. 5 χωρίαις, ¹ ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκατα-
 στασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις,
 1 T 4,12. 6 ¹ ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρη-
 στότητι, ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκορίτῳ,
 1 K 2,4. 7 ¹ ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει θεοῦ· διὰ τῶν
 ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,
 8 ¹ διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφη-
 4,10.11. 9 μίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ¹ ὡς ἀγνοοῦμενοι
 Ps 118,18. καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ὑποθνήσκοντες καὶ ἰδοῦ
 Ph 4,12.13. 10 ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ¹ ὡς
 λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς
 δὲ πλουτιζόντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα
 κατέχοντες.
 Ps 119,92. 11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέφωγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι,
 12 ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτνεται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν
 ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν·
 1 K 4,14. 13 τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύν-
 E 5,11. 14 θητε καὶ ὑμεῖς. Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες
 ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας;
 15 ἢ τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; ¹ τίς δὲ συμφώ-
 νησις Χριστοῦ πρὸς Βελίαρ, ἢ τίς μερίς πιστῶ
 1 K 8,16. 16 μετὰ ἀπίστου; τίς δὲ συνκατάθεσις ναῶ θεοῦ
 Lv 26,12. μετὰ εἰδώλων; ἡμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἔσμεν ζῶντος·
 Ez 37,27. καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι

ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐνπεριπατήσω,

καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται
 μου λαός.

- Jr 51,45. 17 διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν
 Ez 20,34.41. καὶ ἀφορίσθητε, λέγει κύριος,
 Is 52,11.
 Ap 18,4.

5 W νηστείαις· 7.8 W ἀριστερων δια 14 HW ἀνο-
 μια, 15 B Βελίαρ; | h πιστου 16 RW συγκ. | W ἐμπεριμα

9 πειραζόμενοι
 μου : μοι

15 Χριστω

16 υμεις et εστε |

καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε·

κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς,

καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα,

καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας,

λέγει κύριος παντοκράτωρ.

18 2 Sm 7,8.14.
Is 43,6.
Jr 31,9; 32,38.
Hos 1,10.
Am 4,18 Lxx.

Τάυτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, 7
καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην
ἐν φόβῳ θεοῦ. Χωρῆσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἡδίκη-

2 12,17.
Act 20,38.

σαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτή-

σαμεν. πρὸς κατάκρισιν οὐ λέγω· προείρηκα γὰρ 3

6,11—13.

ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔστε εἰς τὸ συναπο-

θανεῖν καὶ συνζῆν. πολλή μοι παρηγορία πρὸς 4

ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρω-

μαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ

ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. Καὶ γὰρ ἐλθόντων 5

Act 20,1.2.

ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ

σῶξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν

μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς 6

1,3.4. 2,13.
Ps 118,6; 138,6.
Is 36,2.

ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ

Τίτου· οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ 7

καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἢ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν,

αναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν

ὄδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με

μᾶλλον χαρῆσαι. ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν 8

2,4.

τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην,

βλέπω [γὰρ] ὅτι ἡ ἐπιστολή ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς

ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς, ἵν' ἄν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπή-

θητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπή-

θητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε

7,4 W ἐν τῇ χαρᾷ 5 W ἐσχεν | H θλιβομενοι — ἐξ.
μαχαι, εσ. φοβοι —. 8 εἰ 2^ο : W εἰ δε | H (βλεπω ... ἐλυπ.
υμας) | [γαρ] : h^a T—HW (h^a fort βλεπων)

7,10—8,3. Προς Κορινθίους β'

- Μτ 27,8—5.** 10 ἐξ ἡμῶν. ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς
Η 12,17. σωτηρίαν ἀμεταμέλητον ἐργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσ-
 11 μου λύπη θάνατον κατεργάζεται. ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ
 τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι πόσην κατειργά-
 σατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ ἀπολογία, ἀλλὰ ἀγανά-
 κτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον,
 ἀλλὰ ἐκδίκησιν. ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς
 12 ἄγνοους εἶναι τῷ πράγματι. ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα
 ὑμῖν, οὐχ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ
 ἀδικηθέντος, ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν
 σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον
 13 τοῦ θεοῦ. ἰδιὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα. Ἐπι-
 δὲ τῇ παρακλήσει ἡμῶν περισσοτέρως μᾶλλον
 ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, διτι ἀναπέπανται
 14 τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν· διτι εἰ τι
 αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθη,
 ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν.
 οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια
 2,9. 15 ἐγενήθη. καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως
 εἰς ὑμᾶς ἔστιν ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων
 ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέ-
 16 ξασθε αὐτόν. χαίρω διτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν
 ὑμῖν.
Ρ 15,26. 8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ
 θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακί-
 2 δονίας, διτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περισσειᾷ
 τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία
 αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἀπλότη-
 3 τος αὐτῶν· διτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ παρὰ

11 T κατηργασατο 12 ουχ : T ουκ | ουδε : H pr [αλλ]
 13 RW παρακεκλήμεθα, επι 14 επι : hR pr ἡ

10 εργαζ. : κατεργάζεται 11 λυπ. υμας | εν υμιν |
 εν τω πρ. 12 υμων ... ημων : ημων ... υμων vl ημ. ...
 ημων 14 παντοτε | η κ. υμων | προς Τιτον 8,9 τω
 πλουτον 3 παρα : υπερ

δυναμιν, ἀνθαιρετοι, ¹ μετὰ πολλῆς παρακλήσεως ⁴ 9,1. Act 11,20.
 δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς
 διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ οὐ καθὼς ⁵
 ἠλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ
 καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ, εἰς τὸ παρακαλέσαι ⁶
 ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως καὶ
 ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. ἀλλ' ⁷ ^{1 K 1,5.}
 ὡσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει καὶ λόγῳ καὶ ^{1 K 16,1.2.}
 γνῶσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν
 ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε.
 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων ⁸
 σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον
 δοκιμάζων· γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ⁹ Mt 8,20.
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν
 πλοῦσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλου-
 τήσητε. καὶ γνώμῃν ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ¹⁰
 ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ
 καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρουσι· νυνὶ δὲ ¹¹
 καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ
 προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι
 ἐκ τοῦ ἔχειν. εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ¹² Prv 8,27.28.
 ἐὰν ἔχη εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει. οὐ γὰρ ¹³ Mc 12,48.
 ἵνα ἄλλοις ἀνεσις, ὑμῖν θλίψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος·
 ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ¹⁴ 9,12.
 ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα
 γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται
 ἰσότης, ¹ καθὼς γέγραπται· ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεό- ¹⁵ Ex 16,18.
 ρασεν, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἠλαττόνησεν. Χάρις ¹⁶
 δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ
 ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, ὅτι τὴν μὲν παρὰ κλησιν ¹⁷

3 T δυναμιν αυθ. 3.4 HW αυθαιρετοι μετα 4 H
 ημων, την ... αγιους, — 5 TW αλλα 7 KW εξ ημων
 εν υμιν 8 Χριστου : [H]—W 12 T αν 13.14 KW θλιψις·
 (W,) αλλ εξ ισοτητος εν

4 fin + δεξασθαι ημας 8 δοκιμαζω 9 δι ημας |
 εκεινου : αυτου 13 υμιν δε 16 δοντι

- ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων ἀνταίρεται
 18 ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς. συνεπέμψαμεν δὲ μὴ
 αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὐδ' ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
 G 2,10. 19 διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ
 καὶ χειροτονηθεῖς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημι
 ἡμῶν ἐν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑ
 ἡμῶν πρὸς τὴν τοῦ κυρίου δόξαν καὶ πε
 20 θυμίαν ἡμῶν, ἵστελλόμενοι τοῦτο, μὴ τις ἡμ
 μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακον
 Prv 3,4 Lxx. 21 μένη ὑφ' ἡμῶν· προνοοῦμεν γὰρ καλὰ οὐ μόνον
 ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων
 22 συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ἵνα
 ἐδοκιμάσῃμεν ἐν πολλοῖς πολλακίς σπουδαί
 οντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθη
 7,13; 12,18. 23 πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς. εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινῶν
 R 16,7. ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν
 7,14. 24 ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. Τὴν οὖν
 ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχῆσαι
 ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδεικνύμενοι εἰς προ
 8,4,20. 9 ὡπον τῶν ἐκκλησιῶν. Περὶ μὲν γὰρ τῆς δο
 κονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους περισσὸν μοί ἐστι
 8,19. 2 τὸ γράφειν ὑμῖν· οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμ
 ἡν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν ὅτι Ἄχα
 παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσσι, καὶ τὸ ὑμῶν ζῆλον
 8,24. 3 ἠρέθισεν τοὺς πλείονας. ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελ
 φούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμ
 κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγε
 4 παρεσκευασμένοι ἦτε, μὴ πως ἔάν ἐλθῶσιν οἱ
 ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὐρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευ
 στους καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν

18 T τον αδελφον μετ αυτου, 19 H — ου μ. ... προ
 ημων, — | εν : T συν | του : TW pr αυτου . 23
 σπουδαιότερον, πεποιθ. δε 24 K ενδειξασθε

ἴς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ. ἀναγκαῖον οὖν 5
 σάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα προ-
 κωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προ-
 ηγγελέμενην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἐτοίμην εἶναι
 ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. Τοῦτο 6 Prv 11,24;
 19,17.
 οὐ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει,
 οὐ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ
 θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προήρηται τῇ καρδίᾳ, 7 R 12,8.
 ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· Ἰαρόν γὰρ δότην Prv 22,8 Lxx.
 πᾶ ὁ θεός. δυνατεῖ δὲ ὁ θεός πᾶσαν χάριν 8 1 Chr 29,17.
 προσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν
 ἔργειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον
 τοῦ θεοῦ, καθὼς γέγραπται·
 9 Ps 112,9.
 ἐκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν,
 ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
 ἡ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον 10 Is 55,10.
 βρώσιν χορηγήσει καὶ πληθύνει τὸν σπόρον Hos 10,12.
 καὶ αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης
 ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλό- 11 1,11; 4,15.
 τῆ, ἣτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ
 θεῷ. ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ 12 8,14.
 κεν ἔστιν προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν
 ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐ-
 χαριστιῶν τῷ θεῷ· διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας 13
 τῆς δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς
 εὐλογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ
 ἐν ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς
 ἡμᾶς, καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθοῦν- 14
 τῶν ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ

5 W ὑμων ταυτην, | T — και 2^ο 9.10 H (καθως ...
 ὑμων) 10 σπερμα : W σπορον 11 τω θεω : h θεου
 θεω (H,R,W) 12 H — οτι ... τω θεω, —

4 ταυτη : + της καυχσεως 5 εις : προς 7 προαιρειται
 δυνατος 10 χορηγησαι ... πληθυναι ... αυξησαι 13 και δια

9,15—10,12. Προς Κορινθίους β'

15 ἐφ' ὑμῖν. Χάρις τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἱκεσίᾳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

- 2,3. 10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς τῆς πραΰτητος καὶ ἐπιεικειᾶς τοῦ Χριστοῦ, κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν 4,21. 2 θαρρῶ εἰς ὑμᾶς· δέομαι δὲ τὸ μὴ περιφρονῆσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λογιζομαι τολμητικῶς ἐπὶ τῶν τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ ἴσους πατοῦντας. Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κα 9-17. 4 σάρκα στρατευόμεθα, τὰ γὰρ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ προκαθαίρουσιν ὀχυρωμάτων, λογισμοὺς κινδαιροῦν 5 καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα κατὰ τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν ἐτοιμίᾳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν 7 ἡ ὑπακοή. Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; εἰ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἐφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ 4,5. 8 οὕτως καὶ ἡμεῖς. ἐάν τε γὰρ περισσώτερόν τι καυχώσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν 9 ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι, ἵνα μὴ δόξω ὡς αὐτῶν 1. 10 ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ μὲν, φησὶν, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς καὶ ὁ λόγος ἐξουσιᾶς 10,9.10. 11 θενημένος. τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἷόν ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτο 10,11.12. 12 καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίνασθαι ἢ συγκρίνασθαι ἑαυτοὺς τισιν τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες

10,1 H ἐπιεικίας 4 H — τα γὰρ ... οχυρωμάτων, — | T στρατιᾶς 7 HW βλέπετε. 8 h — τε | T καυχώσομαι 10 hW φασιν 12 RW εγκρ. | R συγκρ. δις

10,7 δοκεῖ πεποιθῆναι | ἐφ : ἀφ 8 ο κυρ. ἡμῶν

καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιᾶσιν.
 ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ 13 R 12,3.
 κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ
 θεὸς μέτρον, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. οὐ γὰρ 14
 μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυ-
 τούς, ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγ-
 γελίῳ τοῦ Χριστοῦ· οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι 15 R 15,20.
 ἐν ἀλλοτριῖσι κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες αὐξανο-
 μένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι
 κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεῖαν, εἰς τὰ 16 Act 19,21.
 ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτριῷ
 κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι. Ὁ δὲ καυχώ- 17 Jr 9,22.23.
1 K 1,31.
 μένος ἐν κυρίῳ καυχᾶσθω· οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν 18 1 K 4,5.
 συνιστάνων, ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ
 κύριος συνίστησιν.

Ὁφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τι ἀφροσύνης· **11**
 ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. ζηλώ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ 2 E 5,26.27.
 ἔβλη, ἡρμოსάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον
 ἔστην παραστήσαι τῷ Χριστῷ· φοβοῦμαι δὲ μὴ 3 Gn 3,4.13.
 ἴσως, ὡς ὁ ὄφις ἐξηπάτησεν Εὐάν ἐν τῇ πανουργίᾳ
 τοῦ, φθαρῆ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλό-
 τητος [καὶ τῆς ἀγνότητος] τῆς εἰς τὸν Χριστόν. εἰ 4 G 1,8.9.
 μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν
 οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ
 οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, 12,11.
14K 15,10.
G 2,6.9.
 καλῶς ἀνέχεσθε. λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι 5
 τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων. εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ 6 1 K 2,1.2.13.
E 3,4.
 λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερώ-
 μεντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. Ἡ ἁμαρτίαν ἐποίησα 7 1 K 9,12.18.

10.14 H ὑμων· — ου ... χριστου· (TW,) — 14 ου γαρ
 ως ... εαυτους, : hW ως γαρ ... εαυτους; 18 HW αλλα
 11,3 H Εθαν | [και τ. αγν.] : RW-T | hT- τον 4 hT
 απειχεσθε (TiW) 5 γαρ : W δε

12.18 — ου συνι. ημεεις δε 13 καυχωμενοι 18 συνιστων
 11,1 ὄφελον | μ. τη αφροσυνη 3 μηποτε | ουτω φθαρη
 6 φανερωθεντες

- Ph 4,10,15. 8 ἔμαντὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰ
 9 τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; ἄλλα
 ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν
 12,18. 9 διακονίαν, ἵ καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς
 οὐ κατενάρκησα οὐθενός· τὸ γὰρ ὑστέρημά μοι
 προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακε
 δονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ἔμαντὸν ὑμῖν ἐτήρησα
 1 K 9,15. 10 καὶ τηρήσω. ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὅτι
 ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς
 11 κλίμασιν τῆς Ἀχαΐας. διὰ τί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς
 12 ὁ θεὸς οἶδεν. Ὁ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω, ἵνα
 ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελώντων ἀφορμὴν, ἵνα
 2,17. Ph 3,2. 13 ἐν ᾧ καυχῶνται εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς. ο
 γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετα
 14 σχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ. καὶ οἱ
 θαῦμα· αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται
 15 εἰς ἄγγελον φωτός. οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ
 διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι
 δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα
 αὐτῶν.
 12,6. 16 Πάλιν λέγω, μὴ τίς με δόξη ἄφρονα εἶναι· εἰ
 δὲ μήγε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ
 17 μικρὸν τι καυχῆσωμαι. ὃ λαλῶ, οὐ κατὰ κύριον
 λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑπο
 18 στάσει τῆς καυχήσεως. ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται
 19 κατὰ [τὴν] σάρκα, κἀγὼ καυχῆσομαι. ἡδέως γὰρ ἂν
 20 ἔχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες· ἀνέχεσθε
 γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ
 τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις εἰς πρόσω
 21 ὤπον ὑμᾶς ἕρπει. κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι
 ἡμεῖς ἠσθενήκαμεν. ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν
 Ph 3,5. 22 ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ. Ἑβραῖοί εἰσιν;

12 ποιῶ : TW ποιῶ,
 ἠσθενήκαμεν·

18 [την] : W—T

21 TW

Προς Κορινθίους β' 11,23—12,3.

κἀγώ. Ἰσραηλεῖται εἰσιν; κἀγώ. σπέρμα Ἀβραάμ
 εἰσιν; κἀγώ. διάκονοι Χριστοῦ εἰσίν; παραφρονῶν 23 1 K 15,10.
 λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν
 φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόν-
 τως, ἐν θανάτοις πολλάκις. ὑπὸ Ἰουδαίων 24 Dt 25,3.
 πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, τρις 25 Act 16,22.
 ἐραβδίσθη, ἀπαξ ἐλιθάσθη, τρις ἐνανάγησα, Act 14,19.
 νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαῖς 26
 πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν,
 κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις
 ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θα-
 λίσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις, ἰκόπῳ καὶ 27 6,5.
 μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ
 δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμ-
 νότητι· χωρὶς τῶν παρεκτός ἢ ἐπίστασις μοι ἢ 28 Act 20,18-21.
 καὶ ἡμέραν, ἢ μέρος πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.
 ἴτις ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, 29 1 K 9,22.
 καὶ οὐκ ἐγώ πνροῦμαι; εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ 30 12,5.
 τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. ὁ θεὸς καὶ πατήρ 31 1,23.
 τοῦ κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητός εἰς τοὺς
 αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης 32
 Ἄρετα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν πόλιν Δαμα-
 σκηῶν πιάσαι με, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ 33 Act 9,24,25.
 ἐγαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας
 αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δεῖ, οὐ συμφέρον μὲν, 12
 ἐμύσομαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυ-
 ρίου. οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκα- 2
 πτεσάρων, εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτός τοῦ
 σώματος οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν, ἀρπαγέντα τὸν
 τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. καὶ οἶδα τὸν τοιοῦ- 3

23 H ὑπερ | T ἐν πληγ. περισσ., ἐν φυλ. v. 27,28 W
 γυμνοῖται (Ti.) γ. 28 RW παρεκτός, 30 H [μου] 32 H
 Ἄρετα 12,1 H δεῖ· h δε | δε : W+ καὶ 2 HW
 δεκαπτεσάρων, — εἴτε ... οἶδεν, —

28 ἐπιστάσις | μου 31 θεός : + του Ἰσραηλ
 32 fin + θελων 12,1 δεῖ : δη | οὐ συμφερεῖ μοι | δε : γαρ

Ph 4,10.15. 8

12,18. 9

1 K 9,15. 10

καὶ

ἢ κα

11 κλίμα

12 ὁ θεὸς

2,17. Ph 3,2. 13

ἐν ᾧ κα

14 γὰρ τοιο

σχηματι

15 θανάμα

εἰς ἄγγελ

διάκονοι

δικαιοσύνης

αὐτῶν.

12,6. 16

Πάλιν λ

δὲ μήγε, κἀ

17 μικρόν τι κα

λαλῶ, ἀλλ' ὡ

18 στάσει τῆς κα

19 κατὰ [τὴν] σάρκα

20 ἐχεσθε τῶν ἀφ

γὰρ εἴ τις ὑμᾶς

τις λαμβάνει, εἴ

21 ὡπον ὑμᾶς δέρει

ἡμεῖς ἠσθενήκαμε

Ph 3,5. 22

ἀφροσύνη λέγω, τ

12 ποιῶ : ΤΩ ποιῶ,
ἠσθενήκαμεν·

7 εαυτον 14 θαναμα

- τον ἄνθρωπον, εἴτε ἐν σώματι εἴτε χωρὶς τοῦ
 L 28,48. 4 σώματος οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν, ¹ ὅτι ἠρπάγη εἰς
 Ap 2,7. τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ
 11,80. 5 οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου
 καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ
 10,8; 11,16. 6 μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις. ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆ-
 σασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ·
 φεῖδομαι δέ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ
 Job 2,6. 7 βλέπει με ἢ ἀκούει ἐξ ἐμοῦ ¹ καὶ τῇ ὑπερβολῇ
 τῶν ἀποκαλύψεων. διὸ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη
 μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατανᾶ, ἵνα με
 8 κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. ὑπὲρ τούτου τρις
 τὸν κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποσθῇ ἀπ' ἐμοῦ.
 9 καὶ εἰρηκέν μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ
 δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελεῖται. Ἥδιστα οὖν
 μαῶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα
 Ph 4,13. 10 ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. διὸ
 εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις,
 ἐν διωγμοῖς καὶ στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ· διὰ
 γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατὸς εἰμι.
 11,5. 11 Γέγονα ἄφρων· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε. ἐγὼ
 γὰρ ὄφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι. οὐδὲν γὰρ
 ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν
 R 15,19. 12 εἰμι. τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη
 ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, σημείοις [τε] καὶ τέρασιν
 11,9. 13 καὶ δυνάμεσιν. τί γὰρ ἐστὶν ὃ ἠσώθητε ὑπὲρ
 τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ
 κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν
 13,1. 14 ταύτην. Ἰδοὺ τρίτον τοῦτο ἐτοιμῶς ἔχω ἐλθεῖν.

3 HW ἄνθρωπον — εἴτε ... οἶδεν, — | οὐκ οἶδα : [H]—W
 5 ἀσθεν. : T+ μου 6 RT ἐξ ἐμον. 7 . διο ἵνα : R—
 διο ἵνα h^aT ἵνα | h^a — ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι 2° 9 H— μου 2°
 10 καὶ : hR , ἐν 11 γὰρ 2° : hW+ τι 13 T κατηργασθῆ |
 [τε] : TW

3 χωρὶς : εκτος 6 ἀκούει : + τι 7 Σαταν 9 δύναμις
 μου | τελειοῦται 11 ἀφρων : + καυχώμενος 13 ἠτιτήθη
 14 — τουτο

πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω· οὐ γὰρ ζητῶ
 τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα
 τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς
 τέκνοις. ἐγὼ δὲ ἡδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανη- 15 Ph 2,17.
 θήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. εἰ περισσοτέρως
 ὑμᾶς ἀγαπῶ, ἤσσον ἀγαπῶμαι; Ἔστω δέ, ἐγὼ 16
 οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλὰ ὑπάρχων πανοῦργος
 ὁλόφ ὑμᾶς ἔλαβον. μὴ τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς 17
 ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; παρεκάλεσα 18 8,6.16—18.
 Τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μῆτι ἐπλεο-
 νέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιε-
 πατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν; Πάλαι 19
 δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα. κατέναντι θεοῦ
 καὶ Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί,
 ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. φοβοῦμαι γὰρ μὴ 20 10,2. 1 K 4,6.
 πως ἐλθὼν οὐχ οἶους θέλω εἶρω ὑμᾶς, κἀγὼ
 ἐσθθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε, μὴ πως ἔρις, ζῆλος,
 θυμοί, ἐριθείαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, φυσιώ-
 ταις, ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν ἐλθόντος μου τα- 21 2,1. 13,2.
 πεινώσει με ὁ θεὸς μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω
 πολλοὺς τῶν προσημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοη-
 σάντων ἐπὶ τῇ ἀκατασσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελ-
 γείᾳ ἢ ἐπραξαν. Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς 13
 ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν
 σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. προείρηκα καὶ προλέγω, 2
 ὡς παρὼν τὸ δευτέρον καὶ ἀπὼν νῦν, τοῖς προ-
 σημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἐλθῶ
 εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι· ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε 3
 οὐ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ

14 ἀλλὰ νμας : H,TW. | W ἀλλ οἱ 15 hRW ὑμων,
 εἰ περισσ. v. ἀγαπῶν ἠσσ. ἀγαπῶμαι. 18 RW μῆ τι
 19 H ἀπολογούμεθα; 20 H ἐριθίαι 21 HW ταπεινώσῃ |
 W ἐπραξαν; 13,2 φείσομαι : HW,T.

Dt 19,15.
 Mt 18,16.
 1 T 5,19.

15 εἰ καὶ 16 καταναρκῆσα 19 πάλιν | κατενωπιον
 τον θ. 20 ἐρεῖς | ζῆλοι 21 ἐλθοντα με 13,1 ετοιμῶς
 εἶρω ἐλθειν 2 νυν γραφω

- Ph 2,7,8. 4 ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν. καὶ γὰρ ἐσταυρώθη
ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως θεοῦ. καὶ
γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεν
- 1 K 11,28. 5 σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς. Ἐαυτοὺς
πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμά-
ζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσχετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χρι-
6 στος ἐν ὑμῖν; εἰ μῆτι ἀδόκιμοί ἐστε. Ἐλπίζω δὲ
7 ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμέν ἀδόκιμοι. εὐχό-
μεθα δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν
μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα
ὁμοίως τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι
- 1 K 13,6. 8 ὤμεν. οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας,
9 ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. χαίρομεν γὰρ διὰ
ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε· τοῦτο
- 10,11. 10,8. 10 καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. Διὰ τοῦτο
ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως
χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ κύριος ἔδωκέν
μοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.
- Ph 4,4. R 15,33. 11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτιζέσθε, παρα-
καλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ
θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.
- 1 K 16,20. 12 Ἰ' Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. Ἀσπά-
ζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.
- 13 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ
ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος μετὰ πάντων ὑμῶν.

3 H ὑμῶν, 4 ἐν : h σὺν | H [εἰς ὑμᾶς] 4.5 W ὑμᾶς,
εαυτοὺς 5 hT Χριστός Ἰησοῦς | W ὑμῶν, εἰ ... ἐστε;
13 H [Χριστοῦ]

4 γὰρ 1° : + εἰ 5 ὑμῶν : + ἐστὶν 7 εὐχομαι 13 ἁμ
+ ἀμην

Subscriptio: ἐγραφή ἀπο Φιλιππῶν (+ τῆς Μακεδονίας)
+ δια Τιτοῦ (+ Βαρναβα) καὶ Λουκα

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

Παῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ **1** 11.12.
 δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ
 πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ **2**
 οὖν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
 Γαλιτίας· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πα- **3** R 1,7.
 τρὸς καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δόντος **4** 2,20. 1 T 2,6.
 ἑαυτὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέλθῃται
 ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ἐνεσιῶτος πονηροῦ κατὰ
 τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα **5**
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ **6**
 τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον
 εὐαγγέλιον, ¹ ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ τινὲς εἰσιν **7** Act 15,1.24.
 οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέφαι
 τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς **8** 1 K 16,22.
 ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίσῃται [ὑμῖν] παρ'
 ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. ὡς προ- **9**
 ειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς
 εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν; ἢ **10** 1 Th 2,4.
 ζῆτῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρε-
 σκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην. γνωρίζω γὰρ **11**
 ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ'

³ HW πατρ. ημων κ. κυρ. I. Χρ. h πατρ. κ. κυρ. [ημων]
 I. Χρ. ⁴ περι : HW υπερ ⁸ W καν | RW ευαγγελι-
 ζηται | [υμων] : W (sed post ουραν.) - T ⁹ W προειρη-
 καμεν και 11 γαρ : hT δε

- 12 ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- Act 26,4—20. 13 Ἰκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκ-
- Act 22,8. 14 κλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς σινηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς
- R 1,1. Jr 1,5. Is 49,1. 15 ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτι δὲ εὐδόκησεν [ὁ θεός] ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ
- 2,7. Mt 16,17. 16 ἄποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσ-
- 17 ανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς
- Act 9,26. 18 Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Κηφᾶν, καὶ ἐπέμεινα πρὸς
- Mt 18,55. 19 αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ
- 20 κυρίου. ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
- Act 9,30. 21 ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα
- 22 τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας
- 23 ταῖς ἐν Χριστῷ. μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν
- 24 ἣν ποτε ἐπόρθει, καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοί τὸν θεόν.
- Act 15,2. 2 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβαν, συνπαραλαβὼν καὶ
- 6,9. 2 Τίτον· ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

12 H αὐτό, | οὔτε : h οὐδε 15 TW — [ο θεός]
 17 απηλθ. : W απηλθον 18 RW ετη τρια 21 H και
 [της] K.

κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν, μὴ πως εἰς κενὸν τρέχω
 ἢ ἔδραμον. ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἑλλήν 3 Act 16,3.
 ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι· διὰ δὲ τοὺς παρεισ- 4 Act 15,1,24.
 άκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κα-
 τασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν· οἷς 5 3,1.
 οὐδὲ πρὸς ὧραν εἶξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλή-
 θεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνη πρὸς ὑμᾶς. ἀπὸ δὲ 6
 τῶν δοκοῦντων εἶναί τι, — ὁποῖοί ποτε ἦσαν
 οὐδέν μοι διαφέρει· πρόσωπον [ὁ] θεὸς ἀνθρώπου
 οὐ λαμβάνει — ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδέν προσ-
 ἀνέθεντο, ἀλλὰ τοῦναντίον ἰδόντες ὅτι πεπλίστευ- 7
 μαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς Πέτρος Act 9,15;
 τῆς περιτομῆς, ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀπο- 8 15,12; 22,21.
 στολήν τῆς περιτομῆς ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ
 ἔθνη, καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, 9 J 1,42.
 Ἰακώβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες
 σὺλλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβα
 κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς
 τὴν περιτομήν· μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημο- 10 Act 11,30;
 νεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. 12,25.
 Ὅτε δὲ ἦλθεν Κηφᾶς εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσ- 11
 ωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. πρὸ 12 Act 11,3.
 τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν
 ἐθνῶν συνῆσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλεν καὶ
 ἀφώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.
 καὶ συννυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, 13
 ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑπο-
 κρίσει. ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν 14
 πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ
 Κηφᾷ ἔμπροσθεν πάντων· εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρ-

4 H καταδουλωσουσιν, — 5 h^r — οἷς οὐδε 6 [ο] :
 T-RW 12 h^r ἦλθεν | περιτομῆς : T·W, 13 και
 2° : [H]-W

4 — δε 5 — οἷς | διαμενη 9 — και Κηφας εἰ
 Πέτρος κ. Ιακ. 11 Πέτρος 14 Πέτρῳ

- 15 ἔθνη ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν; Ἡμεῖς φύσει Ἰου-
 16 δαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί, εἰδότες δὲ
 Act 15,10.11. 16 δαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί, εἰδότες δὲ
 R 3,20.28; 4,5; 11,6. E 2,8. Ps 143,2. ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐάν
 μὴ διὰ πίστεως Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς
 Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν
 ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, ὅτι
 17 ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ. εἰ
 δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν
 καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διά-
 18 κωνος; μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα
 πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνιστάνω.
 R 7,6. 19 ἐγὼ γὰρ διὰ νόμον νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῷ ζήσω.
 1,4. J 17,23. 20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι.¹ ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ
 ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει
 ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με
 21 καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Οὐκ ἀθετῶ
 τὴν χάριν τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιο-
 σύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.
 3 Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν, οἷς
 κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἑσταν-
 2 ρωμένος; τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ
 ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πί-
 3 στεως;¹ οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι
 4 νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ;
 5 εἰ γε καὶ εἰκῆ. ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα
 καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ
 Gn 15,6. 6 ἐξ ἀκοῆς πίστεως; καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ
 θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.
 7 Γινώσχετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοὶ

14 ουκ : h („MSS“) T ουχ W ουχι 16 R πιστ. Ἰησοῦ
 Χριστοῦ | hW εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν 17 W ἄρα 20 h^rW
 τῆ του θεου και Χριστου του αγαπ. 3,1 εβασκανεν : h^r +
 τη αληθεια μη πειδεσθαι 6 (W sect inc. Καθως)

14 πως : τι 16 — δε | οτι 2^ο : διοτι 20 αγαπ. :
 αγορασαντος 3,1 προεγρ. : + εν υμν

εἰσιν Ἀβραάμ. προῖδοῦσα δὲ ἡ γραφή ὅτι ἐκ 8 Gn 12,3; 18,18.
 πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ θεός, προευηγγελίσαστο
 τῷ Ἀβραάμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα
 τὰ ἔθνη. ὥστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν 9 R 4,16.
 τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου 10 Dt 27,26.
 εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσίν· γέγραπται γὰρ ὅτι ἐπι-
 κατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσιν τοῖς γεγραμ-
 μένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά.
 ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ θεῷ 11 Hb 2,4. R 1,17.
 ὀφθαλμῶν, ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· ὁ δὲ 12 Lv 18,5.
 νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ
 ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ 13 R 8,3.
 τῆς καταράς τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατ- 2 K 5,21.
 άρα, ὅτι γέγραπται· ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμά- Dt 21,23.
 μενος ἐπὶ ξύλῳ, ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ 14
 Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγ-
 γελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.
 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὁμοίως ἀνθρώπου 15
 κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδια-
 τάσσεται. τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγε- 16 Gn 12,7; 13,15;
 λίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. οὐ λέγει· καὶ τοῖς 17,7; 22,18;
 σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· 24,7.
 καὶ τῷ σπέρματί σου, ὃς ἔστιν Χριστός. τοῦτο 17 Ex 12,40.
 δὲ λέγω· διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 ὁ μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη γεγονώς νό-
 μος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγε-
 λίαν. εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἐξ 18
 ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κε-
 χάριστα ὁ θεός. Τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παρα- 19 R 5,20.
 βάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα Act 7,53.
 ὃ ἐπηγγέλται, διαταγείς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ με-

13 T αλλα
19 ου : KW αν

14 KW Ιησου Χριστω

15 TW λεγω.

10 εν πασων
17 θεου : + εις Χριστον

12 αυτα : + ανθρωπος

19 ετεθη

16 ος : ο

- 20 σίτου. ὁ δὲ μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ θεὸς
 R 8,2-4. 21 εἰς ἔστιν. ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ
 θεοῦ; μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνα-
 μενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἐκ νόμου ἂν ἦν ἡ δι-
 R 3,9-19; 11,82. 22 καιοσύνη· ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφή τὰ πάντα
 ὑπὸ ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ
 Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν.
- 4,3. 23 Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον
 ἐφρουρούμεθα συνκλειόμενοι εἰς τὴν μέλλουσαν
 24 πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. ὥστε ὁ νόμος παιδαγω-
 γὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως
 R 10,4. 25 δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι
 J 1,12. R 8,17. 26 ὑπὸ παιδαγωγόν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ
 R 8,8. R 13,14. 27 ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ
 εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε.
 R 10,12. 28 οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἐν δούλῳ
 1 K 12,13. οὐδὲ ἐλεύθερῳ, οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλῳ· πάντες
 7. R 9,7. 29 γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. εἰ δὲ ὑμεῖς
 Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, κατ'
 4 ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρό-
 νον ὁ κληρονόμος νῆπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει
 2 δούλου κύριος πάντων ὄν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπου
 ἐστὶν καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ
 3 πατρὸς. οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νῆπιοι, ὑπὸ
 3,23; 5,1. Kολ 2,20. 4 τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεθα δεδουλωμένοι· ὅτε
 E 1,10. 4 δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν
 ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός·
 3,13.26. 5 γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξα-
 R 8,15. 6 γοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι
 δὲ ἔστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ
 υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, κρᾶζον· Ἀββᾶ

20.21 W εστιν· ο 21 του θεου : [H]—W | εκ νομου
 H εν νομω | h ην [αν] T ην αν 24 RW δικαιωθωμεν
 (W sect inc. ελθ. v. 25) 28 T απαντες 29 T κατε
 4,3 ημεθα : R ημεν 6 W — ο θεος | H ΑΒΒΑ

23 συνκλεισμενοι

4,6 ημων : νμων

ὁ πατήρ. ὥστε οὐκέτι εἰ δοῦλος ἀλλὰ υἱός· εἰ 7 3,29. R 8,16,17.
δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ.

Ἄλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε 8
τοῖς φύσει μὴ οὖσιν θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες θεόν, 9
μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέ-
φετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα,
οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεῦσαι θέλετε; ἡμέρας πα- 10 R 14,5.
ρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς. 10 K 2,16.
φοβοῦμαι ὑμᾶς μὴ πως εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. 11 2 J 8.

Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι καγὼ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, 12 2 K 2,5.
δέομαι ὑμῶν. οὐδὲν με ἠδίκησατε· ἴ οἴδατε δὲ ὅτι 13 Act 16,6.
δι' ἀσθενεῖαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ 1 K 2,3.

πρότερον, καὶ τὸν πειρασμὸν ὑμῶν ἐν τῇ σαρκί 14
μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλὰ ὡς
ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.
ἴ ποῦ οὖν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν 15
ὅτι εἰ δυνατὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορούσαντες
ἐδώκατέ μοι. ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀλη- 16 Am 5,10.

θεύων ὑμῖν; ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκ- 17 1,7.
κλείσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. κα- 18
λὸν δὲ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μό-
νον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. τέκνα μου, 19 1 K 4,15.
οὓς πάλιν ᾧδίνω μέχρις οὗ μορφωθῆ Χριστὸς ἐν
ὑμῖν· ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι καὶ 20
ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν 21 9. 3,28.
νόμον οὐκ ἀκούετε; γέγραπται γὰρ ὅτι Ἄβραάμ 22 Gn 18,15.
δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα Gn 21,2,9.
ἐκ τῆς ἐλευθέρου. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης 23 R 9,7—9.
Gn 17,10.

7 δια θεου : h^r [θεου] δια Χριστου ἢ δια θεου 9 h
δουλευειν 10 T ενιαυτους; 14 W αλλ 18 HW υμας,
19 K τεκνια | υμιν : T,W. 23 μεν : [H]—W

7 — εἰ 8 — φυσει 14 υμων : μου 15 που : τις |
ονν : + ην 17 ἄπ + ζηλοῦτε δε τα κρειττω χαρισματα
18 δε : + το 21 αναγνωσκατε

κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρου
 5,1. R 8,15. 24 διὰ τῆς ἐπαγγελίας. ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα.
 αὐταὶ γὰρ εἰσιν δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρου
 25 Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. τὸ
 δὲ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ· συνστοι-
 χεῖ δὲ τῇ νῦν Ἰερουσαλήμ, δουλεύει γὰρ μετὰ
 H 12,22. 26 τῶν τέκνων αὐτῆς. ἡ δὲ ἄνω Ἰερουσαλήμ ἐλευ-
 Is 54,1. 27 θέρου ἐστίν, ἣτις ἐστὶν μήτηρ ἡμῶν· γέγραπται γάρ·
 εὐφράνθητι, στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα,
 ῥῆξον καὶ βόησον, ἢ οὐκ ὠδίνουσα·

ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς
 ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

23. 28 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα
 Gn 21,9. 29 ἐστέ. ἀλλ' ὡσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς
 Gn 21,10,12. 30 ἐδίωκεν τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. ἀλλὰ
 τί λέγει ἡ γραφή; ἔβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν
 υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς
 3,29. 31 παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρου. διό.
 ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα ἀλλὰ τῆς
 ἐλευθέρου.

4,5,31. 5 Τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστὸς ἠλευθέρωσεν· στή-
 Act 15,10. κετε οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.
 2 Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτί-
 3 μνησθε Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. μαρτύ-
 ρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ
 4 ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. κατ-
 ηργήθητε ἀπὸ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαι-
 5 οῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. ἡμεῖς γὰρ πνεύματι

23 δια τῆς : K δι 24 T δουλιαν | H Ἄγαρ (it 25) 25 δε
 Αγαρ : hT γαρ R γαρ [Αγαρ] 28 υμεις ει εστε : K ημεις α
 εσμεν 31.5,1 τῆς ἐλευθέρου. ... στηκ. ουν και : h^o τῆς
 ἐλευθέρου, ἢ ἐλ. ... ἠλευθέρωσεν. στηκ. ουν και it τ. ἐλευ-
 θέρου. Τη ἐλ. [ουν] ἢ Χριστος ημας (ημας Χρ.) ἠλευθέρωσεν
 στηκετε και (Τῇ fort pro Ἐπ') 5,1 T δουλιας | H ἐνεχεσθε. -

ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. ἐν 6 6,15. 1 K 7,19.
 γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε
 ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.
 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκομεν ἀληθείᾳ μὴ 7
 πείθεσθαι; ἢ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος 8 1,6.
 ὑμᾶς. μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. 9 1 K 5,6.
 ἐγὼ πέποιδα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρο- 10 1,7. 2 K 11,15.
 νήσετε· ὁ δὲ ταράσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα,
 ὅστις ἐάν ᾗ. Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι 11 1 K 1,23.
 κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ
 σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. Ὅφελον καὶ ἀποκόφον- 12 P^a 12,4.
 ται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

Ἑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· 13 1 P 2,16.
 μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί,
 ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. ὁ γὰρ 14 Lv 19,18.
 πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πεπλήρωται, ἐν τῷ· ἀγα-
 πῆσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. εἰ δὲ ἀλ- 15
 λήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ'
 ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. Λέγω δέ, πνεύματι περι- 16 25.
 πατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελήσητε.
 ἢ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ 17 R 7,15,23.
 πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς, ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις
 ἀντίκειται, ἵνα μὴ ἂ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιῆτε.
 εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. 18 R 8,14.
 φανερὰ δὲ ἐστὶν τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, ἅτινά ἐστιν 19 1 K 6,9,10.
 πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, ¹ εἰδωλολατρεία, 20
 φαρμακεία, ἐχθραὶ, ἔρις, ζῆλος, θυμοί, ἐριθίαι,
 διχοστασίαι, αἰρέσεις, ¹ φθόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ 21 E 5,5.
 τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς προεῖ- Ap 22,15.
 πον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ

6 H [Ἰησοῦ] 8 h^r — ουκ 9 ζυμοί : h^r ὄλοιοι 20 H
 εἰδωλολατρεία | H φαρμακία | h ἐρις, ζῆλοι | H ἐριθίαι
 21 φθόνοι : [R] W+ φονοί | καθὼς : h+ και

10 — ἐν κυρίῳ 14 νομος : + ἐν νῦν | πληροῦται
 17 γὰρ : δε 19 πορνεία : pr μοιχεία

- Ε 5,9. 22 οὐ κληρονομήσουσιν. ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, ¹πραΐτης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν νόμος. οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλοῦμενοι, ἀλλήλοις φθοροῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῆ ἀνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΐτητος. 2 σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι μηδὲν ὄν, φρεναπατᾷ ἑαυτὸν. τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πασίν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε, θεὸς οὐ μνηστειρίζεται. ὁ γὰρ ἐὰν σπειρῇ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι ὁ σπειρῶν εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὁ δὲ σπειρῶν εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. 2 Th 8,13. 9 τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐγκακῶμεν· καιρῷ 2 P 1,7. 10 γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι. Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχουμεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ

5,11. 12 ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί.
Ph 3,18.

26 ἀλλήλοις : h ἀλλήλους 26.6,1 W φθοροντες·
ἀδελφοί. 2 TW ἀναπληρώσατε 4 H [ἕκαστος] |
ἕτερον : H, R. 9 RW ἐγκακ- 10 RW ἐχομεν 11 h ηλικίαι;

23 πραοτης | εγκρατ. : + αγνεια 6,1 ανθρ. : τις ἐξ
υμων

Προς Γαλατας Προς Εφεσιους 6,13—1,3.

οὔτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ μὴ διώκωνται. οὐδὲ γὰρ 13 οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται. ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι 14 1 K 1,81; 2,2. εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ κόσμῳ. οὔτε γὰρ περιτομὴ τί ἐστίν οὔτε ἀκρο- 15 5,6. 1 K 7,19. βυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. καὶ ὅσοι τῷ κανόνι 16 Ps 125,5; 128,6. Ph 3,3. τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ.

Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· 17 2 K 4,10. ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι μου βαστάζω.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 18 μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελή- 1 R 1,7. 1 K 1,2. ματος θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν [ἐν Ἐφέσῳ] καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ 2 εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν 3 2,6. Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλόγησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐ- λογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ,

12 Χριστου: [H] W+ Ἰησου | H — μη | T διωκονται (H)
 13 hW περιτεμνημενοι 15 HR τι ἐστιν TW τι ἐστίν
 18 H [ημων]
 1,1 h^rW— [εν Εφ.]

15 εν γαρ Χριστω Ἰησου ουτε π. | ἐστιν : ισχυει
 16 στοιχοουσιν Subscriptio: εγραφη απο Ρωμης | υπο
 Παυλου και αδελφων | δια Τιτου (+ και Λουκα)
 [Inscriptio : ad Laodicensis?] 1,1 αγιοις : + πασιν
 3 — και πατηρ

- J 15,16. 4 καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς
5,27. R 8,29. κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώ-
- J 1,12. 5 πιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰο-
θεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν
- Mt 3,17. 6 εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἔπαινον δόξης
τῆς χάριτος αὐτοῦ ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ
- Kol 1,14. 7 ἡγαπημένῳ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ
2,7; 3,8,16. τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμά-
8 των, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἧς
ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρο-
- 3,9. R 16,25. 9 νήσει ἠγνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήμα-
τος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο
- G 4,4. 10 ἐν αὐτῷ ἑἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν και-
ρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ,
τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν
- Kol 1,12. 11 αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ
R 8,28. πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βου-
12 λὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότητας ἐν τῷ
- 4,30. 13 Χριστῷ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν,
ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύ-
2 K 1,22; 5,5. 14 ματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, ὃ ἐστὶν ἄρραβὼν
τῆς κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περι-
ποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.
- Kol 1,4. 15 Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν
ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ [τὴν ἀγάπην] τὴν εἰς πάν-
16 τας τοὺς ἁγίους, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ
ὑμῶν μνεῖαν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,
17 ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ

4 ἐν ἀγαπῇ : TW , ἐν ἀγαπῇ 5 W εἰς αὐτόν κ. 8 RW
φρονήσει, 9 W αὐτοῦ κ. 14 ο : hTW ος | W ἡμῶν,
15 [τὴν ἀγαπῆν] : h^r TW—H

4 ἐν εαυτῷ 6 ἧς : η εἰ ἐν η | fin + υἰο αὐτοῦ
7 εσχομεν | χρηστοτητος 8 ἡμας, 9 γνωρίσαι | — αὐτοῦ 2^ο
10 ἐπὶ 1^ο : ἐν 11 ἐκκληθῆμεν | προθέσιν : + του θεοῦ
13 ὑμεῖς : ἡμεῖς 16 μνεῖαν : + υμῶν

πατήρ τῆς δόξης, ὁφείη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ
 ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, πεφωτισμένους 18 Dt 33,3,4.
 τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέ-
 ναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ,
 τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ
 ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος 19 2 K 13,4.
 τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας
 κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,
 ἣν ἐνήργηκεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νε- 20 Ps 110,1.
 κρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπου-
 ρανίοις ἵ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ 21 Kol 2,10.
 δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος
 ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ
 καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ 22 Ps 8,7. Mt 28,18.
 τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν
 ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶν τὸ σῶμα 23 R 12,5.
 αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πλη-
 ρουμένου. καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώ- 2
 μασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, ἐν αἷς ποτε πε- 2
 ριεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου,
 κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ
 πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς
 ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν 3 Kol 3,6.
 ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦν-
 τες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν,
 καὶ ἡμεθεὶ τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ· —
 ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν 4
 ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς 5 L 15,24.32.
 νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησεν τῷ

17 h δόξη εἰ δὲ 18 ὑμῶν : [H]—W 20 hR ἐνήργησεν |
 W Χριστῶ, ... νεκρῶν καὶ | καθίσ. : T+ αὐτὸν 2,2 H
 ἀπειθείας 3 TW λοιποὶ· 5 τῶ : hW pr εν

18 τις 20 : pr καὶ 19 ὑμᾶς 20 ἐκαθίσεν | οὐρανοῦ
 2,1 ἁμαρτ. : ἐπιθυμίας 2 [αἰῶνα : κανονα] 8 ἡμεῖς :
 ὑμῖς εἰ — 4 — αὐτοῦ 5 παραπτ. : + καὶ ταῖς ἐπιθυ-
 μίας

- R 8,10. Ph 3,20. 6 Χριστῷ, — χάριτί ἐστε σεσωσμένοι, —¹ καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν
- 1,7. 7 Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ
- G 2,16. 8 Ἰησοῦ. τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον·
- 1 K 1,29. 9 οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. αὐτοῦ γάρ
- Tt 2,14. 10 ἔσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.
- 5,8. 11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι
- Is 57,19; 52,7. 12 ἐν τῷ κόσμῳ. νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγύς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἐχθρὰν ἐν τῇ
- Is 9,5. G 3,28. 13 σαρκὶ αὐτοῦ¹ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἓνα
- Kol 2,14. 15 καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἐχθρὰν ἐν αὐτῷ·
- 2 K 5,17. 16 καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσαστο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν
- Is 57,19. 17 καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν
- Zch 9,10. 18 προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς
- 3,6. H 12,22,23. 19 τὸν πατέρα. ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάρ-

11 H χειροποιητου, — 12 W Χριστου απηλλ. 14 TW ἐχθραν, | H αυτου, 15 H εν αυτω 16 H σταυρου αποκι.

5 χαριτι : pr οὐδ 8 δια : + της 15.16 εν εαυτω
17 — ειρηνην 2^ο 19 — εστε

οικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συνπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰ-
 κείοι τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ 20 Mt 16,18.
 τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου Is 28,16.
 αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρ- 21
 μολογουμένη αὐξοῖ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, ἐν 22 1 P 2,5.
 ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον
 τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χρι- 3 Ph 1,7,13.
 στοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν — εἴ γε ἠκού- 2
 σατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς
 δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν 3 1,9,10.
 ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραφα
 ἐν ὀλίγῳ, πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι 4
 τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ,
 ὃ ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν 5 Kol 1,26.
 ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀπο-
 στόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι, εἶναι 6 2,13,18,19.
 τὰ ἔθνη συνκληρονόμα καὶ σύνσωμα καὶ συνμέ-
 οχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ
 εὐαγγελίου, οὗ ἐγενήθη διάκονος κατὰ τὴν δω- 7
 ρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ
 τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ἐμοὶ τῷ ἑλα- 8 1 K 15,9,10.
 χιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, 1,7. G 1,16.
 τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελισασθαι τὸ ἀνεξιχνίαστον
 πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι τίς ἢ οἰκονο- 9 R 16,25.
 μία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν Kol 1,16.
 αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ἵνα 10 1 P 1,12.
 γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν R 11,33.
 τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποί-
 κिलος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώ- 11 1,11.

19 R ἀλλὰ ἐστε 3,1 T— Ἰησον 3 H [οτι] 7.8 H
 αὐτου — ἐμοι ... αὐτη — 9 φωτισαι : h [R] W+
 παντας 10.11 W θεου κατα

20 ακρογων. λιθου 21 πασα : + η 22 θεου : Χριστου
 3,3 ἐγνωρισε 6 επαγγ. : + αὐτου 7 την δοθεισαν
 8 τοις : pr εν 9 κτισαντι : + δια Ἰησου Χριστου

- νων ἦν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 J 14,6. H 4,16. R 5,2. 12 ἡμῶν, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρορησίαν καὶ προσαγω-
 Kol 1,24. 13 γὴν ἐν πεποιθῆσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. διό
 αἰτούμαι μὴ ἐγκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ
 14 ὑμῶν, ἣτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν. Τούτου χάριν
 15 κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα, ἐξ οὗ
 πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται.
 1,7. 6,10. 16 ἵνα δῶ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ
 δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ
 J 14,23. Kol 2,7. 17 εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν
 διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ
 18 ἔρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἐξιχύσητε
 καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλά-
 19 τος καὶ μῆκος καὶ ὕψος καὶ βάθος, γινῶναι τε
 τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χρι-
 στοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ
 θεοῦ.
 20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκ-
 περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύ-
 21 ναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἢ δόξα ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς
 γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.
 Kol 1,10. 4 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ
 Kol 3,12. 2 ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ
 πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μα-
 3 κροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, ¹ σπου-
 δάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν
 R 12,5. 4 τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα,
 καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως
 1 K 8,6. 5 ὑμῶν· εἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἰς
 1 K 12,6. 6

13 W εγκακ. 17 H υμων εν αγαπη. 18 hT x.
 βαθος κ. υψος 19 h ινα πληρωθη παν 4,2 W μακρο-
 θυμιας ανεχ. 4 και 2° : [H]

13 εκκακειν 14 πατερα : + του κυριου ημων Ιησου
 Χριστου 15 ουρανω 20 — υπερ

θεός και πατήρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων και διὰ πάντων και ἐν πᾶσιν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη 7 R 12,3,6. 1 K 12,11.
 [ἡ] χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. διὸ λέγει·

ἀναβὰς εἰς ὕψος ἡχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, [και] ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι και κατέβη εἰς 9 J 3,18.
 τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ὁ καταβὰς αὐτός 10
 ἐστὶν και ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρα-
 νῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. και αὐτὸς ἔδωκεν 11 1 K 12,28. Act 21,8.
 τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ
 εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας και διδασκάλους,
 πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον δια- 12 1 P 2,5. 2 T 3,17.
 κονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ,
 μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα 13
 τῆς πίστεως και τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ
 θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ
 πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μηκέτι ὤμεν νή- 14 1 K 14,20. H 13,9.
 πιοι, κλυδωνιζόμενοι και περιφερόμενοι παντὶ
 ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβίᾳ τῶν ἀνθρώ-
 πων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδίαν τῆς πλάνης,
 ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν 15 1,29; 5,28. Kol 1,18.
 τὰ πάντα, ὅς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ, Χριστός, ἔξ οὗ 16 Kol 2,19.
 πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον και συνβιβαζό-
 μενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέρ-
 γειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστου μέρους τὴν αὐξησιν
 τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν
 ἀγάπῃ.

Τοῦτο οὖν λέγω και μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, 17 R 1,21.

7 [η] : TW η 8 TW— [και] 9 κατεβη : hW+
 πρωτον 12 W διακονιας εἰς 14 RW κυβεια | RW
 μεθοδειαν 16 h μελους | εαυτου : T αυτου

6 — και 1^ο | fin + ημιν υἱ υμιν 8 τοις : εν 9 —
 μερη 12 αγιων, 13 — του υιου 14 fin + του διαβολου
 15 αληθειαν δε ποιουντες | — η | ο Χριστος

- μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περι-
 2,12. 18 πατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν, ἔσκοτω-
 1 P 1,14. μένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς
 ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐ-
 19 τοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, ὅτινες
 ἀπηληγότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς
 20 ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. ὑμεῖς
 21 δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθητε τὸν Χριστόν, εἴ γε αὐτὸν
 ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστιν
 R 8,13. Kol 3,9. 22 ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν
 G 6,8. προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν
 φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης.
 R 12,2. 23 ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν καὶ
 Gn 1,26. 24 ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν
 κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀλη-
 θείας.
 Zch 8,16. 25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν
 ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμεν ἀλ-
 Ps 4,5. 26 λήλων μέλη. ὀργίσεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε ὁ ἥλιος
 Jc 1,19,20. 27 μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, μηδὲ δίδοτε
 1 Th 4,11. 28 τόπον τῷ διαβόλῳ. ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέω,
 μᾶλλον δὲ κοπιᾷτω ἐργαζόμενος ταῖς [ιδίαις] χερ-
 σὶν τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν
 5,4. 29 ἔχοντι. πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν
 Kol 3,16,17; 4,6. μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκο-
 δομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν.
 1,13. Is 68,10. 30 καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ.
 ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.
 Kol 3,8. 31 πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ
 βλασφημία ἀρθῆτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ.

18 W διανοια, οντες απ. ... θεου δια ... ουσ. εν αυτοις
 δια 19 h^r απηληπικότες 21 TW ἐδίδαχθητε κ. | X
 καθὼς ἐστιν | h ἀληθεια, 23 τω : W pr εν 28 [ιδίαις] :
 hTW—H 29 W ἀλλ | χρείας : h^r πιστεως

17 τα : + λοιπα 19 και πλεονεξίας 22 την επιθυμια
 24 ενδυσασθε | και αληθεια

γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὖσπλαγχοι, 32 Mt 6,14; 18,22-35.
 ῥιζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ Kol 3,13.
 ἠορίσατο ὑμῖν. γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, 5 Mt 5,48.
 ὡς τέκνα ἀγαπητά, ¹ καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, 2 25. G 2,20. H 10,10. P 40,7. Ex 20,18. Es 20,41.
 ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ὑμᾶς καὶ παρέ-
 κεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν
 ἡθεῶ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Πορνεία δὲ καὶ 3 4,19. Kol 3,5.
 ἀκαθαρσία πᾶσα ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω
 ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις, ¹ καὶ αἰσχροῦτος καὶ 4 4,29.
 ῥολογία ἢ εὐτραπελία, ἃ οὐκ ἀνήκεν, ἀλλὰ
 ἄλλον εὐχαριστία. τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες, 5 1 K 6,9,10. Act 8,21.
 ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὃ
 οὐκ ἐστὶν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ
 βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς 6 R 1,18.
 κατατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται
 ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. 7
 οὖν γίνεσθε συνμέτοχοι αὐτῶν· ἦτε γὰρ ποτε 8 2,11,18. L 16,8. 1 P 2,9.
 ἄπιστος, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς
 περιπατεῖτε, — ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ 9 J 12,26.
 ἀδυσύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀληθεία, — δοκι- 10 17. R 12,2.
 ζόντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ· καὶ μὴ 11 J 16,8.
 κοιωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάροποις τοῦ σκό-
 τοῦ, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε, ¹ τὰ γὰρ κρυφῆ γινό- 12 R 1,24.
 ῦνα ὑπ' αὐτῶν αἰσχροὺν ἐστὶν καὶ λέγειν· τὰ δὲ 13 J 8,20,21.
 πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται·
 ἅτιν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶν. διὸ λέγει· 14 Is 26,19; 60,1. R 13,11.
 ἄγετε, ὁ καθεύδων,
 καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν,
 καὶ ἐπιφάσει σοι ὁ Χριστός.

Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς 15 Mt 10,16. Kol 4,5.
 σοφοὶ ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν και- 16

32 H [δε] | υμν : hW ημν 5,2 ημων : K υμων
 W αγιοις. 4 και 2^ο : T η 5 ο : W ος 6 H απειθιας
 TW κυριω, 14 επιφ. σοι ο Χρ. : h^r επιφανσεις του χριστου

32 δε : ουν 5,2 υμας : ημας 4 και 1^ο : η 9 φωτος :
 πνεματος 10 κυριω : θεω 15 ουν : + αδελφοι

10. R 12,2. 17 ρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν. διὰ τοῦτο μ
 γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλημα το
 Prv 28,31 Lxx. 18 κυρίου. καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστι
 L 21,34. 19 ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι, ¹ λαλοῦντες
 Kol 3,16. 20 ἐαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευμα
 Ps 88,2.3. 21 τικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶ
 22 τῷ κυρίῳ, εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντω
 ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τι
 1 P 5,5. 23 θεῷ καὶ πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ
 Gn 3,16. 24 Χριστοῦ. Αἱ γυναῖκες ² τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὡ
 Kol 3,18. 25 τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀνὴρ ἐστὶν κεφαλὴ τῆς γυναικὸ
 1 P 3,1. 26 ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸ
 1 K 11,3. 27 σωτὴρ τοῦ σώματος. ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑπο
 28 τάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῦ
 Kol 3,19. 29 ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυ
 ναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκ
 κλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα
 αὐτὴν ἀγιάσῃ καθαρῶς τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος
 Ps 45,14. 30 ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον
 2 K 11,2. 31 τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ῥυτίδα ἢ
 τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἄμωμος
 32 οὕτως ὀφείλουσιν [καὶ] οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰ
 ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. ὁ ἀγα
 33 πῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς
 γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ ἐκ
 34 τρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
 35 τὴν ἐκκλησίαν, ὅτι μέλη ἐσμέν τοῦ σώματος αὐτοῦ
 36 ἄντι τούτου καταλείψει ἄνθρωπος [τὸν] πατέρα
 37 καὶ [τὴν] μητέρα καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναί
 κῃ

19 ψαλμοῖς : h pr εν | τη : R pr [εν] 21W πατρι. Υποτασσ. Χριστου, 22 ανδρασιν : hW+ υποτασσεσθωσαν 23 h ανηρ κεφαλη εστιν 24 W αλλ 28 [και] : RW-T 30 h^r + , εκ της σαρκος αυτου και εκ των οσσεων αυτου 31 [τον] et [την] : T-RW | h^r- και προσκ. ... αυτου τη γυναικι : K^W προς την γυναικα

17 συνιεντες | κυριου : θεου 19 εν πνευμ. : (υι+) εν χωρ 28 και αυτος (εστι) 24 - ως 25 γυν. εαυτων 27 αυτος : αυτος

αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. τὸ 32 Ap 19,7.
 μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς
 Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. πλὴν καὶ ὑμεῖς 33
 οἱ καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως
 ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἣ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν
 ἄνδρα. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν 6 Kol 3,20.
 ὑμῶν ἐν κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον. τίμα 2 Ex 20,12.
 τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἣτις ἐστὶν ἐν-
 τολή πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ 3 Dt 5,16.
 ἔση μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ οἱ πατέρες, 4 Kol 3,21.
 μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε Prv 2,2; 3,11;
 αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου. Οἱ δοῦ- 5 Dt 6,7,20—25.
 λοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ Ps 78,4.
 φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότῃ τῆς καρδίας ὑμῶν Kol 3,22—25.
 ὡς τῷ Χριστῷ, μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀνθρω- 6 Tt 2,9,10.
 πάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ 1 P 2,18.
 θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετ' ἐννοίας δου- 7
 λεύοντες ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδό- 8 2 K 5,10.
 τεσ ὅτι ἕκαστος ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο
 ποιῆσεται παρὰ κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύ-
 θερος. Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς 9 Kol 4,1.
 αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καὶ 2 Chr 19,7.
 αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ Act 10,84.
 προσωπολημψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ.
 Τοῦ λοιποῦ, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν 10 1 K 16,18.
 τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν πα- 1 J 2,14.
 νοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι 11 4,14. 2 K 10,4.
 πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν 12 2,2. J 14,30.
 ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς Kol 1,18.
 τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμο- 1 P 5,8,9.

31 T— αὐτου 32 εἰς 2^ο : [H]—W 6,1 ἐν κυρίῳ :
 [H]—W 2 W— ἐστιν 2.3 ἡ πρώτη, ἐν ἐπαγγελίᾳ ἵνα
 4 T παιδία 5 T— τῆς 6 RW ὀφθαλμοδοουλίαν 6.7 H
 θεου, ἐκ ψυχῆς μετ' ἐννοίας δουλευοντες 10 ἡ δυναμουσθε
 11 RW μεθοδίας 12 ἡμιν : ἡ υμιν

6.7 — ὡς 10 λοιπον : + ἀδελφοι (μου)

- κράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευμα
 13 τικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο
 ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα ὀνη
 ῖτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηροῦ κα
 Is 11,5; 59,17. L 12,85. 14 ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. στήτε οὖν περι
 1 P 1,13. 1 Th 5,8. ζωσάμενοι τὴν ὄσφιν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐν
 Is 52,7; 40,3.9. 15 ὀσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὀπο
 1 P 5,9. 16 τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς
 1 J 5,4. πίστεως, ἐν ᾧ ὀνησθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πο
 1 Th 5,8. Is 59,17; 11,4; 17 νηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφα
 49,2; 51,16. Hos 6,5. λαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν
 Mt 20,41. 18 τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστὶν ῥῆμα θεοῦ, ὀδιὰ πάσης
 προσευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντί
 καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες
 ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων
 Kol 4,3. 19 τῶν ἀγίων, ὀκαὶ ὀπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος
 2 Th 8,1. Act 4,29. ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρί
 2 K 5,20. 20 σαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, ὀπὲρ οὔ προε
 βεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὀς
 δεῖ με λαλήσαι.
 Act 20,4. 21 ὀἸνα δὲ καὶ ὀμεῖς εἰδῆτε τὰ κατ' ἐμέ, τί
 2 T 4,12. πράσσω, πάντα γνωρίσει ὀμῖν Τυχικός ὃ ἀγαπῶ
 Kol 4,7.8. 22 τὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ, ὀν
 ἔπεμψα πρὸς ὀμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνωτε τὰ
 περὶ ὀμῶν καὶ παρακαλέση τὰς καρδίας ὀμῶν.
 23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως
 1 P 1,8. 24 ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου ὀἸησοῦ Χριστοῦ. ὀή
 χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπῶντων τὸν κύριον
 ὀμῶν ὀἸησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ.

16 W ἐπι π. | H [τα] π. 18 W δεησεως πρ. 19 B
 μου εν | H [του ευαγγ.] 20 W ινα αυτο 21 KW ειδητε
 και υμεις | H Τυχικος

17 — δεξασθε

Subscriptio: εγραφη απο Ρωμης (+ δια Τυχικου)

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Χριστοῦ Ἰησοῦ 1 1 Κ 1,2.
1 Τ 3,1,8.
 πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν
 Φίλιπποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· χάρις 2 R 1,7.
 ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ
 κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνηρίᾳ 3 R 1,8. 1 Κ 1,4.
 ὑμῶν, πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων 4
 ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, ἐπὶ τῇ 5
 κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώ-
 τῆς ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, πεποιθῶς αὐτὸ τοῦτο, 6 2,13. 1 Κ 1,6—8.
 ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτε-
 λέσει ἄχρι ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ· καθὼς ἐστὶν 7
 δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν,
 διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς
 δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει
 τοῦ εὐαγγελίου συνκοινωνοῦς μου τῆς χάριτος
 πάντας ὑμᾶς ὄντας. μάρτυς γὰρ μου ὁ θεός, 8 R 1,9. 2 Κ 1,23.
1 Th 2,5.
 ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ
 Ἰησοῦ. καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη 9
 ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπι-
 γνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, εἰς τὸ δοκιμάζειν 10 R 2,18; 12,2.
1 Th 5,23.
H 5,14.
 ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ
 ἀπόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι 11 E 5,9;
1,6. 12. 14.
J 15,8.
 καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς
 δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ.

Γινώσκεις δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ 12 2 Τ 2,9.
 κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου
 ἐλήλυθεν, ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν 13 4,22. E 3,1.

3.4 Η ὑμων παντοτε ... υμων, μετα 6 Χ Ιησου Χριστου
 9 hW περισσευση

3 θεω μου : κυριω ημων 5 — της 7 — εν 3^ο
 8 μου : μοι + εστιν 11 καρπων δικ. των

- Χριστῷ γενέσθαι ἐν δλφ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς
 14 λοιποῖς πᾶσιν, καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν
 ἐν κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισ-
 σοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 15 λαλεῖν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν
 τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσου-
 16 σιν· οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογία-
 7. 17 τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι, οἱ δὲ ἐξ ἐριθείας τὸν Χρι-
 στὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἀγνώως, οἰόμενοι θλίψι-
 2,17.18. 18 ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου. τί γάρ; πλὴν ὅτι παντὶ
 τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς κατα-
 γέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω· ἀλλὰ καὶ χαρῆ-
 Job 13,16. 19 σομαι· οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς
 2 K 1,11. σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας
 1 P 4,16. 20 τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀπο-
 караδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ ἀσχη-
 νθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρηρησία ὡς πάντοτε καὶ
 νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου,
 G 2,20. 21 εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. Ἐμοὶ γὰρ τὸ
 R 1,13. 22 ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος. εἰ δὲ τὸ
 ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί
 1 Rg 19,4. 23 αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο,
 2 K 5,8. τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν
 24 Χριστῷ εἶναι, πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον· τὸ
 δὲ ἐπιμένειν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς
 25 καὶ τοῦτο πεποιθῶς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ παρ-
 μενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ
 26 χαρὰν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περι-
 σεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἔμοι διὰ τῆς ἐμῆς πα-

17 Η εριθιας | τον : [R]—hW 18 W— πλην | χαίρω
 R,T. | χαρησομαι : H,R,W. 19 γαρ : hW δε 22 K εργου.—
 h αιρησομαι; 24 h επιμειναι | τη : [R] W pr εν 25 T
 οἶδα, οτι

14 — του θεου 16.17 : (17.16) οι μεν εξ εριθειας...
 οι δε εξ αγαπης ... | επιφερειν 18 — οτι 23 δε : γαρ
 — εις | πολλω γαρ : ποσω 25 συμπαραμενω

νοσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. Μόνον ἀξίως τοῦ 27 Kol 1,10.
1 Th 2,12.
4,3.
εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε
ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὸν ἀκούω τὰ περὶ
ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ
συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, καὶ μὴ 28
πυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἧτις
ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτη-
ρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ· ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη 29
τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦειν
ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν, τὸν αὐτὸν 30 Act 16,22.
ἀγῶνα ἔχοντες ὅλον εἶδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε
ἐν ἐμοί.

Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παρα- 2
μύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ
τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, πληρώσατέ μου τὴν 2
χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην
ἔχοντες, σύνψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες, ἢ μὴδὲν κατ' 3 G 5,26. R 12,10.
ἐριθείαν μὴδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινο-
φροσύνῃ ἀλλήλους ἠγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν,
ἢ μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ 4 1 K 10,24.33.
ἑτέρων ἕκαστοι. τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ 5
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων 6
οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλὰ 7
ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιω-
ματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὐρεθεὶς
ὡς ἄνθρωπος ἢ ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπὴ- 8
κοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. διὸ 9
καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερέψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ
τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι 10 Is 45,23.
J 5,23. Ap 5,13.

28.29 H (ἧτις ... πασχειν). 2,1 τις σπλ. : W τινε σπλ.
2 W συνψυχοι το | εν : h αυτο 3 H εριθειαν 4 εκαστοι
1^ο : h εκαστος 4.5 h ετερων. εκαστοι τουτο 7 T γενομενος
και ... ανθρωπος, 8 RW εαυτον, 9 TW υπερευψωσεν και

27 ακουσω 28 υμων : υμιν 29 υμιν : ημιν 2,3 μηδε
κατα : η 4 σκοπειτε (-τω) | — και 5 τουτο : + γαρ |
φρονεισθω 7 ανθρωπου 9 — το 1^ο

Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων και ἐπιγείων
 11 και καταχθονίων, και πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται
 ὅτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ εἰς δόξαν Θεοῦ
 πατρὸς.

1 P 1,17. 12 Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπη-
 Ps 2,11. κούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ
 νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ
 φόβου και τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργά-
 ζεσθε· θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν και τὸ
 1 Th 2,18. 13 θέλειν και τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. πάντα
 1 P 4,9. 14 ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν και διαλογισμῶν, ἵνα
 1,10. Mt 5,14; 15 γένησθε ἀμεμπτοι και ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμωμα
 10,16. E 5,8. μέσον γενεᾶς σκολιᾶς και διεστραμμένης, ἐν οἷς
 Dt 32,5. φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς
 Act 2,40. 1 Th 2,19. 16 ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ,
 Is 49,4; 65,28. G 2,2. ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οἰδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα.
 R 15,16. 17 Ἀλλὰ εἰ και σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ και λει-
 2 T 4,6. τουργία τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω και συχαίρω
 3,1; 4,4. 18 πᾶσιν ὑμῖν· τὸ δὲ αὐτὸ και ὑμεῖς χαίρετε και
 συχαίρετέ μοι.
 19 Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως
 πέμψαι ὑμῖν, ἵνα καγὼ ἐνψυχῶ γνοῦς τὰ περὶ
 1 K 16,10. 20 ὑμῶν. οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως
 2 T 4,10.16. 21 τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει· οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυ-
 G 4,17. 22 τῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ. τὴν δὲ δο-
 κίμην αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν
 23 ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Τοῦτον μὲν
 οὐκ ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμέ
 1,25. 24 ἑξαυτῆς· πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι και αὐτὸς τα-
 4,18. 25 χέως ἐλεύσομαι. ἀναγκαῖον δὲ ἠγησάμην Ἐπα-
 φρόδιτον τὸν ἀδελφὸν και συνεργὸν και συνστρα-

11 HW ἐξομολογησεται 13 H [ως] 17 W αἰ
 21 hR Ἰησον Χριστου 23 W ἀπιδω

18 ο θεος 15 ητε | αμωμητα 19 εν Χριστω 24 ἄν
 + προς υμας

τιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν
 τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ¹ ἐπειδὴ ἐπι- 26
 ποιῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν διότι
 ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν. καὶ γὰρ ἠσθένησεν παρα- 27
 πλήσιον θανάτῳ· ἀλλὰ ὁ θεὸς ἠλέησεν αὐτόν,
 οὐκ αὐτόν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπη
 ἐπὶ λύπῃ σχῶ. σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτόν, 28
 ἵνα ἰδόντες αὐτόν πάλιν χαρῆτε καὶ γὰρ ἀλυπότερος
 ὢ. προσδέχεσθε οὖν αὐτόν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης 29 ¹ K 16,16.
 χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐντίμους ἔχετε, ¹ ὅτι 30
 διὰ τὸ ἔργον Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἠγγισεν,
 παραβουλεύσαμενος τῇ ψυχῇ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ
 ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας.

Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ. **3** ^{2,18; 4,4.}
 τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν
 δὲ ἀσφαλές.

Βλέπετε τοὺς κόνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ² Ap 22,16.
 ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομὴν. ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ³ R 2,29.
 ἢ περιτομή, οἱ πνεύματι θεοῦ λατρεύοντες καὶ
 καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ
 πεποιθότες, καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν ⁴ 2 K 11,18,22.
 σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί,
 ἐγὼ μᾶλλον· περιτομῇ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσ- ⁵ Act 26,5.
 ραήλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων,
 κατὰ νόμον Φαρισαῖος, κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ⁶
 ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενό-
 μενος ἀμεμπτος. [Ἄλλὰ] ἄτινα ἦν μοι κέρδη, ⁷ Mt 13,44,46.
 ταῦτα ἠγγίμαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. ἀλλὰ μὲν ⁸
 οὖν γε καὶ ἠγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ

²⁶ παντας υμας : H+ [ιδειν], h υμας παντας, (T—) |
 TW αδημονων, ²⁷ H θανατου ³⁰ Χριστου : K Κυριου |
 TW ηγγισεν παραβ. τ. ψυχη, ^{3,1} H ασφαλεις. — ⁷ [αλλα] :
 HW—T ⁸ R— γε

³⁰ — Χριστου | παραβουλευσαμενος ^{3,1} το ασφαλεις
³ θεου : θεω ⁶ ζηλον | εκκλησιαν : + (του) θεου
⁸ — και ¹⁰

- ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐξημιώθην, καὶ ἠγοῦμαι
 R 3,21.22. 9 σκύβαλα ἵνα Χριστὸν κερδήσω¹ καὶ εὐρεθῶ ἐ
 αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ δι
 R 6,8-5. 10 καιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, τοῦ γινῶναι αὐτὸν κα
 R 8,17. G 6,17. τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνία
 παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ
 Act 4,2. 11 αὐτοῦ, εἴ πως καταστήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν
 Ap 20,5.6. 12 ἐκ νεκρῶν. οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελειώμαι
 1 T 6,12. 12 διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμ
 Act 9,8. 13 φθην ὑπὸ Χριστοῦ Ἰησοῦ. ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν
 οὕτω λογιζομαι κατειληφέναι· ἐν δέ, τὰ μὲν
 ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκ
 1 K 9,24. 14 τεινόμενος,¹ κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖοι
 τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
 1 K 2,8. 15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἐτί
 ρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῶν ἀποκα
 G 6,16. 16 λύσει· πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν.
 1 K 11,1. 17 Συνμιμηταὶ μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε
 τοὺς οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.
 1 K 1,28. 18 πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὕς πολλάκις ἔλεγον
 G 6,12. ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ
 R 16,18. 19 σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ,¹ ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὡς
 ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν.
 E 2,6. Kol 3,1. 20 οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. ἡμῶν γὰρ τὸ πολί
 H 12,22. τευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα
 1 K 15,43.49.53. 21 ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς μετα
 σχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμ
 μορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν

9 W δικαιοσύνην, ἐπι 10 παθημ. : R pr [των] | T
 συμμορφιζ. 12 T— και 1° | Ἰησοῦ : [H]—R 13 οὕτω :
 hRW ου 17 W οὕτως 21 T συμμορφ.

8 σκυβ. : + εἶναι 11 τὴν ἐκ : των 12 ἔλαβον : +
 ἡ ἡδη δεδίκαιωμα 14 εἰς : ἐπι 15 φρονουμεν 16 fin
 + κανονι, το αυτο φρονειν 21 ημων : + εἰς το γενεσθαι αυτο

ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξει αὐτῷ
τὰ πάντα.

Ὅστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόδητοι, 4 2 K 1,14.
1 Th 2,19,20.
 χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ,
 ἀγαπητοί. Ἐβόδιαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην 2
 παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ. ναὶ ἐρωτῶ 3 1,27. Ps 69,29.
L 10,20.
 καὶ σέ, γνήσιε σύνζυγε, συνλαμβάνου αὐταῖς, αἰ-
 τινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ
 Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ
 ὀνόματα ἐν βιβλῷ ζωῆς. Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάν- 4 3,1. 2 K 13,11.
 τоте· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν 5 H 10,37.
Jc 5,8,9.
 γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ κύριος ἐγγύς.
 μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ 6 Mt 6,25—34.
1 P 5,7.
Ps 145,18.
J 14,27.
Kol 3,15.
 τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν
 γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν. καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ 7
 θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς
 καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, 8 R 12,17.
 ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή,
 ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος,
 ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε 9 1 Th 5,23.
R 16,20.
1 K 14,38.
 καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσ-
 σετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μετ' ὑμῶν.
 Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ 10
 ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ
 ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ. οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρη- 11 1 T 6,6.
 σιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης
 εἶναι. οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισ- 12 2 K 6,10.
 σεθεῖν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ
 χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ
 ὑστερεῖσθαι. πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί 13 2 K 12,10.
2 T 4,17.

21 αὐτῶ : H αὐτῶ 4,1 fin h+ μου 2 T Συντυχῆν
 3 h Σύνζυγε 6 H μετ

7 θεου : Χριστου 8 επαινος : + επιστημης 10 το : του

4,14—1,3. Προς Φιλιππησιους Κολασσαις

- 14 με. πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συνκοινωνήσαντές μου
 2 K 11,9. 15 τῇ θλίψει. οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππηῖοι, ὅτι
 ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακε-
 δονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινωνήσεν εἰς
 λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι.
 16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δις εἰς τὴν
 1 K 9,11. 17 χρεῖαν μοι ἐπέμψατε. οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα,
 ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς
 Ex 29,18. 18 λόγον ὑμῶν. ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω·
 Ez 20,41. 2,25. πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ
 παρ' ὑμῶν, ὁσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεσ-
 19 τον τῷ θεῷ. ὁ δὲ θεὸς μου πληρώσει πᾶσαν
 χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν
 20 Χριστῷ Ἰησοῦ. τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ
 δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
 21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
 1,13. 22 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. ἰ ἀσπά-
 ζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ
 τῆς Καίσαρος οἰκίας.
 23 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
 πνεύματος ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ

- 1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελή-
 R 1,7. 2 ματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός ἰ τοῖς ἐν
 Κολοσσαῖς ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ·
 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν.
 1 K 13,13. 1 Th 1,2,3. 3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν

Inscr.: TW προς Κολοσσαεις 1,3 θεω: T+ και W+ τω

13 με: + Χριστω 16 - εις | μοι: μου 19 πληρωσαι
 23 του πνευματος: παντων | ἢν + ἀμην

Subscriptio: ερραφη απο Ρωμης δι Επαφροδιτου

1,2 Κολασσαις | Χριστω: + Ἰησου | ἢν + και κυριου
 Ἰησου Χριστου

Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι,
 ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ 4 E 1,15.
 τὴν ἀγάπην ἣν ἔχετε εἰς πάντας τοὺς ἁγίους¹ διὰ 5 1 P 1,4.
 τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρα-
 νοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας
 τοῦ εὐαγγελίου¹ τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς 6 1 T 3,18.
 καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστὶν καρποφορούμενον
 καὶ αὐξανόμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς
 ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ
 Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς ἐμάθητε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ 7 4,12.
 τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὃς ἐστὶν πιστὸς
 ὑπὲρ ἡμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, ὃ καὶ δηλώσας 8
 ὑμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. Διὰ τοῦτο 9 E 1,16.17.
 καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ πανό-
 μεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι Ph 1,9.
 ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος
 αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ,
 περιπατῆσαι ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκίαν, 10 E 4,1. Ph 1,27.
 ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανό-
 μενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει 11 1 K 1,5.
 δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ
 εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς,
 εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἰκανώσαντι ὑμᾶς εἰς 12
 τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί·
 ὃς ἐρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους 13 2,15. L 22,53.
 καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς
 ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, 14 E 1,7.
 τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ 15 H 1,3.
 2 K 4,4.

3 Χριστον : [H]—W | W παντοτε, | περι : hW υπερ
 4 ην εχετε : [H] : W την 5 W αληθειας, 6 T εις υμας
 καθως ... εστιν, 7 ημων 2^ο : hTW υμων 9.10 W αυτου, ...
 πνευματικη π. 10 RW αρεσκειαν 11.12 TW μακροθυμιαν,
 μετα χαρας ευχ. 12 πατρι : h pr θεω | ικανωσαντι : W
 pr καλεσαντι και | υμας : hR ημας 14 h εσχομεν

4 — ην εχετε 6 και εστιν καρπ. | — και αυξ. 7 καθως
 και 9 — και αυτ. 10 περιπατ. : + υμας | εις την
 επιγνωσιν 12 ευχαρ. : + αμα | τω ικανωσ. : τω καλε-
 σαντι 14 απολυτρ. : + δια του αιματος αυτου

- 1 T 6,16. J 1,18. θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως
 J 1,8.10. 16 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε
 θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι
 Prv 8,25—27. 17 τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται·¹ καὶ
 αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ
 15. E 1,22. 18 συνέστηκεν, καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώμα-
 Act 4,9; 26,23. τοῦ, τῆς ἐκκλησίας· ὃς ἐστιν ἀρχή, πρωτότοκος
 Ap 1,5. ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρω-
 2,9. J 1,16. 19 τεύων, ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα
 E 1,10. 1 J 2,2. 20 κατοικῆσαι¹ καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα
 εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ
 σταυροῦ αὐτοῦ, [δι' αὐτοῦ] εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς
 E 2,12; 4,18. 21 εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας
 R 5,10. ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς
 E 5,27. 22 ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν
 τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου.
 παρασιῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλή-
 Mc 16,15. 23 τούς κατενώπιον αὐτοῦ, εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει
 1 T 3,16. τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι
 H 3,14. ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὐ ἠκούσατε, τοῦ
 κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
 οὐ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.
 E 3,18. 24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν,
 καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων
 τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος
 25 αὐτοῦ, ὃ ἐστιν ἡ ἐκκλησία, ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διά-
 κονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δο-
 θεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ
 R 16,25.26. 26 θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν

16 ἐν 2^ο: W pr τα | ἐπι: R pr [τα] 17 H αὐτός ἐστι
 18 W σώματος τῆς | ἀρχή: H pr [ἡ] 20 [δι' αὐτοῦ]: TW
 21.22 H πονηροῖς, (W.) — νυνὶ ... θανάτου, — 22 hW
 ἀποκατηλλάγητε

22 ἀποκαταλλαγέντες | θανάτου: + αὐτοῦ 23 πάση
 + τη 24 παθήμασιν: + μου

αίωνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν — νῦν δὲ ἐφανερώθη
 τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι 27 ^{1 T 1,1.}
^{R 16,25.}
 τί τὸ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου
 ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐστὶν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς
 τῆς δόξης· ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες 28 ^{22.}
 πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρω-
 πον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα
 ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ· εἰς ὃ καὶ κοπιῶ 29 ^{Ph 4,13.}
 ἐγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνερ-
 γουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. Θέλω γὰρ ὑμᾶς 2
 εἶδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν
 Λαοδικίᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἑώρακαν τὸ πρόσωπόν μου
 ἐν σαρκί, ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, 2 ^{1,26.}
 συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος
 τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ
 μυστηρίου τοῦ θεοῦ, Χριστοῦ, ¹ ἐν ᾧ εἰσιν πάντες 3 ^{1,27. Is 45,3.}
^{Prv 2,3.4.}
^{1 K 1,24.80.}
 οἱ θεσαυροὶ τῆς σοφίας καὶ γνώσεως ἀπόκρυφοι.
 Τοῦτο λέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν 4
 πιθανολογίᾳ. εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ 5 ^{1 K 5,3.}
^{1 K 14,40.}
 τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων
 ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν
 πίστεως ὑμῶν.
 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν 6
 κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ¹ ἐρριζωμένοι καὶ 7 ^{E 3,17. E 2,22.}
 ἐτοιχοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ
 πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες [ἐν αὐτῇ]
 ἐν εὐχαριστίᾳ. Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ 8 ^{20.}
 ἀνταγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης
 κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ

27 δ : hTW ος 2,1 R(W?) Λαοδικεα | R εωρακαν
 2 HW συνβιβ. | W του θεου Χριστου h^a prob error pro του
 εν Χριστω 4 W τουτο δε 6 W Χριστον, (sic) 7 TW—
 [εν αυτη] 8 h εσται υμας

27 τουτου : του θεου 28 — παντ. ανθρ. 20 | fin +
 Ιησου 2,1 υπερ : περι | Λαοδικια : + και των εν Ιερραπολει
 2 συμβιβασθεντων | παντα πλουτον 3 και : + της 4 μη
 τις 7 τη : pr εν

17. J 1,14.16. 9 στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος
- E 1,21. 10 σωματικῶς, ¹ καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς
- 1 P 3,21. 11 ἐστὶν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἐν ᾗ
R 2,29. καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῷ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾗ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἤρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἐορτῆς ἢ νουμηνίας ἢ σαββάτων, ἃ ἐστὶν σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ ἐόρακεν ἐμβατεύων, εἰκῆ φυσιοῦμενος ὑπὸ τοῦ νοῦς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συνβιβαζόμενον αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ.
- G 4,8.9. 20 Εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ

12 W βαπτισμῶ | εκ : [R] W+ των 13 υμας 2^ο : h ημας | παραπτωματα : T·W. 14 W χειρογραφον, | h ημιν. 15 εξουσιας : W+ και | H παρρησια θρ. 16 η 1^ο : XW και | HW νεομηνιας 17 α : hW ο 18 θελων εν ταπεινοφρ. : h^h fort εν εθελοταπεινοφροσυνη | T θρησκια | α εορακ. εμβατ. : h^h prob pro ἀερα (vl αλώρα) κενεμβατεων

10 ος : ο 11 σωμ. : + των αμαρτιων 13 τοις ε
τη : pr εν | - υμας 2^ο | ημιν : υμιν 15 αυτω : αυτω
18 α : + μη 19 κερφ. : + Χριστον 20 ει ουν

κόσμον, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε· μὴ 21 G 6,8.
 ἄνη μηδὲ γέυση μηδὲ θίγης, ἃ ἔστιν πάντα εἰς 22 Is 29,18.
 φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ Mt 15,9.
 διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; ἅτινά ἐστιν λόγον 23 R 18,14.
 μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθησικίᾳ καὶ ταπεινο- 1 T 4,3.
 φροσύνη καὶ ἀφειδία σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινι
 πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός. Εἰ οὖν συνηγόρ- 3 Ps 110,1.
 ρητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὐ ὁ Χριστός 2,12.
 ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος· τὰ ἄνω φρονεῖτε, 2 Mt 6,33.
 μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ 3 R 6,2.
 ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· ὅταν 4 1 K 15,43.
 ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς Ph 1,21.
 σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. G 2,20.

Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορ- 5 R 6,6; 8,13.
 νείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ
 τὴν πλεονεξίαν ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία, δι' ἧ 6 E 5,6.
 ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ· ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιε- 7
 πατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν τούτοις· νυνὶ δὲ 8 E 4,31,29.
 ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν,
 κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόμα- 9 E 4,25,22.
 τος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυ-
 σάμενοι τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν σὺν ταῖς πράξεσιν
 αὐτοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινού- 10 E 4,24. Gn 1,27.
 μενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος
 αὐτόν, ὅπου οὐκ ἐν Ἑλλήνι καὶ Ἰουδαίῳ, περι- 11 G 3,28.
 τομῇ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος,
 ἐλεύθερος, ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χριστός.
 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ 12 1 P 2,9.
 ἡραπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα,

23 W εστιν, | RW εθελοθησικεια | και 20: [H] | h^s [και]
 αφειδια ... σαρκος † 3,4 ημων : hT υμων 5 W κακὴν |
 Η εἰδωλολατρία 11 αλλα : RW + τα 12 H θεου, | h-και

23 ταπεινοφρ. : + του νοος | οφειδια 3,4 - συν αυτω
 5 μελη : + υμων | - κακη 6 α : ο | fin + επι τους
 νους της απειθειας 7 τουτοις : αυτοις 8 fin + μη
 εκπορευεσθω 11 ενι : + αρσεν και θηλυ .| δουλ. : + και
 12 - του | οικτιρμων

- Mt 6,14. 13 ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν,¹ ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ κύριος ἔχαρι-
- R 13,8,10. 14 σατο ὑμῖν οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ὃ ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος.
- Ph 4,7. 15 καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς
1 K 12,13,27. καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώ-
- E 5,19. 16 ματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς, ὕμνοις, ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν τῇ χάριτι ᾗδοντες
- 1 K 10,31. 17 ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ· καὶ πᾶν ὃ τι ἐὰν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ πατρὶ δι' αὐτοῦ.
- 18—c 4,1: 18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν, ὡς
E 5,22—0,9. ἀνήκεν ἐν κυρίῳ. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖ-
- 1 P 3,7. 19 κας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα, τοῦτο γὰρ
- 20 21 εὐάρεστόν ἐστιν ἐν κυρίῳ. Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν. Οἱ
- 22 23 δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλίαις ὡς ἀνθρωπάριστοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, φοβούμενοι τὸν
- 24 25 τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἀπὸ

13 κυριος : hT χριστος 15 H [εν] 16 Χριστον : h κυριου | TW πλουσιως, εν π. σοφια διδ. κ. ν. εαυτοῦς· ψ. ν. ω. | HW πνευματικαις εν | K—τη | H χαριτι. 17 εαν : T αν 22 RW οφθαλμοδουλειαις h -λια | TW καρδιας φοβ.

13 κυρ. : θεος 14 ο : ος νι ητις | τελ. : ενοητος
15.16 Χρ. : θεου 16 ψ. και ν. και ω. | εν τη
καρδια | θεω : κυριω 17 θεω και π. 18 ανδρασι :
pr ιδιοις νι + υμων 19 γυν. : + υμων 20 εν : τω
21 ερεθ. : παροργιζετε 22 κυριον : θεον 23 ο : και παν
στι | κυριω : + δουλευοντες

Προς Κολασσαεις 3,25—4,12.

κυρίου ἀπολήμψετε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· ὁ γὰρ ἀδικῶν κομιεῖται ὁ ἠδίκησεν, καὶ οὐκ ἔστιν προσωπολημψία. Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ἡμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανῷ.

Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ, προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδομαι, ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἔξαγοραζόμενοι. ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι ἄλιτι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σκλάβος ἐν κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἔστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσιν τὰ ὧδε.

Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεπιὸς Βαρνάβα, (περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς, ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν,) καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουδστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν,

24 TW κληρονομίας. 25 HW κομιεῖται 4,3 Χριστοῦ : W θεοῦ [4 H invite με] 7 H Τυχικὸς 9 HW γνωρισουσιν 10 T, περι... ἐντολὰς, — εἰαν... αὐτον, — 11 TW περιτομῆς οὗτοι 12 W ο ἐξ ὑμων δουλός

24 κληρ. τον κυριον ημων Ιησου Χριστου ω δουλευετε 25 fin + παρα τω θεω 4,1 ουρανοισ 2 — εν ευχαρ. 3 λογον : + ει παρηγοσια | Χρ. : θεου | δ : ον 8 γνω 4 ημων 9 fin + πραττομενα 10 ἐντολὰς... δεξασθαι

4,13—1,4. Προς Κολασσαεις Θεσσαλονικεις α'

δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῆτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ.

13 μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικία καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει.

2 T 4,10,11. 14 ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λουκάς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητὸς καὶ
Phm 24.

15 Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικία ἀδελφούς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν.

16 καὶ ὅταν ἀναγνωσθῆ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῆ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικίας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε.

Phm 2. 17 καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.

1 K 16,21. 18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. μνη-
2 Th 3,17. μονεύετε μου τῶν δεσμῶν. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

Act 15,40; 16,19; 17,1,10. 1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκ-
2 Th 1,1. κλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.

2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνησίαν ποιοῦμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν,

3 ἀδιαλείπτως¹ μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-

4 στοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ [τοῦ] θεοῦ, τὴν

13 R Λαοδικεα it 15, et 16 -κειας | Η Ιερῶ Ποιᾶ
15 HW Νύμφαν | αυτων : HW αυτης 1,2 W παρτοτε,
π. π. νμων μν. 4 [του] : T-RW

12 σθητε | πεπληρωμενοι 13 πονον : κοπον et ζηλον
vl ποδον vl αγωνα 15 αυτων : αυτου 18 fin + αμην
[απο Ρωμης εγραφη δια Τυχικου και Ονησιμου]

1,1 πατρι : + ημων | ειρηνη : + απο θεου πατρος
ημων και κυριου Ιησου Χριστου 2 μνησιαν νμων

ἐκλογὴν ὑμῶν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη 5 1 K 2,5.

εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει
καὶ ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πληροφορία πολλῇ,
καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου, 6 1 K 4,16.
ἡξιάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς Act 18,52.
πνεύματος ἀγίου, ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπον πᾶσιν 7 4,10.

τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ.
ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου οὐ 8 R 1,8.

μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλ' ἐν παντὶ
τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν θεὸν ἐξελήλυθεν,
ὥστε μὴ χρεῖαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν τι· αὐτοὶ γὰρ 9 Act 14,15.
περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἴσοδον ἔσχομεν 1 K 12,2.

πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεὸν
ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀλη-
θινῷ, καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρα- 10 5,9. Tt 2,18.

τῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ὑπό-
μενον ἡμᾶς ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν 2 1,5,9.

τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν, ἵ ἀλλὰ προπα- 2 Act 16,20—24;
θόντες καὶ ὑβρισθέντες καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπ- 17,1—5.

ποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν λαλήσαι
πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ 3
ἀγῶνι. ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης 3

οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὐδὲ ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς 4 Jr 11,20.
θεδοκιμάσαμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγ- 1 T 1,11.
γέλιον οὕτως λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσ- G 1,10.
ζοντες, ἀλλὰ θεῷ· τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας
ἡμῶν. οὐτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακίας ἐγενή- 5 Act 20,33.
θημεν, καθὼς οἴδατε, οὐτε ἐν προφάσει πλεονε- Mc 12,40.
2 P 2,3.

5 K— ἐν 4^ο | fin W, 7 h τυπους 8 T και εν τη
Αχαΐα | T αλλα 9 ημων : h υμων 10 των 2^ο : [H] 2,1 fin
W. 5 RW κολακείας | H om εν 2^ο

5 ημων : (vl pr) του θεου | εις : προς | πληροφ. :
pr εν 8 αλλα και εν 10 εκ 3^ο : απο 2,3 ουδε 2^ο :
ουτε 4 τω θεω τω

2,6—15. Προς Θεσσαλονικείς α'

- 5,41.44. 6 ξίας, θεός μάρτυς, ¹ οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπω
 7 δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων, ¹ ὀννάμενο
 ἐν βάρει εἶναι ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι· ἀλλὰ ἐγενή
 8 θημεν ἡπιοι ἐν μέσφ ὑμῶν, ὡς ἐάν τροφὸς θάλπει
 8 τὰ ἐαυτῆς τέκνα· οὕτως ὀμειρόμενοι ὑμῶν εὔδο
 κοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον
 τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς, διότι
 1 K 4,12. 9 ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε. μνημονεύετε γάρ, ἀδελ
 φοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς
 καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι
 τινὰ ὑμῶν ἐκηρούξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
 10 θεοῦ. ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θεός, ὡς ὀσίως καὶ
 δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενή
 11 θημεν, καθάπερ οἶδατε ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν ὡς
 E 4,1. Ph 1,27. 12 πατὴρ τέκνα ἐαυτοῦ ¹ παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ
 παραμνθούμενοι, καὶ μαρτυρούμενοι εἰς τὸ περι
 πατεῖν ὑμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς
 εἰς τὴν ἐαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.
 1,2. G 1,11. 13 Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ
 θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς
 παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώ
 πων ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν ἀληθῶς λόγον θεοῦ, ὃς
 14 καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. ὑμεῖς
 γάρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν
 τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν
 ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν
 Act 2,23; 7,52. 15 Ἰουδαίων, τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτεινάντες
 Ἰησοῦν καὶ τοὺς προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντες
 τῶν, καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις

7 R αλλ | Η νηπιοι (h^r ut text) | W υμων. ως.
 τεκνα, 8 H ὀμειρομενοι | HW ηυδοκουμεν 11 B^v
 οἶδατε, 12 HW παραμνθουμενοι και | h καλεσατο
 13 HW αληθως εστιν

8 γεγενησθε 9 νυκτος γαρ 13 — Και (1°) 15 τους : τῶν
 ιδιους

ποις ἐναντίων, κωλύοντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λα- 16 Gn 15,16.
 λῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν Mt 23,32,33.
 τὰς ἁμαρτίας πάντοτε. ἔφθασεν δὲ ἐπ' αὐτοὺς
 ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.
 Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν 17 R 1,11.13.
 πρὸς καιρὸν ὥρας προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, περισσο-
 τέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν
 πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. διότι ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς 18
 ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δίς, καὶ
 ἐπέκορεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς. τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς 19 Ph 2,16; 4,1.
 ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχῆσεως — ἢ οὐχὶ καὶ
 ἡμεῖς — ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν
 τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; ἡμεῖς γὰρ ἔστε ἡ δόξα ἡμῶν 20
 καὶ ἡ χαρὰ. Διὸ μηκέτι στέγοντες ἠὲδοκῆσαμεν 3 Act 17,14.15.
 καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, καὶ ἐπέμψαμεν 2 Act 16,1-8.
 Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ
 θεοῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στη-
 ρῆσαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑπὲρ τῆς πίστεως
 ὑμῶν· τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύ- 3 Eb,13. 2 Ts,12.
 ταις. αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα·
 καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν 4
 ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ
 οἴδατε. διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι στέγων ἔπεμψα 5 Ph 2,16.
 εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μὴ πως ἐπείρα-
 σεν ὑμᾶς ὁ πειράζων καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ
 κόπος ἡμῶν. Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς 6 Act 18,5.
 ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένον ἡμῖν τὴν
 πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνησίαν
 ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν
 καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς, διὰ τοῦτο παρεκλή- 7

16 hW εφθασεν 19 RW καυχῆσεως; ἢ 3,1 W
 ἐδοκῆσαμεν 2 διακονον : hW συνεργον | του θεου :
 [h]-W 5 h την υμων πιστιν

16 οργη : + του θεου 19 καυχ. : αγαλλιασεως 3,1 διоти
 2 θεου : + και συνεργον ημων | παρακ. : + υμας | υπερ :
 περι 7 δια : pr και

3,8—4,6. Προς Θεσσαλονικεις α'

θημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάση τῇ ἀνάγκῃ
 8 καὶ θλίψει ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως, ὅτι νῦν
 9 ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν κυρίῳ. τίνα γὰρ
 εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ
 ὑμῶν ἐπὶ πάση τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς
 10 ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας
 ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ
 πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς
 11 πίστεως ὑμῶν; Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ
 ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς κατενθῦναι τὴν
 12 ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεο-
 νάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους
 Ph 1,10. 13 καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, ¹ εἰς
 τὸ στηριξάσαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν
 ἀγιοσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν
 ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ μετὰ
 πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

4 Λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ
 παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, ἵνα καθὼς παρε-
 λάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν
 καὶ ἀρέσκειν θεῷ, καθὼς καὶ περιπατεῖτε, ἵνα
 2 περισσεύητε μᾶλλον. οἴδατε γὰρ τίνας παραγ-
 γελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.
 5,28. H 10,10. 3 Τοῦτο γάρ ἐστιν θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς
 1 P 1,16. 4 ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, ¹ εἰδέναι
 1 K 6,13.15. 4 ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ
 Jr 10,25. 5 καὶ τιμῇ, μὴ ἐν πάνθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ
 Ps 79,6. 6 τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδῶτα τὸν θεόν, τὸ μὴ ὑπερ-
 βαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελ-
 φὸν αὐτοῦ, διότι ἕκδικος κύριος περὶ πάντων

13 h ἀμεμπτος | fin hT + αμην
 ινα 1^ο : [H]

4,1 K— ουν |

8 στηχητε 9 θεω ει θεου : κυριω ει κυριον 13 αγιωδ. :
 δικαιοσυνη 4,1 — καθως κ. περιπ. 3 της : pr παση;

ὄτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρ-
 ράμεθα. οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπὶ 7
 κτηνοτροφίᾳ ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ. τοιγαροῦν ὁ ἀθε- 8 L 10,16.
 οῦς οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν Eκ 86,27; 87,14.
 ὄντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς.
 ὅτι δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γρά- 9 J 13,34.
 ρα ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοὶ ἐστε εἰς Jr 31,33,34.
 ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς 10
 ἀγάπης τοὺς ἀδελφοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ.
 παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν
 ἄλλοι, καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσ- 11 E 4,2a.
 σαι τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς χερσὶν ὑμῶν, 2 Th 3,8,12.
 καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, ἵνα περιπατῆτε εὐσχη- 12 Kol 4,5.
 νως πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε. 1 K 5,12,13.
 Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ 13 1 K 15,20.
 κοιμωμένων, ἵνα μὴ λυπησθε καθὼς καὶ οἱ E 2,12.
 ἄλλοι οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ γὰρ πιστεύομεν 14 R 14,9.
 ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ 1 K 15,8,4,12.
 θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν
 αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου, 15 1 K 15,51;
 ἵνα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν 7,10,25.
 παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοι-
 μηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν 16 1 K 15,28,52.
 ῥαφῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ, κατα-
 βήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ
 ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ 17 J 12,26; 17,24.
 περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα
 ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα·
 οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. Ὡστε 18
 παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

7 T ἀλλὰ 8 διόδοτα : TW pr και 9 W εχομεν
 ἀδελφ. : [H]W+ τους

8 δοτα | υμας : ημας 9 εχομεν 10 εις : pr και
 αι ταις | ιδιαις 13 θελω | κεκοιμημενων | λυπεισθε
 και ο θ. και 15 κυριον 20 : Ιησουν 16 πρωτοι 17 — οι
 περιλειπ. | υπαντησιν | συν 20 : εν

- Mt 24,36.
Mt 24,42—44.
2 P 8,10.
Ap 3,3; 16,15.
Jr 6,14.
Mt 24,39.
J 16,21.22.
L 21,28.
- R 13,12. E 5,9.
E 6,14—17.
Is 59,17.
1,10.
4,14. R 14,8.0.
Jd 20.
1 K 16,18.
1 T 5,17.
2 Th 3,15.
Prv 20,22.
R 12,17. 1 P 8,9.
- 5** *Περί δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. ὅταν λέγωσιν· εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐπίσταται ὁ λευθρὸς ὥσπερ ἡ ὄδῖν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκοτει, ἵνα ἢ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας. Οὐκ ἐσμὲν νυκτός οὐδὲ σκότους·¹ ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτός καθεύδουσιν, καὶ οἱ μεθύσκόμενοι νυκτός μεθύουσιν· ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἑλπίδα σωτηρίας· ὅτι οὐκ ἔδειτο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀποθανόντος περὶ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.*
- Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, καὶ ἠγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσῶς ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν.*
- Ἐιρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς.¹ Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντι*

3 *οταν* : hW+ δε | W *επισταται* 4 *κ* *κλεπτας* 9 *h o* *θεος ημας* | H [*Χριστου*] 10 *περι* : h *υπερ* 13 *κ* *υπερεκπερισσου* | *εαυτοις* : T *αυτοις*

2 *οτι* : + η 3 *οταν* : + *γαρ* | *εκφευζονται* 5 *εσμεν* : *εστε* 6 *ως* : + *και* 7 *μεθυοντες* 12 *προιστανομενους* 13 *ηγεισθε*

Προς Θεσσαλονικεις α' β' 5,16—1,3.

κακοῦ τινι ἀποδοῦ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώ-
 κετε εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε 16 Ph 4,4.
 χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, 17 I, 18, 1. R 19, 12.
 ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ 18 E 5, 20.
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.
 τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, 19 I K 14, 30, 39.
 προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· 20 I K 14, 1.
 πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· 21 I K 14, 29.
 ὑπὸ παντὸς εἶδους ποτηροῦ ἀπέχεσθε. 22 J 4, 1.
 Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιασαὶ ὑμᾶς ὅλοτε- 23
 λεις, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ
 καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη. πιστὸς ὁ καλῶν 24 I K 1, 9.
 ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει. 2 Th 3, 3.
 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. 25
 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλή- 26 I K 16, 20.
 ματι ἀγίῳ. Ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνω- 27
 σθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς.
 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 28
 μεθ' ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκ- 1 I Th 1, 1.
 κλήσιᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ
 κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ 2 R 1, 7.
 θεοῦ πατρὸς [ἡμῶν] καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ 3 2, 13. I Th 1, 2, 3.
 ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραν-
 ξάνει ἡ πίστις ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς

15 T αποδοι | διωκετε : hW+ και 19 T ζβεννυτε
 21 H [δε] 25 περι : [H]W pr και 27 αδελφοις : hW
 pr αγιοις 1,2 [ημων] : T-HW

27 ορκιζω 28 fin + αμην
 [Subscriptio: εγραφη απο Αθηνων vl απο Κορινθου]

1,4—2,2. Προς Θεσσαλονικεις β'

- 2 K 7,4. 4 ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους, ὥστε αὐτοὺς
 Ap 1,9. ἡμᾶς ἐν ὑμῖν ἐνκαυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
 τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως
 ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν
- Ph 1,28. 5 αἷς ἀνέχεσθε, ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ
 L 21,36. θεοῦ, εἰς τὸ καταξιοθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας
 τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε, εἴπερ δίκαιον
 Ap 18,6,7. 6 παρὰ θεῶ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς
- Mt 25,81. 7 θλίψιν¹ καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ'
 ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ'
 οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ¹ ἐν πύρρι
 Is 66,15. 8 φλογός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θεῶν
 Jr 10,25. καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου
 Ps 79,6.
- Is 2,10,19,21. 9 ἡμῶν Ἰησοῦ, οἵτινες δίκην τίσουσιν ὄλεθρον αἰώ-
 νιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης
 Kol 3,4. 10 τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς
 Ps 79,8; ἁγίοις αὐτοῦ καὶ θανατωθῆναι ἐν πᾶσιν τοῖς
 68,36 Lxx. πιστεύσασιν, ὅτι ἐπιστεῦθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν
 Is 49,3; 2,11,17. 11 ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Εἰς ὃ καὶ προσεν-
 χόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιῶσῃ τῆς
 κλήσεως ὃ θεὸς ἡμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδο-
 κίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει,
- Is 24,15; 66,5. 12 ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Ml 1,11. ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ
 θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 1 Th 4,13—17. 2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρου-
 σίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν
- 3,17. 2 ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευ-
 θῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός μηδὲ θροεῖσθαι, μήτε
 διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς
 ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου.

4 h ενεχεσθε 8 W, εν φλογι πυρος δ. 10 επιστευθη :
 h^a fort pro επιστωθη 2,1 ημων 1° : [H]—W 2 κυ-
 ριου : h.—W,

4 καυχασθαι 8 εν : pr και 9 ολεθριον 10 πιστευου-
 σιν 11 πληρωσει 12 Ιησου 1° : + Χριστου 2,2 μητε θρ.

μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· 3 1 T 4,1.
1 J 2,18; 4,3.
 ὅτι ἂν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀπο-
 καλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀνομίας, ὁ υἱὸς τῆς
 ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρούμενος ἐπὶ 4 Dn 11,36.
Ez 28,2.
 πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν
 ἄς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθίσει, ἀποδεικνύοντα ἐαυ-
 τὸν ὅτι ἐστὶν θεός. Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὦν 5
 πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; καὶ νῦν τὸ κατέ- 6
 χον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ
 αὐτοῦ καιρῷ. τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται 7 Act 20,29.
 τῆς ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου
 γένηται. καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, 8 Is 11,4.
Job 4,9.
Ap 19,15,20.
 ὃν ὁ κύριος Ἰησοῦς ἀνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στό-
 ματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς
 παρουσίας αὐτοῦ, οὗ ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέρ- 9 Mt 24,24.
Ap 18,11—13.
 γειαν τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις
 καὶ τέρασιν ψεύδους¹ καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ ἀδικίας 10 2 K 2,15; 4,3.
 τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀλη-
 θείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. καὶ 11 1,28. 2 T 4,4.
 διὰ τοῦτο πέμπει αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνεργεῖαν πλά-
 νης εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτούς τῷ ψεύδει, ἵνα κρι- 12
 θῶσιν ἅπαντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ
 ἀλλὰ εὐδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ.

Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάν- 13 1,3. E 1,4.
Dt 33,12.
 τоте περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ κυρίου,
 ὅτι εἴλατο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν
 ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς 14
 ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς
 περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε 15 s,e.

³ ἀνομίας : hRW αμαρτίας ⁴ HW ἔστιν | H θεός —
⁶ W εαυτου ⁸ Ἰησους : [H]—W | h αναλοι ¹² HW παντες
¹³ hW απαρχην ¹⁴ εις ο : TW+ και

⁴ θεον : + ως θεον ⁵ ετι εμου οντος ⁸ αναλωσει
¹⁰ της αδικ. εν τ. | αληθ. : + Χριστου ¹¹ πεμφει
¹² ευδοκ. : + εν ¹⁴ υμας : ημας

2,16—3,11. Προς Θεσσαλονικεις β

- τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου
 16 εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν
 Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ θεὸς ὁ πατὴρ ἡμῶν, ὁ
 ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δούς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ
 17 ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς
 καρδίας καὶ στηρίζαι ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ
 ἀγαθῷ.
- Kol 4,9. **3** Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν,
 ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχη καὶ δοξάζεται κα-
 2 θῶς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ἠνυσθῶμεν ἀπὸ τῶν
 ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων
 1 Th 5,24. **3** ἡ πίστις. Πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ κύριος, ὃς στηρίζει
 2 K 7,16. **4** ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. πεποίθαμεν
 G 5,10. δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἂ παραγγέλλομεν [καὶ]
5 ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ κύριος κατευθύναι
 ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ καὶ
 εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.
- Mt 18,17. **6** Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι
 R 16,17. τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι
 ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦν-
 τος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρελάβοσαν
 1 Th 1,6. **7** παρ' ἡμῶν. αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμῆσθαι
 1 K 4,12. **8** ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, ἢ οὐδὲ δωρεὰν
 1 Th 2,9. ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ
 Ph 3,17. μόχθῳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ
 Mt 10,10. **9** μὴ ἐπιβαρῆσαι τίνα ὑμῶν· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν
 1 K 4,16. ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἐαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς
 Gn 3,19. **10** τὸ μιμῆσθαι ἡμᾶς. καὶ γὰρ ὅτε ἤμεν πρὸς ὑμᾶς,
 τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει
11 ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω. ἀκούομεν γὰρ τινὰς

16 H [o] θεος 16.17 W αγαθὴν, ἐν χάριτι π. (sic)
 3,4 [καὶ]: W-T 6 [ἡμῶν]: hT-HW | KW παρελαβεῖ
 | παρ: W αφ

16 ο πατ.: καὶ πατ. 3,3 κυρ.: θεος 4 παραγγ.:
 + υμιν + καὶ ἐποιήσατε 8 νυκτα κ. ἡμεραν

Προς Θεσσαλονικεις β' Τιμοθεον α' 3,12—1,4.

περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζο-
 μένους ἀλλὰ περιεργαζομένους· τοῖς δὲ τοιούτοις 12 ^{1 Th 4,11.}
 παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ
 Χριστῷ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαν-
 τῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ 13 ^{a 6,9.}
 ἐγκακήσητε καλοποιούντες. εἰ δέ τις οὐχ ὕπα- 14 ^{b. 1 K 5,9,11.}
 κούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον
 σημειοῦσθε, μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐν-
 τραπῆ· καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἠγείσθε, ἀλλὰ νουθε- 15
 τεῖτε ὡς ἀδελφόν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης 16
 ὁφείη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντός ἐν παντί τροπῶ.
 ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστίν 17 ^{2,2. 1 K 16,21.}
 σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτως γράφω. ἡ χάρις 18
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων
 ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐπι- 1 ^{Kol 1,27.}
 ταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τῆς
 ἐλπίδος ἡμῶν Ἰτιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει· 2 ^{Tt 1,4.}
 χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χρι-
 στοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, 3 ^{Act 20,1.}
 πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς
 τισὶν μὴ ἐτεροδιδασκαλεῖν ἢ μηδὲ προσέχειν μύθοις 4 ^{4,7.}
 καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ἐκζητήσεις
 παρέχουσιν μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν

13 H ἐγκακήσητε 14 T σημειοῦσθε· μὴ συναναμίγνυσθε
 1,4 οἰκονομίαν : h^f οἰκοδομῆν

12 δια του κυριου ημων Ι. Χριστου 14 ημων : υμων |
 μη : pr και 16 τοπω 18 fin + αμην
 [Subscriptio : εγραφη απο Αθηνων ει Ρωμης ει e Lao-
 dicea Pisidiæ | δια Τυχικου ει δια Σιλουανου και Τυχ.],
 1,1 επαγγελιαν 2 πατρος ημων 4 ζητησεις

- R 13,10. G 5,6. 5 *πίστει*, τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη
ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ
6,4.20. 6 *πίστεως* ἀνυποκρίτου, ὧν τινες ἀστοχήσαντες ἐξ-
7 *ετράπησαν* εἰς ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομο-
διδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἂ λέγουσιν μήτε
R 7,12. 8 *περὶ* τίνων διαβεβαιοῦνται. Οἶδαμεν δὲ ὅτι κα-
9 *λὸς* ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, ¹εἰδὼς
τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ
ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίσις
καὶ βεβήλοις, πατρολόφαις καὶ μητρολόφαις, ἀνδρο-
6,8. 10 *φόνοις*, ¹πόρνοις, ἀρσενικοῖταις, ἀνδραποδισταῖς,
ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγίαινούσῃ
6,15. 11 *διδασκαλίᾳ* ἀντίκειται, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς
δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.
Act 9,15. 12 *Χάριν* ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ
1 K 15,9.10. τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο θέμενος
G 1,18—16. 13 *εἰς* διακονίαν, τὸ πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ
διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλὰ ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν
14 *ἐποίησα* ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις
τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς
L 15,2; 19,10. 15 *ἐν* Χριστῷ Ἰησοῦ. πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης
ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς
τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι· ὧν πρῶτός εἰμι·
16 *ἐγώ*· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτον
ἐνδείξηται Χριστὸς Ἰησοῦς τὴν ἅπασαν μακρο-
θυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πι-
R 16,27. 17 *στεύειν* ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βα-
σιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ θεῷ,
τιμῇ καὶ δόξᾳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
6,12. Jd 8. 18 *Ταύτην* τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαι σοι, τέκνον
Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγοῦσας ἐπὶ σὲ προφητείας,

4 TW πιστει· 12 h ενδυναμονντι 16 hT Ιησους
Χριστος 17 TW αφθαρτω αορατω μ.

8 χρησηται 12 και χαριν 13 το : τον | οντα μ
17 μονω : + σοφω

ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων **19** 2 T 2,17. 1 K 5,5.
 πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπωσά-
 μενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· ὧν ἐστὶν Ὑμέ- **20**
 ναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ σατανᾷ,
 ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν.
 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι **2** Ph 4,6.
 θεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ
 πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων **2**
 τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον
 βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.
 τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτήρος **3** 1,1; 4,10.
 ἡμῶν θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι **4** Ez 18,28. 2 P 8,9.
 καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. εἰς γὰρ θεός, **5** R 8,29.80. H 12,24.
 εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος
 Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ **6** G 1,4; 2,20. Tt 2,14.
 πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίους· εἰς ὃ ἐτέθη **7** 2 T 1,11. G 2,7,8.
 ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀλήθειαν λέγω, οὐ
 ψεύδομαι, διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀλη-
 θείᾳ. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας **8**
 ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς
 ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. Ὡσαύτως γυναῖκας ἐν **9** 1 P 3,3-5.
 καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης
 κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν καὶ χρυσῷ ἢ
 μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ὃ πρέπει **10** 5,10.
 γυναιξὶν ἐπαγγελιομέναις θεοσεβείαν, δι' ἔργων
 ἀγαθῶν. Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ **11** E 5,22.
 ὑποταγῇ· διδάσκειν δὲ γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ **12** 1 K 14,84. Gn 3,16.
 αὐθεντεῖν ἀνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. Ἄδὰμ **13** Gn 1,27; 2,7.22. 1 K 11,8.9.
 γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Ἐῦα. καὶ Ἄδὰμ οὐκ **14** Gn 3,6. 2 K 11,8.
 ἠπατήθη, ἣ δὲ γυνὴ ἐξαπατηθεῖσα ἐν παραβάσει

19 hT στρατευση 2,8 K διαλογισμων 9 h κοσμιως |
 KW χρουω 19 W αλλα 13 H Εῦα

2,1 παρακαλεῖ 3 τουτο γαρ 6 οὐ το μ. κ. ι. εδοθη
 7 ο επιστευθη | λεγω : + εν Χριστω | πιστει : γνωσει
 ε πνευματι 9 ωσαντως και τας γ. | και 2° : η
 Η απατηθεισα

2,15—3,16. Προς Τιμοθεον α'

15 γέγονεν· σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

Act 20,28. 3 Πιστὸς ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται,

Tt 1,6.7. 2 καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίλημπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν,

3 ἰμὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, ἀλλὰ ἐπεικῆ, ἄμαχον,

1 Sm 2,12. 4 ἀφιλάργυρον, τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος,

5 (εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν,

6 πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;) μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεῖς εἰς κρίμα ἐμπέση τοῦ διαβόλου.

7 δεῖ δὲ καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἑξωθεν,

1 K 5,12.18.

2 K 8,21.

Ph 1,1. Act 6,3.

8 διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως σεμνοῦς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχρο-

9 κερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρῷ συνειδήσει. καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν

10 πρῶτον, εἶτα διακονεῖτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες.

Tt 2,3. 11 γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφα-

2. 12 λίους, πιστάς ἐν πᾶσιν. διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς

13 γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες

14 βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν παρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά

2 T 2,20. 15 σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σὲ ἐν τάχει· ἐὰν

E 2,19-22.

16 δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἧτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος,

J 1,14. J 16,10. 16 στῆλος καὶ ἑδραῖωμα τῆς ἀληθείας. καὶ ὁμολο-

R 1,4. Mc 16,19.

15.3,1 H σωφροσύνης· πιστ. ο λογος. (Ei τις nov. sect. inc.) 3,1 Πιστός: h^r ἀνθρώπινος 4 W ,μετα 14 H [προς σε] RW πρὸς σε | T τάχιον W ταχείον

3,3 πληκτην: + μη αἰσχροκερδη 7 δε: + αειτω
8 — σεμνοῦς 14 — πρὸς σε 15.16 ζῶντος. εἰ ἀληθείας
καὶ

γουμένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον·

ὃς ἐφανερώθη ἐν σαρκί,
 ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι,
 ὤφθη ἀγγέλοις,
 ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν,
 ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ,
 ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.

Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις 4 ^{2 T 8,1. 2 P 8,8. Jd 18. 1 J 2,18.}
 καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέ-
 χοντες πνεύμασιν πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαι-
 μονίων, ¹ ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασ- 2
 μένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλύόντων γαμεῖν, 3 ^{Gn 9,8. 1 K 10,30.31.}
 ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετὰ-
 λημπιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνω-
 κῶσι τὴν ἀλήθειαν. ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν, 4 ^{Gn 1,31. Act 10,15.}
 καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανό-
 μενον· ἀγιαζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύ- 5
 ξεως. Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς 6
 ἔση διάκονος Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς
 λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας
 ἢ παρηκολούθηκας· τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώ- 7 ^{1,4; 6,20. 2 T 2,16.28. Tt 1,14; 8,9.}
 δεις μύθους παραιτοῦ. γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς
 εὐσέβειαν. ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον 8 ^{6,8.}
 ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέ-
 λιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ
 τῆς μελλούσης. πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀπο- 9 ^{1,15.}
 δοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ἀγωνι- 10 ^{2,8.4.}
 ζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶν
 σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

16 ος : h^r δ εἰ θεος 4,1.2 W δαιμονίων ἐν 3 κωλ. ...
 βρωμάτων : h^b fort γαμεῖν ἀπέχεσθαι pro γαμεῖν καὶ γενεσθαι
 εἰ γαμεῖν ἢ ἀπέχεσθαι | W ἀληθειαν, 6 h παρηκολούθησας
 10 αγωνιζ. : hW ονειδιζόμεθα | h ἠλπισαμεν

16 ομολογοῦμεν ὡς μ. 4,1 πλανησ 2 κεκαυτηρ.
 6 ης 10 γαρ : + καὶ

- 11 12 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. μηδεὶς σου
 Tt 2,15. τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου
 τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ,
 13 ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ
 5,22. 14 ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. μὴ
 Act 6,6; 8,17. ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ
 προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσ-
 15 βυτερίου. ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου
 R 11,14. 16 ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾗ πᾶσιν. ἔπεχε σεαυτῷ καὶ
 τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν
 καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.
- Lv 19,32. 5 Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ παρακάλει
 2 ὡς πατέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, ¹ πρεσβυτέρας
 5. 3 ὡς μητέρας, νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πίστει ἀγνείᾳ.
 4 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας. εἰ δέ τις χήρα
 τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν
 ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς
 προγόνοις· τοῦτο γὰρ ἔστιν ἀπόδεκτον ἐνώπιον
 Jt 49,11. 5 τοῦ θεοῦ. ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη
 L 2,37; 18,7. ἤλπικεν ἐπὶ [τὸν] θεὸν καὶ προσμένει ταῖς δεήσε-
 6 σιν καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἡ
 7 δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκεν. καὶ ταῦτα παράγ-
 8 γελλε, ἵνα ἀνεπίλημπτοι ὦσιν. εἰ δέ τις τῶν
 ἰδίων καὶ μάλιστα οἰκείων οὐ προνοεῖται, τὴν
 9 πίστιν ἤρρηται καὶ ἔστιν ἀπίστου χειρῶν. Χήρα
 καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἑτῶν ἐξήκοντα γεγονυῖα.
 H 13,2. 10 ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, ¹ ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη.
 J 13,14. εἰ ἔτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενδοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας
 ἐνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ
 11 ἀγαθῷ ἐκηκολούθησεν. νεωτέρας δὲ χήρας παραι-
 τοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηγιάσωσιν τοῦ Χριστοῦ.

12 H αγνια 5,2 H αγνια 5 hTW— [τον] | θεον : hW
 Κυριον 8 JW προνοει

12 αγαπη : + εν πνευματι 14 πρεσβυτερου 15 εν
 πασιν 5,4 καλον και αποδ. 8 οικειων : pr των

γαμειν θέλουσιν, ἔχουσαι κρίμα διτι τὴν πρώτην 12
 πίστιν ἠθέτησαν· ἄμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν 13 ^{2 Th 3,11.}
 περιοχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ
 ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περιεργοί, λαλοῦσαι τὰ μὴ
 δεόντα. βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμειν, τεκνο- 14 ^{1 K 7,9.}
 γονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορομὴν διδόναι
 τῷ ἀντικειμένῳ λαιδορίας χάριν· ἤδη γάρ τινες 15
 ἐξετρόπησαν ὀπίσω τοῦ σατανᾶ. εἴ τις πιστὴ 16
 ἔχει χήρας, ἐπαρκείσθω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω
 ἢ ἐκκλήσῃα, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.
 Οἱ καλῶς προειστώτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς 17 ^{R 12,8.}
 ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ
 διδασκαλίᾳ. λέγει γὰρ ἡ γραφὴ· βοῦν ὑλοῶντα 18 ^{Dt 25,4; 24,15.}
 οὐ φιμώσεις, καὶ· ἄξιός ἐ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ
 αὐτοῦ. κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παρα- 19 ^{Dt 19,15.}
 δέχου, ἐκτός εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων. ^{2 K 18,1.}
 Τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγε, ἵνα 20 ^{Mt 18,16.}
 καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν. διαμαρτύρομαι 21
 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν
 ἐκλεκτῶν ἀγγέλων ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προ-
 κρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. Χεῖρας 22 ^{4,14.}
 ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις
 ἄλλοτρίαις· σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. Μηκέτι ὑδρο- 23
 πότει, ἀλλὰ οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχον
 καὶ τὰς πνυχάς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώ- 24
 πων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσιν προάγουσαι εἰς
 κρίσιν, τισὶν δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· ὡσαύτως 25
 καὶ τὰ ἔργα τὰ καλὰ πρόδηλα, καὶ τὰ ἄλλως
 ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται. Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ 6 ^{R 6,5. Tt 2,9,10.}
 ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς

16 τις : W+ πιστος ἢ | KW ἐπαρκείτω 19 h^r—
 εκτός... μαρτυρῶν 20 τους : H+ [δε]

18 κημώσεις | του μισθου : της τροφης 21 προσ-
 κλησαν 23 στομ. : + σου 25 ὡσαυτως δε | δυναται

- ἀξιους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ
 Phm 16. 2 καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται. οἱ δὲ πιστοὺς
 ἔχοντες δεσπότης μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελ-
 φοί εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ
 εἰσιν καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμ-
 βανόμενοι.
- G 1,6—9. 3 Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. ἵ εἴ τις ἕτερο-
 2 T 1,13. διδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὀγιαίνουσιν λόγοις,
 τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ'
 4 εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, ἵ τετύφωται, μηδὲν ἐπιστά-
 μενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεως καὶ λογομαχίας,
 ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι
 2 T 3,8; 4,4. 5 πονηραί, διαπαρατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων
 T 1,14. τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομι-
 4,8. Ph 4,11.12. 6 ζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. ἔστιν δὲ
 H 13,5. 7 πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκειᾶς· οὐδὲν
 Eccl 5,14. 7 γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι οὐδὲ ἐξενε-
 Job 1,21. 8 κεῖν τι δυνάμεθα· ἔχοντες δὲ διατροφᾶς καὶ σκε-
 Prv 30,8. 8 πάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. οἱ δὲ βουλό-
 Prv 23,4; 28,22. 9 μενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ
 παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλα-
 βερᾶς, αἵτινες βυθίζουσιν τοὺς ἀνθρώπους εἰς
 E 5,5. 10 ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν. ῥίζα γὰρ πάντων τῶν
 κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινες ὀρεγόμενοι
 ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς
 2 T 2,22. 11 περιέπειραν ὀδύνας πολλαῖς. Σὺ δέ, ὦ ἀν-
 θρωπε θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην,
 εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραῦτητα.
 1 K 9,25.26. 12 ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ
 τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης καὶ ὠμολόγη-

2 h ἀγαπητοί, 3 T προσεχεται 7 οτι : h* (err. prim. -
 οτι fort. interpol.) 8 hW διατροφη 11 θεου : h pr
 του | R πραῦτητα

4 γενωνται φθονοι ερις 5 fn + αφιστασο απο των
 τοιουτων 7 οτι : pr δηλον 9 παγίδα(s) + του δια-
 βολου 10 πολλαις : ποικιλαις 11 πραοτητα 12 ην : + και

σας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρ-
 τύρων. παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ 13 J 18, 86, 87 ;
 ζωογονοῦντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ 19, 11.
 μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πειλάτου τὴν καλὴν
 ὁμολογίαν, τηρήσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον ἀν- 14
 ἐπίλημπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν καιροῖς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος 15 1, 11. Ap 17, 14.
 καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόν- Dt 10, 17.
 των καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων 16 Ex 33, 20.
 ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς
 ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος
 αἰώνιον· ἀμήν. Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι 17 Ps 62, 11.
 παραγγέλλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ L 12, 20.
 πλοῦτου ἀδηλόγητι, ἀλλ' ἐπὶ θεῷ τῷ παρέχοντι R 12, 16.
 ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, ἀγαθοεργεῖν, 18
 πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι,
 κοινωνικούς,¹ ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον 19 Mt 6, 20.
 καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως
 ζωῆς. Ὡς Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον, 20 4, 7. 2 T 1, 14.
 ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντι-
 θέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγ- 21 1, 6. 2 T 2, 18.
 γελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν.

Ἡ χάρις μετ' ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελή- 1
 ματος θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ

13 TW— σοι | T— του 1^ο | h Ἰησου Χριστου 17 hT
 υψηλα φρονεειν | επι 2^ο : W εν | θεω : h pr τω

13 ζωοποιουντος 16 και φως 17 θεω : + (τω) ζωντι
 19 οντως : αιωνιου 20 καινοφωνιας ii 2 T 2, 16.

Subscriptio: εγραφη απο Λαοδικειας + ητις εστιν
 μητροπολις Φρυγιας της Καπατιανης (Πακατιανης) vi απο
 Νικοπολεως vi απο Αθηνων vi απο Ρωμης + δια Τιτου

- 2 Ἰησοῦ Ἰτιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις, ἔλεος
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ
κυρίου ἡμῶν.
- Act 23,1; 24,16. Ph 3,5. 3 Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνου
ἐν καθαρῇ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν
περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου, νυκτὸς καὶ
ἡμέρας ἑπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν
Act 16,1. 4 δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ, ὑπόμνησιν λαβὼν
τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνέφησεν
πρῶτον ἐν τῇ μάμμη σου Λοῖδι καὶ τῇ μητρὶ
1 Th 5,19. 1 T 4,14. 5 σου Εὐνίκη, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. Δι' ἡ
αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα
τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
R 8,15. 6 χειρῶν μου. οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα
δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφροσιν-
R 1,16. 7 οῦ. μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου
ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συν-
κακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ,
Ti 3,5. 8 τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγία,
οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ ἰδίαν πρόθεσιν
καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
R 16,20. 10 πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ
1 K 15,55.57. H 2,14. 11 τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ,
καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον φωτίσαντος δὲ
1 T 2,7. 12 ζῶν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ
ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος·
12 δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαι-
σχύνομαι, οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι
ὅτι δυνατὸς ἐστὶν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι
1 T 6,3. Ti 2,1. 13 εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. ὑποτύπωσιν ἔχε ὕψι-
νόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει

2 Χρ. Ἰησ. : h κυριον Ἰησ. Χρ. 3 TW μου νυκτος κα
ημερας, 4 πληρωθω, : H—, R. 6 θεου : W Χριστου
10 W Ἰησου Χριστου 11 διδασκ. : R+ [εθνων] 13 ον :
h^a fort. err. prim. pro ὄν 13.14 W ηκουσας. εν ... Ἰησου την

5 λαμβανων 6 υπομνησκω 11 — και 2^ο

καὶ ἀγάπη τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παρα- 14 1 T 6,20.
 ἤκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦν-
 τος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπειστογράφησάν 15 4,16.
 με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἔστιν Φύγελος καὶ
 Ἐρμογένης. δῶν ἔλεος ὁ κύριος τῷ Ὀνησιφόρου 16
 ὄντι, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν καὶ τὴν ἄλυσίν
 μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ 17
 σπουδαίως ἐζήτησέν με καὶ εὔρεν· — δῶν αὐτῷ 18 Ja 21.
 ὁ κύριος εὔρεϊν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ἡμέρᾳ· — καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησεν, βέλτιον
 οὐ γινώσκεις.

Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι 2
 τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ 2
 διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράδου πιστοῖς
 ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους
 διδάξαι. συνκακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης 3 1,8; 4,5.
 Χριστοῦ Ἰησοῦ. οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται 4
 ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογή-
 σαιτι ἀρέσῃ. ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται 5 4,8.
 ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. τὸν κοπιῶντα γεωργὸν 6 1 K 9,7.
 δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. νόει δ' 7
 ἰέγω· δώσει γὰρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν.
 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγραμμένον ἐκ νεκρῶν, 8 1 K 15,4,20.
 ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· 2 Sm 7,12.
 ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος, ἀλλὰ 9 E 3,1,18.
 ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται. διὰ τοῦτο πάντα Ph 2,17.
 ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σω- Ph 1,12—14.
 τηρίας τήσῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης Koi 1,24.
 πλοῦτου. Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, 11 2 K 4,11.
 καὶ συζηήσομεν· εἰ ὑπομένομεν, καὶ συνβασιλεύ- 12 Mt 10,38.

15 T Ἐρμογενής 17 W σπουδαιότερος | W ευρεν.
 18 W ημερα. 2,4 RW πραγματειαις 9 H κακοουργος.
 11 W λογος. 12 R συμβασιλ.
 11α ... δεδεται.

15 Φυγελλος 16 επησχυνθη 17 σπουδαιότερον
 18 διηκ. : + μοι 2,3 συ ον κακοπαθησον 6 προτερον
 7 ο : α | δωη

- R 3,2.8. Nu 28,19. 13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκείνος πιστὸς μένει, ἀρηήσασθα
 1 T 6,4. Tt 3,9. 14 γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται. Ταῦτα ὑπομίμνησκε
 διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μὴ λογομαχεῖν
 ἐπ' οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόν-
 1 T 4,6. Tt 2,7.8. L 12,42. 15 των. σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστήσαι τῷ
 θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν
 1 T 4,7. 16 λόγον τῆς ἀληθείας. τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας
 περιῦστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας,
 1 T 1,20. 17 ἰ καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει· ὧν
 18 ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φίλητος, οἵτινες περὶ τὴν
 ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες ἀνάστασιν ἤδη γε-
 Nu 16,5.26. 19 γονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινων πίστιν. ὁ
 Is 26,13; 28,16.17. J 10,14. μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων
 τὴν σφραγίδα ταύτην· ἔγνω κύριος τοὺς ὄντας
 αὐτοῦ, καὶ· ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὄνο-
 1 K 3,12. 20 μάζων τὸ ὄνομα κυρίου. ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ
 ἔστιν μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ
 ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν ἃ δὲ
 3,17. 21 εἰς ἀτιμίαν· ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ
 τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον,
 εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν
 1 T 6,11; 1,5. 22 ἡτοιμασμένον. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε,
 δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην
 μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς
 1 T 4,7. 23 καρδίας. τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις
 Tt 1,7. 24 παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννώσιν μάχας· δοῦλον δὲ
 κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι ἀλλὰ ἡπιοῦν εἶναι πρὸς
 1 T 2,4. 25 πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον, ἑν πραᾶτῃ παι-
 δεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μὴ ποτε ὀφῆ αὐ-

14 θεου : hW κυριου 17 H Φίλητος 18 ἀναστασιν :
 h[R]W pr την 21 W εἰς τιμην ηγιασμ. 22 μετα : h+
 παντων 25 hW δώη

13 ἀρηουμεθα 13 — γαρ 14 λογομαχει | επ : εις
 19 κυριος : + παντας 21 ηγιασμ. : + και 24 ηπιοιου

τοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας,
καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, 26
ἐξωρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις 3 1 T 4,1.
ἔσθησονται καιροὶ χαλεποί· ἔσονται γὰρ οἱ ἄν- 2 R 1,29 ss.

θρώποι φίλαντοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερή-
φανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι,
ἀνόσοι, ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, 3
ἀήμεροι, ἀφιλάγαθοι, ἠπροδόται, προπετεῖς, τετυ- 4 Ph 3,19.

φόμενοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες 5 Mt 7,15.21.
μύρφοσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρη-
μένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπου. ἐκ τούτων γὰρ 6 Mt 23,14.
εἰσὶν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτι-
ζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα
ἐκθυμίαις ποικίλαις, πάντοτε μανθάνοντα καὶ 7 2,25.

πρότερον εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνά-
μενα. ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβροῆς ἀντέ- 8 Ex 7,11.22.
στησαν Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀντίστανται τῇ
ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδό-
κιμοι περὶ τὴν πίστιν. ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ 9 1 T 6,5; 1,12.

πλεῖον· ἢ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἐκδηλος ἔσται πᾶσιν,
ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. Σὺ δὲ παρηκολούθησάς 10
μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ
πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ,

τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, ὅτι μοι ἐγένετο 11 Act 13,50;
ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἷους διωγ-
μοῦς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρύσατο ὁ
κύριος. καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ζῆν εὐσεβῶς 12 Mt 16,24.
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. πονηροὶ δὲ ἄν-
θρώποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, 13 1 T 4,1.

28 W αυτου, 3,8 Ἰαμβροῆς : h^r Μαμβροῆς 10 h
παρηκολουθησας 12 R ευσεβως ζην

3,1 γινωσκετε 8 - αστοργοι 6 αιχμαλωτευοντες
τα γ. 10 - τη αγαπη 11 εγενοντο | Αντιοχ. : + α
δια την θεκλαν επαθεν

- 2,2. 14 **πλανῶντες και πλανώμενοι. σὺ δὲ μένε ἐν οὐρανῷ**
ἔμαθες και ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνων ἔμαθες
 J 5,39. 15 **καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὸ**
δυναμένα σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεω
 2 P 1,10—21. 16 **τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος**
και ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγμὸν
πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιο
 1 T 6,11. 17 **σύνη, ἵνα ἄρτιος ἦ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς**
 1 P 4,5. 4 **πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρισμένος. Διαμαρτύρο**
μαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ και Χριστοῦ Ἰησοῦ, τοῦ
μέλλοντος κρίνειν ζῶντας και νεκρούς, και τῆ
 Act 20,20.31. 2 **ἐπιφάνειαν αὐτοῦ και τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· κήρυξοι**
τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς, ἔλεγχον
ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ
 1,18. 1 T 4,1. 3 **και διδαχῇ. ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης**
διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας
ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσιν διδασκάλους
 1 T 4,7. 4 **κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, και ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας**
 2 Th 2,11. **τὴν ἀκοήν ἀποστρέφουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους**
 2,3. E 4,11. 5 **ἐκτραπήσονται. σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακο**
πάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν δια
 Ph 2,17. 6 **κονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη**
σπένδομαι, και ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου
 1 K 9,25. 7 **ἐφέστηκεν. τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγώνισμαι, τὸν**
 1 T 6,12. **δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν**
 Ph 3,14. **ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν**
 2,5. 1 P 5,4. **ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ**
 Jc 1,12. **δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ και πᾶσι**
 Ap 2,10. **τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.**
 21. 1,4. 9 **Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· Δημᾶς**
 Kol 4,14. 10

15 ιερα : R pr [τα] 16 T παιδιαν 4,1 h κριται |
 βασ. αυτου : R,W. 2 hT παρακαλεσον, επιτιμησον

14 τινος 16 ελεγχον 4,1 διαμαρτ. ουν εγω | , και
 την : κατα την 5 κακοπαθ. : + ως καλος στρατιωτης
 Χριστου Ιησου 6 της εμης αναλ. 8 - πασι

με εγκατέλειπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ
 ἐπέστειλε εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν,
 Ἰουκῆος εἰς Δαλματίαν· Λουκᾶς ἔστιν ὁ μόνος μετ'
 ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστιν
 μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ
 ἐπέστειλα εἰς Ἔφεσον. τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλειπον
 ἐν Τροφάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ
 βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξανδρος ὁ
 καλεῖται κεῖθεν πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδώσει
 ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὃν καὶ σὺ
 ἔγνωσας· λίαν γὰρ ἀντίστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις.
 Ἐπιβίβησεν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι παρ-
 οῦσέν με, ἀλλὰ πάντες με εγκατέλειπον· μὴ αὐτοῖς
 ἀποδοῖν· ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνά-
 τεν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφρονηθῆ
 ἐν ἀκουσάσειν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρύσθην ἐκ
 παντοῦ κατὰ τοῦ λόγου λέοντος. ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παν-
 τῶν ἐργῶν πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν
 τοῦ κυρίου σὺ τὴν ἐπουράνιον· ἧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
 αἰῶνων, ἀμήν.

Ἀσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησι-
 μου οἶκον. Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ,
 Ἰσχυρίμῳ δὲ ἀπέλειπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.
 Τούδασον πρό χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται 21
 Εὐβουλος καὶ Πούδης καὶ Αἴνος καὶ Κλαυδία
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

Ὁ κύριος μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ἡ χάρις 22
 τοῦ κυρίου ἡμῶν.

11 Act 15,37.
Kol 4,10.

12 Act 20,4.
E6,21. Kol 4,7.

14 1 T 1,20.
2 Sm 8,29.
Ps 28,4 ; 62,13.
Prv 24,12.

16 1,15.

17 Ps 22,22.
Dn 6,21. 28.
Act 23,11 ;
27,23.

19 Act 18,2.
1,10. R 16,3.

20 Act 19,22.
Act 20,4 ;
21,29.

10 K εγκατελειπεν | Γαλατιαν : h^r T Γαλλιαν 12 H
 13 K απελειπον 16 K εγκατελειπον 19 Ακυλαν :
 Λεκτρον την γυναικα αυτου και Σιμαϊαν και Ζηνωνα
 υιους αυτου, 20 K απελειπον 21 H [παντες]
 κυριος : h+ Ιησους

11 αγαγε 14 αποδωη 15 ανθεστηκε 17 ακουση 18 και
 22 η χαρ. μ. υμων : ερωσο εν ειρηνη | fin + αμην
 Subscriptio: εγραφη απο Λαοδικειας vl απο Ρωμης +
 εκ δευτερου παρεστη Πανλος τω καισαρι Ρωμης Νερωνι

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

- 1 Παῦλος δοῦλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν
 2 ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν ἑπ' ἐλπίδι ζωῆς
 αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸς
 E 1,9,10. 3 χρόνων αἰωνίων, ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν
 1 T 1,1,11. λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατὰ
 1 T 1,2. 4 ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, Τίτῳ γνησίου τέκνῳ
 κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ
 θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος
 ἡμῶν.
 5 Τούτου χάριν ἀπέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα
 λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν
 1 T 3,2-4. 6 πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην, ἵ ἐῖ τις ἐστὶν
 ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ
 1 K 4,1. 7 μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. δεῖ γὰρ
 2 T 2,24. τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονομῶν,
 1 P 5,2. μὴ ἀσθάδῃ, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ
 8 πλῆκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἁ ἀλλὰ φιλόξενον, φιλόστοργον,
 2,1. 1 T 1,10. 9 γαθόν, σώφρονα, δίκαιον, ὄσιον, ἐγκρατῆ, ἁ ἀντελεγε-
 2 T 4,8. μενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα
 δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
 10 ὑγιαίνουσιν καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. Εἰς τὴν
 γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρενελήεις,
 2 T 8,6. 11 πάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, ἁ οὗς οὐκ

1 W Χριστον Ἰησον ἢ Χριστον [Ἰησον] 2,3 H αἰωνῶν
 εφ. ... ἰδιοῖς, 5 K ἀπελείπον 10 W πολλοὶ,

2 επ: εν 4 και 1°: ελεος | και 2°: + κυριον 5 κατα-
 πον εν κατελειπον | επιδιορθωσης 9 εν ... υγιανουσιν
 τους εν παση θλιψει | fin + μη χειροτονευεν διγαμους μη
 διακονους αυτους ποιειν, μηδε γυναικας εχειν εκ διγαμιας
 μηδε προσερχεσθωσαν εν τω θυσιαστηριω λειτουργειν
 θειον. τους αρχοντας τους αδικοκριτας και αρπαγας
 φρενελειους και ανελεημονας ελεγε ως θεου διακονος 10 πο-
 λοι: + και | - της

πιστομιζειν, οτινες ολους οικους ανατρέπουσιν
 βλασκοντες ἂ μὴ δεῖ αισχροῦ κέρδους χάριν. εἶπέν 12
 ἔξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης·

Κρητες αἰε ψεῦσαι, κακὰ θηρία, γαστέρες
 ἀργαί.

Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. δι' ἣν αἰτίαν 13 ² T 4,2.

Ἐλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ
 πίστει, μὴ προσέχοντες Ἰουδαίκοις μύθοις καὶ 14 ¹ T 4,7.

βλαγαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν.

Ἐπιτάγματα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιαμ- 15 ^{Mt 15,11.}
^{R 14,20.}

νοῖς καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμίαν-
 ῶσιν αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. θεὸν 16 ² T 3,5.

ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται,
 ἵπποκρίτοι ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον
 ἀθέτοι ἀδόκιμοι.

Σὺ δὲ λάλει ἂν πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδα- 2 ¹ T 6,8.
² T 1,18.

σκαλίᾳ. πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοῦς, 2 ¹ T 5,1.

ἄφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ
 ἀρετῇ· πρεσβυτίδας ὡσαύτως ἐν καταστάσει 3 ¹ T 3,11.

ἡσυχασταί, μὴ διαβόλους, μηδὲ οἴνῳ πολλῷ
 ἐκλυόμενας, καλοδιδασκάλους, ἵνα σωφρονί- 4

αῖσιν τὰς νέας φιλόανδρους εἶναι, φιλοτέκνους,
 ἄφρονας, ἀγνάς, οἰκουροῦς, ἀγαθὰς, ὑποτασσ- 5 ^{E 5,22.}

μένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ
 θεοῦ βλασφημηθῇ. Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρα- 6

καλεῖ σωφρονεῖν¹ περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος 7 ¹ T 4,12.
¹ P 5,3.

ἐν τῷ καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀφθορίαν,
 ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8 ¹ P 2,15.

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

θεοῦ μὴ ἀφθορίαν, ἵνα ὁ λόγος ὑγιῇ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἔξ 8

13 H [εν] 2,3 μηδε : h μη 4 HW σωφρονίζωσι
 -ιν) 5 W οικουρογους αγαθας, 6.7 TW σωφρονειν π.
 τα, 7 h εργαων εν τ. διδασκαλια,

11 fn + τα τεκνα τους ιδιους γονεις υβριζοντες η τυπ-
 τες επιστομιζε και ελεγγε και νουθετει ως πατηρ τεκνα
 ειπεν δε 14 εντολ. : γενεαλογιας 15 παντα : + μεν
 μη ειδεναι | - και ει αγαθον 2,3 ιεροπρεπει 5 οικον-
 ος | θεου : + και η διδασκαλια 7 παντας εαυτον |
 αφθοριαν | σεμνοτ. : + αφθοριαν

- E 6,5. 1 T 6,1. 9 ἐναντίας ἐντραπή μὴδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν
 1 P 2,18. 9 φαῦλον. δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι,
 1,3. 10 ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, ἢ μὴ
 νοσφιζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους
 ἀγαθὴν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος
 11 ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. Ἐπεφάνη γὰρ
 ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις,
 E 1,4. 12 ἡ παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν
 καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως
 1 K 1,7. 13 καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχό-
 R 5,2. Ph 2,20. μενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς
 G 1,4. 1 T 2,6. 14 δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Χρι-
 E 2,10. στοῦ Ἰησοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα
 Ps 130,8. Ex 19,5. Dt 14,2. λυτρώσῃται ἡμᾶς ὑπὸ πάσης ἁνομίας καὶ καθα-
 Ez 37,23. 1 P 3,13. 15 ρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν
 1 T 4,12. 15 ἔργων. Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ
 1 P 2,13. 3 φρονεῖτω. Ὑπομίμησθε αὐτοὺς ἀρχαῖς ἐξ-
 Ph 4,5. 2 ἔργον ἀγαθὸν ἐτοιμοὺς εἶναι, μὴδὲν βλασφημεῖν,
 ἀμάχους εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους
 1 K 6,11. 3 πραᾶτητα πρὸς πάντα ἀνθρώπους. Ἥμεν γὰρ
 E 2,2; 5,8. ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι,
 δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις,
 2,11. Prv 8,31. 4 ἀλλήλους. ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλάνθρωπία
 E 2,8,9. J 3,5. E 5,26. 5 ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων
 τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ
 τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιν-

9 H υποτασσεσθαι εν πασιν, 10 μη : h μηδε | πιστ.
 ενδεικν. αγαθην : h ενδεικν. αγαπην 13 h ημων, | hR
 Ιησου Χριστου 3,1 Υπομιν. : W+ δε | αρχαις : W+
 και | H υποτασσεσθαι πειθαρχειν

8 ημων : υμων 10 — την 2^ο 11 σωτ. : pr η
 15 διδασκε | καταφρονειτω 3,1 πειθαρχ. : pr ei + και
 2 πραοτ. : σπουδην 3 ανοητοι : + και δ a : ων

γενεσίας και ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, οὐ **6** Joel 3,1.
 ἔξεχεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου **7** R 8,24.
 χάριτι κληρονόμοι γεννηθῶμεν κατ' ἐλπίδα ζωῆς
 αἰωνίου. Πιστός ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βού- **8** 14.
 λομαί σε διαβεβαιουῦσθαι, ἵνα φροντίζωσιν καλῶν
 ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. ταῦτά
 ἔστιν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς **9** 1 T 4,7.
 δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριν καὶ μάχας
 νομικὰς περιστασο· εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μά-
 ταιοι. αἰρετικὸν ἀνθρώπον μετὰ μίαν καὶ δευ- **10** ² J 10.
 τέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται **11** Mt 18,15.16.
 1 T 6,4.5.
 τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὧν αὐτοκατάκριτος.
 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σέ ἢ Τυχικόν, **12** 2 T 4,12.
 ποῦδάσον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ
 γὰρ κέκρικα παραχειμῖσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν **13** Act 18,24.
 καὶ Ἀπολλῶν σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν **1** K 3,5.6.
 ἐπιτίσις λείπη. μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι **14** 2,14. E 4,28.
 καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας **29.**
 κρίσεις, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. **Mt 7,19.**
 Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι **15**
 οὓς φιλοῦντας ὑμᾶς ἐν πίστει.
 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

⁹ R ερεις ¹⁰ h^r— και δευτεραν ¹² RW πρὸς σε | H
 ἔρικον ¹³ R Απολλῶ | hT λιπη

⁵ πνευμ. : pr δια ⁷ γενομεθα ⁸ τα καλα
 γενεαλ. : λογομαχιας ¹⁵ ασπασασθε | χαρις : + του
 θου ul τ. θεου | hn + αμην

Subscriptio: προς Τιτον (+ της Κρητων εκκλησιας
 ρωτον επισκοπον χειροτονηθεντα) εγγραφη απο Νικοπολεως
 ε; Μακεδονιας (missa per Arteman ul per Zenain et
 pollo).

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

- E 3,1. 1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ
 Kol 4,17. 2 ἡμῶν¹ καὶ Ἀπφία τῇ ἀδελφῇ καὶ Ἀρχίππῳ τῷ στρατιώτῃ ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ
 2 T 2,3.
 R 1,7. 3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε μνησίαν ὡς
 5 ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἀκούων τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν
 Ph 1,9. 6 κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, διὰ τὴν
 ἡ κοινωρία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται καὶ ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χριστὸν
 2 K 7,4. 7 χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ τὴν ἀγάπην σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπαύονται
 8 παντα διὰ σοῦ, ἀδελφέ. Διό, πολλὴν ἐν Χριστῷ ἔχων
 9 παρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνήκον, διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὁ
 Παῦλος πρεσβύτερος, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Χριστοῦ
 Kol 4,9. 10 Ἰησοῦ, — παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου
 1 K 4,15. 11 ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς, Ὀνήσιμον,¹ τὸν ποιεῖν σοὶ
 G 4,19. 12 σοὶ ἄχρηστον νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὅτι ἀνέπεμψά σοι αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα
 Ph 2,30. 13 ἃ ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἑμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ ἐμοῦ
 2 K 9,7. 14 γελίου, χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα
 1 P 5,2.

4 W παντοτε, 5 προς : X εις 6 H [του] | ημ
 hTW υμιν 9 πρεσβύτερος : hⁿ err. prim. pro πρεσβυτερον
 | παρακαλω : T·W. | h νυν | W Ιησου : R·TW, 11 δε
 hTW+ και 12 σοι : R·TW,

Inscriptio: προς Φιλημονα + και Αφφίαν και Αρχίππ
 (τον διακονον) 1 δεσμιος : αποστολος υι δουλος | αγ
 πητω : αδελφω 2 αδελφη : αγαπητη 6 παντος : + εργου
 Χριστον Ιησουν 7 χαριν | εχομεν πολλην 10 ον :
 εγω | δεσμοις μου 11 — σο 12 ανεπεμψα· σφ
 αυτον | σπλ. : + προσλαβον

ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθὸν σου
 ἢ ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. τάχα γὰρ διὰ τοῦτο 15
 ἐχωρίσθη πρὸς ὦραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχης,
 ὅσκιτι ὡς δοῦλον ἀλλὰ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν 16 1 T 6,2.
 ἀπατητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ
 καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ. εἰ οὖν με ἔχεις κοι- 17
 κωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. εἰ δέ τι ἠδίκησέν 18
 σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα· ἐγὼ Παῦλος 19 G 6,11.
 ἔγραφα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω 2 Th 3,17.
 σοὶ ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις. ναί, ἀδελφέ, 20 7.
 ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ
 ἀλλάγματα ἐν Χριστῷ.

Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς 21
 ὅτι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ λέγω ποιήσεις. ἅμα δὲ καὶ ἐτοί- 22 Ph 1,25; 2,24.
 μαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευ-
 χῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.

Ἀσπάζεται σε Ἐπαφρῶς ὁ συναιχμάλωτός μου 23 Kol 1,7; 4,12.
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Ἰ Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημῆς, 24 Kol 4,10,14.
 Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ 25
 πνεύματος ὑμῶν.

16 T ουκ ετι 25 κυριον : + hRW ημων

19 λεγω· σοι, | fin + εν κυριω 20 Χριστω : κυριω
 21 α : ο 23 ασπαζονται 25 fin + αμην

Subscriptio: προς Φιλημονα (και Απφιαν δεσποτας
 Ονησιμου και προς Αρχιππον τον διακονον της εν Κολοσσαϊς
 εκκλησιας) εγραφη απο Ρωμης (δια Ονησιμου οικετου). [Αλλα
 και μαρτυς Χριστου γεγενηται ο μακαριος Ονησιμος εν
 τη Ρωμαιοιων πολει επι Τερτουλλου τηνικαυτα την επαρχικην
 Ονησιαν διεποντος τη των σκελων κλασει την ψηφον υπο-
 γραφης του μαρτυριου.]

ΠΕΤΡΟΥ Α

- Jc 1,1.
R 8,29.
28.
Kol 1,12.
J 10,28; 17,11.
R 5,2. 2 K 4,17.
Prv 17,8.
J 17,20; 20,29.
R 6,22.
- 1** Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς
 παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καπ-
2 παδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, ¹κατὰ πρόγνωσιν
 θεοῦ πατρός, ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοήν
 καὶ ὀρατισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν
 καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.
3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀνα-
 γεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως
4 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀφθαρ-
 τον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν
5 οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς ¹τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρου-
 μένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμῆν ἀποκα-
6 λυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε,
 ὀλίγον ἄρτι εἰ δέον λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πει-
7 ρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πο-
 λυτιμότερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρός
 δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν
8 καὶ τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃν οὐκ
 ἰδόντες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες πιστεύον-
 τες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασ-
9 μένῳ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν

7 δοκίμιον : h^a pro δοκιμον 8 H αγαλλιατε 9 HW
 — υμων

4 ἐν ουρανῳ 6 δεον εστιν | λυπηθεντας 7 πολυ
 τιμωτερον | χρυσον 8 ειδοτες

σωτηρίαν ψυχῶν. περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν 10 Mt 13,17.
καὶ ἐξηραύνησαν προφηταὶ οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς
χάριτος προφητεύσαντες, ἐραυνῶντες εἰς τίνα ἢ 11 Ps 22. Is 53.
ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ
προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ
πᾶς μετὰ ταῦτα δόξας· οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ 12 E 3,10.
ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη
ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς πνεύματι
ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦ-
σθε ἄγγελοι παρακύψαι.

Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας 13 L 12,35.
ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν φερο-
μένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.
ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς 14 R 12,2.
ἡρώτερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ 15 E 2,8; 4,17.
κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι
ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται· 16 Lv 11,44; 19,2;
ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος. καὶ εἰ πατέρα ἐπι-
καλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ
τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας
ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες ὅτι οὐ φθαρο-
ῦσθε, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς μα-
ταίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ 18 Is 52,3.
ἐν τῷ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου 1 K 6,20; 7,23.
Χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσ-
μου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων 4,8.
δι' ὑμᾶς τούτους δι' αὐτοῦ πιστούς εἰς θεὸν τὸν 21 J 14,6.
ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα,
ἵνα ἴσαστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν.
Kol 1,27.

10 W ἐξηρευνησαν ἢ 11 ἐρευνῶντες 11 ἐδήλου το :
h ἐδήλοντο 12 ὑμιν 1° : W ἡμιν | h αὐτὰ α | υμας :
TW +εν 13 H νηφοντες τελειως, 14 H συσχημ. 16 γεγρα. :
[H]W+ οτι | οτι : T διοτι

10 ημας 11 — Χριστου | προμαρτυρουμενον 16 γενεσθε |
αγιος εμμ 20 εσχατων | ημας 21 πιστευοντας

- 1 J 5,1. 22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καρ-
- Dn 6,27. 23 δίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς, ἀναγεγεννη-
J 1,18. Jc 1,18. μένοι οὐκ ἐκ σποράς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου
- Is 40,6.7. 24 διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ μέροντος. διότι
Jc 1,10.11. πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος,
καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς ὡς ἄνθος χόρτου·
ἐξηράνθη ὁ χόρτος,
καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν·
- Is 40,8. 25 τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.
- E 4,22. 2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον
Jc 1,21. καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλα-
- H 5,12.18. 2 λιάς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον
Mt 18,8. γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ ἀύξηθῆτε εἰς
- Ps 34,9. 3 σωτηρίαν, εἰ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κυριος.
- Ps 118,22. 4 πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώ-
Is 28,16. πων μὲν ἀποδοδοκιμασμένον παρὰ δὲ θεῶ ἐκλεκ-
- Mt 21,42. 5 τὸν ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδο-
Act 4,11. μείσατε οἶκος πνευματικὸς εἰς ἱεράτευμα ἅγιον,
E 2,21.22. 6 ἀνεύγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους θεῶ
9. R 12,1. μὲν
- Is 28,16. 6 διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. διότι περιέχει ἐν γραφῇ·
ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον ἐκλεκ-
τὸν ἔντιμον,
καὶ ὁ πιστεῶν ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασχνυθῆ.
- Ps 118,22. 7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπιστοῦσιν δὲ
Mt 21,42. λίθος ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος
- Is 8,14. R 9,33. 8 ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας¹ καὶ λίθος προσκόμ-
ματος καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ προσκόπτουσιν τῷ

2,1 HW υποκρισιν 5 T εποικοδομεισθε | W Χριστον.
6 HW εκλεκτον (W,) ακρογωνιαιον 7 λιθος : T λιθον
| W — ουτος ... γωνιας —

22 αληθ. : + δια πνευματος | εκ καθαρης καρδ.
23 σπορ. : φθορας | fin + εις τον αιωνα 24 — ως 1^ο |
αυτου ει ανθρωπου 2,2 — εις σωτ. 3 ειπερ 5 — εις
6 διο και 7 απειθουσιν

λόγω ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν· ὑμεῖς δὲ 9 Is 48,20 a.
Ex 19,6; 23,29
Lxx.
Act 26,18.
2 K 4,6.
E 5,8. Ph 2,15.
Ap 1,6.
γένος ἐκλεκτὸν, βασιλεῖον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον,
λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγελήτε
τοῦ ἐκ σκοτοῦς ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμασ-
τὸν αὐτοῦ φῶς· οἳ ποτε οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς 10 Hos 1,8,8;
2,3,25.
R 9,25.
θεοῦ, οἳ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρε- 11 Ps 89,18.
E 2,19.
Jc 4,1.
πιδήμους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἰ-
τινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστρο- 12 Is 10,3.
Mt 5,16.
φὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα ἐν
ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν κα-
λῶν ἔργων ἐποπτεύοντες δοξάσωσιν τὸν θεὸν ἐν
ἡμέρα ἐπισκοπῆς.

Ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν 13 R 13,1-7.
Tt 3,1.
κύριον· εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, ¹εἴτε ἡγεμόσιν 14
ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακο-
ποιῶν ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶν 15 s,16.
τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἀγαθοποιῶντας φιμοῦν τὴν
τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, 16 G 5,13.
καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν
ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς θεοῦ δοῦλοι. πάντα τιμή- 17 R 12,10.
Prv. 24,21.
Mt 22,21.
σατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν θεὸν φοβεῖσθε,
τὸν βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι 18 E 6,5. Tt 2,9.
ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς
ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς σχολιοῖς.
τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει 19
τις λύπας πάσχων ἀδίκως. ποῖον γὰρ κλέος εἰ 20 s,14,17; 4,18,14.
Mt 5,10.
ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ'
εἰ ἀγαθοποιῶντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο
χάρις παρὰ θεῶ. εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι 21 Mt 16,24.

10 R οἱ ποτέ 15 H φιμοῖν

9 ημεῖς 11 ἀπέχεσθε 12 ἐποπτεύσαντες 13 υπο-
ταγητε οὖν 14 ἐκδικ. : + μεν 19 χάρις : + παρα τῷ
θεῷ | θεοῦ : + ἀγαθὴν 20 ὑπομενετε bis | τουτο : + γὰρ

- καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμ-
 πάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολοθησῆτε τοῖς ἴχνε-
^{1a 53,9. J 8,46. 22} σιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὐρέθη
^{2 K 5,21.} ²³ ὁ λόγος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος
 οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδοι
^{1a 53,12. 24} δὲ τῷ κήνουντι δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
^{1 J 3,5. R 8,11.} αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύ-
 λον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιο-
^{1a 53,6. Ez 84,5. 25} σύνη ζήσωμεν· οὐ τῷ μάλωπι ἰάθητε. ἦτε γάρ
^{5,4. J 10,12.} ὡς πρόβατα πλανώμενοι, ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν
 ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.
^{E 5,22. 3} Ὅμοίως γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀν-
^{Tt 2,5.} δράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ, διὰ
 τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου κερ-
^{2,12. 2} δηθῆσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνῆν
^{1a 3,18—24. 3} ἀναστροφήν ὑμῶν. ὣν ἔστω οὐχ ὁ ἐξῶθεν ἐμπλο-
^{1 T 2,9.} κῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως
⁴ ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας
 ἀνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέως καὶ ἡσυ-
⁵ χίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πο-
 λυτελής. οὕτως γάρ ποτε καὶ αἱ ἄγναι γυναῖκες
⁶ αἱ ἐλπίζουσαι εἰς θεὸν ἐκόσμον ἐαυτάς, ὑποτασ-
^{Gn 18,12. 6} σόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς Σάρρα ὑπήκου-
^{Prv 3,25.} σεν τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἧς ἐγενή-
 θητε τέκνα ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβοῦμεθα
^{E 5,25. 7} μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοι-
 κοῦντες κατὰ γνώσιν ὡς ἀσθενεστέρῳ σκευεῖ τῷ
 γυναικεῖ, ἀπονέμοντες τιμὴν ὡς καὶ συνκληρο-

²⁴ ἡμων : h ὑμων | μάλωπι : T+ αὐτου ²⁵ HW ἀλλὰ
^{3,1} K— καὶ ⁴ K τον ἡσυχιου καὶ πραεως ⁶ h (ὡς ...
 καλοῦσα, ἧς ἐγεν. τεκνα,) | H υπηκουεν ⁷ H γνωσιν.
 ὡς ασθ. σκ. τω γυναικειω απον. τιμην, | hT συνκληροστο-
 μοις

²¹ — καὶ | απεθανεν | ἡμων ημιν ²⁵ πλανωμετα
 ἡμων ^{3,1} αι γυν. ³ εκ πλοκης | — τριχων | και·η
 δ εις : επι τον ⁷ — οι | συννομιλουντες

- νόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς
προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες, 8 R 12,16.
συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοὶ, ταπεινόφρο-
νες, μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν 9 Mt 5,44.
ἀντὶ λοιδορίας, τούναντίον δὲ εὐλογοῦντες, ὅτι εἰς 1 Th 5,15.
τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. 2,23.
- ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν 10 Ps 34,18—17.
καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς Jc 1,26.
πανσάτω τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ
καὶ χειλὴ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον,
ἐκκλινάτω δὲ ὑπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν, 11
ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν·
ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους 12
καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν,
πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.
- Καὶ τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ 13
ζηλωταὶ γένησθε; ἀλλ' εἰ καὶ πάσχετε διὰ δικαιο- 14 Mt 5,10.
σύνην, μακάριοι. τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε 2,20.
μηδὲ ταραχθῆτε, κύριον δὲ τὸν Χριστὸν ὑγιασάτε 15 Is 8,12.
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἔτοιμοι ἀεὶ πρὸς ἀπολο- Is 8,18.
ρίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν 1,8,18.
ὑμῖν ἐλπίδος, ἀλλὰ μετὰ πραότητος καὶ φόβου, 16 2,12.
συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλεῖσθε
καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν
ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν. κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποι- 17 14. 2,20.
οῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, πάσχειν
ἢ κακοποιοῦντας. ὅτι καὶ Χριστὸς ἤπαξ περὶ 18 2,21—24.
ἁμαρτιῶν ἀπέθανεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα E 2,18.
H 9,28; 10,10.

7 TW ενκοπτ. | h ταις προσευχαις 11 T— δε 17 fin W,
18 απεθ. : hW επαθεν

7 χαριτος : + ul pr ποικιλης 8 φιλοφρονες 9 οτι :
pr ειδοτες 10 γλωσσαν ei χειλη : + αυτου 18 ei ei
γενοισθε | μιμηται 14 μακ. εστε | — μηδε ταρ. 15 Χριστ. :
θεον | ετοιμοι δε | απαιτουντι | — αλλα 16 καταλαλωσιν
υμων ως κακοποιων 17 θελει

- ἡμᾶς ᾠπροσαγάγη τῷ θεῷ, θανατωθεῖς μὲν σαρκί
 4,6. 19 ζωοποιηθεῖς δὲ πνεύματι· ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυ-
 Gn 7,7.17. 20 λακῇ πνεύμασιν πορευθεῖς ἐκήρυξεν, ἀπειθήσασιν
 ποτε ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν
 ἡμέραις Νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν
 ὀλίγοι, τοῦτ' ἔστιν ὀκτὼ ψυχαί, διεσώθησαν δι'
 E 5,26. 21 ὕδατος. ὁ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπ-
 H 10,22. τισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου ἀλλὰ συνει-
 δήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν, δι' ἀναστά-
 E 1,20.21. 22 σεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ θεοῦ,
 P^s 110,1. πορευθεῖς εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέ-
 Kol 1,16. 4 λων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων. Χριστοῦ οὖν
 παθόντος σαρκί καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν
 ὀπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν σαρκί πέπαυται ἁμαρ-
 2 τίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις ἀλλὰ
 θελήματι θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βιώσαι
 E 2,2.8. Tt 3,3. 3 χρόνον. ἀρκετὸς γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τὸ
 βούλημα τῶν ἐθνῶν κατειργάσθαι, πεπορευμένους
 ἐν ἀσελείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις,
 4 πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. ἐν ᾧ ξενί-
 ζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς
 2 T 4,1. 5 ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἱ ἀποδώσου-
 σιν λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ
 3,19. 6 νεκρούς. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη,
 ἵνα κρινθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ
 κατὰ θεὸν πνεύματι.
 1 K 10,11. 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν. σωφρονησατε
 1 J 2,18.

18 HW υμας 21 ο : h^o pro ω 22 θεω : h^r+ , deglu-
 tiens mortem ut vitae aeternae haeredes efficeremur,
 4,1 K αμαρτιας (W—,) 3 H ειδωλολατρειαις (W,) 5 εχ-
 κριναι : H κρινοντι

18 — τω θεω | — μεν | τω πν. 19 πνευματι
 20 απαξ εδεχετο | την τ. θ. μακροθυμιαν | ολιγα
 21 ημας 22 του θεου 4,1 παθ. : + υπερ ημων | εν
 σαρκι 3 γαρ : + ημιν εν υμιν | χρον. : + του βιον |
 θελημα | κατεργασασθαι

ἔν καὶ νήφατε εἰς προσευχάς· πρὸ πάντων τὴν 8 Prv 10,12.
 εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη 1,32. Jc 5,20.
 κρύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν· φιλόξενοι εἰς ἀλλή- 9 H 13,2.
 λους ἄνευ γογγυσμοῦ· ἕκαστος καθὼς ἔλαβεν χά- 10 L 12,42.
 ρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ
 δούλοισι καὶ ἡγεμόνοι ποικίλης χάριτος θεοῦ· εἴ τις λαλεῖ. 11 R 12,7.
 ἢ ἄλογα θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἢς 1 K 10,31.
 ἐκφορηθεῖ ὁ θεός· ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζεται ὁ θεός
 καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κρά-
 τος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει 12 1,6,7.
 πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένην, ὡς ξένου ὑμῖν
 συμβαίνοντος, ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ 13 Act 5,41. Jc 1,2.
 Χριστοῦ παθήμασιν χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀπο- R 8,17.
 κάλυψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι. 2 T 2,12.
 ὅτι ὄνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι 14 2,20. Act 5,41.
 ὁ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς Ps 89,51.52.
 ἀναπαύεται. μὴ γὰρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς Is 11,2.
 ἢ κλέπτῃς ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτριεπίσκοπος· 15
 ἀλλὰ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω 16 Act 11,26.
 τὸν θεὸν ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ. ὅτι [ὁ] καιρὸς Ph 1,20.
 οὗ ἀρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ· 17 Ez 9,6.
 ἀλλὰ ὁ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπει- Jr 25,29.
 ούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ; καὶ εἰ ὁ δίκαιος 2 Th 1,8.
 ὀφείλει σώζεσθαι, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φα- 18 Prv 11,31.
 ῆται; ὥστε καὶ οἱ πᾶσχοντες κατὰ τὸ θέλημα L 23,31.
 τοῦ θεοῦ πιστῶ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυ- 19 Ps 81,6.
 χὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ.

14 δοξης : h^r + και δυναμεως | fin : h^r + κατα μεν
 τους βλασφημεται, κατα δε υμας δοξαζεται 15 W
 αλλοτριεπισκοπος 17 [o] : RW-T | αφ : W απο
 (T)R και E1 | ο 2^ο : [H] W + δε | αμαρτ. : hT pr o
 X- αυτων

7 - και | εις : + τας 8 προ π. δε | καλυφει
 γογγυσμων 11 ης : ως 14 επαναπεσανται 16 ονοματι :
 φρει 17 υμων 19 εν αγαθοποιαις

- 2 J 1. R 8,17. 5 Πρεσβυτέρους οὖν ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ σὺν
 Ap 1,9. πρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθη-
 J 21,16. μάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεισθα
 Phm 14. 2 δόξης κοινωνός· ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνίον
 Act 20,28. τοῦ θεοῦ, μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἐκουσίως [κατὰ
 1 T 3,2—7. 3 θεόν] μὴδὲ ἀισχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως, μὴδὲ
 2 K 1,24. ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων ἀλλὰ τύποι γινό-
 Tt 2,7; 1,11. 4 μενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρ-
 2,25. H 13,20. 1 K 9,25. 2 T 4,8. χιποίμενος κομεισθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης
 E 5,21. 5 στέφανον. Ὅμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσ-
 Prv 8,34. βυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις τὴν ταπεινοφρο-
 Mt 23,12. Jc 4,6. σύνην ἐγκομβώσασθε, ὅτι ὁ θεὸς ὑπερηφάνους
 ἀντιτάσσει, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν.
 Job 22,29. 6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ
 Jc 4,10. 7 θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, ἵπασαν τὴν μέ-
 Ps 55,23. 8 ριμναν ὑμῶν ἐπιρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ
 Mt 6,25. Ph 4,6. 9 μέλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε. ὁ ἀντί-
 1 Th 5,8. L 18,8. δικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρνούμενος περι-
 E 6,11—18. 9 πατεῖ ζῆτῶν τίνα καταπιεῖν· ᾧ ἀντίστητε στερεοὶ
 τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῆ
 1,6. 10 ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ
 δὲ θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν
 αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ, ὀλίγον παθόντας
 11 αὐτὸς καταρτίσει, στηρίξει, σθενώσει. αὐτῷ τὸ
 κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
 H 13,22. 12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς
 λογιζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ

1 οὖν : T+ τους | R συμπρεσβ. 2 θεοῦ : h^r [R] +
 επισκοποῦντες | [κατὰ θεοῦ] : h^aT—H 5 H [o] 6 T
 χεῖραν 8 H— τίνα hW τινὰ 10 Χριστῷ : h pr τῷ |
 σθενώσει : TW+ θεμελιώσει 11 H— των αἰωνων

1 — οὖν | ο : ὡς 2 μὴδε : μὴ 5 ομ. δε | ἀλλήλ. :
 + υποτασσομενοι 6 ἴπ + επισκοπης 7 περὶ ἡμῶν
 8 ο : pr οτι | καταπιη 9 — τῷ | — ὑμῶν 10 ἡμᾶς |
 Χριστῷ Ἰησοῦ | καταρτίσαι στηρίξει σθενώσει θεμελιώσει
 11 ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος

ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ·
 εἰς ἣν στήτε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι 13 Act 12,12,25.
 2 T 4,11.
 σπνεκλεκτῆ καὶ Μάρκος ὁ υἱὸς μου. ἀσπάσασθε 14 1 K 16,20.
 ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης.

Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστῷ.

ΠΕΤΡΟΥ Β

Συμεὼν Πέτρος δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ 1
 Χριστοῦ τοῖς ἰσότημον ἡμῖν λαχοῦσιν ἴσθιν ἐν
 δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ
 Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη ἐν 2
 ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν,
 ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ 3 1 P 2,9.
 πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης διὰ τῆς
 ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἰδίᾳ δόξῃ καὶ
 ἀρετῇ, δι' ὧν τὰ τίμια ἡμῖν καὶ μέγιστα ἐπαγ- 4
 γέλματα δεδωρήται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας
 κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ
 ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδῆν 5 G 5,8,22.
 πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει
 ἡμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, ¹ ἐν 6
 δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ
 τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν,
² ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ 7 G 6,10.
 φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρ- 8
 χοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους

13 TW θεου, | W εστηκατε

1,1 K Σιμων 2 TW ημων. (W nova sectio) 3 παντα :
 TW pr τα | K ημας δια δοξης και αρετης 4 KW τ.
 και μεγαιστα ημιν | fin W,

13 Βαβ. : + εκκλησια 14 Χριστω Ιησου | fin + αμην

1,1 εις δικαιοσυνην | θεου : κυριου 2 Ιησου Χριστου
 4 την εν τω κ. επιθυμιαν φθ. | - τω 5 αυτο τουτο :
 αυτοι 7 fin + εν δε τη αγαπη την παρακλησιν 8 υπαρχ. :
 παροντα

- καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
- 1 J 2,9.11. 9 ἐπίγνωσιν· ᾧ γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλὸς
 ἐστὶν μυωπάξων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ
- 10 τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν. διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί,
 σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν
 ποιῆσθαι· ταῦτα γὰρ ποιῶντες οὐ μὴ πταισθήτε
- J 3,5; 10,7. 11 ποτε. οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται
 ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ
 κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 12 Διὸ μελλήσω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκω περὶ
 τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ
- 2 K 5,1. 13 παρουσίᾳ ἀληθείᾳ. δίκαιον δὲ ἠγοῦμαι, ἐφ' ὅσον
 εἰμι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν
- J 21,18.19. 14 ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις
 τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν
- 15 Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι· σπουδάσω δὲ καὶ
 ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν
- 16 τούτων μνήμην ποιῆσθαι. οὐ γὰρ σεσοφισμένοις
 μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ
 παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπτει γενηθέντες τῆς ἐκείνου
- Mt 17,5. 17 μεγαλειότητος. λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς
 τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦτα
 ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· οὗτός ἐστιν ὁ
 υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα, —
- 18 καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐ-
 ρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ
- 19 ἁγίῳ. καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν
 λόγον, ᾧ καλῶς ποιῆτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ
 φαίνοντι ἐν ἀσχηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαν-

9 W ἐστίν, | hT ἁμαρτημάτων 10 σπουδάσατε : h^r +
 ἵνα δια τῶν καλῶν [ὑμῶν] ἐργῶν (... ποιήσθε εὖ ποιήσθε)
 11 ἡμῶν : W ὑμῶν 17 HW Ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός μου
 οὗτος ἐστίν 18 HW ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει (W,)

11 — καὶ σωτ. 12 οὐκ ἀμελήσω 13 ἐν 2^ο : + τῇ
 17 τοῦ θεοῦ 18 ἐκ τοῦ οὐρ. 19 ἡ ἡμέρα

γάση καὶ φωσφόρος ἀνατείλη ἐν ταῖς καρδίαις
 ὑμῶν· τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προ- 20
 φητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται· οὐ 21 ^{2 T 8,16,17.}
 γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη προφητεία ποτέ,
 ἀλλὰ ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν
 ἀπὸ θεοῦ ἀνθρώποι.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφήται ἐν τῷ λαῷ, 2 <sup>Mt 24,11.
1 T 4,1.
Dt 18,2 ss.</sup>
 ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες
 παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγορά-
 σαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες
 ἑαυτοῖς ταχινήν ἀπώλειαν· καὶ πολλοὶ ἐξακολου- 2 ^{Is 52,5.}
 θήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις, δι' οὗς ἡ ὁδὸς
 τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται· καὶ ἐν πλεονεξίᾳ 3 <sup>R 16,18.
2 K 9,5.
1 Th 2,5.</sup>
 πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κρίμα
 ἔκαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ
 νυστάζει. εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησάντων 4 ^{Gn 6.}
 οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειροῖς ζόφου ταρταρώσας
 παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, καὶ ἀρχαίου 5 ^{3,6. Gn 8,18.}
 κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὄγδοον Νῶε δικαιο-
 σύνης κήρυκα ἐφύλαξεν, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσε-
 βῶν ἐπάξας, καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας 6 ^{Gn 19,25.}
 τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελ-
 λόντων ἀσεβεῖν τεθεικῶς, καὶ δίκαιον Λώτ κατα- 7
 πονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ
 ἀναστροφῆς ἐρρύσατο, — βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ 8 ^{Ez 9,4.}
 ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
 ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν, — οἶδεν 9 <sup>1 K 10,13.
Ap 8,10.</sup>
 κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους
 δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν, μά- 10

21 T ποτε προφητεία 2,4 T σιροῖς 6 H— κατα-
 στροφή | HW ἀσεβεῖν 7 HW ἐρρύσατο (T·W.) 8 H— ο |
 W ἐγκατοικ. 9 T πειρασμῶν | W τηρεῖν. (πov. sect.)

20 γραφή προφητείας 21 (οἱ) ἅγιοι (τοῦ) θεοῦ ἀνθρ.
 2,2 ὁδοί : δοξα 3 νυστάζει 4 σειραῖς | κολαζομένους
 τηρεῖν

- λιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμοῦ
 πορευομένους καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας.
 11 **τολμηταί, αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσιν βλασφη-**
μον μούντες, ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζοντες
ὄντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν παρὰ κυρίῳ βλάσφη-
12 μων κρίσιν. οὗτοι δέ, ὡς ἄλογα ζῶα γεγεννημένα
φυσικὰ εἰς ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν
βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ φθορᾷ-
13 σονται, ἰκομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας· ἡδονὴν ἡγού-
μενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφήν, σπῖλοι καὶ μῶμοι
ἐντροφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνευωχού-
14 μενοι ὑμῖν, ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοῦς-μοιχαλίδος
καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς
ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας
Nu 22,7. 15 ἔχοντες, κατάρας τέκνα· καταλείποντες εὐθείαν
Ap 2,14. ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ
Bαλαὰμ τοῦ Βοσόρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν,
Nu 22,28. 16 ἔλεγε δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον
ἄφρονον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον ἐκώλυσε
17 τὴν τοῦ προφήτου παραφροσίαν. οὗτοι εἰσιν πηγαὶ
ἄνυδροι καὶ ὀμίχλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι,
18 οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους τετήρηται. ὑπέρογκα
J 8,34. 19 τας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους, ἐλευθερίαν
αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες

10 T *τολμηταὶ αὐθ.* | H *τρέμουσιν,* 11 H [*παρὰ κυρίῳ*] 12 T *γεγεννημένα* 12.13 T *φθορασονται κομ.*
 13 *κομ.* : HW *αδικουμένοι* | *απαταις* : hR *αγαταις* 14 H *ακαταπαστους* 15 h *καταλιποντες* | JW *Βεωρ* | hW-
 ος | h *ηγαπησαν* 18 T *αποφευγοντας,*

10 *εν επιθυμιας* 12 *αυτοι δε* | *αγνοουντες βλασφη-*
μουσιν | *και φθ.* : *καταφθορασονται* 13 *απατ.* : *αγνοιας*
 14 *μοιχαλιας* | *πλεονεξιας* 15 *την ευθειαν* 16 *αφ.*
ανθρωποις φ. 17 *και ομ.* : *νεφελαι* | *τετηρ.* : *pr 4:*
αιωνα 18 *ασελγειας* | *ολιγως* : *οντως* | *αποφυγοντας*
 19 *υπαρχ.* : *οντες*

τῆς φθορᾶς· ᾧ γὰρ τις ἤττηται, τούτῳ δεδούλωται. J 8,34. R 6,16.
 εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν 20 Mt 12,45.
 ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠττώνται, γέγονεν
 αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων. κρεῖττον 21 L 12,47.48.
 γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δι-
 καιοσύνης, ἣ ἐπιγνοῦσιν ὑποστρέψαι ἐκ τῆς παρα-
 δοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς. συμβέβηκεν αὐτοῖς 22 Prv 26,11.
 τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· κῶν ἐπιστρέψας ἐπὶ
 τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καί· ὅς λουσαμένη εἰς κυλισμὸν
 βορβόρου.

Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω 3 1,13.
 ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει
 τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, μνησθῆναι τῶν προειρη- 2
 μένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν καὶ
 τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ
 σωτῆρος, τούτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσον- 3 1 T 4,1.
 ται ἐπ' ἔσχατων τῶν ἡμερῶν ἐν ἐμπαιμονῇ ἐμ-
 παῖκται κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευό-
 μενοι καὶ λέγοντες· ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς 4 1h 5,19.
 παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοι-
 μήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.
 λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας ὅτι οὐρανοὶ 5 Mt 24,38.
 ἦσαν ἔκπαλαι καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος
 συνεστῶσα τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ, δι' ὧν ὁ τότε κόσμος 6 2,5. Gn 7,21.
 ὕδατι κατακλυσθεῖς ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ 7 10.
 καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν
 πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας
 τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. Ἐν δὲ τούτῳ μὴ 8 Ps 90,4.

19 τουτω : R+ [και] 20 κυριον : hT+ ημων 21 T
 κρεισσον 3,3 T αυτων επιθυμιας 4 W εστιν 5 h
 συνεστωτα 7 αυτω : W αυτου

20 και σωτ. : + ημων vl — 21 επιστρεψαι ει pr εις
 τα οπισω | εκ : απο 22 συμβ. : + δε vl γαρ | κυλισμα
 3,3 εσχατου | — εν εμπαιγμ. 7 (τω) αυτου | ασεβειας

- λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, διτι μία ἡμέρα παρὰ
 κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.
- Hb 2,3. 1 T 2,4. 9 οὐ βραδύνει κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες
 βραδυτῆτα ἡγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς,
 μὴ βουλόμενός τις ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντα εἰς
 1 Th 5,2,3. 10 μετάνοιαν χωρῆσαι. Ἦξει δὲ ἡμέρα κυρίου ὡς
 7. Mt 24,29-35. κλέπτῃς, ἐν ἣ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζήθουν παρελεύσονται,
 Ap 20,11. στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσεται, καὶ γῆ καὶ τὰ
 11 ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται. Τούτων οὕτως πάν-
 των λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν
 Is 34,4. 12 ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, προσδοκῶντας
 καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ
 ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται
 Is 65,17; 66,22. 13 καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται· καινοὺς δὲ οὐρα-
 Ap 21,1,27. νοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ
 1 K 1,7,8. 14 προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διό,
 ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι
 R 2,4. 15 καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν
 1 K 3,10. τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε,
 καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος
 κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν,
 16 ὡς καὶ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς
 περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα, ἃ οἱ
 ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς
 λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.
- Mc 13,5.9.33. 17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε
 18 ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ, ἀξάνετε δὲ ἐν

9 εἰς 1^ο : T δι 10 T— οἱ | κατακαήσεται : HW ευρε-
 θησεται (W;) h^a ουχ ευρεθησεται εἰ αφανισθησεται : fort pro
 ρυησεται 11 ουτως : T ουν | υμας : [H]—W 12 τηκεται
 (W;) : h^a τακησεται (-ονται) fort pro τηξεται 13 T καινην
 γην | T τα επαγγεματα 15.16 W υμιν ως ... επιστολαις.
 16 πασαις : T+ ταις

9 βραδυνει | υμας : ημας ii 11 10 κλεπτῃς : + εν
 νικτι 12 θεου : κυριου 13 κατα : και 14 αμωμοι
 16 αις : οἰς | εισιν

χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος
Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς
ἡμέραν αἰῶνος.

ΙΩΑΝΝΟΥ Α

Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν 1 J 1,1,14.
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες
ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, —
'καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρ- 2 J 1,4.
τυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν
αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη
ἡμῖν, — ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλ- 3
λομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε
μεθ' ἡμῶν. καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ
τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ 4 J 15,11; 16,24.
ἡμῶν ἧ πεπληρωμένη.

Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' 5 Jc 1,17.
αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς
ἔστιν καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.
Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ 6 2,4. J 8,21.
καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ
οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ 7 H 9,14.
περιπατῶμεν ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινω- AP 1,5; 7,14.
νίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.
ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἐαυτοὺς 8
πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. ἐὰν 9 Prv 28,13.

18 fin R+ [αμην] 1,1,3 T ζωης· και... εφ.
ημιν· ο 4 h υμων 5 W Καὶ ἔστιν | H ουκ ἔστιν ἐν
αυτω ουδεμ.

18 γνωσει : πιστει 1,2 εωρακ. : pr δ 3 — και 20
4 ημεις : υμιν | fin + εν ημιν εν εν υμιν 5 επαγγελια
7 αλληλ. : αυτου | Ιησου Χριστου

- ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ
 δίκαιος, ἵνα ἀφῆ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρῶς
 10 ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ
 ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος
 R 8,84. H 7,25. 2 αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Τεκνία μου, ταῦτα
 γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἁμάρτητε. καὶ ἐὰν τις ἁμάρτη,
 παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν
 Kol 1,20. 2 Χριστὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστιν περὶ
 τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ
 3 μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. καὶ ἐν
 τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς
 1,8. 4 ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. ὁ λέγων ὅτι ἔγνωκα
 αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης
 J 14,21.28. 5 ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστίν· ὃς δ'
 5,8. ἂν τηρῆ αὐτοῦ τὸν λόγον ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ
 ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώ-
 J 13,15. 6 σκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν· ὁ λέγων ἐν αὐτῷ
 μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ
 αὐτὸς περιπατεῖν.
 J 13,84. 7 Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν.
 Mt 5,17. ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ
 ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε.
 R 13,12. 8 πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς
 J 13,34. ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται
 4,20. 9 καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. Ὁ λέγων
 ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν
 R 14,13.15. 10 ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. ὁ ἀγαπῶν τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον
 J 12,35. 11 οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ.

2,1 H πατερα Ιησ. 2 h μονων 5 W ἐν εἰ ἐσμεν.
 6 αυτος : T+ ουτως 10 HW εν αυτω ουκ εστιν

2,4 — σι | — και (2^ο) υι — εν τουτω | αληθεια : + του
 θεου 7 αγαπ. : αδελφοι | fin + απ αρχης 8 υμιν 2^ο :
 ημιν | σκητια : σκια

καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, τεκνία, 12 1 K 6,11.
 ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν 13 1,1. J 1,1.
 ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενική-
 κατε τὸν πονηρόν. ἔγραψα ὑμῖν, παιδία, ὅτι 14 E 6,10.
 ἐγνώκατε τὸν πατέρα. ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες,
 ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν νεα-
 νίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν
 ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. Μὴ 15 Jc 4,4.
 ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν
 τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ
 πατρὸς ἐν αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ 16 Prv 27,20.
 ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφ-
 θαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ
 τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν. καὶ ὁ 17 Mt 7,21.
 κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ
 ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν, καὶ καθὼς ἠκού- 18 Mt 24,5,24.
 σατε ὅτι ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι 1 P 4,7.
 πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη 1 K 10,11.
 ὥρα ἐστίν. ἐξ ἡμῶν ἐξηλήθαν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ 19 Act 20,30.
 ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν 1 K 11,19.
 μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν
 πάντες ἐξ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ 20 27.
 τοῦ ἀγίου, καὶ οἴδατε πάντες. οὐκ ἔγραψα ὑμῖν 1 K 2,15.
 21
 ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε
 πῶτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ

14 H [του θεου] 16 RW αλαζονεια 17 H [αυτου] |
 αιωνα : h^r+ quomodo [et] ille manet in aeternum 19 HW
 ει γαρ εξ ημων ησαν 20 H αγιου· | K- και 2° | παντες
 (K-) : hR παντα.

12 παιδια 13 τον 2° : το 14 εγραψα 1° : γραφω |
 τον 2° : το 15 πατρος : θεου 18 ο αντιχριστος

- 22 ἔστιν. Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνού-
 μενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός
 ἐστὶν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ
 4,15. J 5,28. 23 τὸν υἱόν. πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν
 πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα
 7. 24 ἔχει. ὑμεῖς ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω.
 ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ
 25 ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. καὶ
 αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο
 26 ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ταῦτα
 20. J 14,26; 16,13. 27 ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανῶντων ὑμᾶς. καὶ
 J 31,34. ὑμεῖς τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ μένει ἐν
 ὑμῖν, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς·
 ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ
 πάντων, καὶ ἀληθές ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος,
 3,2; 4,17. 28 καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μένετε ἐν αὐτῷ. Καὶ
 νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ἐὰν φανερωθῇ
 σχῶμεν παρορησίαν καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ
 3,7.10. 29 ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός
 ἐστὶν, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην
 ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.
- 5,20. J 1,12.13. 3 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ
 J 16,3. ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν, καὶ ἐσμεν. διὰ τοῦτο
 ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.
- 2,28. R 8,17. 2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανε-
 2 K 3,18. ρώθη τί ἐσόμεθα. οἶδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ
 Ph 3,21. ὁμοιοὶ αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁπόμοι αὐτόν καθὼς
 Kol 3,4. 3 ἔστιν. καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ'
 Ex 34,29. αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστιν.

24 ἐν 4^ο : [H]—W 27 hT υμας, | ἀλλ ὡς : h αλία
 (... ψευδος·) 29 πας : h[R]TW pr και 3,1 TW και
 ἐσμέν.

23 — ο ὁμολογ... εχει 24 υμεις 1^ο : + ουν 25 ημιν
 υμιν 27 χρισμα bis | αυτου 2^ο : αυτο | — και 5^ο |
 μενειτε 28 οταν | εχωμεν 3,1 ημιν : υμιν | — και
 εσμεν | ημας : υμας 2 οιδ. δε

Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, 4 Mt 7,28.
 καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. καὶ οἴδατε ὅτι 5 Is 58,4.5.9.
 ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἄρη, καὶ 1 P 2,24.
 ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μέ- 6 R 6,14.
 κων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν
 αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. Τεκνία, μηδεὶς πλα- 7 2,29.
 νάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός
 ἐστίν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν· ὁ ποιῶν τὴν 8 J 8,44.
 ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς
 ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ
 υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.
 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ 9 G. 5,18.
 ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ
 δύνатаι ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται.
 ἐν τούτῳ φανερά ἐστίν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ 10
 τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιο-
 σύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν 11 J 13,34.
 ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·
 οὐ καθὼς Καὶν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ ἐσφαξεν 12 Gn 4,8.
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἐσφαξεν αὐ-
 τόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ
 ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

Μὴ θαναμάζετε, ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσ- 13 Mt 5,11.
 μος. ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ 14 J 15,18.19.
 θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελ-
 φούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. πᾶς 15 Mt 5,21.22.
 ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν,
 καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν
 αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν 16 J 15,13.

7 τεκνια : h παιδια 10 fin W, 13 H Καὶν 13 T
 Καὶ μὴ 15 αὐτου : h εαυτου | αὐτω : hT εαυτω

5 ἁμαρτ. : + ἡμων 8 ο δε π. 10 ποιων δικ. : ων
 δικαιος 11 επαγγελια 13 ἀδελφ. : + μου 14 ἀδελφ. : +
 ἡμων | αγαπων : + τον ἀδελφον

τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν
 4,30. Dt 15,7. 17 ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θείναι. ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν
 βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 χρεῖαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ'
 αὐτοῦ, πῶς ἢ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;
 Jcl,22; 2,15.16. 18 Τεκνία, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλὰ
 19 ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. [καὶ] ἐν τούτῳ γνωσόμεθα
 ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ
 20 πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν¹ ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ
 ἡμῶν ἡ καρδιά, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρ-
 R 6,1,2. H 4,16. 21 δίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα. Ἀγαπητοί, ἐὰν
 ἡ καρδιά μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχο-
 Mc 11,24. 22 μεν πρὸς τὸν θεόν, καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβά-
 νομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν
 J 6,29; 15,17. 23 καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. καὶ αὕτη
 ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν
 4,13. R 8,9. 24 ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. καὶ ὁ
 τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς
 ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν
 ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

1 Th 5,21. 4 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ
 Mt 7,15. δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν.
 ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν
 1 K 12,3. 2 κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσχετε τὸ πνεῦμα τοῦ
 θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν
 2,18. J 8,47. 3 σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶν

18 W ἀλλ' ἐργῳ 19 [καὶ] : T—HW | HW τὴν καρδίαν
 | ἡμῶν : T·W, 20 ὅτι 1° : R ο τι 21 καρδία : T+ ἡμῶν |
 HW—ἡμῶν 22 H αν 23 HW πιστευσωμεν 4,3 H
 ἐληλυθῆναι

16 τιθεναὶ 17 μενεῖ 18 —τη | — ἐν 19 γινωσκομεν
 20 — ὅτι 2° 21 αγαπ. : ἀδελφοὶ 22 ἀπ : παρ 23 — ἡμῶν
 4,2 γινωσκεται

πνεῦμα δ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν· καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, δ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ 4
 νεικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· 5 J 15,19.
 διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν· ὁ γι- 6 J 8,47.
 νώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη 7 2,29.
 ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν. ὁ μὴ 8
 ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν. ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ 9 J 3,16.
 ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπή- 10 2,2.
 σαμεν τὸν θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς 11 Mt 18,33.
 ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγα- 12 J 1,18.
 πῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστίν. ἐν 13 3,24. R 5,5.
 τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι 14 J 3,17.

3 μη ομολογεῖ : h λυει 10 JW ηγαπηκαμεν

3 Ιησ. : + κυριον (ὡς Χριστον) + εν σαρκι εληλυθота
 6 - ος ... ημων | εκ. τ. : εν τουτω 7 ο αγ. : + τον θεον
 8 ον γνωσκει 10 εκεινος | απεσταλκεν
 13 εδωκεν 14 εθεασαμεθα

- ὁ πατήρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτήρα τοῦ κόσμου
 6,5. 15 ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ
 θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ
 8. 16 θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν
 τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ θεὸς
 ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ
 2,28. 17 μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει. Ἐν τούτῳ τε-
 τελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρορησίαν
 ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς
 ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ
 18 φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελείω-
 ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλα-
 σιν ἔχει, ὁ δὲ φοβοῦμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ
 19 ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρότως
 20 ἠγάπησεν ἡμᾶς. εἰάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν
 θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν·
 ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν εἶδρακεν,
 τὸν θεὸν ὃν οὐχ εἶδρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾶν.
 Mc 12,29—31. 21 καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ
 ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
 4,15.16. 5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς
 1 P 1,22.23. ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν
 γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.
 2 ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ
 θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολάς
 J 14,15.23.24. 3 αὐτοῦ ποιῶμεν. αὕτη γάρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ
 Mt 11,30. θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αὐ-
 J 16,23. 4 ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν, ὅτι πᾶν τὸ γεγεν-
 νημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη

15 HW εαν | Ἰησοῦς : H+ [Χριστός] 16 μένει 2° :
 [H] 18 W αλλα 5,1 HW— και 2° 3 fin R.

15 ὁμολογη | Ἰησοῦς : + Χριστός 16 πιστευομεν
 17 εσομεθα 19 αγαπ. : pr ουν : + τον θεον εν αυτον |
 αυτος : ο θεος 20 ον : πως 21 απο του θεου 5,1 τον
 2° : το 2 τηρωμεν

ἔστιν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἢ πίστις
 ἡμῶν. τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ 5 4,4.
 πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; οὗτός 6 J 19,34.35.
 ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς
 Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ
 ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστὶν τὸ
 μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. ὅτι 7
 τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα καὶ τὸ 8
 ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν.
 Ἡ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, 9 J 5,32.36.
 ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν, ὅτι αὕτη
 ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ, ὅτι μεμαρτύρηκεν
 περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν 10 R 8,16.
 τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ. ὁ μὴ 1 K 15,15.
 πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι
 οὐκ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρη-
 κεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ αὕτη ἐστὶν 11
 ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός,
 καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. ὁ ἔχων 12
 τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ
 θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν 13
 ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύου-
 σιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. Καὶ αὕτη 14 3,21.22.
 ἐστὶν ἡ παρηγορία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν 1 J 14,18.
 τι αἰτῶμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν.

5 ἐστὶν 1^ο : [H] W+ δε 6 αἵματος : h^r+ καὶ πνευ-
 ματος | Χριστός : W pr o | h μονω | το πνευμα 2^ο : hⁱ
 Christus 7 το πν. κ. το υδ. κ. το αιμα : h^r in terra,
 spiritus [et] aqua et sanguis, et hi tres unum sunt in
 Christo Jesu : et tres sunt qui testimonium dicunt in
 caelo, Pater Verbum et Spiritus 10 K ἐν αὐτῷ | τῷ
 θεῷ : h^o τῷ νιω vⁱ Jesu Christo vⁱ — 11 HW ο θεος
 ημιν

4 ημων : υμων 5 τις δε 6 αιματος : πνευματος
 9 οτι 2^ο : ην 10 μαρτ. 1^ο : + του θεου | ουκ επιστευσεν
 13 υμιν : + τοις πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του
 θεου | τοις πιστ. : οι πιστευοντες vⁱ και ινα πιστευητε
 14 ο τι αν αιτ. | θελ. : ονομα

- 15 καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὁ ἐὰν αἰτώμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἤτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ. Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσῃ αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ 17 ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.
- 8,9. J 17,15. 18 Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἁμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖται ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐκ ἄπτεται αὐτοῦ. οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κείται. οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ. ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος. Τεκνία, φιλιά- 21 ζατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

ΙΩΑΝΝΟΥ Β

- 1 P 5,1. 3 J 1. 1 Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῆ κυρία καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὗς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, 2 ἵδιὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα. ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρὸς, καὶ παρὰ Ἰησοῦ

15 R αν (2^ο) 16 W εἰδῆ 18 W ἀλλὰ | αὐτον: W εαστον
20 W γινωσκωμεν | h ἀληθινον, | TW καὶ ἐσμεν (W
-μέν) | Χριστω : W· 1 h Ἐκλεκτῆ | hT Κυρία

15 απ : παρ 16 fin + τις 17 - ου 20 (καὶ) οἶδαμεν
οι | τον : το | ἀληθ. : + θεον | - Ἰησ. Χρ. 21 εαυτους |
fin + αμην 2 ενοικουσαν εν ουσαν 3 ημων : ημων |
Ἰησου : pr κυριου

Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

Ἐχάρην λίαν ὅτι εἶδον ἅπαντας ἐκ τῶν τέκνων σου 4
 περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβο-
 μεν παρὰ τοῦ πατρὸς. καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, 5 1 J 2,7.
 ὡς ἐντολὴν καινὴν γράφων σοι, ἀλλὰ ἣν
 εἶχαμεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. καὶ 6
 αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς
 ἐντολάς αὐτοῦ· αὕτη ἡ ἐντολή ἐστίν, καθὼς ἤκου-
 σατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε. ὅτι 7 1 J 2,18; 4,1-3.
 πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ
 ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί·
 οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. βλέπετε 8 G 4,11.
 ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσητε τὴν εὐχαρίαν ἃν εἰργάσασθε, ἀλλὰ
 μισθὸν πλήρη ἀπολάβητε. πᾶς ὁ προάγων καὶ 9 1 J 2,23.
 μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ θεοῦ οὐκ
 ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα
 καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. εἴ τις ἕρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ 10 2 Th 3,6.
3 J 8.
1 Rg 13,17.
 ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐ-
 τὸν εἰς οἶκίαν, καὶ χαιρεῖν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ 11
 λέγων γὰρ αὐτῷ χαιρεῖν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐ-
 τοῦ τοῖς πονηροῖς.

Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἐβουλήθην διὰ 12 3 J 13.
 χάριτος καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς
 ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσαι, ἵνα ἡ χαρὰ
 ὑμῶν πεπληρωμένη ᾖ. Ἀσπάξεται σε τὰ τέκνα 13
 τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς.

5 T Κυρια | HW εντολ. γραφ. σοι καινην | W αλλ |
 W ειχομεν 6 καθως : T pr ινα | fin W, 7 H εξηλθαν 8 HW
 ηγασαμεθα 11 fin h^r + Ecce praedixi vobis ut in diem
 Domini [nostri Jesu Christi] non confundamini. 12 υμων
 : hTW ημων

4 ελαβον 7 εισηλθον 8 απολεσωμεν ει απολαβωμεν |
 πληρης 9 παραβαινων | διδαχη 10 : αγαπη | διδ.
 20 : + του Χριστου 11 — αυτω 12 εχω | γραφαι |
 ελπίζω γαρ | ελθειν 13 εκλεκτ. : εκκλησιας + της εν
 Εφεσω | fin + η χαρις μεθ υμων + αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ

2 J 1. 1 Ὁ πρεσβύτερος Γαίῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὄν ἐν
ἀγαπῷ ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι

2 J 4. 3 καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχὴ. ἐχά-
ρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυροῦν-
των σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περι-

4 πατεῖς. μαιζότεραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν, ἵνα
ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.

5 Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὁ εἰς ἐργάση εἰς τοὺς
Ti 3,13. 6 ἀδελφοὺς καὶ τοῦτο ξένους, οἱ ἐμαρτύρησάν σοι
τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας, οὓς καλῶς ποιήσεις

Act 20,85.
1 K 9,12,15. 7 προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόμα-
τος ἐξῆλθαν μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνι-

H 13,2.
2 J 10. 8 κῶν. ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ὑπολαμβάνειν τοὺς
τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

9 Ἐγραψά τι τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων
10 αὐτῶν Διοτρέφης οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. διὰ τοῦτο,
εἰάν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ λό-
γοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀκούμενος
ἐπὶ τούτοις οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει καὶ ἐκ τῆς ἐκκλη-
σίας ἐκβάλλει.

1 J 3,8,9. 11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν·
ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν· ὁ κακοποιῶν

J 19,36; 21,24. 12 οὐχ ἑώρακεν τὸν θεόν. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται
ὑπὸ πάντων καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ

3 T— γαρ 4 K χαριν 9 T Διοτρεφῆς 10 T— κ
12 υπο 2° : RW υπ'

4 — τη 5 εργαση | τουτο : εις τους 6 ποιησα:
προπεμψεις 7 εθνων 8 απολαμβανειν | αληθεια :
εκκλησια | 9 εργασα αν | — τι 10 βουλ. : ειδικη:
μενους 11 ο δε κ. 12 αληθ. : εκκλησιας

ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδας ὅτι ἡ μαρτυρία
ἡμῶν ἀληθῆς ἐστίν.

Πολλὰ εἶχον γράψαι σοι, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ 13 2 J 12.
μέλανος καὶ καλάμου σοι γράφειν· ἐλπίζω δὲ 14
πρόθεως σε ἰδεῖν, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλή-
σομεν. Εἰρήνη σοι. ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. 15
ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάσαι ὁ θεὸς 1
ἐλάλησας τοῖς πατέρας ἐν τοῖς προφήταις ἕπ' 2 Ps 2,8. J 1,3.
ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Kol 1,16.
τῷ, ὃν ἐθήκεν κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ Mt 21,38.
ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς 3 Ps 110,1.
δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων 2 K 4,4.
μετὰ τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, Kol 1,15.
καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος ἐκάθισεν 9,14.26.
ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσοῦτο 4 Mc 16,19.
πρεῖττον γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσῳ διαφορῶ-
τερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίτι 5 Ps 2,7.
γὰρ εἶπέν ποτε τῶν ἀγγέλων· 2 Sm 7,14.
ὦς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε;
καὶ πάλιν·
ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται
μοι εἰς υἱόν;
ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν 6 Dt 32,48 Lxx.
δικουμένην, λέγει· R 8,29.
καὶ προσκνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. Ps 97,7.
καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· 7 Ps 104,4.

1,5 σε : H, W.

12 οἰδατε | 13 οὐκ εβουληθην | 15 φίλοι εἰ φίλους :
ἀδελφοί εἰ -ους | fin + ἀμην | 1,1 εσχατων 3 καθ. :
pr δι εαυτον | αμαρτ. : + ημων 4 - των 7 αγγ. 1° : + αυτου

ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·

Ps 45,7.8. 8 πρὸς δὲ τὸν υἱόν·

ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ράβδος τῆς ἐκθύτητος ράβδος τῆς βασι-
λείας σου.

9 ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν·
διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός, ὁ θεός σου, ἔλαιον
ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Ps 102,26—28. 10 καί·

σὺ κατ' ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐδεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί·

11 αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·

καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,

12 καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς

[ὡς ἱμάτιον] καὶ ἀλλαγῆσονται·

σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Ps 110,1. 13 πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἰρηκέν ποτε·

κάθου ἐκ δεξιῶν μου

ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου;

Dn 7,10. 14 οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς δια-
Ps 34,8; 91,11. κωνίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρο-

2 νομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως
προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μὴ ποτε παρα-

Act 7,53. 2 ρυῶμεν. εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος
G 3,19. ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρα-

10,29. 12,25. 3 κοῆ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς
ἐκφενξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας;
ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου,

8 hRW , ο θεός, (W -ος.) | H [του αιωνος] | W και |
σου 2° : KW αυτου 9 T αδικιαν | TW σε, ο | TW
σου ελ. 12 T αλλαξεις | [ως ιματ.] : HW-T 2,3.4 H
σωτηριας, ... θελησιν;

7 πνευμα 8 - και | - η | - της 1° | ραβδ. 2° : πρ η
11 διαμενεεις 14 διακονιας 2,2 αγγελου

ἀπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπι- 4 Mc 16,20.
1 K 12,4.11.
μαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν
καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἁγίου
περισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.

Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν 5
ἐλλοῦσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. διεμαρτύρατο δέ 6 Ps 8,5-7.
αὐτοῦ τις λέγων·

τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμήσκη αὐτοῦ,
ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν;
ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, 7
δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν,

πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. 8 1 K 15,27.

ἐν τῷ γὰρ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ πάντα οὐδὲν ἀφήκεν
αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ οὐπω ὀρώμεν αὐτῷ
καὶ πάντα ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχύ τι παρ' 9 Ph 2,8.9.

ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ
καθήμα τῷ θανάτῳ δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανω-
μένον, ὅπως χάριτι θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσεται
θανάτου. Ἐπρεπεν γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα 10 R 11,36.

καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν
ἐγαγόντα τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ
καθημάτων τελειῶσαι. ὁ τε γὰρ ἁγιάζων καὶ 11 Mc 3,34.35.
Mt 25,40.
J 20,17.

οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ
ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοῦ καλεῖν, λέγων· 12 Ps 22,23.

ἄπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου,
ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε·

καὶ πάλιν·

ἐγὼ ἔσομαι πεποιδῶς ἐπ' αὐτῷ·

καὶ πάλιν·

ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.

13 Is 8,17. Is 8,18.
2 Sm 22,8.

6 αυτου : TW; 7 fin H+ [και κατεστησας αυτον επι
τα εργα των χειρων σου] 8 αυτω 1^ο : [H]-W 9 χαριτι :
h^oW χωρις

4 συναμαρτυρουντος | - τε | αυτου : του θεου 6 τι :
τις 11 καλων

17. ^{2 T 1,10.} 14 ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώνηκεν αἵματος καὶ
^{J 12,81.} σαρκός, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχευ τῶν
^{Ap 12,10.} αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ
^{1 K 15,56.} κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστιν τὸν διά-
 15 βολον,¹ καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου
^{Is 41,8 s.} 16 διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. οὐ
 γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρ-
^{Ps 22,28.} 17 ματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. ὄθεν ὄφειλεν κατὰ
^{Ph 2,7.} πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων
 γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν,
^{4,15.} 18 εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. ἐν
 ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύνатаι τοῖς
 πειραζομένοις βοηθῆσαι.
^{4,14.} 3 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου
 μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα
^{Nu 12,7.} 2 τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιή-
 σαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ
 3 αὐτοῦ. πλείονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωϋσῆν
 ἠξίωται καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου
 4 ὁ κατασκευάσας αὐτόν. πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευά-
 ζεται ὑπὸ τινος, ὁ δὲ πάντα κατασκευάσας θεός.
^{Nu 12,7.} 5 καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
 ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων,
^{E 2,19.} 6 ^{Kol 1,28.} Ἰησοῦς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὐ
 οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν παρορησίαν καὶ τὸ
 καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κα-
^{Ps 95,7-11.} 7 τάσχωμεν. Διό, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον·
 σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
^{Ex 17,7.} 8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ
^{Nu 20,2-5.} παραπικρασμῷ

15 T δουλειᾶς 3,2 ολω : [H]—W 6 μεχρι τελ. βεβ. :
 [H]—W 7 ἅγιον : h ,

14 αυτων : + παθηματων 17 ταις αμωριαις 3,4 τα
 παντα 6 ου : ος | εανπερ

κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
οὐ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ 9
καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου ἑσσεράκοντα ἔτη. 10
διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ταύτῃ
καὶ εἶπον· αἰὲν πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·
αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου,
ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· 11 Nu 14,21—23.
εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.
Βλέπετε, ἀδελφοί, μὴ ποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρ- 12
δια πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ
ἄνωτος, ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην 13 1 Th 5,11.
ἡμέραν, ἄχρῃς οὐ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ
κληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας· μέτ- 14 ε,11.
ροὶ γὰρ τοῦ Χριστοῦ γεγονάμεν, ἐάνπερ τὴν 11,1.
ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κα-
τασχώμεν. ἐν τῷ λέγεσθαι· 15 Ps 95,8.
σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, 7.
μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παρα-
πικρασμῷ.
Τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν; ἀλλ' οὐ πάν- 16 Ex 17,1 ss.
τες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως; τίσιν 17 Nu 14,29.
δὲ προσώχθισεν τεσσεράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἀμαρ- 1 K 10,10.
τήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; τίσιν 18 Nu 14,22 s.
δὲ ὤμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν 11.
αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; καὶ βλέπομεν ὅτι 19
οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν. φοβηθῶ- 4 Ps 95,11.
μεν οὖν μὴ ποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν
ἀστερηκένοι. καὶ γὰρ ἔσμεν εὐηγγελισμένοι καθά- 2
περ κἀκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς

10 ετη : H·W, 11 μου 2^ο : K·W, 13 H τό Σημ.
(4 R Σημ.) | hW ἐξ ὑμων τις 14.15 W κατασχωμεν εν
15 h ακουσητε, — | H Μη 17 T αμαρτησασιν; ... ερημω.

9 επειρ. : + με | εν δοκιμ. : εδοκιμασαν 10 εκεινη
14 υποστ. : + αυτου 16 τινες ... παρεπικραναν, 17 δε :
+ και | αμαρτ. : απειθησασιν 4,1 καταλειπομενης της επ.

- 8,11. Ps 95,11. 3 τοῖς ἀκούσασιν. Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατά-
 πανσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν·
 ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου·
 εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπανσίν μου,
 καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενη-
 Gn 2,2. 4 θέντων. εἶρηκεν γὰρ πού περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως·
 καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ
 Ps 95,11. 5 ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ ἐν τούτῳ
 πάλιν· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπανσίν μου.
 6 ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν,
 καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι'
 3,7. Ps 95,7.8. 7 ἀπειθείαν, ἵ πάλιν τινὰ δορίζει ἡμέραν, σήμερον, ἐν
 Δαυεὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προ-
 εἶρηται·
 σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.
 Dt 31,7. 8 εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ
 Ios 22,4. 9 ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. ἄρα ἀπολεί-
 Gn 2,2. 10 πεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ. ὁ γὰρ
 Ap 14,13. 11 εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπανσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς
 κατέπαυσεν ὑπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὡσερ ἀπὸ τῶν
 Ps 95,11. 11 ἰδίων ὁ θεός. Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς
 ἐκείνην τὴν κατάπανσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις
 Jr 28,29. 12 ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας. Ζῶν γὰρ ὁ
 Is 40,2. E 6,17. 13 λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ
 πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διῆκνούμενος ἀχει-
 μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ
 μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν
 13 καρδίας· καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον

2 hTW συνκεκρασμενος | h^s fort ακουσασιν pro
 ακουσασιν 3 γαρ : h ουν | την 1° : [H]—W 4 fin
 H,W. 7 h προειρηκεν

3 εισερχομεθα ουν 6 απιστιαν 7 ειρηται 8 αν :
 αρα 12 εναργης

αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς
 ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. Ἔχον- 14 3,1; 6,20; 7,26;
 τες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρα- 8,1; 9,11.
 νόους, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, κρατῶμεν τῆς
 μοιολογίας. οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον 15 2,17.
 νηπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον
 κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας.
 προσερχόμεθα οὖν μετὰ παρορησίας τῷ θρόνῳ 16 1 J 3,21.
 τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεος καὶ χάριν εὐρω- R 3,25.
 νει εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανό- 5
 σθαι ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν
 θρόνον, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ
 ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν 2 4,15.
 καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περιέκειται ἀσθέ-
 νειαν, καὶ δι' αὐτὴν ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ 3 Lv 9,7; 16,6.
 ἑαυτοῦ, οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν περὶ
 ἁμαρτιῶν. καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τι- 4 Ex 28,1.
 μωσύνην, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθὼς περ
 καὶ Ἰακώβ. Οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν 5 Ps 2,7.
 ἀξίωσεν γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας
 πρὸς αὐτόν·

Ὁ υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·
 παθῶς καὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει· 6 c 7. Ps 110,4.
 σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχι-
 σεδέκ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις τε 7 Mt 26,39—46.
 καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν
 ἀπὸ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων
 προσενέγκας καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς ἐδλαβείας,
 καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπα- 8 Ph 2,8.

16 W προσερχόμεθα [τ] 5,1 H [τε] 6 fin W,

16 — ευρωμεν 5,3 δια ταυτην | εαυτου : αυτου |
 περι 3^ο : υπερ

- Is 45,17. J 17,1.5. 9 κοήν, καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου, προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
- 11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνηυτος λέγειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς.
- 1 K 3,1—8. 1 P 2,2. 12 καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος, οὐ στερεῆς τροφῆς. πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἀπειρος λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γὰρ ἐστίν· τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ. Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν, βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου. καὶ τοῦτο ποιήσομεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπη ὁ θεός. Ἄδύνατον γὰρ τοὺς ἀπαξ φωτισθέντας γευσσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου καὶ καλὸν γευσσαμένους θεοῦ ῥήματα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. γῆ γὰρ ἢ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενον πολλάκις ὑετὸν καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον ἐκείνοις δι' οὗς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ ἁκάνθας
- E 4,14. 13
- Ph 1,10. R 16,19. Gn 2,17. 14
- 10,26.27. Mt 12,31. 1 J 5,16. 4
- 1 P 2,3. 5
- Gn 1,11 a. 7
- Gn 3,17 a. 8

12 T τίνα | ου : h[R]W pr καὶ 6,2 XW διδαχῆν | XW— τς 2^ο 4 h φωτισθέντας,

13 γαρ : + ακμην 6,3 ποιησωμεν
582

καὶ τριβόλους ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἥς τὸ
 τέλος εἰς καθῶσιν. Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, 9
 ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ
 καὶ οὕτως λαλοῦμεν. οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπι- 10 10,32—34.
 λαθεῖσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τῆς ἀγάπης ἧς
 ἐδειξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες
 τοῖς ἀγίοις καὶ διακονοῦντες. ἐπιθυμοῦμεν δὲ 11 3,14. Ph 1,6.
 ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν
 πρὸς τὴν πληροφῶριαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους,
 ἵνα μὴ κωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πί- 12
 στεως καὶ μακροθυμίας κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγ-
 γελίας. Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός, 13 Gn 22,16.17.
 ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος ὁμόσαι, ὡμοσεν
 καθ' ἑαυτοῦ, ἰλέγων· εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε 14
 καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτως μακροθυ- 15
 ρήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. ἄνθρωποι γὰρ 16 Ex 22,10.
 κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσιν, καὶ πάσης αὐτοῖς
 ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ 17
 περισσότερον βουλόμενος ὁ θεὸς ἐπιδείξει τοῖς
 κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς
 βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγ- 18 Nu 23,19.
 μάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι 1 Sm 15,29.
 θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόν-
 τες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς 19 Lv 16,2.12.
 ἰσχυρὰν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν
 καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσμα-
 τος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεν Ἰησοῦς, 20 5,6. Ps 110,4.
 κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος
 ἕως τὸν αἰῶνα.

Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδὲκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς 7 Gn 14,18—20.
 τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ

18 θεον : hT pr τον 7,1 ο 2^ο : h „MSS“ ος

9 αγαπ. : αδελφοι 10 της : pr του κοπου 11 πληροφ.
 + της πιστεως 14 ει : η 16 γαρ : pr μεν 17 επι-
 δεϊσθαι | τοις κλητοις κληρ.

- ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ
 2 εὐλογήσας αὐτόν, ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέ-
 ρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασι-
 λεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ,
 Ps 110,4. 3 ὃ ἐστὶν βασιλεὺς εἰρήνης,¹ ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγε-
 νεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος
 ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ, μένει
 4 ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος
 οὗτος, ᾧ δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροδι-
 Nu 18,21. 5 νίων ὁ πατριάρχης. καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν
 Λευεὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν
 ἀποδεκατοῖν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἔστιν
 τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ
 6 τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ· ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος
 ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα
 7 τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν. χωρὶς δὲ πάσης ἀντι-
 λογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται.
 8 καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποδνήσκοντες ἄνθρωποι
 9 λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. καὶ
 ὡς ἔπος εἰπεῖν, δι' Ἀβραάμ καὶ Λευεὶς ὁ δεκάτας
 10 λαμβάνων δεδεκάτωται· ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ
 Ps 110,4. 11 πατρὸς ἦν ὅτε συνήρτησεν αὐτῷ Μελχισεδέκ. Εἰ
 18,19. μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευεϊτικῆς ἱερωσύνης
 ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῆς νενομοθέτηται, τίς ἔτι
 χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι;
 12 μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ
 13 νόμου μετάθεσις γίνεται. ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται
 ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς
 Gn 49,10. 14 προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ· πρόδηλον γὰρ ὅτι
 Is 11,1. ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν γε-

4 ω : hT+ καὶ 5 H ἱερατιαν

5 αποδεκατοῦν 6 τον Αβρ. | ευλογησεν 11 — ην |
 αυτην υι αυτη | νενομοθετητο 13 προσεσχεν υι μετεσχη
 14 ημων : + Ιησους

λήν περὶ ἱερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν. Καὶ 15 P^s 110,4.
 περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν
 ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, ὃς 16
 οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν ἀλλὰ
 κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. μαρτυρεῖται γὰρ 17 5,8. P^s 110,4.
 ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
 χισεδέκ. ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγωγῆς 18
 ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές,
 ὁ δὲ νόμος, ἐπεισαγωγῆ δὲ 19 9,9.
 κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. Καὶ 20
 καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας, — οἱ μὲν γὰρ
 χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, ὁ δὲ 21 P^s 110,4.
 μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν·
 ὤμοσεν κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς
 εἰς τὸν αἰῶνα· — κατὰ τοσοῦτο καὶ κρείττονος 22 8,6; 12,24.
 θαυμάσια γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς. Καὶ οἱ μὲν 23
 πλείονες εἰσὶν γεγονότες ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ
 κωλύεσθαι παραμένειν· ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτόν 24 P^s 110,4.
 εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην·
 διὲν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς 25 R 8,34. 1 J 2,1.
 προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν
 εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. Τοιοῦτος γὰρ 26 4,14.
 ἡμῖν [καὶ] ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὄσιος, ἀκακος,
 ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ
 ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει 27 Lv 16,6.15.
 καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρό-
 τερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν,
 ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ
 ἑαυτὸν ἀνεπέγκας. ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους κα- 28 P^s 2,7; 110,4.
 θίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ 5,1.2.

26 [καὶ] : TW
προσενεγκας

27 H (τουτο ... ανενεγκας) | hT

16 σαρκικης 17 μαρτυρει 21 fin + κατα την ταξιν
Μελχισεδεκ 22 τοσοουτον | — και 27 θυσιαν

τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

- 4,14. Ps 110,1. **8** Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου
- Nu 24,8. **2** τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπη-
- 5,1. **3** ξεν ὁ κύριος, οὐκ ἄνθρωπος. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὄθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ.
- 4** εἰ μὲν οὖν ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων
- Kol 2,17. Ex 25,40. **5** τῶν προσφερόντων κατὰ νόμον τὰ δῶρα· οὔτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχορημάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· ὅρα γὰρ φησιν, ποιήσεις πάντα κατὰ
- 7,22; 12,24. 2 K 8,6. **6** τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τᾷ ὄρει· νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτυχεν λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστιν διαθήκης μεσίτης, ἣτις ἐπὶ κρείττοσιν
- 7** ἐπαγγελίαις νενομοδέτηται. εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκεῖνη ἦν ἀμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος.
- Jr 31,31—34. 10,16.17. **8** μεμφόμενος γὰρ αὐτοῦς λέγει·
- ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος,
καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινὴν,
- Ex 19,5.6. **9** οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν
- ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου,
καγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει κύριος.
- 10** ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ

28 H υἱόν, 8,6 JW νυν | W τετευχεν 7 W ετερας
8 hW αυτοις

1 ἐπι : ἐν | ουραν. : υψηλοῖς 2 οὐκ : πρὶ καὶ 4 οὐν :
γαρ | οντων : + των ιερωων | κ. τον νομον 6 — καὶ
9 ημεραις 10 διαθ. : + μου

μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει κύριος,
 διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν,
 καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς,
 καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν
 καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.
 καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ 11
 καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· γινῶθι
 τὸν κύριον,
 ὅτι πάντες εἰδήσουσίν με
 ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν.
 ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἁδικίαις αὐτῶν, 12
 καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
 ἐν τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην· τὸ 13 R 10,4.
 δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.
 Ἔιχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη δικαιοῦματα λατρείας 9
 ὡς τε ἅγιον κοσμικόν. σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη 2 Ex 25,23.30.31.
 ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ
 ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια· μετὰ 3 Ex 26,35.
 δὲ τὸ δευτέρον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη
 Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν 4 Ex 16,33.
 κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάν-
 τοθεν χρυσαίῳ, ἐν ἣ στάμνος χρυσοῦ ἔχουσα τὸ
 μάννα καὶ ἡ θάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ
 αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χε- 5 Ex 25,18.
 ρουβείν δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱελαστήριον· περι-
 ὦν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ 6 Nu 18,3,4.
 οὕτως κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκη-
 νὴν διὰ παντὸς εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας
 ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυ- 7 Ex 30,10.
 τοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος ὁ προσ-

10 hT καρδιαν 9,1 H [καὶ] 3 ἄρτων : h^r+ καὶ το
 χρυσοῦν θυμιατήριον et — χρ. et θυμ. καὶ (v. 4) 2.3 Ἅγια
 (T a-) : hW τα αγ. 3 Ἁγίων (T a-) : hW των αγ.

10 καρδια | γραφω 11 μικρον : + αυτων 12 ου :
 pr και των ανομιων αυτων 9,1 πρωτη : + σκηνη 4 — ἡ 2^ο

- φέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημά-
 10,19. 8 των, τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου,
 μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν ἔτι τῆς
 10,1.2. 9 πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν, ἣτις παραβολὴ εἰς
 τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ἣν ὁῶρά τε καὶ
 θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδη-
 Lv 11,2. 10 σιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, μόνον ἐπὶ βρώμασιν
 Lv 15,18. καὶ πόμασιν καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, δικαιοῦ-
 Nu 19,13. ματα σαρκὸς μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.
 6,20. 10,1. 11 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόν-
 των ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας
 12 τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων,
 διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσηλθὲν ἐφάπαξ εἰς
 I.v 16,3.14.15. 13 τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. εἰ γὰρ τὸ
 Nu 19,9.17. αἷμα τράγων καὶ ταύρων καὶ σποδὸς δαμάλεως
 ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωνημένους ἀγιάζει πρὸς τὴν
 I P 1,18.19. 14 τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα
 I J 1,7. Ap 1,5. τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν
 I K 15,45. 6,1. προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ θεῷ, καθαρῶς τὴν συνεί-
 δησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν
 12,24. I T 2,5. 15 θεῷ ζῶντι. Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς
 μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπο-
 λύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων
 τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου
 16 κληρονομίας. ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη
 17 φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· διαθήκη γὰρ ἐπὶ νε-
 κροῖς βεβαία, ἐπεὶ μὴ ποτε ἰσχύει ὅτε ζῆ ὁ διαθέ-
 18 μενος. Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐν-
 Ex 24,3 ss. 19 κεκαίνισται. λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ

10 δικαιομ. : hW pr και 11 μελλ. : KW γενομενων
 14 υμων : KW ημων 17 ποτε : X τοτε | h διαθεμενος;
 18 T ουδ | W εγκεκ.

9 ητις : + πρωτη | ην : ον 10 δικαιομασιν 12 αγια :
 + των αγιων et 25 14 αιωνιου : αγιου | ζωντι : +
 και αληθινω

ὃν νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν
 τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μετὰ ὕδατος
 καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτὸ τε τὸ
 βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισεν, λέγων· 20 Ex 24,6-8.
 οὕτω τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς Mt 20,28.
 ἡμᾶς ὁ θεός. καὶ τὴν σκητὴν δὲ καὶ πάντα τὰ 21 Lv 8,15,19.
 εἰς αὐτὴν τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισεν.
 καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ 22 Lv 17,11.
 τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἰματεκχυσίας οὐ γίνεται E 1,7.
 ἁγίαις. Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν 23 8,5.
 ἁγίων τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ
 ἁγία ἐπουράνια κρείττοσιν θυσίαις παρὰ ταύτας.
 ὁ γὰρ εἰς χειροποίητα εἰσηλθὲν ἅγια Χριστός, 24 11,12. 1 J 2,1.
 ἡ εἰκόνη τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐ-
 ρανὸν, νῦν ἐφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ
 ἡμῶν· οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, 25
 ὡς περὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ'
 ἁγίαν τὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ, ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν 26 1 K 10,11.
 πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· νυνὶ 19. G 4,4.
 ἡμᾶς ἐπι συντελείᾳ τῶν αἰῶνων εἰς ἀθέτησιν
 τῆς ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται.
 καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ 27 Gn 8,19.
 ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, ὅπως καὶ ὁ 28 Is 58,12.
 υἱὸς θεοῦ, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἁνευεγ- 10,10,12,14.
 ῶν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθη- Ph 8,20.
 ῆται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν. 2 T 4,8.
 Ὁμοίως γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγα- 10 8,5. 7,19.
 θῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ'
 ἁγίαν τὸν ἐν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ὡς προσφέρουσιν
 ἁγίαν τὸ διηνεκὲς οὐδέποτε δύνανται τοὺς προσερχο-
 μένους τελειῶσαι· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσ- 2

19 T— τον 1^ο 10,1 θυσιας : h+ αυτων | ας : T αις
 — ας (αις) | h⁽ⁿ⁾ T δυναται

19 — και τ. τραγ. 26 αποθανειν | — της 1^ο 28 σωτ. :
 δια πιστεως 10,2 — ουκ

- φερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνειδήσιν
 ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἄπαξ κεκαθαρισ-
- Lv 16,21. 3 μένους; ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ'
11. 4 ἐνιαυτόν· ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων
- Ps 40,7—9. 5 ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν
 κόσμον λέγει·
- Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ
 κατηρτίσω μοι·
- 6 ὀλοκαντώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠδόκησας.
- 7 τότε εἶπον· ἰδοὺ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου
 γέγραπται περὶ ἐμοῦ,
 τοῦ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημά σου.
- 8 ἀνώτερον λέγων ὅτι θυσίας καὶ προσφορὰς καὶ
 ὀλοκαντώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας
 οὐδὲ ἠδόκησας, αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται,
- 9 τότε εἶρηκεν· ἰδοὺ ἤκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά
 σου. ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ.
- 9,12.28. 10 ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν διὰ τῆς προσ-
- Ex 29,38. 1. 11 φορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. Καὶ
 4. πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν
 καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, α-
- 10.14. 12 τινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας· οὗτος
 δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς
- Ps 110,1. 13 τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, τὸ λοι-
 πὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ
12. 14 ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. μὴ γὰρ προσφορὰ
 τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους.
- 15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ
 γὰρ τὸ εἰρηκέναι·
- 8,10. Jr 31,38. 16 αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς
 μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος·

4 h τραγ. κ. ταυρ. 6.8 HW ευδοκησας 9 fin T·(Ti.)
 W— 11 h αρχιερευσ 16 fin R· —

4 αφελειν 8 θυσιαν και προσφοραν | κ. τον νομον
 9 ποιησαι : + , ο θεος, 10 δια : pr οι | σωματος : αιματος
 12 ουτος : αυτος | εκ δεξιων 15 προειρηκεναι

διδούς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν,
 και ἐπὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς,
 και τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν και τῶν ἄνομων αὐτῶν 17 Jr 31,34. 8,12.
 οὐ μὴ μνησθήσομαι ἔτι. ὅπου δὲ ἄφεις τούτων, 18
 οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρησίαν εἰς τὴν εἴσο- 19 Mt 27,51.
 ὄν τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν 20 9,8.
 ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον και ζῶσαν διὰ τοῦ κατα-
 πετάσματος, τοῦτ' ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ¹ και 21 Zch 6,11 ss.
 ἕρεα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, προσερχώ- 22 Ex 36,26.
 μεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ 4,16. E 5,20.
 πίστεως, ῥεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδή-
 σεως πονηρᾶς και λελουσμένοι τὸ σῶμα ὕδατι
 καθαρῷ· κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος 23 4,14.
 ἀκλινη, πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος, ¹ και κατα- 24 13,1.
 ῥώμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης και
 ἰσθμῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυν- 25 8,13. 37.
 αγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρα-
 καλοῦντες, και τοσοῦτῳ μᾶλλον ὁσφ βλέπετε
 ἡγίζουσαν τὴν ἡμέραν. Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτα- 26 6,4-8.
 ῶντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς 1 T 2,4.
 ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυ-
 σία, φοβερὰ δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως και πυρὸς 27 Is 26,11 Lxx.
 ἕλος ἐσθίειν μέλλοντος τοῦς ὑπεραντίους. ἀθε- 28 Nu 15,30.
 ῆσας τις νόμον Μωϋσεῶς χωρὶς οἰκτιρισμῶν ἐπὶ Dt 17,8.
 θυσιῶν ἢ τρισιν μάρτυσιν ἀποδνήσκει· πόσῳ δοκεῖτε 29 Ex 24,8.
 ἀειρόνος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ 2,3.
 θεοῦ καταπατήσας και τὸ αἷμα τῆς διαθήκης
 πινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιασθη, και τὸ πνεῦμα

16.17 Η αυτους, — και 22 TW ῥεραντ. | W
 λελουσμενοι

16 ἐπι των διανοιων | fin + υστερον λεγει 17 μνησθη
 23 ῥεραντισμενοι 25 παρακαλ. : + εαυτους 28 οικτ. :
 + και δακρυων 29 — εν ω ηγιασθη

- Dt 32,35.36. 30 τῆς χάριτος ἐνυβρίσας. οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα·
 Ps 135,14. ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω· καὶ πάλιν· κρι-
 12,29. 31 νεὶ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν
 6,4. 32 εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος. Ἄναμιμνήσκεσθε δὲ
 τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολ-
 1 K 4,9. 33 λὴν ἀδλῆσιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν
 ὄνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν θεατριζόμενοι, τοῦτο
 δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφόμενων γενηθέν-
 Mt 6,20; 34 τες. καὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε, καὶ
 19,21.29. τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς
 προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοὺς κρείσ-
 11,6. 35 σονα ὑπαρξιν καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν
 τὴν παρησίαν ὑμῶν, ἣτις ἔχει μεγάλην μισθα-
 6,12. L 21,19. 36 ποδοσίαν. ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ
 θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγ-
 γελίαν.
 25. Is 26,20. 37 ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον,
 Hb 2,3. ὁ ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονίσει·
 L 21,28. Jc 5,8. ὁ δὲ δίκαιός μου ἐκ πίστεως ζήσεται,
 Hb 2,4. R 1,17. 38 καὶ ἐὰν ὑποστειληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου
 ἐν αὐτῷ.
 39 ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ
 πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.
 3,14. 2 K 5,7. 11 Ἔστιν δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγ-
 2 μάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. ἐν ταύτῃ γὰρ
 Gn 1. 3 ἑμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. Πίστει νοοῦμεν
 κατηγορεῖσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ, εἰς τὸ μὴ
 Gn 4,4. 4 ἐκ φαινομένων τὸ βλεπόμενον γεγονέναι. Πίστει
 Mt 28,35. πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάιν προσήνεγκεν τῷ
 θεῷ, δι' ἧς ἑμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦν

29 fin RW; 38 H δικ. [μου] 11,1 h υποστασις
 πραγμάτων, 4 H Καὶν

30 ανταποδ.: + λεγει κυριος | παλιν: + οτι 33 θεατρ.:
 ονειδίζομενοι 34 δεσμοις: δεσμοις μου | εαυτους: (ση)
 εαυτοις | υπαρξ.: + εν ουρανοις 11,3 τα βλεπομενα

τος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ δι' αὐτῆς
 ἀποθανῶν ἔτι λαλεῖ. Πίστει Ἐνώχ μετετέθη τοῦ 5 Gn 5,24.
 μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ ἠύρισκετο διότι μετέθη-
 κεν αὐτὸν ὁ θεός. πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως με-
 μαρτύρηται εὐηρεστικῆναι τῷ θεῷ· χωρὶς δὲ πί- 6 7,25; 10,35.
 πειως ἀδύνατον εὐαρεστήσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ
 τὸν προσερχόμενον [τῷ] θεῷ, ὅτι ἔστιν καὶ τοῖς
 ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. Πίστει 7 Gn 6,8.9.
 χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων,
 εἰλαβηθεὶς κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν
 τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἧς κατέκρινεν τὸν κόσμον,
 καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρο-
 νόμος. Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν 8 Gn 12,1.4.
 ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς
 κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ
 ἔρχεται. Πίστει παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγ- 9 Gn 28,4; 28,3;
 γελίας ὡς ἀλλοτριαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας, μετὰ
 Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συνκληρονόμων τῆς ἐπαγ-
 γελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμε- 10
 λῖους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς
 ὁ θεός. Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς 11 Gn 17,19; 21,2.
 καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν
 ἡλικίας, ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον.
 αὐὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρω- 12 R 4,19.
 μένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει
 καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης
 ἀναριθμητος. Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι 13 Ps 39,13.
 πάντες, μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ
 ἀπορῶνθεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ
 ἀμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοὶ εἰσιν ἐπὶ

4 h^a αὐτου τω θεο fort pro αυτω του θεου 5 HW
 εὐαρεστηκεναι 6 [τω] : W-T 7 W πιστει. 11 h
 αὐτῆ Σαρρα 12 hW εγεννηθησαν 13 κομισ. : W λαβοντες

4 λαλειται 5 μεταθεσ. : + αυτου 8 ο καλ. | τον
 τοπ. 11 Σαρρα : + στειρα (ουσα) εἰ η στειρα | ηλικ. :
 + ετεκεν 13 προσδεξαμενοι | ιδοντ. : + και πεισθεντες

- 14 τῆς γῆς. οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσι
 15 ὅτι πατριδα ἐπιζητοῦσιν. καὶ εἰ μὲν ἐκεῖνης
 ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξέβησαν, εἶχον ἂν καιροὶ
 Ex 3,6. 16 ἀνακάμψαι· νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτο
 ἔστιν ἐπουρανίου. διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοῦς
 ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἠτοίμασεν γὰρ
 Gn 22. 17 αὐτοῖς πόλιν. Πίστει προσενήροχεν Ἄβρααμ τὸν
 Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφραξεν
 Gn 21,12. 18 ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος, πρὸς ὃν ἐλαλήθη
 R 4,17. 19 ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα, λογισάμενος
 ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεός· ὅθεν
 Gn 27,28.29. 20 αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο. Πίστει [καὶ]
 39.40. περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ
 Gn 48,15.16. 21 τὸν Ἰσαὰκ. Πίστει Ἰακώβ ἀποθνήσκων ἕκαστον
 Gn 47,31. τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησεν, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ
 Gn 50,24. 22 τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. Πίστει Ἰωσήφ τελευ-
 τῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευ-
 Ex 2,2. 23 σεν καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. Πίστει
 Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πα-
 τέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον, καὶ
 Ex 2,11.12. 24 οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. Πίστει
 Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς
 25 θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συνκαου-
 χεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν
 Ps 89,51 s; 26 ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος
 69,10. τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χρι-
 13,13. 10,34.85. στοῦ· ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.
 Ex 2,15; 12,51. 27 Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν
 θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὄρων
 Ex 12,12.13. 28 ἔκαρτέρησεν. Πίστει πεποίηκεν τὸ πάσχα καὶ τὴν
 πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ

14 fin W, 15 T μνημονενοῦσιν 20 [καὶ] : HW-T
 23 fin h^r+ πιστεῖ μέγας γενομένου Μωϋσῆς ἀνείλεν τὸν
 Αἴγυπτιον κατανοῶν τὴν ταπεινώσιν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ

πρωτότοκα θύγη αὐτῶν. Πίστει διέβησαν τὴν 29 Ex 14,22.27.
 ἕρπυρα ἑπὶ θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς, ἧς πείραν
 λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν. Πίστει τὰ 30 Ios 6,20.
 τεῖχη Ἱερειχῶ ἔπεσαν κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέ-
 ρας. Πίστει Ραάβ ἡ πόρνη οὐ συναπάλετο τοῖς 31 Ios 2,11.12;
 ἐπειδήσασιν, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' 6,17.23.
 αἰρήνης. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείπει με γὰρ 32 Jc 2,25.
 ἡμερολογεῖται ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ, Σαμ-
 οὺήλ, Ἰεφθάε, Δαυεὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν
 προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασι- 33 Jud 14,6.
 λείας, ἠργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγε- 1 Sm 17,34.55.
 λιών, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν 34 Dn 6,23.
 πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρης, ἐδυναμώθησαν
 ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ,
 παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. ἔλαβον γυναῖκες 35 1 Rg 17,23.
 ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ 2 Rg 4,36.
 ἀνυμψανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρω- 2 Mcc 6,
 σιν, ἵνα κρεῖττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι 18-7,42.
 δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι
 δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλυθάσθησαν, ἐπειράσθη- 37 2 Chr 24,21.
 σαν, ἐπρίσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον,
 περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν,
 ὀστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ 38
 ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐπὶ ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ
 ὄρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄραις τῆς γῆς.
 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως 39
 οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ θεοῦ περὶ 40
 τῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς
 τῶν τελειωθῶσιν.

Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περι-12 10,38. R 7,21.
 1 K 9,24.

33 W εἰργασαντο 34 fin T. 35 h, MSS^a γυναικας 37 hR
 ἐπισθ., ἐπειρασθ. h^a ἐπειρ. aut interpol aut pro ενεπερη-
 σθησαν ἢ ἐπειρωθησαν (επηρ.) | Η αιγιοις 38 Η κοσμος
 επι | επι : h εν

- κείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα,
- 2,10. Ps 110,1. 2 ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινεν σταυρὸν αἰσχύνῃς καταφρονήσας,
- Nu 16,37 Lxx. L 2,34. 3 ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κεκάθικεν. ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ἐπὶ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς ἑαυτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ
- 4 κἀμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὐπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν
- Prv 3,11.12. 5 ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται·
- νιέ μου, μὴ ὀλιγῶρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·
- Ap 3,19. 6 ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.
- 7 εἰς παιδείαν ὑπομένετε· ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός· τίς γὰρ υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;
- Ps 78,14.15. 8 εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασιν
- Nu 16,22. 9 πάντες, ἄρα νόθοι καὶ οὐχ υἱοὶ ἐστε. εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτάς καὶ ἐνετροπέμεθα· οὐ πολὺ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; οὐ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ
- 2 K 4,17.18. 11 μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. πᾶσα μὲν παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης, ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηλικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης.

8 K εαυτους 5.7.8.11 T παιδι- 7 W υπομενετε.
11 μεν 1^ο : hW δε h⁸ [δε]

4 ουπω γαρ 5 — μου 7 εις : ει | γαρ : + εστιν

ὡς τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα 12 Is 35,8.
 ἵνα ἀνορθώσατε, καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιεῖτε 13 Prv 4,26 Lxx.
 ὡς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῆ, ἰαθῆ
 καὶ μᾶλλον. Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ 14 Ps 34,15.
 ἀγιασμὸν, οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον, R 12,18.
 ἀποσκοποῦντες μὴ τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος 15 Dt 29,17 Lxx.
 τοῦ θεοῦ, μὴ τις ρίζα πικρίας ἄνω γίνουσα ἐνοχλῆ Act 8,28.
 καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσιν οἱ πολλοί, μὴ τις 16 Gn 25,33,34.
 ἄσπετος ἢ βέβηλος ὡς Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως
 αἷμας ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια ἑαυτοῦ. Ἰστε γὰρ 17 Gn 27,30—40.
 ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι τὴν εὐλο-
 γαν ἀπεδοκίμασθη, μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ
 ὄρεν, καίπερ μετὰ δακρῶν ἐκζητήσας αὐτήν.
 Ὅτι γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ καὶ κεκα- 18 Ex 19,12.16.18.
 νῶ πυρὶ καὶ γνόφῳ καὶ ζόφῳ καὶ θνέλλῃ¹ καὶ Dt 4,11.
 ἀπιγγοῦ ἥχῳ καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαν- 19 Ex 19,16.19;
 τες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· 20,19.
 οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον· κἂν θηρίον Dt 5,23.
 ἐκ τῆς γῆ τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται· καί, οὕτω φο-
 βερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς εἶπεν· ἔκφο-
 βος εἰμι καὶ ἐντρομος· ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών 22 Ap 14,1. G 4,26.
 καὶ καὶ πόλει θεοῦ ζώντος, Ἱερουσαλήμ ἐπου- Ap 21,2.
 ρασίαν, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει¹ καὶ ἐκ- Ap 5,11.
 τασίαις πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς, 23 L 10,20.
 καὶ κριτῇ θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων
 ἐλεεινόμενων, καὶ διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ, 24 9,15. 11,4.
 καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ Gn 4,10.
 τῆς Ἰαβελ. Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λα- 25 2,2; 10,28.29.
 οῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξέφυγον ἐπὶ γῆς
 παραιτησάμενοι τὸν χρηματίζοντα, πολὺ μᾶλλον

18 h ποιησατε 15 K δι αυτης 16 HW απεδετο
 Γ1W απεδοκιμασθη 19 K- μη 21 W ουτως
 W εκφοβος | εντρ.: h εκτρομος 22 hT αγγελων πανη-
 ει, (ei W,) 23 W κριτη,

15 — οι 18 ψηλαφ.: + ορει 19 προσθειναι 20 fin + η
 δι κατατοξενθησεται 22 — και 1° 24 τον: το 25 εφυγον

Ηγ 2,6. 26 ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι· οὐ ἡ
 φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται
 λέγων· ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω οὐ μόνον τὴν γῆν
 27 ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. τὸ δὲ ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τῆν
 τῶν σαλευομένων μετάνεισιν ὡς πεπονημένων, ἵνα
 28 μείνη τὰ μὴ σαλευόμενα. Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον
 παραλαμβάνοντες ἔχομεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν
 εὐαρέστως τῷ θεῷ, μετὰ εὐλαβείας καὶ δέους·

Is 33,14. Dt 4,24; 9,8. 29 καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῖρ καταναλίσκον.
 J 18,31. 2P 1,7. 13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Ἡ τῆς φιλοξενίας μὴ
 R 12,18. 1P 4,9. Gn 18,8; 19,2,3. ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες
 Mt 25,36. 3 ξενίσαντες ἀγγέλους. μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς
 G 5,19,21. 4 ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ
 E 5,5. ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους γὰρ καὶ μοιχοὺς κρι-
 Dt 31,6,8. 5 νεὶ ὁ θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκοῦμενοι
 Ios 1,5. 1T 6,6. τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· οὐ μὴ σε ἀρῶ
 Ps 118,6. 6 οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς
 λέγειν·

κύριος ἐμοὶ βοηθός, οὐ φοβηθήσομαι·
 τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;

17. 1 K 4,16. 7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλά-
 λησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦν-
 τες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμείσθε τὴν
 1 K 3,11. Ap 1,17. 8 πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς ἐχθὲς καὶ σήμερον ὁ
 E 4,14. 2 K 1,21. R 14,17. 9 αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. διδασκαίς ποικίλαις
 καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι
 8,4,6. 10 βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς
 οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. Ἔχομεν δι-
 σιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ

25 h ουρανου 27 H δέ | H [την] 28 W λατρευομεν
 13,5 T εγκαταλειπω 8 TW αυτος 9 h περιπατησαντες
 10 H [εξουσιαν]

26 σειω 28 εχομεν | δεους : αυδους 13,4 γαρ : δε
 6 ου : pr και 8 fin + αμην 9 περιφερεσθε

τῆ σκηνῇ λατρεύοντες. ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων 11 Lv 16,37.
 τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρ-
 χιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς
 παρεμβολῆς. διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ 12 Mt 21,39.
 αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. J 9,22.
 ποίνην ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμ- 13 11,26; 12,2.
 βολῆς τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ 14 11,10; 12,32.
 ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν Lv 7,12.
 ἐπιζητοῦμεν. δι' αὐτοῦ [οὖν] ἀναφέρωμεν θυσίαν 15 2 Chr 29,31.
 κτήσεως διὰ παντός τῆ θεῶ, τοῦτ' ἔστιν καρπὸν Ps 50,14.23.
 γαλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. τῆς δὲ Is 57,19.
 εὐποτίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύ- Hos 14,3.
 ταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός. Πείθεσθε 17 1 Th 5,12.
 τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ Ez 3,18.
 ἠρτυνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον
 ποδῶσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ
 ἡ στεναζόντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.
 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πειθόμεθα γὰρ ὅτι 18 2 K 1,12.
 καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσιν καλῶς θέλον- Act 24,16.
 τες ἀναστρέφεσθαι. περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ 19
 τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Is 63,11.
 ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν Zch 9,11.
 ἡμῶν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι Is 55,3. Jr 32,40.
 ἀδίκης αἰωνίου, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, κατ- 20 Ez 37,26.
 ἄρτιον ἡμᾶς ἐν παντὶ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι J 10,12.
 ὁ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον 1 P 2,25.
 ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Παρακαλῶ δὲ 22 Je 1,21.
 ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρα-
 κλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν.

15 [οὖν] : hTW—H 19.23 H ταχειον 21 παντι :
 + [εργω] | ποιων : hW pr αυτω h^s fort pro αυτος
 θων 22 h ανεχεσθαι

17 αποδ. : + περι υμων 20 Ιησουν Χριστον 21 εργω
 αι λογω αγαθω | ημιν : υμιν

- 23 Γινώσχετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Τιμόθεον ἀπολελυ-
 μένον, μεθ' οὗ ἐὰν τάχιον ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς.
 24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἠγουμένους ὑμῶν καὶ
 πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ
 τῆς Ἰταλίας.
 25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

- 1 P 1,1. 1 Ἰακώβος θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦ-
 λος ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ
 χαίρειν.
 R 5,3-5. 2 Πᾶσαν χαρὰν ἠγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν
 3 πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες ὅτι
 τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπο-
 4 μονήν. ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα
 ἦτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.
 Prv 2,3-6. 5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ
 τοῦ δίδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ ὀνειδί-
 ζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. αἰτείτω δὲ ἐν πίστει,
 Mc 11,24. 6 μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικεν
 κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ὀριζομένῳ.
 7 μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήμψεται
 8 τι παρὰ τοῦ κυρίου, ἁγῆρ δίψυχος, ἀκατάστατος
 2,5. 9 ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχάσθω δὲ ὁ
 1 P 1,24. 10 ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὄψει αὐτοῦ, ὁ δὲ πλού-
 σιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρ-
 Is 40,6,7. 11 του παρελεύσεται. ἀνέτειλεν γὰρ ὁ ἥλιος σὶν

25 ὡμων : hR+ αμην

Inscriptio: H pr επιστολῆ καθολικῆ et indicem et — ἐπιστολὴ
 1,6 R πιστεῖ μηδὲν 7.8 K κυρίου ἀνηρ 9 ο 1^ο: [H]

23 — ἡμων 25 ὡμων : τῶν ἀγιῶν
 Subscriptio: ἐγραφε ἀπο Ἰταλίας (ἢ Ἀθηνῶν) δια Τιμοθεῖον
 1,3 δοκίμιον 5 μη : οὐκ 7 — τι 8 ἀνηρ : + γω
 9 — ο ἀδελφός 10 ταπ. : πιστεῖ

τῷ καύσῳνι καὶ ἐξήραεν τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος
 αὐτοῦ ἐξέπεσεν καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου
 αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς
 πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. Μακάριος ἀνὴρ 12 Dn 12,12.
 ὃς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δόκιμος γενόμενος 2 T 4,8.
 λήμψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγέιλато 1 P 5,4.
 τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Μηδεὶς πειραζόμενος λε- 1 K 9,25.
 γέτω ὅτι ἀπὸ θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπεί-
 ραστός ἐστιν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα.
 ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας 14 R 7,7,8.
 ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἴτα ἡ ἐπιθυμία 15 R 7,10.
 συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀπο-
 τελεσθεῖσα ἀποκνεῖ θάνατον. Μὴ πλανᾶσθε, 16
 ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ 17 1 J 1,5.
 πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστιν καταβαῖνον
 ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἐνι
 παραλλαγῇ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. βουληθεὶς 18 J 1,18. 1 P 1,23.
 ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς
 ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.
 Ἴστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. ἔστω δὲ πᾶς 19 Eccl 7,9.
 ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδύς εἰς τὸ
 λαλῆσαι, βραδύς εἰς ὀργὴν· ὀργὴ γὰρ ἀνδρός 20 E 4,26.
 δικαιοσύνην θεοῦ οὐκ ἐργάζεται. διὸ ἀποθέμενοι 21 Kol 3,8.
 πᾶσαν ὀυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας ἐν πραϋ- 1 P 2,1.
 τητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον
 σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λό- 22 Mt 7,26.
 γου, καὶ μὴ ἀκροαταὶ μόνον παραλογιζόμενοι R 2,13.
 ἑαυτοῦς. ὅτι εἴ τις ἀκροατῆς λόγου ἐστὶν καὶ 23
 οὐ ποιητῆς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ

15 TW αποκύει 17 H ἐστιν, 18 αὐτου : h εαυτου
 21 W πραῦτητι, 22 T μονον ακροαται

11 — αὐτον 1^ο et 2^ο 12 ἀνθρωπος | ἐπηγγ. : + ο
 κυριως 13 ἀπο : ὑπο 16 μηδε 17 κατερχομενον |
 παρα | αποσκιασματος 19 ἰστε : ὡστε | — δε 20 οὐ
 κατεργαζεται 21 πραῦτ. : + σοφιας | ὑμων : ἡμων
 22,23 λόγου : νομου

1,24—2,6. **Ιακώβου επιστολή**

24 πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν, καὶ εὐθὺς
 2,12. R 8,2. J 18,17. 25 ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὐκ ἀκροατῆς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητῆς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.
 Ps 34,14. 26 Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου
 27 μάταιος ἡ θρησκεία. θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτῆ ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὄρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

1 K 2,8. 2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωπολημψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς
 H 10,25. 2 δόξης. ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ
 3 δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι, καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ εἴπητε· σὺ κάθου ὧδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε· σὺ στήθι ἐκεῖ ἢ κάθου ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν
 4 μου, οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ
 1 K 1,26. L 12,21. 5 διαλογισμῶν πονηρῶν; Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὁμοῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλ-

26 RW θρησκος | αυτου bis : KW εαυτου 26.27 T θρησκια 27 T— τω 2,1 h Χριστου, | H δοξης; 3 και επιβλ. : HW επιβλ. δε | εκει : K post η καθου 4 ου διεκρ. ... πονηρων; ; h διεκρ. ... πονηρων. 6 υμων : T υμας

25 ουκ : pr ουτος 26 ει δε | ειναι : + εν υμν 27 θρησκεια γαρ | θεω πατρι 2,1 της δοξης : ante του κυριου : vi — 2 εις : + την 3 υπο : επι ei pr ωδε | υποποδ. : + των ποδων 4 και ου 5 του κοσμου | βασιλ. : επαγγελιας

κουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; οὐκ αὐτοὶ βλασφη- 7
 μοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς;
 εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γρα- 8 Lv 19,18.
 φήν· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν,
 καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσωπολημπτεῖτε, ἅμαρ- 9 Dt 1,17.
 τίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς
 παραβάται. ὅστις γὰρ ὄλον τὸν νόμον τηρήσῃ, 10 Mt 5,19.
 πταίση δὲ ἐν ἐνί, γέγονεν πάντων ἔνοχος. ὁ γὰρ 11 Ex 20,18.14.
Dt 5,17 s.
 εἰπὼν· μὴ μοιχεύσῃς, εἶπεν καὶ· μὴ φονεύσῃς· εἰ
 δὲ οὐ μοιχεύεις, φονεύεις δέ, γέγονας παραβάτης
 νόμου. οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ 12 1,25.
 νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. ἢ γὰρ 13 Mt 5,7; 18,30.
34; 25,45.46.
 κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακαυ-
 χᾶται ἔλεος κρίσεως. Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί 14 Mt 7,21; 21,30.
 μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ;
 μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; ἢ ἐὰν ἀδελφὸς 15
 ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ λειπόμενοι τῆς
 ἐφημέρου τροφῆς, εἶπη δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· 16 1 J 3,17.
 ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε,
 μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος,
 τί τὸ ὄφελος; οὕτως καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔχῃ 17
 ἔργα, νεκρὰ ἐστὶν καθ' ἑαυτήν. ἀλλ' ἐρεῖ τις· 18 5,6.
 σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν
 πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων, κἀγὼ σοι δεῖξω ἐκ
 τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν. σὺ πιστεύεις ὅτι εἰς 19 Mc 5,7.
 ἐστὶν ὁ θεός; καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια
 πιστεύουσιν καὶ φρίσσουν. θέλεις δὲ γνῶναι, 20
 ὧ ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων
 ἀργή ἐστίν; Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων 21 Gn 22,9.10.12.

14.16 H— το 18 εχεις : h ; | εχω : H.W, 19 εις
 εστιν ο θεος (R.T;) : H εις θεος εστιν; hW εις ο θεος
 εστιν (h; W,)

7 ουκ : και 11 ειπας | εγενου | αποστατης 13 αν-
 λεως | κατακαυχεται vl -ασθω + δε 15 εαν δε | λειπ. :
 + ωσιν 16 και ειπη 18 — σου | χωρις : εκ | εργ. :
 + σου | — μου | πιστ. : + μου 20 αργη : νεκρα

ἐδικαιώθη, ἀνερέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ
 22 τὸ θυσιαστήριον; βλέπετε ὅτι ἡ πίστις συνήργει
 τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις
 Gn 15,8. 23 ἐτελειώθη, καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα
 In 41,8.
 2 Chr 20,7. 24 ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
 J 8,89. R 4,12. 24 εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη. ὁρᾶτε
 ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πί-
 H 11,81. 25 τεως μόνον. ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ
 Ios 2,4.15; 6,17. 25 ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ
 17. 26 ἑτέρα ὁδῷ ἐκβαλοῦσα; ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς
 πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς
 ἔργων νεκρά ἐστίν.
 1,19. 3 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου,
 1,26. 2 εἰδότες ὅτι μείζον κρίμα λημψόμεθα· πολλὰ γὰρ
 πταίωμεν ἅπαντες. εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὐ-
 τος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὄλον
 3 τὸ σῶμα. εἰ δὲ τῶν ἵππων τοὺς χαλινούς εἰς
 τὰ στόματα βάλλομεν εἰς τὸ πείθεσθαι αὐτούς
 4 ἡμῖν, καὶ ὄλον τὸ σῶμα αὐτῶν μεταγομεν. ἰδοὺ
 καὶ τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ ἀνέμων
 σκληρῶν ἐλαυνόμενα, μεταγεται ὑπὸ ἐλαχίστου
 πηδαλίου ὄπου ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούλεται·
 5 οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστίν καὶ με-
 γάλα ἀρχεῖ. ἰδοὺ ἠλίκον πῦρ ἠλίκην ὕλην ἀνάπτει·
 Mt 15,11.18.19; 6 καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας, ἡ γλῶσσα
 12,36.37. 6 καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὄλον
 τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως
 7 καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. πᾶσα γὰρ φύσις
 θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἑρπετῶν τε καὶ ἐναλίων

22 T συνεργεῖ | H αὐτου καὶ 26 K— γαρ 3,1.2 TW
 λημψόμεθα. ... ἀπαντες· 5.6 T ἀνάπτει ἡ γλῶσσα. πῦρ,
 ο κ. τ. ἀδικίας, (W πῦρ. ... ἀδικίας) 6 ἡ σπιλ. : T καὶ σπ.

23 φίλος : δουλός 24 ὁρατε τοινυν 25 οὕτως δε κ. |
 αγγ. : κατασκοπούς 26 τῶν ἔργων 3,2 δυναμενος
 3 ἴδε | εἰς τὸ στόμα | εἰς 2^ο : πρὸς 4 ὄπου αὐ
 5 ὡσαύτως | μεγαλαρχεῖ | ἠλίκον : ὀλίγον 6 ἀδικίας : +
 οὕτως (καὶ) | γενεσ. : + ἡμῶν

μαίνεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρώ-
 πῳ, τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δαμῖσαι δύναται 8 Ps 140,4.
 ἀκατάστατον κακόν, μεστή ἰοῦ θανα-
 τήρου. ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν κύριον καὶ 9 Gn 1,27.
 πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώ-
 πους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας· ἐκ τοῦ 10
 στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα.
 ἡ χροί, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. ἴ μῆτι 11
 πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βροῦει τὸ γλυκὺ καὶ
 πικρὸν; μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, σνκὴ ἐλαίας 12
 κοῖσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; οὔτε ἄλνκὸν γλυκὺ
 κοῖσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν 13 2,18.
 μῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα
 αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν 14 E 4,31.
 ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατα-
 κυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. οὐκ 15 1,5,17.
 πιν αὐτὴ ἢ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλὰ
 αἰγίος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. ὅπου γὰρ ζῆλος 16
 καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον
 ῥᾶγμα. ἢ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή 17
 πιν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, μεστή
 ἰέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, ἀνυπό-
 κριτος. καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπεί- 18 Is 32,17.
 ρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. Mt 5,9.

Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ 4 1 P 2,11.
 τεύθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομέ-
 νων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ 2
 ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε
 κλιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε. οὐκ ἔχετε

8 T δύναται δαμασαι 14 H ἐριθιαν | T κατακυχ.
 ἢς ἀληθ. καὶ ψευδ. 15 HW δαιμονιωδης· 16 H ἐριθια |
 και : W+ και 4,2 h φονευετε. 2 ουκ 2° : T pr και

8 ακατασχετον 9 κυριον : θεον 12 (ουτως) ουδεμα
 πηγη αλνκ. και γλ. 13 τις : ει τις vl — 14 δε : + αρα
 και ανυποκριτος 4,1 — ποθεν 2°

- 3 διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς
 I. 6,26. R 8,7. 4 ὑμῶν δαπανήσητε. μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι
 1 J 2,15. ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἐχθρὰ τοῦ θεοῦ ἐστίν; ὃς
 ἐὰν οὖν βουληθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς
 Ex 20,3,5. 5 τοῦ θεοῦ καθίσταται. ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ
 Mt 6,24. γραφὴ λέγει· πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα
 Prv 3,34. 6 ὃ κατῴκισεν ἐν ἡμῖν; μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν·
 Job 22,29. Mt 23,12. διὸ λέγει· ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, τα-
 1 P 5,5. 7 πεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν. ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ·
 E 6,12. 1 P 5,8,9. ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν·
 Zech 1,3. 8 ἔγγισατε τῷ θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν. καθαρῖσατε
 Is 1,16. χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἀγνίσατε καρδίας, δίψυχοι.
 9 τάλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ
 γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω καὶ ἡ χαρὰ
 1 P 5,8. 10 εἰς κατήφειαν. ταπεινώθητε ἐνώπιον κυρίου, καὶ
 11 ὑψώσει ὑμᾶς. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί.
 ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ ἢ κρίνων τὸν ἀδελφὸν
 αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον·
 εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου ἀλλὰ
 Mt 7,1. 12 κριτῆς. εἷς ἐστὶν ὁ νομοθέτης καὶ κριτῆς, ὁ
 R 2,1; 14,4. δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἶ, ὁ
 κρίνων τὸν πλησίον;
- Prv 27,1. 13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· σήμερον ἡ αὔριον πορευ-
 σόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ
 L 12,20. 14 ἐνιαυτὸν καὶ ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν· οἴ-

3 W δαπανησετε 3.4 T ,μοιχαλιδες. 4 T εστιν τω
 θεω 5 λεγει· ... ημιν; : h λεγει; ... ημιν; v1 λεγει; ...
 ημιν, (sic T) W λεγει — ... ημιν, 6 W χαριν — (1°) 8 HW
 εγγισει 9 T— και 2° | HW μεταστραφητω 10 W του κυριου
 12 εστιν ο : X εστιν W εστιν

4 μοιχοι και μοιχαλιδες | τ. κοσμου τουτου | εχθρα
 6 — διο ... χαριν 7 — δε 9 — και κλαυσ. 10 ταπ. :
 + ουν 11 η και | ουκ : ουκει 12 — ο 2° | — δε |
 ος κρινεις τον ετερον 13 η : και | ενιαυτ. : + ενα

τινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία [γὰρ] Ps 39,6.12.
 ἢ ζωῇ ὑμῶν; ἀτιμίς γάρ ἐστε ἢ πρὸς ὀλίγον φαι-
 νομένη, ἔπειτα καὶ ἀφανιζομένη· ἀντὶ τοῦ λέγειν 15 Act 18,21.
 ὑμᾶς· ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσομεν καὶ
 ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν 16
 ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη
 πονηρά ἐστιν. εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ 17 L 12,47.
 ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν. Ἄγε νῦν οἱ 5 L 6,24.
 πλοῦσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς τάλαι-
 πωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. ὁ πλοῦτος 2 Mt 6,19.
 ὑμῶν σέσηπεν, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα
 γέγονεν, ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, 3 Prv 16,27.
 καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται καὶ
 φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. ἔδησανρίσατε
 ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν 4 L v 19,18.
Dt 24,14.15.
Mt 3,5. Is 5,9.
Job 31,38—40.
 τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀφυστερη-
 μένος ἀφ' ὑμῶν κράζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάν-
 των εἰς τὰ ὠτα κυρίου σαβαὼθ εἰσελήλυθαν.
 ἐκουφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐδρέ- 5 L 16,19.25.
Jr 12,3.
 ψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. κατεδικά- 6 Prv 3,34 Lxx.
Hos 1,6 Lxx.
 σατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται
 ὑμῖν.

Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρου- 7
 σίας τοῦ κυρίου. ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν
 τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ
 ἕως λάβῃ πρόδιμον καὶ ὄψιμον. μακροθυμήσατε 8 H 10,25.
1 Th 2,16.
 καὶ ὑμεῖς, στηρίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ
 παρουσία τοῦ κυρίου ἤγγικεν. μὴ στενάζετε, 9

14 HW— το : h τα | αυριον· ... υμων; : KW αυριον ...
 υμων· | [γαρ] : hT—HW | h— γαρ | KW— η 2^ο 15 K
 θελη | , και ζησομεν : T και ζησομεν, 16 RW αλα-
 ζονειαις 5,3 υμων ως πυρ. (h·) εθ. : K υμων· ως πυρ
 εθ. 6 H δικαιον. | K υμιν; 7 W πρωϊμον

16 κατακαυχασθε 5,1 κλαυσονται 3 ως : pr ο ιος
 4 απεστερημενος 5 — και | εν : pr ως 7 ως 2^ο : +
 ου ει αν | λαβη : + υετον 8 μακροθ. : + ουν

- ἀδελφοί, κατ' ἀλλήλων ἵνα μὴ κριθῆτε· ἰδοὺ ὁ
 Mt 5,12. 10 κριτῆς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. ὑπόδειγμα λά-
 βετε, ἀδελφοί, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακρο-
 θυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν ἐν·τῷ ὄνό-
 Dn 12,12. 11 ματι κυρίου. ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομείναντας·
 P^s 108,8; 111,4. τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος κυρίου
 Job 1,21,22. εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ κύριος καὶ οἰκ-
 Mt 5,34—37. 12 τήρων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ
 ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε
 Ps 50,15. 13 τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσῃτε. Κακο-
 Kol 3,16. παθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις;
 Mc 6,13. 14 ψαλλέτω. ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω
 τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευ-
 ξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείφαντες ἐλαίῳ ἐν τῷ
 Mc 16,18. 15 ὀνόματι τοῦ κυρίου. καὶ ἡ εὐχή τῆς πίστεως
 σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος·
 κἂν ἁμαρτίας ἢ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.
 16 ἐξομολογεῖσθε οὖν ἀλλήλοις τὰς ἁμαρτίας, καὶ
 εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει
 1 Rg 17,1. 17 δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἥλιος ἄνθρωπος
 I. 4,25. ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο
 Act 14,15. τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς
 1 Rg 18,42. 18 ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύ-
 ξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωκεν ὕετον καὶ ἡ γῆ ἐβλά-
 G 6,1. 19 στησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί μου, εἰν
 τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπι-

9 T κατ ἀλλήλων, ἀδελφοί, 10 H κακοπαθίας;
 11 hW—ο 12 H τό Ναί εἰ τό Οὐ 13.14 W υμιν, ...
 τις, ... υμιν, 14 ἀλειψ. : R+ αυτον | H [του κυριου]
 16 KW προσευχεσθε | HW ιαθητε. 17 RW Ἥλιος
 18 KW υετον εδωκεν

9.10 ἀδελφ. : + μου 10 εχετε post μακροθ. pro λα-
 βετε | — εν 11 υπομεινοντας | πολυευσπλαγχνος | — ο
 κυριος 12 δε 2^ο : + ο λογος | εις υποκρισιον 15 προσευχη |
 αφεθησονται 16 — ονν | τα παραπτωματα 19 — μου |
 της : + οδου της

πρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας 20 Ps 51,16.
Prv 10,12.
1 P 4,8.
ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν
ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

ΙΟΥΔΑ

Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ 1 Mt 13,55.
Ἰακώβου, τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἠγαπημένοις καὶ
Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς. ἔλεος ὑμῖν 2
καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.

Ἄγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν 3 1 T 1,18.
ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀνάγκην
ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ
ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. παρεισέδου- 4 G 2,4.

σαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμ-
μένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ θεοῦ
ἡμῶν χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν
μόνον δεσπότην καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἀρνούμενοι. Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, 5 Nu 14,35.
1 K 10,5.
εἰδόμενος ἅπαξ πάντα, ὅτι κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας
ἀπόλεσεν, ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν 6 Gn 6. J 8,44.
ἐπαγγελίαν ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκη-
τήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις
ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα 7 Gn 19,4—25.
καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὁμοίον τρόπον

20 *κω* γινωσκετε (W,) | αὐτου 2^ο : [R] : *hW* post
θανατου

1 *h^s* fort εν θεω pro θεω ει Ἰησου pro εν Ἰησου 3 *TW*
σωτηριας, 4 *HW* παρεισεδουησαν | *W* κριμα ασεβεις,
5 ειδοντας : *W*+ υμας | κυριος : *h^s* Ἰησους ιι ο θεος
fort pro ο) 6 δεσμοις αιδιοις : *h^r*+ αγιων αγγελων

20 *fin* + αμην

1 ηγαπ. : ηγιασμενοι 2 ειρηνη : + εν κυριω 3 ημων :
ημων ει — 4 δεσπ. : + θεον 5 παντα : τουτο 6 τε :
δε | δεσμοις : + αλυτοις και

- τούτοις ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας, πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. Ὅμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μαιίνουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν· ἐπιτιμῆσαι σοι κύριος. οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασιν βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται.
- 11 οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καὶν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. Οὗτοι εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες συννευχοῦμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἀνυδροὶ ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δις ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα, κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἐαντῶν αἰσχύνας, ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. Ἐπροφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἑβδομος ἀπὸ Ἀδάμ Ἐνὼχ λέγων· ἴδου ἦλθεν κύριος ἐν ἁγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, ποιήσει κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗτοι εἰσιν γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν.

11 Η Καὶν 12 Τ σπιλάδες, | , αφοβως : ΤW αφοβως.
 13 h πλανητες | h— ο | h— του 15 σκληρων : Τ+
 λογων 16 ΤW γογγυσται μεμφ. | Η ωφελιας

8 κυριοτητας 12 — οι | αγαπ. : απαιταις εἰ ενωχιας
 15 π. τ. ασεβ. : πασαν ψυχην | — ασεβειας 16 εαντων

Ἑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν δημάτων 17
 τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔλεγον ὑμῖν· ἐπ’ ἐσχά- 18 ^{1 T 4,1.}
 του χρόνου ἔσονται ἐμπαϊκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ^{2 P 8,3.}
 ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. Οὗτοί 19 ^{1 K 2,14.}
 εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχον-
 τες. ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες ἑαυ- 20 ^{Kol 2,7.}
 τοὺς τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει, ἐν πνεύματι ἀγίῳ ^{1 Th 5,11.}
 προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε, 21
 προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον. καὶ οὗς μὲν ἐλέγχετε 22
 διακρινομένους, οὗς δὲ σώζετε ἐκ πυρὸς ὑρπά- 23 ^{Am 4,11.}
 ζοντες, οὗς δὲ ἐλεᾶτε ἐν φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ^{Zch 3,2 ss.}
 ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. ^{Je 5,19.20.}
^{Ap 3,4.}

Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταιστούς 24 ^{1 Th 5,23.}
 καὶ στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ^{Ph 1,10.}
 ἐν ἀγαλλιάσει, μόνῳ θεῷ σωτήρι ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ 25 ^{R 16,27.}
 Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν δόξα μεγαλωσύνη κρά- ^{1 T 1,17.}
 τος καὶ ἐξουσία πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν
 καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

18 χρόνον : TW pr του 20.21 W προσευχομενοι
 εαυτους 22 ελεγετε : HW ελεατε (h^b err. prim., fort
 ελεατε 1° interpol.) 23 HW— , ους δε 1° 24.25
 , μονω : W μονω,

[Ordo in HRTW : Je, 1.2 P, 1—3 J, Jd.]

18 νμν : + οτι | εν εσχατω | ελεουσται 21 τηρησω-
 μεν 22 διακρινομενοι 24 υμας : αυτους | ασπιλους |
 αμειπτους 25 μονω : + σοφω | — δια ... ημων |
 — προ ... αιωνος | — παντας | αιωνας : + των αιωνων

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

19. Dn 2,28.29. **1** Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, ὃς ἔμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδεν. Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.
8. Ex 3,14.15. **4** Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων **5** ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας [τῶν

1 H θεος δεῖξαι | αὐτον 1^ο : HW, | H Ἰωαννι 2 T ἴδεν (ἢ ἴδ- 4,1. 6,1.2.5.8.9.12. 7,1.2.9. 8,2.13. 9,1.17. 14,1.14. 15,1.2.5. 16,13. 19,19. 20,1.4) 3 T τον λογον 4 a : h των 5 h^r λουσанти | H [ημων] 6 H — και επ. ... αυτου, — | ημας : h ημιν | [των αιων.] : TW—H

2 — του θεου | fin + και ατινα εισι + και ατινα χρη γενεσθαι μετα ταυτα 3 προφ. : + ταυτης 4 απο 1^ο. + θεου | a : + εστιν 5 των 1^ο : pr εκ | εκ : απ 6 ποιησαντι | ημας : ημων | βασιλεις vl -ειον (και) | ιερατευμα

αίωνων] ἀμήν. Ἴδου ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, 7
καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἴτινες αὐ-
τὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναί, ἀμήν.

Dn 7,13.
Zch 12,10.
12,14.
J 19,37.
L 23,28,27.

Ἐγὼ εἰμι τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦ, λέγει κύριος ὁ 8
θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντο-
κράτωρ.

Ex 3,14. Is 41,4.
Am 4,18 Lxx.
4. 4,8; 21,6.

Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συνκοινω- 9
νός ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν
Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ
διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.
ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ 10 15.

ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος
ἰεγουσῆς· ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμ- 11
πον ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς
Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ
εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδελφίαν καὶ εἰς Λαοδι-
κιαν. Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις 12 20.

11 8.17. 2,8; 22,13.

ἐλάλει μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἐπτὰ
λυχνίας χρυσαῖς, καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν ὅμοιον 13
εἶδον ἄνθρωπον, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιε-
ζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσαῖν· ἡ δὲ 14

Ex 1,26; 8,2;
9,2,11 Lxx.
2,1. Dn 7,13.
Dn 10,5,6.

κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευ-
κόν, ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ
πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ ὡς 15
ἐν καμίνῳ πεπυρωμένης, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς
φωνὴ ὑδάτων πολλῶν, καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ 16

Dn 7,9; 10,6.
2,18; 19,13.

Ex 1,24; 43,2.
2,18.

Jud 5,81.
20. 2,1.
2,12,16; 19,15.

8 HR Ὠ Τ ω | Η κυριος, 9 την : Τ pr δια 10 hW
φωνην μεγ. οπισθεν (W οπισω) μου 11 T Σμύρναν |
R Φιλαδέλφειαν et Λαοδίκειαν 13 W εμμεσω (ii 2,1. 4,6.
5,6 bis 6,6. 22,2) | hRW νιω | T μασθοῖς W μαζοῖς
14 TW λευκον ως 15 h πεπυρωμενοι T -νω

7 μετὰ : επι | οφονται | ω : + αρχη και τελος
9 κοινανος | βασιλ. : pr εν τη | εν Χριστω (Ιησου) ul
Χριστου Ιησου 11 λεγουσης : + εγω ειμι το Α και το Ω
ο πρωτος και ο εσχατος και | Θυατειραν 12 και 1^ο : +
εκει 13 των : + επτα | ομοιωμα 16 εχων : ειχεν ul -

1,17—2,6. Αποκαλυψις Ιωαννου

αυτου αστερας επτα, και εκ του στοματος αυτου
 ρομφαία διστομος οξεια εκπορευομένη, και η οψις
 αυτου ως ο ηλιος φαινει εν τη δυνάμει αυτου.

Is 44,6; 48,12. 17 Και οτε ειδον αυτον, επεσα προς τους ποδας
 Dn 8,18; αυτου ως νεκρος· και εθηκεν την δεξιαν αυτου
 10,15-19. επ' εμε λεγων·

μη φοβου· εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος
 18 και ο ζων, και εγενομην νεκρος και ιδου ζων ειμι
 εις τους αιωνας των αιωνων, και εχω τας κλεις

Is 48,6 Lxx. 19 του θανατου και του ηδου. γραφον ουν α ειδες
 Dn 2,29.

Ml 2,7. 20 και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα. το
 μυστηριον των επτα αστερων ους ειδες επι της
 δεξιās μου, και τας επτα λυχνιας τας χρυσās·
 οι επτα αστερες αγγελιοι των επτα εκκλησιων ει-
 σιν, και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν.

1,18.16.20. 2 Τω αγγελω της εν Εφεσω εκκλησιας γραφον·

Ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν
 τη δεξιā αυτου, ο περιπατων εν μεσω των επτα

9.13.19. 2 λυχνιων των χρυσων· οίδα τα εργα σου και τον
 8,1.8.15. κόπον και την υπομονην σου, και οτι ου δυνα
 1 J 4,1. βαστασαι κακους, και επειρασας τους λεγοντας

εαντους αποστολους και ουκ εισιν, και ευρες αυ-
 3 τους ψευδεις· και υπομονην εχεις, και εβαστασας

4 δια το ονομα μου, και ου κεκοπιακες. αλλα
 εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην

16.22. 3,3.19. 5 αφηκες. μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκες, και
 μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον· ει δε
 μη, ερχομαι σοι και κινησω την λυχνιαν σου εκ

15. Ps 139,21. 6 του τοπου αυτης, εαν μη μετανοησης. αλλα

18 W ζων κ. εγ. νεκρος, | H — και εγ. ... αιωνων, —
 19 R α εισιν | TW γενεσθαι | fin HW.R.T. - 20 H
 επτα pro επτα επτα 2,1 της : H τω (it 8.18) | RW
 χρυσεων 4 W αλλ | W αφηκας 5 RW πεπτωκας

16 αστερες 17 επεθηκε 18 αιωνων : + αμην 19 — οστ
 20 ους : ων | εν τη δεξια 2,2 κοπον : + σου | — και 3
 8 [εβαπτισας] 6 εκπεπτωκας | σοι : + ταχυ

τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαιτῶν,
 ἃ κἀγὼ μισῶ. Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα 7
 λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ
 φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστίν ἐν τῷ παρα-
 θεῖσω τοῦ θεοῦ.

11.17.26.
 3,5.12.21.
 22,2. Gn 2,9;
 3,22.24.
 Ez 31,8 Lxx.
 I, 23,48.
 2 K 12,4.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρῃ ἐκκλησίας 8
 γράψον·

Is 44,6; 48,12.
 1,11.17.18.

Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο
 νεκρὸς καὶ ἐζήσεν· οἶδά σου τὴν θλίψιν καὶ τὴν 9
 πωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ, καὶ τὴν βλασφημίαν
 ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτούς, καὶ
 οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ. μὴ φοβοῦ 10
 ἃ μέλλεις πάσχειν. ἰδοὺ μέλλει βάλλειν ὁ διάβο-
 λος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ
 ἔξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι
 θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.
 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς 11
 ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἐκ τοῦ
 θανάτου τοῦ δευτέρου.

3,9. Jc 2,5.
 2 K 11,14.15.

Dn 1,12.14.
 Mt 10,28.
 3,11. 2 T 4,8.

11 20,14.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας 12
 γράψον·

1.16. Is 49,2.
 H 4,12.
 19,15.

Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστο-
 μον τὴν ὀξεῖαν· ἰοῖδα ποῦ κατοικεῖς· ὅπου ὁ 13
 θρόνος τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου,
 καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέ-
 ραις Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου, ὁ πιστὸς μου, ὃς
 ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ σατανᾶς κατοικεῖ.

13 13,2. 3,8.

7 W ἐκκλησιαις· (it 11) | θεου : h+ μου 8 T Ζμυρῃ
 10 μη : hT μηδεν | ἐξετε (et h) : H εχητε h vi εχετε
 11 R— εκ [9] 12 της : h^o error pro τω (it 3,1.7.14) 13 h^oT—
 και 3° | ημερ. : W+ αις : h^o+ [εν] αις et — ος (Αντιπας
 error pro Αντιπα) | T Αντειπας | μου, ο : TW μου ο |
 μου 4° : [H]

7 ταις : + επτα | — αυτω | εν μεσω του παραδεισου
 8 — ος 9 σου : + τα εργα και | — εκ 10 παθειν |
 ιδου : + δη | βαλειν | ημερας 12 — την οξειαν 13 οίδα :
 + τα εργα σου

- Nu 31,16; 25,1.2. Jd 11. 14 ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦν-
 τας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τῷ Βαλάκ
 βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν νιῶν Ἰσραήλ, φα-
 6. 15 γεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι. οὕτως ἔχεις καὶ
 σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Νικολαϊτῶν ὁμοίως.
 12. 1,16. 16 μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχὺ καὶ
 πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόμα-
 Ps 78,24. 17 τός μου. Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα
 Is 62,2; 65,15. 3,12. λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ
 τοῦ μάννα τοῦ κεκρομμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆ-
 φον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν
 γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.
 Dn 10,6. 18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας
 1,14,15. γράψον·
 Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς
 ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες
 19 αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ
 τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν
 καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσ-
 4. 14. 20 χατα πλείονα τῶν πρώτων. ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ
 1 Rg 16,31. 2 Rg 9,22. Nu 25,1.2. ὅτι ἀφείς τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἣ λέγουσα ἐαν-
 τὴν προφήτην, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἔμοῦς
 21 δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα· καὶ
 ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει
 22 μετανοῆσαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. ἰδοὺ βάλλω
 αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ'
 αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσου-
 Ps 7,10; 62,18. 23 σιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς· καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς
 Jr 11,20; 17,10. ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ· καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ

14 H αλλα | h— οτι 15 Νικολ. : TW pr των 16 T-
 ουν 17 T νικουντι 18 αυτου 1° : [H]—W | T φλο
 19 T— σου 2° 20 T αλλ | γυναικα : h+ σου 20 εαυτην
 T αυτην 22 W μετανοησωσιν | αυτης 2° : h αυτω

14 φαγειν : pr και 15 ομοιως : (vl +) ο μισω 17 αυτω
 + φαγειν | του 1° : pr εκ vl απο 20 σου : + πολ
 (πολλα) vl ολιγα 21 και ου : ει μεν 22 ιδου : + ερ

ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐραυνῶν νεφροῦς καὶ
καρδίας, καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα
ὑμῶν. ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατεί- 24
ροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες
οὐκ ἔγνωσαν τὰ βιβλία τοῦ σατανᾶ, ὡς λέγουσιν·
οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος· ἰπλὴν ὃ ἔχετε 25 8,11.
κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἤξω. Καὶ ὁ νικῶν καὶ 26 Ps 2,8.
ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ
ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν 27 12,5.
βάβδω σιδηρᾶ, ὡς τὰ σκεῆτα τὰ κεραμικὰ συντρι-
βεται, ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρὸς μου, 28 Ps 2,8,9.
καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωΐνον. Ὁ ἔχων 29 3,6.13.22.
οὗς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.
Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας 3 5,6. 1,16.
γράψον·

Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἐπτὰ πνεύματα τοῦ
θεοῦ καὶ τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας· οἶδά σου τὰ ἔργα,
ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ. γίνου 2 19. Ez 34,4.
γρηγορῶν, καὶ στήρισον τὰ λοιπὰ ἃ ἐμελλόν ἀπο-
θανεῖν· οὐ γὰρ εὐρηκά σου [τὰ] ἔργα πεπληρω-
μένα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου· μνημόνευε οὖν πῶς 3 1 Th 5,2.
εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει καὶ μετανόησον.
ἂν οὖν μὴ γρηγορήσης, ἤξω ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ
μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἤξω ἐπὶ σέ. ἀλλὰ ἔχεις 4 Jd 23.
ὀλίγα ὀνόματα ἐν Σάρδεσιν ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ
ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν
λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν. Ὁ νικῶν οὕτως περι- 5 Ex 32,32.33.
βαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξαλειψω
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμο-
λογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου
Ps 69,29
4,4; 6,11; 7,9.13.
Ph 4,3.
Mt 10,82.

28 W προΐνον 3,2 [τα] hT—HW 3 hT γνωση

23 νμων : αυτου 24 τοις 1^ο : και | βαλω 25 αν
ηξω : ανοιξω 27 συντριβησεται 3,1 οτι 2^ο : και
2 τηρησον... α εμελλες αποβαλλειν | — μου 3 — ουν |
— και ηκ. κ. τηρει | γρηγ. : μετανοησης | κλεπτῃς : +
ει οε 4 α : οι 5 ουτως : ουτος

6 καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. Ὁ ἔχων ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις

Is 22,22.
Job 12,14.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφίᾳ ἐκκλησίας γράψον·

Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων κλεῖν Δαυεὶδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει,

1 K 16,9.

8 κλειῶν καὶ οὐδεὶς ἀνοίξει· οἶδά σου τὰ ἔργα ἰδοῦ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἠνεφωμένην, οὐδεὶς δύναται κλείσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἐξ ἡμῶν δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ

2,9.

Is 60,14; 40,23;
45,14; 66,23;
43,4.

9 ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. ἰδοῦ διδῶ ἐκ τῆς σὺν γωγῆς τοῦ σατανᾶ, τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοῦ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἦ

13,10. H 10,36.
L 21,19.
2 T 2,12.

10 πησά σε. ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομοίμου, κάγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς

1,3; 2,5. 2,10.

11 ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λά

Ex 48,35.
Is 62,2; 65,15.
G 2,9.
14,1; 22,4.
21,2. 19,12.

12 τὸν στέφανόν σου. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στέφανον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐκ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ ἣ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου

13 τὸ καινόν. Ὁ ἔχων οὕς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Ps 89,38.
Prv 8,22.
1,5. J 1,8.
Kol 1,15.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικίᾳ ἐκκλησίας γράψον·

7 R Φιλαδελφεία | ὁ ἅγιος, (T—) ὁ ἀληθ. : ὁ ἀληθινός, ὁ ἅγιος | κλεῖν : hT+ του | κλειῶν : h κλειῶν ἀνοίξει : HW ἀνοίγει 8 H ἔργα, — ἰδοῦ... αὐτήν. 9 H ψεύδονται, — 10 W ἐρχεσθαι, ... ὅλης π. 14 Λαοδικεία

7 Δαυεὶδ : ἀδου 9 διδῶμι v1 δέδωκα | γνά 11 ἐρχ. : pr ἰδου 12 — μου 1^ο 5^ο | ἐκ : ἀπο

Αποκαλυψις Ιωαννου 3,15—4,2.

Τάδε λέγει ὁ ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ· οἶδά σου 15 2,2. R 12,11.
 τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός. ὀφείλον
 ψυχρὸς ἢς ἢ ζεστός. οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ 16
 οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμίσησαι ἐκ τοῦ
 στόματός μου. ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ 17 Hos 12,9.
 πεπλούτηκα καὶ οὐδὲν χρεῖαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας 1 K 3,18; 4,8.
 ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεινός καὶ πτωχός
 καὶ τυφλός καὶ γυμνός, συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι 18 1 P 1,7. Is 55,1.
 χρυσίον ἕμισθον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα 10,15.
 πλουτήσῃς, καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ
 μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου, καὶ
 κολύριον ἐγχεῖσαι τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἵνα βλέ- Prv 3,12.
 πῆς. ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω. 19 1 K 11,32.
 ἤλπιε οὖν καὶ μετανόησον. Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν H 12,6.
 θύραν καὶ κρούω· εἰάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς J 14,28.
 μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς
 αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ'
 ἐμοῦ. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ 21 Mt 10,28.
 ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα
 μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. Ὁ 22
 ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
 κλησίαις.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεφγμένη 4 Ex 19,16.24.
 ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἤκουσα Dn 2,29.
 ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων· ἀνάβα 1,10. 19.
 ἕδε, καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.
 Ἐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ θρόνος 2 1,10.
 ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον καθή- Ez 1,26; 10,1.
 Is 6,1. Ps 47,9.

14 ἀληθινός : H pr [ο] 17 H ελεινος h ο ελεινος
 18 HW κολουριον | T ἐγχεσαι 20 θυραν 2° : hT+ και
 4,12 H γενεσθαι. μετα ταυτα ευθεως

16 και ουτε : ου 17 — οτι 2° | ουθενος 19 ζηλω-
 στον 4,1 λαλουσαν | λεγουσα 2 και ευθεως | επι του
 θρονου

4,3—10. Αποκαλυψις Ιωαννου

- Ex 1,26—28. 3 μενος, και ο καθήμενος ὁμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι και σαρδίῳ, και ἴρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου
- Is 24,28. 4 ὁμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ. και κυκλόθεν τοῦ
3,4; 5,10. θρόνου θρόνοι εἴκοσι τέσσαρες, και ἐπὶ τοὺς θρόνους εἴκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους καθήμενους περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, και
- Ex 19,16. 5 ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. και
Ex 1,13. ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἄστραπαι και φωταὶ
8,5; 11,19; και βρονταί· και ἐπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι
16,18. ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἃ εἰσὶν τὰ ἐπτὰ πνεύματα
1,4. Zch 4,2. τοῦ θεοῦ· και ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα θαλίγη ὁμοία κρυστάλλῳ· και ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου και κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὄφ-
- Ex 1,5.18.22.26; 6 θαλμῶν ἔμπροσθεν και ὀπισθεν. και τὸ ζῶον τὸ
10,1. Is 6,1. πρῶτον ὁμοιον λέοντι, και τὸ δεύτερον ζῶον ὁμοιον μύσχω, και τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, και τὸ τέταρτον ζῶον ὁμοιον ἀετῇ
- Ex 1,10; 10,14. 7 πετομένῳ. και τὰ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἐν αὐτῶν ἔχον ἀνὰ πτέρυγας ἕξ, κυκλόθεν και ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν· και ἀνάπαισιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας και νυκτὸς λέγοντες·
- Is 6,2,3; 41,4. 8 ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκρά-
Ex 1,18; 10,12. τωρ, ὁ ἦν και ὁ ὢν και ὁ ἐρχόμενος.
Am 4,18 Lxx. 9 Και ὅταν δώσουσιν τὰ ζῶα δόξαν και τιμὴν και
Ex 3,14. εὐχαριστίαν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ τῷ ζῶντι
- Is 6,1. Ps 47,9. 9 5,14. 10 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, πεσοῦνται οἱ εἴκοσι
Dn 4,31; 6,26; 12,7. τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου, και προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς

4 θρόνοι : hTW θρόνους | τέσσαρες : TW τεσσαρας |
 K — εν 5 εἰσιν : W εστιν 6 T ενπροσθεν 7 h εχον
 8 W εχον 9 K επι του θρονου

3 και ο καθημ. : + ην υι — 4 — και I^o | θρονους :
 + (ειδον) τους 5 α : αι | — τα 6 — ως 7 (ως)
 ανθρωπος 8 εχον | εσωθεν : pr εξωθεν και | αγιος :
 novies 9 δω(σω)σιν

ωνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους
 τῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·
 ἄξιός εἰ, ὁ κύριος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν 11
 τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν,
 ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημα
 σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθήμενου ἐπὶ 5
 τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὀπισ-
 θον, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ. καὶ εἶδον 2
 ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρῦσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· τίς
 ἄξιός ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας
 αὐτοῦ; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ 3
 ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ
 βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. καὶ [ἐγὼ] ἔκλαιον 4
 πολύ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιός εὐρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον
 οὔτε βλέπειν αὐτό. καὶ εἰς ἓκ τῶν πρεσβυτέρων 5
 ἔειπεν μοι· μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ
 τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαυεὶδ, ἀνοῖξαι τὸ
 βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. Καὶ 6
 εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων
 ἄγγελων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἄρνιον ἑστη-
 κός ὡς ἐσφαγμένον, ἔχων κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλ-
 μούς ἑπτὰ, οἳ εἰσιν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ
 ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ἦλθεν καὶ 7
 ἔληψεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ
 θρόνου. Καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα 8
 ἄγγελα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν
 ἐνώπιον τοῦ ἄρνιου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ
 ψάλλας χρυσαῆς γεμούσας θυμιαμάτων, αἱ εἰσιν

Is 6,1; 29,11.
 Ps 47,9.
 4,2. Ez 2,9.10.

Gn 49,9.10.
 Is 11,1.10.
 22,16.

Is 53,7.
 J 1,29.36.
 4,5. Zch 4,10.

Is 6,1. Ps 47,9.

Ps 141,2.
 14,2; 15,2;
 8,3.4.

5,3 R ἠδύνατο | οὐδε bis : hT ουτε 4 [εγω] : R—TW
 hT εστηκός | H τα [επτα] πν. | hT απεσταλμενα
 αι : hT α

10 βαλλουσιν 11 ἦσαν : εισιν 5,1 οπισθεν : εξωθεν
 ανοιξαι : + και αναγνωναι 5 τας : pr λυσαι 6 ειδον :
 (και) ιδου 7 ειληφ. : + το βιβλιον 8 κιθαρας

Ps 33,3; 144,9. 9 **αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων. καὶ ἄδουσιν ᾠδὴν και-
νὴν λέγοντες·**

ἄξιός εἰ λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς
σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάργης καὶ ἠγόρασας
τῷ θεῷ ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ
γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, καὶ ἐποίησας
αὐτούς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς,
καὶ βασιλεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Ex 19,6. 10
Is 61,6.
1,6; 20,6; 22,5.

1 Rg 22,19. 11 **καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα [ὡς] φωνὴν ἀγγέλων πολ-
λῶν κύκλω τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζῶων καὶ τῶν
προσεβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες**

Is 53,7. 12 **μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, λέγοντες φωνῇ
1 Chr 29,11. 1
Ph 2,9,10. μεγάλη·**

ἄξιόν ἐστὶν τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν
τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ
ἰσχὸν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

Is 6,1. Ps 47,9. 13 **καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης
[ἐστίν], καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας·**

τῷ καθήμενῷ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἁρνίῳ
ἢ εὐλογία καὶ ἢ τιμὴ καὶ ἢ δόξα καὶ τὸ
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

4,10; 19,4. 14 **καὶ τὰ τέσσερα ζῶα ἔλεγον· ἀμήν, καὶ οἱ προσε-
βύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.**

5,1.2. 4,6; 6
5,6.8. **6 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἁρνίον μίαν ἐκ τῶν
ἐπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἐνός ἐκ τῶν τεσσάρων**

Zch 1,8; 6,1—3. 2 **ζῶων λέγοντος ὡς φωνὴ βροντῆς· ἔρχου. καὶ εἶδον,
καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐ-
τὸν ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ**

10 TW βασιλευσουσιν 11 [ὡς] : hT—HW 12 hTW
αξιος 13 [εστιν] : W—T | ηκουσα : T pr και | h λε-
γοντα | H επι του θρονου 6,1 H φωνη

9 τω θεω : (vl pr) ημας 10 αυτους : ημας | βασιλεις
13 παντα, : , παντας 14 λεγοντα το αμ. | οι : + εικοσι
τεσσαρες | fin + ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων
6,1 στε : οτι | ερχου : + (και) ιδε (it 3.5.7)

ἐξῆλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ. Καὶ ὅτε ἦνοι- 3 4,7.
 ξεν τὴν σφραγίδα τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευ-
 τέρου ζῶου λέγοντος· ἔρχου. καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος 4
 ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη
 αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλ-
 λήλους σφάξουσιν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα με-
 γάλη. Καὶ ὅτε ἦνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν 5 4,7.
 τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζῶου λέγοντος· ἔρχου.
 καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθή-
 μενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
 καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων 6
 ζῶων λέγουσαν· χοίριξ σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς
 χοίρικες κριθῶν δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν
 οἶνον μὴ ἀδικήσῃς. Καὶ ὅτε ἦνοιξεν τὴν σφρα- 7 4,7.
 γίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου
 ζῶου λέγοντος· ἔρχου. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος 8
 ἄλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα
 αὐτῷ [ὁ] θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἠκολούθει μετ'
 αὐτοῦ, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρ-
 τον τῆς γῆς, ὑποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ
 καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.
 Καὶ ὅτε ἦνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον 9 8,5; 14,18; 16,7.
 ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγ-
 μένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρ-
 τυρίαν ἣν εἶχον. καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλη λέ- 10
 γοντες· ἕως πότε, ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθι-
 νός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν
 κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ 11 8,4,5; 7,9.18.14.
 ἀπολὴ λευκή, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσων-
 ται ἔτι χρόνον μικρόν, ἕως πληρώσωσιν καὶ οἱ

Hos 13,14.
 Ez 5,12; 14,21;
 20,5; 33,27;
 34,28.
 Jr 15,3.

Zech 1,12.
 Ps 79,5.10.
 Dt 32,43.
 18,10. Gn 4,10.
 2 Rg 9,7.
 Hos 4,1.
 3,4.5; 7,9.18.14.
 Mt 28,32.

4 αυτω 1° : [H] | H [εκ] 6 κριθων : W+ του
 8 αυτου 1° : [H] | [o] : W-T 9 W- δια 2° 11 H
 αναπαυσονται | XW πληρωθωσιν

2 νικων ινα ν. 8 ακολουθει αυτω | αυτοις : αυτω
 9 μαρτυρ. : + του αρμιου 10 εκ : απο 11 ετι post
 ιρονον vl —

- σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλ-
 λοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί. Καὶ εἶδον
 ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμός
 μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκ-
 κος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὄλη ἐγένετο ὡς αἷμα,
 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν,
 ὡς συκὴ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου
 μεγάλου σειομένη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς
 βιβλίον ἐλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ
 τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. καὶ οἱ βασιλεῖς
 τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ
 πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύ-
 θερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς
 τὰς πέτρας τῶν ὄρεων, καὶ λέγουσιν τοῖς ὄρεσιν
 καὶ ταῖς πέτραις· πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε
 ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρό-
 νου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου, ὅτι ἤλθεν ἡ
 ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτῶν, καὶ τίς δύναται
 σταθῆναι;
 7 [Καὶ] μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶ-
 τας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας
 τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ
 ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε
 ἐπὶ πᾶν δένδρον. καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαί-
 νοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ
 ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν
 ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ
 τὴν θάλασσαν, λέγων· μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε
 τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρι σφραγίσωμεν
 τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων

12 T μελας εγενετο 13 T βαλλουσα 14 h ελισσο-
 μενος 16 HW πεσατε | T ἐπι τω θρονω 17 αυτων :
 W αυτου 7,1 [και] : hT—HW | παν : [h]RW τι 2 hW
 ανατολων | hW εκραξεν 3 μητε 10 : hW και

12 σεισμος : pr ιδου | — ολη 15 ελευθ. : pr πας
 7,1 μετα ταυτα | — της γης 20 | ἐπι δενδρον 2 — αυτος

αυτῶν. Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισ- 4 14,1,3.
μένων, ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ·

ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, 5

ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, 6

ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, 7

ἐκ φυλῆς Λευεὶ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Ἰσσαχάρ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες, 8

ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Βενιαμὲν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισ-
μένοι.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθ- 9 8,11.

μήσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνου

καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον

τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλη-

μένοις στολᾶς λευκάς, καὶ φοῖνικες ἐν ταῖς χει-

ρῶσιν αὐτῶν· καὶ κράζουσιν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· 10 Is 6,1. Ps 47,9.
12,10.

ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ

τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ.

καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ 11 5,11. 11,16.

θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων

ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ

πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, λέ- 12 5,12.

γοντες·

ἀμήν, ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ

ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ

6 HW Νεφθαλιμ 7 RW Λευὶ | T Ἰσαάχαρ 8 W

Βενιαμὲν 9 W εἶδον ὄχλον πολὺν — καὶ αἰ. α. ο. ἐδύνατο —

| W εστῶτας | T φοῖνικας 11 H ἰστηκεισαν

4 ἐσφραγισμένων (2^ο)

5—8 δώδεκα : ιβ'

7 Ἰσαχάρ

9 — αὐτὸν 10 ἐκράζον

ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

- 13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι· οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς τίνες εἰσὶν καὶ πόθεν ἤλθον; καὶ εἶρηκα αὐτῷ· κύριέ μου, σὺ οἶδας. καὶ εἶπέν μοι· οὗτοι εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτάς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου. διὰ τοῦτο εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ το. θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέση ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα,
- 14 λευκάς τίνες εἰσὶν καὶ πόθεν ἤλθον; καὶ εἶρηκα αὐτῷ· κύριέ μου, σὺ οἶδας. καὶ εἶπέν μοι· οὗτοι εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτάς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου. διὰ τοῦτο εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ το. θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέση ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα,
- 15 αὐτάς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου. διὰ τοῦτο εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ το. θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέση ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα,
- 16 τοὺς. οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέση ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα,
- 17 ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτοὺς καὶ ὀδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
- 8 Καὶ ὅταν ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμην, 2 ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμίωρον. καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἤλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσει ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν
- 3 σιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἤλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσει ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν
- 4 τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐ-

12 αμην 2^ο : [H] 8,1 W ημιωριον 2 h εδοθη
3 του θυσιαστηριου : hW το θ-ηριον

13 — εισιν 14 ειρηκα : ειπον | — μου | [επλατυναν]
16 — ετι bis | ουδ ου μη 17 ποιμανει ει οδηγει | ζωσας |
εκ : απο 8,1 στε 3 δωση

τὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βροταὶ καὶ φωναὶ καὶ ὕστραπαὶ καὶ σεισμός. Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι 6 οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν αὐτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν.

Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένετο χάλαζα 7 καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν· 8 καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν 9 ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν.

Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 10 ἄστηρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται 11 ὁ Ἄψινθος.

καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων ὅτι ἐπικράνθησαν. Καὶ ὁ τέ- 12

ταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἀετοῦ πετομένου 13 ἐν μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· οὐαὶ

Ex 38,22.
Joel 2,3.
Ex 9,23-26.

Jr 51,25.
Ex 7,20,21.

Is 14,12.
Dn 8,10.

6,12. Ex 10,21.

14,6. 9,12;
11,14; 12,12.

5 hW βρ. κ. αστρ. κ. φωναὶ 6 H αὐτοὺς W εαυτοὺς
7 T μεμιγμενον 13 αετου : h^r αγγελου | ουαι 1° 2° :
H Ουαὶ οὐαὶ

7 πρωτος : + αγγελος 8 - πυρι 9 τριτον 1° : +
μερος | - των εν τη θαλ. | ψυχην 11 - ο | εις
αψινθιον 12 φαινη εἰ φανῆ 13 αετου : pr ως | λεγ. :
+ τρις

οὐαὶ οὐαὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

- 8,10. 20,1. **9** Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου. καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἐνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίρον μεγάλης, καὶ ἐσκοτώθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄηρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἄκριδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσουσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν γλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσιν τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων. καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσονται μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὕρῃσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν καὶ φεύγει ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν. καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἠτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὁμοιοὶ χρυσοῦ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων, καὶ εἶχαν τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν. καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν, καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἵππων πολ-

13 h τοις κατοικοῦσιν 9,3.4 αὐταῖς : TW αὐτοῖς
4 W ἀδικήσωσιν 5 hTW αὐτοῖς 6 hW εὐρωσιν 7 ὁμοια :
hTW ὁμοιοι 8 W εἶχον 9 H εἶχαν

9,2 — καὶ ... ἀβύσσου | μεγάλης : (vl +) καιομένης |
ἐσκοισθη | — εκ τ. κ. τ. φρεατος 4 ανθρ. : + μονους |
— του θεου 5 [πεντε : εξ] 6 φευζεται 7 στεφ. χρυσο

λῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. καὶ ἔχουσιν οὐράς 10 19.
 ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς
 αὐτῶν ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώ-
 πους μῆνας πέντε. ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν βασιλέα 11 1.
 τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου, ὄνομα αὐτῷ Ἐβραϊστὶ
 Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολ-
 λῶν. Ἡ Οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχεται 12 8,13; 11,14.
 ἔτι δύο Οὐαὶ μετὰ ταῦτα.
 Καὶ ὁ ἔκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἤκουσα 13 8,3. Ex 30,1—3.
 φωνὴν μίαν ἐκ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου
 τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, λέγοντα τῷ 14 Gn 15,18.
 ἔκτῳ ἀγγέλῳ, ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα· λῦσον τοὺς Dt 1,7. Ios 1,4.
 τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ πο- 16,12.
 ταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσ- 15 8,7—12.
 σσερες ἄγγελοι οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ
 ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνω-
 σαι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. καὶ ὁ ἀριθμὸς 16
 τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππικοῦ δισμυριάδες μυ-
 ριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. καὶ οὕτως 17
 ἔδωκε τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὀράσει καὶ τοὺς καθη-
 μένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ
 θάκηνθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν
 ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομά-
 των αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.
 ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ 18
 τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρός καὶ τοῦ
 καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν
 στομάτων αὐτῶν. ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν 19
 τῷ στόματι αὐτῶν ἐστίν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐ-
 τῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὁμοίαι ὄφεσιν, ἔχουσαι

10 ὁμοίας (h⁸ proδ ειτ. pro ὁμοια) : h ὁμοιοις 11 ὄνομα :
 T pr ω 13 των : TW+ τεσσαρων 16 H δις μυριαδες

10 η εξ. αυτ. : εξουσιαν εχουσιν 11 — τον 12.13 ουαι.
 μετα ταυτα (και) ο 15 — και ημερ. 16 ιππου | δυο μυ-
 ριαδων μυριαδας vl μυριαδες μυριαδων

9,20—10,7. Αποκαλυψις Ιωαννου

- Is 2,8,20; 17,8. 20 κεφαλᾶς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν. καὶ οἱ λοιποὶ
Dn 5,4,23.
Ps 115,4; 135,15. τῶν ἀνθρώπων, οἳ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς
16,9,11,21. πληγαῖς ταύταις, οὐδὲ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων
1 K 10,20. τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσουσιν τὰ
2 Rg 9,22. 21 καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ
5,2. 4,3. τῶν φαρμακιῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐ-
5,1. 10 τῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν. Καὶ εἶδον
Jr 25,30. ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐ-
Hos 11,10. ρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ ἱρις ἐπὶ
Am 1,2. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς
Dn 8,26; 12,4,9. 2 καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἠνεωγ-
Dt 32,40. 3 καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκᾶται.
Gn 14,19,22. καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς
Neh 9,6. 4 ἑαυτῶν φωνάς. Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρον-
Ex 20,11. ταί, ἤμελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ
Ps 148,8. οὐρανοῦ λέγουσαν· σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ
0,11. Dn 12,7. 5 βρονταί, καὶ μὴ αὐτὰ γράψης. Καὶ ὁ ἄγγελος,
Am 3,7. 6 ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς
Dn 9,6,10. γῆς, ἤρην τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν εἰς τὸν οὐ-
Zch 1,8. 7 ρανόν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας
11,15. 17,17. τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν
Act 3,21. αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασ-
 σαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, ἄλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου.

20 ουδε : \mathcal{K} ου η ουτε vl text 21 \mathcal{K} φαρμάκων R
 -ακειῶν 10,4 TW εμελλον 6 H [και τ. θαλ. κ. τα εν
 αυτη] | εσται : \mathcal{K} .

20 — και τα χαλκα 10,1 — αλλον | — η | τη
 κεφαλῆς 3 — αι 4 οτε : οσα | μη αυτα : μετα ταυτα
 5 — την δεξιαν 6 — και τα εν αυτη 1^ο

Αποκαλυψις Ιωαννου 10,8—11,5.

όταν μέλλη σαλπίζειν, και ἐτελέσθη τὸ μυστήριον
 τοῦ θεοῦ, ὡς ἐδηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους
 τοὺς προφήτας. Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ 8 4. 2.
 οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσαν μετ' ἐμοῦ και λέγου-
 σαν· ὕπαγε λάβε τὸ βιβλίον τὸ ἠνεφωμένον ἐν τῇ
 χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης
 και ἐπὶ τῆς γῆς. και ἀπῆλθα πρὸς τὸν ἄγγελον, 9 Ex 2,8; 3,1-3.
 λέγων αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλαρίδιον. και λέγει
 μοι· λάβε και κατάφαγε αὐτό, και πικρανεῖ σου
 τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ
 ὡς μέλι. και ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς 10
 τοῦ ἀγγέλου και κατέφαγον αὐτό, και ἦν ἐν τῷ
 στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· και ὄτε ἔφαγον αὐτό,
 ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. και λέγουσίν μοι· δεῖ 11 Jr 1,10; 25,30.
 σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς και ἔθνεσιν και
 γλώσσαις και βασιλεῦσιν πολλοῖς. Καὶ ἐδόθη 11 Ex 40,8.
 μοι κάλαμος ὁμοιος ῥάβδῳ, λέγων· ἔγειρε και
 μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ και τὸ θυσιαστήριον
 και τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. και τὴν αὐλὴν 2 Zch 12,3 Lxx.
 τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξωθεν και μὴ αὐ-
 τὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν, και τὴν πόλιν
 τὴν ἁγίαν πατήσουσιν μῆνας τεσσεράκοντα δύο.
 και δώσω τοῖς ὄυσιν μάρτυσίν μου, και προφητεῦ- 3 2.
 σουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα περι-
 βεβλημένοι σάκκους. Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι 4 Zch 4,3.11-14.
 και αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς
 γῆς ἐστῶτες. και εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, 5 2 Rg 1,10.
 πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν και κατ-
 εσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· και εἴ τις θελήσῃ
 2 Sm 22,9.
 Jr 5,14.

7 σαλπίζειν : h· 8 T βιβλαριδιον 9 W απηλθον
 11,2 εξωθεν 2° : W εξω | δυο : [H]W pr και 8 H
 περιβεβλημενους h^a -νοι fort pro -νοις 4 αι 3° : [H]
 5 θεληση : h θελει vl θελησει

7 τους δουλους αυτου 8 λαουσα ει λεγουσα 9 δος
 10 επικρ. : εγεμισθη 11,1 ραβδω : + και ο αγγελος ειστηκει
 2 εξωθεν 1° : εσωθεν

- αυτους ἀδικῆσαι, οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.
- 1 Rg 17,1. 6 οὗτοι ἔχουσιν τὴν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν,
Ex 7,17.19.20. ἵνα μὴ ὑετὸς βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας
1 Sm 4,8. αὐτῶν, καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων
στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν γῆν ἐν
- Dn 7,8.7.21. 7 πάσῃ πληγῇ ὅσάκις ἐὰν θελήσωσιν. καὶ ὅταν τε-
13,1,7; 17,8. λέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ
ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πό-
λεμον καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.
- 16,19. Is 1,9.10. 8 καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πό-
L 13,34. λεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς
Σύδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν
9 ἑσταυρώθη. καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυ-
λῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνῶν τὸ πτώμα αὐτῶν
ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν
- Ps 105,38. 10 οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνήμα. καὶ οἱ κατοι-
κοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ
εὐφραίνονται, καὶ δῶρα πέμπουσιν ἀλλήλοις, ὅτι
οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ μετὰ [τὰς] τρεῖς ἡμέ-
Ez 37,5.10. 11 ρας καὶ ἡμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσῆλθεν
Gn 15,12. [ἐν] αὐτοῖς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν,
καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας
- 2 Rg 2,11. 12 αὐτούς. καὶ ἤκουσαν φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ λεγούσης αὐτοῖς· ἀνάβατε ὧδε· καὶ ἀνέβη-
σαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν
- Ez 38,19.20. 13 αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
Dn 2,20. ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως
ἔπεσεν, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα
ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι

6 T— την 1^ο 10 T πεμποουσιν 11 [τας] : RW—T |
[εν] : TW 12 hW φωνην μεγαλην ... λεγουσαν | W— αυτοις

7 το θηριον : + το τεταρτον | — και νικησει ... αποκτι-
αυτους 8 τα πτωματα αυτ. εασει 9 βλεπουσιν #
αφησουσιν | μνηματα 10 χαρησονται 11 εισηλθ. εις
αυτους 12 ηκουσα | αναβητε 13 ωρα : ημερα

Αποκαλυψις Ιωάννου 11,14—12,2.

ἐγένοντο καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.
 Ἡ Οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἡ Οὐαὶ ἡ τρίτη 14 15. 9,12. 12,12.
 ἔρχεται ταχὺ. Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἔσάλ- 15 Dn 2,44;
 πισεν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, 7,14,27.
 λέγοντες· Zch 14,9.
 Ex 15,18.
 Ob 21.
 Pn 2,2; 10,16;
 22,29.

ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου
 ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
 καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ ἐνώπιον 16 4,4,10. 7,11.
 τοῦ θεοῦ κάθηνται ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν,
 ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν
 τῷ θεῷ, λέγοντες·

εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκρά-
 τωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὅτι εἴληφας τὴν δύνα-
 μίν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας· καὶ
 τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἤλθεν ἡ ὀργή σου
 καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι
 τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις
 καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά
 σου, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ
 διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.

καὶ ἠνοιγῆ ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ 19 1 Rg 8,1,6.
 ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ 2 Chr 5,7.
 αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ 10 Ex 9,24; 19,16.
 βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη. 15,5. 4,5.

Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ 12
 περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω
 τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
 στέφανος ἀστέρων δώδεκα, καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, 2 Is 66,7.
 Mch 4,10.

16 οἱ... καθηνται : HW οἱ (H [οι])... καθήμενοι T
 οἱ... οἱ καθηνται 17 οτι : hT pr και | H ειληφες
 18 TW τοις μικροῖς κ. τοις μεγαλοῖς

15 fin + αμην 17 ην : + και ο ερχομενος 18 αγιοις
 τοις φοβ. | διαφθειραντας 19 - ο 2ο | - και σεισμος

9. Dn 7,7. 3 και κράζει ὠδίνουσα και βασανιζομένη τεκεῖν. και ὠφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, και ἰδοὺ δράκων πυρρός μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ και κέρατα δέκα και ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ
- Dn 8,10. 4 διαδήματα, και ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, και ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. και ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκη τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη. και ἔτεκεν υἱόν, ἄρσεν, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· και ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεὸν και
- Is 66,7. 5 πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. και ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέψωσιν αὐτὴν ἡμέρας
- 19,15. Ps 2,9. 6 χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα. Και ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ και οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος. και ὁ
- Mt 2,18. 11,2,3. 7 δράκων ἐπολέμησεν και οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, και οὐκ ἴσχυσαν, οὐδὲ τόπος εὗρέθη αὐτῶν ἐτι ἐν
- Dn 10,13,21; 12,1. 8 τῷ οὐρανῷ. και ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφτις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος και ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, και οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
- L 10,18. 9 ἐβλήθησαν. και ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν·
- J 12,31. 10 ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία και ἡ δύναμις και ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν και ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας και νυκτός.
- Gn 3,1,14. 11,15. Job 1,11. Zch 3,1. L 22,31.

ἀρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία και ἡ δύναμις και ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν και ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας και νυκτός.

2 h— και (2^ο) 3 JW μεγας πυρρος 4 H ἔστηκεν
5 TW υἱόν α. | W αρσενα 6 hT τρεφουσιν 7 T— του
1^ο 8 JW ισχυσεν 9 H και Ο Σατ. | Η ολην, —

2 εκραζεν vl -ξεν 3 πυρος 5 αρσενα | — εν |
ηρπαγη 6 — εκει | εκτρεφουσιν 8 ισχυνον | ουδε : ουτε |
αυτων : αυτοις vl αυτω 10 κατηγορος τ.

καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ
 ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐ-
 τῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν
 ἄχρι θανάτου. διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐ-
 ρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τὴν
 γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβο-
 λος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς
 ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

11 R 8,87.
17. 7,14.

12 Is 44,28; 49,13.

Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, 13
 ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκεν τὸν ἄρσενά. καὶ 14
 ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ αἱ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ
 τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν
 τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ και-
 ροῦ καὶ ἥμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφραως.
 καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφρις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω 15
 τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν πο-
 ταμοφόρητον ποιήσῃ. καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ 16
 γυναικί, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ
 κατέπιεν τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ
 τοῦ στόματος αὐτοῦ. καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ 17
 τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ
 τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούν-
 των τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρ-
 τυρίαν Ἰησοῦ· καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς 18
 θαλάσσης.

14 6.
Dn 7,25; 12,7.

17 14,12. 19,10.
1 J 5,10.
13,7.

Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, 13
 ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν
 κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κε-
 φαλὰς αὐτοῦ ὀνόματα βλασφημίας. καὶ τὸ θηρίον 2
 ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
 ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος.

13 11,7; 17,3.9.12.
Dn 7,7.

2 Dn 7,4-6.
12,3.

12 ουρανοι : h pr oi | Η πρ. υμας, 17.18 T Ιησου.
 Καὶ εσταθην (nov. sect. inc.) 13,1 h ονομα 2 hT
 λεοντων

12 ουαι : + τοις κατοικουσι

- καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ
- 17,8. 3 καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην. καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον, καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη. καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου, ¹καὶ προσεκύνησαν τῷ δράκοντι, ὅτι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ λέγοντες· τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ, καὶ τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; καὶ ἐδόθη αὐτῷ ²στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσεράκοντα δύο.
- 6 καὶ ἤνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας πρὸς τὸν θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.
- 11,7. Dn 7,21. 7 καὶ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.
- Dn 12,1. Ps 69,29. Is 53,7. 12,12. 3,5. 17,8. 8 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῇ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Εἴ τις ἔχει οὖς, ³ἀκουσάτω. εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρῃ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι. Ὅδε ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων. Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.
- 2.4.5.7. 12 καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ

3 HW εθανμασθη 4 hW προσεκ. το θηριον | B om. τω θηριω; 5 W βλασφημα | δυο : [H]W pr και 7 H [και εδοθη ... νικ. αυτους] 10 h αποκτεινει h^a αποκτανθηναι ει — (err. pro αποκτεινειν vl -ναι)

3 — εκ 4 δυνατος 5 βλασφημιαν (iti 6) | ποιησαι : pr πολειμον vl + ο θελει 6 τους : pr και 7 — vers | — και λαον 8 αυτον : αυτω | οὐ ... αυτον : ων ... αυτων | τη βιβλω 10 ει τις (εις) αιχμαλωσιαν απαγει εις αιχμ. υπαγει 11 — δυο 12.13 εποιει ter

ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσουσιν τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἔθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ 13 Mt 24,24.
2 Th 2,9,10.
1 Rg 18,24—39.
ποιῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνειν εἰς τὴν γῆν 14 Dt 18,2—4.
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃς ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησεν. καὶ 15 Dn 3,5,6.
ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἢ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ [ἵνα] ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσιν τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἀποκτανθῶσιν. καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς 16 19,20.
μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δῶσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, [καὶ] ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ 17
μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ὡδε ἡ σοφία 18 17,9. 15,2.
ἐστίν. ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν. καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ἑξακόσιοι ἐξήκοντα ἐξ.
Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ ἀρνίον ἐστὸς ἐπὶ τὸ 14 Ez 9,4.
7,4. 8,12.
ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν

13 T καταβαιν. εκ τ. ουρ. 15 αυτω (et h^s) : H αυτη (h^s fort αυτη interp. pro vl ante τη γη) | hW ποιησει | [ινα] : W—T | T προσκυνησουσιν | h την εικονα 16 δωσιν : h δωσει h^s δωσουσιν 17 [και] : W—T | hW δυναται 18 αυτου : h+ εστιν | T χξς' | h εξακοσαι | εξηκοντα : h^r δεκα

14 πλανα : + τους εμους | δ ειχεν πληγην 16 των μετωπων 17 το χαρ. ... ονοματος : το χαρ. του θηριου η το ονομα 14,1 — το 1^ο | αυτου 1^ο : + αριθμος

- Ex 1,24; 48,2. 2 μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐ-
1,15. ρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν
βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ὡς κι-
θαροφῶδων κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.
- Ps 38,8; 40,4; 3 καὶ ἄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου
96,1; 98,1. καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσ-
144,9; 149,1. βυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν
Is 42,10. εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες,
5,9.
- 2 K 11,2. 4 οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. οὗτοι εἰσιν οἱ μετὰ
E 5,27. γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν.
5,9. οὗτοι οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγει.
οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχῆ
- Ps 82,2. 5 τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ, καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
Is 53,9. οὐχ εὐρέθη ψεῦδος· ἄμωμοί εἰσιν.
Sph 8,13.
- 8,13. 6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν με-
σουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελί-
σαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ
πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν,
- Ex 20,11. 7 ἰλέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· φοβήθητε τὸν θεὸν καὶ
Ps 148,8. δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως
αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οἶρα-
ρὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.
- Dn 4,27. 8 Καὶ ἄλλος δεύτερος ἄγγελος ἠκολούθησεν λέγων·
18,2. Is 21,9. ἔπεσεν ἔπεσεν Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ ἐκ τοῦ οἴνου
Jr 51,7,8. τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότιξεν πάντα
- 18,19—17. 9 τὰ ἔθνη. Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθη-
Mt 10,28. σεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· εἴ τις προσ-
κυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβά-
νει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ
- Is 51,17. 10 τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου
Ps 75,9.
Gn 19,24.
Ex 38,22.
16,19. Jr 25,15.
19,20.

3 TW— ὡς 3.4 h— . οἱ οὗτοι εἰσιν 4 TW υπαρχη
5 ἄμωμοι : T+ γαρ, 7 θαλ. : T pr την 8 TW αλλ. αγγ.
δεντ. | H [ἄγγελος]

4 ἠγορασθ. : + υπο Ιησου 6 — επι 1^ο | κατοικουντας;
7 θεον : κυριον 8 — επεσεν 2^ο 9 αυτοις : αυτα

Αποκαλυψις Ιωαννου 14,11—18.

θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἰκράτον
 ἢ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσε-
 ῖν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον ἀγγέλων ἁγίων καὶ
 πικριον τοῦ ἁρνίου. καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανι- 11 In 24,9,10.
19,3.
 οῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀναβαίνει, καὶ οὐκ
 ἔσονται ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυ-
 νῶντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἰ-
 λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
 ἢ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες 12 13,10. 12,17.
 τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.
 ἢ φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης· 13 In 57,2. H 4,10.
1 K 15,58.
 ἄποθνον· μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀπο-
 θνόντες ἀπαρτι. ναί, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα
 ἀπαθήσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα
 αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.
 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ 14 Dn 7,13; 10,16.
Mt 13,59,41.
 τῆς νεφέλης καθήμενον ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου,
 ἔκθρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν
 ἔκθρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ὄρεπανον ὄξυ. Καὶ ἄλλος 15 Joel 4,18.
 ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ
 ἰσχυρᾷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· πέμψον
 τὸ ὄρεπανά σου καὶ θέρισσον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα
 θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. καὶ 16
 ἄλλος ἄγγελος ἐπὶ τῆς νεφέλης τὸ ὄρεπανά
 τοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. Καὶ 17
 ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ
 οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς ὄρεπανά ὄξυ. Καὶ 18 Joel 4,18.
15
 ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, [ὁ]
 ἔκθρον ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησεν φωνῇ
 ἰσχυρᾷ τῷ ἔχοντι τὸ ὄρεπανά τὸ ὄξυ λέγων·

10 W βασανισθησονται | αγγελ. αγιων : h των αγγελων
 των αγ. αγγελ. 14 W υιω 14.15 et 17.18 W οξυ·
 16 h επι την νεφελην 18 H [εξηλθεν] | [ο] : W—T

10 εκ του ποτηριου 13 απαρτι. : απαρτι | — ναι |
 απανσονται 18 κ. κραυγα φ.

14,19—15,6. Αποκαλυψις Ιωαννου

- πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὄξυ καὶ τρύγησον
 τοὺς βότρυνας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασα
 19,15. 19 αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ
 δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησεν τὴν
 ἀμπελον τῆς γῆς καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ
 Joel 4,18. 20 θυμοῦ τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν. καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς
 Is 68,8. ἔξωθεν τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς
 ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων
 χιλίων ἑξακοσίων.
- 15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγαν
 καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς
 ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυ-
 4,6. 18,15.18. 2 μὸς τοῦ θεοῦ. Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν θαλί-
 5,8. νην μεμιγμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ
 θυρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνοσ ἀυτοῦ καὶ ἐκ τοῦ
 ἀρνιῶμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐσιῶτας ἐπὶ τὴν
 θάλασσαν τὴν θαλίην, ἔχοντας κινδάραι τοῦ θεοῦ.
 Dt32,4. Ios14,7. 3 καὶ ἄδουσιν τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ
 Am 4,18 Lxx. θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες·
 Ex 15,1.11. 34,10. 5,9.12.
 Ps 111,2; 189,14; 145,17. 4
 Jr 10,8.7. αἱ ὁδοὶ σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν· τίς οὐ
 Ps 86,9. μὴ φοβηθῆ, κύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά σου;
 Ml 1,11. ὅτι μόνος ὁσῖος, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν
 καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δι-
 καιώματά σου ἐφανερώθησαν.
- Ex 40,34. 5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς
 11,19. 6 σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐξῆλθον
 Lv 26,21. οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ
 Ez 28,18. 1,13. τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν

20 ἑξακοσίων : h^r ἑξακοσίων ἐξ ἡ διακοσίων 15,2 ἔχοντες :
 W+ τας 3 ἐθνῶν : K αιωνων 4 H σου, οτι μου ;
 οσῖος ; 6 H ἐξῆλθαν | οι 2° : [H] | λινον (et h^r) : H λιθον

19 τὴν μεγαλὴν 20 ἐξω 15,2 καὶ 4° : + ἐκ του
 χαραγματος αυτου (και) 3 βασιλευ 4 φοβηθη : + ο
 5 και 2° : + ιδου 6 - ἐκ τ. ναου

Αποκαλυψις Ιωαννου 15,7—16,9.

καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσαῖς.
καὶ ἐν ἓκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν τοῖς ἑπτὰ 7 4,6—8. 14,10.
ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσαῖς γεμούσας τοῦ θυμοῦ
τοῦ θεοῦ τοῦ ζώντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ 8 L.v 26,21.
καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο Ex 40,34.
εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ 1 Rg 8,10.
πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων. Καὶ ἤκουσα μεγάλης 16 Is 66,6.
φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ps 69,25.
ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ Jr 10,25.
τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος 2 Sph 3,8.
καὶ ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ 15,7.
ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώ- Dt 28,35.
πους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ Ex 9,10,11.
τοὺς προσκυνούντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. Καὶ ὁ 3 Ex 7,17—21.
δεύτερος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασ-
σαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν, τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ ὁ 4 Ex 7,19—24.
τρίτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποτα- Ps 78,44.
μοὺς καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο Ps 119,137;
αἷμα. Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέ- 145,17.
γοντος· δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, [ὁ] ὄσιος, ὅτι Ex 8,14. Dt 32,4.
ταῦτα ἔκρινας, ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν 6 Is 41,4.
ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς δέδωκας πεῖν· ἄξιοί Is 49,26.
εἶναι. Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· 7 Ps 79,3.
ναί, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ Am 4,18 Lxx.
δίκαιαι αἱ κρίσεις σου. Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεεν 8 Ps 19,10;
τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ 9,18. 19,2.
καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ. καὶ ἐκαν- 9 11,21. 9,20. 31.
ματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καθμα μέγα, καὶ ἐβλασ-

16,4 h εγενοντο 5 [o] : TW 6 αιμα 1° : T αιματα | hT εδωκας

7 — εν 8 εκ του καπνου | — επτα 2° 16,1 ναου :
ουρανου vi — εκ τ. ναου 2 εις : επι | επι : εις 3 ζωσα |
— τα 5 δικαιος : + κυριε 9 εβλασφ. : + οι ανθρωποι

φήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν
 ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόη-
 σαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν. Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεεν
 τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου·
 καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ
 ἔμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, καὶ
 ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πό-
 νων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἔλκων αὐτῶν, καὶ οὐ μετ-
 ἐνόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ ὁ ἕκτος
 ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν
 μέγαν [τὸν] Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐ-
 τοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ
 ἀνατολῆς ἡλίου. Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ
 δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ
 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα
 τρία ἀκάθαρτα ὡς βάτραχοι· εἰσὶν γὰρ πνεύματα
 δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ
 τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν
 αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης
 τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. Ἴδου ἔρχομαι ὡς
 κλέπτῃς· μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ
 ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέ-
 πωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. καὶ συνήγαγεν
 αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραῖστι
 Ἀρμαγεδών. Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεεν τὴν φιάλην
 αὐτοῦ ἐπὶ τὸν αἴρα· καὶ ἐξηλθεν φωνὴ μεγάλη
 ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα· γέγονε.
 καὶ ἐγένοντο ἄστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί·
 καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἄφ'
 οὗ ἄνθρωπος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος

12 [τον] : R—TW | hW ανατολων 14 ημερ. τ. μεγ. :
 h μεγ. ημ. 16 Η Ἑβραῖστι Ἄρ Μαγεδών 17 αερα :
 H—W, | γεγονεν : H—R· 18 Ἄνθρωποι εγενοντο |
 Η γης τηλ. ... μεγας,

9 — την 13 βατραχους 14 α εκπ. : εκπορευεσθαι |
 ημερ. : + εκεινης 15 ερχεται 16 Αρμ. : Μαγεδων
 17 — μεγαλη | — απο του θρονου 18 — εγενετο 1^ο

σεισμός οὕτω μέγας. καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ με- 19 Dn 4,27.
γάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν Iu 51,17.
ἔπεσαν. καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον Jr 23,15.
τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ 11,8. 14,10.
θεμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. καὶ πᾶσα νῆσος ἐφουγεν, 20 6,14; 20,11.
καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν. καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς 21 9. Ex 9,28.
ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς
ἄνθρωπος· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν
θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν
ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόν- 17 Jr 51,13.
των τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ 15,1.
λέγων· δεῦρο, δεῖξω σοι τὸ κοίμα τῆς πόρνῆς τῆς
μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, μεθ' 2 Ia 23,17.
ὧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθη- 14,8; 18,3.
σαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς
πορνείας αὐτῆς. καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς ἔρημον 3 Dn 7,7.
ἐν πνεύματι. καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ 13,1.
θηρίον κόκκινον, γέμοντα ὀνόματα βλασφημίας,
ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. καὶ ἡ γυνὴ 4 Ez 28,13.16.
ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ Jr 51,7.
κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαρ-
μαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτῆς γέμον βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς
πορνείας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα 5 2 Th 2,7.
γεγραμμένον· μυστήριον, BABYΛΩΝ Η ΜΕ- 14,8; 16,19.
ΓΑΛΗ, Η ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ Dn 4,27.
ΒΔΕΛΥΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ. καὶ εἶδα τὴν γυ- 6 18,24.
ναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ

17,3 W γεμον τα ονομ. | εχον : H εχων hT εχοντα
4 hT χρυσω | hT γεμων 5 HW γεγραμμενον. |
R ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ : W· (TW omnia, H μυστ. typis minusc.)
6 HW ειδον

17,3 — εν 4 — και 3^ο | αυτης 2^ο : της γης εν + και
ι. γης 6 εκ του αιμ. 1^ο : τω αιματι εν — εκ | — και 2^ο

- ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύ-
 7 μασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα. καὶ εἶπέν μοι ὁ
 ἄγγελος· διὰ τί θαύμασας; ἐγὼ ἐρῶ σοὶ τὸ μυστή-
 ριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζον-
 τος αὐτὴν τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ
 8 δέκα κέρατα. τὸ θηρίον ὃ εἶδες ἦν καὶ οὐκ ἔστιν,
 καὶ μέλλει ὑναβαίνειν ἐκ τῆς ὑβύσσου καὶ εἰς
 ἀπώλειαν ὑπάγειν· καὶ θαυμάσονται οἱ κατοι-
 κοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα
 ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.
 9 παρέσται. Ἰὼδε ὁ νοῦς ὃ ἔχων σοφίαν. αἱ ἑπτὰ
 10 κεφαλαὶ ἑπτὰ ὄρη εἰσὶν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται
 ἐπ’ αὐτῶν. καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ εἰσὶν· ἵ οἱ πέντε
 11 ἔπεσαν, ὃ εἰς ἔστιν, ὃ ἄλλος οὐπω ἦλθεν, καὶ
 12 οὐδὲν ἔλθῃ ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μείναι. καὶ τὸ θη-
 ρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν,
 καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἔστιν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.
 13 καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσὶν,
 οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον, ἀλλὰ ἐξουσίαν
 ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ
 14 θηρίου. οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν, καὶ τὴν
 δύναμιν καὶ ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδόασιν.
 15 οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν· καὶ τὸ ἀρ-
 νίον νικήσει αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων ἔστιν καὶ
 βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ κλητοὶ καὶ
 16 ἔκλεκτοὶ καὶ πιστοί. Καὶ λέγει μοι· τὰ ὕδατα
 ἃ εἶδες, οὐ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι
 17 εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι. καὶ τὰ δέκα κέρατα
 ἃ εἶδες καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρ-

7 hT σοι ερω 8 JW υπαγει | HW θαυμασθησονται
 9 επ αυτων : R·Ti (non T)W, 10.11 K μειναι, και ... ουκ
 εστιν. 13 εξουσιαν : hT pr την

8 την γην | τα ονοματα | του βιβλιου 11 αυτος :
 ουτος + ο 12 ουπω : ουκ 15 ειπεν

νην, και ηρημωμένην ποιήσουσιν αὐτήν και γυμνήν, και τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, και αὐτὴν κατακαύσουσιν [ἐν] πυρί· ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς 17 10,7.
 τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, και ποιῆσαι μίαν γνώμην και δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελεσθῆσονται οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ. και ἡ γυνὴ ἦν εἶδες ἔστιν ἡ 18 Ps 2,2; 89,28.
 πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλείων τῆς γῆς. Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγ- 18 10,1. Ez 48,2.
 γελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἕξουσίαν μεγάλην, και ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. και ἔκραξεν ἐν ἰσχυροῖ φωνῇ λέγων· ἔπεσεν 2 Dn 4,27.
 ἔπεσεν Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, και ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων και φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου και φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου και μεμισημένου, ὅτι ἐκ [τοῦ οἴνου] τοῦ θυ- 3 Is 23,17.
 μοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκαν πάντα τὰ ἔθνη, και οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, και οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ σιτη- 4 Is 48,20; 52,11.
 ροῦ αὐτῆς ἐπλούτησαν. Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· ἐξέλθατε ὁ λαὸς μου ἐξ αὐτῆς, ἵνα μὴ συνκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, και ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε· ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐ- 5 Gn 18,20.21.
 ρανοῦ, και ἐμνημόνευσεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς και αὐτὴ ἀπέδωκεν, και 6 Ps 137,8.
 διπλώσατε τὰ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασεν κερᾶσατε αὐτῇ διπλοῦν· ὅσα 7 Jr 50,29.
 ἔδοξασεν αὐτὴν και ἐστρηρίασεν, τοσοῦτον δότε Is 47,7.8.

16 [ἐν] : RW—T 18,3 [του οινου] : TW | K πεπωκαν
 4 h ἐξ αὐτῆς, ο λαος μου 6 H [τα] διπλα 7 αὐτην :
 H αὐτην W εαυτην

16 — και γυμνην 17 τελεσθωσιν 18 τῆς : pr επι
 18.2 εν ισχυι φωνη μεγαλη | δαιμονων | ακαθ. 1^ο : + και
 μεμισημενου 3 — του θυμου | πεπωκασιν 4 ἐξελθε
 6 απεδ. : + υμιν

- αὐτῇ βασιαισμὸν καὶ πένθος. ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει ὅτι κάθημαι βασίλισσα καὶ χήρα οὐκ
- Is 47,9. Jr 50,31. 17,16. 8 εἰμι καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω· διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι
- Ez 26,16; 27,30.33.35. Ps 48,4 Lxx. Is 28,17. 17,2. 9 ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν. καὶ κλαύσουσιν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στογηνάσαντες, ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως
- Dn 4,27. Ez 26,17. 14,8. Is 21,9. Jr 51,8. 10 αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασιαισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι
- Ez 27,36.31. 11 μιᾷ ὥρᾳ ἤλθεν ἡ κρίσις σου. καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτήν, ὅτι τὸν
- Ez 27,12.13.22. 12 γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι, γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαριτῶν καὶ βυσσίνου καὶ πορφύρας καὶ σιρικοῦ καὶ κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος ἑλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου
- Ez 27,13. 13 καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου, καὶ κιννάμωμον καὶ ἄμωμον καὶ θυμιάματα καὶ μέρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σίτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων καὶ
- 14 ὄρεδῶν καὶ σωμαίων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων. καὶ ἡ ὀπώρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὐρήσουσιν. οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασιαισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦντες.

8 H [Κυριος] 9 hT κλαύσουσιν | αυτην : h αυτη
 10.16.19 H ουαὶ ουαὶ 10 h μιαν ωραν 12 h^a μαργαριταις ε
 μαργαριτου 14 W [14] | TW απωλοντο | W αυτα ου μη

7 — και πενθος | καθω vi καθως 8 ημερα : ωρα
 11 κλαύσουσιν κ. πενθήσουσιν επ αυτη 12 σιρικον |
 ξυλον : λιθου 13 — και αμωμον | — και οινον 14 ευρησ :

ἴ λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ, ἢ πόλις ἢ μεγάλη, ἢ περι- 16 17.4.
 βεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον,
 καὶ κεχρυσωμένη [ἐν] χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ
 μαργαρίτῃ, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος 17 Is 23.14.
 πλοῦτος. καὶ πᾶς κνβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τό-
 πον πλέον καὶ ραῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν
 ἐργάζονται, ἀπὸ μακροῦθεν ἔστησαν¹ καὶ ἔκραζαν 18 Ez 27.32.
 βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς λέ-
 γοντες· τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;¹ καὶ ἔβα- 19 Ez 27.30—34;
 λον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκραζαν
 κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ,
 ἢ πόλις ἢ μεγάλη, ἐν ἣ ἐπλούτησαν πάντες οἱ
 ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότη-
 τος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη. Εὐφραῖνον 20 Dt 32.43.
 ἐπ' αὐτῇ, οὐρανὲ καὶ οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι
 καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκριεν ὁ θεὸς τὸ κοῖμα
 ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἤρην εἰς ἄγγελος ἰσχυροῦς 21 Ez 26.21.
 λίθον ὡς μύλινον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θά-
 λασσαν λέγων· οὕτως ὁρμηῆματι βληθήσεται Βα-
 βυλῶν ἢ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι. καὶ 22 Is 24.8.
 φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ
 σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς
 τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῆ ἐν σοὶ ἔτι,
 καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι,¹ καὶ 23 Jr 7.34; 16.9;
 φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ
 νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι·
 ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς,
 ὅτι ἐν τῇ φαρμακίᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ
 ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων 24 Jr 51.49.
 εὐρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.
 6.10; 17.9;
 19.2.
 Mt 23.35.37.

16 [ἐν] : TW—R | hT χρυσω | W μαργαριταῖς
 18.19 TW ἐκραζον 19 h ἐπεβαλον 21 T μύλον (Tⁱ -ύ-)
 W μυλικόν 22 H [πασης τεχνης] 23 ετι· : W+ „[v.14]“
 οι 1^ο : [H]—W | RW φαρμακεια 24 T αιματα

16 — οὐαὶ 2^ο | βυσσον | πορφυρον 17 τοπον : mare
 (ποντον?) ἢ των πλοιων 20— και οι 2^ο 21 — ισχυρο;
 23 —οι 1^ο

- Ps 104,1. 11,15. **19** Μετά ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντων·
 ἄλληλούϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἣτις ἐφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς.
- 2 Rg 9,7. Ps 19,10; 119,137. 16,7. 6,10. Dt 32,43. **2** καὶ δεύτερον εἶρηκαν· ἄλληλούϊα· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ἔπεσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ λέγοντες· ἀμὴν ἄλληλούϊα.
- Ps 104,35. Is 34,10. 5,14. Is 6,1. Ps 47,9; 106,48. **3** καὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα· αἰνεῖτε τῷ θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.
- Ps 22,24; 115,18; 134,1; 135,1. **4** Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· ἄλληλούϊα, ὅτι ἐβασίλευσεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ. χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιῶμεν, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοίμασεν ἑαυτήν, καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν καθαρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστίν.
- Dn 10,6. Ez 1,24; 43,2. Ps 93,1; 97,1; 99,1; 104,35. Am 4,13 Lxx. 11,15,17. **5** Καὶ λέγει μοι· γράψον· μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. καὶ λέγει μοι· οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσιν. καὶ ἔπεσα
- Ps 118,24. 21,2,9. **6** οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσιν. καὶ ἔπεσα
- Ps 45,14,15. Is 61,10. **7** οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσιν. καὶ ἔπεσα
- L 14,15. **8** οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσιν. καὶ ἔπεσα
- 22,8,9. Act 10,25,26. 12,11,17. **9** οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσιν. καὶ ἔπεσα

1 H ἀλληλουιά (ubique) 5 απο : T εκ | οι φοβ. : W pr και 6 h λεγοντες | H [ημων] 7 HW δωσομεν 8 W ινα περιβαληται, 9 αληθινοι : hW pr οι

1 μετα : pr και | — ως | — και η δυν. 7 αγαλλιωμεθα 8 καθ. (και) λαμπρ. 9 — του γαμου

ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ.
καὶ λέγει μοι· ὄρα μὴ· σὺνδουλός σου εἰμι καὶ
τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν
Ἰησοῦ· τῷ θεῷ προσκύνησον. ἡ γὰρ μαρτυρία
Ἰησοῦ ἐστὶν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. Καὶ

εἶδον τὸν οὐρανὸν ἠνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος
λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλούμενος
πιστός καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει
καὶ πολεμεῖ. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ φλόξ πυρός,
καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ,
ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ
αὐτός, καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον
αἱματι, καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος
τοῦ θεοῦ. καὶ τὰ στρατεύματα [τὰ] ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυ-
μένοι βύσσινον λευκὸν καθαρὸν. καὶ ἐκ τοῦ στό-
ματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν
αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ
οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ τοῦ παντο-
κράτορος. καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν
μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον· **ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.**

Καὶ εἶδον ἓνα ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ,
καὶ ἔκραξεν [ἐν] φωνῇ μεγάλη λέγων πᾶσιν τοῖς
ἀρτέοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι· δεῦτε
συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ θεοῦ, ἵνα
γῆγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων
καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν

11 Ez 1,1.
Ps 96,13.
6,2. 1,5; 3,11.
Is 11,4,5.

12 Dn 10,6.
1,14; 2,18. 3,12.

13 Is 63,1,2. J 1,1.

14 17,14.

15 12,5. Ps 2,9.
14,19,20.
Is 11,4; 63,3.
Am 4,13 Lxx.
Joel 4,13.

16 Dt 10,17.
Dn 2,47.
17,14. 1 T 6,15.

17 Ez 39,4,17—20.

18 6,15.

11 καλουμενος : [H]W post πιστος 12 φλοξ : h pr ως
13 βεβαμμενον (ei h^o): H βεραντισμενον h^oT περιβεβαμμενον
h^o ερραμμενον (forti pro βεραμμενον) | H ο λογος τ. θ.
R O ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ 14 [τα]: HW—T | βυσο. λευκον :
h λευκοβυσσωων 17 [εν]: TW—R

12 ονομα : pr ονοματα γεγραμμενα και 15 οξεια : +
διοτομος 17 ενα : αλλον

19,19—20,4. Αποκαλύψις Ιωαννου

- καθημένων ἐπ' αὐτούς, καὶ σάρκας πάντων ἐλευ-
θέρων τε καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.
- Ps 2,2. 19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς
17,12—14. καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι
16,14,16. τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου
- Gn 19,24. 20 καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐπιάσθη
Is 30,38. τὸ θηρίον καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ
Ez 38,22. ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνη-
13,1. 13,11—17. σεν τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ
20,10. τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλή-
Dn 7,11,26. θησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τῆς και-
Ez 39,17,20. 21 μένης ἐν θεύρ. καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν
τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ
ἐξελεύθουσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ
ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.
- 9,1. 2 P 2,4. 20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐ-
Jd 6. ρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν
- Gn 3,1. Zch 3,1. 2 μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ ἐκράτησεν
12,9. τὸν δράκοντα, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὃς ἐστὶν Διάβο-
λος καὶ ὁ Σατανᾶς, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη.
- 2 Th 2,9,10. 3 Ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀβυσσον, καὶ ἐκλείσεν
καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ
ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ
- Dn 7,9,22,27. 4 ταῦτα δεῖ λυθῆναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον. Καὶ
L 22,30. εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα
1 K 6,2. ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων
διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὐδὲ
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα
ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ

18 hTW επ αυτων 19 αυτων: W αυτου 20 h κ. ο με
αυτου. 20,2 h τον οφιν τον αρχαιον | ος: T δ | διαι
(HR Διαβ.): T pr ο | H και 'Ο 3 T αυτον λυθηναι

18 επ αυτοις | — και 7^ο 19 — τον 20 μετ: pr οι
— ο 1^ο | την εικονα | την καιομενην 20.1 εν τη χει
3 πλανα | — ετι | μετα: pr και

ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ χίλια 5
 ἔτη. οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελε- 1 K 15,23.
 σθῆ τὰ χίλια ἔτη. αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. 1 Th 4,16.
 μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει 6
 τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ 1a 81,6.
 ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ 5,10.
 τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν μετ' αὐτοῦ τὰ
 χίλια ἔτη. Καὶ ὅταν τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. 7
 λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ,¹ καὶ 8
 ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρ-
 σιν γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ, συναγα-
 γεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον, ὃν ὁ ἀριθμὸς αὐ-
 τῶν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. καὶ ἀνέβησαν 9
 ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρ-
 αβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπη-
 μένην· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέ-
 φαγεν αὐτούς· καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς 10
 ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου
 καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βα-
 σανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.

Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθή- 11
 μενον ἐπ' αὐτοῦ οὐ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔφυγεν 1s 6,1.
 ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐκ εὐρέθη αὐτοῖς. Dn 2,35; 7,9.
 καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς 12 P* 114,7,3.
 μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία Mt 25,31—46.
 ἠνοιχθησαν· καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνοιχθη, ὃ ἐστὶν τῆς 2 P 3,7,10,12.
 ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμέ- P* 28,4; 62,13.
 νων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ 69,2v.
 ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ. Jr 17,10.
 13 J 5,28,29.
 Dn 7,10.
 3,5. Ph 4,3.
 R 2,6.

5 οἱ λοιποὶ : h pr και 6 T αλλα | τα : [H]—W
 9 πυρ : h+ απο του θεου 10 θειου : hT pr του 11 hTW
 επ αυτου

4 χιλια : pr τα 5 — vers. 7 οταν τελεσθη : μετα
 8 — τα 2^ο | Μαγωγ : pr τον : + και 9 εκυκλωσαν
 10 — και 3^ο

καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς
 τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ
 1 K 15,26,55. 14 ἔργα αὐτῶν. καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθη-
 σαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. οὗτος ὁ θάνατος
 Dn 12,1. 15 ὁ δευτέρος ἐστίν, ἡ λίμνη τοῦ πυρός. καὶ εἴ τις
 P^s 89,29.
 19,20. Mt 25,41. οὐκ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος,
 Is 65,17 : 68,22. 21 ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. Καὶ εἶδον
 2 P^s 3,13.
 20,11. οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος
 Is 52,1 : 61,10. 2 οὐκ ἔστιν ἔτι. καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερου-
 H 11,10,16.
 H 12,22. G 4,26. 3 σαλίμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐ-
 19,7,8. ρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἠτοιμασμένην ὡς νέμμη
 Zch 2,10. Is 8,8. 3 κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς
 Ez 37,27 : 48,35. μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης· ἰδοὺ ἡ σκηνὴ
 τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ'
 7,17. 4 ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται, καὶ ἐξαλείψει πᾶν δά-
 Is 25,8 : 35,10 ;
 65,19,17. κρνον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος
 Jr 31,16. οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πό-
 Is 6,1 : 48,19. 5 νος οὐκ ἔσται ἔτι· [ὅτι] τὰ πρῶτα ἀπηλθάν. καὶ
 Ps 47,9. εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· ἰδοὺ καιρὸς
 4,2 : 5,1. ποιῶ πάντα. καὶ λέγει· γράψον, ὅτι οὗτοι οἱ
 2 K 5,17. 6 λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσιν. καὶ εἶπέν μοι·
 Is 55,1. γέγοναν. ἐγὼ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ
 Zch 14,8. τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ
 1,8. 22,17. 7 ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. ὁ νικῶν κληρονομήσει
 2 Sm 7,14. ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται
 Ps 89,27. 2,7. Zch 8,8. 8 μοι νίος. τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβ-
 Gn 19,24. δελυγμένοις καὶ φονεῦσιν καὶ πόρνοις καὶ φαρ-
 Is 30,33. μακτοῖς καὶ ἁποκτενοῦσιν τὸν ἀδελφόν· οὗτοι ἔσονται ὡς
 Ez 38,22. ἄσπετος ἡ πόλις ἡ ἁγία καὶ ἡ πόλις ἡ ἁγία καὶ ἡ πόλις ἡ ἁγία
 H 10,38,39. 22,15. 20,14.

21,3 ἀνθρώπων : W. | hW λαός | T ἐστὶ μετ αὐτῶν
 fin HW+ αὐτῶν θεός 4 εκ : h απο | T-o | [οτι]
 hTW-H | h ἀπηλθεν 5 λέγει : h+ μοι 6 εγω 1^ο
 W+ εμμ | H Ω R Ω T ω (ii 22,13) | δωσω : T+ αυτ

13 ἔδωκεν | αὐτῶν : αὐτου 14 - ουτος ... πυρο
 15 τω βιβλίω 21,3 θρονου : ουρανου 4 εξαλ. : + ο θε
 ελ απ αυτων 6 γεγωνα 7 κληρονομ. : δωσω αυτω
 αυτων 8 απιστοις : + και αμαρτωλοις

μακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσιν τοῖς ψευδέ-
σιν τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ
πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

Καὶ ἦλθεν εἰς ἓκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν 9 Lv 26,21.
15,1.6.7. 19,7.
Mt 4,8.
ἔχοντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τῶν γεμόντων τῶν ἑπτὰ
πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ
λέγων· δεῦρο, δεῖξω σοὶ τὴν νόμφην τὴν γυναῖκα
τοῦ ἁγίου. καὶ ἀπήνεγκέν με ἐν πνεύματι ἐπὶ 10 Is 52,1.
Ez 40,2.
ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέν μοι τὴν πόλιν
τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ· 11 3.23. Is 58,8;
60,1.2.19.
ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὁμοῖος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ
ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι· ἔχουσα τείχος μέγα καὶ 12 Ez 48,31-35.
ὑψηλόν, ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς
πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγε-
γραμμένα, ἃ ἐστὶν τῶν δώδεκα φυλῶν νιῶν Ἰσραὴλ.
ἀπὸ ἀνατολῆς πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ πν- 13
λῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νότον πυλῶνες τρεῖς, καὶ
ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς. καὶ τὸ τεῖχος τῆς 14
πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν
δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἁγ-
ίου. Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν μέτρον κά- 15 Ez 40,3.5.
λαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς
πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. καὶ ἡ πόλις 16 Ez 48,16;
48,18.17.
τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον τὸ
πλάτος. καὶ ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ
ἐπὶ σταδίων δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ
πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστίν. καὶ ἐμέτρη- 17
σεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσα-
ρακῶν πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου.
καὶ ἡ ἐνδύμησις τοῦ τείχους αὐτῆς ἴασπις, καὶ 18

9 W τας γεμουσας 13 νοτου ... δυσμων : W δυσμων ...
νοτου 14 W εχον 16 ὁσον : W+ και | hRW σταδιους

9 των γεμ. των : γεμουσων 10 πολιν : + την μεγαλην
12 εστιν : + τα ονοματα 15 - και το τειχος αυτης
18 και 10 : + ην

21,19—22,2. Αποκαλυψις Ιωαννου

- ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν ὁμοιον ὑάλῳ καθαρῷ.
 Is 54,11.12. 19 οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ
 τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἰασπις,
 ὁ δεῦτερος σάπφειρος, ὁ τρίτος χαλκηδών, ὁ τέ-
 20 τартος σμάραγδος, ὁ πέμπτος σαρδόνυξ, ὁ ἕκτος
 σάρδιον, ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος, ὁ ὄγδοος βήρυλλ-
 ος, ὁ ἔνατος τοπάξιον, ὁ δέκατος χρυσόπρασος,
 ὁ ἐνδέκατος ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος.
 22,2. 21 καὶ οἱ δώδεκα πυλώνες δώδεκα μαργαρίται· ἀνὰ
 εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἐνὸς μαργαρίτου.
 καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίον καθαρὸν ὡς
 Am 4,18 Lxx. 22 ὕαλος διανρήξ. Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ·
 ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς
 22,5. Is 24,23; 23 ἔστιν, καὶ τὸ ἄρνιον. καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν
 60,1.8.10.13.
 19.20. ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαινωσιν
 αὐτῇ· ἢ γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ
 Ps 89,28. 24 ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον. καὶ περιπατήσουσιν
 Is 60,3.5. τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτός αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς
 Is 60,11. 25 γῆς γέρονσιν τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς αὐτήν· καὶ οἱ
 22,5. Zch 14,7. πυλώνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας, νῦν γὰρ
 26 οὐκ ἔσται ἐκεῖ· καὶ οἴσουσιν τὴν δόξαν καὶ τὴν
 Is 52,1. Dn 12,1. 27 τιμὴν τῶν ἔθνῶν εἰς αὐτήν. καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ
 Ps 69,29. εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν καὶ ὁ ποιῶν βδέλυγμα καὶ
 20,15. Ph 4,3. ψεῦδος, εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς
 Gn 2,9; 3,22. 22 ζωῆς τοῦ ἄρνιου. καὶ ἔδειξέν μοι ποταμὸν ὕδατος
 Ez 47,1.7. ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἔμπορευόμενον ἐκ
 Zch 14,8. 2 τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἄρνιου. ἐν μέσῳ
 21,21. Ez 47,12. τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν
 καὶ ἐκείθεν ξύλον ζωῆς ποιοῦν καρποὺς δώδεκα.
 κατὰ μῆνα ἕκαστον ἀποδίδους τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

22 ναος : W pr ο 27 ο : [H]—W 22,1 T Kai edeiξ.
 (paragr.) 1,2 H arnion εν μεσω τ. πλατ. αυτης· 2 hT
 ποιων | XW αποδιδουν

19 οι : pr και 20 αμεθυσος 23 φαινωσιν : + εν
 αυτη· η γαρ : αυτη γαρ η 24 δοξαν : + και την τιμη
 26 fin + ινα εισελθωσιν 22,1 μοι : + καθαρον

καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἔθνῶν.
 1 καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. καὶ ὁ θρόνος 3 Zch 14,11.
 τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ
 δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ, καὶ ὄψονται 4 Ps 17,15; 42,3.
 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν
 μετώπων αὐτῶν. καὶ νῦν οὐκ ἔσται ἔτι, καὶ οὐκ 5 Ps 21,8. 8,12.
 ἔχουσιν χρεῖαν φωτὸς λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, Mt 5,8.
 ὅτι κύριος ὁ θεὸς φωτιεῖ ἐπ' αὐτούς, καὶ βασιλεύ-
 σουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
 Καὶ εἶπέν μοι· οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀλη- 6 Dn 2,28.
 θινοί, καὶ ὁ κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν Nu 27,16.
 προφητῶν ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι 1,1. 1 K 14,32.
 τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. καὶ 7 Is 40,10.
 ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ. μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους 12,20. 8,11; 1,8.
 τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. Κἀγὼ 8 19,10.
 Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων ταῦτα. καὶ ὅτε
 ἤκουσα καὶ ἔβλεπα, ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν
 τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα.
 καὶ λέγει μοι· ὄρα μὴ· σύνδουλός σου εἰμι καὶ 9
 τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν τηρούν-
 των τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ θεῷ
 προσκύνησον. Καὶ λέγει μοι· μὴ σφραγίσῃς 10 10,4.
 τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· Dn 8,26; 12,4.
 ὁ καιρὸς γὰρ ἐγγύς ἐστιν. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω 1,3.
 ἔτι, καὶ ὁ ἠυπαρὸς ἠυπανθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος 11 Dn 12,10.
 δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω
 ἔτι. Ἴδου ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' 12 Ps 28,4; 62,13.
 ἑμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἐστὶν αὐ- Jr 17,10.
 τοῦ. ἐγὼ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ 13 7, 8,11.
 Is 40,10. R 2,6.
 Is 44,8; 48,12.
 1,11. H 13,8.

5 φως 2^ο: Η φως | HW φωτισει | Η [επ] 6 h— ο 1^ο
 6,7 Η ταχει· καὶ Ἰδου ερχ. ταχυν· 8 Ἰωαννης (eti Η) |
 Τ ο βλεπ. κ. ακωνων τ. | hW εβλεπον | Τ δεικνυντος 11 h
 ουπαρευθητω 11—14 Η ετι. — Ἰδου ... τελος. — Μακ.
 (RTW μακ.) 13 h— ο bis

5 ετι: εκει | ουχ εξουσιν χρ. | — φως 1^ο 6 λεγει
 9 — και 3^ο | λογους: + της προφητειας 12 εστιν: εσται

- Gn 2,9; 3,22; 14 12,17. 14 ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Μακάριοι οἱ πλίνοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς πυλῶσιν
- 21,8.27. 15 εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.
- 1,1. 1,2. 16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος Δαυεὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωϊνός.
- Zch 14,8. 17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νόμψη λέγουσιν· ἔρχου. 21,6. R 8,23. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· ἔρχου. καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.
- Is 55,1. J 7,37. 18 Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐάν τις ἐπιθῆ ἑπ' αὐτά, ἐπιθήσει ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἀγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
- Gn 2,9; 8,22. 19 20 Δέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· ναί, ἔρχομαι ταχὺ. Dt 4,2; 18,1; 29,19. Ἀμήν, ἔρχου κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μετὰ τῶν ἀγίων.

15 T ποιων κ. φιλων 16 ἐπι : hW ἐν | W προῖνος;
17 h— το εἰ η 18 T ἐπ αὐτον ο θεος 21 Ἰησου : H+
[Χριστου] | των αγιων : TW παντων

14 πλινοντες ... αυτων : ποιουντες τας εντολας αυτου
18 — ἐπ αὐτον | τας : + επτα 19 — εκ 20 ἕν +
χριστε 21 μετὰ παντων των αγιων

**Verlag der Privilegierten Württembergischen Bibelanstalt
in Stuttgart.**

Novum Testamentum Graece ed. D. E. Nestle, Taschen- ausgabe in 24 ^o , mit Karten, broschiert . . .	Mk. —.70
— in Lederleinen geb., halbsteife Decke (No. 491)	" 1.—
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Rot- schnitt (No. 498)	" 1.80
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Gold- schnitt (No. 494)	" 2.50

Einzelangaben hievon:

Novi Testamenti pars prior — Evangelia et Acta — in Lederleinen gebunden (No. 496)	" —.70
Novi Testamenti pars posterior — Epistolae et Apocalypsis — in Lederleinen geb. (No. 497)	" — 70
Evangelium secundum Matthaeum (No. 498), Marcum (No. 499), Lucam (No. 500), Johannem (No. 501)	}
Acta apostolorum (No. 502), Epistola Pauli ad Romanos (No. 503), Epistolae Pauli ad Corinthios (No. 504)	
Epistolae Pauli ad Galatas, Ephesios, Philippenses, Colossenses, Thessalonicenses (I. II), ad Timo- theum (I. II), Titum, Philemonem (No. 505)	
Epistolae catholicae una cum epistola ad Ebraeos (No. 506)	
Apocalypsis Johannis (No. 507)	
Sämtliche 10 Bändchen zusammen in hübschem Lein- wandfutteral (No. 508)	Mk. 2.30

In Leinwand biegsam
geb. Jedes Bändchen
einzeln 20 f.

Novum Testamentum Graece ed. D. E. Nestle, Taschen- format, mit Karten. Text wie oben, auf Schreibpapier gedruckt, links eine Seite griechischen Textes, rechts eine freie weisse Seite zu handschriftlichen Einträgen, brochirt . . .	Mk. 1.30
— in Lederleinen geb., halbsteife Decke (No. 511)	" 1.75
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Rot- schnitt (No. 512)	" 2.70
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Gold- schnitt (No. 513)	" 3.50
— in 2 Lederleinenbändchen (No. 514)	" 2.80

**Verlag der Privilegierten Württembergischen Bibelanstalt
in Stuttgart.**

Novum Testamentum Graece et Germanice. Neues Testament griechisch u. deutsch, bearb. von D. E. Nestle, Taschenausgabe, mit Karten, broschiert . Mk. 1.20

— in Lederleinen geb., halbsteife Decke (No. 516)	„	1.60
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Rot-schnitt (No. 518)	„	2.50
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Gold-schnitt (No. 519)	„	3.20

Neues Testament, deutsch. Durchgesehener Luthertext, Parallelstellen am Rand, am Fuss jeder Seite die Abweichungen des alten Luthertextes von 1545, Luthers Randglossen etc., bearbeitet von D. E. Nestle, Taschenformat, mit Karten.

In Lederleinen gebunden (No. 521)	. . .	Mk.	— .60
— mit Psalmen in Lederleinen geb. (No. 522)	„	—	.70
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Rot-schnitt (No. 523)	„	1.50
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Gold-schnitt (No. 524)	„	2.20

Bibeln in deutscher Sprache mit dem im Auftrag der deutschen Evangel. Kirchenkonferenz durchgesehenen Luthertext in den verschiedensten Formaten und Schriftgrössen. — Taschenbibeln von Mk. 1.— an.

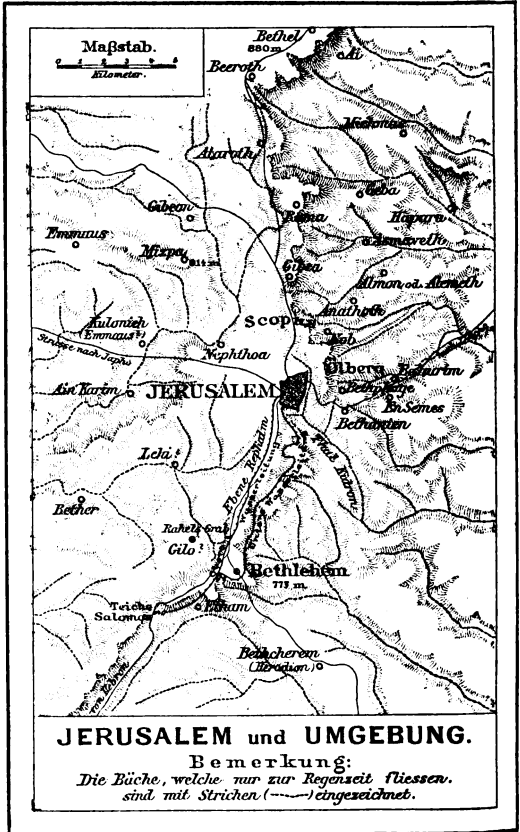
Neue Testamente in den verschiedensten Formaten und Schriftgrössen. — Taschentestamente von 10 Pfg. an.

Ausführlichen Verlagskatalog mit Druckproben senden wir unentgeltlich und franko.

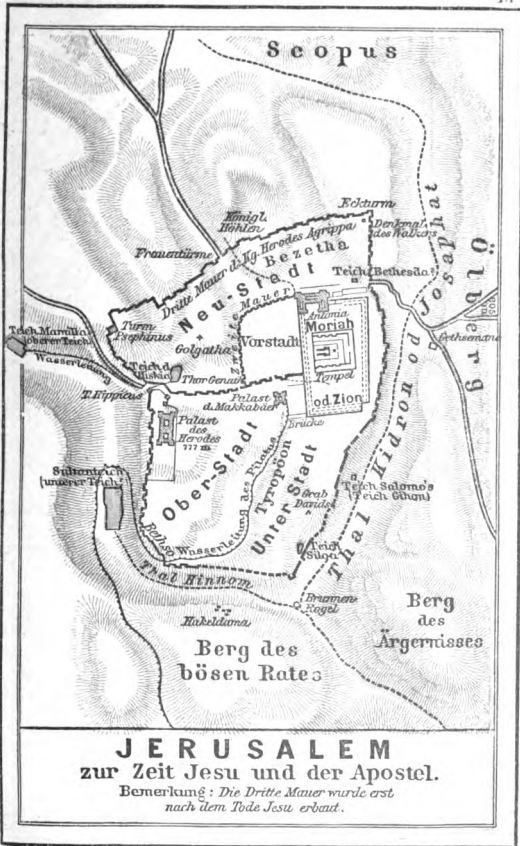

Stuttgart, Privileg. Würth. B.-Anstalt.

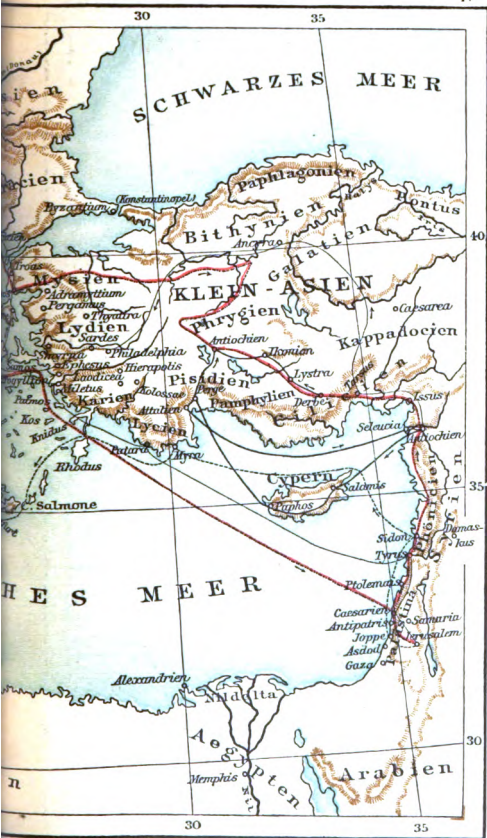
Stuttgart, Privileg. Würtb. Bibelanstalt.

Stuttgart, Privileg. Württb. Bibelanstalt.

SCHWARZES MEER

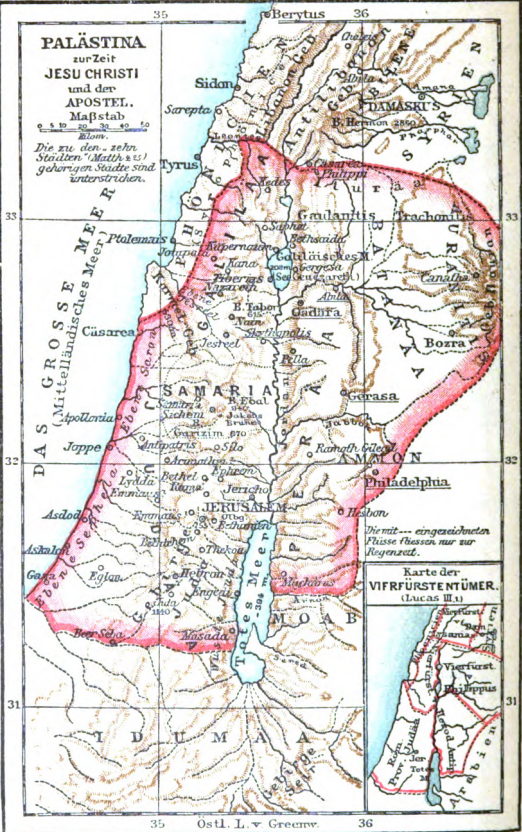
Bibelanstalt.

PALÄSTINA

zur Zeit
JESU CHRISTI
und der
APOSTEL.

Maßstab
0 5 10 20 30 40 50
Blom.

Die zu den zehn
Städten (Matth. 23)
gehörigen Städte sind
unterstrichen.

Die mit --- eingezeichneten Flüsse flossen nur zur Regenzeit.

Karte der VIERFÜRSTENTÜMER. (Lucas 11)

35 Ostl. L. v Greenw. 36

Stuttgart. Privileg. Würth. Bibelanstalt.

